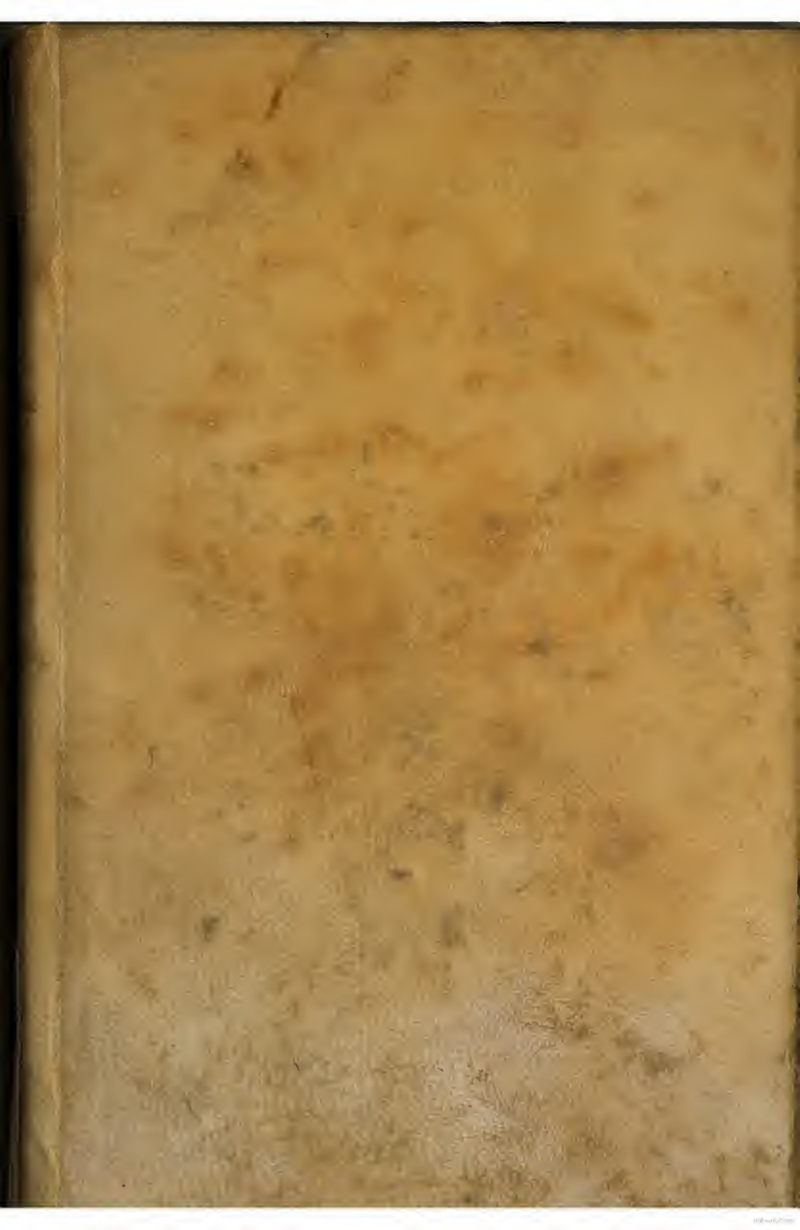

BIBLIOTECA NAZ.E
XXV*
B
7
NAPOLI

ΔΟΚΙΜΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΛΗΣΙΕΣΤΑΤΗΣ

ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ

ΣΛΑΒΟΝΟ-ΡΩΣΣΙΚΗΣ

γλώσσης πρὸς τὴν

ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ.

Συνταχθὲν ὑπὸ

Κωνσταντίνου Πρεσβυτέρου

καὶ Οἰκονόμου

τοῦ ἐξ Οἰκονόμων.

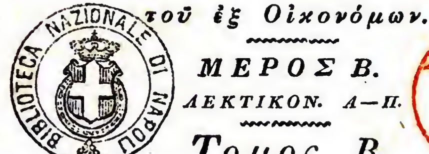

ΜΕΡΟΣ Β.

ΛΕΚΤΙΚΟΝ. Λ—Π.

Τομος Β.

ОПЫТЪ

О БЛИЖАЙШЕМЪ СРОДСТВѢ

ЯЗЫКА

СЛАВЯНО-РОССІЙСКАГО СЪ ГРЕЧЕСКИМЪ.

Сочиненный

пресвитеромъ и экономомъ

Константиномъ Экономидомъ.

ЧАСТЬ II,

Содержащая въ себѣ реченія.

ТОМЪ II.

Ἐν Πετρουπόλει. ͵αωκη.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ.

въ типографіи Департамента народнаго просвѣщенія.

1828.

Ὃς ἂν τὰ ὀνόματα εἰδῇ, εἴσεται καὶ τὰ πράγματα. (*Πλάτ. Κρατύλ.*)

Кто знаетъ имена вещей, тотъ познаетъ и вещи. (Платонъ въ разговоръ Кратил.)

НАПЕЧАТАНО

По опредѣленію и на иждивеніи ИМПЕРАТОРСКОЙ Россійской Академіи.

Ἐτυπώθη διορισμῷ καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ῥωσσικῆς Ἀκαδημίας.

Τὰ συντετμημένα ὀνόματα τῶν ἐθνῶν, ὧν παραβάλλονται αἱ λέξεις.	Сокращенныя имена народовъ, которыхъ сравниваются реченія.	
Ἀγ. Ἀγγλιστὶ.	Авг.	По Англійски.
Ἀλβ. Ἀλβανιστὶ.	Алб.	— Албански.
Ἀρ. Ἀραβιστὶ.	Ар.	— Арабски.
Ἀγσξ. Ἀγγλοσαξονιστὶ.	Англс.	— Англосаксонски.
Βαλ. Βαλλησιαστὶ (κατὰ Βαλλησίους).	Вал.	— Валлійски.
Βνδ. Βενδιστὶ (κατὰ Βένδας, Venedas).	Венд.	— Вендски.
Βομ. Βμ. Βοεμιστὶ.	Бог.	— Богемски.
Γλ. Γαλλιστὶ.	Фр.	— Французски.
Γρμ. Γρ. Γερμανιστὶ. ἀρχ. Γρ. ἀρχαίως Γερμανιστὶ.	Нѣм.	по Нѣмецки. Др. Нѣм. по древнему Нѣмец.
Γτ. Γοτθιστὶ.	Гот.	— Готски.
Δν. Δανιστὶ.	Дат.	— Датски.
Ἑβ. Ἑβραϊστὶ.	Евр.	— Еврейски.
Ζνδ. Ζενδιστὶ (α).	Зенд.	— Зендски (а).
Ἰσλ. Ἰσλανδιστὶ.	Исл.	— Исляндски.
Ἰσπ. Ἰσπανιστὶ.	Исп.	— Испански.
Ἰτ. Ἰταλιστὶ.	Ит.	— Итальянски.
Κρν. Καρνιολιστὶ.	Кар.	— Карніольски.
Κρτ. Κροατιστὶ.	Кроат.	— Кроатски.
Κτσξ. Κατω-Σαξονιστὶ.	Ниж.Сак.	— Нижне-Саксонски.
Λετ. Λεττιστὶ (κατὰ Λέττας).	Латш.	— Латышски.
Λιθ. Λιθουανιστὶ.	Лит.	— Литовски.
Λτ. Λατινιστὶ.	Лат.	— Латынѣ.
Προ. Περσιστὶ.	Пер.	— Персидски.
Πλ. Πολωνιστὶ.	Пол.	— Польски.
Ῥσ. Ῥωσσιστὶ.	Рос.	— Россійски.
Σ. ἢ, συνήθ. Συνήθως, κατὰ τὴν κοινῶς τὰ νῦν λαλουμένην ἑλληνικὴν γλῶσσαν.	Обык.	— Обыкновенно употребляемому Греч. языку.
Σβ. Σβεκιστὶ.	Швц.	— Шведски.
Σξ. Σαξονιστὶ.	Сакс.	— Саксонски.
Σλβ. Σλαβονιστὶ.	Слв.	— Славянски.
Σλοβ. Σλοβακιστὶ.	Слов.	— Словакіски.
Σνσκ. Σκρ. Σανσκριτιστὶ (β).	Санскр.	— Санскритски (в).
Σρβ. Σερβιστὶ.	Серб.	— Сербски.
Τουρ. Τρ. Τουρκιστὶ.	Тур.	— Турецки.
Τατ. Ταταριστὶ.	Тат.	— Татарски.

(α) Ζενδικὴ, ἢ Ζωροαστρικὴ, ἀρχαία διάλεκτος τῶν Περσῶν.

(β) Σανσκριτικὴ (= εὐσύνθετος, ἢ ἐντελής), ἢ καὶ Βραχμανικὴ, ἀρχαία διάλεκτος τῶν Ἰνδῶν, ἣν ἐλάλουν οἱ Βραχμᾶνες.

(а) Зендское или Зороастрово есть древнее нарѣчіе Персовъ.

(в) Санскритское (благосложное или совершенное), также и Браминское, есть древнее нарѣчіе Индѣйцевъ, которымъ говорили Брамины.

Αἱ συγκεκομμέναι λέξεις. Сокращенія реченій.

Ἀρχ.	*ἀρχαίως, τὸ πρότερον.*	Древ.	Древлѣ.
Βλ.	*βλ. βλέπε.*	См.	Смотри.
Ἐπιφών.	*Ἐπιφώνημα.*	Межд.	Междометіе.
Ἐπρ.	*Ἐπίῤῥημα.*	Нар.	Нарѣчіе.
Εκκλ.	*Ἐκκλησιαςικῶς. λέξις Ἐκκλησιαςική.*	Церк.	По церковному, слово церковное.
Ἐλλ.	*ἐλλειπ. ἐλλειπτικῶς.*	Недст.	Недостаточно.
Ἴσ.	*ἴσως.*	Может	быть.
Κτλ.	*κτλ. καὶ τὰ λοιπά.*	И пр. и пр.	И прочая, и прочая.
Λ.	*λέξις.*	Реч.	Реченіе.
Πρόθ.	*Πρόθεσις.*	Предл.	Предлогъ.
Πρβλ.	*Παράβαλε.*	Срвн.	Сравни.
Σύνδ.	*Σύνδεσμος.*	Сою.	Союзъ.
Σημ.	*Σημείωσαι.*	Прим.	примѣть.
Συγγ.	*Συγγενές.*	Срод.	Сродственникъ.
Συγκ.	*Συγκοπή.*	Сокр.	Сокращеніе.
Ὑποκορ.	*ὑποκοριςικόν.*	Уменш.	уменшительное.

*Τὸ * σημαίνει, ὅτι ἡ ἑπομένη λέξις ἐςὶ προφανῶς ξενική· καὶ ἢ ἑλληνική, ἢ ἄλλης τινὸς γλώσσης, σχέσιν ἔχουσα πρὸς τὴν ἑλληνικήν.*

Τὸ ≍ σημαίνει ἴσον, ἰσοδύναμον.

Знакъ * показываетъ то, что слѣдующее за нимъ реченіе есть явно чужестранное, Греческое, или какаго нибудь другаго языка, но имѣющее связь съ Греческимъ.

≍ Означаетъ равенство, равносиліе.

Σημείωσις. *Ἅπασαι αἱ καθ' ἕκαςον ςοιχεῖον ἀριδήλως ἑλληνικαὶ λέξεις παρελείφθησαν, ὡς ὁμολογήμενα δανείσματα· κατελέγησαν δὲ τέτων ὅσαι μόνον διαφέρεσι κατὰ τὴν γραφήν, ἢ ἄλλως πως μετεπλάσθησαν ἐκ τῶν πρωτοτύπων.*

Примѣчаніе. Выпущены изъ сего Словаря всѣ тѣ реченія, коихъ происхожденіе отъ Греческаго языка никакому сомнѣнію подлежать не можетъ. Замѣченныя же только тѣ изъ реченій, которыя различествуютъ въ письмѣ, или инымъ какимъ образомъ измѣнились отъ первообразныхъ.

А. A.

А. а. A. a. (Азъ. ἄζ.) = A, α, καὶ = ο, ε, я (βλ. Μέρ. Α. ʼΑλφάβητ.). ᾱ = ά (i). ͵α = α (1000).

А (καὶ, ἀλλὰ) ἀ (ὅθεν, ἀ-τὰρ = ἀ, τὲ, ἄρα· καὶ αϜ, αὖ, τε, αὐτὰρ, καὶ λτ. autem, αὖτεν, ὡς, ἔπειτεν· at, ἀ, τὲ. ʼΕκ τȣ̃ α καὶ τὰ, Ϝὰ, γὰ, κὰ, καὶ, γὲ, κε, λτ. que, τε, et, κτλ.)

А́біе (εὐθέως) ἄπα-ρ, ἄφαρ, ἄπς (ἀπὸ), ἄψα, αἶψα, Σ. ἀψὰ, Σκρ. abi, api. (βλ. ʽΡείμ. λ. ἄφαρ).

*Авва̀ (Γρφ.) ἀββᾶ, Χλδ. abba. ʼΑρβ. aba = ἄππα, ἀπφὰ, ἀπφὺς, Λτ. avus, ab-avus.

Аво́сь (ἴσως) = a — o — ce (Ϝο — ce, ὅθεν ἀρχαίως, во́се = Ϝὸς σίος. βλ. сь. ὡς καὶ е—мо = ὅ τὸς, ὅθεν вотъ. βλ. ce) = ἆ — ὦς! ἄϜῶς! (ἆ, ὅτως! δύναται).

А́гнецъ, ὁ, А́гница, ἡ, ἀγνὸς, ἀγνὰς = ἀμνὸς, ἀμνὰς [γ = μ, ὡς, ςυμνὸς, ςυγνός. βλ. ʽΡείμερ. λ. ἀγνός], Λτ. agnus, agna, ʼΙτ. agnello, Γλ. agneau. — Καὶ, Агня̀, κατὰ διαλέκτȣς, Ягня̀ = agnus.

*А́гновый, ἄγνινος (ἐξ ἄγνȣ τȣ̃ φυτȣ̃). Γρφ.

Аз, az (Βοεμ. καὶ Πολων.) ἄς (ἕως) = ὡς, ὦς, κε, λτ. us, usque, Γλ. jusque, Γρμ. unz, ἀρχ. umzte (Tripart. 292).

Азъ, Σλβ. καὶ ʽΡσ. ἀρχ. Язъ, τὰ νῦν, Я, Πλ. ja = ἀγ (γ = ζ, βλ. μέρ. Α. ʼΑλφάβ. καὶ τμῆμ. Β. κεφ. Ε. § β.), ἐγ = ἐγῷ, ἔγωγε, ἐγώνη, ἐγὼν,

ἐγώνγα, ἰὼ, ἰὼν, ἰών γα· Λεττ. ez, (es), *Λτ.* ego, *'Ιτ.* jo, *'Ισπ.* y, *'Αλβαν.* oun, oune, *Γλ.* Je, *Βδ.* Jest, *Γτθ.* ik, *Γρ.* ich, *Αγ.* j, *Σβ.* jag, *Δν.* Jeg, Ισλ. eg, *Σκρ.* agam. [*Τῦ ἐγὼ θέμα φαίνεται τὸ ε (ἔω, εἰμὶ; ἢ ἔω, εὔω= ἄω, πνέω;), ἐὼ, ε = ει = ι, ἰὼ, μετὰ τῦ Ϝ ἐϜὼ, ἐγὼ (ὡς, λίω, λίον, ὀλίον, ὀλίγον, ὀλίζον)· ὅτω καὶ τὸ* азъ=а, зе=же=*γε*, *γω. γ*=з, *βλ.* зна́ю, зе́лва].

Ай, *αἴ, ὠή,* ahi, eheu, *κτλ.*

А́ки, (*ὡς*) *ὄκῃ, ὄκως,* (*ὅπως*), *καὶ* Акы. (*Δοβρόβ. σελ.* 12). *βλ.* Я́ко.

*Акса́митъ, *αρχ.* (*ὁ Τυρ. κατηφὲς,* Ба́рхатъ) *ἐξάμιτον* (*Βυζαντινοὶ*). Акса́митный, *ἐξαμίτινον.*

*Ала́дья, (*λάγανα*) *ἐλάδεια, ἐλαιώδεα, καὶ* Ола́дья.

Але, ale (*Πολων. Βοεμ· κτλ.*)=*ἀλλὰ.*

*Але́мбикъ, *Αρβ.* al-ambyk, *Σ. λαμπύκος = ἄμβυξ, καὶ ἄμβιξ, (ἐκ τῆς ἀμπὶ, ἀμφὶ, ὡς καὶ, ἄμβων, διὰ τὸ περιφερὲς), ἄμβυκος, μετὰ τῦ 'Αραβικῦ ἄρθρυ, ἀλ— ἀμβύκος. Βλ.* Кубо́къ.

А́лчу, Алка́ю (*πεινῶ*) *ἀλγῶ, ἀλγέω. Λετ.* alke. —А́лчный, А́лченъ (*πειναλέος*) = *ἀλγεινὸς*, *Λιθ.* alkanas, alkins. —Алчба̀ (*πεῖνα. τὸ* б= Ϝ, *βλ.* Та́тъ), *ἄλγϜα = ἄλγη, ἀλγηδὼν, ἄλγος.* [*τὸ ἀλγῶ συνώνυμον τῦ πονῶ, πένω, πένομαι, ὅθεν καὶ πεινῶ, πεῖνα. τὸ δὲ λτ.* algor (*λακων. ἄλγορ=ἄλγος*), *σημαίνει ψύχος* (*ὡς καὶ τῦτο ἀλγεινόν*), *καὶ* algeo=*ἀλγέω.*]

А́мо (*ὅπυ, οὗ.*) = а, мо (*ὡς,* ma, мо. *βλ.* гпа́мо) *ᾗ πυ* (*π = φ=μ*).

Арáва (ὄχλος), Ταταρικ· πρβ. ἄραβος, βλ. Барабáнъ.

*Аргатія, Σρβ. ἐργάτης (ὡς, φήτης = витія). τὸ Σ. ἀργατιὰ (περιληπτικῶς)=ἐργάται (ἐργασία), βλ. рáбъ.

Аркáнъ (σχοινίον θηρευτῶν), ὀρκάνη, Πρ. orkgan.

*А́рфа. Σ. ἄρπα. Μ. Λτ. harpa, Ἰτ. harpe, Γλ. harpe, Γρ. Harfe, ἐκ τοῦ ἅρπη (διὰ τὸ δρεπανοειδὲς τοῦ σχήματος).

*Астéрикъ (εἶδος φυτοῦ καὶ λίθου). ἐπλάσθη ἐκ τοῦ ἀστὴρ, ἀστερικὸς, ὡς ἀστερίας, ἀστερόεις.

Ась, (πῶς;) = а, сь. βλ. Я.

Ату̀ (ἐπιφώνημα πρὸς κύνας θηρευτικὸς)=а, ту̀ = ἆ τοῦ (αὐτοῦ). Ату̀каю = А, ту̀ λέγω, ἐπιθωΰζων κύνας θηρευτικὰς, οἷον τὰς Σ.·λαγωνίκας (= Λακωνικὰς), κτλ.

Аý, ἰοὺ, ὠή, ἰή. Аýкаю, ἰαχέω, αὐτέω.

Ахáнъ, (εἶδος δικτύου), τὸ Ταταρ. achan. πρβ. ἀχανὲς, ἀχάνη, κτλ.

А́хъ, А́хаю (ἄh), ἄχος, ἀχέω. βλ. Охъ.

Аще (εἰ) = ас це (ὡς, сице = си, це. βλ. Сéй) ἄσκε, αἴς κε (αἴκε, αἴκα).—τὸ θέμα α, ὅθεν, αἲ, ἂν=(ἐ) εἰ, εἴκε, ἐ—ὰν, ἤν.

Σημ. Πάνυ ὀλίγαι Σλαβονικ. καὶ Ῥωσσικ. λέξεις ἄρχονται ἀπὸ Α. τούτου δ' αἴτιον οἶμαι τόδε· τῶν γὰρ καθ' Ἕλληνας ἀπὸ Α ἀρχομένων ὀνομάτων, ἐν μὲν τοῖς τρέπουσι τὸ α εἰς о, *καὶ* е, *καὶ* я *αἱ Σλαβονικαὶ διάλεκτοι· τῶν δὲ πλείστων προφέρουσι τὸ α μετά τινος πνευματισμοῦ οἷον* в, г, з, с, *κτλ. (ὡς, αἴω,*

* *

вѢю· *ἀλέω*, валяю· *ἄζω*, гáжу· *ἀμὲς*, самъ, *κτλ.*). *Οἱ γέ μην Ῥῶσσοι ἐν τῇ κοινῇ διαλέκτῳ προφέρουσιν ὡς α σχεδόν τι πάντα τὰ μὴ ὀξυτονούμενα* о, *οἷον*, харашó *τὸ* хорошó, *κτλ. Αὐτῶν δὲ τῶν ἀπὸ τοῦ* а *ἀρχομένων ὀνομάτων πολλά γε εἰσιν Ἑλληνικὰ, ὡς*, адъ, *ᾅδης*, акриды, *κτλ. ἅπερ, ὡς ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς μετενηνεγμένα προφανῶς, παραλείπομεν.*

Б.

Б. Б. Б, б. (Бýки = *τῷ* b, *τῶν Γερμανῶν*, *κτλ.*) = *β*, *π*, *φ*.

Ба, (*ἐπιφών.*) *πᾶ*, *πᾶ!*

Бáба (*μάμμη*, *μαῖα*), *Σ. βάβω* (*β*=*μ*=*μάμμα*. *βλ.* Мáтерь), *καὶ συνθέτ. βαβόγραια* (*ἐσχατόγηρως*). *Ἀλβ. Οὐγκ.* baba. [*τὸ Σ. ἐν Θετταλ. βαμβοῦτσα*= *βομβύκη*, *βομβύλη*=*ληκύθιον*].

Бáбка (*ἀστράγαλος*)=*βέμβις*, *ιξ*, *ηξ*, *κα* (*βέβικα*, *ε* = *α*). *τὸ, τί ἦν εἶναι, ἢ ἡ καθόλου ἰδέα τοῦ ὀνόματος ἐμφαίνει στροφὴν, σῶμα στρεπτὸν, περιφερὲς* (*ὡς καὶ ἀστράγαλος, στράγω* = *στράφω*, *στρέφω*). *καί εἴη ἂν τὸ βέμβιξ συγγεν· τοῦ ἄμβιξ* (*βλ.* Алéмбикъ)=*πέμφιξ*, *πόμφος*= *Ϝόμφὸς*, *ὀμφαλὸς* (*βλ.* Пýпъ)· *ὅθεν καὶ βόμβυξ*, *-βύλη*, *Σ. βαμβοῦλα*, *λιον*, *καὶ βομβούκιον* (*κάλυξ*), *καὶ ὁ βάμβαξ*, *πάμβαξ* (*διὰ τὸ περιφερές*). *Ἐκ δὲ τοῦ βόμβος* (*βομβέω*, *ὀνοματοπ.*), *ὁ βόμβυξ*, *βομβύκιον*, *βόμβυκα*= Бáбочка (*ψυχὴ*, *Σ. πεταλοῦδα*, *λτ·* papilio = *βομβυλιὸς*). *βλ. καὶ* Пупы̀рь, Пчелà.

Бáвлю (*βάλλω*) *ἀπαρέμφ.* Бавити, *ὡς ἐκ τȣ̃* баву = *βάβω βαύω, ἀντὶ βάλω, βάλλω* (*ὡς αὐκυὼν* = *ἀλκυὼν, αἰολικῶς.*) Бавлюсь, *βάλλομαι* (*ἀναβάλλομαι, ἐπιχειρῶ*). избавляю, *ἐκβαϝλέω, ἐκβάλλω* (*τινὰ τῶν δεινῶν* = *ῥύομαι*) *κτλ. βλ. καὶ* ваблю.

Багóръ (*ἔγκινος*) *βάγορ, βάγος* = *ϝάγος, ἄγος,* [*ἄγω, ἀγνύω, ὄγω, ὅθεν ἄγκος, ἀγκύλος, ὄγκος, Λτ.* uncus. *Ῥείμ. λ. ὄγω.*]

Баклáнъ, *πελεκὰν,* pelecanus carbo.

Балáкаю, (*ληρῶ*) *βλάγω, βλάζω, ὡς* болтáю.

Бадья, бадéйка (*εἶδος κάδδȣ*) *βάτιον, βατιάκιον, βατιακὴ, Λτ.* batiola, *κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. βατιακή.*

Балýю, (*μωραίνω*). Бáловень (*μωρὸς ἄτακτος*). *ϝαλύω, ἀλάω. ϝαλεὸς,* (*ἀλεὸς, ἠλεὸς*) *καὶ ϝαλαὸς, παλαὸς, παλαιὸς, Σ. παλαϝὸς, παλαυὸς, παλαβὸς, παλαβόνω.*

*Балъ. *Γλ.* bal, *Γρ.* Ball, *Ἰτ.* ballo, *Μ. Λτ.* balo. (*βάλλω* = *πάλλω, πάλος. ὅθεν*) *βαλλίζω, βαλλισμὸς.*

*Бандýра, *πανδȣ́ρα. Ἰτ.* pandora, *κτλ. ὅθεν καὶ Γλ.* mandore.

Бáйка, (*βαῦκα*) *βαύκα, βαύκη, βαυκίον, καυκίον.*

*Банкъ (*ἀργυραμοιβȣ̃ τράπεζα*) *Ἰτ.* banca, banco, *Γλ.* banque, *κτλ. ἐκ τȣ̃ Μ. λτ.* bancha, banchus, *ἀντὶ* abacus, *ἄβαξ, ἄβακος,* (*ἄβαγκος*).

*Ба́ня, (λϑτρὸν) Γλ. bain, 'Ιτ. bagno, Λτ. balneum, βαλανεῖον. (βλ. καὶ Adelung. λ. Bad.)

Бараба́нъ (τύμπανον), Бараба́ню (τυμπανίζω) Ϝαραβάσσω, Ϝάραβος, (Ϝαράβανον. ὡς τὸ τύμπανον) „ τυμπάνων ἀραγμοῖς (Εὐρπ.)

Бараба́шу (ἐνοχλῶ, ϑορυβῶ) Ϝαραβάσσω, ῥαβάσσω.

Бара́нъ (κριὸς) βαῤῥὴν, = ἀῤῥὴν, ἀρνός. „ βάριχοι, ἄρνες. βαρεῖον, πρόβατον. βάρον, ϑρέμμα ('Ησύχ.) Τϑρ. baran, Τατ. καὶ Πρ. beren.

Бара́хтаюсь (ἀπισχυρίζομαι, ἀνταγωνίζομαι) Ϝορεχϑέω, ὀρεχϑέω.

*Барбари́съ, βέρβερις. βλ. Adelung, Λτ. berberis.

*Ба́рка. Σ. βάρκα. 'Ιτ. barca, Γλ. barque, κτλ. βάρις. (βλ. Adelung. λ. barke). ἢ πιϑανώτερ. συγγενὲς φάλκης, φάλκις (οἷον φάλκη, φάλκα, λ = ρ. φάρκα) Γρμ. Balken, 'Ιτ balco, falco, κτλ. ἐκ τϑ φάλος, πάλος, Λτ. palus. (βλ. 'Ρείμ. λ. φάλκης.)

Барсъ, πάρδος. felis pardus. (ὁ πάνϑηρ.)

Баснь, βλ. Баю.

Ба́тя (πάτας) = πατὴρ, λτ. pater, 'Ιτ. padre, Γλ. pére, Γρ. Vater, 'Αγ. father, Σβ. fader, Πρ. pader, peder, Σκρ. peter, piter. — Ба́-

тюшка, (ὑποκορις.) πατερίδιον. ὡς Σ. παππάκης. βλ. питаю.

Бацъ, πάξ (πάω, πάζω, πάτω, πατάω, — σσω).

Баю, βάω, φάω, βάζω, βάσκω, φάσκω (λέγω). Баснь (μῦθος) βάξις, φάσις. Басенникъ (μυθοποιός), Бахаръ (μυθολόγος) βάκτης, βαβάκτης, φάσκανος, βάσκανος, (φάσκω). ἐκ τῦ ἄω, λατ. ajo Ϝάω, φάω, βάω, βάγω, Γερ. jagen, sagen (Kanne.)

Баю, Бай. — Баюкаю, βαυκάω, βαυκαλάω (ἐκ τῦ πεποιημένου, βάου, βαῦ· ἢ βαύω = αὔω, ἰαύω, βλ. Ῥειμ. λ. βαυκαλάω.)

Бдю (ἀγρυπνῶ) φάδω, φαίδω· ἢ, Ϝίδω, ἴδω, λτ. vido, video, (ὡς τὸ βλέπω, καὶ ὁρῶ). καὶ Ἰτ. bado (προσέχω, καὶ προσμένω, ὡς λτ. specto, expecto). ἢ βάδω (Бѣду) = πατῶ (βέβηκα, ἵσαμαι)· ἀρχ. Γρ. beite, baite (προσμένω), Αγ. bite, κτλ.

Бедра (μηρὸς) βέθρα, βάθρον, βλ. Стегно (βάδω, Бѣду).

Безъ (ἄνευ, ἄνε, Γερ. ohne, λτ. sine) Ϝέξ, ἐξ, ἔξω. ὅθεν, βεκὰς (Ἡσύχ.) ἐκάς, ἐκός, λ. secus, ἐκτός. βλ. Ῥειμ. λ. ἐκάς.

Бердо (κτεὶς ὑφαντικὸς), Σρβ. brdo (κτείς· 2, ὅρος), ἴσως ἐκ τῦ Бреду (περάθω, περάω), πέρατον, περάτη· ἢ μᾶλλον Бердо, Брдо (ὁ κτεὶς) = Ϝέρδον, ἔρδον (βλ. Орудіе) = γέρδον (ἔρδω), ὡς, γέρδης = ὑφάντης· ὅθεν καὶ Σ. γερδίζω (ἐντείνω σήμονα εἰς ὑφὴν, πηνίον εἰς κέντησιν), καὶ, γεργέφιον (ἐργάθιον, φ = θ, ἐργάτιον, ἐργασήριον, ὡς, ἐργάτης ἠλακάτη).

τὸ δὲ Брдо̀ (*ὄρος*)=*βόρθον* (*ὀρθὸν, ὡς ἡ Ὄρθυς*)· *ἢ τᾶτο γᾶν ἐκ τᾶ* Бреду̀, *συγγ.* Беру̀.

Берегу̀, *Σλ.* Брегу̀ (*τηρῶ, φυλάττω, ἐπιμέλομαι*) *φρέγω, ἀιολ.* = *φράγω, φράσσω.*— *ἤ, φράζω, ζομαι· ὅθεν* Небрегу̀ (*ἀμελῶ, ὀλιγωρῶ*), *οἶον ἀφράγω, ἀφράζω, ὀ φράζομαι·* небрежеши, *νὴ* (*ὀ*) *φράζεσαι* (= *ὀ μέλει σοι. Λυκ. 1*, 40)—. *φράζω, καὶ φράσσω, συγχέονται, ἀμφότερα γὰρ παρὰ τὸ Ϝράγω, ῥάγω, ζω, ῥάσσω· ἐκ δὲ τοῦ* Берегу̀, Брегу̀, *φράγω* (е=а) *τὸ* Бéрегъ.

Бéрегъ, *Σλ.* Брéгъ, *βρέγος, βράγος=βράχος= ῥάχος, ῥαχία, ῥηγμῖν* (*ὁ λιμὴν. ἐκ τᾶ ῥάσσω, ῥήσσω*), *καὶ, φράγος, φραγμὸς. πρβ. Γλ.* Berge= *ὄχθη.* [*Τὸ Γερμ.* Berg (*ὄρος*), *συγγ. τᾶ, Πέργη* (*ὄρος Τυῤῥηνικὸν*), *καὶ, πέργαμον, καὶ Βέργη* (*πόλεως ὄνομα*)= Burg (*πόλις*)· *ὡς πάλιν τὸ Μακεδον· βύργος= πύργος* (*καὶ φύρκος, δωρικ. φᾶρκος, καὶ φόρκος, καὶ πόρκος=ὄρκος, ἕρκος, αἰολ. ὕρκος, μετὰ τῶν πνευματισμῶν π, β, φ, καὶ ἄρκυς, λτ.* arx). *τὰ πάντα ἐκ τᾶ ἔργω, Γρμ.* bergen (*καὶ* Perg, Pferg =*ἕρκος, Γλ.* berg, *ὅθεν,* berger)=*εἴργω, ἄρκω. Ἕτερον δὲ τὸ, βύριον* (*πόλις*), *Σκρ.* pura. *καὶ βρία, ἡ πόλις, Θρᾳκιςὶ. βλ. Ῥείμ. λ. πέργαμος.*]

Берéмя, *Σλ.* Брéмя, *βάρεμα, βάρημα, φόρημα, βάρος* (*βάρω = φάρω, φέρω*). *ὅθεν λατ.* pario (*φορείω = γεννῶ*), parere, peperi, partum=*φόρτος* (*φάρος*) *βάρος,* (*ὁ φερόμενος τῆς κοιλίας καρπός*)· *καὶ τὸ Γρμ.* gebären, geboren, *ἐκ τᾶ* baren= *βάρεν, φά-*

ρεν, φέρεν, φέρειν (*ἐκφέρειν καρπὸν κοιλίας*). *καὶ τὸ* schwar *ἀρχ.* swar, = *βαρὺς, μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ σ. καὶ ἐν τοῖς συνθέτ* — bar = *λτ.* — fer = — *φόρος. οἷον* fruchtbar = frugifer = *καρποφόρος.* (*βάρω, φάρω, πάρω, φέρω, πέρω, φορῶ, πόρω, συγγενῆ. καὶ τὸ φάρω* = *φέρω, φαίνεται ἐν τῷ φαρέτρα* (*βλ. 'Ρειμ. λ. φάρω*). *ὅθεν* Берéменная (*ἔγγυος*) *Σ. βαρεμένη. ὡς τὸ „ βαρύνεται ἡ γαςήρ.* (*Λȣκν. Διάλ. ἐρωτ.*) *συγγ.* беру. *βλ. καὶ* Брéмя.

Берý (*λαμβάνω, ἐπαίρω*) *φέρω. Λτ.* fero *καὶ* poro, *φορῶ, ὅθεν* porto. (*ὡς καὶ* paro, paravi= *πόρω, πορέω, πορίζω.*) *Γτθ.* bairan. *Αρχ. Γρ.* bäre, bare, *Αγ.* bear, *Σβ.* barar, *καὶ 'Εβρ.* farah, *Ζεν.* berwar, perwar, *Σκρ.* barad berwa, perwa. *κτλ* — Боръ, *φόρος.* выбирáю, (*ἐκλέγω*) *ἐκφορέω.* Со-бирáю *συμ-φορέω* (*ἀθροίζω*). *ὅθεν* Собóръ (*ἄθροισις, σύναξις, οἷον συμφόρησις λαȣ̃, 'Εκκλησία πρωτεύȣσα, καὶ* Собóрная цéрковь, *ἡ καθολικὴ 'Εκκλησία*). *βλ. καὶ* Боры.

Бершъ, *Γερ. διάλεκτ.* Börs, Bersich, Parsch, Perss, Pertsch, *πέρξ, πέρκη*, perca aspera. *βλ.* Adelung *λ.* börs.

Биричъ, *Ρσ.* Бирючъ *Ϝῆρυξ, γῆρυξ, κῆρυξ* (*ἐκ τȣ̃ ἀρύω, μετὰ τȣ̃ Ϝ. γαρύω, καρύω, σσω. τὸ δὲ Ϝ = γ. καὶ β*), *Λȣσατ.* bericz. *Κρν.* berizh, *Βμ.* birzic.

Бирчій (*ἐταςὴς*, *ἐξεταςὴς*) *πειραςὴς*. (*λέξις ἀρχαία*.)

Бію, *πείω*, = *παίω* (*ἐκ τε̃ πάω*, *πέω*, *πίω*, *ὅθεν πίτω*, *πίτνω*, *πέτω*, *πάτω*, *πατάσσω*. *Λτ.* battuo. *Γρ.* batte, *Γλ.* battre, *Σβ.* badda, *'Αγ.* beat, *καὶ Σκρ.* pit). Бишва, *καὶ* Бой (*μάχη*, *ὡς πάταγος*, *καὶ βόμβος τῶν μαχομένων*). у-биваю (*ἀποκτείνω*) *ὡς τὸ παίω*, *καὶ πατάσσω* (*Ματθ*. *κς*. 31. *'Ιησ*. *Ναυῆ*. *κ*. 9) *βλ*. *καὶ* война.

Благій, благь, га, го, (*ἀγαθὸς*, *θὴ*, *θὸν*) *βλαγὸς*, *βλακὸς* (*μαλακὸς*, *μάλαξ*, *μλάξ*, *βλάξ*, *μλακὸς*, *βλακὸς* = *βληχρὸς*, *ἱλαρός*). блажу (*μακαρίζω*). *πρβλ*. *λ*. placo, placeo, placidus, *συγγ*. flacco, flacus, flacidus, *βλακέω*, *βλάζω*, *κτλ*. *τὸ Σκρ*. bhalah, bhala, bhalam = bonus (*ἀγαθός*.)

Блажу (*μωραίνω*) *βλάζω*, *πλάζω*. Блажь. *βλάξ*, *καὶ βλακία*. Блажну (*σκανδαλίζω*) *πλάγχω*. (*πλανῶ*). *βλ*. *'Ρείμ*. *λ*. *ἀπλάκητος*, *καὶ μῶλυς*.

Блато, *Ρσ*. болото, *Σ*. *βάλτος* (*τὸ ἕλος* = *'ἄλτος*, *Fάλτος*, *ἄλσος ἐκ τε̃ ἄλδω*. *βλ*. *Σημ*. *Κριτικῶν εἰς Γρηγ*. *Κορίνθ*. *περὶ διαλέκτ*.) *'Αλβαν*. mpelte. — болотный, (*ἕλειος*) *Σ*. *βάλτινος*, *βαλτήσιος*.

Блекну, (*μαραίνομαι*, *ὠχριῶ*), Блеклый (*μεμαραμένος*, *ἄχρες*), *Γερ*. bleik, bleich, bleichen (*λευκαίνειν*, *ἄχρεν ποιεῖν*.) *'Αοξ* blaecan,

ablican Σβ. bleca, Γλευκὸς, Fλεύκω, λευκαίνω. [τὸ Λτ. pallidus, pallus, pallo, palleo, pallesco, ἐκ τȣ̃ φαλὸς (λευκὸς, λαμπρός) φάλιος, φαλάω. κτλ. ὅθεν καὶ τὸ φαῦλος, καὶ flavus, Γρμ. falb, 'Ιτ. falbo. κτλ. ('Ρείμ. λ. φαλὸς) βλ. Блѣдъ.]

Блескъ (λάμψις), Блещу (λάμπω) φλέσκω, φλέσκ, ἀντὶ φλὲξ (φλὸξ, ὡς φλέγος) φλέξω = φλέγω (ὡς δύσκω, ἐκ τȣ̃ δύξω, = δύω. ἴσκω = ἴξω, κτλ.) 'Εκ τȣ̃ φλέFω, φλύω φλύγω καὶ τὸ λτ. fulgeo, fulgor. ὡς τὸ „χρυσȣ̃ δ' ἄνθεμα φλέγει (Πινδ.) ἢ Fλεύσω βλεύσσω (λεύω, λεύσσω (ὅθεν καὶ Fλεύω, βλέβω, βλέπω) Fλύξ, λύξ, λύκη, Λτ. lux, Γρ. Blitz (ἀςραπὴ) blitzen (ςράπτειν) 'Αγ. to blaze (φλέγω, καίω), 'Αρχ. Γρ. blas, blast (λάμψις, πῦρ, δᾴς, ἀςραπὴ), καὶ Πολ. luskanie, luscasie (ςίλψις, ςίλβει, ςράπτει) κτλ.

Блею. βλάω = βαλάω, (Σ. βελάζω) βλήσσω, βλήχαμαι. Λτ. balo, Γλ. bele, beugle. Κρν. bleju. καὶ Γρ. blöke.

Близъ πλησίον (πλὴς) πέλας. Ближный, πλησίος, ὁ πλησίον. Ближу, πλήζω, πλάζω, πελάζω. приближаю προσπλάζω, προσπελάζω, κτλ.

Блинъ (εἶδος πλακουντίȣ) πέλανος. Γλ. bignet. — τὸ Πολ. placek. = πλακȣ̃ς, λ. placenta, (ἐκ τȣ̃ πλάξ, πλακὸς, πλακȣ̃ς.)

Блона (τὸ ὕςερον τῆς λεχȣ̃ς. λτ. placenta, πλακȣ̃ς) βλένα, (ε=α), βλέννα, βλέννος, βλένος.

(βλέω, βλόω, Γρμ. blouen = turgere). βλ. 'Ρείμ. λ. βλάω, καὶ βλέννα.

Блохá (ψύλλος, ψύλλα) σπύλος, πύλος, πύλα, μεταθ. (πύλϝα, πλύϝα, πλοϝα.) ὡς λτ. pulex, (πύλαξ=ψύλαξ), Γλ. puce, Σκρ. pische, 'Ουγ. bolcha, Γρ. Floh, 'Αγ. flea, 'Ολ. vloo, vlooy, (ἐκ τȣ̃ fliehen = ἵπτασθαι. Adelung.)

Блуждỳ (πλανῶμαι, ἀσελγαίνω), за-блуждáю (πλανῶμαι, ἁμαρτάνω.) Блýдный (ἄσωτος.) Блудъ (πορνεία). φλύδος, φλύζω, φλυδάω, φλοιδάω (φλεγυῶ, λ. flagro, flagitium) φλυδερός. [φλύζω, φλάζω, φλαδέω (ἐπὶ βρασμȣ̃, καὶ ζέσεως, καὶ ταραχῆς.) συγγενῆ βλάζω, πλάζω, ὅθεν καὶ πλακία, ἀπλακία, ἀμπλακία, βλ. 'Ρείμ. λ. πλάω, φλάω, φλέω.]

Блѣдъ, блѣдный (ὠχρὸς) πελιδνός. ἢ συγγεν. φαλὸς, φαλ(δ)ὸς [ὡς λτ. candus, candidus, ἐκ τȣ̃ canus (κάω, κανὸς, ὅθεν καινὸς, καὶ καῦνος) = καλὸς = λαμπρός] μεταθ. ἴδιον φλαδὸς, φλεδός, (ὡς falvus μεταθ. ἐκ τȣ̃ φαῦλος, φάϝλος, φαλὸς, φαλλός), λτ. pallus, pallidus. Γλ. pâle. — блѣднѣю (ὠχριῶ), βλ. Блéкну.

Блюдо (πινάκιον) πλατίον (πλάτον. Γλ. plat, 'Ιτ. piato, κτλ.) блюдолйзъ, ὡς τὸ, λειχοπίναξ.

Блюдỳ (τηρῶ, φυλάττω) βλέδω (δ=β, ὡς βελφὶς δελφὶς, ἄραδος ἄραβος) ἀντὶ βλέβω, βλέπω. καὶ οἷον βλύδω, ὡς ἀπὸ τοῦ ϝλύζω = λύσσω,

λεύσσω, ὅθεν λύκη, λύχνος, = Ϝλεύω, βλέβω, βλέπω. „ блюдите себе, βλέπετε σφὲ (ἑαυτὲς. Β. Ἰωάν. α, 9). συγγ. Γρ. blicken, Ὁλ. blyken; ἀρχ. Γρ. lugen (λύγειν, λύκειν) = λεύειν, λεύσσειν.

Блюю (ἐμέω, ἐμῶ = λ. vomo) βλύω, βλύζω, ἀπο — βλύζω (ἰλ. I, 487.)

Блющъ (κισσὸς) ἐσχηματίσθη, ὡς τὸ φλοῦς φλέως, (ςοιβή).

Бляха, πλάκα, πλάξ, Γλ. plaque, Γρ. Blech, Ὁλ. bleck. κτλ.

Бо, (γὰρ). ибо (καὶ γὰρ). που, ἤπου.

Бобъ (κύαμος) πόϜα (πόα) λακ. πὸα, ὅθεν πὸανος, πύανος, πύννος. Λτ. faba, Γρ. Bohne, Ἰσλ. baun, Ὁλ. boon, Λιθ. pupa, (πϜὸα, πὸβα, πὸπα, καὶ πόβα, πάβα, φάβα.) κτλ.

Богъ (θεὸς) βοϜ-ὸς (βογὸς) φοϜὸς = θοϜὸς = θεϜὸς, θεὸς, (β = φ = ἀιολικ. θ. ὡς θλίβω, φλίβω, βλί(β)ω, βλίω. καὶ θέρω, θάρω, φέρω, fervo, φάρω, варю. καὶ, θέω, φέω, φέϜω (φέγω, φεύγω) бѣгу, κτλ. κατὰ τὲς Κρῆτας Θιὸς (λακωνικ. Σιὸς), καὶ θεῦς (Λτ. deus δεῦς, Ζεῦς). τὸ δὲ θεὸς (ε = ο) = θοὸς, (ὡς ἐλπὶς ὀλπὶς, ἐργάνη ὀργάνη, ἀιολικ.) μετὰ τὲ Ϝ. θογὸς, ὡς καὶ τὸ θεὸς μετὰ τὲ Ϝ, θεγὸς, προφέρεσι συνήθως πολλοὶ τῶν Ἠπειρωτῶν. καὶ τὸ λαὸς, λαγός, κτλ. [Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ „ βαγαῖος, μέγας, πολὺς, ταχὺς, καὶ ὁ Ζεὺς ὁ Φρύγιος, ὁ καὶ Μα-

ζεύς. — τὸ βαγαῖος ἐκ τῦ βάγας, βάγις β = μ (βλ. ἀλφάβ.) = μάγας, μάγις, λτ. magis = μέγας (ὡς καὶ μάγαρον = μέγαρον. ε = α. ἀιολικ.) καὶ „ βάγιον, μέγα. (συγκριτικὸν ὀυδέτερ. ἐκ τῦ μάγας (μέγας) μαγίων (μεγίων, ὅθεν μέγιςος) μάγιον. (ὁι δὲ Κριτικοὶ ἐξέλαβον τὸ βάγιον τῦ Ἡσυχ. = Ϝάγιον, ἅγιον). τὸ δὲ μάγις, λτ. magis, μάγας, μέγας γίνεται ἐκ τῦ μάω, μέω, ὅθεν καὶ μάσις (ἀφ' ῦ μασίων, μάσσων, μέσσων, μέζων, μείζων, ἐκ δὲ τῦ μάσσων καὶ τὸ Μαζεύς). καὶ μᾶκος (μῆκος) μακερὸς (μακρός). ὅθεν τὸ μάκαρ, ἐπὶ Θεῦ (κυρίως = μέγας, ὑψηλὸς, ἰσχυρὸς, ὅθεν μακάριος.) „ Θεὸι μάκαρες, καὶ Μάκαρες (ἁπλῶς), ὡς καὶ ὁι Κρείττονες, καὶ τὸ Κρεῖττον (ἐπὶ θεῦ, παρὰ τὸ κράτος ἰωνικ. κρέτος, = κραταιός. βλ. Ῥείμ. λέξ. μακρὸς καὶ μάκαρ.) Ὥςε τὸ Богъ ἔιη ἂν = βάγις, βάγας, (μάγας, μέγας) (α = ο) βόγας, βόγις, βόγ-ις. Быга ὀνομάζυσι καὶ οἱ Μαγγούσιοι καὶ ἄλλα τινὰ Ἀσιανὰ ἔθνη τὸν θεὸν, κατὰ τὸ λεξικὸν τῦ Παλλᾶ (Pallas) τόμ. α]. Ἐκ τῦ Богъ, τὸ κύριον ὄνομα παρὰ Πολωνοῖς Богданъ (Бог-данъ) = Θεόδοτος λτ. Deodatus, Θεοδόσιος, Δοσίθεος, Δωρόθεος, κτλ. Ὅθεν καὶ τὸ ἐθνικὸν Βόγδανος, καὶ Βογδανία συνήθ. ἡ Μολδαβία = Θεοδοσία. (βλ. καὶ Богатый, καὶ Могу.)

Богатый, богать, богтырь, *καὶ χυδ.* богачь (*πλούσιος*) *οἷον μεγάτεος, μέγατος, ὡς ἐκ τῦ μέγας*(*μέγαθος, μεγάθεος, μέγεθος*)*ἀντὶ μεγάλος, καὶ* (*μάγις, μᾶκος*) *μάκετος, μακέτης, μακέτηρ, μακεςὴρ, μάκιςος.* [*μ=β. καὶ α=ο, οἷον βογάτεος, βογάτης=μαγάτεος, μαγάτης, μαγέτης. καὶ βογάτηρ, = μαγέτηρ, μακέτηρ. ἐκ τοῦ μάω, μάγω, μόγω,* могу, *ὡς τὸ μεγιςὰν, μεγιςεύς. καὶ λτ.* magnus, magnates *ἐκ τῦ μάκανος, μᾶκος*]. *Φαίνεται συγγενὲς* Богъ *ὡς λτ.* dives (*ἐκ τῦ* dis, deus = *Δὶς, Διὸς, Δεῦς*) *διFῖος δῖος. Τὸ δὲ Μακέτης καὶ Μακεδνὸς = μακεδανὸς, ἀπέβη παρ' Ἕλλησιν ἐθνικὸν = Μακεδών.* [*παραβάλλεσι καὶ τὸ Σνκρτ.* bhoga, *Ζενδ.* beghe. *ἀλλὰ τὸ λτ.* beatus = *βιοτὸς* (*βίοτον ἔχων, συνήθ. βιωτικός, ἐκ τῦ* beo = *βέω, βείω, βιῶ*), *καὶ τὸ Περσ. καὶ Τϋρκ.* bacht = *ἐυτυχία, ὀυδεμίαν σχέσιν ἔχουσι, δοκῶ, πρὸς τὸ* Богатый]. *βλ.* Богъ *καὶ* Могу.

Бодрый, бодръ, (*γρήγορος, ἰσχυρὸς, δραςικὸς*) *φοδρὸς = σφοδρός* (*ὡς φὴξ, = σφήξ*). *ἢ φαδρὸς φαιδρός.* (*ὡς τὸ φαικὸς = ἐνεργὸς, ἀκμάζων*). *τὸ δὲ Σκρ.* badra, *Γρ.* bieder (*ἐυθὺς, χρηςὸς, λτ.* probus).—Бодрость *σφοδρότης, ἢ φαιδρότης.*

Боду, бодаю, (*κυρίσσω, κερατίζω — κεντῶ*) *βόθω, βοθέω, βοθύω* (*ὅθεν βόθυνος*), *λτ.* fodio.

*Бока́лъ βαυκάλιον (βαυκαλὶς) Σ. βωκάλιον, (Λτ. poculum?) μ. λτ. baucalis, 'Ιτ. boccale, Γλ. bocail, bocal, Γρ. Pokal, Bocal. καὶ 'Αρβ. baucal.

Бокъ, (πλευρὰ) πάγος, πάγη, παγὶς. Σ. παγίδα. (πάγω, πήγω.)

Боло́то, βλ. блато.

Боло́нь (ςέαρ δένδρȣ, τὸ κυριολεκτικώτερον, λευκὸν, λ. alburnum, ὅθεν Γαλ. aubier. Γρ. Splint, Spint), φλόος (μεταθ. φόλος, φόλον). [φλόος, φλȣ̃ς, ὁ μετὰ τὸν ἔξω λοπὸν τȣ̃ δένδρȣ δεύτερος φλοιὸς, ὁ καὶ φλέως, καὶ φιλύρα, καὶ βύβλος, λτ. liber, Γρ. Bast — 'Εκ τȣ̃ φλόος καὶ τὸ λ. flos, ἄνθος, χλόη, θαλερότης φυτῶν.] Боло́ные, (δάσος) φολόϊνον, = φλόϊνον, ἢ φυλλιῶν (= εἰνοσίφυλλον) βλ. καὶ липа.

Болта́ю (πλήσσω τὸ ὕδωρ — τραυλίζω, φλυαρῶ) πλατάω, (μεταθ. παλτάω) πλατάσσω, πλαταγέω, λτ. blatto, blattero. [πλάζω (πλάσσω, πλήσσω) = βλάζω, βλάσσω, βλάττω = φλάζω = ἀσαφῶς καὶ ἀδιαρθρώτως λαλῶ, (Γαλην. Γλωσσ.) πρβλ. καὶ τὰ Γρμ. blattern, pladdern, blodern, plodern, pludern, plaudern, plauppern, κτλ. πλάω, πλέω, πλέω, πλύω, βλάω, βλέω, βλόω, βλύω, φλάω, φλέω, φλόω, φλύω, συγγενῆ.]

*Болтъ, (εἶδος ἥλου) βαλτὸν, βλητὸν, βλῆτρον (ἐκ τȣ̃ βάλλω, ὅθεν καὶ βάλανος).

Гρ. Bolzen, *'Aγ.* bolt, *'Iτ.* bolzone, *Γλ.* boulon, *κτλ.*

Большóй (*μέγας*) *πολλὸς*, *πολλοςὸς*, *πυλύς*. Бóльшій, *καὶ* Бóлшій (*συγκριτικ.*), *ἐκ τῦ* Болій (*ὡς ἀπὸ ῥίζης*, боле, бол), *πολέως*, *πλέως*, *πλέων*, *πλείων*, *Λ.* plus, *Γερ.* full, fell, vel, voll, *καὶ* fülle = *πλέω*, *πλήθω*. *βλ.* Вели́кій.

Бóль, *πόνος* (*ἄλγος*, *νόσος*. *λ*=*ν*. *ὡς*, *φίντατος*, *φίλτατος· λίτρον*, *νίτρον*). Болю́, *πονῶ*. Бóльный, бóленъ, *πονῶν*.

*Бóмба, *Σ.* *βόμβα*. *'Iτ.* bomba, *ΓΛ.* bombe, *Γλ.* bombe, (*βόμβος*.)

Бóмба (*εἶδος ὑφάσματος*. damas de laine), *βόμβαξ*, *βάμβαξ*.

Бóрзый, бóрзъ (*ταχὺς*), *φορὸς* (*φόρς*, *βόρς*, *φ*=*β*. *ἐκ τῦ φέρω* = Беру̀)· *καὶ τὸ λτ.* fortis (*ἰσχυρὸς*) = *φορὸς*, *φερτὸς* (*ὅθεν φέρτερος*), *ὡς*, *μόρος*, mors, mortis, *κτλ.*

Бормочу̀, (*γογγύζω*), *Σ.* *φρομάζω* (*φριμάζω*), *φρέμω*, fremo (= *χρέμω*), *φρυάσσω*.

Боровикъ (*εἶδος ἀμανίτυ*, bolvitus bovinus), *ἐκ τῦ* Бóръ (*ἄλσος*), *ἐφ' ὗ φύεται· ὃκ*= *βόλβιτον*.

Бóровъ (*κάπρος*), *κατὰ διαλέκτυς*, brav, Бровь. beran = *Fέῤῥας*, *ἔῤῥας*, *καὶ ἔῤῥαος*, *λτ.* aries *καὶ ἐῤῥωὸς*, (*πᾶν ἀρσενικὸν θρέμμα*, *κάπρος*, *κριός*), *Λτ.* verres, *Γλ.* verrat, *Σκρ.* varaha. [*ἐκ τῦ ἄῤῥης*, *'Iων.* *ἔῤῥην*, *ἔῤῥας*, *κτλ.* *βλ.* Бара́нъ].

Борода̀, *βλ.* Брада̀.

Борозда̀, *βλ.* Бразда̀.

Борона̀ (*λίσγος*), *Σλ.* Брана̀, *Οὐγ.* borona —. Бороню́ю, бороню̀, *φαρύνω*, *φάρος*, *φαρόω* (*ὅθεν, οἷον φαρόνη. ὡς ἐκ τῦ φάρω, πάρω, πέρω*, Беру̀, *περόνη*). *βλ.* Бразда̀.

Бо́ръ, Бо́ры (*πτυχαὶ, ῥυτίδες*), *συγγ. φάρω, ὡς τὸ φαρκίς.* (*πάρω, βάρω*= Беру̀, *φάρω, φέρω*).

Бо́ръ (*ἄλσος πιτύων, πίτυς, Κροτ. σχῖνος*), *Τρμ.* Föhre· Беру̀? *φέρω, πέρω, πείρω* (*πέρος, βλ.* Бразда̀), *διὰ τὸ ἀκανθῶδες τῦ φυτῦ; τὸ Τλ.* forret *φασὶν ἐκ τῦ λτ.* foris· *βλ.* Дво́ръ.

Борю̀ (*μάχομαι*) *πόρω, πάρω, πέρω, πείρω, πειράω.* (*ὡς τὸ „ἐπειρήσαντο πάλῃ, ἀέθλοις, πόδεσσιν. Ὅμηρ.*)· *ἐκ τῦ πάρω, πέρω, καὶ τὸ λτ.* perio—rior, experior. *τὸ δὲ πάρω=φάρω, φέρω, ὅθεν Γρ.* fahren, erfahren, Fahr, Gefahr = periculum (*πεῖρα, πειρασμὸς, ἐπιβυλή*), Gefährde (*δόλος*), *κτλ. βλ.* Беру̀.

Восый, Бо́съ (*ἀνυπόδετος, πεζὸς*), *πὸς, λακωνικ. πὸρ=πῦς*, (*ὅθεν, οἷον, ποσὸς, ὡς πέζα, πεζός*), *Λτ.* pedis, pes (*πῦς*), *Ἰτ.* piede, *Γλ.* piè, *Γοτ.* fotus (*πῦς, ποδὸς*), *Γρ.* Fuss, *Ἰσλ.* fotur, *Ἀγ.* foot, *καὶ Πρ.* path.— „ходить босикомъ *ὁδεῖν* (*ὁδεύειν*) *ποσὶ* (*πεζικῶς*). *συγγεν.* Пѣшій. *ἕτερον δὲ τὸ Τυρ.* bosch = *κενός.*

Бота́ю, *πατάω, πατάσσω* (*πάτω, πάω*, Бію, *παίω*).

*Ботъ (*εἶδος πλοίυ*) *Γρ.* Both, *Ὀλ.* boot, *Ἀγ.* boat, *μσ. Λτ.* batus, batelus, *Ἰτ.* ba-

tello, *Γλ.* bateau, (*καὶ Περ.* betif, *Σκρ.* poda = *πλοῖον*). *συγγ. βῶτις, βὸτις* (бочка), *καὶ* '*Εβρ.* bath, *βάτος* (*Λȣκ. ις'.* 6). *βλ.* Adelung, *λ.* Both.

Ботъ, Ботóгъ, Батóгъ (*βακτηρία*) *βατὴρ, βατηρία. Γλ.* batton, '*Ιτ.* bastone.

*Бóты (*πληθυντικ.*) *βαττὰ, βάσσαι,* (*ὑποδήματα, ἐκ τȣ̃ βάω, βατω̃, πατω̃*), *Γλ.* botte, '*Ιτ.* botta. *Αγ.* boot. *κτλ.*

Ботѣю (*πιαίνω, παχύνω —νομαι*)*βοτέω*, [*βόω, βάω, πάω, πάσσω, πάζω, πασὸς, παχὺς παχύνω. βλ.* '*Ρειμ. λ. πάω.*]

Бóчка (боча) *βω̃τις, βȣ̃ττις, βύτις, βυτίον* (*Σ. βȣτζίον, καὶ βότζα*), *βυτίνη. Βμ.* butina, *Λτ.* buttis, *Γρ.* Butte, Bottich. '*Ιτ.* botte, '*Ισπ.* botta. *κτλ.*

Боюсь (*μέσον=φοβȣ̃μαι*), *ἐκ τȣ̃ ἀῤῥήτȣ* бою = *φόω, φάω, φέω, ὅθεν φέϝω, φέβω* (*φόβος*) *φόβω, φοβέω, ȣ̃μαι. καὶ φάϝω, φάβω, λ.* paveo, (*φάβη, φάβορ, λ.* pavor) *Σκρ.* bhajo. [*ἐκ τȣ̃ φέω, φεύω, καὶ μετ' ἄλλȣ διγάμματος, τὸ φεύϝω, φεύγω. ὅθεν* бѣгу́]. боязнь, *φόασις, = φόβασις, φόβος. Λιθ.* baisube.

Боя́ринъ, *καὶ* Боля́ринъ. *καὶ συγκοπῇ* Бáринъ (*μεγιςὰν, κύριος, δεσπότης δούλȣ*) *ὅθεν, Σ. βοϊάρος* (*ἐν τῇ Μολδοβλαχίᾳ*), *Γλ.* bojar. [*τὴν λέξιν ὁ Τατίσσεφος νομίζει Σαρματικὴν, σημαίνȣσαν κυρίως, σοφόν. Εἰ μὴ ἦν τὸ λ ἐν τῷ*

* *

Болярииъ *κατ' ἐπένθεσιν, εἶχεν ἄν τις ἀντιτάξαι πρὸς τῦτο τὸ πολυάῤῥην, πολύῤῥην (πολυπρόβατος), κατ' ἔκπτωσιν τῦ λ*, Боя-ринъ *οἷον, ποάῤῥην*). *Οἱ μεγιςᾶνες καὶ δεσπόται ἦσαν τὸ πάλαι (τί δ' ὀχὶ καὶ νῦν;) πολυπρόβατοι καὶ πολυκτήμονες, ὡς ὁ πολυάῤῥην Θυέςης*, (*Ἰλ. Β.* 109.) *Ἔςι δ' οὖν τὸ* Бояринъ, (*ὡς καὶ τὸ* Боязнь, *ἐκ τῦ* боюсь) = *φοαρὸς* (*φ* = *β*, *βοαρός*), *ἀντὶ φοβερὸς. Γίνονται δὲ δήπυ οἱ Βοϊάροι καὶ φοάροι, ἤτοι φοβερὸι πρὸς τοὺς ἥττονας, καταχρώμενοι τῇ ἐξυσίᾳ.*

Брада, *'Ρωσσ.* Борода (*πώγων, γένειον*), *Γρ.* Bart, *Βαλλ.* barf, *Αγ.* beart, bart, *Γλ.* barbe, *'Ιτ.* barba, (*ὅθεν καὶ* barbiere, *καὶ Περ- καὶ Τυρ.* berber), *λτ.* barba = *φορβά, φορβή.* [*φέρβω, ὅθεν καὶ φέρβα, λτ.* herba, *καὶ ἡ* fibra *ἐκ τῦ φέρβα, μεταθ. φέβρα, ὡς καὶ* Брада=barba, (*δ*=*β, ὡς, ἄραβος, ἄραδος*) — *οὕτω καὶ τὰ, ἄνθος, λάχνη, χνόος, ἴυλος, μεταφέρονται ἀπὸ τῶν φυτῶν καὶ εἰς τὸ γένειον, καὶ ὁ πάππος, ἀπὸ τῦ ἀνθρώπυ εἰς τὸ φυτὸν. καὶ οἱ ἀνθέρικες, γένεια ςαχύων, κτλ. Οἱ ἀρχαῖοι ἔφερβον* (*ἔτρεφον*) *πώγωνα. ὅθεν καὶ τὸ παλαιὸν Νορδικὸν*, grön, (barba) *συγγ. ἀρχ. Γερ.* gron, granan (crescere, *αὔξειν*). *ὡς πάλιν*, Scör (barba) *ἐκ τῦ* scora (*ἐντέμνειν*), scëran (*κείρειν*), *παρὰ τοῖς εἰωθόσι κείρειν τὸ γένειον.* (*βλ.* Grimms gramm.

tom. *β*). *ἄλλοι παράγ. τὸ Γρ.* bart *ἐκ τῦ ἀρχ.* bar = vir, *ὁ ἀνὴρ, ἐκ τῦ ἶς, ἴρ, Fίρ. ἢ ἐκ τῦ* Borst (*ἀκανθώδης θρίξ*), *κτλ. βλ.* Adelung.]

Бразда̀, *'Ρωσσ.* Борозда̀ (*ἄρυρα, αὖλαξ, ἄροσις, κτλ.*) Браздю̀, *'Ρωσ.* Борожжу̀, *φαρύσδω, φαρύζω,* (*μεταβολῇ τῶν ςοιχείων, φαρόσδω, φορόζω, συγκοπῇ καὶ μεταθέσ. φράσδω*) *ἐκ τῦ φαρόω, φάρω, ὅθεν φαρκὶς, Λτ.* porca, *Γρ.* Furche, *κτλ.* [*φάρω* (*φάω, πάω, σπάω, σπάζω, κτλ.*) *ψιλώτερον, πάρω, πέρω, πείρω, πόρω. Λ.* foro, forare, *Γρ.* bohren, *Κσξ.* baren, *'Αγ.* bore, *'Ισπ.* barrenar, *μ. Λτ.* bironare, (*περονάω*), *καὶ 'Αρβ.* berren, *'Εβ.* baar, (*σκάπτειν*). *πρὸς τὸ* bohren, *συγγενεύει καὶ τὸ Γρ.* furchen (*ἀροτριᾶν*), *'Ασξ.* furian, *κτλ. ὡς πάλιν, πέρω, πέρσω, = Γλ.* percer].

Бракъ, (*γάμος*), *ἴσως ἐκ τῦ* Беру̀ (*φέρω, ὡς τὸ, ἄγεσθαι γυναῖκα.*) *ἢ συγγενὲς τῦ ἀπηρχαιωμένυ προίκω, ὅθεν προίξ, πρώξ, πρῶκος, λ.* procus (*μνήςωρ*). *καὶ τὸ Γρ.* Braut, *καὶ* Frau, *οἷον προία, καὶ προίτη, ὡς ἐκ τῦ προίω* (*ἀντὶ προίκω*) *ὅθεν* freien, (*μνῶμαι, νυμφεύομαι*), Freier (*μνήςωρ*). (*βλ.* Kanne, *περὶ συγγεν. τῆς 'Ελλην. καὶ Γερμαν. γλώσσ. σελ.* 112). *καὶ τὸ* Bräutigam, (*νυμφίος*) *σύνθετ. ἐκ τῦ προίτη καὶ γάμος, ὡς προίτην γαμῶν. 'Αλλ' ὁ σοφὸς 'Ρείμερ. ὀρθότερον,*

παράγει τὸ Frau, ἐκ τῦ Freye, καὶ ἐκδέχεται = domina, (καὶ Γοτϑ. Frauja = dominus, καὶ frija = frey), ὡς καὶ τὸ λτ. liberi (τὰ τέκνα) ἐκ τῦ liber, libera. οἱ οἰκοδεσπόται καὶ τὰ τέκνα ἦσαν ἐλεύϑεροι, οἱ δὲ λοιποὶ οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ, οἰκέται καὶ δῦλοι. (βλ. ʿΡείμ. λ. παῖς.)

Бракъ (ἔκκριμμα, ἀπόῤῥηγμα, Σ. ἀποδιαλέγιον) τὸ Γερ. brack. — Бракую (ἐκκρίνω, διαλέγων ἀποῤῥίπτω. Σ. ἀποδιαλέγω), οἷον βρακέω, βράκω, βράγω, βρᾶγμα. [καὶ βράσσω, βράζω, βράσμα, ἀπόβρασμα. ἐκ τῦ ῥάσσω, ῥάζω, ῥάγω. καὶ Γερ. braken = brechen, Ϝρήγειν, ῥηγνύειν.]

Брань (πόλεμος, μάχη, ἔρις, ἐπίπληξις). Бранὶю (ἐπιπλήττω, ἀπειλῶ). βράνω, βρένω (ὅϑεν βέβρενται, βροντὴ) = βρέμω, βρόμος, βριμάω, ῶμαι, καὶ δασύτερον, φριμάω. λ. fremo, Γρ. brümmen, ʾΑσξ. bremman, καὶ ʿΕβρ. brem.

Братъ (ἀδελφὸς) φράτ-ωρ, φράτωρ, φρητὴρ (ʿΗσύχ. οὗτος ἔχει καὶ λέξιν ἐλλειπῆ „βρα... = ἀδελφόι, ὑπὸ ʿΗλείων.) λ. frater, Γτ. brothr, Γρ. Bruder, ἀρχ. pruader, bruader, ʾΙσλ. brodur, Βαλ. brawd, Σκρ. brata, brader, καὶ Περ. berader.— Бра́тія (ἀϑροιςικὸν = ἀδελφότης, ἀντὶ ἀδελφοί) φρατία, φρατρία.

Бра́шно, βρῶσις. Бра́шный, βρώσιμον, βρῶμα. [παῤβ. Γρ. Brod (ἄρτος) βρωτὺς, Κσξ. brood,

braud, *Αγ.* bread, *καὶ Ταταρ.* brot, broc, *κτλ. τὸ Ἑβ.* brah = *βρώθω.*]

Бревнò, (*δοκὸς*) *καὶ* Бервнò = *πρέβνον*, *ἀντὶ πρέμνον*, (*ὡς*, *μέμβλω*, *βέβλω*=*μέλλω*, *κτλ.*)

Брегỳ, *βλ.* Берегỳ.

Брéгъ, *βλ.* Бéрегъ.

Бредỳ, (*βάδην πορεύομαι*), (*πρήδω*, *πρήζω*) *πρήσσω*, *ὡς* ,, *διαπρήσσειν κέλευθα* (*Ὁμ*). Бродъ, *πόρος*, *πορθμός*, *Γρμ.* Furth, *ἐκ τȣ̃* fuhren, fahren, *κτλ. καὶ Ῥωσ.* Брожỳ (*πλανῶμαι*—2) *βράζω* (*ἐπὶ ζυμȣμένων ὑγρῶν* ,, пиво въ бочкѣ бродитъ, *Σ. ἡ πίβα εἰς τὸ βȣτζίον βράζει.*) *Ἐκ τȣ̃ πέρω*, *περάω*, *περάσω*, *γίνεται τὸ πρήσσω. ἐκ δὲ τȣ̃ πρέω* (*ὀνοματοπεποιημένȣ*) *γίνεται πρήθω*, *Σ. πρήζω*, *πρηδὼν*, *πρηςὴρ. διὰ τȣ̃το συμπίπτȣσιν εἰς τὸ* Бредỳ *αἱ τȣ̃ πρήθω*, *καὶ πρήσσω*, (*περάω*) *σημασίαι. εἰ μὴ ἐπλάσθη ἐκ τȣ̃ βράζω* (*βράδω*, *βρέδω*) *ἐπὶ τῆς δευτέρας σημασίας τȣ̃ βράζειν* (*Γρ.* brauen, *μ. λτ.* brasso, braxo). *ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ* Брага (*εἶδος ζύθȣ*), *ὡς καὶ τὸ βρύτος*, *βρȣ̃τος* (*βρύττω*, *βρύχω.*)

Брéжу (*παραλαλῶ*, *καθ᾿ ὕπνον*, *ἢ ἔξυπνος*) *βράζω*, *βρύζω*, *βρύω*, *βρυάζω*, (*ὡς καὶ φλάζω*, *φλύζω.*)

Брéзгую (*βδελύττομαι*, *σικχαίνομαι*, *ἐπὶ γευςῶν*), *ὡς ἐκ τοῦ* Брéзгу, *βρύσκω*, *βρύξω*, *βρύζω*=*βρύγω*, *Ϝρύγω*, *ῥυγγάω*, *ὅθεν ἐρύγω*, *ἐρυγγάω*, *ἐρεύγω-γομαι* (*ἐμέω*).

Бре́мя *βλ.* Бере́мя. Бременю̀, *βαρύνω* (*ἐπιφορτίζω*) *κτλ.*

Бре́ніе (*ἄργιλος*, *πηλὸς*), Бре́нный, (*πήλινος*, *εὔθραυςος*)*συγγ.* *αἰολ.* *φρένω*, *φράνω*,=*θράνω*, *θρανεύω*, *θρανευτὸς*, *θράνος*, *ὡς καὶ θράγω*, *θράγγω*, *λτ.* frango, (*θράω*, *θραύω*, *θράζω*).

Бренчу̀, *βρεντῶ*, *αἰολικ.* = *βροντῶ* (*βομβῶ*, *κροτῶ*.)

Брію, *βλ.* Брѣю.

Бровь, *ἀ-βροὺς*, *Μακεδονικ.* = *ὀ-φρὺς*, *ὀφρὺς* *Σ.* *φρύδι.* *Πολ.* brwi, *Λιθ.* bruvis, *Γρ.* Braue (Augen-braue. *βλ.* Adelung. *καὶ* *Ῥείμ.* *λ.* *ὀφρὺς*). *Ἀγ.* brow, *Ὀλ.* brawe, *Πρ.* ebru. *Σκρ.* bruwo, *κτλ.* Междубровіе = *μεσόφρυον.*

Броня̀ (*θώραξ*), *ἀρχ.* *Γρ.* brünne — Бороню̀ (*σκέπω*, *ὑπερασπίζομαι*) *φορινῶ*, *φορίνη.* [*φορίνη*, *δέρμα παχὺ*, *ὅθεν τὸ* Броня, *ὁ θώραξ*, *ὡς ἐκ δέρματος*, *καθὰ καὶ Λτ.* lorica (lorum, *λῶρος*, *ἱμὰς*), *Γλ.* cuirasse, *ἐκ τοῦ* cuir, *λ.* corium, *χόριον* (*δέρμα*) *κτλ.* *Πρβ.* *βοέη*, *βοῦς*, *ῥινὸς* (*δέρμα*), *ἀντὶ τῆς ἐκ δερμάτων ἀσπίδος*, *Ἰλ.* *Η*, *Δ*, *κτξ.*]

Броса́ю, Бро́шу (*ῥίπτω.* — *Ῥωσσικ.*) *Ϝράσσω*, *ῥάσσω*, (*ῥάω*, *ῥέω*, *ῥύω*, ruo, *ῥίω*, *ῥίπω*, *πτω*.)

Брощъ (*ἐρυθρόδανον*, *ῥίζα*, *συνήθ.* *ῥιζάριον*) *Ϝρουσσὸς*, *ρυσὸς*, *ἐρυσὸς* = *ῥυθὸς*, *ἐρυθὸς*, *ἔρυθος*, *ἔρευθος.* (*Σλαβονικόν*). *βλ.* *Δοβρόβ.* *σελ.* 115.

Брыжи, (εἶδος περιτραχηλίου πολυπτύχου καὶ ῥυσσοῦ) Γαλ. fraise, Fρυσσός, -σοὶ, Fρυσὶς, ῥυτὶς, Fρύζω, ῥύσσω. Γλ. fraiser. καὶ Fρύγω, φρύγω. Λτ. rugo, κτλ. (βλ. 'Ρείμ. λ. φρίσσω). ὅθεν Брызéйка (τὸ μεσεντέριον), οἷον ῥυσσωτὸν, ῥυστακτὸν, διὰ τὰς ἐν αὐτῷ ῥυτίδας καὶ πτυχάς.

Брызжу (πιδύω) Fρήζω (ῥήσσω), ῥήγω, ῥήγνυμι, — μαι, (ὡς, ῥῆξαι δάκρυ). ἐκ τοῦ ῥάζω, καὶ τὸ ῥοίζω, ῥοιζέω. „ Звѣрь брызнулъ, (ὁ) φὴρ ῥοίζησε (μετὰ ῥόθου ἔφυγε). Брызгýнъ ὁ ῥάζων, ῥαίνων ἐν τῷ λαλεῖν. βλ. καὶ Прыщу.

Брыкáю (λακτίζω) Fρήκω, ῥήγω, ῥήσσω. „ πέδον ῥήσσωσι πόδεσσι. ('Απολλών. καὶ 'Ομ.) βλ. καὶ прыгаю.

Брѣю, καὶ Брію, (ξυρίζω), πρίω, πρίζω. ἢ Fρίω, Fραίω (ῥαίω, ῥάω, ῥάγω, ῥήσσω, ῥάζω, ῥάδω, Λτ. rado, Γλ. raser.)

Брюзгну (ῥυσσοῦμαι) Fριγνόω, ῥικνόω, ῥικνοῦμαι (ἐκ τοῦ ῥίσσω, Fρίσσω, φρίσσω, φρίξω (φρίσκω, φρύσκω — σγω, Брюзгу) συγγ. ῥάζω, ῥύζω, ῥύσσω, ῥυσσὸς, ῥυτὶς.) βλ. Брыжи.

Брюзжỳ, (βριμῶμαι, ἐπιπλήττω) βρύζω=βρύσσω, βρύττω, βρύκω, βρύχω. Πρβ. Γρ. brausen, βράζειν, Σβ. brusa, Γλ. bruis, bruir, κτλ. — Брюзгà, βρυγμὸς, βρυχὴ (βρίμη, βρίμησις). — Брюзгли́вый, βρυχητὴς, Γρ. brausend, (Γλ. brusque, 'Ιτ. brusco?) κτλ.

Брюхо (*κοιλία*), *ἀρχ. Γρ.* bru. *συγγ. βρύω*, (*ὅθεν ἔμβρυον*), *καὶ βρὺξ*, *βρυχὸς*; *ἢ βρύγχος*, (*βρύχος*) *βρόγχος* (*βρύκω*, *καταπίνω*); [*τὸ Κσξ.* brüche = *ὑπογάστριον. τὸ Γρ.* brüch, = *βρακίον*, *βράκες* (*ἀναξυρίδες Σκυθῶν*, *καὶ Γάλλων*). *καὶ ἀρχ. Γρ.* brucha = *ζώνη.* (*καὶ ἡ ζώνη καὶ τὸ βρακίον δεσμεύονται ἐπὶ τῆς κοιλίας*). *βλ.* Adelung. *λ.* brüch.

Бряцáю, Брячỳ, Брякаю (*ψοφῶ*, *κροτῶ*) *βράκω*, *βράχω*, *βράσσω*, *βράζω*, (*ῥάζω*).

Бýбенъ (*τύμπανον*) *βυβὸν*, *βυβὸς* (*βύω*, *βύζω*, *ἐκ τοῦ ἤχου βυ*, *βου*, *ὅθεν καὶ βύκτης*, *βυκάνη*, buccina, *κτλ. τὸ δὲ* ,, *βυδὸς*, *μουσικὸς*, *ἐκ τοῦ Ϝύδω*, *ὕδω*, *ᾄδω*, = *ἀοιδὸς* (*Ἡσύχ.*)

Бугъ (*ὁ ποταμὸς Ὕπανις*) *ἴσως*, *Ϝοῦγ-ος*, *οὖγος*, *ὗγος.* [*ἐκ τοῦ ὕγω*, *ὕϜω*, *ὕω*, *ὅθεν ὑγερὸς*, *ὑγρὸς. ὡς ὕω*, *ὕδω*, *ὕδωρ. οὕτως ἐκ τοῦ ὕω*, *μετὰ τοῦ Ϝ*, *Ϝύω*, *ἐσχηματίσθη καὶ τὸ φύω* (Бы-ю, *βλ.* Бывáю.) *ὅθεν φῦκος*, *κτλ.* (*βλ.* Угра). *τῶν δὲ Σλαβονιςῶν τινὲς πάνυ ἀπιθάνως παράγουσι καὶ τὸ* Богъ, (*Θεὸς*) *ἐκ τοῦ* Бугъ, *δικαιολογοῦντες τὴν ἐτυμολογίαν ὡς ἐκ τῆς τῶν παλαιῶν Σλαβόνων μυθολογίας*, *οἵτινες ἐδόξαζον καὶ Θεοὺς ἐνύδρους*, *καὶ εἰναλίους*, *κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς Νηρεῖς*, *καὶ Νηρηΐδας. κτλ.*]

Будáра (*πλοῖον ποτάμιον*, *καὶ πᾶσα ναῦς ἀτέχνως νεναυπηγημένη*), *Σ. βουττάρα*, *βουτσάρα*, = *βοῦτις μεγάλη. βλ.* Бочка, *καὶ* Ботъ.

Бузинà (ἀκτέα. Λτ. sambucus), Σ. βούζιον. [ἴσως, βύζω, βυζὸς, = ναστὸς, μεστὸς, ὡς μεστὸν ἐντεριώνης, ἧς ἐξαιρουμένης γίνεται κοῦφον (κενὸν) τὸ ξύλον, ὅθεν πάλιν, Σ. κουφοξυλέα.]

Бýй, Бýій (μωρὸς) βούειος? ἢ Γλ. fou.

Бýйволъ, βούβαλος. Σ. βουβάλιον, Λτ. bubalus, 'Ιτ. buffallo, Γλ. bufle, Γρ. Büffel, Βμ. buwol, Πολ. bowl.

Букъ (φηγὸς) Λτ. fagus, Γλ. feau, fau, foyard, Γρ. Buche. κτλ.

Бýква (γράμμα) συγγ. Γρ. Buch (βίβλος), ἴσ. φηγὸς (ὡς εἰς φηγοῦ φλοιὸν γραφόντων τῶν παλαιῶν, καθὰ καὶ βίβλος ἐκ τῆς βύβλȣ.) ἢ πύκα, πὲκϜα = πυκτὶς, πυξίον (γραφικὸς πίναξ, ἀλφαβητάριον), ἐκ τȣ͂ πυκὸς, δωρικ. πȣκὸς (πυκνὸς) πύξος. βλ. книга.

Буль (ἦχος ὕδατος ἐξ ἀγγέιȣ ςενοςόμȣ) βουλ, ὀνοματοποιΐα, ὡς καὶ (βυλὸς) βυλλάω, bullio, Булькаю, βλ. καὶ пузырь.

Бумáга (χάρτης) ἐκ τοῦ βόμβακος, βόμβαξ, βάμβαξ, πάμβαξ. „ βαμβακινὸν (ἐλλειπτ. χαρτίον. (Βυζαντινοὶ.) βόβακος, βόμαγος, (β = μ. βλ. ἀλφάβητ.)· οὕτως εἶπον καὶ Веммараны, ἀντὶ μεμβράνειοι, membranei. βλ. кожа.

Бурдà, φύρδα, (θολὸν ποτὸν), καὶ Ταт. burdá.

Бурчу̀, *βρύζω*, *βρύσσω. ἢ βορύζω*, (*βορβορύζω*, (*ἐπὶ κορκορυγῆς κοιλίας, καὶ ζυμουμένου ζύθου*, *ὡς Γρ.* brausen, (*βράζειν*).

Бу́рый *καστανοειδὴς, ἐπὶ ἵππων, καὶ ἀλωπέκων*), *πυῤῥὸς, πυῤῥίας.* (*ὡς τὸ, αἴθων ἵππος, ἀλώπηξ* (*Ὀμ*). *Λτ.* burrus. (*βλ. καὶ* Adelung, *λ.* braun). Бурѣю, *πυῤῥάω, πυῤῥάζω.* (*ἐπὶ τοῦ τοιούτου χρώματος*).

Бу́ря (*καταιγὶς*) *βοῤῥᾶς, Ἰτ.* bora, borrasca, *κτλ.* Бурный, (*καταιγιδώδης, θυελλώδης, βίαιος*) *βοῤῥεινὸς, βόῤῥειος.* (*ἡ φοῦρα, φούρια, Λτ.* furia,=*θούρα, θοῦρος, θύρω, θούρω, ἀιολ. φούρω.*) *τὸ* Бурлю̀ (*ἀνησυχάζω, θορυβῶ*) *συμφωνεῖ μετὰ τοῦ βρυαλλίζω,* (*Σ. βουρλίζω*), *Γλ.* brouiller (*συγχύζειν*). ,, *βρουλὸς, πονηρὸς* (*Ἡσύχ.*)

*Бутылъ, *τὸ Γλ.* bouteille, *βωτίον, βωτίλλιον.*

Бу́хну, (*παχύνομαι, οἰδαίνω*) *πυκνόω, πυκνῶ, ἢ βυκόω, βυκῶ. Σ. βουκόνω,* ,, *βεβυκῶσθαι, πεπρῆσθαι.* (*Ἡσύχ. ἐκ τοῦ βύω, βύνω, βύζω, βύκτης* (*βύκη*,) *λτ.* buca, bucca, *ὅθεν ἡ συνήθ. βοῦκα*). *καὶ τὸ συνήθ. βύχαβος, πέχαβος* (*μπέχαβος*), *ὁ χαῦνος καὶ οἰδαλέος,* (*οἷον βύκαβος, ἐκ τοῦ βύκη, ὡς ἐκ τοῦ λύκη, λύκαβος, ὅθεν λυκάβας.*) *πρβ τὸ Ἰτ.* bocca (*στόμα*)=buca, *βύκη, ἐκ τοῦ βύζω. ὡς καὶ τὸ στόμα*=*στόμος, στόβος, ἐκ τοῦ στέβω, στείβω,* (*στύπω, Σ. στουπόνω*). *β, καὶ π*=*μ. βλ. Ῥείμ.*

Бучу̀, *βύζω* (*βομβῶ*), *ὡς τὸ* ,, *βύας ἔβυξε.*

Бы (*μόριον διστακτικὸν, καὶ δυνητικὸν, ὡς τὸ ἂν*), *ἐκ τοῦ* Бытии, *φύω, φύειν, (φῦ), ὡς τὸ Λτ.* esset. *ἢ Fείη, εἴη. (Δοβρόβισκ.) βλ.* Бывáю. *ἴσως καὶ ὁ εἰ σύνδεσμ. (ἐκ τῦ εἴη) Fει.*

Бывáю, (*γίνομαι*) *ἀπαρέμ.* бы́ти, *'Ρωσ.* быть *τὸ θέμα* бы (*Δοβρόβισκ.*) = *φύ-ω, φύω, φυFέω, φυέω, καὶ φίω. Λτ.* fuo, *καὶ* fio. *Σκρ.* biwaha, *κτλ. μέλ.* буду, *φῦτω, φύτω,* (*τ* = *σ*) = *φύσω. ὡς ἐκ τῦ φόω* (= *φύω*) *φώω* (*ὅθεν φὼς* = *ἄνθρωπος,* = *φύσας, ἢ φὺς, φυτὸν, γέννημα. καὶ φωτεύω* = *γεννάω,*) *φῶμι, τὸ λτ.* forem, es, et, *καὶ* fore *ἀπαρέμφ.* = *φῶσαι* (= *φῦναι, γεννηθῆναι, ἔσεθαι*). *καὶ πάλιν, φάω,* (*φάξω*) facio (= *φύω, γείνω, εἰς γένεσιν παράγω* = *ποιῶ*) *καὶ* factus (= *πεφυκὼς, γεγονὼς. βλ. 'Ρείμ. λ.* *φώω*). *καὶ τὸ Περσικ.* bud = буду (*ἔσομαι. ὡς βοηθητικ. τοῦ μέλλοντος. βλ. Μερ. Α. ῥῆμα*) — Бытiè (*γένεσις*) *φυτία, φύτησις, φύτις, φύσις· καὶ* Бытьè, Быть, *βίοτος,* (*περιουσία*). *ὡς τῆς Σ. τὸ εἶνας, τὰ ὑπάρχοντα.*

Бурáвъ (*τρύπανον*), Бурáвлю (*τρυπανίζω*) *πεῖρας, πειρὰ, περατήριον, πείρω, περάω, περάFω,* (бураву), *πόρω, λ.* foro, *Γερ.* bohren, Borher, *Γλ.* perçoir, *κτλ. βλ.* Браздà.

Быкъ (*ταῦρος*) *βοῦς, βὼξ, Λτ.* box, (*ἐκ τῦ βόω. ἢ βύω, βύξ. ὡς, βάω, βήκη, Λτ.* vacca, *κτλ. ὀνοματοπεποιημένα ἐκ τοῦ μυκηθμοῦ*

τῶν ζώων.) *πρβ. Γρ.* bujche, *Οὐγ.* bika, *Τυρ.* boga, *Σκρ.* baswa, *κλ. βλ.* Волъ.

Быстрый (*ταχὺς, ὀξὺς*), Быстряю, убыстряю (*σπεύδω*), *Ϝοιςρήεις, Ϝοιςρέω.* [*τοῦ* Быстрь *συγγενὴς φαίνεται καὶ ὁ Ἴςρος. ὡς ἐκ τοῦ οἴω, οἰςός, οἶςρος, οὕτω καὶ ἴω* (*ἰςὸς*) *Ἴςρος. τὸ δὲ οἴω = εἴω, ἴω, ἔω,* eo, *καὶ ἵω, ἵημι. βλ. Ῥείμ. λ. οἴω.*]

Быліе (*χλόη, βοτάνη*) *φυλλὶς, φυλλὰς, φύλλον* (*πᾶν φυτὸν — φύω*).

Бѣгу̀ (*φεύγω*) *φέγω, φύγω = φέβω, φεύω;* (*φέω, φέϜω, φέβω, φεύω, φεύϜω*) *φεύγω.* (*βλ.* Боюсь). Бѣгъ (*φυγή*) *φέϜος, φέβος, φόβος = φυγή.* Бѣглый, *φυγηλὸς, φυγάς.* Бѣжаніе, *φύζα,* (*δρόμος, ταχὺς*) *κτλ. πρβλ. Λιθ.* begu, *καὶ* begmi, (*φύγω καὶ φύγημι.*) *τό φέϜω διάλεκτός τις ἀπήγγελλε φέγω,* (*Μακεδονικῶς, φ=β, βέγω,* Бѣгу̀.) *ὅτι Ϝ=γ, καὶ β, ἥ, υ.*

Бью, *βλ.* Бію,

Бѣда̀, (*σύμπτωμα, περιπέτεια, κίνδυνος, δυςύχημα*) *πέτα, πέτεια.* (*ὅθεν περιπέτεια*).

Бѣднякъ (*χωλὸς*) *πιτνὰς, πετὴς* (*ὅθεν περιπετὴς,*) *ὡς πεπτωκώς. καὶ* Бѣдный (*πένης*), *ὡς τὸ, πτωχὸς* (*πέπτωκα*). Бѣднѣю (*πενητεύω*) *πιτνέω, ὡς πτωχεύω.* [*ἐκ τοῦ πέτω = πίπτω, πιτνῶ, ὡς καὶ πάτω, πάθω, πάθη, πάθος, πήθω, ὅπου ἀνήκει καὶ τὸ Γλ.* pitiè (*οἶκτος*), *καὶ πέθω* (*ποθῶ*) *λτ.* peto, petulo, petulans. *πρβ. Γρ.* Bettler (*ἐπαίτης*) *ἐκ τοῦ* betteln, bit-

ten, bethen, (*δέεσθαι*), *καὶ Γτ.* bitagva, *ἐπαίτης, κτλ. βλ.* Grimms Grammat. Tm. 11. p. 25]. *τὸ* БѢдный, *Σλβ.*=*κυλλὸς· ἐκ τε̃* БѢдю.

БѢдю, дỳ, *ἢ* ВѢждỳ, *πρωτότ. τε̃ συνθέτε* ПобѢждáю (*νικῶ*), *βέσδω* (*βέζω*), *βέδω* = *βάτω* = *βατῶ*, *πατῶ*, *ἐπι—πατῶ. ἤ, πέτω* (=*πιτνῶ, πίπτειν ποιῶ*), *πέθω, πείθω*(=У-6Ѣждáю), *συγγεν· τε̃ πάτω*, Падỳ, *πατάσσω*, (*πάω, παίω*, Біѝ). *πρβ. νικῶ, ἐκ τε̃ νέκω* (=*νύσσω, κτείνω, λτ.* necō). *Ἢ καὶ* (*πέδη, πε̃ς, ὅθεν καὶ πηδῶ*), *πεδάω, πεδῶ, ὡς τὸ λτ.* vinco= *φίγγω, σφίγγω, δεσμεύω*, (*Δέσμιοι, νεκροὶ, πτώματα, τῆς νίκης παράσημα!*). ПобѢдúтель (*νικητὴς, ὡς ἐκ τε̃* 6Ѣдúтель), *ἐπιπεδητὴς,—δήτωρ* (victor, *φίκτωρ* = *σφίγκτωρ*)· *ἤ, πατητὴς*. ПобѢ́да (*νίκη*), *πέδα, πέδη, ἐπι—πέδα. ἤ, πέθα* (*πάθη*, БѢдà), *πέτα* (*ἐπίπτωσις, πάταξις*).

БѢ́лый, БѢ́лъ, (*λευκὸς*), БѢлѢ́ю (*λευκάινομαι*), БѢлю́ (*λευκαίνω*), *πέλος, πέλλος* (*ὅθεν λτ.* pullus), *πελιὸς, πολιὸς, πολιῶ, ε̃μαι. Ἢ πιθανώτ. φελὸς*=*φαλὸς* (*λευκὸς*), *φάλιος, Γρ.* fahl, *φαλόω* (*ἐκ τε̃ φάω, φαλὸς, φανὸς, βλ.* ПѢ́на)· *ὅθεν*, БѢль, (*νῆμα λινε̃ν, λευκὸν*). БѢ́лье (*λευκὰ ἱμάτια. Σ. πλυςικὰ, Γλ.* le linge).

БѢ́съ (*διάβολος*), *Πολ.* bies, bis, *συγγεν. λτ.* peius, peior, pessimus, *Γρ.* böse, (*κακὸς*), *Ὀλ.* boos, *Χλδ.* becsh, *Περ.* bed. *φαίνεται συγγεν.* Біѝ (*παίω*), *οἷον, παι̃σος* (*παίσσων*). *ἢ καὶ τε̃* БѢдà (*πέθα, πάθη, πένθος, θ*=*σ*), *πέσος* (*πένθες, πάθες αἴτιος. βλ.* Чéртъ).

Οὐ γὰρ ἂν τις δικαίως παράγοι τὴς λέξιν ἐκ τȣ̃ вѣмь (вѣдмь = *βείδημι, οἶδα, εἴσω*), *ὥςε εἶναι οἷον, ἐσσὴν* (*ἴςωρ*), *Fεσσὴν* (*ὡς, δαίω, δαίμων*). *'Αλλὰ καὶ τὸ λτ.* peius, *καὶ τὸ Γρ.* böse *φαίνεται συγγεν· τȣ̃ πέτω,* peto, *πάτω, πάω, φάω, φάζω, φένω, καὶ, φέω, παρενθ. θ, φθέω, φθείρω.*

В. В.

В, в. *'Ρωσ.* В, в (Вѣди. *βιέδι. ὡς τὸ λτ.* v.) = В, *β, καὶ π, καὶ φ, καὶ αἰολικ* = *δ. καὶ* = *F* = *β* (*βλ. Μέρ. Α. ἀλφάβ.*). в҃ = *β'* (2). *καὶ* ві҃ = *ιβ'* (12). *καὶ* ҂в = *͵β* (2000).

Ва́блю (*δελεάζω*), *φάFλω* = *φάλλω, λ.* fallo, *Γρ.* fallen, fällen, *σφάλλω, ὡς 'ναὶ φέλλω, φηλέω, φηλόω, φηλήτωρ, φηλήτης,* (*ἀπατεὼν, δόλιος. ὅθεν* Ва́било = *δέλεαρ*). *τὸ ἀπαρέμφ.* ва́бити, *ὡς ἐξ ἐνεςῶτος,* Ва́бю, *ὅθεν τὸ λ φαίνεται ἐπενθετικὸν, καθὰ καὶ εἰς τὸ* Ва́блю· *ἐν δὲ τῷ βάλλω* = *πάλλω* = *φάλλω* (*βάλω, φάλω*), *τὸ λ ἐςὶ θεματικὸν, ὅθεν εἰς τὰ ἄῤῥητα* Ба́вю, *καὶ* Ва́бю, *ἐτράπη τὸ λ εἰς υ* = *β* (*αυ* = *αβ*) *αἰολικῶς, ὡς τὰ τῶν Κρητῶν, αὐγῶ* = *ἀλγῶ· αὖσος* = *ἄλσος· αὐκὰ* = *ἀλκὰ, κτλ. οὕτω καὶ βάλω* = *βαύω,* (*βάβω, βαύειν,* Ба́вити), *καὶ φάλω* = *φαύω,* (*φάβω, φάβειν,* Ва́бити). *πρβ τὸ Γλ.* au, *ἐκ τȣ̃* al, *ὡς,* général, généraux· capello = chapeau· capillo = cheveau. *καὶ* au = a le. aux =

ἀ les. οὕτω καὶ 'Ολλανδ. houden, hüten = Γρμ. halten = ἄλδεν, ἄλδειν (τρέφειν, καὶ κρατεῖν). 'Ωσαύτως καὶ εὖ = ελ. ὡς, εὐθεῖν = ἐλθεῖν, κτλ. βλ. 'Ρειμ. λ. Αυ.

Вавáкаю (ἐπὶ φωνῆς κισσῶν, ὀρτύγων, τεττίγων, βατράχων) βαβάγω = βαβάζω, βάσκω. ,, βάσκελλος, κίσσα. βάβακοι, βάτραχοι, ὑπὸ 'Ηλείων, ὑπὸ δὲ τῶν Ποντίων, τέττιγες ('Ησύχ.)

Вáга βλ. Вáжу.

Важду̀,Важдáю (ἐγκαλῶ, κατηγορῶ) βάσδω, βάζω, βάσκω. ,, βάσκει, κακολογεῖ ('Ησύχ.) βλ. καὶ Васнь.

Вáжу (θέλγω) βάζω=βάδω (ἄζω, ἄδω, Ϝάδω) ὡς καὶ γάδω (Ϝάδω) ἡδύνω, καὶ ,, βάδομαι, ἀγαπῶ (Ϝάδομαι. 'Ησύχ). Β—Важивáю (ἐθίζω) βαδέω, ἀδέω. (ἡ συνήθεια ἀρέσκει).

Вáжу (βαρῶ). Вáга (βάρος, ζυγὸς). Вáжникъ (ζυγοςάτης). Вáжность (βάρος, βαρύτης, σεμνότης). Вáжный, (βαρὺς, μέγας, ἀξιόλογος) βάγω, (γ=ζ, вáжу, ὅθεν Ϝάγος, ὡς τὸ ἄχθος, καὶ οἷον Ϝαγὴ = Ϝαξία, ἀξία, Ϝάξιος, ἄξιος ἐκ τοῦ ἄγω, ἄξω = βαρῶ). уважáю (σέβομαι) βαγέω = ἀγέω, ἄγω, (ὡς ,, ἄγω τι μέγα — διὰ τιμῆς ἄγειν, κτλ.) Πρβ. Γρ. Wage (ζυγὸς) wägen (ςαθμίζειν) Ασξ. waegan, Σβ. waga, κτλ. (καὶ Τουρ. βεζνὲ = ζυγός). βλ. καὶ Вѣжу.

Ва́жу, *ὅθεν* отва́живаю, *Πολ.* waze, *Βμ.* odwezim, (*παραθαῤῥύνω*). отва́живаюсь (*καταθαῤῥῶ*, *κατατολμῶ*). *Γρ.* wage, *συγγ.* wege, (bewege) *Ϝάγω*, *Ϝάγομαι*. (*πρβ.* *λ.* vago, vagus). *γ* = ж.

Валю̀ (*καταβάλλω*) *βάλλω*, *φάλλω*, *σφάλλω*. *Λτ.* fallo, *Γρμ.* fällen. *καὶ* Валю́сь *βάλλομαι*, *σφάλλομαι* (*πίπτω*).

Валя́ю (*κυλίω*) *Ϝαλάω* = *ἁλίω*, *ἁλίνδω*, *καλίνδω*. (*ἄλω*, *ἕλω*, *εἰλέω*, *ὅλω*, *Ϝόλω*, (*βόλϜω*) *ὅθεν* *βολβὸς*) *λτ.* volvo, *Γρ.* wälzen, *ἀρχ.* vualden, vuelzan, *Ασξ.* weltan. *Σβ.* wälta, *Λιθ.* voloju, *κτλ.* — Вале́къ, *κύλινδρος*, *ὡς τὸ*, *Ϝαλὴς*, *Γρ.* walze.

*Ва́нна, (*πύελος λουτροῦ*) *βᾶνος*, *βῆνος* (*κιβωτὸς*). *βλ.* *καὶ* Adelung. *λ.* vanne.

Вапъ (*ἐρυθροῦν μολυβδοκόνδυλον*), *βάππα*, *αἰολικ.* = *βάμμα*. Ва́плю (*κονιῶ*. *ἐκ τῦ* Вапу, *τὸ λ.* *ἐπενθετ.*) *βάπω*, *βάφω*. *καὶ* Ва́пно (*κονία*, *ἄσβεςος*) *βάπος*, *βάφος*, *βαφὴ*, — *καὶ* квапъ, *μετὰ τῦ Ϝ* = *κ*. *παρὰ δὲ Πολ.* *καὶ Μοραβ.* квап = *κάλαμος γραφικός*.

Варга́нъ (*σάλπιγξ*) *Ϝάργανον*, *ἔργανον*, *ὄργανον*. Варга́ню (*σαλπίζω*) *Ϝαργάνω*, = *ὀργαίνω*, *ὀργανίζω*.

Варъ (*καύσων*, *καὶ ζέον ὕδωρ*) *φάρος*, *ἀντὶ φέρος*, *αἰολ.* = *θέρος*, *θέρμα*, *φέρμα*. *Γρ.* Wärme. *καὶ* *φερμὸς*, *Γρ.* warm. *Λτ.* formus. *ἀρχ.* *Γρ.* uvarmo. *καὶ* *θερμὸν* (*ἐλλ.* *ὕδωρ*.

Σ. *θερμὸς*). *θερμὰ* (*ἑλλ. λουτρὰ*). Варю (*ἕψω*, *πέπτω. καὶ ἐπὶ ἡλίου, φλέγει*) *φάρω*, *φέρω*, = *θέρω*, *θέρμω*. *Γρ.* wärme. *κτλ.* самоваръ (*ἀυθέψης*) *οἷον* *ȷαμοφαρ* — *ές* = *ἁμοθερὶς* (*ἀυτόξεον*) *κτλ.* *ἀνάγεται εἰς τὸ* врѣю.

Варяю, *περάω*, *πορέω* (*προάγω*). предваряю (*προέρχομαι*, *προφθάνω*) *προπορέω*, — *ρεύομαι*. „ предвариша ихъ, *προὺπέρησαν οὓς*, (*προῆλθον ἀυτοὺς*. (*Μάρκ.* ς, 3). *τὸ Λιθ.* puru (*σιγῇ βαδίζω*) = *πόρω*, *πορέω*, *ἐκ τοῦ πέρω* = *φέρω* — *ρομαι*, *λτ.* fero, — ror, *Γρμ.* fahren, führen, baren *κτλ.*

Василѣкъ, *κύανον*, centaurea cyanus (*φυτὸν*) *καὶ τὸ Σ.* *βασιλικὸς* (*ὤκιμὸν βασιλικὸν*).

Васнь (*ἔρις*). Васню (*ἐρίζω*) *βάσκω*, *βασκαίνω*, *φάσκω*, *φάσω*, *φάσις*, *ὡς τὸ* Важду.

Ватага (*φατρία*, *πατριὰ*) *ἴσ. ἐκ τοῦ* Батя (*πάτας*, *πατία*, *ὡς πατὴρ*, *πατριὰ*.) *ἢ λέξ. Τάταρ.*

*Ватъ, *βάτος*, (*Ἑβραϊκ.* = *κάδος* (*Λουκ*). *βλ.* Ботъ.

*Ватъ, *βατὶς* (*ἰχθὺς*) *Λτ.* Raja batis.

Ватрушка, *βουτυρικὸν* (*εἶδος πλακοῦντος*).

Вашъ (*ὑμὸς*, *ὑμέτερος*) *φὸς* = *σφὸς*, *σφέτερος*, *τλ.* vester. (*ὡς* нашъ = *νὸς*, *νῳὸς*, *ἐκ τοῦ νῶϊ*, *νωΐτερος*, noster.)

Ваяю (*γλύφω*) *φαέω*, *φάω* (*πάω*, *σπάω*, *σφάω*, *ὅθεν καὶ φάϝω*, *φάγω*. *ὡς γράω*, *γράϝω*, *γράβω*, *γράφω*, *γλάφω*, *γλύφω*). Ваяние

(γλύψις, γλυφὴ, γλύμμα, γλυπτὸν), ὡς (φάαινα) φάγαινα.

Вдовà (χήρα) *Γρ.* Wittwe, *ἀρχ.* widuvo, witeva, wituwa, *Ἀγ.* widow, *Κσξ.* wedewe, *Γλ.* veuve, *Ἰτ.* vedova, *Λτ.* vidua, *ἐκ τοῦ* vido, divido (διαιρῶ), *Ἐτρουρικῶς* iduo, *οὐ, κατὰ Βόσσιον, ἐκ τοῦ, εἰς δύω* (δίχα) ἢ ἰδίω, ἴδιος, Ϝιδίϝα, Ϝιδία (κεχωρισμένη, ὡς „ ἰδίᾳ φρενῶν = χωρίς.) ἀλλὰ vido = fido (findo, σχίζω, ὡς vates, fates, φάτης) = φίδω (κόπτω, σχίζω, ὅθεν καὶ φείδω, — δομαι, ὡς ἐκ τοῦ φάρω, πάρω, parco)=φίζω, σφίζω, σφάζω, σπάζω, (πάω, φάω, φίω). ὅθεν viduus, vidua = φιδὸς, φιδὴ (= ἀπεσχισμένος — σμένη, ὡς καὶ χῆρος, — ρα, ἐκ τοῦ χάω) καὶ οἷον φιδέος (viduus) φιδόα, φιδόϜα (βιδόβα, вдовà.) καὶ *Σανσκρ.* Widahwa. (*βλ.* *Ῥείμ.* λ. χῆρος, καὶ φείδομαι.)

Вéдро, Ϝαῖθρος, = αἶθρα, αἰθρία. Вéдриваю, ὅθεν Вывéдриваюсь, Ϝαιθριάω, ἀιθριάζω. *Πρβ.* *Γρ.* heiter (αἴθριος) ἐκ τοῦ ἀρχαίου eit (πῦρ) eiten, aiten = αἴθειν, αἶθορ, αἶθος, ἀιθὴρ.

Ведрò (εἶδος μέτρου ὑγρῶν. *Σ.* βέδρον) ἴσ. Ϝυδρία, ὑδρία.

Ведỳ (ἄγω, φέρω) βέδω=βάδω (ὡς βέλλω, βάλλω) βάζω, βιβάζω (*Ῥείμ.* λ. βάδω). *Σκρ.* vadi, *λ.* vado, *Γρ.* waden, waten. *Ἀγ.* to wade,

Γλ. g-uide = *καὶ* Вождỳ, Вожỳ (*ὁδηγῶ*). Провождáю (*παραπέμπω*, *προάγω*), *Σ.* *προβοδῶ* (*προϜοδῶ*, *ἢ* *προβαδέω*, *ῶ*).

Везỳ. = *Λτ.* veho = *Ϝέχω*, *ὄχω*, *ὀχέω* (*ἄγω ἐπὶ ὀχήματος*, *ἁμάξης*, *ἢ πλοίου*), *καὶ* Вожỳ (ж, *ζ* = *χ*, *βλ.* *Μερ.* *Λ.* *'Αλφάβ.*), *Λιθ.* wezju, *κτλ.* Возѝло (*ἅμαξα*), *Ϝόχημα.* *Λτ.* vehela, vectura, *Σκρ.* vahana. *τὸ* *Γρ.* Wagen = *Ϝάγαννα*, *ἄγαννα*, *ἡ ἅμαξα*, *ἐκ τοῦ ἄγω* (*'Ησύχ.*)

Вельлюдъ (*κάμηλος*), *ὅθεν καὶ* Вельбýдъ (*κάμιλος*, *τὸ σχοινίον*, *Λουκ.* *ιή*, 25). *καὶ τὸ* Велблюд = Велбýд (*τὸ λ. ἐπενθετ.*), *Ϝέλπουτ—Ϝέλποντ—Ϝέλπαντ—* = *Ϝελέφαντς—ἐλέφαντος*, (*μετὰ τοῦ Ϝ. ὡς καὶ*, *βελφὶς*, *δελφὶς ἐκ τοῦ ἐλλὸς*, *ἔλλοψ*, *ἔλοπς*, *ἔλαφος*, *ἔλφος*, *Ϝέλφις*, *Ϝελφὶν*, *ῖνος. οἱ δὲ Κόπται* telphinos *λέγουσι τὸ*, *ἐλέφας*, *μετὰ τοῦ ψιλοῦ πνεύματος τ.*), *καὶ χωρὶς τοῦ Ϝ*, *Γοτθ.* ulband (*ἡ κάμηλος*) = *ἐλφάντ* = (*ὀλφάντ—*) *ἐλέφαντος*, *ἐλέφας*. [*Τὸ ἐλέφας φαίνεται ἐκ τοῦ 'Αραβικοῦ* al-fil, *ἢ πιθανώτερον*, *ἐκ τοῦ 'Εβραϊκοῦ* aleph = *βοῦς*, *καὶ οἱ ἀρχαῖοι Λατῖνοι τοὺς ἐλέφαντας ὠνόμαζον* boves. *ἡ ἰδέα τῆς λέξεως τοῦ ἐλέφας*, aleph, *ἐμφαίνει πιθανώτατα τὸ*, *μεγας*, *ὅθεν ὡς ἐκ τοῦ μεγέθους ὠνομάσθησαν διὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος παρ' 'Εβραίοις μὲν ὁ βοῦς*, *παρ' Ἕλλησι δὲ ὁ ἐλέφας*, *παρὰ δὲ Σλάβοσι καὶ Γότθοις ἡ κάμηλος. Καὶ ἡ μὲν*

κάμηλος (τὸ ζῶον) ἐκ τοῦ ʿΕβραϊκοῦ καὶ Περσ. gamel, καὶ ʾΑραβ. gemel· ἡ δὲ κάμηλος, ἢ κάμιλος (τὸ σχοινίον), ἐκ τοῦ ʿΕβραϊκοῦ chaebael, chobel, Γλ. cable, Γρ. Kabel, καὶ (β=μ) κάμιλ—ος, Kamehl (βλ. Adelung λ. Elephant καὶ Kamehl). Μήποτε δὲ τὸ Велблюдъ, Велбудъ ἐςὶν αὐτὸ τὸ β·λφὸς (βελφὺς) βελφὶν= δελφὶν, ἐκ τῦ ἐλὸς (ὡς εἴπομεν), ἔλλοψ, λτ. velox (ὡς, ὄψ, vox), ὁ ταχὺς καὶ ἐλαφρὸς, ὅθεν καὶ τὸ ἔλαφος, καὶ αὐτὸ τὸ ἐλαφρὸς (ἐλαφερὸς, ἐκ τῦ ἔλω, ἐλάω. βλ. ʿΡείμ. λ. ἔλλοψ), συνώνυμον τῦ ʿΕλληνικῦ, δρομὰς, Γαλ. dromadaire, ἡ Σ. γοργοκάμηλος?]. Πρὸς τὸ Велбудъ, παρηχεῖ καὶ τὸ νῦν, Βελβενδὸς, ὄνομα καλῆς κώμης Μακεδονικῆς (Βέλβεδος, ὡς, Λέβεδος, καὶ Βέλβενδος, παρενθέσ. ν (ὡς σκολόπεδρα, —πενδρα· ἔχιδνα, ἔχιδρα, συνήθ. ὄχενδρα)· ἔςι δ', ἴσως, βελβετὸς (δὸς)=βολβιτὸς, βολβὸς (συγγεν. βελφὺς, δελφὺς, ὡς τὸ Δελφοὶ, διὰ τὸ βολβοειδὲς ἢ κοῖλον τῦ τόπυ.).

Велій (μέγας), βέλιος = βαλιὸς, βαλαιὸς. „ βαλαιὸς, μέγας, πολὺς, ταχὺς (ʿΗσύχ.). καὶ Великій, Великъ, ἀρχ. Γρ. walig. κτλ. [τὸ βάλιος ἢ βαλιὸς, κυρίως = ποικίλος καὶ ταχὺς = Γρμ. belle, baule, ὅθεν τὸ τῦ ʿΗσυχ. βαλαιὸς πρὸς μὲν τὸ ταχὺς εἴη ἂν τὸ αὐτὸ καὶ βαλιός. ἐπὶ δὲ τῦ μέγας, πολὺς, εἴη ἂν τὸ βαλιὸς συγγενὲς τῦ μάλα, ἐκ τῦ μάλος, μάλις (ὅθεν μάλιςα) μάλιος, μ=

β. βάλιος, Βέλιй. (*παρὰ τὸ μάω, μέω, ὅθεν καὶ τὸ μέγας. βλ.* Богъ). *Ἔςι, δὲ τὸ* Βέλιй, Великъ *ἐκ ρίζης* Вель. *πρὸς ὅπερ ἀντιτάξαι ἄν τις καὶ τὸ Ϝῆλις, Ϝᾶλις (βέλις). Ἔςι δὲ ἧλιξ, ἡλίκος, ἁλίκος, Ϝελίκος (βελίκος) = ταλὸς, τηλὸς (μακρὸς) ταλίκος, τηλίκος, ὅθεν καὶ τᾶλις, δᾶλις, δολιχὸς. βλ. Ῥείμ λ. τηλίκος*]. Величу (*μεγαλύνω*). Величіе (*μέγεθος σώματος ὡς τὸ ἡλικία*) *κτλ. Διάφορον δὲ τὸ* Βέлій *παρὰ τὸ* бόлій (*συγκριτικὸν = μείζων*) болѣй = *πολέων, πλέων, ὡς ἐκ ῥίζης* боле, бол = *πολὺς, ὅθεν καὶ* большόй.

Велю̀, *βέλω = κέλω (κελεύω)* [*ἐκ τοῦ ἕλω, κέλω, βέλω, δέλω, θέλω, βόλω, βούλω. β, θ, κ, δ. πνεύματα*].

Вéрба (*ἰτέα, κλάδος, βάϊον*) *Ϝέρπα = ἕρπα, ὅρπη, ὅρπηξ. ἢ συγγ.* вервь (*ἐκ τοῦ Ϝέρω, εἴρω. ὡς, βίω, βίττος*, vitex. *βλ.* вію).

Вервь, вéрвіе (*σπαρτίον, σχοινίον*) *Ϝέρβα = ἕρμα (β = μ) ὅρμος, ὁρμιὰ (ἕρω, εἴρω, ἔρσις). ὅθεν Γλ.* verve = *ὁρμὴ, καὶ* vervelle = *ὅρμος, ὁρμιά.*

Вéржу, вергáю, (*ῥίπτω*) *Ϝέργω = ϜέρϜω (ἕρω) ἀντὶ ῥέω, ῥέϜω, ῥέβω, ῥέπω, ῥίπω (ῥίπτω) Γρ,* werfen, *Ϝερίπειν, ἐρείπειν. ἢ ῥέω, ρεύω, (υ=β καὶ π) ρέβω, ῥέπω, ῥίπω. καὶ (β= γ) ῥέγω, μεταθ. ἔργω (ὡς ῥέω, ἔῤῥω) Ϝέργω. (βλ. Ῥείμ. λ. ῥέπω). τὸ Λ.* vergo = *ἐκκλίνω.*

Вѣпрь (*κάπρος*) *ἐκ τοῦ φὴρ*, *ἄφηρ* (*ὡς φακῆ ἀφάκη. στάχυς*, *ἄσταχυς.. κτλ.*) *ἔφηρ*, *ἔπηρ. Γρ.* Eber, *Ϝ*епрь, (*βέπερ*) *Λτ.* aper, *καὶ μετὰ τοῦ Ϝ δασυτέρου πνεύματος* (*κ*) *κά-περ-ος*, *κάπρος*. [*καὶ κάπρα*=*αἴξ*, *Τυῤῥηνοὶ* (*Ἡσύχ*). *ὅθεν καὶ Λτ.* capra—*καὶ* caper *ὁ τράγος. Ἐκ τοῦ φὴρ*, *καὶ τὸ Γρ.* Pferd (*ἵππος*) plattd. perd, ferd, *τὸ δὲ* d, *Γερμανικοῦ σχηματισμοῦ κατάληξις*, *ὡς τὸ* hund *ὁ κοὺν*, *κὺν*, *κύων*, *κτλ. βλ.* Kanne p. 71.]

Вéредъ (*ἕλκος*, *ἀπόστημα*). Вережỳ, *πρήζω*, *πρήθω*, *πρηδὼν*, *Σ. πρῆσμα. ἢ Γρ.* Schwär (Geschwür) *ἐκ τοῦ Σβ.* var, *Ἀγ.* wyr, *Φιννιστὶ* veri (*πύος*) *συγγ. Λτ.* virus.

Верезжỳ, Верещỳ (*ἐπὶ παίδων κλαυθμυριζόντων*) *Ϝαράζω*, *βράζω*, *ῥάζω*, *ῥύζω*, *ῥύγω*, *ὀρύγω*, *ὠρύγω*.

Вéрескъ, *Ϝερίκα*, *ἐρίκη*. erica vulgaris (*φυτὸν*).

Верúга, *πληθ.* — ги (*δεσμὰ*) *Ϝέργος*, *Ϝέργεα* (*ἕρκος*, *ἕρκεα*, *ἔργω*, *εἴργω*, *εἱρκτὴ*).

Вертéпъ (*σπήλαιον*) *Ϝέρτις*, *ἕρτις* = *κρημνὸς* (*Ἡσύχ*). *ἐκ τοῦ ἔρω*, *ἔῤῥω*, *ῥέω*, *ῥέπω*, *ῥίπω*, *ἐρίπω*, *ἐρίπνη*.

Вертъ (*κῆπος*) *Λτ.* hortus, *χόρτος. ἢ Ϝερτὸς*, *ἑρτὸς ἐκ τοῦ ἔρω*, *ἔργω*, *ὅθεν ἕρκος*, *ὅρκος*, *ἔρχατος*, *ὄρχατος*.

Верхъ (*κορυφὴ*, *ἄκρον*). Верхỳ (*ἄνω*, *ὑψοῦ*). Верхóвный (*κορυφαῖος*). Вершỳ (*κορυφόω*,

κεφαλαιῶ, κραίνω). Совѣршáю (συντελῶ, καταρτίζω), συγγ. (ὅρσω, ὄρω, ἄρω, ἄρσω, ἄρχω, ἀριχὸς, ὀριχὸς) ἀρχὸς, ὀρχὸς, ἀρχὴ, ἄρχω, ὄρχαμος. κτλ. βλ. Ῥειμ. λ. ἄρχω, ὄρω. (οἷον Ϝαρχὸς, α=ε, Ϝερχὸς, Ϝέρχω, ἄρχω, ἀρχὴ=ἄκρον).

Верчу̀, πέρσω, πέρω (πείρω)· 2) = verto (στρέφω = τρέπω, μεταθ'. verto).

Веснà (ἔαρ) ἐκ=φέννος, = Ϝέννος, ἔννος, Λτ. annus, [ἐνιαυτὸς, ὡς πάλιν τὸ ἔαρ, συναιρέσ. ἦρ, Ϝῆρ, λτ. ver, καὶ εἶαρ, Κρητικῶς ἴαρ (ὅθεν τὸ Γρ. Jahr), ἐκλαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ, καθὰ καὶ τὸ ποίη, καὶ σπορὰ, καὶ θέρος, καὶ τὸ Λτ. æstas (θέρος)=αἶθος, = æstas, ætas = ἔτος· βλ. Ῥειμ. λ. ἔαρ]. τοῦ δ' αὖ ἔννος, ἔνος, συγγενὲς τὸ ἔνη, ἔννη, καὶ ἔνας, ἔναρ (= μεθαύριον καὶ αὔριον, ὡς καὶ τὸ ἦρ = ἠὼς, ὄρθρος), ἀλλ' ἐδὲ τὸ, ἔνας, συμφωνεῖ πρὸς τὸ Веснà (ὡς ἂν τις ἔιποι Ϝένας, Ϝέσνα, παρενθέσ. τῦ с, ὡς плеснà=πλέ(σ)νος, πλέννος, βλέννος· ἢ καὶ Веснà, θηλυκ.= φέννος, ἀρσεν., ὡς мздà = μισθὸς). ἀλλ' ἐδὲ τὸ Λτ. vernus, verna (= Ϝερινὸς, ἠρινὸς, ἠρινὴ, ἐαρινὴ ὥρα), καὶ οἷον, (r=s), vesna, παραβάλλοιτ' ἂν δικαίως πρὸς τὸ Веснà· ἔςι γὰρ τῦτο=Ϝеснà=Éсень, Óсень ἐκ τῦ Вѣю, βλ. Óсень.

Весéлie (εὐφροσύνη). Веселю̀ (εὐφραίνομαι) ἴσως,=Ϝάκάλω (с=κ=γ), ἀγάλλω, λομαι, ἀγαλλία [οὐ γὰρ, οἶμαι, = πεσέλλω, ποσέλλω,=

ψέλλω (ὡς песо́къ, πεσῶχος = ψῶχος, κατ' ἀνάλυσιν τοῦ ψ (πσ), καὶ παρένθεσιν τοῦ ε), ὡς ἀπὸ τοῦ ψέω, ψίω, ψιάω, ἑψιάω, ψιάδω, ψιάζω=χαίρω· ψιὰ καὶ ψειὰ=χαρά· ψίεις= χαίρων, εὐδαίμων, μακάριος (Ἡσύχ.), βλ. καὶ Ῥείμ. λ. ψιὰ].

Весьма̀ (λίαν), βλ. Весь.

Ве́сь (κώμη)=Λτ. vicus = Ϝοῖκος, Γτ. weihs, wehs, ἀρχ. Ἀγ. wick.

Ве́сь, вся̀, всѐ, συγγ. πᾶς (οἷον πὲς), πᾶσα (πσᾶ), πᾶν, Σκρ. wisch, weischwa, Ζνδ. wesh, veso, Λιθ. wisu, κτλ. ὅθεν Весьма̀, ἐκ τοῦ весь, καὶ τῆς καταλήξ. ма=πάνυ (πᾶν). [Τὸ πᾶς (πάας), ἴσως ἐκ τȣ̃ πάω, φάω, φάζω, Вяжу̀, ὡς, ὅλος (ὅλοι=Γρμ. alle), ἐκ τȣ̃ ὅλω, ἕλω volvo, ἑλίσσω. καὶ τὸ λτ. omnis ἴσ. ὁμȣ̃, ἅμα (οἷον ὁμανὸς); ὡς, ὁμαλὸς].

Ве́тхій, Ве́тхъ, Ϝέτειος, Ϝέτος, Λ. vetus, ὡς, ἐτοστὸς, vetustus.

Ве́чь (κώδων) βὲξ (ε = α), ἀντὶ βάξ (ὅθεν ἄβαξ), βάβαξ, (βαβάζω, ἐκ τȣ̃ βάω, βάζω, Σ. =ἠχῶ). Ве́че, Ве́чье (ἐκκλησία, συμβούλιον λαοῦ (ἀρχ. Вѣ́че, ἀρχ. Σλαβ. Вѣ́ще, βλ. τὸ συγγ. Вѣща́ю, βάζω. καὶ Вѣту́ю, ὅθεν καὶ Вѣ́ть, (От-вѣ́тъ), φάτις, βάξις, φάσις. [βάζω, φάζω, φάω, συγγενῆ, ἐκ τοῦ ἄω].

Ве́черъ, Λτ. vesper, Ϝέσπερος, ἑσπέρα. Вече́рній, Ϝέσπερινὸς (Невече́рній, ἀνέσπερος,

Тривечéрній, *τριέσπερος, κτλ*). Вечéрня, *Fεσπερινὴ, ἐλλειπ. προσευχὴ, ὡς ἑσπερινὸς, ἐλλ. ὕμνος* (*'Εκκλ.*) Вечéря *Fεσπερία* (*ἐλλ. τράπεζα*) *ἑσπέρισμα = δεῖπνος*, Вечеря́ю *Fεσπεράω, ἑσπερίζω = δειπνῶ, κτλ.*

Вещь (*ὂν, πρᾶγμα*) *Fένς, ἔνς*, (*ὅθεν ἔντες, ἔντασιν = ὄντες, ἔσι*) *Λτ.* ens, *Γρ.* Wesen—Вещи, *Fέντα, ὄντα* (*ἐσία, περιεσία*). Вещество̀ (*ὕλη, ἐσία*) *Fεςὼ, ἐςὼ* (*οἷον ἐςότης*) *δωρ. ἐσσία, λτ.* essentia, *κτλ.* [*ἀνήκει ἐις τὸ* есмь, есть, *'Αλλ' ὁ σοφὸς Δοβρόβισκ. παράγ. πιθανώτερον ἐκ τῦ* ВѢща́ю, *φάσκω* (instit. p. 87). *Οὕτω καὶ τὸ λτ.* res, *ἐκ τῦ* reo, *ῥέω* (*λέγω*) *ὡς καὶ τὸ ῥῆμα = χρῆμα, πρᾶγμα, παρὰ τῇ θείᾳ Γρφ.* (*Λυκ. α*, 37) *τινὲς δὲ ἐξέλαβον οὕτω καὶ τὸ λόγος.* (*βλ.* Brunck. *ἐις Σφκλ. Οἰδ. Κολ. ς'.* 1150. *καὶ Οἰδ. τύρ.* 1144). *καὶ τὸ Γρμ.* Sache, *ἐκ τῦ* sagen (*λέγειν*). *κατὰ δὴ ταῦτα τὸ* вещъ = *φατὸν, φάτις, φάξις, βάξις* (*βέξ-ις.*)

Ви́жду, Ви́жу *Fίδω, Fείδω, ἰδέω* (*δ=ζ*) *Σερβ.* Видим (*Fείδημι*) *λ.* video—*καὶ* Вида́ю.—Видъ, *Fῖδος εἶδος* (*ὄψις*) — Ви́димый, *Fίδημος = ἴδηλος, ἴδαλος, ἰδητὸς* (*ὁρατὸς*). не-ви́димый *αὐΐδετος, ἀΐδηλος* (*ἀόρατος*). Ви́дный, Ви́денъ, *Fιδανὸς* (*ὁρατὸς, φανερὸς εὐειδὴς*). за-ви́жду (*φθονῶ*) *ὡς λτ.* invideo (*= ἐπιδεῖν, ἐμβλέπειν, ἐποφθαλμίζειν, ὀφθαλμίζειν*). про-ви́жду, *προFίδω* (*προβλέπω*) *λτ.* provideo.

Свидѣтель (*μάρτυς*) = *ἴδυιος*, *ἴδυος*, *Fίδυος* *σ-Fιδήτωρ*, *οἶον συνίδυος*) *εἴδυος*, *ὡς συνίςωρ καὶ αὐτόπτης*.

Визжу̀ (*ἐπὶ πλαυθμοῦ παίδων*, *κυνῶν*, *χοίρων*) *βύζω*, *καὶ ὕϊζω*.

Ви́лы (*πληθ. δίκρανον*, *τριόδους*, *καὶ ἡ συνήθ. φοῦρκα*) *Fῆλοι*, *ἧλοι*. *ἧλος* (*ἕλω*). *καὶ* (Вила) *ὑποκρ.* Вилка *τὸ συνήθ. πειροῦνι τὸ ἐπιτραπέζιον*. *Γαλλ.* fourchette, fourche *ἐκ τοῦ λτ.* furca = *πόρκα*, *πόρκη*, *ἀντί πόρπη*=*περόνη* (*κ* = *π*, *ὡς* lupus *λύκος*. *καὶ* *π* = *φ*, *φόρκα* *φοῦρκα*, *οθεν καὶ φοῦρκα συνήθ. τὸ καὶ ἄλλως διχάλι*, *ἡ δίχηλος ςαλὶς*, *σχαλὶς* (*βλ.* *'Ρείμρ. λ. πόρκος*, *πόρπη*).

Виляю, *Fειλέω*, *εἰλέω*,—*ομαι* (*ςρέφομαι*, *διαφεύγω*).

Вина̀ (*αἰτία*, *ἔγκλημα*) *ἐκ τοῦ* вію, *βίω*, *βία*, *βί(ν)α*. [*τὸ βίω* = *μίω*, *ὅθεν λατ.* vio (*δεσμεύω*) *βιὸς*, *βία*, *κυρίως δεσμὸς*, *ὅθεν ἀνάγκη. κτλ.*]

Вино̀, *Fοῖνος*, *οἶνος* (*ὡς καὶ Βοινώα*=*Οἰνόη*, *πόλις. Στράβ. Η*, 338) *κατὰ διάλεκτ. οἶνον* *λ.* vinum, *Βνδ.* vinu, *Λιθ.* winas, *Γρ.* Wein, *Αγ.* wine, *Σβ.* win, *'Ολ.* wyn, (*ἐν τῇ κάτω Βρετταν.* g—vin, guin, *καὶ Βλαχιςὶ* ginu. *F*= *β*, *καὶ γ*) *ἐν Καυκάσῳ* wün, hwino.—Винарь (*ἀμπελουργὸς*) *λτ.* vinitor, vinarius, *Γλ.* vigneron, (*οἰνωρὸς*) *ἐκ τοῦ* vigne, *λτ.* vinea =

οἴνη (ἀρχαίως, ἡ ἄμπελος). Вінничіе (ἕλιξ ἀμπέλȣ) ὡς οἰνὰς, οἴνη, οἰναρὶς (ἀμπέλȣ κλῆμα) κτλ.

Витáю (καταλύω, σκηνόω) φοιτάω. ὅθεν τὸ обитáю (κατοικῶ) ἀντὶ об-витáю, οὐκ ἀναλογεῖ πρὸς τὸ λτ. habito. βλ. Выкну.

*Високóсъ = βίσεκτος (δίσεκτος) bisextus.

Вúтязь (ἥρως, ἀρήϊος) Ϝίτας, ἴτης.

Вихáю (κινῶ) Ϝοίχω, (ὄχω, ὀχέω).

Вихръ, Вúхоръ (λαίλαψ) Ϝῆχορ, ῆχορ (ἦχος, ἄχω, ἄω, ἀήρ). ἢ βραχμὸς (βράχω. „ ἔβραχεν αἰθὴρ (Ἀπολών).

*Вúшня (prunus cerasus) Σ. βύσσινα, βυσσινία, ἰτ. visciola, Γρ. Weichsel, κτλ. καὶ Τȣρ. wischne.

Вію, Ῥσ. Вью (ἑλίσσω, συςρέφω) βίω. Λτ. vio, vieo, Βνδ. wiem, Γρ. winde, ἀρχ. wihe. [βίω, αἰολικ = μίω (δεσμεύω, ἑλίσσω) μίττος, αἰολ. βίττος λτ. vitta, συγγ. ἴτυς, ἰτέα, οἶτος, οἰσὸς, οἶσυς, οἰσύα, οἴσαξ, οἶταξ, οἴτηξ, Λτ. vitex, Γρ. Wiede (λύγος) Weide. καὶ λτ. vitis (κλῆμα) ὡς ἱμαντώδη φυτὰ, καὶ πρὸς τὸ δεσμεύειν ἐπιτήδεια, ὡς καὶ τὸ ἑλίκη, ἕλιξ λτ. salix (ϳάλιξ). Ἐκ τȣ̃ βίω καὶ τὸ βία (κυρίως, δεσμὸς) λτ. vis, ἴς, βιὸς κτλ. βλ. Винà, καὶ Ῥείμ. λ. μίω]. τὸ δὲ, обувáю, ὑποβίω (ὑποδέω). óбувь, ὑπόδημα, κτλ. βλ. ую.

Влáга (ὑγρασία, ἰκμὰς). Влáжу (ὑγραίνω, νοτίζω) βλάζω (βλάγα) βλάδος, πλάδα, πλάδος

βλαδαρὸς, πλαδαρὸς, Влáжный, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. βλάω.

Власть (ἐξουσία). Владáю καὶ Владѣю (ἐξουσιάζω, ἄρχω, δεσπόζω). Владыка (δεσπότης) Γτ. waldendeo (δεσπότης) Γρμ. walten, Gevalt, Λιθ. walduti, Φιννιςὶ walitsema (ἄρχειν) συγγ. Λτ. validus, valeo (ἰσχύω) φαλέω, = θαλέω θάλω ('Ρείμ.) θαλέθω, φαλέθω, θ. = δ, φαλέδω, (φ = β) βαλέδω, συγκοπ. βάλδω, βλάδω, βλαδέω (ὡς ἄλω, ἀλέδω, ἀλέθω, ἄλδω, ἄλθω, ἀλθέω.) ἢ οὐλέω, οὔλω, οὐλότης (ὡς ὁλότης) οὔλιος, ὅλιμος (ὁλοκληροτικός. ἐκ τοῦ ὅλω, ὅλος, ὅλω, καὶ ἄλω, ἀλέω, Ϝαλέω) κτλ. [ὅθεν καὶ τὰ κύρια ὀνόμ. Vales, Valentianus, Βάλης, Οὐάλης, Οὐαλεντιανὸς. κτλ. τὸ δὲ Σκρ. Bala, = validus, συμφωνεῖ καὶ πρὸς τὸ βαλὴν (βασιλεὺς, ἄρχων (Αἰσχύλ.) καὶ Περσ. καὶ Τουρ. Valli].

Влáю. (κυμαίνω) βλάω, λ. flo, φλάζω (παφλάζω) Γρ. walle, ὡς βλύω, φλύω, φλύζω, φλοίδω, φλοῖσβος, φλυκτὶς, λ. fluo, flucto, fluctus, καὶ φλανύω, Волнýю (κυματίζω) φλάνος, Волнà, Σλβν. Влнà (κῦμα) Γρ. Welle, κτλ. Ἢ βάλω (μεταθ. βλάω) = βέλω = ἄλω, ἕλω, ὅλω voluo (συςρέφω) ἑλίνω, Ϝελίνω (Ϝελινύω Волную) ἕλινος, ὅλινος (ὄλνος, ὄλνα, Волнà διὰ τὴν συςροφὴν. ὡς (ὅλος) ὀλὴν, ὠλὴν, ὄλενος, ὠλένη, ulna, διὰ τὸ κυρτὸν.). Ἐκ τοῦ ἄλω (ἕλω) φαίνεται καὶ ἡ

ἅλς, ὅθεν ἅλασσα, μετὰ τῦ πνεύματος θάλασσα, δάλασσα, κτλ. καὶ τὸ ἀρχ. Γρμ. wahl, wiell — ἅλς, ὅθεν καὶ Wallfisch ἢ Walfisch ἡ φάλαινα (balaena).

Влекỳ Ϝέλκω ἕλκω (μεταθ. βλέκω, βέλκω) Λιθ. welku, κτλ. Во́локъ, ὁλκὸς (ἰσθμὸς μεταξὺ δύω ποταμῶν δι' οὗ μεθέλκουσι τὰ πλοιάρια). облекаю (ἐνδύω) ἐφέλκω, (περιβάλλω ἱμάτιον. καὶ τὸ ἱμάτιον ἐφέλκεται ἐπὶ τοῦ ἐνδυομένȣ). ὅθεν, о́блакъ, о́блако (νέφος) οἷον ἐφόλκιον, ἱμάτιον, περίβλημα τοῦ οὐρανοῦ, ὡς „ φάρη, ἱμάτια, νεφέλαι (Ἡσυχ.) καὶ „ ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις (ψαλ. ξβ.) τὸ δὲ ἕλκω, ἐκ τῦ ἕλω, ἐλάω. ὅθεν καὶ Волоче́ный Ϝελκυςὸς ἐλατὸς (ἐπὶ μετάλλων). Волочи́льня, ἐλατήριον. ὡς ἑλκυςικὸν (ἕλκανον) κτλ. ἐκ δὲ τοῦ ἕλω, καὶ εἵλω εἱλέω, ἑλίω, ἑλίσσω, εἱλύσσω, εἴλυμα, ἔλυμα = ἱμάτιον (Ἡσύχ.)

Влнà. Σλ. βλ. Волнà Ῥωσσικ. βλ. καὶ Вла́ю.

Внукъ (ἔγγονος) Σρβ. унукъ, Ϝῆνιξ, ἦνις (νέος) Οὐγ. unoka, Ἰνδ. anga, Γρ. Enkel, ἔγγονος. βλ. καὶ Adelung. λ. Enkel.

Внѣ (ἔξω) βλ. Вонъ.

Во. συγκοπ. въ (πρόθ = ἐν, εἰς) Ϝως, ὡς (= ἐς, βλ. Ῥέιμ. λ. ὡς). Ἑβρ. ba, b. (=ἐν). ἢ πο-τὶ. ποτ. (πρὸς). ἢ, Γτθ. bi = ἐ — πὶ, 'πὶ, συγγεν· Γρ. by, bey, ἐν τοῖς συνθ. be κτλ. (βλ. Ῥειμ. λ. ἐπὶ).

Водà *Fύδας*, *ὕδας* [*υ=ο*, *βόδας*, *θηλυκ.* водà, *ὡς λτ.* unda, uda, *οἷον ὕδα. οὕτω καὶ ἄλλα ἑλληνικῶς ὀδέτερα, παρὰ δὲ Σλάβοις θηλυκὰ*, *ὡς*, гора, *ὄρος*. слава, *κλαῦος*, *κλέος*. вѣра *φέῤῥος* (*θάῤῥος*). ряса, *ῥάσον*, *κτλ. παράβλ. τὰ διφορέμενα ἑλληνικά, πάθη καὶ πάθος, σκάφη καὶ σκάφος, νάπη καί νάπος, ῥόδον λτ.* rosa, *κτλ.*] *Φρυγιςὶ βέδυ. καὶ ὕδος* (*ὕδορ*, *ὕδωρ*), *Λτ.* udus, *Σκρ.* uda, oda, *καὶ* udakam (*θάλασσα*). *καὶ*, (*ὡς εἴ περ*, *ἐκ τοῦ βάδυ*, *βάδος*, *ἄδος*), *Γτθ.* vato, *Γρ.* wate, Wasser. *Αγ.* water, *Λτ.* vadum (vada salsa. Virgil.) *Λετ.* udens. *κτλ.* *Εὑρίσκεται καὶ ἄα, ἄχα* (*ὕδωρ*), *ὅθεν Αχελῷος* (*ποταμὸς*) *καὶ Ἀχάτης* (*Σικελίας ποταμὸς*) *καὶ Ἀχέρων. ὡς πάλιν Ἄα, ποταμὸς Λιβονίας, καὶ ἄλλος Κουρλανδίας παρὰ Μιτάβαν* (Митава, *Γρ.* Mitau) *κτλ. καὶ ὁ κατὰ Πίνδον ποταμὸς Ἀῶος Ἀλβαν.* Voiussa, *καὶ ἄλλως* Vedis. *Ἐκ τοῦ ἄχα παρήχθη τὸ Λτ.* aqua, *Γτθ.* ahwa, *Γλ.* eau, *Ασξ.* ea, *ἀρχ. Γρ.* ache, *ὅθεν* Achen, (*βλ.* Adelung) *καὶ Περ.* ab, *καὶ* au. *παρὰ Μολόκαις* oua, *ἐν δ' Αὐςραλίᾳ* vadi, *κτλ.* Водотéча (*διώρυξ*)*βυδο-ςαγὴς=ὑδροῤῥόα.* Водяный, *ὑδάνεος = ὑδαλέος, ὑδαρὴς* (*ἐπὶ καρπῶν*). Наводняю (*ἐπικλύζω*) *ἐφυδαίνω. ὡς, ἐφυδρεύω.* Водопáдъ (*καταῤῥάκτης, οἷον ὑδοπετὴς*) *κτλ.* (*ὁ Πλάτων λέγει τὸ ὕδωρ καὶ τὸ πῦρ ὀνόματα βαρβαρικὰ* (*Φρυγικὰ*, *ἢ*

Θρακικά). *τὸ θέμα τοῦ ὕδωρ*, *ὕδω*, *ὕω*. *βλ.* *'Ρείμ*. *λ*. *ὕω*. *βλ*. *καὶ λ*. Ока.

Война̀ (*μάχη*) Вόй (*στρατὸς*), *βοὴ*, *φωνή*. *ὡς*, *ἀϋτὴ* (*'Ομ*) *κραυγὴ* (*Θεόφ*.) *καὶ Γρ*. Krieg [Krey, Geschrey=*κραυγή*. *ἀρχαιότ*. war, werre, *ὅθεν 'Ιτ*. guerra, *Γλ*. guerre, (*γϜῆρυς*) *ὡς ἐκ τῆς ἐν τῇ μάχῃ κραυγῆς*, *βοῆς*, *ἀϋτῆς*, *φωνῆς*] Воюю (*πολεμῶ*). Воитель (*μαχητὴς*) *βοάω*, *βοητὴς* = *βοὴν ἀγαθὸς* (*'Ομ*).

Волга *βλ*. Ревень.

Волкъ (*λύκος*) *Ϝόλκος*, *ὁλκὸς* (*'Ησύχ*. „ *ὁλκὸς*; *λύκος*. *ἔστι δὲ καὶ χόρτου ὄνομα*.) *μεταθ*. *ἐκ τοῦ λύκος*, *ὕλκος*, *'Αλβαν*. wulk, *ὅλκος* (*υ* = *ο*. *ὡς*, *στύλος*, *στόλος*· *ὕδας*, вода̀). *καὶ* (*κ*=*π*) *Λτ*. lupus. *μεταθ*. ulpus, Ϝulfus, *Γρ*. Wolf, *Δαν*. wolp, *Σβ*. ulf. *κτλ*. *βλ*. *τοῦ σοφοῦ* Grimms grammat. th. II. p. 186.)

Волдырь (*φλύκταινα*, *φλυκτὶς*) *οἷον φολδίρ* = *φλυδίρ*, *φλυδὶς*, *φλυδή*, *φλυζάκιον* (*φλύζω*, *φλύδω*, *καὶ φλάζω*) *Γρ*. Blase, (*ὡς καὶ ἐκ τοῦ φυσῶ*, *φύσιγξ*, *φυστή*, *λ*. pusta, pustula.

Волна̀ *καὶ Σλ*. Влна̀ (*ἔριον*) *Γρ*. Wolle, *'Ισλ*. ull. *συγγ*. *βέλλω* = *ἕλλω* (*τίλλω*) *λ*. vello, (*ὡς πέκω*, *πόκος*). *ἢ βαλλὸς* = *μαλλός*. *οὐ γάρ*, *ἴσως*, *συγγενὲς τοῦ* Власъ, Волосъ. *ὡς τὸ Γρ*. Haar (*θρίξ*.) = *εἶρος*, *ἔρος*, *ἔριον* (*μαλλός*.)

Волна̀. *βλ*. Влаю.

Вόлосъ, *Σλ.* Власъ (*θρὶξ*) *συγγ.* *πῖλος*, (*πόλος*). *Λτ.* pilus, *Γλ.* poil, *Σκρ.* vala, pile, *Περσ.* pal. (*βλ.* *'Ρείμ.* *λ.* *Πῖλος*). *Παράβ.* *καὶ* *Λτ.* pellis, vellus (*κώδιον*) *Γρ.* Fell, *φέλλα*, *πέλλα*. [*ἐκ τοῦ πῖλος*, pilus, *καὶ τὸ Λτ.* filum (*μῖτος*) *μ.* *λτ.* filacium, *ὅθεν* *'Ολλ.* vlas, flasch, *καὶ τὰ τῶν ἄλλων Γρ. διαλέκτων* flax, fleax, fles, *πᾶν τριχοειδές*, *ὡς κρόκη*, *κτλ.* *καὶ* *Γρ.* Flachs, (*λῖνον*) *βλ.* Adelung]. *τὸ δὲ ἴȣλος*, *ȣ̃λος* (*ȣ* = *υ.* vlos;) *σημάινει χνȣ̃ν γενείου*, *καὶ τρίχα ἑλικώδη*. *ἐκ τȣ̃ ἕλω*, *ὅλος*.

Волхвъ (*μάγος*) *βολχϜ-ὸς*, *βολγὸς*, *βολχὶν*, *βολγὶν* = *θολγὶν*, *θελγὶν* (*ο* = *ε*, *ὡς δολφὺς*, *δελφύς*) = *τελχὶν* — Волхвýю (*μαγεύω*, *μαντεύω*) *βολχύω*, *βολγέω*, *βέλγω* = *θολγέω*, *θελγέω*, *θέλγω*. [*Βέλγω*, *βολγὸς*, = *μέλγω*, *μολγός*, *ἀιολικῶς*. *Ἄλλαι διάλεκτοι ἔλεγον δέλγω*, *καὶ θέλγω*, *ἀντὶ μέλγω*, *ἀμέλγω* = *μαλάσσω*, *Λτ.* mulceo, *ἐφάπτομαι*, *θεραπεύω* (foveo, *ὡς οἱ χειροῦργοι τὰς πληγὰς*, *καθὸ* „ *χειροτέχναι ἰητορίης*.) *καὶ ἑπομένως*, *μαγεύω δἰ ἐπαφῶν*, *καὶ λόγων γοητευτικῶν*. *διότι θεραπεύοντες τὰς πληγὰς ἐπέλεγον καί τινας ἐπῳδάς καὶ γοητείας οἱ ἀρχαῖοι*, *ὡς βλέπομεν παρ' 'Ομήρῳ*, *κτλ.* *ὅθεν τὸ θέλγω ἐξελήφθη καὶ ἐπὶ τῆς δἰ ᾠδῶν κηλήσεως* (delectatio) *καὶ προσέτι ἐπὶ πάσης γοητευτικῆς ἀπάτης*, *καὶ θαμβώσεως*, *καὶ βασκανίας*, *κτλ.* *καὶ οἱ Θελγῖνες*, *οἱ καὶ ἄλλως Τελχῖνες*,

διαγράφονται ὡς βάσκανοι καὶ κακοῦργοι γόητες. (*βλ. 'Ρείμ. λ. θέλγω*). *"Αλλοι παρήγαγον τὸ* Волхвъ *ἐκ τῶν ἐθνικῶν Βούλγαρος, καὶ Βέλγης* (*βλ. Καραμψῖν. τόμ. α. σημ.* 65. *καὶ* Tripartit. p. 179) *βλ. καὶ* колдунъ].

Волчéкъ, Волчóкъ (*βέμβιξ*) *ἐκ τοῦ* Валяю, *Ϝαλέω, ἀλίω, ἑλίσσω, Ϝέλιξ-ὡς, ὅλω*, volvo, *βολβὸς. κτλ.*

Волъ (*βοῦς, ταῦρος*) *ὀνοματοποιΐα ὡς ἐκ τοῦ* Блею, *βαλάω, οἷον βῆλος* (*ὡς βόω, βοῦς*) *καὶ βῆλα* (= *πρόβατα, βληχητὰ*) *Βμ.* wul, *Βνδ.* bola, *Γρ.* bulle, *'Αγ.* bull, *'Ολλ.* bolle, *Σκρ.* bal, *βλ. καὶ* Быкъ. [*τὸ δὲ βίςων, βόλινθος, βόνασος, λτ.* bonassus. *καὶ βίσων, λτ.* bison, tis, *ἀρχ. Γρμ.* Wisant, *εἶδος ἀγρίου βοὸς ἐκ τῆς ἐν Θράκῃ Βιςωνίας*].

Вóлю, *βόλω, βούλω, — λομαι, βέλω, Σερβ.* волим (*βόλημι*) *Λτ.* volo, *ἀπαρέμφ.* velle, *'Ιτ.* voglio, *Γλ.* vouloir, *Γρ.* wollen, *ἀρχ.* wellan, *Γτθ.* willian, *'Ασξ.* wilan, *Σβ.* wilia. *κτλ.* Вóля, *βόλα* (*αἰολικ.* = *βουλὴ, θέλησις*). Волúтель *βουλητὴς* (*θελητὴς*). Вóльный, Вóленъ, *βόλων, βουλόμενος* (*ἐθελούσιος, ἐθελοντὴς, καὶ ἐλεύθερος*) *ὡς τὸ βούλιος.*

Волы́нка (*ἀσκαύλης. Σ. γάειδα. βλ.* гудокъ) *φόλλιξ, φόλλις, Λτ.* follis = *φύλαξ, θύλαξ, θυλάκιον* (*οἷον φολύγκιον, φολύγκα. ὑποκορις.*)

* *

Вопію, *καὶ* Вопіяю (*βοῶ*). Вόплъ (=Вопъ, *τὸ* л *ἐπενθετικόν* = *κραυγὴ*, *θρῆνος*) *Fάπω*, *Fαπύω*, *Fαπύη*, *ἀπύω*, *ἠπίω*, *ὅθεν ἠπιάω*. *κτλ. Γρ.* wuffe, *Αγ.* wohop. (Tripart p. 577.)

Вόнъ, Внѣ (*ἔξω*) *Fάνε*, *ἄνευ*, *ἄνις*, *λτ.* sine (*τὸ ς*, *πνεῦμα* — *ἄνευθε*, *ἀπάνευθε*, *χωρὶς*, *μακρὰν*) *καὶ α = ο*, (*ὄνε*, *ὄνις*, *Fόνε*) *Γρ.* ohne, *ἀρχ.* ahn, anig, anen. (*βλ. 'Ρείμ. λ. ἄνευ*). *ἐκ τοῦ ἄνε* (*ὄνε*) *καὶ τὸ Γρμ.* von (*F*on, ohn) = *ἀπὸ*, *ὡς καὶ ἡ ἀπὸ* = *ἄνευ*, *ἄνευθε*.

Воня́ (*ὀσμὴ*) *Fόνα*, [*ἐκ τῦ ἄνω* (*ἄω*) *ἄνεμος*, *καὶ ἀνέθω*, *ἄνθω*, *ἄνθος*, *καὶ ἔνω*, *ὄνω*, *ὄνθω*, *ὄνθος*. *Λακων.* (*θ* = *φ*) *ὄμφω*, *ὀμφὴ* (*ὀσμὴ*), *ὡς πάλιν ἄω*, *ὄω*, *ὄδω*, *ὄσδω*, *ὄζω*, *ὀσμὴ*]. Воняю, *Fανέω* (*ὄζω*). Вонь (*δυσωδία*) *Fόνος* = *ὄνθος κτλ. ὁ 'Ησύχ. ἔχει „ ἀνιάκειν* (*ἴσ. ἀνιάειν*, = *ἀνίειν*, *ἀνίω*, *ἀνέω*, *ἄνω*) = *ὄζειν. πρβ. τὸ Σ. βυνιὰ* = *ὄνθος βοὸς*·

Ворóна, *Σλ.* Врáна, *κορώνα*, *κορώνη*, *Σ. κυρένα*, *κρένα. καὶ* Вóронъ, *Σλ.* Вранъ, *κόραξ*, *λ.* corvus cornix, *Γρ.* Krähe. *κτλ.* [*ἐκ τῦ κρὰ*, *κρὸ*, *κρὰξ*, *κράζω*, *κρώζω*, *κόραξ. τὸ δὲ* Врана, Вранъ = *ὄρνις*, *ὄρνιξ λτ.* cornix (*τὸ* с *πνευματισμὸς*) *μεταθ. ῥόνις*, *Fρόνις*, *βρόνις* (*α* = *ο*, *ὡς*, *ἄνω*, *ὄνω*) Вранъ. *καὶ Fόρονις*, Вόронъ].

Ворошу́ (*σαλεύω*, *σκαλίζω*, *ταράσσω*) *φορύσσω*. *πεποιημένον*, *ὡς τὸ* Ворчу́.

Ворчу̀ (*ἐπὶ φωνῆς γαλῶν, κυνῶν, γογγυςῶν, ἐπιπληκτικῶν*), *βάρζω* (*βόρζω*)=*βράζω*, *ῥάζω*, *βορβορύζω*. — Воркую (*γογγύζω*) = *βράκω*, *βράχω*, *βραυκάω*, *βραυκανάω*, *βρύκω*, *βρύχω*, —*χομαι*.

Во́ръ, *φὼρ*, *λτ.* fur. Вору́ю (*κλέπτω*) *οἷον φωριάω*, *φωράω. κτλ.*

Во́семь = о́семь. *μετὰ τῦ* в = *F*.

Во́скъ (*κηρὸς*) = *Γρ.* Wachs, *κτλ. συγγ.* viscus, *βισκὸς*, *Fισκὸς*, *ἰξὸς*. [*ἐκ τῦ ἔχω*, *ἔξω*, *ἐξὸς* (*μεταθ. ἐσκὸς*, *Fοσκὸς*), *διὰ τὸ κολλητικόν*].

Во́стрый=острый *μετὰ τῦ* в = *F*.

Вотола̀ (*παιδικὸν χιτώνιον*) *βαίτη*, *βαιτύλη*?

Во́тъ=*Fο*—то =*ὅ*—*τὸς*, *Fότος* (*ὗτος*).

Во́хра = о́хра *μετὰ τῦ* в = *F*.

Во́шь, *γενικ.* вши́, *Βενδ.* vsh=*πσὶς*, *ψὶς*, *ψεὶς*, *ψεὶρ*, *Σ. ψεῖρα*, *ἐκ τῦ φθεὶς*, *φθεὶρ*, *ρὸς* (*θ*=*σ*, *λακωνικ· καὶ φσ*=*πσ*=*ψ*, *ὡς*, *ψύω*=*φθύω*, *πτύω· ψὲ*=*σφέ*)· вс=*φσ*, *πσ· παρενθέσ·* о, Во́шь (*βλ.* Песокъ), *οἷον φόσις*, *ἀντὶ* (*φσὶς*). *πσίς* (*ἐκ τῦ φθέω*, *φθίω*, *φθείρω*)· *καὶ τὸ λτ.* pediculus pedicus, *οἶμαι*, *ἐκ τῦ* pedis, *ἀντὶς* pdis=*φθὶς*, *φθεὶς* (*θ*=d. *ὡς*, *πίθω*, fido). *καὶ Τυρκ.* bit.

Во́ю (*ὠρύομαι*, *θρηνῶ*), *βόω*, *γόω* (*β*=*γ*) вой, *βοὴ*, *γοὶ*, *γόος* = Вы́ю, *βλ.* Выти.

Вра́гъ (*ἐχθρὸς*). Вражду́ю (*ἐχθραίνω*, *ἐγκοτῶ*) *βράσδω*, *βράζω*, *ῥάζω*, *ῥάγω*, *ῥάκτης*, *βράκτης*, (*βράγ*—*της*). *ὡς καὶ*, *ῥάγα* (*ὁρμὴ*, *βία*), *καὶ ῥαίω*, *ῥαιςὴρ*, *κτλ. πρβ. λ.* rabies, *Γλ.* rage, *κτλ. συγγ.* Ражу̀, Рѣжу, *ὅθεν καὶ*

Вра́гъ, *Fραγὰς* (*χαράδρα*). Овра́гъ (*ἑλώδης χαράδρα*).

Вражу̀, Вражбю̀ (ВражϜу), ʽ*Ρσ*. Ворожу̀ (*μαντεύω*) *φράζω*, *φράδω*, *φράςωρ*, *φραςὴρ* (*φράδμων*) Вражбитель (*μάντις*), *ὡς*, *φάω*, *φάτης*, vates. *βλ*. Колду́нъ.

Вра́на, Вра́нъ, *βλ*. Воро́на.

Вра́ска (*ῥυτὶς*) *φαρκὶς* (*βλ*. Бо́ръ, Бо́ры). *ἢ βράξις*, *ῥάξις*, *ῥῆξις*, *ῥακὶς*, *ῥάκος*. „*προσώπȣ ῥάκη* (ʼ*Αρςφν*. *Πλȣ̍τ*.)

Вра́чъ (*ἰατρὸς*) = *Γερ*. Arzt, *ἐκ τȣ̃ λ*. artista, ars (*τέχνη* = *ἀρετή*.) *ἢ ἐκ τȣ̃* Вражу̀ [*ὡς* Ва́лін, *ἰατρὸς καὶ μάντις*, *ἐκ τȣ̃* Ва́ю, *φάω*. *κατὰ τὸ ἐπαοιδὸς*, *καὶ* (*ἔπω*) *ἤπιος*, *ἠπιάω* = *θέλγω*, *θεραπεύω*, *διὰ τὰς μετ' ἐπῳδῶν χειρȣργίας καὶ ἀλοιφάς· οὕτω καὶ τὸ*, *μάντις φαίνεται ἐκ τȣ̃ μάζω*. *βλ*, Колду́нъ].

Вращу̀, Враща́ю (*ςρέφω*) = *λ*. verto *βλ*, Верчу̀.

Врежду̀, ʽ*Ρσ*. Врежу̀ (*βλάπτω*, *φθείρω*), *ἐκ τȣ̃* Врѐдъ (*βλάβη*, *λύμη*), Вреду̀ = *πρέθω*, *πράθω* = *πέρθω*, *λτ*. perdo (*ϑ* = d.)

Вре́мя (*χρόνος*, *καιρὸς*) *φρέμα* = *φέρμα*, *θέρμα*, *θέρμη*, *θέρος* (*βλ*. *καὶ τὸ* Лѣто, *καὶ τὸ Γερμ*. Jahr = *ἴαρ*, *εἴαρ*, *ἔαρ*), *ἐκ τȣ̃* Врѣю, Варю̀, *φάρω*, *φέρω* = *θέρω* (ѣ = е, *ὅθεν κατὰ διαλέκτ*. *γράφεται καὶ* Врѣме). *Τὸ δὲ χρόνος* (= *Κρόνος*, *κορονὸς*, *κορόνα*, *κορώνα*, *ἐκ τȣ̃ κύρω*, *κορὸς*, *χορὸς* = *γύρος*, *κύκλος*, *ὡς καὶ τὸ Λατιν*. annus = anus, annulus [*δακτύλιος*] *ἐκ τȣ̃ ἔνος*, *ἔννος*, *ὅθεν ἐν τοῖς συνθέτ*. — ennis, biennis, triennis), *ἐκ οἰςὸν παραβαλλόμενον πρὸς τὸ* Время (*οἷον δὴ*, *χρέμα*, *χρόμα ἀντὶ*, *χρόνος· μ* = *ν*, *β* = *χ*, *ὡς*, *βρέμω*, *χρέμω*, fremo)· *εἰ γὰρ ȣ̔́τως ἐξῆν μεταπλάττειν τὰς λέξεις*, *ἦν ἂν καὶ γραμματικώτερον ἀποδεῖξαι συγγενῆ τȣ̃ Κρόνȣ τὸν Οὐρανόν· ἔςαι γάρ πȣ καὶ*

ὁ ὐρανὸς (δωρικῶς ὠρανὸς = ὀρανὸς) μετὰ τὰ πνευματισμὰ τῶν ἀρχαίων Ϝορανὸς, Κορανὸς, Κορονὸς, Κρόνος, (διὰ τὸ γυρὸν τὰ σχήματος, βλ. Небо.) *καὶ μετὰ διπλὰ πνευματισμὰ, ΚϜορανὸς, Ϝορανὸς, Ϝορονὸς, Ϝρόνος, βρόνος, βρόνα βρένα, βρέμα,* время. *ἢ ου = v = β, βρανός βραμὸς, βρέμος*, время. *Ἀλλὰ ταῦτα βεβιασμένα καὶ μυθώδη· τὸ δὲ οὐρανός παράγυσι πιθανώτερον ἐκ τοῦ ὁρᾶν (βλ. Ῥείμερ. λ. ὐρανὸς καὶ Κρόνος). Ἄλλοι πρβλ. τὸ Λτ.* bruma *(χειμερινὴ τροπὴ, καὶ ἀρχὴ τὰ ἐνιαυτοῦ.* „ tempus à bruma ad brumam vocatur annus (Varr.) *καὶ ὅλον τὸ ἔτος.* (Ovid. Eleg. 8. Lib. 4.) *τὸ δὲ* bruma *ἐκ τὰ* brevis (Varr.) *ἢ βρόμος, βρόμιος (ὁ Βάκχος ὡς ἑορταζομένων τότε τῶν βακχικῶν,* bachanalia *(Τζέτζης, καὶ Ἰώσ. Σκαλιγ.)*

Врỳ *βρύω, βλίω, φλύω (φλυαρῶ) καὶ* вра́каю *(βράχω). ἢ συγγ.* Врѣю.

*Врухъ, *βροῦχος,* bruchus.

Врху. *βλ.* млачỳ.

Врѣю *(βράζω, ζέω, παφλάζω) φρέω = φέρω (θέρω) φέρϜω, λτ.* ferveo. *συγγ.* варъ.

Вmорые, Вmорóй, *δεύτερος, βεύτερος. (βεύτορος, συγκοπ. β—τόρος) β = δ, ὡς βελφύς, δελφύς.*

Вчерà, вчерáсь *(ἐχθὲς) ἐκ τοῦ* вéчерь, *ὡς*

ὀψὲς = ἐχθὲς. Κρῆτες. παράβ. καὶ σερὸς = ἐχθὲς. Ἠλεῖοι (Ἡσύχ) λτ. sero (ὀψὲ).

Вы́дра, βύδρα Σ = Ϝύδρα, ὕδρα (ἐνυδρὶς. mustela lutra) Σκρ. udra, Λιθ. udra, Γρ. otter, Σβ. utter. (Tripart. 116.)

Въ βλ. Во.

Вы — (ἐκ, πρόθ. ἐν συνθέσει) = Γρ. weg. — = Ϝὲκ, ἐξ, λ. ex. (βλ. Δοβρόβισκ. institut. pag. 403). Ἄλλοι παράγεσι παρὰ τὸ вонъ.

Въз, Вз, Воз, Вос (πρόθ. ἐν συνθέσει) πος— = ποτ—ποτὶ (πρὸς) οἷον, Возгла́віе, (προσκεφάλαιον, воз — Глава = ποτ, γαβαλά, γλαβά, κεβλή, οἷον, ποτ — γλάβαιον) καὶ ἀντὶ τῆς ἀνά. βλ. Δοβρόβ. pag. 414.

Вы́кну, Выка́ю, ὅθεν ввыка́ю, обыка́ю, (ἐθίζω, εἴωθα) ὡς ἐκ τῦ Вы́ку, Ϝείκω, εἴκω, ἴκω = ἴσχω, ἔκω, ἔχω, ἐκ μεταθέσ. = χέω, χάω, χαύω, habeo. Ἐκ τῦ ἔχω, ἕξις, λτ. habitudo, habitus, Γλ. habitude.—καὶ Γρμ. ἀρχ. eigen, aigen, = ἔχειν, ὅθεν eigen, ἕξις = Eigenschaft. Ἡ λέξις ἐμφαίνει τὸ μόνιμον, ςάσιμον. ὡς καὶ τὸ ἦθος, ἔθος, (обы́чай) ἐκ τῦ ἕδω, ἕζω, ἔθος (ὅθεν λτ. suetus.) καὶ λακων. ἔσος, Ϝέσος, βέσος (Ἡσύχ.). Ἐκ τοῦ ἔκω ἔχω, καὶ τὸ οἶκος. ἢ χέω, χαύω, καύω, κόω, κοῖος, μεταθέσ. οἶκος. ἴσως δὲ τῦτο καὶ παρὰ τὸ ὄγω, ὄγκος, ὄκος. (βλ. Ῥείμερ.)

Вымя (*μαςὸς, ἐπὶ ζώων*) *βύμα, βύμμα=μύμμα = μάμμα, Λτ.* mamma, *ὡς Γρμ.* Mamme, Meme, Memme, Mama, Mome, Mume. *καὶ Τϐρκ.* memmé. *κτλ. ἐκ τϐ βύω, βύμα,* (*ὡς ἐκ τϐ μάω, μάμα, μάμμα, καὶ μάσσω, μάζω, μαζὸς.*) *τὸ δὲ βύω = μύω, μύζω, μυζάω, Σ. βυζάνω, καὶ βυζίον* (*μυζίον*) = *μαζίον, μαζὸς, μαςὸς.* (*β=μ. ὡς, βίω, μίω.*) *βλ. Ῥείμ. λ. μάμμα.*

Выну (*διηνεκῶς*) *δηνϐ, δηνὸν, δὴν, δηναιὸν* (*β = δ· ὡς, δέρεθρον, βέρεθρον.*)

Высота̀ (*ὕψος, ὕψωμα*). Высо́кій, Высо́къ (*ὑψηλὸς*). Вы́шу (*ὑψῶ*). *τὸ θέμα,* Выс = *Ϝύς, ὕς. ὅθεν ͺύς,* sus, (susque, deque) susum, (*ὅθεν* sursum, sursus.) *οἷον Ϝυσὸς, Ϝύσιος, Ϝύσσω = ὑπς, ὑπὸ, ὕποσος, ὕψος, ὑψὸς, ὕψιος* (*ὅθεν ὕψιςος*) *ὑψόω· ἡ δὲ ὑπὸ συγγενὴς τῆς ὑπέρ.* [*ἢ τὸ ὕψος, ἐκ τϐ ὑβὸς ὑπτὸς, ὕπς, ὕψ,* (*Ϝυψ· καὶ ψ=σ, Ϝυσ,* Выс) *βλ. Ῥείμ. λ. ὕψος, καὶ ὕςερος.*]

Вы́я (*τράχηλος*) *φυὰ, φυὴ* (= *μέγεθος, ὡς ἐξέχων?*) *ὡς καὶ τὸ αὐχὴν ἐκ τϐ αὔγω, ἄϜγω* (*ἄγω*) *αὐγέω, λτ.* augo, augeo = *αὔξω, αὐξέω, Γρμ.* wachsen. *ἢ καὶ τὸ* Выя, *ἐκ τϐ* вью, вію = *βίω = μίω* (*ςρέφω*) *ὡς τὸ βιὸς* (*βιὰ*), *καὶ αὐτὸ, πιθανώτερον, τὸ αὐχὴν ἐκ τϐ αὔγω, ἄϜγω, μεταθέσ.=Ϝάγω, βάγω, ὕγω* (*Γρμ.* bagen, biegen) *ἀγνύω=κλῶ, λυγίζω, ςρέφω,* (*ὡς εὔςροφον τὸ μέλος, καὶ*

καμπτὸν, καὶ κατανεῦον, ἀνανεῦον, νεῦον, ἐφ' ἑκάτερα, ὅθεν καὶ τὸ κλασαυχενίζεσθαι) βλ. ницъ.

Вью́, βλ. Вію́.

Вышь (μέρος, μερὶς) ϝοῖτος, οἶτος (= μοῖρα, sors, βλ. 'Ρείμερ.) ἐκ τȣ͂ οἴω.

Выóнъ (ἰχθὺς, petromyzon fluvialis) ὡς τὸ, βαιών.

Вѣжа (πύργος, καὶ σκηνὴ) βῆζα = βῆσσα (ἄντρον, σπήλαιον, κοίλωμα.)

Вѣжда (βλέφαρον) συγγ. (φαίζω) φαίδω, οἷον φαίδα (ὡς φαίδων) φαῖζα, φαῖσδα· οὕτω καὶ βλέφαρον ἐκ τȣ͂ βλέπω. ἢ ἀνάγεται εἰς τὸ Ви́жду.

Вѣкъ (αἰὼν) ἐκ τοῦ Вѣю (ϝαίω, Γρμ. weben= πνέω, ὡς καὶ τὸ αἰὼν, ἐκ τοῦ αἴω, ἄω· κυρίως = πνοὴ, ζωὴ, καὶ ἡ ταύτης διάρκεια, χρόνος.) ϝαιϝὼν (βαιγ-ὼν. ϝ=β, καὶ γ· καὶ γ=κ, βαικ-ὼν) ὡς αἰϝὼν, λτ. ævum. (τὸ δὲ Γρμ. ewig, Γοτθ. aiw = αἰϝεὶ, Τευτ. ewo, ἀϊδιότης.) Εἰ δ' ἦν τὸ Вѣкъ συγγενὲς τȣ͂ Вѣко, ἦν ἂν = φαῖκος, φέγγος, ὡς τὸ φέννος, ὁ ἐνιαυτὸς, κατά τινας, ἐκ τοῦ φένω, φαίνω (φαίω, φαίζω, φαικὸς.). Τὸ δὲ Λτ. sæculum, ἐκ τȣ͂ ἀῤῥήτȣ θετικοῦ sæcus, ᾠήθησαν τινὲς εἶναι = secus = ϝεκὸς, ϝεκὸς, βεκὸς, βεκὰς ('Ησύχ.) = ἑκὰς (μακρὰν) ὅθεν καὶ ἀνεκὰς, καὶ ἀνέκαθεν, ἐπὶ χρόνȣ. ἔμοι

γε δ' οὖν οὐ πιςὰ λέγειν οὗτοι δοκῦσι. Πρὸς τὸ Σλαβον. Вѣкъ παράβλ. τὸ Γρμ. Woche (ἑβδομάς) ἀρχαιότ. wekho, wehho, Κτσξ. wecke, Ασξ. wuka, 'Αγ. weck, Σβ. wik. κτλ. ἔςι δ' οὐδὲν ξένον ἄλλα παρ' ἄλλοις χρονικὰ διαςήματα τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν ὀνομάζεσθαι (βλ. часъ). καὶ τὸ Γρμ. alt (παλαιός) καὶ Alter (ἡλικία, χρόνος,) συγγεν. alo, καὶ olim, olo, olesco, adoleso=ἄλω, ἄλδω (αὔξω) ἀλδής, καὶ ἀλαιός, ὅθεν τὸ παλαιός· (τὸ γὰρ αὐξάνον παλαιοῦται.). Вѣчный, Вѣченъ, αἰώνιος. Долговѣчный, δολιχαίων. κτλ. βλ. καὶ Вѣчу.

Вѣко (βλέφαρον) φαικός [λαμπρός, φαίξω, φαίδω, φάξ, φάκκες (ὀφθαλμοί) λτ. facies]. 2) = καλαθίσκος, κιβώτιον) φαικός=φακός (σκεῦος. 'Ησύχ. ὅςις ἔχει καὶ „ φάκται, ληνοί, πύελοι, συπίαι.) ἢ φακκός = (φασκός) φάσκωλος (ἐκ τοῦ ἀσκός, Δωρικ· ἀκκόρ. βλ. 'Ρείμ. λ. φακός, καὶ φάσκωλον. Λτ. pasceolus.) [τὸ δὲ Γρ. Becher, (ποτήριον) 'Ισλ. bikar, = βίκορ, βίκος, βεῖκος, καὶ βῆκος (πίθος) ὑποκρ. βικίον, μ. Λατ. bicarium, picarium.]

Вѣмь (ἐκ τῦ Вѣдмь. τὸ θέμα Вѣд, Вѣду, Вѣдити, (Δοβρόβ. σελ. 353.) Ϝείδημι, Ϝείδω, εἴδω (οἶδα) καὶ Вѣдаю, Ϝειδέω. Βμ. wedim, Λιθ. wem, 'Ισλ. wita, 'Αγ. wit, 'Ολ. wete, Σβ. wetar, Σκρ. weda, widia (εἴδω, ἴδω,

καὶ οἶδα) Γρ. weissen, wissen, *Ϝίσω, Ϝίσημι. Βνδ.* wesu, *κτλ.* Вѣдунъ (*προγνώςης, μάγος*) *Ϝεἰδων, εἰδὼς, ἴδμων.* Вѣдомый, Вѣдомъ *Ϝειδόμενος* (*γνωςὸς*). Сόвѣсть (*συνειδὸς*). повѣдаю, *εἰδοποιῶ* (*διηγȣ̃μαι*) *ὡς* (*ἐκ τοῦ ἴδω, ἴσω, ἴςωρ,*) *ἱςορέω, κτλ.*

Вѣнéцъ (*ςέφανος ἐκ τȣ̃* Вѣня=*κλάδος*) *βαϊνὸς, βαινός,* (*ἐκ τȣ̃ βαΐς, βαΐον, δωρικ. βάϊξ, συγγεν, σπάδιξ. βλ.* '*Ρειμ. λ. βαΐον*). *ἠφηνὸς, φὴν=σφὴν, σφηνὸς.* [*ἐκ τȣ̃ σφάω, σφίω, σφίγω, σφίγγω, φίγγω, λ.* vincio: *ὡς καὶ ςέφανος, ἐκ τȣ̃ ςέφω, ςέπω, ςέβω, ςείβω. καὶ τὸ* Вѣнéцъ = sertum, *διάφορον παρὰ τὸ* corona. '*Εκ τȣ̃ σφάω, σφέω, καὶ τὸ σφηκόω=σφίγγω, καὶ σφηνόω, ὡς ἐκ τȣ̃ φίω, σφίω, φίδω, φίνδω, λτ.* fido, fides, *σφιδὴ* (*χορδή*) findo, *Γερμ.* binden. *καὶ φένδω,* fendo, *σφενδόνη, λτ.* funda. *καὶ φίω, φιμὸς = σφιγμός.* (*βλ.* Вѣнокъ). '*Εκ τȣ̃* вію *παράγουσι τινὲς τὸ* Вѣнецъ *οἷον βι(ν)ὸς = βιός.* "*Αλλοι θεωροῦσι τὴν καθόλȣ ἔννοιαν τῆς λέξεως ὡς ἐμφαίνȣσαν κύκλον,* (*κατὰ τὸ* corona, *κορώνα, χορώνα, κορὸς = γυρὸς*), *καὶ παραβάλλȣσι τὸ ὄνομα πρὸς τὸ Γλ.* anneau, *λτ.* annulus, annus, ennis = *ἔννος, Ϝένος, φέννος, ὁ ἐνιαυτὸς = ἐνὶ αὐτῷ ὢν, εἰς ἑαυτὸν κυκλικῶς ἐπιςρέφων, ὁ κύκλος τοῦ ἔτους, ὅθεν καὶ* „ *ςέφανος ἐνιαυτοῦ.* (*βλ.* веснà *καὶ* врéмя.)

ἀλλ' ἢ κατὰ Δοβρόβισκ. ἐτυμολογία τȣ̃ Вѣнéцъ ἐκ τȣ̃ Вѣня δοκεῖ μοι ἡ ὀρθοτάτη.]

Вѣ́но (φερνὴ, προὶξ) φέννος? = ἄφεννος (ἐτήσιον εἰσόδημα, φερνή).

Вѣнóкъ (σάρωθρον ἐκ κλάδων φυλλοφόρων συνεσφιγμένον) ἐκ τȣ̃ Вѣня, (θαλὸς κλάδος) = βαι(ν)ὸν, βαΐον, Вѣїе, καὶ Ваїя, βαΐς (θαλὸς). ἢ φῆνα=σφῆνα, σφήναξ (φήναξ) σφήκωμα, (βλ. Вѣнéцъ). ἐκ τȣ̃ σφίω, σφίγγω, συγγεν. σφάζω, σπάζω, ὡς κλάδος ἐκ τȣ̃ κλάω.

Вѣ́ра (πίςις). Вѣ́рный, Вѣ́ренъ (πιςὸς). Вѣ́рую, Вѣ́рю (πιςεύω) φέῤῥα=θέῤῥα=θέῤῥος (θάῤῥος) φεῤῥέω, φέῤῥω=θέῤῥω=θεῤῥέω (θαῤῥέω) φέῤῥυνος = θάρσυνος, θαῤῥαλέος, ὡς καὶ φάρυμος, καὶ φαρυνὸς ἐκ τȣ̃ φάρος = θάρος, θάῤῥος. (βλ. Ῥείμ. λ. φάρυμος). Ἄλλοι παρέβαλον τὸ Вѣра πρὸς τὸ λτ. verus (ἀληθὴς, ἀντὶ veritas = ἀλήθεια, ὡς ὀνομάζεται ἡ πίςις ἡ ὀρθόδοξος, Ῥωμ. Α. 25, καὶ ἀλλαχȣ̃ τῶν θείων γραφῶν). καὶ ἦν ἂν τὸ ἔτυμον ὀρθὸν, εἴγε τὸ Вѣра μὴ προήδεισαν οἱ Σλάβονες, καὶ πρὶν ἢ τὰ τῆς εἰς Χριςὸν πίςεως διδαχθῶσι· τȣ̃το δ' ȣ̉κ ἄν τις ȣ̔́τω προχείρως ὁμολογήσειε, πολλῷ δὲ μᾶλλον πιθανώτερον φαίνεται χρῆσθαι καὶ τȣ́τȣς ἀνέκαθεν τῷ ὀνόματι, καθὰ δὴ καὶ τȣ̀ς Λατίνȣς τῷ fides, καὶ τȣ̀ς Ἕλληνας τῷ πίςις. Οὔτε γὰρ τὸ πίςις ἀλήθειαν κυρίως σημαίνει (εἰ μὴ μεταληπτικῶς, ὡς ἐν ταῖς θείαις Γρα-

φαῖς.) καὶ τὸ οὐσιαςικὸν Вѣра πρὸς τὸ ἐπίθετον vera, ἐκ τȣ̃ verus, οὐκ ἂν συμφέροιτο ὁμαλῶς καὶ κατὰ κανόνας. Ἔστι τοίνυν τὸ вѣра, φέῤῥα, ἀντὶ φέῤῥος=θέῤῥος, θάῤῥος (ὡς μάθη=μάθος. λάθη, λάθος, κτλ.βλ. Вода̀.) ἐκ τȣ̃ φέῤῥω = θέῤῥω αἰολικ. ἀντὶ θαῤῥῶ (ὡς φὴρ, θὴρ) ε=α· ὡς, θέλπω, θέλπος, ἀντὶ θάλπω, θάλπος· καὶ θέρσος, θερσέω (ἀντὶ θαρσέω) ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα Θερσίτης (= Θράσων). Τὸ δὲ θέῤῥω, θάῤῥω, θαῤῥῶ, ἐκ τȣ̃ θάρω, θέρω (=θερμαίνω, θάλπω) καὶ αἰολ· φέρω, φερέω (ὅθεν ἴσ. καὶ τὸ λτ. vereo-or, αἰδοῦμαι, σέβομαι, ὡς καὶ τὸ, θεραπεύειν θεοὺς (Ξνφ.) Ἐκ τȣ̃ θάρω τὸ, θάῤῥος = θερμότης ψυχῆς, εὐψυχία, πεποίθησις, ὅθεν καὶ ἡ πίςις. ὁ πιςεύων θαῤῥεῖ, καὶ θερμῶς θεραπεύει (τιμᾷ) Οὕτω καὶ τὸ πίςις, ἐκ τȣ̃ πίθω, πείθω, πέποιθα = θαῤῥῶ. καὶ πίθω, (πίδω, δ=θ) τὸ λτ. fido (confido) fides. καὶ τὸ Γρμ. träuen = θαῤῥεῖν, (πιςεύειν) βλ. καὶ Adelung.

Вѣтую (ῥητορεύω) φητύω, φητέω, φητεύω (ὅθεν προφητεύω—τεία.) = φητίζω, φατίζω. Вѣтія, καὶ Вѣтія, φητίας (ῥήτωρ) φάτης, λτ. vates. завѣтую (ἀναγγέλλω ἐπὶ πριτηρίȣ). завѣтъ (διαθήκη), διαφατίζω, διαφάτισις. отвѣчаю (ἀποκρίνομαι) ὡς τὸ ἀποφαίνομαι, φάσκω (καταφάσκω, ἀποφάσκω). τὸ Γρ.

antworten, *ἀϱχ.* antweren, *'Ay.* answer, plattd. anwern, antworen=*ἀντFεϱεῖν*, *ἀντεϱεῖν* (Kanne. pag. 32.) *βλ. καὶ* Вѣщаю, *καὶ* Вечъ.

Вѣтвь (*κλάδος*) *FοῖτFος*, *Fοῖτος*, *βίττος*, vitta, vitex, vitis (*οἰτὺς*, *οἰσύς*, *συγγ. ἰτέα*, *κτλ. βλ.* Вію.)

Вѣтла̀ (salix pentandra) *συγγ.* Вѣтвь. *Fιτέα* (*ἰτέα*) *καὶ γιτέα* (*'Ησύχ*)

Вѣха̀ (*πῆγμα*, *ὀϱοθεσία*, *ἢ ποϱείας σημαντικόν.*) *Σ. πήχη*, = *πῆχυς* (*πήγω*, *πήγνυμι.*)

Вѣшаю (*αἰωϱῶ*, *κϱεμῶ*) *Fαίσω*, *αἴσω*, *ἀΐσσω* (*ἀνίςαμαι*, *ἀνοϱθῶ*), *ἐκ τοῦ ἐφεξῆς* Вѣшу.

Вѣшу, (*ςαθμίζω*, *βαϱῶ*). Вѣсъ (*ςαθμὸς*, *ὁλκὴ*, *ζυγός.*) *συγγ.* Вѣшаю, *Fαίσω*, *ἀΐσσω. ἐκ τοῦ ἄγω*, *ἄσσω*, *αἴσσω*, *βλ.* Ва́жу.

Вѣща́ю (*ὡς ἐκ τοῦ* Вѣщу̀, *βαίσκω*, *φαίω*, *φάω*) = *φάσκω*, *βάσκω* (*λέγω*, *ἀναγγέλλω*, *ἀφηγοῦμαι*, *φθέγγομαι*). Вѣсть (*ἀγγελία*) *φάτις.* (*οἷον φαῖξις*, *φάξις*, *βάξις.*). Вѣщу́нъ (*μάντις*) *φαίσκων*, *φάτης*, vates. *κτλ. συγγ.* Вѣщу́ю.

Вѣчу, *ὅθεν* увѣчу, (*αἰκίζομαι*, *ἀκϱωτηϱιάζω*, *πατάσσω*) *πέζω*, *ἀντὶ πάζω*, (*ὅθεν πάξ*,) *πάτω*, *πατάσσω.* [*ἐν τῷ Λεξικῷ τῆς 'Ρωσσικῆς 'Ακαδημίας ὑπάγεται εἰς τὸ* Вѣкъ; *ὡς αἰῶνος ἀμέϱδων ἀμέλει τοι ὁ πατάσσων!*]

Вѣю, *Fαίω*, *αἴω*, *ἀΐω.* = *ἀέω*, *ἄω* (*πνέω*, *ῥιπίζω*, *ὅθεν καὶ λικμίζω*). *Γτ.* waian, *Γϱ.* we-

hen, *ἀῤχ.* wahen (*πνεῖν*), *Σκτ.* waihi, *κτλ.* *πρόσθες καὶ τῶν Πλαταγώνων τὸ* oui = *ἀή-της*, (Adelung). Вѣтръ, *κοινότερον* Вѣтеръ, (*ἄνεμος, πνεῦμα*) *ὡς τὸ* Ϝ*αιθὴρ, — ἢ ἀὴρ, ἀήτηρ, αἰήτης, ἀήτης* [*ἄω, ἄημι καὶ ἄω, αἴω, αἴθω, καὶ ἔω, εἰς, ἔντος, ἢ ἔνω* (*ὡς ἄνω, ὅθεν, ἄνεμος*) *λ.* ventus, *'Ιτ.* vento, *Γλ.* vent, *Γρ.* Wind.] *Γρ.* Wetter (*ὥρα, καιρὸς ἄνεμος, κτλ.*). Вѣеръ, Ϝ*αιὴρ, αἰὴρ, ἀὴρ* (*ῥι-πὶς, Σ. ἀέρας*). Вѣяло (*πτύον, λικμητήριον*), *ὡς τὸ ἄελλα, ἀελὸς* (*ἀέλλω*). *ὅτω καὶ λτ.* ventilabrum (ventus) *Γλ.* van, *συγγεν.* vent. Вѣятель (*λικμητὴς*) *ὡς τὸ* Ϝ*αιήτης, αἰήτης, ἀήτης.* Вѣтрѣю (*Σ. ἀερίζω· ξηραίνω εἰς τὸν ἀέρα*) Ϝ*αιθριάω.*

Вядáю, *ὅθεν* привядáю, присвядáю (*καυματίζο-μαι* (*Μάρκ. Δ.*) увядáю (*μαραίνομαι, ξηραί-νομαι*). Ϝ*αδάω* = *ἀζάω, ἀζαίνω.* (*ὅθεν ἀδα-λὸς, ἀδαλέος* = *ἀζαλέος* (*'Ησύχ.*) *συνάπτεται μετὰ τῦ* Вяну. (*βλ. λεξ. 'Ακαδημ.*) *ὡς τὸ ἄω, αὔω* (*ὅθεν ἄζω*) = *ἄω, ἄνω. βλ.* Вяну.

Вяжу (*πλέκω, δεσμεύω*) *φάζω*, (= *σφάζω, φάω, φίω, φίγω, φίγγω, σφίγγω, λ.* vico, vinco, vincio, *κτλ. βλ.* Вѣнéцъ. *καὶ 'Ρείμερ. λ. σφάζω.*)

Вязь, (*ἐλώδης τόπος, τέναγος, ἰλὺς*) Ϝ*άσις, ἄσις* (*συγγεν. ἄζω*) *Γρ.* Wasen, *Γλ.* vase, *κτλ.* Вязну (*βυθίζω εἰς ἰλὺν*). *ἢ τὸ αἰολ.*

βαισσὸν=βάθος (Ἡσύχ.) ἴσ. βαισσὸς, ἀντὶ βασὸς, βάσος, βάθος. ὡς καὶ βυσσὸς (ὅθεν ἄβυσσος)=βυσὸς = βυθός (θ=σ). οὕτω καὶ βασύνω = βαθύνω.

Вякаю (φλυαρῶ) βάσκω, βάζω (βάγω). πρβ. Γρ. schwatzen, κτλ.

Вялю (φρύγω, ξηραίνω εἰς τὸν ἥλιον, ἢ εἰς τὸν ἀέρα, ὡς τὸ, ἡλιάζω, αἰθριάζω) βαλιῶ, =ἡλιῶ (ἡλιόω, άω, άζω) „ βελάσεται, ἡλιωθήσεται (Ἡσύχ. ἐκ τῦ βέλα = ἕλα, ἕλη, ἀλέα, ἀλεαίνω. οὕτω καὶ βαβέλιος = ἠέλιος.) καὶ τὸ Γρ. welken = μαραίνειν, ἐκ θέματος welen (Adelung).

Вяну (φθίνω, μαραίνω) Ϝάνω (ἄνω, ἄνεμος, ἄω = ἄϜω, αὔω, αὐαίνω) λτ. vano, vaneo, ἀρχ. Γρ. wahne, Ἀγ. wane, Γλ. faner, Σβ. än, κτλ.

Вяха (κόνδυλος, ῥάπισμα. λέξις χυδαία) συγγ. πάκω καὶ πάζω, πάξ (πάκα; πάχα)· ὡς Σ. (πάτω, πατάσσω) πάταρος· καὶ, batto, μπάτσος, — τσα.

Вящій, (Вящь = μείζων) βάσσων = μάσσων, μείζων (ὡς βίω, μίω)· ἢ πάσσων. Τὸ δὲ Γρμ. besser (κρείττων), Ἀγ. better, Ἰσλ. bettro, Πρ. bitter, Σκρ. beter, = βέλτερος, (Adelung.)

*Вуссъ, Вуссонъ, = βύσσος, καὶ τὰ λοιπὰ προφανῶς ἑλληνικὰ παρελείφθησαν.

Г.

Г. г. (Глаголь, *Γλαγόλ*)=Г, *γ*. *καὶ*=*κ*, *χ*, *ζ*, *καὶ F*, *λατ*.h.—Г҃=г҃, *ἢ γ́* (3). ‚Г=*γ* (3000).

*Гáвань, *τὸ Γρ*. Hafen (*λιμὴν*) = *χαβὸς*, *καὶ χαυὸς*, *Λτ*. cavus (*κοῖλος*. *ἐκ τῦ χαύω* (*χάω*) *χάδω*, *χάνδω*, = *χωρῶ*. *ὅθεν καὶ γάνδω*, *γάνδανον* = *κιβώτιον*. *ὡς καὶ* (*χαβὸς*) *γάβενον*, *καὶ γάβαθον* = *τρυβλίον*· *Ἡσύχ*.)

Гавъ (*ἐπὶ ὑλακῆς κυνῶν*) *Σ*. *γαῦ* =*Fαῦ*, *αὖ*, *αὖ* (*Ἀριςφν*.) Гáвкаетъ, *Συν*. *γαυγίζει*=*βαΰζει*, *βαΰζει*, *βαύζει* (*ἐκ τῦ Fαῦ*, *βαῦ*). *Πρβλ*. *Γρμ*. baffen, bäffen, bafzen, bauzen (*βαύζειν*, *βαΰζειν*, *βαύειν*) *ἀρχ*. gautzen, *γαύζειν*, *γαυΐζειν*, *γαυγίζειν* (*μετὰ τῦ διπλῦ F*. *ὡς ὠὸν*, *ἀFὸν*, *αὐὸν*, *αὐγόν*.)

Гавъ, (*κάματος*) *Fᾶπος*, *ἆπος* (*κάματος*, *ἆσθμα* =*κᾶπος*, *βλ*. *Ῥείμ*. *λ*. *ἆπος*) *ὅθεν*, orавіе, *ἐνόχλησις* (*Δοβρ*. *σελ*. 101). *ἆπος*, *ἆπορ*, *λτ*. labor.

Гагáра, Гагáрка (*πτηνῶν ὀνόματα*) *ὀνοματοποιΐαι*, *ὡς*, *γαργαίρω*, *καρκαίρω*, *γαργαρεὼν*, *κτλ*. *βλ*. Гáркаю,

Гадáю (*συμπεραίνω*, *μαντεύω*) *γοδάω*, *γόδω* = *γόω* (*Ἡσύχ*.) *ὅθεν*, *γοδὸς*=*γόης* (*Ἡσύχ*.) *γοητεύω*, *γοητευτὴς*, *Σ*. *γητευτὴς*, Гадáтель (*εἰκαςὴς*, *μάντις*) *κτλ*. *βλ*. Гадáніе.

Гаждáю (*ψέγω*, *λοιδορῶ*) *Fαζάω*, *ἀδάω*=*ἀτάω* (*Ἡσύχ*.) *ἢ συγγ*. Гáжу.

Гáжу (ἀηδίζω, μολύνω, ῥυπαίνω. Σ. ἀσχημίζω) Ϝάζω, = ἄζω, ἅδω, ἁδέω „ δείπνῳ ἀδήσειε (ʽΟμ.) Гáдится мнѣ (ἀηδίζει με). καὶ ἄζω, ἀζαίνω, ἀζάω (ἄζη μολύνω). ὅθεν ἄδελος = ἄσβολος (ἄδω). Гáдкій, ἀδαλέος, ἀζαλέος (ῥυπαρὸς, ἀηδής).

Гáй (κῆπος, παράδεισος) γάα, γαῖα, γέα? (ὡς τὸ χώρα = ἀγρὸς, χωράφιον). ἢ τὸ ʽΕβρ. ghan, γάνος = παράδεισος (ʽΗσύχ.)

Гайтáнъ, Σ. γαϊτάνιον, γαετάνιον = γαετανὸν („ γαετανὸν ὕφασμα, ἐκ πόλεως Γαέτης. Γαλην. Μεθόδ. ἰατρ. ιγ.)

*Гáлія, galia (Δαλμάται) Γρ. Gölle, Αγ. gawl, galley, Γλ. galère, galiote, goëlette, galion, ʼΙτ. galea, μ. λτ. gaulus = γαῦλος (γάω, χάω = χωρέω.)

Гáлка, κολοιὸς, Σ. καλεκοῦδα. βλ. Гóлка.

Гамъ (ὄχλου θόρυβος) ἴαμος· „ ἴαμοι, βοαί. (ʽΗσύχ.)

Ганáніе (πρόβλημα, αἴνιγμα) ἐκ τοῦ ἀχρήστου Ганáю = cano, canto (incanto) κάνω, ἢ γάνω, γάω = γόω, γόης, γοητεία (ὡς καὶ Гадáніе = Гананіе, ἐκ τοῦ Гадáю, μαντεύω = εἰκάζω, ἐπὶ προβλημάτων). βλ. Колдýнъ, καὶ Чáры.

Гáркаю (κράζω, βοῶ) κάργω, = κράγω, κράκω, κάρκω, καρκαίρω, γαρκαίρω.

Гáсну (σβέννυμαι). Гасáю (загасáю), καὶ Гашỳ (σβεννύω) ὡς ἐκ τοῦ Гáсу, Ϝάσσω = ἀάσσω, ἀάζω. (ἄω, ἄζω = πνέω, καὶ ἆ, aha, ὀνο-

μιτοποιΐα τȣ̃ ἤχου τοῦ ἀέρος, ὃν ἐκπνέομεν· ὡς καὶ τὸ σβέω, ἐκ τοῦ ἤχου τῆς πνοῆς, τοῦ μετὰ τῆς σβέσεως συνημμένου.)

Гвоздь (ἧλος) Πολ. goźdź, gwoźd. Ϝόσδος, γόσδος, γϜόσδος = ὄζος, μετὰ διπλοῦ Ϝ. ὡς, οἶνον, vinum, gwin. Wespe, gwespe, guêpe. κτλ. ἢ (πιθανώτερον) οἷον γϜόσδος, γϜόσθος, ἀντὶ γόφος, ὅθεν τὸ γόμφος (μετὰ παρενθέσ. τȣ̃ μ), συγγεν· γαμφὴ, γάμπω,— πτω, γάπω = κάπω, (καύω) κάπτω· [δ = θ. καὶ θ = φ. οὕτως ἐκ τȣ̃ ὄδω, ὄζω, ὄσδω, τὸ ὄθω, ὄσθω, καὶ ὄφω, ὄσφω, ἀφ' ȣ̃, ὄσφρα, ὀσφραίνω.] τὸ Καρν. gosd, gojsd = δάσος.

Гвѣздà, Πολ. gwiazdà, Βμ. hwjezdà = звѣздà (βλ. Γ = з καὶ h). Δοβρόβ. σελ. 194.

Гдѣ (ποῦ) ἀρχ. Кде (ἐκ τοῦ Къ [кій] ἐρωτημ· καὶ Де, Дѣ) = κοῦ δὴ, ὡς τὸ Кудѣ.

Гѐй, = hei, Ϝαῖ, αἶ.

Геро́й, καὶ Иро́й, = herus, = Ϝήρως. (Σημείωσαι, Γ = h.)

Ги́бну, Ги́блю (ὄλλυμαι, φθείρομαι· τὸ ν καὶ λ ἐπενθετικὰ· ὅθεν, погибаю = ἀπόλλυμαι) βλ. τὸ συγγ. Гублю̀.

Гизъ (ἐπιφώνημα τῶν πάλαι ποτὲ πρὸ τῶν ὀχημάτων τῶν μεγιστάνων προτρεχόντων ὑπηρετῶν, = ἀπόστητε! Σ. τόπον! Γλ. place!) ἐκ τοῦ γῆν! γῆς! (= δότε γῆν, χώραν, ἀποχωρεῖτε!)

Главà, 'Ρωσσ. Головà, γαβαλὰ ('Ησύχ.) = κε-

βαλὰ (κεφαλή, συγκπ· κεβλή. Νίκανδρ·) ὅθεν καὶ γαβαλὰ, συγκ. γαβλὰ, μεταθέσει γλαβά. Λετ. galwa, 'Ολ. gevel, 'Αγ. gable, 'Αρβ. gibel, Σκρ. cabala, Γρ. Giebel, Gipfel (κορυφή)· ἐκ τοῦ κάβη, κύβη, κυφή, κατὰ διαλ· κωβὰ (ὅθεν κωβιός) κέβα, κέφα, κέφος, ὅθεν κεφαλή, (ὡς νέφος, νεφέλη). Λτ. caput, 'Ιτ. capo, Γρ. Kopf· κτλ. Обезглавляю (ἀποκεφαλίζω) οἷον, ἀποκεβλάω (ἀπ-εξ-κεβλάω). Τὸ θέμα, κάω, καύω, κύω, κύβω, κεύω (κέφω, κέφα) κεύθω, κτλ.

Главня, 'Ρωσσ. Головня (δαυλὸς) συγγεν· καυλὸς [καβλὸς, μεταθ· κλαβὸς, κ = γ, γλαβὸς καὶ γαλαβὸς (βλ. Глава) ὡς, δαυλὸς καὶ δαυελὸς, δαβελὸς·] καύω = δαύω (αὔω)· ὡς ἐκ τῦ δαύω, δαυελὸς, δαυλὸς, καὶ δάω, δαελὸς, δαλὸς, δανὸς, οὕτως ἐκ τῦ καύω, καυελὸς, καυλὸς καὶ καυνὸς (= καυςὸς κυρίως, ὡς καὶ κάω, κᾶλον = ξύλον καυςὸν· καὶ κάλαμος, κτλ. ὅθεν τὸ καυλὸς παρ' Ἕλλησιν ἔλαβε τὴν εἰδικωτέραν γνωςὴν σημασίαν, λτ. caulis, ἀφ' οὗ καὶ τὸ Γρμ. Kohl.) 'Εκ τῦ καυλὸς, καύλινος καὶ καυλίνη, ὅθεν οἷον καβλίνα, κλαβίνα, γλαβίνα, γλαβνὰ, Главня, Головня, καὶ 'Ιλλυρ. Гламня (β = μ). ἢ τὸ н ἐπένθετον, ἀντὶ Главя, οἷον γλάβα, κλάβα, κάβλα (καύλα) ἀντὶ καύλαξ, λτ. caulex = καυλὸς. Τὸ λτ. titio, ὁ δαλὸς, ἐκ τῦ θίω (τίω) θύω, θύπω, τύφω, ὅθεν τινθὸς, τιντὸς (θερμός).

Глаго́лю (*λέγω*) *ἐκ τοῦ* (Глаг.) Глаго́лъ (*ῥῆμα*) *γλάγω*, = *κλάγω*, *γλάζω*, *κλάζω*, *κλαγγὴ*, *κλαγὴ* (*οἷον κλάγος*, *γλάγος*, *γλαγόω*, *γλαγόλω*. = *γλαγάνω*, *κλαγγάνω*).

Гладъ, *'Ρωσσ.* Го́лодъ (*λιμὸς*) *Ϝλοιτὸς*, *λοιτὸς*, *καὶ λοιϑὸς* (*'Ησύχ.*) [*ἐκ τοῦ λέω* (*λάω*, *λόω*, *λύω*) *ὀλέω*, *ὄλω*, (*ὅϑεν Λτ.* oleo, aboleo·) *ὄλεϑρος*· *ὡς λύω*, *λύμη*, *λοιμὸς*, *λυγὸς*· *καὶ λίω*, *λίπω*, *λιμὸς*.]

Глажду̀, Гла́жу (*λειόω*). Гла́дкій, Гла́докъ (*λεῖος*) *Γρ.* glatt, *Σβ.* glad, *Βνδ.* latki, *Γλ.* lisse, lisser, *γλαύω*, *γλάφω*, *Λ.* glabo, *γλάσσω* = *γλίσσω*, *γλισσὸς*, *λισσὸς* (*λιττὸς*, glatt) *λισσόω*. [*λάω*, *γλάω*, *γλαύω*, *γλαύσσω* = *λάμπω*. *συγγ.* *λέω*, *λέπω*, *λεπτὸς*, *λεῖος*, *λισσὸς*, *λὶς*, *κτλ.* *ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ὁμαλοῦ καὶ τῆς ἐξ αὐτȣ̃ ςιλπνότητος*, *ὡς καὶ γλαίνω* (*Γρ.* glänzen, *'Αγ.* glossų) *ὅϑεν γλήνη*, *γλῆνος*, *γλαϊνὸς* (*'Ησύχ.*) = *γλαυσὸς*. *συγγ.* Гляжу̀ (*γλάσσω*) = *γλαύσω*, *λεύσω*· *κτλ.* *βλ.* *'Ρείμ.* *λ.* *λάω*]. *πρβ.* *'Εβρ.* chalal, *λεῖος*· *κτλ.* *βλ.* глазъ *καὶ* лоскъ.

Глазъ, *'Ρωσσικῶς* (*ὀφϑαλμὸς*) *συγγ.* *γλαύσσω*, *λεύσσω*, *γλαυσσὸς* (*λαμπρὸς*, *'Ησύχ.*) *ὅϑεν καὶ γλαὺξ* — Глаза́ю (*περιστρέφω τοὺς ὀφϑαλμοὺς*, *περιβλέπω ἐννεὸς*). Глаза́стый, Глаза́стъ, (*μεγαλόφϑαλμος*, *ὀξυδερκὴς*) *μεγεϑυντικὸν*, *κατὰ τὸν τύπον τῶν εἰς αξ*, *ἢ τῶν εἰς ατας καὶ ωτος κτητικῶν* (*βλ.* *μερ.* *Α.* *Τμήμ.* *Β.* *κεφ.* *γ.* 14.) *συγγ.* Глажду̀ *καὶ* Гледу̀.

Гласъ, *Ῥωσ.* Голо́съ (*φωνή*). Глаша́ю (*φωνῶ*). Глашу̀ (*λαλῶ*, *βοῶ*, *κηρύττω*) *γλάζω*, *κλάζω*, *γλάξ*, *κλάξ*=*κλαγγή*. *συγγ.* Глаго́лю. *βλ.* Язы́къ.

Гледу̀ (*ὅθεν* Огледа́ло, *Ἰλλυρικ*· *τὸ κάτοπτρον*, *ὡς τὸ* зерка́ло *ἐκ τοῦ* зрю̀) *συγγ.* Гляжу̀ *καὶ* Глажду̀, *γλαύσσω καὶ γλεύσσω*, *γλεύω* (*γλέβω*, *γλέπω*, = *βλέπω*) *βλ.* Глазъ.

Глезна̀ (*σφυρὸν ποδὸς*) *Σ.* *κλέτσι*, *ἐκ τοῦ κλέτας* (=*τραχεῖα ἐξοχή*, *καὶ πᾶν τὸ κατωφερές*, *ὡς τὸ κλίτος*, *κλιτὺς*) *Σρβ.* Глежань, *Κρτ.* Глежень, *Βμ.* hlezen.

Глибъ *βλ.* Глѣбну̀.

Гли́на (*γλοιώδης γῆ*, *ἄργιλλος*) *Σ.* *γλίνα*= *γλοιὰ*, *γλία*, *γλοιὸς*, *Γλ.* glaise, glu. *κτλ.* *τὸ Γρ.* Lehm, *Λτ.* limus=*λῦμα*. *βλ.* Глѣбну̀.

Глипа́ю, *γλέπω*, (*αἰολικῶς*, *καὶ Σ.*) = *βλέπω* (*ὡς γλέφαρον*, *βλέφαρον*). *Γρ.* glupen (*ἰλλώπτειν*).

Глиста̀ (*ἕλμινς*) *Γλιστὸς*, *συγγ.* *λίσθος* (*ὅθεν ὄλισθος*). *καὶ γλίσχρος*, *λίσχρος*, *λίσπος* (*διὰ τὸ λεῖον καὶ ὀλισθηρὸν τοῦ σκώληκος*. *Λτ.* lumbricus) *καὶ Οὐγκρ.* gelesta.

Гложу̀ (*βρύκω*, *βρώκω*, *ῥώγω*, *Γλ.* roge, *συνώνυμον τοῦ κνάω*, *χνάω*, *χναύω*, *Κσξ.* knave, gnave, *Γρ.* nage.) *γλώζω* = *γρώζω* (*ῥόζω*, *ῥώγω*, *ῥώκω*.)

Глота́ю (*λαφύσσω*, *λάπτω*) *Λτ.* glutto,=*γλύσσω*, *γλύζω*, *γλύττω* (*Βόσσ. ἐτυμολ. Λτ. γλώσσ.*). *συγγ.* *λάω*, *λαύω*, *λάβω*, *λάπω*, *λάπτω*, *λάφω*, *καὶ λίω*, *λίχω*, *λείχω*, *λίχνος*. *κτλ.* *Γλ.* gloutir,

englоutir, glouton = глотъ. *κτλ. καὶ τὸ λίσσω, αἰολ. λίττω, —τομαι συγγ. γλίχω, λείχω, κτλ.*

Глóхну (*κωφεύω*). Глушу̀ (*κωφάω, κωφόω*). Глухъ, Глухíй, Глухóй (*κωφός*). *ὁ παρὰ τὸ* Глукъ, *Βμ.* hluk (*ἦχος, θόρυβος, κτλ. βλ. Δοβρόβ.* 199.) *ὀνοματοπεποιημένον, ὡς τό, κλώζω, κλύζω, κλωγμὸς, κλώξ, κλάζω, κλάγω, κλαγγὴ, κλαγγὸς, κτλ.* [*κατὰ τὸ Γρμ.* taub, *κωφὸς, ἐκ τοῦ* toben = *δοπὲν (δουπεῖν) τυπεῖν. δοκεῖ δὲ ἡ σημασία τῆς κωφώσεως προελθεῖν, οὐχ οὕτως ἐκ τῆς βοῆς, ᾗ χρώμεθα λαλοῦντες πρὸς βαρυκόους, ὅσον ἐκ τῶν ὑπὸ πατάγου τινὸς ἐκκεκωφωμένων, ὡς τὸ, ἐμβρόντητος, καὶ ἐμβροντεῖσθαι.*] *ἀλλὰ τὸ* Глухъ, — хíй = *Σερβ.* Глувъ (*χ=φ=β*) *Σ. κλέβιος=γλέφιος, γλυφὸς* (—*χὸς*) *γλυπτὸς* (*κοῖλος, κενὸς, κεῦφος=κωφὸς· βλ.* Кóша.) *καὶ* Глóхну (Глу́ху) = *γλέφω* (—*χω*) *γλύφω* (*κεφόω=κωφόω*) *γλυφαίνω· Σ. κλεβαίνω — βιάζω. Τὸ θέμ. λύω, γλύω, γλύϜω (Ϝ=φ=χ. γλύφω, χω) συγγ. λέϜω, λέπω, λοπὸς, βὸς. βλ.* Глупíй.

Глубóкíй, Глубóкъ (*βαθὺς*). Глубъ (*βάθος*). Глублáю, Углублáю (*βαθύνω*) *ὡς ἐκ τοῦ* Глубу̀, *γλούπω, γλύπω, γλύφω, γλάφω, Λ.* glubo, glabo, *γλάφυ, γλάφος, γλαφυρός, κτλ. 'Ιλλυρ,* Дубок = глубокъ. (*γ=δ. βλ. 'Αλφάβητ. καὶ* Глóхну).

Глу́згъ, *καὶ 'Ρσ.* Лузгà (*κανθὸς ὀφθαλμοῦ*) *συγγ.* (*λυγὸς*) *λοξὸς* (*λοσκὸς, μεταθ'. ὡς, σκίφος, ξίφος· καὶ ο = υ, λυσκὸς, λυσγὸς,*

Ϝλυσγὸς, ὡς, ὅμοιος, ὕμοιος, κτλ.) παῤβλ. καὶ λογὰς (Ἡσύχ.) ἢ λογχὰς (Ἐτυμ·) = κανθὸς ὀφθαλμοῦ· βλ. καὶ τὸ συγγεν. лузъ.

Глумъ (χλεύη). Глумлю (χλευάζω, ἀδολεσχῶ). Ϝλῦμα, Ϝλύμη, Ϝλύμω, Ϝλυμαίνω, (λύω, λύμα, λύπη, καὶ λυάζω, λυϜάζω, λυβάζω = λοιδορῶ, φλυαρῶ, στασιάζω (Ἡσύχ.).

Глу́пый, Глу́пъ (μωρὸς). Глупѣю (μωραίνω, ἀφραίνω) Ϝλοβὸς, λωβὸς, καὶ λομβὸς, Κρτ. glumbak, Ϝλωβέω, άω, άομαι. βλ. Глóхпу.

Глѣбну̀ (κολλῶμαι, ἐμπήγνυμαι εἰς ἰλὺν· ὡς ἐκ τῦ Глѣбу̀ = Ϝλέπω) Ϝλείπω, λείφω, [ὅθεν ἀλείφω, ὡς καὶ λίνω, ἀλείνω, alino: ἐκ τοῦ λίω (κολλῶ) ὅθεν καὶ γλία, καὶ (λίπω) λιπαρὸς, γλίσχρας, ἐπὶ χυμῶν κολλητικῶν καὶ ἰξωδῶν· κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. λάω]. Παράβ. Σρβ. Глибъ (ἰλὺς) Ϝλίπος, ἢ γλοιϜὸς, γλοιὸς. (βλ. Δοβρ. σελ· 197.) Ῥσ. Глевъ, γλοιὸς (ἰχθύος). καὶ γλοία, γλία, γλίϜα, Глива, Ἰλλυρ. = ἀμανίτης, μύκης = λτ. mucus, μύξα.

*Глѣба, τὸ λατ. gleba (βῶλος) βλ. хлѣбъ. — Τὸ δὲ λατ. globus=glomus, γόλαβος, γόλαμος = Ϝολαμὸς = οὐλαμὸς (εἴλημα, ἕλω, ὅλος).

Глѣнь (χυμὸς, χυλὸς), Σ. γλίνα (γλινὸς, λίπος, διὰ τὸ παχὺ τοῦ χυλοῦ.) συγγ. Глѣбну̀.

Гляжу̀ (βλέπω, θεῶμαι) ἀπαῤμφ. Глядеши, Ἰλλ. Гледапи, Βμ. Гледѣпи, (γλαύζω, γλαύδω· ὡς, φράζω, φράδω· κλύζω, κλύδων.) = γλαύσσω, γλεύσσω, λεύσσω· (σσ=ζ=δ).

[ἐκ τοῦ λεύω (λέβω, βλέβω, βλέπω, γλέπω) οὕτω καὶ τὸ Γρ. blicken = Ϝλύκειν, (λύκειν, ὅθεν λύκη, λευκὸς) = λεύσσειν].

Гля́нецъ, γλᾶνος, γλῆνος (ἰχθὺς) Σ. γληνὸς, καὶ χυδαίως, γουλανὸς, Γρ. Glantz, Ὀλλ. glans, Δαν. glands.

Гнатъ, gnat, Ἰλλυρ. καὶ Κροατ. καὶ Πολ. καὶ Βμ. hnat, καὶ Гнятъ Σρβ. (σκέλος) γόνατον (γνάτον) γόνυ (γνῦ, Γρ. Knie, γνάω, γνύω, = νύω) ὡς καὶ κνήμη, ἐκ τοῦ κνάω, κνάπω, κνάπτω, καὶ κάμπω (καμπὴ, Ἰταλ. gamba, Γλ. jambe, ποῦς). συγγ. Гну.

Гнету̀ καὶ Гнѣту̀ (θλίβω· καὶ κατὰ διαλέκτ· = δεύω, δέφω μάττω.) κνέθω ἀντὶ (κνήθω) κνάθω = κνάφω (κνάω, γνάω, γναύω, γνάφω, γνάπω, γνάπτω, κνάπτω) Γρ. kneten.

Гни́да, κόνιδα, κόνις, Βμ. hnida, Δαν. gnid, Γρ. Nisse, κτλ.

Гнію̀ (σήπομαι) Ϝνίω, [νίω, τὸ πρωτότυπον τῦ νίβω, νίφω· κτλ. ὅθεν ἐκ τῆς ὑγρότητος καὶ ἡ τῆς σήψεως σημασία· ὡς τὸ μυδάω, μαδάω, λτ. madeo]. Гнюсъ = σηπία (σήπω). βλ. καὶ ню́хаю.

Гну̀ (λυγίζω, κάμπτω) γνύω (= νύω, νεύω = κάμπτω) ὅθεν γόνυ, κτλ. τὰ δὲ выгиба́ю, загиба́ю (Гиба́ю) = κύβω, κάβω, κάμβω (κάμπτω) συγγενῆ τῦ гиба́ю (ги́блю) погиба́ю, κτλ. βλ. Ги́бню καὶ Гублю̀. [Πρβλ. τὸ γνάπτω, κνάπτω, κνάπω, ἐκ τῦ κνάω

(κνάϜω, κναύω) γνάω (=γνύω) ἀνάλογον πρὸς τὸ κάμπτω, κάμπω, κάμβω ἐκ τῦ καύω, κάϜω, κάω, = κύω, γύω.]

Гну́съ (ἀηδία, βδελυγμία). Гну́сенъ (βδελυρὸς) Гнуша́юсь (βδελύττομαι) οἷον Ϝνύσος, Ϝνυσαρὸς, Ϝνυσσάω=μύσος, μυσαρὸς, μυσσάω,—σάττομαι. [ἐκ τῦ μύσσω, μύζω = φυσῶ διὰ τῆς ῥινὸς, ἐπὶ πραγμάτων βδελυρῶν· τὸ ν=μ· ὡς, πλόκαμος, πλόκανος· ποταμὸς, ποτάνη· πλάταμος (πλαταμὼν) πλάτανος· κτλ. καὶ „ μύρω = νύρω (νύσσω) καθὰ καὶ, μύω = νύω, νεύω. 'Ησύχ.] βλ. καὶ Нюхаю.

Гнушу̀ (λαλῶ διὰ τῆς ῥινὸς, Σ. μυττακίζω) Ϝνύσσω, = μύσσω, μύζω, βλ. Гну́съ.

Гнѣ́въ (ὀῤγὴ). Гнѣвлю̀, Гнѣ́ваю (ὀργίζω) ὡς ἐκ τῦ Гнѣ́ву, κναίϜω, κναίω (ξύω, ἐρεθίζω.)

Гнѣдый, Гнѣ́дъ (αἴθων, καςανοειδὴς, ἐπὶ ἵππυ) γναιδὸς, γναδὸς, μεταθέσει ἐκ τῦ γάνδω, βλ. τὸ ἐφεξῆς.

Гнѣту̀, Гнѣтии́ти, (ἅπτω, ἀνάπτω) οἷον γναίδω, γνάδω=γάνδω· „γανδᾷν, λάμπειν('Ησύχ·) = κάνδω, ὅθεν, κανδάων, candela, κτλ. 'Εκ τῦ κάω, κάνω, καίω, καίνω, ὅθεν τὰ, καινὸς, καῦνος, κάνος, λτ. canus, candor: ἐκ δὲ τῦ κάνω (κ = γ) γάνω, τὸ γάνδω, ὡς, τένω, τένδω, λατ. tendo. βλ. Кажду̀.

Гнѣздо̀ Βμ. hnizda, Πλ. gniazdo, Γρ. Nest, 'Ολ. neste, Λτ. nidus, 'Ιτ. nido, Γλ. nid, niche, νοσσιὰ, νοττιὰ (ἐκ τῦ νεοσσὸς, Λα-

κωνικῶς, νῆσσος (Ἡσύχ.) ὅθεν, Fνῆσσος, Fνῆ-
ςος (ὡς Νέσσος, Νέςος) (οἷον Fνέσδος). Гнѣз-
жуся, — здиться, Fνοσσεύω, νεοττεύω.

Гобзую, Гобзю (εὐθηνῶ). Гобзъ (εὐθηνῶν)
Γόβς = Fόπς, ὄψ, ὀπὸς, λτ. ops, opes, =
ὀφὴ, ὄφελος, καὶ ὄπη, ὄπις (ὅθεν, Οὖπις, ἡ
Ἄρτεμις·) καὶ ὄμπη, ὄμπνη (εὐθηνία, ὅθεν
Ὀμπνία, ἡ Δημήτηρ, κτλ.) ἐκ τῦ Гобз,
Гобзю, Fόψω, οἷον ἐκ τῦ ὄπω, ὄφω, παρὰ
τὸ ὀφή, ὡς παρὰ τὸ ὄφελος, ὀφέλω, Λτ.
opulo, opulesco, κτλ. βλ. καὶ облый.

Говорю (λέγω, λαλῶ). Говóръ (ἦχος μακρό-
θεν λαλέντων· παρὰ Σέρβ. λόγος) FόFαρος,
FoFαρέω,ῶ=δαρίζω· ἢ γαFρύω, γαρύω, γῆρυς.
Λτ. garrio, Ἰσλ. karrar, καὶ Σκρ. gabri,
Πρ. geriam. κτλ.

Говѣю (αἰδῦμαι, σέβομαι, ὅθεν νηςεύω πρὸς
κοινωνίαν τῶν μυστηρίων, ἀγιςεύω) γαυέω,
γαύω, γαίω, γάω, ὅθεν ἀγαίω, ἀγαύω, ἄγα-
μαι (Ῥείμερ. λ. γαίω) ἄγη, Говѣніе, οἷον
ἀγανία, (σέβας, καὶ ἡ νηςεία, ὡς ἀγιςεία).

Говядо (ἀγέλη, καὶ μάλιςα βοῶν, ὡς τὸ, βόες
(Γενέσ. λδ, 28) Fώβατος,=ὠβάτης (κυρίως
ἀγελαῖος, καὶ ἔπειτα φυλέτης, ἐκ τῦ ὠβὰ,
ὠβὴ, = ἀγέλη, ὅθεν φυλή. τὸ θέμα ὄα, ὦα
ὤFα, ὠβὰ, ὠβὴ, (λέξις Λακωνικὴ·) καὶ F=
γ, ὠγὴ· καὶ οὔα, Fούα, βῦα· „ βῦα, ἀγέλη
(Ἡσύχ). Πρβ. Γοτθ. aveds (ποίμνη) ἀρχ.
Τευτωνικ. ewit, ewiti, Ἀγσξ. ëoved, ëowod.

(Grimms. *Γραμματ. Γερμ.*) Говя́дина, *βόειον* (*οἷον ὠβάτινον*) *ἐλλειπτ. κρέας* (*ὡς βόεια*, *λτ.* bubula, *ἐλλειπ. κρέα*). *Οὕτω καὶ ἡ Σ. ἀγελαδήσιον* (*ἐλλ. κρέας*) *καὶ*, *ἀγελάδα* (*ἡ βοῦς*) *ὡς ἀγελαία* (*ἀγέλη*).

Годъ (*καιρὸς*· 2, *ἔτος*) *Γότος* = *γέτος*. *Λακωνες* [*Ϝέτος*, *ἔτος* (*Ἡσύχ.*) *ο* = *ε*, *ὡς*, *ἔργω*, *ὄργω*· езеро, озеро]. Гожу̀ (*χρονίζω*, *βραδύνω*) *καὶ* Году́ю, *Ϝετίζω* = *διετίζω* (*διόλου τοῦ ἔτους διάγω*). Годовы́й, Годи́чный, Годи́щный, *γετήσιος*, *γέτειος*, *ἔτειος*, *ἐπέτειος*.

Го́дѣ есть (*ἀρέσκει*) *γαδὺ ἐςὶ* = *γάδει*, *γάδω*, *γαδέω* (Гожда́ю) у́гожда́ю, (*δ* = *ζ*)· *καὶ* Го́жій, Гожъ, уго́дный, *γαδὺς* (*ἀρεςός*)· *ἐκ τοῦ ἄδω*, *γάδω*, *γαδέω*· *λτ.* gaudeo = *γαθέω*, *γάθω*, *γήθω*· „ *γάδονται*=*ἥδονται*· *γαδεδᾶν* = *γάδεσθαι*, *ἥδεσθαι* (*Ἡσύχ.*).

Го́й, *Ϝωὴ*, *ὠὴ*, *ὦ. ἤ*, *ὄϊ*, *οἴ*.

Го́лень (*σκέλος*) *κωλὴν*.

Го́лка (*θόρυβος*) *κολωὸς*· *συγγ.* Га́лка (*κολοιός*) *ἐκ τοῦ κάλω* = *κλάγω*, *κλαγὴ* (*μεταθ. καλγὴ*, Галка) *ὡς ἐκ τοῦ κράγω*, *κράξ*, *κρέξ*.

Голбе́цъ (*δωμάτιον*, *ςέγασμα*) *κόλυβος* (*Ἡσύχ.*) = *καλύβη* (*καλύβω*, *ὅθεν καὶ κάλπη*, *κάλπος*· *οὕτω συνεκόπη καὶ τὸ* Го́лбецъ.

Голова̀, *βλ.* Глава̀. Голова́стый, Голова́стъ (*ὡς τὰ εἰς αξ*, *κτλ*) = *μεγαλοκέφαλος*. *βλ.* Глазъ.

Головня̀ *βλ.* Главня̀.

Головáчъ, *κωβιὸς* [*ἐκ τȣ̃* Головà, *ὡς καὶ τὸ κωβιὸς ἐκ τοῦ κωβὴ* (= *κυβὴ*, *κύφη*, *κεφαλὴ*) = *κεφαλᾶς* (*ὡς τὸ*, *κέφαλος*) *οἷον κεβαλᾶς*, *γεβαλᾶς*, *γοβαλᾶς*, Головачъ.] *βλ. καὶ* колбà.

Гóлодъ, *βλ.* Гладъ.

Гóлосъ, *βλ.* Гласъ.

Гóлубь (*περιςερὰ*) *λτ.* columba, *κολυμβὰς* (*κολȣμβ-άς*).

Гóлый, Гóлъ (*ἄτριχος*, *μαδαρὸς*, *ψιλὸς—γυμνὸς*, *καθαρὸς*). Гóлю (*τίλλω*) *γόλω* = *γέλω*, *γέλλω* = *Ϝέλλω*, *ἕλλω*, vello, vellico: „ *γέλλειν τίλλειν· γολμὸς*, *καὶ γυλλὸς*, *τιλμὸς* (*Ἡσύχ. ἐκ τȣ̃ ὅλω*, *ὀλλὸς*, *αἰολ. ὑλλὸς*, *γυλλὸς*, *γολὸς·*) *καὶ* *Ἀλβαν·* chole (*πένης*, *γυμνὸς*). *Ἐκ τȣ̃ γέλλω*, *γελλὸς*, *γολλὸς*, *γολλοὸς*, *γολλοϜὸς*, *τὸ κοινὸν τῆς συνηθ. ἐν Θεσσαλίᾳ*, *γόλλαβος*, *γυμνὸς* (*ὡς ἐκ τȣ̃ κολὸς*, *κολοὸς*, *κολοβὸς.*) *Τὸ δὲ Ἑβρ.* kahl, kalal = *λεῖος*, *Πρ.* khal, *Γρ.* kahl, *λτ:* calvus, *συγγενῆ κέλυφος*, *κελύφω* (= *γλύφω· βλ. Ῥείμ.*)

Гомúла *βλ.* могила.

Гонзáю, Гонзнỳ, *ἀρχ.* Гонезну (*διαφεύγω*, *σῴζομαι*) *Γρ.* genesen. *Ϝανύσσω*, *ἀνύττω*, *ἀνύω*, *ἄνω*, *ὄνω*, *ὀνέω*, *ὄνησις*, *ἄνυσις· καὶ αἴνω*, *Ϝαίνω·* „ *γαίνεται*, *ἀνύει* (*Ἡσύχ.*)

Гонıò, Гонѧ́ю (*διώκω*) *κόνω* (*κέκονα*, *κένω*, *Σ. κȣνῶ*, *κινῶ*). Гонúтель (*διώκτης*) *κινήτωρ*.

ὖ, γόνω = δόνω (ὡς δᾶ, γᾶ·) δονέω. βλ. женý.

Горá, Ϝόρος, ὄρος [ὡς, γόρτυξ, ὄρτυξ, μετὰ τοῦ Ϝ (Ἡσύχ.) ἴσως διάλεκτός τις εἶπε καὶ ὄρας (ὡς δέρος, δέρας· κέρος, κέρας· κνέφος, κνέφας·) ὅθεν τὸ Горà = Ϝόρα-ς. ἢ καὶ, Ϝόρα, ἡ, (ὡς δορὰ καὶ δέρος, βλ. καὶ водà) τὸ δὲ ὄρος ἐκ τῦ ὄρω, ἄρω, αἴρω = ὑψῶ· ὅθεν, Горѣ, ἄνω, ὑψῦ· καὶ Гóрьній, ὑψηλὸς (οἷον ὄρειος) = ἔωρος, μετέωρος· ὅθεν καὶ Гóрница, ὑπερῷον.] Πέρσ. Ἑβρ. har, hara (ὄρος) Σανσκ· hiri, καὶ Παρὰ Τυγγιςάνοις ura, ἢ, uro (ὄρος. βλ. Asia polyglotta). Гóрный, ὀρεινὸς. Горúстый, Горúстъ (πλήρης ὀρέων, βυνώδης) ὡς, ὀρείτης. Горокóпъ Ϝοροκόπος = ὀροτύπος (ὁ μεταλλευτὴς. Γερμ. Bergbau.)

Гóрбъ (ὕβϐος, λτ. gibbus, κύρτωμα) Πλ. garb, Βμ. hrb, Ἰλλυρ. καὶ Κρτ. грба, γόρϜος, γόρος, αἰολ· = γύρος, συγγ. κορὸς, χορὸς = γυρὸς, γυρϜὸς, λτ. curvus, Горбýнъ (ὑβὸς). Гóрблюся, γυρϜῦμαι (ὡς ἐκ τῦ Гóрбу) γύρϜω, γυρῶ, λτ. curvo (κυρτόω) κτλ.

Гóрдый, Гóрдъ (γαῦρος, ὑπερήφανος) Ϝόρθιος, (ϑ = δ.) Ϝορθὸς (ὀρθὸς τὸ ἀνάςημα, καὶ ὑψαύχην, ὡς ἐκ τῆς ἀνατάσεως τῦ σώματος τῶν ὑπερηφάνων) λτ. gurdus. Гордѣю (γαυριῶ) Ϝορθιάω, ὀρθιάζω.[τὸ τῆς Σ. κορδωτὸς, „ κορ-

δωμένος καὶ ὑπερήφανος" ἐκ τȣ̃ χορδόω, χορδὴ, ὡς ἐκ τῆς τάσεως τῶν ἐν τοῖς ὀργάνοις χορδῶν, ἃ καὶ χορδίζειν (κορδίζειν) λέγομεν.]

*Горизóнтъ, ἐκ τȣ̃ λτ. horizon, zontis, ὁ ὁρίζων, —ζοντος. (Σημείωσ. Γ=h.)

Гóркій, Гóрькій, Гóрекъ (πικρὸς) Fόρκις, μεταθέσει ἐκ τȣ̃ ὄκρις (ἄκρις, λτ. acer, acerbus. Γρμ. herbe, βλ. Adelung.)

Гóре (ȣ̓αὶ, κακὸν). Горше (χεῖρον) χέρος, χέρης, χεῖρος, χείρων. (χ=γ, ὡς, χάω, γάω. χάρω, γάρω, γράω. κτλ. ȣ̔́τω καὶ τὸ Груша, Κρν. хрушка.)

Гóрло (φάρυγξ) Βμ. hrdlo, Πλ. gardlo, Γρ. Gurgel, Αγ. gargle. Γλ. gorge, gargouille. μ. λτ. gurgulio, Σ. γȣ́ργȣλας=γαργαρεὼν (ὀνοματοποιΐα, ἐκ τȣ̃ γαργαίρω, καρκαίρω, κορκορύζω. Σ. γȣργȣρίζω, τȣ̃το δὲ = τρύζω, (ἐπὶ περιϛερῶν, καὶ τρυγόνων) ὅθεν, Гóрлица (τρυγὼν, ὡς καὶ τοῦτο ἐκ τȣ̃ ὀνοματοπεποιημένȣ τρύζω).

Горнъ (φȣ̃ρνος, λτ. fornax, χῶνος, χωνευτήριον μετάλλων) ἴσ. συγγενὲς Горю—ή, λτ. urna, Σ. γȣ̃ρνα· ὅθεν καὶ Горнéцъ (χύτρα) λτ. hirnea: ἐκ τȣ̃ ἀρνύω, ἄρνω, ἄρνυμαι = ἀρύω, ὅθεν ἀρνευτὴρ.

Гóродъ, βλ. Градъ.

Горожу̀ (φλυαρῶ) γαρύζω=γαρύσσω, γαρύω, λτ. garrio (Σ. γαρύζειν=ὀγκᾶσθαι.) βλ. καὶ Градъ.

Горóхъ, Ϝάραχος, ἄρακος. Σ. ἀρακᾶς (pisum sativum. Τὸ Γρ. Erbse, 'Ολλ. ervest = ὄροβος, λτ. ervum, Γλ. ers.)

Горсть βλ. Грсть.

Горшéкъ (χύτρα) συγγ. Горнéцъ (βλ. Горнъ). παράβαλε καὶ Ϝύρχη, Ϝύρχος (υ=ο, καὶ χ= ш). ἤ, ὑρίσκος, ὑῤῥίσκος. [ἐκ τῦ ὑῤῥὸς, ὕρος, ὑῤῥίς. τὸ δὲ ὕρχη = ὄρκα, ὄρκος, λτ. orca = κεράμιον. καὶ arca, urceus, κτλ.]

Горю̀ (καίω) συγγ. λτ. Ϝuro, uro (αὔω, αὔρω= καίω, λάμπω, ὅθεν αὖρον, λτ. aurum, ὁ χρυσὸς „ αἰθόμενον πῦρ ἅτε διαπρέπων νυκτὶ (Πίνδαρ.) καὶ αὔρω (οὔρω, ἄρω, Ϝώρω, Горю̀. ὡς, αὖς, οὖς, ὦς· αὖρα, εὖρος, ὦρος, ὥρα· καὶ τὰ λτ. aula, olla: oratus, auratus. κτλ.) 'Ισλ. uri (λάμπω), 'Αρμ. hur, πῦρ· κτλ. οὐ γὰρ τὸ Горю̀ καὶ Грѣю = Варю̀ καὶ Врѣю, ὅτι β=γ (ὡς, γλήχων βλήχων·) ὡς ἂν εἴποις, γόρω (ε=ο) γέρω, γρέω=αἰολικ (βρέω) φρέω, φέῤῥω = θέρω, θέῤῥω, θάρω, φάρῶ, κτλ. καί τοι καὶ χ (= γ) = φ, = β· ὡς, βρέμω, φρέμω, fremo, χρέμω. — χύω, χύδω, fudo (φύδω) fundo, χείω, Γρμ. giessen (χείσειν)· χολὴ, χόλος, fel, bilis, Γρμ. Galle, κτλ. 'Αλλὰ τὸ Горю̀ ἕτερον τῦ Варю̀.

Госпóдь, δεσπότα (Αἰολικ· ὡς, ἱππότα, νεφεληγερέτα) = δεσπότης. [ε=ο· δοσπότα, ὡς (γότος) Годъ, = γέτος, ἔτος· ὄλω = ἔλω, Λακων. κτλ. 'Εκ τῦ δεσπότας (καὶ γ=δ, οἷον

γοσπότας, *ὡς*, *ἐργω*, *ἔρδω· γνόφος*, *δνόφος*) *δεσπόταρ*, *τὸ* Господáрь, *Γρμ. καὶ Γλ.* hospodar, *ὅπερ ἀπιθάνως ἐκδέχονταί τινες ὡς σύνθετον ἐκ τῦ Βεςογοτθικῦ* hus-fada (*οἰκοκύριος*, *Γρ.* Haushalter). *Τὸ δὲ δεσπότης ἐκ τῦ δεσπόζω*, *δεσπόω*, = *δεσμόω* (*μ* = *π*, *ὡς μετὰ*, *πεδὰ· βλ.* '*Ρείμερον*.] Господство, Господствіе, *δεσποτεία*. Господскій, Господній, *δεσποτικὸς*, *δεσπόσυνος*, *κτλ.*

Гость, *βλ.* Страна́.

Гото́вый, Гото́въ, *ἕτοιμος*, *Σ. ὅτοιμος*, *ἐκ τῦ ἐτὸς*, *ἔτυμος*, *ἕτομος*, *ε*=*ο*, *ὅτομος· μ*=*β· ὅτοβος*, *Fότοβος·* (*ὡς*, *βέλιμος*, *μόλιβος*, *κτλ.*) Гото́влю, (*ἑτοιμόω*, *μάω*, *μάζω*) *Fετόβω*,= *ἑτόμω*, *ἑτομόω*, *ὅθεν ὁ ἀρχαῖος παρακείμεν· ἑτετόμακα.*

Гра́бли, Гра́бель (*ἀγρίφη*, *θρίναξ*) *ἐκ τῦ* Гра́блю, гра́бити (гра́бу) = *Fράπω*, *βράπω*, (*F* = *β*, *καὶ γ*) *βράπτω*, = *ἅρπω*, *μεταθ. ῥάπω*, *Λτ.* rapo, rapio, *Γρ.* greifen, raffen, raufen, rauben. *Γλ.* ravir, rober, (dérober) '*Ιτ.* robare, *Αρβ.* raba, reba, *Πρ.* rubat, rüba, *κτλ.* Граба́здаю (*συναρπάζω*, *δράσσομαι ταχέως*) *Fραπάσδω*, *Fραπάζω*, *ἁρπάζω*. Граби́тель, Грабе́жъ, *Fράπαξ*, *λτ.* rapax = *ἅρπαξ*, *ἁρπακτὴρ*, *Fραπακτὴρ*, *λτ.* raptor· *ὅθεν καὶ ἡ θρίναξ.* Гра́бель, *ὡς ἁρπάγη*, *ἅρπαινα*, *κτλ.* (*βλ. καὶ* Гребу́.) *Πρβλ. Γλ.* grappin (*εἶδος ἀγκύρας.*)

*Граве́ръ, τὸ *Γαλ.* graveur, *καὶ* Гравиру́ю, *Γλ.* graver=*γράβειν, γράφειν* (*γλύφειν.*) Гребу.

Градъ, *'Ρωσσ.* Го́родъ (*πόλις*) *Σρβ.* Град (*τεῖχος, ἀκρόπολις, ὡς τὸ ἄςυ*) *Πλ.* grod. *Βμ.* hrad, *Βνδ.* hrod, *Σβ.* gård, *'Εβρ,* hirt, keret, *'Αρμ.* kerta (*κέρτα, πόλις. 'Ησύχ.* *ὅθεν, Τιγρανόκερτα.*) *Χλδ.* cartha (*ὅθεν* Carthago, *ἡ Καρχηδὼν*) *Γτθ.* gards (*οἶκος, αὐλὴ, κῆπος*) *Γρ.* Gard, Garten (*κῆπος, κτλ. βλ.* Adelung·) *'Ιτ.* giardino, *Γλ.* Jardin, *Λτ.* hortus = *χόρτος* (*περίφραγμα, αὐλὴ, ἐνδιαίτημα, περίβολος, κῆπος, ὡς ,,χόρτος εὔδενδρος, κτλ. ὅθεν καὶ τὰ λτ.* chors, cohors, cors, cortis. *'Ιτ.* corte, *Γλ.* cour, *κτλ. βλ.* *'Ρείμ. λ. χόρτος.* [*ἡ ἀρχαιοτάτη αὕτη, καὶ τῆς πρωτογόνȣ γλώσσης, ἴσως, λέξις, ὡς εἰκάζεται ἐκ τῆς εἰς πολλὰς 'Ασιανὰς γλώσσας ἐπικρατήσεως, σημαίνει κυρίως φραγμὸν, ὡς καὶ τὸ Φοινικικὸν* gadir (*ὅθεν τὰ Γάδειρα*)· *καὶ φαίνεταί πως συγγενὴς τȣ̃ ὄρχος* (*ἕρκος*) *ὄρχατος· ὅθεν,* Гражду̀, *Ρσ.* Горожу̀ *φράσσω*) *ὡς ὀρκάζω, ὀρκίζω* (*ὄρκος*)· *καὶ* о-грожда́ю (*περιφράσσω*) *ὅθεν,* огоро́дъ, огра́да, *ἀρχ.* градина, = *κῆπος* (*βλ. Δοβρ̀β. σελ.* 202.). *τὸ δὲ* Горожу̀=болта́ю (*φλυαρῶ*) *ἐκ τȣ̃ γαρύζω, γαρύσσω.*]. *'Εκ τȣ̃* бѢло (*λευκὸν*) *καὶ* Градъ (*πόλις*) *καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐν τῇ Σερβίᾳ, Βελιγράδιον* (БѢлоградъ) = *Λευκόπολις* (*ὡς τὸ Λευκὸν τεῖχος*). *'Εςὶ δὲ καὶ ἄλ-*

* *

λο Βελιγράδιον τῆς Ἠπείρȣ, τὸ νῦν Ἀλβανικώτερον Berat, *ὅπερ οἱ Βυζαντινοὶ ȣ̓ μεμπτῶς Βαλάγριτα ἐξελλήνισαν, κατὰ τὸ Τιγρανόκερτα.*

Гра́ю, Гра́каю, *κράω, κράγω, κράζω, κρώζω* (*ἐπὶ κορώνης*)· *ἐκ τȣ̃ φθόγγȣ* Гра́й, *κρὰ, κρὸ. Γρ.* krähen, grotzen.

Грань (*ἄκρον, γωνία, ὅριον, πέρας*) *Βμ.* hrana. Грани́ца (*ὅριον*)· Грани́чу (*ὁρίζω, καὶ ὁμορέω, Σ. συνορεύω*) *κρᾶνον, κραίνω, καρανῶ* (*περατῶ*). Грани́чипъ (*περατȣ̃ται*) *κραίνει, κραίνεται, καρανȣ̃ται, κτλ. Πρβ. μ. λτ.* granicies, granicia, *Γρ.* Gränze, Grenze· *ἢ* (*κέρνον*) *κέρνω, λτ.* cerno, discerno· *ἐκ τȣ̃ κέρω, κέρνω, κίρνω, κρίνω, διακρίνω*· (*βλ.* Adelung.)

Грахъ = Горо́хъ, *Βμ.* hrach. *Πλ.* groch, *Σρβ.* Грашак, *ὑποκορις.* [*τὸ δὲ* Гра (Грar) = *φασίολος.*]

Грачъ (corvus frugilegus) *κράξ, κρέξ· ἀνάφερε εἰς τὸ* Гра́ю: (*ὡς Σ. κρακάξα, καὶ καρακάξα, ἐκ τȣ̃ κράζω καὶ καράζω· „ κάῤῥαξον = κράξον. Πάφιοι·*) *κράκτης, κεκράκτης, Λτ.* graculus, (gracus, *κραγὸς*)· *Γλ.* gralle *Γρμ.* Krähe, Krohe, *κτλ.*

Гребу̀ (*κωπηλατῶ*) *γράβω, γράφω* (*ε=α,=ξύω, ὀρύσσω· οἱ κωπηλατȣ̃ντες χραύȣσι, καὶ οἷον ἀροῦσι „ πολιὴν ἅλα τύπτοντες ἐρετμοῖς*) *Γρ.* graben. *ὅθεν καὶ* Гробъ (*τάφος*). 2) *δὶ ἀγρι-*

φνης σωρεύω, δράσσομαι, ἁρπάζω, ὡς τὸ Гра́блю = γράπω, Ϝράπω, (ἅρπω) λ. rapo, ὡς καὶ γρίφω, γρίπω, κτλ.—Гре́бень (κτεὶς) γράβα, γράφα, κράφα (= σκαφεῖον, σκάφη ὀδοντωτή· ὅθεν, καὶ ὁ κτεὶς) συγγ. ἀγρίφη, ἀγρείφνα, καὶ κρόβιον, κρώβιον, κρωπιον (δρέπανον. τὰ πάντα ἐκ τῦ ἅρπη, ἅρπω, ῥάπω, γράπω). ὅθεν 2) Гре́бень (ἠλακάτη, καὶ λόφος ἀλέκτορος, καὶ ῥάχις ὀρέων) ὡς τὸ κρόβιον (διὰ τὸ δρεπανοειδὲς καὶ κυρτὸν.— οὐ γὰρ συγγενὲς τῦ, γρυπὸς, γυρϜὸς, curvus, Горбъ.) βλ. καὶ Гробъ καὶ Хребетъ.

Гре́жу (ὑπνάττων παραλαλῶ) γρύζω. Гре́за, γρύξις, καὶ ὁ γρύζων.

Грезнъ (βότρυς) Ϝράξ, ῥάξ, ῥαγὸς, Γλ. raisin. Πῤβλ. Λτ. racemus = ῥαγὰς, ῥακίς.

Грибъ (ἀμανίτης) συγγ. κόρυβος (κόρυμβος). ἢ γυρϜὸς curvus (διὰ τὸ κεφαλωτὸν, καὶ κυρτὸν τῦ σχήματος) Βμ. hrzib.

Гри́ва (χαίτη· καὶ = Гри́вна, μανιάκης, περιτραχήλιος κόσμος, κτλ·) κύρβα (μεταθέσ· κρύβα) κυρβασία (λόφος)· ἐκ τῦ κόρυς, κόρυβος, κόρυμβος, ὅθεν καὶ τὸ κρόβυλος, κρώβυλος.

*Грифъ (γρύψ) γρύφος, λτ. vultur gryphus.

Гробъ (τάφος) γράβα, ἢ γραβὰ (γραφή·) „ γραβὰν, σκαφεῖον, βόθρον (Ἡσύχ·) ἐκ τῦ Гребу̀: Γρ. Grab, graben, Ὀλ. grooben, Κσξ. graven, Σβ. grafwa, Λετ· grawis, κτλ.

Грожу̀ (ἀπειλῶ, φοβίζω). Гроза̀ (ἀπειλή, βρον-

τή) Ϝρόζω, ῥώζω, ῥώγω, ῥώκω. „ ῥώκομαι, ὀργίζομαι (Ἡσύχ·) καὶ ῥόζω, ῥοίζω, ῥοῖζος· (ῥοίζα, ῥύζα, ῥυγή, ὠρυγή). Грóзный (ἀπειλητικὸς, φοβερὸς) Ϝροιζήεις, ῥοιζαῖος, ἢ καὶ ῥοιζώδης = βρυχητής. [ῥάζω, ῥόζω, ῥώζω συγγεν· ῥύζω (ῥύδω, rudio) ῥύσσω, ῥύκω, βρύκω, βρύχω, καὶ ῥύγω (rugio, ὅθεν ὀρύγω, ὀρύω, ὠρύομαι. βλ. Ῥείμ: λ. ῥάζω)· καὶ τὸ Γρμ. graus, grass, = φοβερὸς. — Τὸ δὲ Σρβ. Грозитисе = Ϝρίζειν, ἀντὶ Ϝρίσσειν = φρίσσειν, ἐκ τῦ ῥίγω, ῥιγέω, λτ. rigeo, frigeo.]

Гроздъ = Грезнъ, ῥώξ, (Σ. ῥῶγα) ῥάξ. (ξ = κσ, σκ, στ, σδ, Ϝρώσδ.)

Громáда (σωρὸς) καὶ Грóмоздъ, Κρν. Гермада Κρτ. Громача, κρώμαξ, λ. grumus (congeries) „ κρώμαξ, σωρὸς λίθων (Ἡσύχ·) ἢ, χερμὰς, χερμάδος, συγγεν. ἑρμὰς, ἕρμαξ· (βλ. Ῥείμερ.)

Громъ (βροντὴ) χρόμος (ὅθεν χρόμαδος) = βρόμος, Πλ. hrom, Γρ. Grommel. — Гремлю̀ (ὡς ἐκ τῦ Гремỳ, τὸ λ ἐπενθετικὸν, = βροντῶ) χρέμω = βρέμω, λτ. fremo, Γλ. gromeler, κτλ. Грóмкій (βροντώδης, πολύκροτος) Грóмокъ, χρόμαξ=χρόμιος, ὡς, βρόμιος, κτλ.

Грóхотъ (κρασσέα, κρησσέρα. 2, βρασμὸς γέλωτος, καγχασμός.). Грохочỳ (καγχάζω) Ϝρόγχος, Ϝρόχος, ῥόχθος, ῥοχθίζω, ῥοχθέω, ῥογχάζω, Ϝροχάζω, [ὀνοματοποιΐα. = ῥάζω

(βράζω, βρασμὸς) ῥόγω, ῥώκω, ῥόχος, ῥόχθος, καὶ ῥέγω, ῥόγχος, κτλ. βλ. 'Ρεὶμ. λ. ῥάζω]· συγγεν. Грожу̀.

Гресть, Го́ресть (δράξ.) γρόνθος, Σ. γρόθος (γρό(σ)θος)· ἢ Гресть = δροτ = δροκ, δρκο (γ = δ. καὶ στ = σκ, ἢ ξ· βλ. Господь, καὶ оесть) δρξ, δράξ (δάρξ, δόρξ, Го́ресть.)

Гру́да, (βῶλος) grumus (κρῦμος, κρυμὸς, κρύω) συγγ. Грудь.

Грудь (ςέρνον, ςῆθος) συγγ. κρυςὸς (κρύςαλλος, λ. crusta) οἷον κρυτὸς (κροῦτος) ἐκ τοῦ κρύω = πήγνυμι, (ὡς καὶ ςέρνον = ςεῤῥὸν.) ὅθεν καὶ κρέω, κρέας, κρῆς, κρητὸς, συγγ. λτ. crudus (ὠμὸς, τραχὺς.) Κρτ. καὶ Σρβ. Груди (πληθ.), Σανσκ. grda. — Τὸ 'Ρσ. Груди́на = ςήθους κρέας, Σ. ςηθὸριον (λέξις μαγειρικη). 'Ενταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ Гру́да (βῶλος) καὶ Гру́день, ἀρχαίως ὁ Δεκέμβριος, ὡς κρυμόεις, κρυμώδης καὶ κρυςαλλώδης, βλ. крупый.

Грузъ (γόμος, φορτίον πλοίου). Гру́зну (Груза́ю). Погруза́ю (βυθίζομαι. ὡς ἐκ τοῦ Гружу̀) Ϝρύζω, (Ϝρύσσω, βρύσσω, καὶ Ϝ = γ, γρύσσω) ὡς, βρυχθεὶς ἀλλ (=βυθισθεὶς, καπατοντισθεὶς), βρύχιος, ὑποβρύχιος, погруже́нный. [βρύσσω, καὶ βρύττω=θλίβω.] ἢ, πιθανώτερ. Грузъ συγγεν. ῥοπὴ, ἐκ τοῦ ῥέω, ρέϜω ῥέβω, ῥέπω, ῥοπὴ· ὅθεν, ῥέϜω, ῥοϜὴ (ῥογὴ, Ϝ=γ=ζ, ῥοζὴ, Ϝρουζή) καὶ ῥύω, ῥύϜω ῥύγω,

ῥύζω, = ῥείω, ῥείπω, ἐρείπω, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. ῥέμβω.)

Грýна (δρόμος ἐφ' ἵππȣ). Грунь (εἶδος καλπασμȣ̃, le petit trot) ῥύμη (οἷον Ϝρύνη, ῥύω, ῥούω, λ· ruo, καὶ ῥούνω, ὡς ῥίω, ῥίνω, ῥὶν.)

Грýша, ὑποκορις. Грýшка (ἄπιον) Κρτ. Хрýшка, Ἰλλυρ. Крýшка, Βμ. hrusska, ἀ-χρὰς ἀχρὰς, οἷον ἀ-χρȣ̃σα· τȣ̃ δ' ἀχρὰς συγγεν· τὸ ἄχερδος, ὅθεν (ἀχερδȣ̃ς) Ἀχερδȣ́σιος· καὶ Ἀχραδȣ́σιος (Ἀριςφνς· ἐκ τȣ̃ ἀχραδȣ̃ς.) Ἐκ τȣ̀ ἀχρὰς καὶ τὸ συνήθ. ἀχράδιον (καὶ ἀχλάδιον.) Ἢ τὸ Груша ὀνοματοποιΐα ἀπὸ τȣ̃ ἐν τῷ τρώγεσθαι ἤχȣ, ὡς τὸ Грыжỳ, γρύζω = βρύζω, βρύσσω, βρύκω, ῥύσσω. βλ. крушу.

Грызỳ (βρύκω) Ϝρύζω (ῥύζω, ῥύγω, Ϝρύκω, βρύκω) Γλ. gruge, gruger, Σξ. gröse, gruse, κτλ. Грыжéніе, Ϝρύξις, Ϝρυγμὸς, βρυγμός.

Грѣхъ (ἁμαρτία). Грѣшỳ (ἁμαρτάνω) χρήζω, χρεῖος, χρέος, χρέlιος· (ὡς τὸ, ὀφείλω, καὶ ὀφείλημα = ἁμάρτημα, ἐκ τȣ̃ χράω, χρῆμι) Πῤβ. Γλ. grief, Λιθ. griecka.

Грѣю (θάλπω, θερμαίνω) συγγεν. Горю̀. (ὡς врѣю, варю̀.)

Грядỳ (πορεύομαι, ἔρχομαι) λτ. gradior (gradio), κραδέω, κράδω (= κινῶ, σείω· καὶ τὸ κινῶ ἐκ τȣ̃ κίω, Γρμ. gehen: καὶ τὸ

σείω ἐκ τῦ σέω, σεύω, σεύομαι=ὁρμῶ, πορεύομαι.)

Гряда̀ (δοκὸς) Σρβ. ὅθεν ἡ Σ. (ἐν Θεσσαλίᾳ) γρεντιὰ = κράδα, κράδος (ὁ κλάδος). ὅθεν Гря́дка (κρεμάθρα, καὶ 2, ςοιβὴ)=gradus (βαθμὶς, κτλ.)

Грязь (ἰλὺς, βόρβορος) γράσσος (ὅθεν καὶ τὸ λτ. crassus.)

Гу́ба (χεῖλος)· huba, Βοεμ· (ςόμα)=γύπα, (συνήθ· γούβα) κύβα, κύπη (πᾶν τὸ κοῖλον ἐκ τῦ γύω, κύω· ὡς καὶ τὸ χεῖλος, ἐκ τῦ χέω, χάω, χαίνω, χείω, hio, κτλ. βλ. лобза́ю) ὅθεν καὶ, 2) Гу́ба,=σπογγιά, σφόγγος, λτ. fungus (διὰ τὰς κοιλότητας καὶ τὸ πολύτρητον.) καὶ, 3) Губа̀ (κόλπος) γύπα, κύπα (τρώγλη.)

Губа̀, βλ. Гу́ба.

Губный (κεφαλικὸς, ἐπὶ ποινῆς κεφαλαιακῆς) συγγ. κυβὴ (κεφαλὴ, οἷον κυβινὸς, ὡς κυβηλὶς·) ἀνάφερε εἰς τὸ Гублю̀.

*Губерна́шоръ, λτ. Gubernator, κυβερνέτωρ,—νήτωρ· (σημείωσ. γ = κ·)

Гублю̀ (ἀφανίζω, ἀπολλύω). Губи́шель (φθορεὺς, λοιμὸς, ὀλέθριος) κύβω, κυβέω, κυβητίζω (καταςρέφω, ὡς καὶ κύβω, κύπω, κυπόω, ἀναπυπόω,=ἀνατρέπω) καὶ Ἀλβαν· hump, κύμπω, κύμβω, κτλ. Ἐκ τῦ γύω, κύω (κύϝω, καὶ κύθω, κεύθω)=χύω, χάω, Σ. χάνω (χωννύω, ἀφανίζω)· συγγ. Гибну,

Гиблю. Ἕτερον δὲ τὸ Γρμ. Uebel (κακὸν)· ἐν γὰρ τῷ Гублю καὶ Гыблю (у = ы = и) Гиблю τὸ λ ἐπενθετικὸν, καθὰ καὶ τὸ н, ἐν τῷ Гибнію, τὰ πάντα ἐκ τῦ ἀῤῥήτου Губу = γυβῶ, κύβω, ἐπὶ τῆς σημασίας τῦ συγγενοῦς κύθω, κεύθω, χωννύω· τὸ δὲ κύβω, = καὶ καύω, κάβω, κάμβω, πτω, βλ. Гну.

Гугнивый, Гугнивъ, βλ. Гукъ.

Гудо́къ (ἀρχαῖον ὄργανον μουσικὸν, ὡς τὸ βιολίνιον, ἢ κιθάρα). Гудю—жу (κρέω τὸ Гудокъ) Ϝύδω, ὕδω, Ϝύδος=ᾄδω, ᾠδή· (παῤβλ· τὸ Σ. γάειδα, ὁ ἀσκαύλης, = Ϝαειδὰ, ἀοιδὰ, ἀοιδή). Гуде́цъ (κιθαρωδός) Ϝυδὸς, ὑδὸς = ἀοιδός, κτλ. καὶ τὸ Λιθ. giedmi, καὶ giedoju = Ϝαειδέω, ἀείδω, καὶ ἀείδημι.

Гужъ (σχοινίον, χορδὴ, ἱμὰς) Ϝῦσσον, οἶσον· συγγ. уже.

Гу́зка (ὀῤῥοπύγιον, ἐπὶ πτηνῶν· τὸ θέμα Гуза, Гуз=γυσσ—κυσσ.) κυσσὸς, κύσθος (πρωκτὸς, ἐκ τῦ κύω, γύω). Λέγεται καὶ Гу́зно (Гузо).— Гузю́нный (κτητικὸν τῦ Гуз, = κῶλον, τὸ εὐθὲς ἔντερον) οἷον κύσσινον (ἀνήκον τῷ κυσσῷ.) Πῤβ. τὸ Σ. καὶ Τȣρκ· κȣσκῦνι (λωρίον διαβαῖνον ὑπὸ τὴν ȣ̓ρὰν τῦ ἵππȣ καὶ συνέχον τὸ ἐφίππειον (τὴν σέλλαν). Гу́заю (μέλλω, βραδύνω) ὡς, χάζω—ζομαι (χάω, χύω, γύω). Καὶ τὸ Σ. κολόνω, ἐκ τῦ κολόω, κολούω (κόλος = κοῖλος, κύω, γύω, καὶ κῶλον· ὅθεν Σ. κῶλος = κυσσὸς) διὰ

τὸ χάζεσθαι πρὸς τὰ ὀπίσω ἀπισχυριζομένυς τὺς μὴ θέλοντας προχωρεῖν.)

Гу́за (ῥυτὶς) συγγ. (κύος) κυσὸς, κύςη, (κύω τὸ χωρῶ, διὰ τὸ κοίλωμα τὸ ἐν ταῖς ῥυτίσι. ὡς καὶ φαρκὶς, διὰ τὸ σχιςὸν·) συγγ. Гу́зка.

Гукъ (ἦχος σομφὸς, κωφός). Гу́каю (φθέγγομαι, ἢ ἠχῶ σομφὸν, τονθορύζω·) γόκ-ος (ο=ου, γῦκ-ος) γόγος=γόγγος, γόγγυς, γογγύω, γογγύζω, ὅθεν καὶ, γογγὸς (= μογγὸς) Гугни́въ (οἷον γογνύϝς, γογνὸς) ὁ λαλῶν ἀδιάρθρωτα, μογγιλάλος.

Гулъ (ἦχος, φθόγγος ἀδιάρθρωτος). Гу́лю (ἀδιάρθρωτον φθέγγομαι.) Ϝύλος, ὕλος (ὅθεν ὕθλος) Ϝύλω, ὕλω, ὕλλω· „ ὑλλεῖν, θρυλλεῖν (Ἡσύχ.)· ὅθεν καὶ Σ. γυλίζω (ὑλίζω) γυγυλίζω (ἐπὶ βρεφῶν) „ дѣпія гулюшъ, τυτθὰ γυλλῦντι. βλ. Гусли.

Гуля́ю (περιπατῶ πρὸς διατριβὴν· εὐφραίνομαι, ῥαθυμῶ, ἀσωτεύομαι) ἀλάω, ἠλάω, ἠλάσκω· (περιπλανῶμαι· ἐκ τῦ ἄλω, α=υ, ὡς, Hecuba, Ἑκάβη· ἥβη, pubes, κτλ.) ἢ, γλιάω· „γλιᾶται, παίζει (Ἡσύχ. καὶ Εὐςθ.), Γρμ. (πρὸς Ῥῆνον) gaule, παίζω, (βλ. Tripart, p. 224). Τὸ Σκανδιναβ. Jula, Giula συγγεν. τῦ ἀρχ. Γρμ. Gillen (Opfer-Gillen), ὅθεν Gilde (συμπόσιον, φαγοπότιον, ἔρανος), παραβάλλει ὁ Ῥείμερ. πρὸς τὸ (εἴλη, ἴλη) εἰλαπίνη (= κατ' ἴλας, ἰλαδὸν πίνειν.)

*Гу́мми, τὸ λτ. gummi=κόμμι.

Гумно̀ (ἄλως) τὸ θέμα Гум—, но καταληξις (Δοβρόβ. σελ. 291) γυμνὸν, (ὡς ἄδενδρος τόπος)· ἢ συγγεν. γύω (κύω) ὅθεν γυνὸς, ἡ γυνῷ ἀλωῆς (Ὀμ.) οἷον, γυμνὸς (ὡς, σιγύννη, σιγύμνη, κτλ.)

*Гу́рпикъ (γύρος νομίσματος) γυρτὸς, κυρτὸς, τὸ Γρ. Gurt, συγγ. Gürtel (ζώνη) ἐκ τῦ γυρῶ, κυρτῶ (ὡς καὶ καμάρα, ριον, Σ. κεμέρι=ζώνη, ἐκ τῦ κάμω, κάμβω, κάμπτω) βλ. Adelung λ. gurt.

Гуртъ (ἀγέλη, ποίμνιον) Γρ. Heerde, Ασξ. hiord. Πρβ. τὸ Ταταρ. hord. (ἀγέλη νομάδων ἀνθρώπων, ϛρατόπεδον, Τυρκ. hordu—καὶ τὸ Юртъ=Τυρκ. orta.) ['Ἐκ τῷ Ταταρικῷ καὶ Σκυθικῷ hord εὕρηκαν τινὲς τῶν κριτικῶν συγγένειαν μετὰ τῦ 'Εορδὸς, ἢ Ἔορδος (ἔθνος ἀρχαῖον τῆς Μυγδονίας. βλ. Θυκ. β. Στέφ. βυζ. λ. 'Εορδαῖαι. βλ. καὶ Wasse εἰς Ἡρόδ. Ζ. 185) „'Εορδοὶ, οἱ Μακεδόνες (Σχ. Λυκφρ. βλ. καὶ Στράβ. Ζ, 323, καὶ 326.) Ἀλλὰ τὸ ἐθνικὸν 'Εορδὸς συγγενὲς τῦ ἔορδα, ἐκ τῦ ἔρδω = ἔργω· ὅθεν καὶ Ὄρδης, κύριον ὄνομα = Ϝέρδης, Γέρδης, γέρδιος, gerdius = ἐργάτης, (βλ. 'Ρείμ. λ. 'Ορδιναῖος.) Τὸ δὲ τῆς Συν· παρὰ Κρήταις κυράδι (ποίμνιον) φαίνεται ἐκ τῦ κυρίζω (= κείρω) = κυρίδιον, καὶ κυράδιον, (ὡς τὸ λτ. pecus, ἐκ τῦ peco, πέκω) οὐ γὰρ οἶμαι παρὰ τὸ λτ. curo=φροντίζω, ἐκ τοῦ ὅρω, οὔρω, Ϝούρω·

ὁράω, ὦρα = ἡ φροντίς)· ἀλλὰ πρὸς τὸ κυράδι οὐ τολμῶμεν παραβαλεῖν τὸ куртъ.]

Гу́сли (κιθάρα) συγγ. ὕσλος Λακων·=ὕθλος, ὕλος, ὕλω, ὕλλω (ὕω, ὕδω, ᾄδω) βλ. Гулъ.

Гусь, (χῆς χὺς) = χὴν, χηνὸς, δωρ. χὰν, χανὸς Γρ. Gans, κατ᾽ ἄλλας διαλέκτυς, gaas, gås, goose, λτ. anser, ὅθεν auca, Ἰτ. occa, Γλ. oie, Βνδ. gus, Λαπλνδ. gas, Φιννιςὶ anhi, καὶ Τυρ. kaz.

Гутéй, κύδων, κυδώνιον, λτ. cotonium, cotonum, Ἰτ. cotagna, Γρ. Quitte, Γλ. coin.

Д.

Д. Д. д. (Добрò, = λτ. D) = Δ, δ. = ϑ, τ. — Д҃ = δ′ (4). ҂Д = δ (4000). Д҃І = ιδ′ (14).

Да (ναὶ) δὰ, δὴ (βεβαιωτικόν). 2, μετὰ προςακτικῦ (ὡς τὸ τῆς Σ. ἄς) = δὴ (παρακελευσματικόν). 3, = ἵνα. 4, = δὲ, δαὶ, κτλ. (βλ. Δοβρόβ. 446).

Давлю́, Дави́ть, ὡς ἐκ τῦ Даву̀ (θλίβω, πιέζω, ἄγχω.) δάβω = δαύω, δάϝω (δάω, πρωτότ. τῦ δάπω, δέπω, κτλ. βλ. Ῥειμ. λ. δαύω.)

Да́вный, Да́вній, δαϝνὸς, δαϝναιὸς (δαναὸς, δηναιὸς, ὁ πολυχρόνιος). Давнò, δαϝνὸν,

δανδν = *δὴν*. Недáвно, *οὐ* (*νὴ*) *δαϜνὸν* (*ὃ πρὸ πολλȣ̃* = *πρὸ μικρȣ̃*.)

Даль, *τᾶλε*, *τῆλε* (*μακρὰν*). Дáльній, Дáльный, *καὶ*, Далéкій, Далéко, *καὶ συγκριτκ*. Дáлѣе Дальше = *ταελὸς*, *τηλὸς*, *τηλȣ̃*, *τηλόσε*, *τηλικὸς*· ,, *τηλικώτατον* = *πορρώτατον* (*Ἡσύχ*.) *Λετ*. tal, *Λιθ*. toli, *Σκρ*. dila, dile, *κτλ*.— Далю̀ (*ὅθεν* одаляю = *ἀπομακρύνω*) *τάλω* = *τάνω*, *τανύω* (*τάω*) *Βμ*. delssim, *Ὀλλ*. tille, *καὶ Ἀρβ*. tala, *Ἑβ*, talal, (Tripart 292.)

Даръ (*δῶρον*). Дарю̀, Дарýю, *δωρῶ*, *δωρέω*, (*χαρίζομαι*, *ὅθεν τὸ σύνθετ*. Благо-дарю̀, *ἐυ-χαριςῶ*.) Дари́тель, *δωρητής*· (*ἐκ τȣ̃ δόω*, *λτ*. do, dono, donum, *ὡς δάω*, *δάνον*) *Ἀλβαν*· dorog, *δωρῶ*. *Σανσκρ*. darana, *δῶρον*, donam (dono), *κτλ*.

Даю̀, Дамь, *δᾶμι*, *δάω* (*ὅθεν δάνον*)=*δόω*, *δῶμι*, *διδόω*, *δίδωμι*· *καὶ* Даваю, (*δαϜάω*), *Λ*. do, *Ἰτ*. dare, *Γλ*. donner, *Σκρ*. da, *Λιθ*. důmi, *καὶ* dudu (= *δῶμι καὶ δόδω*, *ἀντὶ διδῶ*, *ἐκ τȣ̃ δόω*, *δῶ*.) *κτλ*. Дáтель, *δώτωρ*, *δότης*. Дань (*φόρος*, *δασμὸς*) *ὡς τὸ δάνος*. Дáча, *δόσις*, *δωτὺς* — *δασμὸς* — *δαςὴ γῆ*, *γῆς ἀπόμοιρα* — *ἀγροκήπιον*, *κτλ*.

Двà, Двѣ, Двà, *δύω*, *δυὰ*, (*υ* = *β*, *δβὰ*) *καὶ* Двóи, Двóё, *δοιοὶ*, *δοιαὶ*, *δοιὰ*, *Λτ*. duo, *Γλ*. deux, *Ἰσπ*. dos, *Λετ*. diwi, divi, *Γτ*. dva, *Ἰσλ*. dvö, dvar, *Ὀλ*. dvee, *Γρ*. zwey, *Σκρ*. du, *Πρ*. du, dij, *κτλ*. Двоя́кій, *δυϊ*-

κὸς, δισσός. Двойка, *δυὰς, δυϊκὴ (ἐπὶ ζεύγες)*. Двую, *δυάω, δυάζω*. Дву — = *δυ, δι* — (*ἐν τοῖς συνθέτ. οἷον* двуглавій, *δικέφαλος. κτλ.*). *Ἡ ἰδέα τῦ δύω ἐμφαίνει τὸ δίχα, διαίρεσιν, διαιρετόν· ἐκ τῦ δύω, δῦμι=δαύω, δάω = καύω, κάω, κύω = γύω, χύω, χώω, χωρῶ, χωρίς. βλ. καὶ* Для.

Дверь, *θϜύρα, θύρα. (θ = δ· τὸ δὲ θύρα ἐκ τῦ τύρω, τύρα, ὡς τρύω, τρύπα· καὶ ἐκ τῦ τέρω εἴη ἂν τέρα, θέρα, τϜέρα*, Дверь) *Κρν.* duri, *Γρ.* Thür, *'Ισλ.* dur, *Σϐηδ.* dyra, *'Αγ.* door, *Γοτ.* daur, *Βνδ.* duri, *'Αλβανιςὶ*, dera, *Πρ.* der, *Σκρ.* dvar, tuwar, *Χαλδ.* tera, *κτλ. βλ. καὶ* Дворъ, *καὶ* Дерỳ.

Движу, Двигу, Двигаю (*κινῶ, σαλεύω, σκύλλω, ἐνοχλῶ*) *δύζω, δύσσω (δύγω) ὅθεν δοίδυξ, καὶ δαδύσσω, δαδύζω (= ἕλκω)· ἢ πιθανώτ· δϜίγω (γ = ζ, δϜίζω) δίγω = δίκω (ἐκ τῦ δίω) = διώκω. ('Ησύχ. βλ. καὶ 'Ρειμερ. λ. δοίδυξ, καὶ δίω.)*

Дворъ (*αὐλὴ, ἔπαυλις*) *συγγ.* Дверь, *ὡς, θυρὼν=προαύλιον· καὶ* Дворéцъ (*αὐλὴ βασιλική.*) *ὡς τὸ „ θύραι βασιλέων. (ἔκφρασ. συνήθ. καὶ ἐν 'Ασιαν. γλώσσ.). ἐκ τῦ θύρα, θόρα (τϜόρα*, Двор) *Αἰολικ. φόρα, ὅθεν Λατιν·* foris, (*ἔξω*). *ἔξω δὲ τῆς οἰκίας ἡ αὐλή.*

Де, *δή, δῆθεν (ἐπὶ διηγήσεως λόγων ἑτέρυ τινός.)*

Дебрь (*κοιλὰς, αὐλὼν*) *δέϜρα, δέρα = τὰ σι*–

μὰ τῶν ὀρέων, (Ἡσύχ.) ὡς καὶ, δειράδες=φάραγγες (αὐτ.)· τὸ δὲ Τȣρ. derbent=ςενὰ, πύλαι ὀρέων.

Деверь, δαϝήρ, δαὴρ, λτ. levir (ὡς ἐκ τȣ̃ δεὶ,ρ, δεϝὴρ, καὶ δ=λ· ὡς, λάκρυμα, δάκρυμα)

*Девтерь Σ. δευτέρι, ἐκ τȣ̃ διφθέρα. καὶ Τȣρ. tefrer.

Девять (ἐννέα. Σκρ. enniä, Λτ. novem, Γρ. neun, Ἰσλ. niju, καὶ Πρσ. nüh, κτλ·) δεϝετὰ = δευτὰ, δευτὸς (ἐκ τȣ̃ δεύω, δέω, = ἐλλείπω, ὡς ἑνὸς δέοντα δέκα. Ἐκ τȣ̃ δευτὸς καὶ τὸ δεύτερος, ὡς ὑποδεέςερος, ὕςερος τȣ̃ πρώτȣ, ὅθεν καὶ δεύτατος, ὁ ἔσχατος. ἡ δὲ παραγωγὴ τȣ̃ δεύτερος ἐκ τοῦ δύω, δυὸς, δύτερος, ȣ̓κ ὀρθή. βλ. Ῥείμ. λ. δεύτερος)· Καὶ τὸ ἐννέα δὲ φαίνεται συγγενὲς τȣ̃ ἔννη, ἔνη (τελευταία ἡμέρα τȣ̃ μηνὸς, ἡ ἔνη, καὶ νέα.) ὡς τελευταῖος δηλονότι καὶ ȣ̃τος τῶν μονάδων ἀριθμός· ἤ, συγγεν· τȣ̃ νέος (ὡς καὶ λτ. novem, καὶ novus· Γρμ. neun, ἐννέα, καὶ neu, νέος·) οἷον νέος τις ἀριθμὸς προκύπτων ἐκ τῆς πρὸς τοῖς ὀκτὼ προσθέσεως τῆς μονάδος· ὡς τὰ Γερμ. eilf (ἕνδεκα=einlif=ἓν λοιπὸν, ἐπὶ τῇ δεκάδι δηλαδὴ.) zwölf (δώδεκα = zweylif, δύω λοιπὰ). βλ. καὶ Ῥείμ. λ. Ἐννέα.

Деготь (πίσσα ῥευςὴ. Γλ. goudron de bouleau) τάγος = ςάγος (ε = α· βλ. Деверь) = ςαγὼν ςακτὴ (ςάζω, ὡς τέγος=ςέγος).

*Дéнсусъ = *δέησις· (ὀνομασία εἰκόνος τȣ̃ Σωτῆρος Χριςȣ̃, ἑκατέρωθεν τῆς Θεοτόκȣ καὶ τοῦ Προδρόμȣ ἱκετικῶς παριςαμένων· τὸ Σ. Τριμόρφιον.)*

Дéлва (*πίθος, κάδος*) *λτ.* dolium, *συγγ. δάλω, δαίλω (κόπτω, σχίζω) ὅθεν καὶ δελφὺς,—φύα, αἰολ. δόλφος (ἡ μήτρα, ὡς κοίλη) βλ.* Долъ.

*Демéство (*εἶδος Ἐκκλησιαςικῆς ᾠδῆς· ἐκ τȣ̃ Ἑλληνολατινικȣ̃ Δομέςικος, Δομέςιχος, εἷς τῶν τῆς Ἐκκλησίας ψαλτῶν. Βυζαντινοί). οἷον Δομεςίχειον (ᾆσμα.)*

День (*ἡμέρα*) *δὶν = δὶς, διὸς, δία (Δεὺς, ὁ Ζεὺς = αἰθὴρ· ὅθεν εὐ-δία, εὐδιεινὸς, ἔνδιος, ἐνδιάζω, κτλ. καὶ τὸ λτ.* sub diu: *καὶ δὰν* (*α = ε*, День)=*Ζᾶν, Ζανὸς, Ζῆν* [*δ=ζ. Τὸ λτ.* Jovis, *ἀρχαίως* Diovis, *ἐκ τȣ̃ Διὸς· τὸ δὲ* Jupiter, *ἀρχαίως* Juppiter = Jus—piter, *Δὺς, ἢ Ζὺς (Δεὺς, Ζεὺς) πάτερ.*] *Λτ.* dies: „ *Δία οἱ Κρῆτες ἔλεγον τὴν ἡμέραν (Μακρόβιος.) καὶ ὁ* Varr: *παράγει τὸ* dies *ἐκ τȣ̃ Δία* (de Lin. Lat. L. IV). *Πολ.* dzien, *Βενδ.* dan, *Λετ.* dien, debbes, *Λιθ.* dienas, *Ἰρλ.* dia, *Ἀγ.* day, *Γλ.* di (mi-di, lun-di, etc.) *Δαν.* tag. *ἀρχ.* denn, *Γρ.* Tag, *Σκρ.* dina, dinon, *κτλ. τὸ Αρβ.* dau = *φῶς, λάμψις.*

Дéргаю (*ἀφαιρῶ, ἀποσπῶ, ὡς ἐκ τȣ̃* Дéргу) *δέργω = δέρϜω, δέρω* [*ὅθεν καὶ δέρπω, δρέπω· οὕτω καὶ ἐκ τȣ̃ συγγενȣ̃ς τέρω* (*δέρω*)

τὸ τέργω, λτ. tergo, abstergo. βλ. Ῥείμ. λ. δέρω]. ἢ (δέργω) δέρκω = δέρπω, δρέπω· (γ=κ=π· ὡς, δράκανον, Λακωνικῶς=δρέπανον· κῆ = πῆ, κτλ.)

Дерéвня (χωρίον) τέρεβνον—τέρεμνον· „ τέρεμνα, οἰκήματα. τέραμνοι, σκηνώματα (Ἡσύχ) β = μ.

Дéрево, βλ. Дрéво.

Держỳ (κρατέω) δέρσω = δράσσω (σσ = ζ, ὅθεν συνήθ· δράζω, ἀδράζω, καὶ μεταθ. οἷον, δάρζω, δέρζω, Держỳ. ὡς, δαρχμὴ ἡ δραχμή· καὶ ε = α, ὡς, θέρσος, θάρσος.) δράσσομαι, Дéржусь (μέσον = κρατοῦμαι). Держáлка (λαβὴ) δράξις, δραγμὴ (ὡς ἐκ τοῦ Держáла, οἷον δραξάλα, δρασσομένη.)

Держú-дерево (παλίουρος) ἐκ τοῦ Держỳ, ὡς δρασσομένη.

Дерзáю, θερσέω, αἰολικ. = θαρσέω, θαῤῥῶ (Σλ. Дрзну, θερσύνω) ἀρχ. Γρ. tharren, getharren (dürfen), Ἑβρ. darach, κτλ. Дéрзкiй Дéрзокъ (θερσὸς) θερσὺς, θαρσυλέος, καὶ Дерзый, Дерзъ, θρασὺς (ὅθεν καὶ Λιθ. drasinohs = θρασύνομαι, καὶ drasùs, θρασὺς) Γρ. dreust. κτλ. καὶ Προσ. dürüscht, κτλ. Дéрзость, θέρσος, θάρσος· Γρ. Thurst (τόλμημα) κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. θαῤῥέω.

Дермò (κόπρος, ἐκ τοῦ Дерỳ) δέρμος, τὸ, (=δρύμα, δρύψαλον, ξύσμα. Σ. ἔκδαρμα, ἐκ τοῦ δρέω, (δέρω) δρέπω. ὡς καὶ, κόπρος, ἐκ τοῦ κόπτω.)?

Дерỳ, δέρω, δαίρω (ἐκδέρω)· 2, δέρω (Σ. δέρνω, τύπτω), 3, δέρω (δρύπτω, ξύω, σπαράσσω). Дра́ніе, δάρσις (ἔκδαρσις)· καὶ живодéръ, ὁ ζωοδάρτης. Дерýнъ, δέρων = δριμὺς. καὶ τὸ δριμὺς ἐκ τῦ δρίω = δρέω = δέρω, καὶ δρίπω, καὶ δρύπω (δρύω) καὶ δράπω· ὅθεν Σ. δραπέτσι (ἐπὶ δριμέων χυμῶν, οἷον δραπέσσιον, ἀντὶ δράψιον, ὡς, δρύψιον, δρώπαξ, κτλ. „ дерéтъ горло=δέρει γαργαρεῶνα, = δρυμάσσει. κτλ.]. Дырà καὶ Дирà (τύρα) τρύπα, ἐκ τῦ τύρω (= τρύω) τύρα, ὅθεν θύρα· τὸ δὲ τύρω = τέρω = δέρω. (βλ. 'Ρείμ. λ. δέρω). Сдоръ (С-дира́ю) μεσεντέριον=δέρτρον, καὶ δαρτὸν.

Деснà (ὕλα ὀδόντων) δέξανα=δόκανα, δοχεῖα· τὸ θέμα Дес=δεκ—δέχ—δέκω, δέχω.

Десный, δεξιὸς. [ὡς ἐκ τῦ δέκω, δέχω (δέχομαι) δέξω, δεξιὸς, συνήθ. δεξὸς· οὕτως ἐκ τῦ δέκω, δέκνω (ὅθεν δέχνυμαι) οἷον δεκνιὸς. с=κ· βλ. 'Αλφάβ.] δεξιτερὸς, λτ. dexterus, καὶ dextera, δεξιτερὴ, δεξιὰ=Десни́ца, ἐλλειπτ. χεὶρ, ἤποκορ· ἐκ τῦ Деснà (οἷον δεκνὰ, δεκνίσκα, ὡς ἂν εἴποις, συνήθως, δεξίτσα, ἐκ τῦ δεξὸς, δεξὴ, δεξὰ, δεξιὰ = δεξιὰ) βλ. Лѣвый.

Де́сять, δέκα, λτ. decem, 'Ιτ. dieci, 'Ισπ. diez, Γλ. dix, Λιθ. deszimtr, Λετ. desmit, Σκρ. descha, Ζνδ. deh, 'Ισλ. diju, 'Αγ. ten, Γρ. Zehn, κτλ.—Деся́токъ, δεκὰς, δεκάδα.

* *

Десятый, *δέκατος*. Девятйна, *δεκάτη*. Десятью, *δεκάκις*. *κτλ*. [*Ὁ δέκα ἀριθμὸς φαίνεται συγγεν· τȣ̃ δέκω, δέχω, χομαι*, (*ὡς καὶ τὸ* Десять *τȣ̃* Десный), *ὅθεν καὶ ἡ δοχμὴ* (*παλαιςὴ, σπιθαμή*.) *ὥςε ἡ ἰδέα τȣ̃ δέκα ἐμφαίνει τὴν ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν, ἢ τῶν δέκα δακτύλων σύναψιν πρὸς ὑποδοχὴν, καὶ σημαίνοι ἂν ἀπολύτως δοχμὴν, δοχὴν ἐν κοίλαις χερσὶν, ἤτοι δράκα* (*συνήθ. ἀπλόχειρον, φȣ́κταν*, = *πύκτην, ἐκ τȣ̃ πύξ*.) *βλ. καὶ* пять.]

Дешéвый, Дéшевъ, *εὔωνος*, *Σ. εὐθηνός· ἐκ τȣ̃ θέω, τίθημι, θὴν* (*ὅθεν θηνὸς, καὶ θενὸς, εὔχρηςα ἐν τοῖς, εὐ-θηνὸς, εὐθηνέω, εὐθενέω*) *καὶ θεὶς, ὅθεν φαίνεται τὸ* Дéшевъ, *θέσιϝος, οἷον θέσιος, θείσιος. ὡς θὴν, θενός*.

Джитъ (*φαρέτρα*) *σκύτος, κύτος*, (*κοίλωμα, κύω, κεύθω.—τὸ* Дж=*τσ*=*κσ*=*σκ*. *βλ. Ἀλφάβητ*.) *Πρβλ. Σ.* skida, (*κȣλεὸς, θήκη. Γρ.* Scheide, *Ἀγ.* scheath, *κτλ*. (Adelung) *βλ. καὶ τὸ συγγεν*. щитъ.

Дйвій (*ἄγριος*) *συγγ*. Дйво = *θηβὸς, θαβὸς*, (*ἐκπληκτικός· ὡς καὶ, θάπα*=*φόβος* (*Ἡσύχ*.) *βλ. καὶ* Дйкій, *καὶ* Дйво.

Дйво, *θῆβος, θῆπος, θάπος* (*θαῦμα*)· Дивлю̀, Дивýю (*ἐκ τȣ̃ ἀχρήςȣ* Диву̀) *θήβω,-πω, θάπω, θάβω, θαβέω* (*θάω, θαύω, θάβω*) *θαμ-*

βέω, θαυμάζω. Ди́вный, Ди́венъ (θαυμαςὸς· ὡς θήβων, θάπων, εἰς θαῦμα κινῶν.)

Ди́кій, Дикъ, (ἄγριος) δῆκος, δάκος, δήκιος, „ δάκια, τὰ ἄγρια τῶν ὀρνίθων, (Ἡσύχ.) ἐκ τῦ δήκω, δάκω. (ὅθεν δάκετον, δακετὸν, πᾶν ἄγριον καὶ δάκνον θηρίον). Дичь (ἄγριον πτηνὸν, ἀγρίμιον, ἄγριος ἄνθρωπος), ὡς τὸ δήξ, δάξ.—Γοτθ. dichs, dius (θηρίον). Дича́ю, Дичѣю (ἀγριεύομαι) δακέω, δάκω, δήκω, συγγενὲς θήγω, θηγέω, θήγομαι = ὀξύνομαι (βλ. Ῥείμ. λ. δάκω).

Дитя̀ καὶ Дѣти (παιδίον, νήπιον) πληθ. Дѣтя̀, τυθὸν, τιθὸν, = τιτθὸν, τιτθὰ, Συηβ. ditte. βλ. καὶ Чадо.

Длань, Ῥωσ. Долонь, καὶ μεταθ'. Ладонь, Σρβ. Длан (παλάμη, παλαιςὴς) συγγ. Даль, ταλὸν, ταελὸν, τηλὸν (μακρόν)· ὡς καὶ τὸ δῶρον, καὶ δάρις, καὶ δάρειρ, αἰολικ. (ἡ παλαιςὴ) ἐκ τῦ δαρὸν, δηρὸν (τὸ μακρόν). ἴσως δὲ καὶ αὐτὸ τὸ δάρις (ρ = λ, ὡς, λείριον, lilium. Lemuria, Remuria) = δάλις, δάλιν (ὡς ивинъ = ἶβις) συγκπ. Длань. Πρβλ. τὸ Ἀλβαν. dora (χείρ) = δῶρον, Долонь.

Длѝ, διὰ (πρόθ.) συγγ. Дѣлю̀, δαίλω (δάλω = δι-έλω, διαιρῶ. οἷον δάλα.) Καὶ ἡ διὰ σημαίνει διαίρεσιν, ὡς συγγενὴς τῦ δὶς, δίχα, (κατὰ τὸ τρὶς, τρίχα) ὅθεν λτ. dis—di—(ἐν συνθέσει.) τὸ δὲ δὶς (ἐκ τῦ ἀρχ. δυῒς,

ἀρχ. λτ. duis) = *λτ.* bis (*β = δ.*). *βλ.* Два. *Πρβ. καὶ* Черезъ, Скрозѣ, Раз—*κτλ.*

Днѣпръ (*ὁ Βορυσθένης ποταμός*) *δνεπερὸς, δνεφερὸς = δνοφερὸς* (*δνόφος, γνόφος = νόφος, νέφος, νέφω, νίφω, νίπτω, νίζω, συγγεν. νάζω, ναύω, νάω, Γερ.* nassen, nätzen, *κτλ.*)

Днѣстръ (*Τύρας ὁ ποταμὸς*) *ἴσως συγγεν. τῦ Νέςος* (*ἐκ τῦ νέω, νάω*) *καὶ τῦ, Νέσων* (*ποταμῶν ὀνόματα*) *μετὰ* F *δνέςος* (*ὡς δνόφος, γνόφος*) *δνέςρος* (*οἷον ἐκ τῦ δνέςορ, δνέςορος.*) *βλ.* Днѣпръ.

Дму̀ (*φυσῶ*) *θυμῶ. βλ.* Дымъ *καὶ* Духъ.

Днò (*πυθμὴν*) *θῖν, θινός.* „*μή με τὴν θῖνα ταράττης* (*'Αριςφ'.*)=*ἐκ βυθοῦ κινῆς* (*'Ησύχ.*) *ἢ συγγεν. δύνω = βύνω, βύνα, δύνα* (*βλ. 'Ρείμ. λ. βύνη, καὶ δύω. βλ. καὶ* Донъ.)

До (*πρόθ=ἕως, ὡς*) *τῷ, τῇ* (*ἐκεῖ*). *λτ.* donec „*τήνης, ἕως. Ταραντῖνοι* (*'Ησύχ.*)

Дóба (*καιρὸς, ὥρα*). Подобáетъ (*ἀπρόσωπ.= πρέπει*) *ἐκ τοῦ ἀχρήςε* добáю=*δευέω* (*δεέω, ὅθεν δεήσει*) *δεύει· λτ.* debet, *δέει, δεῖ, ὅθεν δεύων* (*δέβων, καὶ οἷον δόβων, δόβας,* доба, *ἀντὶ δεύας, δεήσας*) *ὁ δέων χρόνος, ὡς τὸ* „*ἐν δέοντι* (*ἐλλειπτ. χρόνῳ*). Подóба (*χρῆσις*) *ὡς καὶ, χρὴ = δεῖ.* Подóбіе (*ὁμοίωσις, ὁμοίωμα*) *ὡς ἐκ τῦ εἴκω, ἔοικα τὸ, εἰκὼν, εἴκελος, καὶ τὸ ἔοικεν, εἰκὸς = προσῆκον=δέον.* Нáдобный, Нáдобенъ (*χρή-*

σιμος, ἀναγκαῖος) ὁ δεύων (προσήκων, ὤν, οἷον δεῖ εἶναι.)

Дóбрый, Дóбръ (ἀγαθὸς, καλὸς). ἐκ τῦ Дóба (Δοβρόβισκ.) ἢ θαβρὸς, θιβρός. [ἐκ τῦ θάπω, τάφω (καίω), τάφρος· καὶ ἐκ τῦ συγγ. θέπω, τέπω, tepo, τέφρα· ἐκ δὲ τῦ θίπω, θιβρὸς, καὶ θιμβρὸς (ὅθεν καὶ Θίμβρων κύριον ὄνομα Λακωνικόν) = θερμὸς, καὶ λαμπρὸς, τρυφερὸς, καλὸς (Ἡσύχ.). Οὕτω καὶ τὸ καλὸς, ἐκ τῦ κάω, καίω (λάμπω). τὸ δὲ Γρ. tapfer, Ἀγ. dapper, (γενναῖος, ῥωμαλαῖος) ἐκ τῦ Дóбрый (Wachter): ἢ (κατὰ τὸν Adelung) συγγενὲς μὲν τῦ Дóбрый, ἀμφότερα δὲ ὀνοματοποιΐα, ὡς τὸ tappen, tüppen,=δυπὲν, δυπεῖν (ἐπὶ κινήσεως ἰσχυρᾶς, οἵα ἡ τῶν ῥωμαλέων ἀνδρῶν, ἢ ἵππων, ὅταν ῥάγδην φέρωνται, καὶ ῥήσσωσι ποσὶ χθόνα.) ὥςε τὸ tapfer, =δυπερὸς, ὡς τὸ δυπήτωρ· ἀλλὰ πρὸς ταύτην τὴν ἔννοιαν τὸ Добръ οὐ πάνυ τι ἔοικεν ὁμολογεῖν.]

Дождь (βροχὴ) Ἰλλυρ. dasgy, Καρ. desh, Κρτ. desgy, Βμ. desst, Πολ. deszcz, καὶ deździ, κτλ. — Дождю (βρέχω) δεύσσω (δεύζω) δεῦσος, δευσὸς, (ευ = ω· ὡς, εὖρος, ὦρος, ὥρα· οἷον, δώζω, δόζω, δόσδω). ἢ, τάσδω, τάζω (ςάζω, ςάγω, ἐκ τῦ τάω, таю, ὅθεν καὶ, текỳ, точỳ) ςαγὼν, ςάγος (τάγος, γ=ζ, οἷον, τάζος, τάσδ-ος· α = ο καὶ τ = δ.) Πρβ. Ἰτ. doccia, Ἰσλ. dögg, Ἀγ dasck. Σβ.

duska, *Γλ.* douche, *καὶ* doucher (*ςαλάζειν.*)
Дóлгiй, Дóлогъ, *δολιχός*. Долгота̀, *τὸ δολιχὸν, οἷον, δολιχότης, (μῆκος)*. Длúнный (*μακρὸς*) *τῦτο φαίνεται ἐκ τῦ* Далъ, *ταλὸς, τηλὸς, ὡς καὶ τὸ* Длю̀ (*μηκύνω, παρατείνω τὸν χρόνον*) *τάλω=τάνω, τανύω. Ἐκ δὲ τῦ* Дóлгiй *τὸ* Должáю, *χρήσιμον εἰς τὸ* Продолжáю (*μηκύνω, παρατείνω*) *δολιχέω,—χεύω. Ἀλλὰ καὶ τὸ δόλιχος, δόλιξ=δάλις, τάλις, τηλός.*
Долгъ (*ὄφλημα, χρέος*) *Πολ.* dlug, *Βμ.* dluh, *Κρν.* dovg, dolg, *Σρβ.* dug, *κτλ. καὶ Γοτθ.* dolge, *τέλγος (τόλγος, ε=ο, ὡς δέλος, δόλος) τέλχος=τέλθος [γ=χ, καὶ χ=φ=θ. τέλθος, αἰολ. τέλφος, τέλχος,—γος· ἢ καὶ ἐκ τῦ τέλσος (σ=χ=γ)· παρὰ τὸ τελέω, τέλεθος, τέλθος· καὶ ἐκ τῦ τέλω, τέλσω, τέλσος.]* Должнúкъ (*ὀφειλέτης*) *τελίζων, τελεςὴς.* Должу̀ (*ὀφείλω*) *τελίζω, (τὸ καὶ ἄλλως, τελίσκω=τελῶ.) κτλ.*
Дóлъ, Долúна (*κοιλὰς, αὐλὼν*) *Γρ.* Thal, *ἀρχ.* tal, dal, *Ἀγ.* dale, *Γτ.* dalei, *κτλ. συγγ. δάλω, δάλλω (κόπτω) δάλα, (κοπὴ, ὅθεν λύμη) δαλὴς, κτλ. [ἐκ τῦ δάλω φαίνεται καὶ τὸ δελφὺς, αἰολ. δόλφος (ἡ μήτρα)· ἀλλὰ καὶ τὸ θύλαξ, θυλλὶς (θυλὴ, λὸς, υ=ο; οἷον θόλος,* Долъ) *σημαίνει κοῖλον (βλ.* Полúца, *καὶ* Дéлва, *καὶ* Дѣлю̀]. *ἢ συγγ. τέλμα= ἔδαφος· τέλβω=ςείβω. (Ἡσύχ.) ὡς καὶ τὸ* Дóлу=*κάτω. Καὶ τὸ* Thal *ὁ* Adelung *πα-*

ῥάγει ἐκ τῦ dal, κάτω, χαμαὶ. (βλ. καὶ Theodor. Bernd. Verwandtschaft der Germanischen und Slawischen Sprachen. p. 174.)

Домъ, δόμος, δῶμα (οἶκος) λτ. domus, κτλ.— Дóма, Домóй (οἴκοι, οἴκαδε) δόμοι, δόμοϊ, (δόμῳ), δόμονδε.

Донъ, ὁ Τάναϊς ποταμός· (Σκυθιςὶ, Σίλις· εἴγε καὶ τῦτο Σκυθικὸν, καὶ μὴ Σλαβονικὸν ἐκ τῦ сила, ἰσχὺς) Ταταρ. duna. Τὸ μὲν Τάναϊς φαίνεται συγγενὲς τῦ ταναὸς, ἔςι δ' ἄρα καὶ τὸ Донъ συγγεν. τῦ Τάναϊς, ταναὸς, τανὸς, τανύς (τανύω), ὡς καὶ, Τάνος, Ἀργολίδος ποταμὸς (Παυσαν. Κορινθ. λη); ἢ γοῦν μᾶλλον τὸ Донъ συγγενὲς τῦ δύνω (υ = ο, δόνω) тону (ὅπε συμπίπτει καὶ τὸ Дно = πυθμὴν, βυθμὴν, βυθὸς.) οἷον δύνη = βύνη (θάλασσα. ὡς καὶ τὸ δύω κατὰ διάλεκτ. = βύω); Ἐν τῇ διαλέκτ. τῶν Ὠσσητῶν (φύλε Περσικῦ περὶ τὸν Καύκασον) don, ἢ doun = ὕδωρ (Κλάπροθ. Asia polyglott. p. 96.). Tuna, ἢ Duna οἱ Τῦρκοι λέγουσι καὶ τὸν Δανέβιον (Ἴςρον). Καὶ τῦτο δὲ τὸ ὄνομα ἐ πάνυ τοι ἀπέχειν δοκεῖ τῦ Τάναϊς καὶ Донъ.

Дорóга, Σλ. драга, Βμ. draha, Πλ. droga (ὁδὸς) τράχα (ὡς τράχω, τρέχω)=τρόχα, καὶ τρόχος. Ἑβρ. derech. κτλ. βλ. Дражáю.

Доскà βλ. Дскà.

Дочь βλ. Дщерь.

Доѭ (ἀμέλγω, θηλάζω) θόω, θώω, (δ=θ. βλ. Духъ.) θάω, (ὅθεν θηλὴ, θηλάζω.) „Доипь коро́ву = θᾶσαι τὰν βῶν, ὡς τὸ „ θῆσθαι γάλα. — καὶ, корова доишъ, θηλάζεται, ἐκδίδωσι γάλα. ὡς " θήσατο μαζὸν (ἡ μήτηρ τὸ παιδίον. "Ομηρ.). Дои́лица, θηλάστρια, θηλώ. Дое́нie (θήλασις) οἷον θοάνη, ὅθεν καὶ τὸ θοίνη. [ἐκ τȣ̃ θόω, θώω, θώσσω, θώζω (θώδω, θ = φ, φώδω) τὸ ἀρχ. Τευτων. fodan, foedan, fedan, fuden, τρέφειν. τὸ θέμα ἄω, ἀάω, ἄζω, Γρ. atzen. βλ. Ρείμ.]

Дра́га, βλ. Доро́га.

Драгі́й, Драгъ, ʽΡωσσ. Дорогі́й, До́рогъ, Πολ. drogi (πολύτιμος) δροϝὸς, δροὸς [„ δροὸς, ἰσχυρός· Ἀργεῖοι· δροιὸς, καλός. Κρῆτες. (ʽΗσύχ. ἴσ. ἐκ τȣ̃ δρόω, δράω, δρῶν, δραστήριος). Καὶ τȣ̃ Γρ. theuer (πολύτιμος) ἡ ἀρχικὴ σημασία ἦν μέγας, καὶ ῥωμαλέος, (βλ. Adelung) ὅθεν καὶ ὁ πολύτιμος. καὶ τὸ Σ. ἀκριβὸς (ἀκριβὴς) ἐκ τȣ̃ ἄκρος, ἄκρις (ἔξοχος)· καὶ τὸ, ἄξιος, ἐκ τȣ̃ ἄγω (βαρῶ)· καὶ τὸ λτ. carus = charus, χαρίεις. Χάρις, ῥώμη, κάλλος, μέγεθος, βάρος, ἐπάγονται τὴν ἰδέαν τȣ̃ πολυτίμȣ. Τὸ δὲ τραχὺς πρὸς τὸ Драгі́й παραβαλλόμενον, πάνυ τοι δοκεῖ ἀπροσδιόνυσον καὶ κωμικὸν, ὡς τὸ τῆς συνηθ· ἁλμυρὸς, μεταφορ. = ἀκριβὸς.] βλ. καὶ Tripart. p. 292.

Дража́ю (εἴχρηστον ἐν τῷ подража́ю, μιμȣ̃μαι)

ἐκ τῦ Дражу̀=*τράχω, τρέχω, τροχάω* (ж=*χ.*) *ὅθεν καὶ τὸ* Дорóга, Дрáга (*βλ. Δοβρόβ. σελ.* 129.) *ὥςε τὸ* подражáю=*παρατρέχω, ἀκολυθῶ, ὅθεν μιμῦμαι· ὡς τὰ, ἀκολυθῶ, ὀπηδῶ, ὀπαδὸς, κτλ.*

Дражню̀, *καὶ* Дразню̀ (*παροξύνω, παρορμῶ*) Дражити *ὡς ἐκ τῦ* Дражу̀=*θράζω, θράσσω*=*ταράσσω· συγγ. τρύσσω* (*τρυπῶ*).

Дрáчіе [*ςοιβὴ* (*Ἡσαΐ.* 55, 13), *εἶδος ἀκανθώδυς φυτῦ, κτλ. βλ. Δοβρόβ. σελ.* 129. *δράπω* (*δράψις*) *δέρπω*] *συγγ.* Драпи, Деру̀, *δέρω· ὡς καὶ τὸ δρυπὶς* (*ἐκ τῦ δέρω, τρέω, δρέπω, δρύπω*). *Ἤ, τραχὺς, ἐκ τῦ ῥάσσω* (*Ῥείμερ.*) *ὅθεν καὶ ῥάχος*=*ἀκανθῶδες φυτὸν, καὶ*=*ςοιβὴ* (*Ἡσύχ.*) *βλ.* Рогóзъ.

Дребезжу̀ (*θρυλλίζω, ἠχῶ σαθρὸν, ἐπὶ διεῤῥωγότων σκευῶν*) *θρεϝάζω, θρεβάζω, θρυβάζω.* [*ἐκ τῦ θράω, θρέω, θράζω· ὀνοματοποιΐα, ἐπὶ ἤχυ συντριβομένων σωμάτων, ὡς καὶ θρύω, θρυλλίζω. Σ. θρυμματίζω, θρυβαλίζω* (*Ἰλ. ψ.* 395). *καὶ κακοφωνῶ, ἐπὶ κακοηχίας λύρας. Ὁμ. ὕμν. Ἑρμ.* 488]. Дребедéнь (*θρυλλιγμὸς, κακοφωνία, κακοηχία*) *οἷον, θρέϝαδος, θρόος, κτλ. βλ.* Треплю̀.

Дрéвній (*ἀρχαῖος, παλαιὸς*) *καὶ* Дрéвенъ, *δραιϝὸς, δραϝὸς, ἐκ μεταθέσ. ἀντὶ δαρὸς, δηρὸς, δηραιὸς.* „ *δραιὸν, μακρὸν παλαιὸν,* (*Ἡσύχ. ἐκ τοῦ δραὸν*=*δαρὸν.*) *Σκρ.* duari.

Дрéво, *καὶ* Дрѣ̀во· *Ῥωσσ.* Дéрево (*δένδρον*)·

ἀθροιςικὸν, Древіе, δρίϜος, δρίος, δρύον, δρῦς, δόρυ, δένδρον (πάντα συγγενῆ, ἐκ τῦ δρέπω, δρέω, δέρω.) Σκρ. taru, 'Ισλ. trie, 'Αγ. three, ἀρχ. Γρμ. trée, Σβ. träd, κτλ. Древяный, δρύϊνος (δένδρινος)· Деревенѣю δενδρῦμαι (ἐπὶ φυτῶν αὐξήσεως) καὶ=ἀπο—δενδρῦμαι (= ναρκῶ, αἱμωδιάζω, ἐπὶ ναρκώσεως μελῶν, ὡς τὸ Σ. ξυλιάζω). Дрова̀ (πληθυντ.) δρόϜα, δροῦα = δῦρα (ξύλα καύσιμα) κτλ.

Дремлю̀, Дрема́ть, ὡς ἐκ τῦ Дрему́ (νυςάζω) Βενδ. drimam, δρέμω = δέρμω (ἐκ τῦ δέδορμαι, δέδορδα, δέρθω, δαρθω, δράθω) λτ. dormo, dormio, dormito, 'Ιτ. dormo, Γλ. dors. Πρβλ. Γερ. träume=ὀνειρεύομαι (Σβεκ. dörm, 'Ισλ. dur, 'Αγγ. dream). ἐκ τῦ δέρθω, καὶ τὸ λτ. sterto, δ=τ, μετὰ τῦ πνευματισμῦ σ. βλ. καὶ Дрыхну.

Дробь, θρύβος = τρύφος, Σ. θρέβαλον (θραῦσμα, κλάσμα· καὶ αἱ μικραὶ βολίδες, Τυρ. σατζμὰ, Γλ. dragée = τραχαία. 'Ρείμ.). Дроблю̀ ὡς ἐκ τῦ Дробу̀, θρύβω, θραύω (θράβω, θρόβω), ὅθεν, Дробина (ἡ πρὸς ζύθον θραυςὴ κριθὴ) Γρμ. Träber, ἐκ τῦ ἀρχαίυ traben, θραύειν, ἢ treben, τρίβειν (θρίω, τρίβω), Γλ. drague, 'Αγ. dregs: μ. λτ. drusus, τρύσκος, ἐκ τῦ τρύσκω, τρίζω, τρύγω, θρύγω, θράγω, θράζω. (βλ. 'Ρείμ. λ. θράω). συγγ. Дрочу̀.

Дро́ждіе (ἀθροιςικὸν. 'Ρωσσ. Дро́жди, καὶ

Дрóжжи, *πληϑυντ. Κρτ.* drosgye.) *τρυγίας, τρύξ* (*ἐκ τῦ τρύγω, καὶ τρύζω, οἷον, τρυσδίας, τρυζίας*) *'Ιςλ.* dreggiar, *'Αγ.* dregs, *'Αςξ.* dresten, dros, *Σβ.* draegg, *Γρ.* Drusen, *μ. λτ.* drascus.

Дрожỳ, *τρέζω, τρέσσω* (*ὡς ϑράζω*) = *τρέω, τρέμω, λτ.* tremo, *ἐκ τῦ τέρω, λτ.* terreo, *κτλ. Γλ.* trembler, *Γρμ.* zittren (*τιτρεῖν, ἀντὶ τρεῖν, ὡς τετρεμαίνω* = *τρεμαίνω.*). Дрожь *τρέος, τρόμος. βλ.* Трýшу.

Дрошъ, *Γλ.* dard (*ἀκόντιον*)· *παράβ. δόρυ, δόρατος.*

Дрочỳ (*ϑρύπτω, καταψῶ*). Дрочýсь (*ϑρύπτομαι, ἐπὶ διατεϑρυμμένων παίδων· ὡς τὸ Γλ.* gâté.) *ϑρύζω, ϑρύω, ϑρύπω, ϑρύπτω,* (*ὡς ϑράω, ϑράσσω, ϑράζω.*) Дрочéна (*εἶδος πλακουντίυ*) *ὡς τὸ ϑρυμματὶς, ἐντρυμματὶς. βλ.* Тру.

Другъ (*φίλος, ἑταῖρος*) *καὶ* Другъ, Другíй-гóй, *ἕτερος.* Друг-Дрýга, (*ἀλλήλυς*), *συγγενῆ· ὡς τὸ ἑταῖρος* (*ἕταρος*), *καὶ ἕτερος, ἐκ τῦ ἕτης ἀμφότερα· τὸ δὲ* Другъ *πόϑεν; 'Ισως συγγεν.* Дрáга (*βλ.* Дорóга.) *τρόχις,* (*τρῦχις*), *ὡς σύνδρομός τις ὢν καὶ συνοδοιπόρος ὁ ἑταῖρος* (у = *υ* = *ο* = *α.*)

Дружỳ (*πήγνυμι, ἐμπήγνυμι· ἄχρηςον.*) *συγγ. τρύω* (*τρύσσω, τρύζω*), *τρυπῶ.* = Davyчỳ.

Друзкъ (*φρύγανα*) *συγγ. τρύσκω* (*ξηραίνω*) *οἷον, τρύσκος* (*ὡς τραύω, τραύξανον, τρώ-*

ξανον, ἐκ τῦ τέρω, τερύω, λτ. toro, torreo, torridus.)

Дручу̀, *τρύζω, τρύσσω, τρύχω (κατατρύχω) Γρ.* drüske, *'Ιτ.* strucco, etc. *βλ.* Тручу̀.

Дрыхну (*κοιμῶμαι) δρήθω, δέρθω, λτ.* sterto, *δαρθάνω.* [*τὸ ϑ, μεταβληθὲν αἰολικ· εἰς φ, δρήφω, (ὡς φὴρ, ϑὴρ·* Феодоръ, *Θεόδωρος), παρεξετράπη εἰς χ, δρήχω· ὡς, ὄφις, ὄχις, κτλ.*]. *ἢ, ὀνοματοποιΐα· ὡς τὰ, τρήχω, καὶ, τρύγω, τρύζω, κατὰ τὸ ῥέγχω, ῥέγκω· ἴσως δὲ καὶ ῥύγχω (ἀντὶ ῥέγχω) τρύγχω (ὡς τραχὺς ἐκ τῦ ῥάσσω· τὸ τ, πνεῦμα ἰσχυρὸν).*

Дря́блый, Дря́блъ (*ξηρὸς, τρυσσὸς, ἀσθενὴς) θραυλὸς, θραυρός· ἐκ τῦ θραύω (θρύβω)* Дря́бну, Дря́бнуть (*ὡς ἐκ τῦ* Дря́бу, *θράβω = θραύω) ἐπὶ φυτῶν, ξηραίνεσθαι, θραύεσθαι, θρύβεσθαι, τρύφεσθαι. (θραύω, θράω, θρύω, τρύγω, τρύφω, τρύχω, τρύσκω συγγενῆ).* 2) Дря́бну (*αἱμωδιάζω). λατ.* torpeo= *ταρβέω, ταρβῶ (μεταθ. τραβῶ,* Дря́бу, *τὸ* н *ἐπενθετικὸν· καὶ τὸ ταρβέω ἐκ τῦ τάρβω, τάρϜω, τάρω, συγγ. θάρω, θράω.)* Дряблю̀, *θραυλίζω, = θρυλλίζω (σαθρὸν ἠχῶ.) βλ.* Дребезжу̀.

Дряга́ю (*ςρέφων τινάσσω, κινῶ τὸν πόδα ταχέως, ὡς ἐκ τῦ* Дрягу̀, *τράγω) = ςράγω (ὡς τέγος, ςέγος) ςράγγω, ςρεύγω = ςρέπω, ςρέφω. (βλ. 'Ρείμ. λ. ςράγγω).* Дряга́юсь

(χερσὶ καὶ ποσὶν ἀπισχυρίζομαι) τραγεύομαι, = ςραγγεύομαι, ςρεύγομαι, ςρέφομαι. ἐκ τῦ ςράγγω, λτ. stringo, ςρίγγω.

Дрязгъ (σκύβαλον, σάρον) θράγος, θραῦσμα (θράγω, θράζω, θράξω· οἷον θράσκος, θράσγ-ος· ὡς, τραύξανον, ἐκ τῦ τράω = θράω, θραύω.) τὸ 'Αγ. trash = περιψήματα. λτ. quisquiliæ.

Дрянь (σκύβαλον, περίψημα) θρᾶνος (θράω, θράνω, θρανεύω.)

Дря́хну (τρύχομαι, κατατρίβομαι ὑπὸ νόσυ, γήρως, κτλ). Дря́хлый, Дря́хлъ, τρυχνὸς, τρυσσὸς, τρυχνόω, τρύχνω (Γαλην. Γλωσσάρ·) τρύχω = θρύγω (θράγω, θράσσω, θράζω κτλ.) ἐκ τῦ Дря́хлый (χ = с) Дря́селъ (κατηφὴς, ςυγνὸς, περίλυπος.) καὶ Дряселу́ю = ςυγνάζω· ὡς ἐκ τῦ τρίω (= τρύω, τρύχω) τριςὸς, λτ. tristis. βλ. Трясу̀.

Дска, 'Ρωσ. Доска̀ (πίναξ, σανὶς, τράπεζα) Κρτ. Κρν. Μοραβ. Πολ. deska (σανὶς) συγγ. Γερ. Tisch, Σβ. disk. Αγ. desk, dish, 'Ιτ. desco λτ. discus, δίσκος. ['Η Σ. λέγει δόγας τὰς σανίδας τῶν οἰνοδόχων κάδων· ἴσως ἐκ τῦ δόκη, δοκὸς, δοκὶς, παρὰ τὸ δέκω, χω, —χομαι.]

Дубъ (δρῦς) συγγεν· (δῦπω, ἀρχ. Γρ. dubben, tüppen) δῦπος = τῦπος, τύπος, ςύπος, stupes, κτλ. Дуби́на, (κορύνη, ῥάβδος παχεῖα ἐκ δρυὸς, ἢ ὁποιυδήποτε δένδρυ) οἷον τυ-

πῆνα, τυπάνη, ὡς τύπανον, τυπάς. Дубрáва, Дубрóва, δρυμὸς·—Дубáсъ, δρυοβαφὲς ἱμάτιον, κτλ.

Дугà, (τόξον) τύκα, τύκος, τύχος [=πέλεκυς, σφύρα, κτλ. ἐκ τοῦ τύκω = τεύχω, τέκω, τέξω, ὅθεν καὶ τὸ τόξον· ὡς καὶ, τύκω, τιτύσκω = ϛοχάζομαι, τοξάζομαι.]

Дудà (αὐλὸς) ἐκ τȣ̃ дýю (πνέω· ὡς, αὔω, αὐλὸς). παρηχεῖ δὲ τὸ ὀνοματοπεποιημένον τȣτῶ, τυτῶ· ,, τυτῶ ἡ γλαῦξ· ὡς ἐκ τȣ̃ φθόγγȣ, τȣ, τȣ, (Πλαῦτος. βλ· καὶ Ἡσύχ). Ἐκ τȣ̃ Дудà καὶ τὸ Τȣρκ. duduk, ὁ αὐλὸς.

Дýжiй, καὶ Дюжiй, Дюжъ (εὔρωϛος). Дюжѣю (εὐρωϛῶ) συγγ. δύνω, δύναμαι· (ἐκ τȣ̃ δύω) δύσκω, δύσσω (δύζω) δυϛὸς=δυνατὸς. Οὐ γὰρ οἶμαι τὸ Дюжъ = δαῦσος, αἰολ· δάνσος (ὡς, ἀνθέντης, ἀντὶ αὐθέντης), λτ. densus, δασύς ,, δαῦγος (γρφ. δαῦσος) δασὺς. (Ἡσύχ). Τὸ θέμα Дуг— = δυϝ—δύϝω, (δύγω).

Дýмаю (λογίζομαι, βȣλεύομαι, νομίζω, ἐννοῶ) θυμέω (ὅθεν ἐνθυμέω-ομαι), ἐκ τȣ̃ ἀῤῥήτȣ Думъ, θυμὸς (συγγ. Дýю, καὶ Духъ, καὶ Дымъ) ὅθεν Дýма (βȣλή) κτλ. βλ. Духъ.

Дуплò (κοίλωμα, ἰδίως ἐπὶ δένδρȣ). Дуплю̀ (κοιλόω δένδρον, ἐκ τȣ̃ Дупỳ, τὸ λ. ἐπενθετικὸν) δȣπῶ, δȣ̃πος = τύπω, τύπος (βλ. Ῥείμ. λ. δȣπέω).

Дурю̀ (ἀνοηταίνω, μαίνομαι). Дурáкъ (ἄφρων) θȣ́ρω, θύρω (ὅθεν ἀθύρω) θȣ̃ρος, αἰολ·

φϑρος, φύριος, λτ. (furo) furio, furia, Γρ. thor, thörig, κα.ά διαλέκτ. tor, door, Σβ. dåre, ἀρχ. Γλ. daurne = etourdi. κτλ. βλ. Adelung. Дýхъ (πνεῦμα). Душà (ψυχή). Дýю (πνέω) ϑύω, ϑύω (ὅϑεν ϑύελλα· δ=ϑ, οἷον δύω, ὡς, ϑάλασσα, δάλασσα) ϑύσις, (οἷον ϑύσσα). Ἐκ τῦ ϑύω, ϑύϝω, ϑύβω, ϑύπω, ϑύφω, τύφω, τέϑυμμαι, ϑυμὸς (ψυχή) ϑύμμα, ϑυμίαμα, ϑυμία, ϑυμιῶ, ϑυόεις, ϑύος, λτ. thus, κτλ. Ἐκ τῦ τύφω καὶ ὁ τύφος (καπνός= ϑυμὸς, αἰολ. φῦμος, λτ. fumus (καπνός)· τό δ' αὐτὸ ϑυμὸς=Дымъ (δυμὸς=καπνὸς). Καὶ τὸ Духъ = ϑύος (ϑύhος, κατὰ τὸ ϑύελλα, ὡς καὶ τὸ ἄνεμος = λτ. animus, anima=ψυχή, καὶ τὸ ψυχή=πνεῦμα). Οὕτω καὶ τὸ Ἀραβ. ruch (πνεῦμα) συγγεν. Γρμ. Rauch (καπνὸς). καὶ τὸ καπνὸς δὲ παρὰ τὸ κάπω, κάπος (πνοή). Διὰ τούτων τῶν ὀνομάτων εἰκονίζεται παρ' Ἕλλησι, καὶ Σλάβοις, καὶ Λατίνοις, ἡ ψυχή, ἧς ἐνέργειαι τὸ ϑύειν (κινεῖσϑαι, ζέειν, ζῆν), καὶ κάπειν, καπύειν (πνεῖν). Ἀλλὰ καὶ τὸ Дыхáю (πνέω, ἀναπνέω) συγγενὲς Душỳ (πνίγω) ϑύσσω, ϑύω, καὶ ϑύπω, τύφω (=φώγω, ὅϑεν λτ. foco, suffoco)· καὶ αὐτὸ τὸ πνίγω, (πνίϝω, πνίω), συγγενὲς, τῦ πνέω, πνείω. Διὰ τῆς πνοῆς, πνέομεν· χωρὶς πνοῆς πνιγόμεϑα. Καϑόλυ δὲ τό, τε ϑύω (дýю) καὶ τὸ πνέω, ὀνοματοποιΐαι, ὡς καὶ τὸ κάπω = ϝαὔω, ἄω (βλ. Ῥείμ. λεξ.). πρὸς τὸ Духъ

παραβάλλουσι καὶ τὸ Ζενδ. tug. (Tripart. p. 373). βλ. Дымъ, καὶ Дýмаю.

Дýю, βλ. Духъ. Πρβλ. Γρ. dute, düte, tute, Ἀγ. toot, (Tripart. p. 31.)

Душица (ὀρίγανον) ἐκ τοῦ дýю (πνέω, ἐκπνέω, εὐωδιάζω) οἷον, θυΐσκα (θυσίσκα)· ὡς ἐκ τοῦ θύω καὶ ἡ θυΐα (εὐῶδες δένδρον) καὶ ὁ θύμος κτλ.

Дщéрь, Дщи (θυγάτηρ) Ρωσ. Дóчь, Βμ. dcera, Κρτ. kchi, kcher, Κρν. hzi, hzer: ἐν τοῖς Γλαγολιτικοῖς βιβλίοις, Дéщи, Дéщер. οἷον θέκτηρ, θύκτηρ, θύκτη, (щ=κτ=ct=στ. τσ, τζ. βλ. ἀλφάβ.) θύγτηρ, ἐκ συγκοπῆς τοῦ θυγάτηρ· τούτου δὲ τὸ πρωτότυπον ἴσως ἐστὶ τὸ σωζόμενον ἐν τῇ διαλέκτῳ τῶν περὶ τὰ Ἰωάννινα Ἠπειρωτῶν, θύγος=θυγάτηρ· οἷον ἐν δημώδει ᾄσματι. „Ἐδῶ 'χουν θύγον ὄμορφην, θύγον καμαρωμένην" οἱ δὲ καθ' ἡμᾶς Λάκωνες λέγουσι καὶ δυχατέρα, ἢ δυγατέρα, ἀντὶ θυγατέρα, (κατὰ τὸ, δεὺς, θεὺς κτλ.) ὅθεν καὶ τὸ Дочь, Дщерь, Дещерь = δέκτηρ, δύκτηρ, ἀντὶ (θύγτηρ) θυγάτηρ. [τὸ ὄνομα φαίνεται παρὰ τὸ τύκω = τέκω, τέκος, τύκος, θύγος· ὡς, θήγη=θήκη, κτλ. Πρβλ. Λιθ. dukte, Γρ. Tochter, παρ' Οὐλφίλᾳ dauhtar, Ἀγγ. daughter, κτλ. καὶ Περ. duchtar, Σκρ. tugida (οἷον θυγίτα) κτλ. Σημείωσ. д=θ, καὶ πρβ. Дерзáю, Дúво, Дробь, Духъ, κτλ. ὡς καὶ θ=δ· δάσος, θάσος· ὅθεν καὶ ἡ νῆσος Θάσος.

Дъждь, *Σλαβ.* = Дождь.

Дымъ (*καπνὸς*) *θυμὸς*, *αἰολ.* *φῦμος*, fumus, *θύμμα*, *θυμία* (*θύω*, *θύπω*). *Σκρ.* du, duma, *καὶ Τϋρ.* duman. *Πρβ. Γρ.* Dampf (*ἀτμὸς*, *καπνὸς*, *νέφος*) *Σβ.* dimma, *'Ισλ.* dimur = *σκοτεινὸς κτλ.* (*βλ.* Adelung. *λ.* Dampf. *καὶ* dämmern. *βλ.* *καὶ* Тма). Дымлю (*ἀντὶ* Дымю, *καπνίζω*) *θύμω*, fumo, *θυμιῶ*. „ *ἄνθρακες θυμιῶντες* (*Θεόφρ.*). *τὸ θέμα* Дмў, *ἐκ τῦ* Дую, *βλ.* Духъ. (*Σημείωσ.* ы=у=*υ*=*ϋ*).

Дыня (*πέπων*) *θοίνα*, *θοίνη?*

*Дьякъ (*ἐκ τῦ* Дïáконъ) *διάκονος*, *ὡς καὶ Σ. συγκοπῇ*, *διάκος*· 2) *πρωτοψάλτης*, *ὡς διακονῶν τὰ 'Εκκλησιαςικὰ* (*καθὰ καὶ νῦν παρὰ Χίοις*, *διάκος*, *καὶ ὁ ἐλλόγιμος καὶ ὁ ψάλτης*) *ὅθεν* 3) *ἀρχαίως*=secrétaire (*γραμματεὺς*) *ὀχ ὡς διάκονος ἁπλῶς* (*ὑπϋργός*), *ἀλλ' ὡς γράμματα εἰδὼς*, *ὁμοίως τῷ ἱερῷ διακόνῳ*. *Τοὺς γὰρ ἐλλογίμους καὶ γραμμάτων ἴδμονας εἴθιςαι καὶ χρὴ διακονεῖν τὰ περὶ τὰς ἱεροπραξίας*, *καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν θείων Γραφῶν*· *ὅθεν καὶ ἐν τῇ συνηθ'. παρὰ τοῖς χυδαίοις τὸ ἀναγνώςης συνώνυμον τοῦ λόγιος*, *λογιώτατος*, *ἀπὸ τῦ 'Εκκλησιαςικοῦ ἀναγνώςου*. *Καὶ οὗτος δὲ παρὰ 'Ρώσσοις*, Дьячéкъ (*διακάκης*, *διακονάκης*.)

Дѣва, *ὑποκρ.* Дѣвица (*παρθένος*) *θαίβα*=*τιθαίβα*, *τιθαιβὸς*, *ὅθεν τιθαιβώσσω* = *τιθηνῶ*. [*ἐκ τῦ θάω*, *τιθάω*, *τιθαίω*, *τιθαίϝω*,

* *

τιθαίβω· ὡς θάω, τιθάω, τιθή, καὶ τηθὴ, τιθήνη, τιτθὸς, τυτθὸς, καὶ (θάω) θῆλυς, θηλή κτλ. τὸ δὲ (θαίβα) τιθαίβα=τιθηνυμένη (ὡς καὶ κόρη ἐκ τῦ κόρω, κορέω=τρέφω) καὶ τυτθή.] Πρβλ. ἀρχ. Γρ. Diuuvi (*κόρη, παρθένος*)· *τὸ δὲ 'Αγσξ.* theowa=*θὴς, θῆσσα. βλ.* тать, *καὶ* Adelung *λ.* dieb.

ДѢва́ю, *θεύω* (*θεβέω*) = *θέϜω, θέω, τιθέω, θῆμι,* (*τίθημι*). *τὸ θέμα,* ДѢ́ю = *θέω* (*θ*= *δ.*) ,, Не знаешъ куда дѢвашь своего сына. *οὐ γνόει* (*ἀγνοεῖ*) *κοῦ δὰ θεύῃ* (*θείῃ, θῇ*) *σφῶϊον ἶνιν* [*ὡς τὸ* ,, *ὀυκ εἶχον* (*καὶ οὐκ ᾔδεισαν*) *ὅποι ἀυτὸν θῶνται* (*Αιλιαν.*) *Σ.* ,, *δὲν ἔχει, ἢ δὲν ἐξεύρει ποῦ, νὰ τὸν βάλῃ. ἐπὶ διαφερούσης τιμῆς καὶ περιθάλψεως*] *καὶ τὸ ἀρχ. Γρ.* deo, deon (*ταπεινὸς*) *ἐκ τοῦ θέω, τίθημι* (*κατατίθημι*). ОдѢва́ю, одѢ́ю = *περιθέω* (*περιτίθημι, περιβάλλω=ἐνδύω*) *κτλ. καὶ Λιθ.* demi, *καὶ* dedu = *τεθᾶ* (*τιθῶ*) *καὶ θῆμι* (*τίθημι*). *συγγεν.* ДѢ́ю.

ДѢдъ (*πάππος*) *τέττας, Λτ.* tata, *Γρ.* Dad, Dot, Tate, *'Αγ.* dad, *'Εβρ.* dod, *Τουρ.* dede, *Σκρ.* dodon, *Ζνδ.* tada *κτλ.* [*φυσικὴ φωνὴ τῶν βρεφῶν, ὡς, ἄττας, πᾶ, μᾶ.*]

ДѢжа̀ (*κάδος, πίθος*) *Γρ.* Döse, *δοχὴ, δοχὸς, δοχεῖον* (ж=*χ, καὶ ο=ε.*)

ДѢлю́, *δαίλω=δάλω, δάω* (=*κόπτω, μερίζω, διαιρῶ*). *Γρ.* theilen, *μ'. λτ.* talliare, *'Ιτ.*

tagliare, *Ιλ.* tailler. *κτλ.* Дóля (*μερὶς*) *ὡς ἐκ τοῦ δαίω, δαστὴ. κτλ. βλ. καὶ* Долъ.

ДѢшу, dessim, dessiti, *Βοεμ.*=*δειόσω, δεδίσσω* (terreo). *Λεξ.* Gelenii.

ДѢю (*πράττω, ποιῶ*) *θέω* (*ὅθεν, τίθημι*=*ποιῶ*) *ἢ τέω, ὅθεν τέλω, τελέω*, ДѢлаю. [*ἐκ τοῦ τέω, τέλω· συγγεν. τοῦ ςέλλω, ςέλω, ἐκ τοῦ ςέω.*] *τὸ 'Αγγ.* to do, *'Ασξ.* don, *Κσξ.* deon, *Γρ.* thun = *θεῖναι* (*ποιεῖν.* Adelung.) *ὅθεν.*

ДѢло (*ἔργον*) *ὡς τὸ, τέλος, τέλεσμα.* Не-дѢля (*ἡ Κυριακὴ, οἷον, νη—τέλεια*=*ἀτέλεια, ἀπραξία, ἀργίας ἡμέρα· ὡς καὶ*, не-дѢльній день = *ἡμέρα Κυριακή. 'Αποκαλ. Α,* 10.) *ἐξ αὐτῆς δὲ καὶ ὅλη ἡ ἑβδομὰς*, НедѢля. (*ὡς, σάββατον* = *ἀργία, καὶ σάββατα* = *ἑβδομὰς, παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ*) *βλ. καὶ* пять.

ДѢти. *βλ.* Дитя̀.

Дя́дя (*θεῖος*) *τάττας. βλ.* ДѢдъ.

Є.

Є. Е, є, е (є́ст, *προφερ. γές*, Jest)=**Є**, Е, ε.=α, ο, η.—є҃ = ε' (5). єі҃=ιε' (15). ҂є = ͵ε (5000).

Е, Є, *Σλαβ. καὶ 'Ρωσ.* её=ε̃, ἑὲ (*αὐτὴν*).

*Евнухъ, *εὐνοῦχος* (*Σημείωσαι, εβ*=*ευ*) (*Γρφ.*)

Егдà (ὅτε) εὖτα = εὖτε (ὡς, πότα, αἰολ. καὶ πόκα, δωριχ. = πότε). ἢ, ἔϜτα (ἔγτα) = ὅϜτα, ὅτα, ὅτε (ε = ο. ὅθεν καὶ, тогдà, τόϜτε) Ϝ = υ, β, γ.

Егò (ЕГО) ἔϜο, ἕο, 2) = ἑϜέ, ἑὲ (αὐτὸν) ἐκ τοῦ онъ.

Едà (ἢ; μή; ἐρωτηματικ.) εἶδα, εἶδή;

Еди́ный, Еди́нъ. 'Ρωσσ. оди́нъ (εἷς) ἴττον. „ἴττον, ἕν. Κύπριοι, ἐκ τοῦ ἴς (ἴσσος, ἴττος) = ἴος = εἷς· καὶ „ἴγγα, ἕν. Πάφιοι. [ὡς ἐκ τοῦ ἴν, ἴννος, νν = γγ, ἴγγος. 'Ησύχ. ὅθεν (ἴγγυλος) Λτ. singulus, singularis, ἑνικός]. ἢ ἐ(δ)ινὸς = ἐϊνὸς (παρενθέσ. δ) = εἰνὸς, οἰνὸς, ἑνὸς, ἕνις, (ὅθεν ἔϜνις, εὖνις = μόνος, μεμονωμένος, ἔρημος.) καὶ οι = ου, οἰνὸς, οὐνὸς, οὔνιος ('Ησύχ·) λτ. œnus, unus, κτλ. τοῦ δὲ ἕεις, εἷς, ἕν, συγγεν. Γρμ. ein, eins, 'Ισλ. ein, κτλ. Πρβλ. τὸ Σκρ. καὶ Ζενδ. ik, hek, καὶ Βενδ. edek. κτλ. ['Η ἰδέα τοῦ εἷς ἐμφαίνει μόνωσιν, τὸ μόνον καὶ ἀσυνδύαστον, ἢ ἀδιαίρετον· ὅθεν καὶ τὸ μόνος, ἐκ τοῦ ὀνὸς, οἰνὸς, ἑνὸς, προσλήψει τοῦ μ (ὡς, ὄνθος, μόνθος· ἄλευρον, μάλευρον. καὶ τὸ κοινὸς δὲ ἴσως οὐ μᾶλλον ἐκ τῆς ξὺν, ξυνὸς, ἢ ἐκ τοῦ οἰνὸς (προσλήψει τοῦ πνευματισμοῦ κ), ὡς εἷς τις ὤν, καὶ ἀδιαίρετος. βλ, 'Ρείμ. λ. κοινὸς].

Éже (ἵνα, ὥς γε), καὶ Éжели, εἴγε, αἴγε,

συγκοπ. Если. (Еже, лп. Е, же=ἐ, εἰς δὲ). ἢ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἐφεξῆς.

Éже, ὅγε, ἵγε, (οὐδέτερ, τοῦ иже): еже есть, ὅγε ἐστὶ (τουτέστι. е, же): á еже, ἡδ' ὅγε= τὸ δὲ. заéже, διὰ ὅγε, διόγε, (διὰ τοῦτο) οἷον ζα ὅγε (ὅζε· γ=ζ. καὶ ἡ διὰ, παρὰ Κυπρίοις, ζὰ).

Ежъ, ἐχῖνος (ἔχις) ἔζ=ἔχ—ις, ἔχις, ὅθεν (ἔχινς) ἐχῖνος· γράφεται καὶ Ѣжъ. Ежеви́ка (βάτος) ὡς ἐχινώδης, κατὰ τὸ, ἐχινόπους, ж=з=χ.

Éзеро, 'Ρωσ. óзеро [λίμνη· ἐκ τοῦ ез, καὶ τῆς καταλήξεως еро. (Δοβρόβισκ. 296) ἔζ= ἔχ (χ=ζ)=ἄχ—ἄχα, ἄκα, aqua. βλ, Окà.] οἷον, ἔζερος, ἐζερὸς=ἐχερὸς=ἀχερὸς. ['Εκ τοῦ ἄχα, καὶ τῆς καταλήξεως, ερος, ηρος (ὡς, πνιγηρὸς, τακερὸς) ἐσχηματίσθη τὸ ἀχερὸς, οὗ τὸ μεγεθυντικὸν σῴζεται ἐν τῷ 'Αχέρων, ποταμὸς Θεσπρωτίας (ὅθεν 'Αχερουσία λίμνη. παρὰ τὸ ἄχα καὶ ὁ 'Αχελῷος. κτλ. βλ. Водà). 'Εκ δὲ τοῦ éзеро, ὁ τῆς συνηθ. Νιζερὸς (ἡ Νεσωνὶς, λίμνη Θεσσαλίας) κατὰ πρόσθεσιν τοῦ ν (ἐζερὸς, Νεζερὸς, ὡς νερὰ =ὑρὰ· νεμπότης, ὁ ἐμπότης) ἡ δὲ παραγωγὴ τοῦ Νεζερὸς ἐκ τοῦ Νεσωνὶς, βεβιασμένη καὶ ἀπίθανος. 'Εκ τοῦ ἀχέρων, γίνεται καὶ ἀχερωῒς, ἡ λεύκη, ὡς δένδρον ὑδροχαρὲς καὶ ὑδατοτραφὲς, τοῦτο δέ τινες ἀνέγνωσαν ἀχελωῒς, ὡς ἐκ τοῦ ἀχελῷος. 'Η δὲ παρα-

γωγὴ τοῦ Ἀχέρων, παρὰ τὸ ἄχεα ῥέειν, φαίνεται μᾶλλον πεποιημένη, ὡς ἐκ τοῦ ποιητικοῦ Ἀχέροντος, ποταμοῦ τοῦ ᾅδου]. Ἐκ τοῦ езеро, Езеріякъ. (ἔθνος Σλαβόνων, παρὰ λίμνας κατοικοῦν) οἷον ἀχεριακοὶ, ὡς ἀχερούσιοι (λιμναῖοι, παραποτάμιοι, κατὰ τὸ Πάραλοι, κτλ.) Ἄτοπον δ' ἂν εἴη, εἴ τις παραβάλλοι τὸ езеро πρὸς τὸ ζωρὸς, ζώω = ζέω, κατὰ τὸ Γρ. See (der See, λίμνη. die See, θάλασσα) Ὀλλ. Zee, συγγ. ζέω, ζέσις· ἢ σίζω, (σίδω) Γρ. siede, sause (ὀνοματοποιΐαι, ἐκ τοῦ ἤχου τοῦ ὕδατος καὶ τῶν ἀνέμων)· ὁ δὲ Σουΐδ. ἔχει καὶ ἀζείρει = ζέει, ἀλλ' ἦτε γραφὴ πάνυ ἀμφίβολος, καὶ ὐδὲν κοινὸν τύτῳ καὶ τῷ єзеро. βλ. καὶ ильмень.

Ей, Σλ. ЄИ, ἑοῖ (αὐτῇ.)

Éй (ναὶ) ἤ, (βεβαιωτικὸν· κατὰ διάλεκτον, εἴ. ὡς, νηὸς, νειὸς, κτλ. ὅθεν εἴ.) Γλ. oui. Γρ. ja, jo. ἤ, ὡς τὸ γὰ, γὲ (βεβαιωτικὸν). καὶ Ἑβρ. je (βλ. Adelung. λ. Ja). τὸ Ей, καὶ ὀμωτικὸν, ὡς τὸ, ναὶ, νή. „Ей Богу, νὴ τὸν θεὸν, καὶ, ей, ей, (κατ' ἀποσιώπησιν, διὰ σέβας, ὡς, νὴ τὸν··· μὰ τὸν···) ἢ ὡς, ναὶ ναὶ (κατ' ἐπαναδίπλωσιν.). Οὐ γάρ μοι δοκεῖ τὸ Ей = ἐῢ (καλὸν. = εὖ, ἐκ τῦ ἔω = εἰμὶ) καὶ Τυρκ. egi, ei.

*Елéй, ἔλαιον, λτ. oleum, Γτ. alev, Ἀσξ. ele, Ἀγ. oll, Γρ. Oel, Γλ. huile, κτλ. καὶ οἱ

Πλαταγῶνες, oli. (βλ. Adelung). σημείωσαι ей = αιον, εον· διὰ τοῦτο καὶ ἔγραψα τὴν λέξιν.

Еле́нь, 'Ρωσ. Оле́нь (ἔλαφος) ἐλὴν, ἐλὸς, ἐλλὸς, ὅθεν ἔλαφος, Γτθ. elaho (φ = χ = h). Τὸ δὲ Γλ. elan = ἀλκὴ (βοῤῥεία ἔλαφος, λτ. alces, καὶ cervus alces) Γλ. Elend, Elenthier, Σβ. elg, κτλ. καὶ τὸ 'Εβρ. ajela = ἔλαφος. βλ. καὶ Лань.

Еле́цъ (ἰχθὺς, cyprinus dobula) ἔλοψ, ἔλλοψ (е = ο, καὶ ц = ξ = ψ· οἷον, ἔλοξ· ὡς, ἰψὸς, ἰξὸς· nix, νίψ).

Ели́кій, Ели́къ (ὅσος) ἡλίκος.

Е́ль, Е́лка (ἔλα) ἐλάτη.

Е́млю, ἀόρ. ялъ, ἀπαῤμφ. яти [λαμβάνω δέχομαι, συλλαμβάνω, κτλ. τὸ θέμα я, (яю) = ἄ — ω, ἄω, ἄϜω, αὔω, ἄφω, ἄπω, ἄπτω—πτομαι· ἐκ δὲ τοῦ ἀῤῥήτου ею (= яю, ἔω, ἄω) τὸ е́му (οἷον, ἔμω) μετὰ τοῦ ἐπενθετικοῦ, л, е́млю. ὡς καὶ иму̀ (ἀντὶ ему̀) има́ю, ὅθεν καὶ и́мамъ, имѣ́ю (ἔχω, οἷον ἄμημι ἀμέω). Παράβλ. τὸ λτ. amo=capio (ὡς τὸ ἀσπάζομαι. amata=capta. Αὖλ. Γέλ. α, 12, ὅθεν καὶ = ἀγαπῶ.) καὶ emo (ὠνοῦμαι) ὅθεν ad-imo, κτλ. Τοῦ αὔω, ἅπω (ἅπτω) συγγεν· καὶ τὸ, ἔπω (= ἅπω, ὅθεν π=μ, amo, емлю) καὶ (π=κ) ἔκω, ἔχω, τοῦτο δὲ καὶ μεταθέσ. ἐκ τοῦ χέω (ὅθεν, σχέω) χάω, χαύω (=αὔω,

άω) λτ. (habo) habeo, „ ἄβεις, ἔχεις· μεταβὼν, μετασχὼν (Ἡσύχ.). τὸ ἄω φαίνεται θέμα καὶ τῦ αἴνω, αἴνυμι = Γρμ. nehmen (Adelung.) βλ. Ῥείμ. λ. ἅπτω.]

*Ербихъ, erbich, καὶ irb (Καρνιλ) Γρμ. Orb, Ὀλλ. erve, Οὐγκ. arva, λτ. orbus, ὀρφὸς, ὀρφανὸς (Tripart p. 34)

Éрникъ (θάμνος, θαμνῶδες χωρίον) ἔρνος (ὡς, ἔρνυξ.)

Éрикъ, ῥύαξ (οἷον ἐρύαξ, ἔρυξ, μετὰ τῦ εὐφωνικῦ ε· ὡς, ῥύω, ἐρύω. Λέξις τῶν παρὰ τὸν Ρᾶ (Βόλγαν) καὶ τὴν Κασπίαν κατοικούντων). παράβαλ. Ἐρίγων, ποταμὸς Θρᾴκης, Συνήθ. Ῥιγίνα [ἐκ τῦ ῥίω, ὅθεν ῥὶς, ῥὶν = ῥέω, ἐρίϜω, ἐρίγω (ὡς καὶ τὸ ἐρύγω, ἐρεύγω ἐκ τῦ ἐρύω, μετὰ τῦ Ϝ = γ. Οὕτω καὶ ἐράω, ὅθεν ἐξεράω, ἐκ τῦ ῥάω = ῥέω, ῥίω. τοῦ δὲ ῥάω συγγενὴς ὁ Ῥᾶ. βλ. Ревень.]

Ерóшу, (φύρω τὰς τρίχας ἀτάκτως) καὶ μέσ. Ерóсуся (φρίσσω τὰς τρίχας, ἐπὶ θηρίων) ἐ-ρόσσω, ἀντὶ ἐ-ρίσσω = Ϝρίσσω (βρίσσω) φρίσσω. Γλ. friser, κτλ.—Ерóшка (κεφαλὴ ἐλόθριξ) φριξὴ (φρισκή)· ὡς „ φριξὴ κόμη (Ἀριςοτλ.) καὶ „ ἔφριξαν ἔθειραι (Ὅμ.). τὸ ε, εὐφωνικὸν, ὡς ῥύω, ἐρύω.

*Еродія, ἐρωδιὸς, καὶ ῥωδιὸς λτ. rodius.

Ершъ (πέρκη, perca cernua) ἴσ. ἔρκη (ἀποβολ. τῦ π· ὡς, ἀλαιὸς, παλαιὸς) ἐρκὸς, ἔρξ,

ἀντὶ πέρκη, περκὸς (πέρξ) βλ. Вершъ. ἡ ἔρση, (μετφ. πᾶν δροσῶδες καὶ τρυφερὸν ζῶον, ὁποῖαι μάλιςα αἱ πέρκαι τῦ Νευᾶ τῆς Πετρυπόλεως·) τὸ δὲ ἔρση (δρόσος) ἐκ τῦ ἔρδω, ἄρδω· βλ. καὶ рыба.

Ерóшка, βλ. Ерóшу, ῥίσσω, φρίσσω, φρίγω, συγγ. φρύγιο (λτ. frigo, frixus) καὶ υ=ο (οἷον, Fρόσσω). βλ. Ῥείμ. λ. φρίσσω.

Éсень, Ῥωσσ. осень (φθινόπωρον) αὔσων? (αὔω, ὅθεν αὖρα, ὧρα, καὶ εὔω, εὖρος, ὖρος). ἴσ. συγγ. Веснà. βλ. καὶ осень.

Есмь, еси, есть, ἐσμὶ (ὅθεν ἐσμὲν) = ἐμμὶ, ἐσσὶ, ἐςὶ. πληθυντ. есмы, есте, суть (ἀντὶ есуть. Δοβρόβ.) ἐσμὲν, ἐςὲ, ἐντὶ, καὶ εἰσὶ (ἐσῦντι, ἔσεντι). Σερβ. есам, jesam, οἷον ἔσαμι = ἔσεμι, ὅθεν συγκοπῇ, ἐσμὶ) Λετ. esmu (ἀντὶ ἐσμὶ) Λιθ. esmi. κτλ. Πρβλ. Λατ. sum, (ὡς ἐκ τῦ, ὕω, ὑμὶ, Fῦμι [ὅθεν, φῦμι, φύω] σῦμι· ὡς, ἕλα, σέλα.) es, est. sumus, estis, sunt (ȷυντὶ). Γοτθ. καὶ Ἀσξ. am, καὶ em, καὶ im, ἀρχ. Γρ. bim (Fιμὶ, εἰμὶ, καὶ ἡμὶ, ὅθεν ἦν·) παῤ ὃ τὸ Γρμ. bin, (bis) bist (Fῆσ-θα) ist. sind, seyd, sint. Σκρ. osmi, osi, osti, πληθ. sumus, sunti. Περσ. am, ai, ast: aim, aid, ant. κτλ. — Σλαβ. δυϊκ— есвà, естà, естà = ἐςὸν, ἐςὸν [τὸ ά πρόσωπν (οἷον ἐσμὸν) παῤ Ἕλλησι λείπει]. μετχ. Сый (ὁ Ὤν) οἷον Fύς, ἐκ τῦ ὕμι, (ὡς φὺς, ἐκ τῦ φῦμι) ἢ ὀρθότερ. ȷεὶς, ἐὶς, αἰολ· ἔνς,

(λ. ens) ἔντος, θηλυκ. ἔσσα, Δωρικ. (ἐκ τȣ̃ ἔω) ὅθεν καὶ ἐσσία = ȣ̓σία. сущій (ὢν) ȣ̓̃σιος Ϝȣ́σιος (ὅθεν ἀνȣ́σιος, κτλ. βλ. Μέρ. Α. ῥῆμα). Нѣсмь, Нѣси, Нѣсть, = Не есмь, κτλ. ȣ̓κ ἐσμὶ· καὶ Нѣть (= ȣ̓κ ἔςι) = οὐ. Естество (есть) ȣ̓σία, οἷον, ἐσσιωτϜὸν, οὐσιότης, ἐςότης=ἐςὼ (ὅθεν εὐεςὼ, ἀειεςὼ) καὶ „ ἐπȣτὶς, ȣ̓σία. 'Ρόδιοι, ('Ησύχ. οἷον, ἐπουσὶς, ἐπ—ουσὶς. βλ. истинный) λτ. essentia (esse) Γλ. essence Γρ, Wesen. κτλ.

*Ехидна, Ехидный, ἔχιδνα, - δνειος· ὅθεν Ехидствую καὶ Ехидничаю (βλάπτω, ὡς ἡ ἔχιδνα) οἷον ἐχιδνίζω.

Ею, ἑοῖ, οἱ (αὐτῇ). Ея (αὐτῆς), ἁς, ἑῆς.

Еще, ἔτι, λτ. etiam.

Ж.

Ж. ж. ж (Живѣте, ὡς τὸ Γλ. J. Jivjete, Ζηβιέτε) = Ζ, ζ· καὶ = β, γ, δ, χ, σ. (βλ. 'Αλφάβητ.)

Жаба (φρῦνος, ἢ φύσαλος, εἶδος βατράχου) βάβα-ξ (ζάβα-ξ. ὡς, ζαρεῖ=βαρεῖ. „ βάβακα τὸν βάτραχον· Ποντικοὶ. 'Ησύχ.) Πρβ. ὀλολυγόνες, λάλαγες, κέρβεροι (βάτραχοι· καὶ ὀξύγη = φύσαλος)· ὀνοματοποιΐαι ὡς ἐκ τοῦ κοάζοντος βατράχου.

Жа́бры (*πληθ. βράγχια ἰχθύων*) *ὡς ἐκ τε̃* Жабръ (*οἷον σάφρος, σάφροι, ζάφροι, μεταθέσει*) = *σφάροι, σφάρος, φάρος, πρωτότυπον τοῦ σφάρυγξ, φάρυγξ, φάραγξ· ὅθεν σφάραγος, Σ. σπάραχνον, καὶ ζβάραχνον,—χνα* (*τὰ βράγχια*), *οἷον ἐκ τε̃ σφάραγνος· ὡς, σφάκος, σφάγος, σφάγνος.*

Жа́жду, Жаждáю, Жадáю (*διψῶ*) *οἷον ζάσδω, σάσδω, σάζω*=*ϳάζω*=*ἄζω* (*ξηραίνω*). Жажда, *σάσδα, ἄσδα, ἄζα* (*δίψα*). [*ἐκ τοῦ ἄω, αὔω, μετὰ τοῦ πνεύματος, σαύω, ζαύω,* (*σ*=*ζ, ὡς καὶ ἐκ τε̃ ἄω, σάω, ζάω, ζαής·*) *ὅθεν τὰ, σαυκρὸς, σαυσαρὸς, σαυσαρισμὸς, κτλ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ αὔω καὶ τὸ ἄζω, ἀζαίνω* = *ξηραίνω· συνεισάγει δὲ τὴν δίψαν ἡ ξήρανσις· ὅθεν ἐξελήφθη τὸ ἄζω, ἄσδω* (жажду) *καὶ ἀντὶ τοῦ, διψῶ, κατὰ τὴν συνήθη μετάληψιν τῶν ἑπομένων ἀντὶ τῶν ἡγεμένων, καὶ τ' ἀνάπαλιν. Οὕτω καὶ τὸ ἐκ τοῦ αὔω, αὐχμὸς* = *ἀνυδρία· καὶ τὸ Γρ.* Durst (*δίψα*) *ἐκ τοῦ* dürre, dörre = *θέρω, τέρω, τέρσω* (*ξηραίνω*) *λτ.* (torro) torreo: *καὶ τὸ λτ.* sitis = *ϳίδος, ἴδος* (*καῦσις*) *κτλ.*]

Жа́лкій, Жа́локъ (*ἐλεεινὸς*)· Жалѣ́ю (*ἐλεῶ*) *ζάλαξ, ζαλόεις* = *σάλαξ, σάλλω, σάλω, καὶ σέλλω, ζέλλω*=commoveo, commoveor(*Ῥειμ. λ. σέλλω*)· *ὅθεν, σαλαΐζει* = *κόπτεται* (*Ἡσύχ.*) *ἢ* = *Λτ.* doleo. (д=ж.) *ἕτερον δὲ τὸ δείλαιος, δειλός.*

Жа́ло (*κέντρον*) *ζάλος, ζέλος*=*ζέλλω*, Жа́лю(*κεντῶ*)

βάλλω, βέλλω, βέλος, (β = ζ). „ ζέλλω, βάλλω ('Ρείμ.)

Жаръ (*καύσων, θέρμη*). Жáрю (*ὀπτῶ*) *σάρω, σάρος = σέρω, σέρος=θέρω, θέρος, θέρμη (θ=σ. λακωνικ. καὶ σ=ζ)· „ σαρμὸς, θερμὸς, Κύπριοι. ('Ησύχ.) ἐκ τοῦ σέρω (θέρω), σεὶρ = ἥλιος. καὶ σείριος (ὁ ἀστὴρ. βλ. 'Ρείμ. λ. Σείριος). Παράβ. 'Εβρ.* sara (*φλόξ*). *'Αρμ.* zerm (*θερμὸς*) *κτλ. 'Εντεῦθεν τὸ τῆς συνηθείας ζάρα, ζιάρα (ἡ ἐκ τοῦ πυρὸς θέρμη) παράτισι τῶν χωρικῶν τῆς Θετταλίας, καὶ τοῖς παροικοῦσι Βλάχοις· καὶ 'Αλβανιςὶ δὲ,* Ziar.

Жвáнъ, *βλ.* Чвáнъ.

Жвỳ (*μασσάω, μασσῶμαι*) *ζάπω, = δάπω, δέπω, δόπω (δ=ζ, ὡς καὶ Συνήθ. ζȣπῶ= θλίβω, ἐκ τȣ̃ δέπω, δέφω, δόπος, δȣ̃πος, δȣπῶ. τὸ θέμα, δάω, δάϝω, δαύω, δέϝω, δεύω). 'Ρωσσ.* Жую̀, *ἀπαρέμφ.* Жевáть, *ὡς ἐκ τȣ̃* Жевáю, Жевỳ=*ζεύω (ζέβω) ἀντὶ δεύω (δέβω, δέφω) δέπω, (βλ. 'Ρείμ. λ. δάπτω). τὸ δὲ* Жую̀, *οἷον ζύω, ἐκ τȣ̃* Жевỳ (*ζεύω*) *ὡς, κύθω ἐκ τȣ̃ κεύθω, καὶ τὸ λτ.* gusto (*γύσθω, γύω*) *ἐκ τȣ̃ γεύω. 'Αλλὰ τὸ αἰολ. ζεύω, ἀντὶ γεύω, δῆλον, ὅτι ἕτερον τȣ̃* Жевỳ, *ὅθεν συγκοπῇ, τὸ* Жвỳ.—Жвáнie, Жевáнie (*μάσσησις, ἀναμηρυκισμὸς*) *ἐσχηματίσθη ὡς τὸ δαπάνη (ζαπάνη, ζεπάνη) καὶ δέπανον, δείπανον, συγκοπ. δεῖπνον (δέπω, δάπω).*

Жгу̀ (*καίω· ὀκ οἶμαι=ζέϜω* [*ζέγω*] *ζέω*, *ὅθεν*, *ζένω*, *ζεννύω*, *Γρμ.* senge, *καὶ ζύω*, *Περσ.* sucht), *ἀλλὰ μᾶλλον = δαίϜω* (*δαίω*, *δάω*, *καὶ δέω*, *ἀντὶ δάω*, *δ* = ж, *ζέϜω*, Жегу, *ὅθεν συγκοπ.* Жгу) = *δαύω*, *ζαύω*, *καύω* (*αὔω*, *ἄω*) *Λιθυαν.* degu (*δαίω.*)

Жде (*μόριον τελικὸν* = *σδε*, *δε*) *οἷον*, пóй (*τὸς*, *τόος*, *τοῖος*) пóйжде, *τοός δε·* полúко, полúкожде, *τηλίκον*, — *λίκος*, *τηλικός δε· καὶ* Ждо = Жде: кóй, кóйждо, *κόος* (*κοῖος*) *κοιός δε* (*ποῖος*, *ὁποῖος.*)

Жду (*προσδοκῶ.*) *ζατῶ*, *ζητῶ· ἤ*, *ζίδω*, *μεταθέσ. ἀντὶ δίζω*, (*ὡς δέλω*, *ἔλδω*).

Же, жь = *δὲ*, *οἷον*, тыже, *τὺ δέ.* мыже, *ἡμεῖς δὲ·* иже (и, же), *ἵςδε*, *ὅςδε*, *ὁδὲ*, *καὶ ἵςδε*, *ἵςγε*, *ὕςγε καὶ*, *οἵγε*, (*ἀναφορικόν.*)

Жéзлъ (*ῥάβδος*, *βακτηρία· ἐκ τȣ̃* Жез. *τὸ* л *κατάληξις. Δοβρόβ.*) *ἴσως*, *ζογγύλον*, *ζάγκλον* (*ζόγυλον*, *ζέγυ-λον*, *ζέζυλ-ον*), *ἐκ τȣ̃ ὀγκύλος* (*ἀγκύλος*, *ἄγκος*, *ἄγω*) *Ϝογγύλος*, *γογγύλος*, *ζογγύλος* (*συνήθ. ζογκλὸς*), *καὶ ζάγκλος· ὅθεν*, *ζάγκλον=δρέπανον* (*ὡς σκολιόν*). *Οὕτω καὶ τὸ Γλ.* crosse. *καὶ τὸ σκήπων*, *ἐκ τȣ̃ σκάπω* (*σκάμβω*, *κάμβω*, *κάμπτω*) *καὶ σκάπος* (*σκᾶπτον*, *σκῆπτρον*) *λτ.* scapus, *Γρμ.* Schaft. *συγγεν. τȣ̃ σκίπων*, *σκίμπων*, *λτ.* scipio. *βλ.* Клюкà.

Желáю (*ἐπιθυμῶ*, *ἐπιποθῶ.*) *ζελέω* = *ζέλω*, *σέλω*, *θέλω*, *δέλω*, *βέλω* (*ἐκ τȣ̃ ἕλω*, *ἕλλω*,

μετὰ πνευματισμῶν κατὰ διαλέκτȣς, βλ. Ῥείμ. λ. σέλλω). Желáтель (*ἐπιθυμητὴς*) *ζελητὴς = θελητής. Ἄλλοι παραβάλλȣσι τὸ ζηλόω, ζῆλος (ζέω, ζέελος) ζηλήτωρ, λ.* zelator, *κτλ.*

Желнà, *βλ.* Жолнà.

Желвь, *βλ.* Зелвь.

Жéлтый, (*ὠχρὸς*)· Желтóкъ (*ὠχρὸν ὠȣ̃. ἐκ τȣ̃* Желт, Жолт. *Σερβ.* Жут=Жлт, у=л: *Κρτ.* sut, *Κρν.* shut, *Βμ.* žlutu, *Πολ.* żołtu.) *Λτ.* helvus, gilvus, gilbus, galbus: *μέσ. λτ.* giallus, *Ἰτ.* giallo, *Ἰσπ.* jalde, *Γαλ.* Jaune, *Ἀγγ.* yellow, *Σβ.* gul, *Ἰσλ.* gulur, *Γρ.* gelb, gilb, *συγγ. ςιλβὸς, ςιλπνὸς, ςίλβω· ἐκ τȣ̃ ἴλλω, ἴλπω, ἴλβω (στ-ίλβω). τὸ δὲ ἴλλω, ἴλω = ἔλω, Fέλω, γέλω = λάμπω, καὶ ἕλα, (εἴλη) γέλα (γελὸς, γέλFος,* helvus, *ὅθεν καὶ οἷον γελτὸς, ζελτὸς). βλ. Ῥείμ. λ. ςίλβω, καὶ* Adelung. *λ.* gelb. *Ἡ συγγεν.* Желчь (*χολή, χολωτός*). *βλ. καὶ* Злáто.

Жéлудь (*βάλανος, βέλανος, συνήθ. βελανίδι*), *αἰολικ. γάλανος, λατ.* glans, glandis, *Γλ.* gland = *γέλανος, ζέλανος, (οἷον ζέλαν(δ)ος· β, καὶ γ = ζ· ὡς, γεύω, ζεύω· βάλλω, βέλλω, ζέλλω.)*

Желýдокъ (*ςόμαχος*), *κατὰ Δοβρόβ. συγγεν.* Желудь, *οἷον, ζελάντιον (ὡς τὸ βαλάντιον.) ἀλλά μοι πιθανώτερον δοκεῖ τὸ* Желýдокъ = *χέλȣδος (ζέλȣδος) = χέλυς—υος, καὶ—υδος*

(ὁ θώραξ, τὸ κοῖλον τῦ ςήθους). Καὶ τὸ χολὰς, χολάδος (ἔντερον) συγγενὲς κόλον, ἐκ τῦ κόλος, κοῖλος, κύλος, κύλω, κύω=κάω=χάω, χέω, ὅθεν καὶ χειά, καὶ χέλυς, κτλ. τὰ πάντα κοιλότητος σημαντικὰ [к=χ.]

Жéлчь (χολή) Σερβ. Жуч=Жлч (βλ. Желтый) Κρτ. such, Κρν. scholzh, schovz, Βμ. žluč, Πολ. żołć—Γρ. Galle, Ἀγγ. gall, Ἰσλ. galla =γολά, ἀντὶ χολά, χολή, χόλος (χέλος, Желчь, χ=ж, καὶ ζ). Ἐκ τῦ χελή, καὶ τὸ λτ. fel, (φελή, φ=χ· ὡς, ὄφις, ὄχις, ἔχις· χατίσκω, fatisco· χύω, φύω, fudo, fundo) τῦ δὲ fel (felis) συγγενὲς καὶ τὸ συνώνυμον bilis (b=f, φ.).

Желѣзо (σίδηρος) (οἷον ζέλιζος, ἀντὶ χέλιγος, χέλικος) =χάλικος, ὅθεν τὸ χαλκὸς. [ἐκ τῦ χάλω, χάω=χύω, χέω (ὡς μέταλλον χυτὸν. βλ. мѣдъ) χάλις, χάλιξ, χάλικος, χέλικος, (α=ε, к=χ, κ=γ=ζ· Желѣзо). τὸ δὲ χαλκὸς, ὅτι καὶ ἐπὶ τῦ σιδήρυ, φανερόν. βλ. καὶ Ῥείμ. λ. χάλις, καὶ χαλκός.] Ἄλλος δ' ἄν τις, ἴσως, εἴποι τὸ Желѣзо, συγγενὲς τῦ χάλυψ (χάλυξ—ὡς ὄψ, vox: ἰψὸς, ἰξὸς—χάλυκος, γος).

Жéлобъ, Жóлобъ (ςεγαςὴρ, σωλὴν) οἷον, χέλος (ζέλοϝ-ς) = χόλος = χολέρα, καὶ χολέδρα. [ἐκ τῦ χέω, χόω, χύω, χόλος, χολερὸς, χολέρα = ςεγαςὴρ σωλὴν]. Οὐ γάρ μοι δοκεῖ

παραβλητέον εἶναι τὸ, σωλὸς (οἷον ζωλόϜ-ς) = σωλὴν, ἐκ τῦ ὠλὸς, ὠλὴν = αὐλὸς (ὡς αὖλαξ, ὦλαξ· αὖς, ὦς, οὖς· κτλ.) Ἐκ τοῦ ὠλὸς (αὐλὸς) καὶ ἰδίως ἐκ τῦ ὦλαξ (αὖλαξ) ὠϜλὸς, ὦϜλαξ, τὸ τῆς συνηθ. ἐν Θετταλ· ὠγλᾶς, οὐγλᾶς, ὁ σίφων, ἢ αὐλὸς, δι' ὃ ἀποςάζει τὰ σίκερα. (παρ' ἄλλοις μεταθ. γυλᾶς, παρὰ δὲ Πελοπον. λυλᾶς, λωλᾶς, ἐκ τῦ ὦλαξ κατὰ πρόσθ. τῦ λ· ὡς, ἀπήνη, λαμπήνη.)

Жемчу́гъ (μαργαρίτης) ζάμβυξ, ζάμβυκος (ζάμζυγ-ος. β=ζ=ч) καὶ ζάμβαξ, καὶ ζάμυξ, παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς, τὸ ἔσω τῆς μαργάρου, ἤτοι τῆς μαργαριτοφόρου κόγχης. Γρμ. Perlen—mutter, Γλ. nacre de perle, συνήθ. μαργαριταρόῤῥιζα, ἧς τὸ φαυλότερον μέρος καὶ τὸ καθόλυ δὲ Τυρκιςὶ, σεδέφι· (ἐκ τῦ ζάμβαξ, τὸ τῆς συνηθ. ζαμβάκι, ζαμπάκι = κρίνος, διὰ τὸ λευκόν).

Женà, γενὰ, γυνὰ (γυνὴ) γάνα, γένα, γόνα· (ὅθεν τὸ συνήθ. κοκόνα. κατ' ἀναδίπλ· ὡς ἐκ τῦ κόνα = γόνα. βλ. Щéголь.) Πολ. żona, Λετ. ganne, Ἰσλ. kona, quon, Τευτων. quan, quän, quen, Ἀγγ. queen, Ἀγγσξ. quean, Σβ. quinna, Δαν. kone, Γοτθ. kuen, Κιμβρ. cena, Ἀρμ. kin, Ἀλβαν. zohna (νύμφη) κτλ. καὶ Περσ. gani, kenis, sen, ἢ zen. Ἰνδ. gena, kani, keeniao, kania, genai, dschenai· καὶ παρὰ τοῖς Σίναις, schin.

Τὸ γυνὴ, γάνα, ἐκ τῦ γάω, γέω, γύω=κάω, χάω, (χωρῶ) καὶ κόω, κύω (ὅθεν καὶ, κόνος, κόννος, λτ. cunnus.). *Οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἀντὶ γάνα, (γανὰ, γυνὴ,) ἔλεγον βανὰ, καὶ βάνα, Αἰολικῶς, καὶ βύνη, φύνη. οὕτω καὶ Ἰρλανδ.* ben, *καὶ παρὰ τοῖς Ἰαπονaίοις,* vonna, *κτλ.* — Женю̀ (*νυμφεύω, καὶ* Женю́сь, *νυμφεύομαι, ἐπὶ ἀνδρὸς*) *ἐκ τῦ* Жена̀. *ὡς ἐκ τῦ γάω (γάνα) καὶ τὸ γάμω, γαμέω (καὶ γέμω = κύω. Ἡσύχ.) γάμος,* Жени́тва (*οἷον γενετὴ*) *καὶ* Жени́хъ (*νυμφίος· οἷον γενήσιος, γενέτης, ἀντὶ γαμέτης, γαμερὸς, γαμβρός· ἐκ τῦ γέω καὶ τὸ γένω, γείνω, γίνω, γίγνω, λτ.* gigno, *γένος, γόνος, λτ.* genus, *Γτθ.* Kun, *Γρμ.* Kind, *κτλ.*) *Ἄλλαι διάλεκτοι ἔπλασαν τὸ γαμεῖν ἐκ τῦ ἀνδρὸς, ὡς Ἰταλ.* (marito) maritare, maritarsi, *Γαλ.* (mari) marier, se marier, *καὶ τὸ τῆς συνηθ. ὑπανδρεύω, -ομαι, ὕπανδρος, ὑπανδρευμένη, Ῥωσσ.* мужа́тая жена́. *ἐπὶ δὲ γυναικὸς λέγυσι,* за мужъ выходить, *ὡς τὸ, γίνεσθαι ὑπ᾽ ἀνδρὶ· συνέρχεσθαι ἀνδρί· παράβ. καὶ τὸ Τυρκ.* gotzaja varmak.

Жену̀ (*διώκω*) *ἐκ τῦ* Гоню̀ (гнати) *γόνω=κόνω, Σ. κυνῶ = κίνω, κινέω=δόνω, δονέω, δινέω, δίνω, δίω, διώκω.* [*ἐκ τῦ ἴω, ἰώκω, μετὰ τῦ πνεύματος, δίω, διώκω, καὶ μετὰ ψιλωτέρυ πνευματισμῦ, κίω, λτ.* cio, cieo: *ὅθεν κίνω, κινέω = δινέω, δίνω, δένω, δέδονα, δόνω (δονέω) δ=γ = κ· καὶ γ=ζ, οἷον*

γόνω, γένω (ζένω) βλ. 'Ρειμ. λ. δίω.] ἢ, δένω=θένω (τύπτω) αἰολ. σένω (ζένω) συγγεν· κένω, κόνω (γόνω), ἐκ τȣ̃ δάω, κάω· δαίνω, καίνω· δένω, κένω, (caedo. *βλ. 'Ρειμ. λ. δάω)· βλ. καὶ* Гоню.

Жера́вль, *γεραϝνός, γέρανος [γέρας, γέρος, γέρυς, γρὺς, λτ.* grus, *μέσ. λατ.* grua, *Γαλ.* grue, *τȣ̃ δὲ γέρανος τὸ* $\overline{αν}$ *εἰς* $\overline{αυ}$*, γέραυος (ὡς ἀνίαχος, αὔϊαχος. κτλ. βλ. 'Ρειμ. λ. Αυ.) γέραβος, ζέραβος* = Жерав (*ἀντὶ* Жеравль, *τὸ λ. ἐπενθετικ· ὅθεν) Σερβ.* жерав, *Βοεμ.* gerab, *καὶ* geran, *'Αγγλ.* Crane, *Γρ.* Kranich, *κτλ.] Γράφεται καὶ* Жаравль, *'Ρωσσ.* Журавль, *Σερβ. καὶ* Ждрао (*συγκπ. ἐκ τȣ̃* Ждерав = *σδέρανος* = *ζέρανος, ἀντὶ γέρανος· γ = ζ = σδ =* жд.)

Жеребе́цъ, *βλ.* Жребе́цъ.

Же́ребей, *βλ.* Жре́бій.

Жерло̀ (*ςόμιον καμίνȣ, τηλεβόλȣ, ὄρους ἠφαιςείȣ, κτλ.), Σερβ.* Ждрисло (*φάρυγξ.) Καρ.* sherelo (*ςόμιον σίμβλȣ.) Κρτ.* srelo (*ςόμιον καμίνȣ) ἐκ τȣ̃* Жрỳ (Жерỳ, *ζέρω=δέρω). Εὑρίσκεται καὶ* Жрѣло̀ *καὶ* Жрело̀ (*Δοβρόβ.) συγγεν. τρώγλη. [ἐκ τȣ̃ τέρω, τύρω, τύρα, ἡ θύρα· καὶ τερύω, τρύω, τρύμα, τρύϝω, τρύπω, τρύπα· καὶ τρόω, τρώω, τρώϝω, τρώγω, τρώϝλη, τρώγλη· τὸ δὲ τέρω=δέρω (ζέρω. βλ. τὸ β.* Жру) *ὅθεν καὶ οἷον, δρώγλη, δρώϝλη, δρώλη (δρόλη) δρέλη(ο=ε, ζρέλη, Σλα-*

βονικώτερ. καὶ κατ' ὑδέτ. σχημ. ζρέλον (ὡς, κανδήλα, candela, кандило) Жрелò, Жерлò.] 'Εκ τῦ τρύω καὶ ἡ τρυήλη, λτ. trulla, καὶ τὸ trullus, καὶ παρὰ Βυζαντινοῖς, τρῦλλος (θόλος) καὶ συνήθ. τρύλλα, τύρλα· καὶ τρυλλωτὸς (θολωτὸς) καὶ τυρλωτὸς κατὰ μετάθ. ὡς жрелò, καὶ жерлó.

Жéрновъ, Жóрновъ (λίθος μυλικὸς) συγγεν. τόρνος (δόρνος, ζόρνος = ζόρνοϜ, τ = δ, καὶ δ = ζ, ὡς δάπεδον, ζάπεδον.) ἐκ τῦ τέρω λτ. tero (τρίβω) τέτορα, τόρος, ὅθεν τόρονος, συγκοπ· τόρνος· εἴη δ' ἂν καὶ ἐκ τῦ τόρονος, δόρονος, μετάθ. δόρνοϜ-ος, τὸ Жéрновъ, οἷον ζόρνοϜος, καὶ ζόρϜονος, ἀφ' ὗ τὸ Σερβ. Жрбань (χειρόμυλος) Πολ. żarna, Κρτ. serne, servne καὶ sermlye (m=v. οὐ γὰρ οἶμαι τῦτο παραφθορὰν τῦ χερόμυλος, χέρμυλος.) Μορβ. żernowy. βλ. Жрỳ.

Жéсткій, Жестóкый, Жéстокъ (σκληρὸς) ζερὸς· καὶ Σερβ. Жестoк (θερμὸς, πυρώδης). Жестина (θερμότης, σφοδρότης). Κρτ. seztok, sesztok (ἰσχυρὸς, ςεῤῥὸς)· ὅθεν Жестчỳ, Жещỳ, (σκληρύνω) ζερόω (ζερέω, συνήθ. ζερένω). [ἐκ τοῦ ζέω, φωνῆς πεποιημένης (βλ. Жидкій) ὡς καὶ τὸ σίζω· ὅθεν καὶ σιγμὸς, καὶ σίγμα, „ἀπὸ τῆς φωνῆς ἣν πυρωθεὶς ὁ σίδηρος ἀπήχησεν, ἐπειδὰν ἐμβληθῇ τῷ πυρὶ ('Ευςάθ.)· σκληρὰ δὲ τὰ πεπυρωμένα, καὶ ξηρά. Οὕτω καὶ ἐκ τῦ ἄω, αὔω, σαύω, σαυ-

κὸϑ, καὶ αὐςὸς (αὐςαλέος) αὐςὴρ, αὐςηρός· καὶ σαύω, ζαύω, ζάφω, ζαφελὸς ὁ σκληρὸς] *κτλ.*

Жи́дкій, Жи́докъ (*ῥευςὸς*). Жи́жа (*ζωμὸς*) *ἐκ τῦ* Жижу̀ (*ῥευςόω*) *ζίω, συγγεν· ζείω* (*ζέω, ζύω, ὅϑεν ζύϑος, ϑ=δ, ζύδος· καὶ ζώω, ὅϑεν ζωμὸς*). *τὸ δὲ ζέω, ζύω = σύω = ϑύω, ϑύζω* (*σύζω*) *ϑύσις = ζύσις, ζέσις· καὶ τὸ ζίω = σίω, σίζω,* (*ὅϑεν* Жижу̀, *οἷον ζίζω, ζίζα, ζιδὸς*)· *τὰ ϑύω, σύω, σίω, ζίω, κτλ. πεποιημένα ἐμφαίνυσιν ὁρμὴν, ζέσιν, ῥοὴν* („*δάπεδον αἵματι ϑῦεν·* "*Ομ.*) *καὶ ἦχον, οἷον πυρὸς, κτλ.* „*σίζει, ἠχεῖ, ῥεῖ, περιῤῥεῖ* (*'Ησύχ.*) *'Εκ τοῦ σίω, σίζω, ζίω, καὶ τὰ Γερμ.* sieden, sausen, zischen, *κτλ. τὸ δὲ Γαλ.* sauce (*ζωμὸς*)=salsa (al=au. *βλ. 'Αλφβ.*) *βλ. 'Ρείμ. λ. σύω, ϑύω, ζέω· πρβλ. καὶ* Жужжу̀.

Жизнь, *ζῆν, ζῆσις* (*ζωή*). Жи́въ, Живы́й, *ζωϜὸς, ζωὸς, ζὼς, ζῶν* (*Σανσκρ.* dchiwa). *'Εκ τῦ* Живу̀ (*ζήϜω, ζήω*)=*ζάω, ζῶ,* (*Περσ.* zisten, *Σανσκ.* jivitum.) Живлю̀, *ζωϜῶ, ζωῶ, ζωόω* (*ζωοποιῶ*). Житіѐ (*ζῆτις, ζῆσις*) *ζωή, βιοτὴ, καὶ* Живо́тъ (*Λετ.* ziwot). Живо́тное, *'Ρωσσικ.* Живо́тно, *ζῷον, ζώϊον, ζώϜιον* (*οἷον ζωϜωτὸν, ζωωτὸν, ζωτὸν, ζητὸν, ὡς ἐκ τῦ ζάω, ζητὴρ, ζήτριον, καὶ ζώτειον, καὶ ζωντεῖον, καὶ ζώστειον, τὸ Συνήϑ. ζωντάνιον· οὕτω καὶ ζωντανὸς = ζωός.*) *βλ. καὶ* Зубъ.

Жи́ла (*φλέψ*). *ὡς ἐκ τῦ φλέω, φλεύω, φλέβω,*

φλέψ, οὕτως ἐκ τῦ φλίω (=φλύω) εἴη ἄν, φλιὰ, φλία, (βλία, μετὰ τῦ πνεύματος, σβλία, μεταθέσ· σβίλα, ζίλα· σβ=σδ=ζ, βλ. зола̀) Παράβ. Γρ. Schwiele. [φλέω, φλίω, φλύω =βλέω, βλίω, βλύω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. φλέω, φλέψ, φλοιά.]

Жи́ръ (ςέαρ) παρηχεῖ πρὸς τὸ, ςῆρ (σσὴρ, ζὴρ), ἔςι δὲ παρὰ τὸ Жру̀ (ζέρω, δέρω) ὡς δέρτρον=δερτὸν (ζερ-τὸν)· τὰ δὲ, Περσικ. tscherb, Ἀρμ. dscharb, Ἰνδ. sarpi, ἀσύμφυλα δοκεῖ μοι πρὸς τὸ Жиръ.

Жи́то, (πᾶς σιτηρὸς καρπὸς [ὡς Συνήθ. γέννημα] καὶ ἰδίως, κριθὴ) σῖτος (σ=ζ· ὡς σέλω, ζέλω). Жи́тница (σιτοδοχεῖον. οἷον σιτανεῖον)· Жи́тный, σίτινος. Жита́рскій, Жита́рскъ, κτητικ. τῦ Жита́рь, σιτοποιὸς (ὡς τὸ Σ. σιταρᾶς). Житомѣ́ріе, σιτομέτριον (Λυκ. ιβ). Ὁ Δοβρόβισκ· παράγει ἐκ τῦ Жити= fruere. βλ. καὶ Adelung. λ. Schutt.

Жму̀ (θλίβω, πιέζω) ζμῶ, σμῶ, [σμάω, μάω, μάσσω· ὅθεν Жемо́къ (πᾶν τὸ μεμαγμένον χειρὶ) σμάγμα, μάγμα]. παράβ. Γρ. schmiegen, κτλ. Ἀλλὰ τὰ, ἀπαρέμφ· Жа́ть, καὶ Жа́тіе (θλίψις, πίεσις) καὶ Жа́тый (πιπιεσμένος) ἀπαιτῦσι πρωτότυπον τὸ Жа́ю (ζάω)= δάω, δαύω, δάπω, δέπω, δέφω, δέψω, (δέψις, δεπτὸς) ὅθεν καὶ τὸ Жму εἴη ἂν (ζάμω= δάμω) = δάπω, δέπω (ж=δ, καὶ π=μ). βλ. Жву, καὶ Ῥείμ. λ. δέφω, δαύω.

Жмýрю (*νεύω*, *καμμύω*) *σμύρω*, *ἀντὶ σμύω* = *μύω*, (*ὡς νύρω* = *νύω*, *νύσσω· καὶ σμῦς* = *μῦς· σμυκτὴρ* = *μυκτὴρ*, *κτλ.*). Жмýра (*καμμύων*) *σμύρων*, *μύων· καὶ παρὰ Σέρβ* = *μυΐνδα*.

Жнỳ (*θερίζω*) *ἐκ τȣ̃* Жйю, Жáю (*ζάω*) = *δάω* (*δάζω*) *καὶ*, *δάνω*, *δαίνω* (*ζάνω*, Жаню, *ὅθεν* Жнỳ). Жáпıель (*θεριςὴς*) *οἷον δάτης* (*ζάτης*) *ὡς*, *δαίτωρ*, *δαιτηρὸς*, *δαιτρὸς·* Жáтıe (*θέρος*) *δάτος* (*Ἡσύχ.*) *ὡς δαίτη*, *δαιτύς*. Жáтый (*τεθερισμένος*) *δαςὸς*, *κτλ.* (ж, *ἢ ζ*=*δ*). *Τὸ δὲ Γερμαν.* schneiden, (*κόπτειν*) *οὐκ ὀρθῶς δήπȣ παραβάλλεται πρὸς τὸ* Жну, *ἐκεῖνο γὰρ μᾶλλον ἀναλογεῖ πρὸς τὰ κναύω*, *χναύω* (Adelung.) *καὶ* (*κνάδω*, *ὅθεν κναδάλλω*) *κνάζω*, *κνίζω*, *κνέω*, *κνάγω*, *ὅθεν καὶ τὰ Γρ.* knagen, nagen, knicken, *κτλ.*

Жолнà, *βλ.* Злáıпо.

Жóлобъ, *βλ.* Жéлобъ.

Жрéбiй, *Ῥωσσ.* Жéребей, *Σερβ. κώδηκ.* Ждрѣбiй, *Ἰλλυρ.* xdreb, xdrib, *Κρν.* sdrib, (*κλῆρος*) *δρέπος* (*ζρέπος*, *σδρέπος*) *δρόπις*, *δρόπος*, *δρύπος*. [*δρέπω*, *δρύπω*, *δρύψαλον*, *δρέμμα*, *δρεπτὸν*. ,, *δρέμμα*, *κλάσμα· καὶ*, *δροπὸν*, *δρεπτὸν* (*Ἡσύχ.*). *Οὕτω καὶ τὸ κλῆρος ἐκ τȣ̃ κλάω· καὶ λαχμὸς*, *ἐκ τȣ̃ λάχω*, *λάκω* (= *ῥάκω*, *ῥάγω*, *ῥήσσω*). *Κλάσματα καὶ δρύψαλα παρελάμβανον τὸ πάλαι ὡς σημεῖα*

τῦ λαχμῦ, καθὰ καὶ νῦν εἰώθασιν οἱ χωρικοί.] βλ. καὶ ключи́тся.

Жребе́цъ, 'Ρωσσ. Жеребе́цъ (ἵππος θέρης, βάτης, ἔνορχις) δρεπέτ - ης = (ζρεπέτης) = δραπέτης, καὶ συγκοπ. δρέψ, δράψ ('Απολλών.) ὡς ἐκ τῦ δράπης, δρέπης, πας,=Жребя̀ (πῶλος, παρ' ὃ τὸ Γρμ. Füllen, Fohlen) 'Ρωσσ. Жеребе́нокъ, Σρβ. Ждребе, Ждриебе, Κρτ. srebe, Κρν. sbrebe, Βοεμ. hrzibje. [ἐκ τῦ δράω, δράμω, δράπω, δραπέτης = δρομεὺς (ταχὺς εἰς τὸ φεύγειν. οἷον „ βίος δραπέτης). ὡς καὶ ἐκ τῦ ῥύω (ῥέω, λτ. ruo) ῥύα = ἵππος. ('Ησύχ.) Γρ. Ross, 'Ολλ. ros, hors, Σανσκρ. gora: καὶ ὁ δρεὺς ἐκ τῦ ὄρω (ἢ ὄρος)· ἀλλὰ καὶ τὸ Γρμ. Hengst, Hängst, Δαν. hingst (= Жребе́цъ) οἱμὲν παρὰ τὸ hanen, yanen = hinnire, (χρεμετίζειν, ὀγκᾶσθαι. βλ. 'Ρείμερ. λ. ὀγκάομαι·) κατ' ἄλλυς δὲ συγγενὲς τῦ Δανικ. hest, Σβεκ. haest (ἵππος) ἐκ τῦ Γρμ. Hast (σπυδὴ, ταχύτης) συγγεν. Γαλ. hâte, ἴσως δὲ καὶ τῦ 'Ελληνικ· ἄττω, ἄττης? (ἄλλο δὲ τὸ Τυρκικ. ἂτ.). ὡσαύτως, καὶ τὸ κέλης (κέλης ἵππος) ἐκ τῦ κέλω, κέλσω (ἕλω, ἐλάω) ὅθεν Λτ. celer (κέληρ = ταχὺς) καὶ celsus (ἐλειπτ. eques). Πρόσθες καὶ τὸ, αἴξ, ἐκ τῦ ἀΐξ, ἀΐσσω, ᾄσσω, ᾄττω, ἀφ' ὗ καὶ τὸ 'Ιωνικ, ἄττηγος, καὶ παρὰ Φρυξὶν, ἄταγος (ὁ τράγος)· καὶ ἐκ τῦ ἴω (ἴτας) Ιταλος (ὁ ταῦρος) Fίταλος,—τυλος λτ. vitulus: ὅθεν καὶ

τὸ ὄνομα τῆς καλλιταύρου 'Ιταλίας. Gell. ii, 1) κτλ.]

Жрỳ (θυσιάζω) ἀπαρέμφ. Жрéти (ὡς ἐκ τȣ̃ Жрéю) δρέω (ζρέω, ζρῶ) μεταθέσει ἐκ τȣ̃ δέρω. 'Εκ δὲ τȣ̃ δρέω καὶ τὸ δρέπω (ἀντὶ, δέρπω =κόπτω), ὅθεν Жрéцъ (θύτης), δρέτης, δέρτης = δρεπὴς (ὁ κόπτων, θερίζων). Жéртва (θυσία) δερτϝὴ, δαρτὴ = δρεπτὴ· ὡς, δορπὴ, δόρπος, δρόπις, κτλ. συγγεν. τȣ̃ ἐφεξῆς Жру. [τὸ δὲ δρῶ, δράω, καί τοι συγγ· τȣ̃ δρέω, οὐγέμην ἐκλαμβάνεται καὶ ἀντὶ τȣ̃ θύω, ὡς τὸ τοῦ δράω συνώνυμον ἕρδω, ῥέζω, καὶ τὸ ἔργω, ἐργάζομαι (διεργάζομαι, ἐπὶ φόνȣ) καὶ τὸ πράττω, (ἐκπράττω) κτλ.]

Жрỳ (βροχθίζω) δρῶ (ζρῶ) ἀντὶ τρῶ = τρόω, τρώω, τρώϝω, τρώγω, καὶ τράω, τράγω (ὅθεν ἀπαρέμφ. Жрáти, Жрáть, ὡς ἐκ τȣ̃ Жрáю, δράω, ἀντὶ, τράω, Βμ. Жрáпи, Καρν. Жрéм, Жрéти, Σρβ. Ждéрати, ὡς ἐκ τȣ̃ Жéру, δέρω, ἀντὶ τέρω). 'Εκ τȣ̃ Жру, καὶ τὸ Жерлò, Жрелò. ὡς πάλιν ἐκ τȣ̃ Σρβ. Ждéрам, Ждéрати (ζέρω, σδέρω, σδέρημι= δέρημι, δέρω) τὸ Ждерало = δειρὰς, δέρη, δειρὴ (jugulum) βλ. Δοβρόβ. σελ. 95 καὶ 143. [τὸ θέμα τέρω. (καὶ τρέω, τρήσω, τεράω, τράω, τρόω, τρώω, τερίω, τρίω, τρίϝω, τρίβω, τερύω, τρύω, τρύϝω, τρύβω, τρύπα. κτλ.) 'Εκ τȣ̃ τέρω καὶ τὸ δέρω, ὅθεν δρέω, καὶ τὸ προηγȣμ. Жру (δρέπω). τὰ

πάντα τύποι συγγενεῖς, ἐν οἷς ἐπικρατεῖ τῇ σημασία τᾶ κόπτω, τρίβω, τρυπῶ. Τὸ δὲ τέρω = Λτ. tero, (παρκ. trivi, ἐκ τᾶ τρίβω) Γοτϑ. tairan, Γρμ. zehren, ὡς καὶ τρέω (τρήσω) drehen, καὶ τρίβω, treiben, κτλ.]

Жужжу̀ (βομβῶ, ἐπὶ μυιῶν, κτλ.) ζίζω (ὅϑεν ζίγγος, βόμβος. Ἡσύχ.) = σίζω, σύζω (ζύζω, συνήϑ. ζαζανίζω, καὶ ζαζάνισμα = Жужже́ніе). ὀνοματοποιΐα, βλ. зычу̀.

Жу́пелъ (ϑεῖον, ϑειάφιον) Κρν. Жвепло, ἐκ τᾶ Γρμ. Schwefel, λτ. sulfur, ἴσ. συγγεννὲς τοῦ (εἴλη, εἴλω, ἴλω) ἴλπω (σίλπω, σίλβω) ςίλβω, ςιλβὸς, ςιλβὸρ (σιλβόρ) ὅπα συμπίπτει καὶ τὸ Γερμ. Silber (ἄργυρος), συγγενὲς τᾶ Сребро̀, Серебро̀. βλ. καὶ Сѣра.

Журчу̀ (μορμύρω, ἐπὶ ὑδάτων) συρίζω (ζυρίζω) Ἀγγ. surge, κτλ.

Жура́вль Ῥωσσ. βλ. τὸ Σλαβ. Жера́вль καὶ Жара́вль.

Журю̀ (ἐπιπλήττω, ὀνειδίζω.) ϳύῤῥω, σύρω (σύρω) = ὕῤῥω, ὕῤῥος, λατ. surrus, susurrus, susuro. βλ. Ῥείμ. λ. ὕῤῥω.

Жую̀ Ῥωσσ. βλ. τὸ Σλαβ. Жву̀.

Ѕ.

Ѕ (Ѕѣлò, ζιελὸ) εὔχρηςον ἔν τισι λέξεσι κατὰ τὴν Σλαβονικὴν γραφὴν (βλ. Μέρ. Α. Ἀλφάβ.) = З (ζ.). Ѕ=ς' (6). καὶ ЅI = ιϛ (16). καὶ ҂Ѕ=ς (6000).

З.

З, з. (Земля, ζεμλιὰ)=З, Ζ, ζ. καὶ=γ, δ, σ, χ (βλ. Ἀλφάβ.). З = ζ' (7). ЗI = ιζ' (17). ҂З = ζ (7000).

За (πρόθεσις) διὰ, ὅθεν, ζὰ (οἷον, ζαβάλλω=διαβάλλω. Πάφιοι.) λτ. de, ἀρχαιότ. di—dis—=δι—δις (ἐν συνθέσει,=δίχα· παράβαλ. длѧ) 2) За=ὀπίσω (νομίζουσί τινες ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ Задъ, ἀλλὰ κἀνταῦθα τὸ За=ζα, διὰ, διὰ τὴν ἐνοῦσαν σημασίαν τῆς μεταξὺ τοῦ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν διατειχίσεως καὶ διαχωρίσεως· καὶ εἴη ἂν ἡ διὰ (За) ἀντὶ τῆς μετὰ.)

Загóрье (За, горà) χωρίον ὄπισθεν ἢ μέσον ὄρους κείμενον (οἷον διόρειον, ζαϜόρειον) ὅθεν Σ. τὸ κατὰ Πίνδον Ζαγόριον, καὶ ἡ ἐν τῷ Πηλίῳ Ζαγορὰ, κτλ. ὡς τὰ, Ὀρέςη, Ὀρεςία, Ὀρεςιὰς (ἐκ τοῦ Ὀρέςης=ὀρείτης).

Законъ [*νόμος, ἐκ τῆς* За, (*διὰ, ζὰ*) *καὶ* конъ (*ἄκρον, πέρας, ὅριον. βλ.* конъ.)=*δι-ορισμὸς, ὅρος* (*ἐκ τοῦ ἔρω, εἴρω,* series, *σειρά.*) *οἷον γραμμὴ διοριςικὴ, ἄκρον γωνιῶδες, καὶ ὡς ἂν εἴποις κατὰ λέξιν, διαγώνιον* (*ζαγώνιον*)· *σημαίνει δὲ τὸ* конъ *καὶ τὴν ἀρχὴν, ὡς τὸ λτ.* principium=*ἀξίωμα. Εἰ δ' ἦν ἁπλοῦν τὸ* Законъ, *ἦν ἂν* = *σᾶκος* (*σακὸν, σ=ζ, ζακὸν*) = *θᾶκος* = *θεσμὸς, τεθμὸς, θέμις, θέμα, θεμὸς· ἐκ τοῦ θέω, θῆμι, τίθημι· καὶ θάω, θάζω, θᾶκος, θακῶ, αἰολοδωρικ· σακῶ·* „ *σακεῖ, θακεῖ* (*'Ησύχ*). *οὕτω καὶ τὸ Γρμ.* Gesetz (setz, satz, Satzung) *ἐκ τοῦ* setzen, satzen = *σακεῖν* (*θακεῖν. βλ. 'Ρείμερ. λ. θάω.*) = *ἕζειν, ἵζειν, ἱδρύειν· καὶ τὸ Λτ.* lex *οὐκ, οἶμαι, παρὰ τὸ* lego (*λέγω*)=*ἐπιλέγομαι* = *ἀναγινώσκω, οἷον λέξις, λέγμα* (*ὡς τὸ ῥήτρα, ῥῆσις*), *ἀλλὰ μᾶλλον παρὰ τὸ λέγεσθαι* = *κεῖσθαι* (*ὅθεν καὶ τὸ* lectum, *λέκτρον*) *οἷον λεκτὸν, κείμενον* (*ὡς τὸ* „ *κεῖται νόμος*), *Σβεκ*, Lagh, *'Αγγ.* law, *Γαλ.* loi, *κτλ.*]

Задъ (*ὀπίσω*) *ȷάτα,* (*σάτα, μετὰ τοῦ πνευματισμοῦ σ* = *ζ*) = *ἄτα, ἀντὶ, αὖτε* (*αὖ τε*) = *ὀπίσω. 'Εκ τοῦ αὖτε, αὐτὰρ,* (*αὖτε, ἂρ*) *καὶ τὸ ἄτερ, ἄτερθεν· ἴσως καὶ τὸ Γρμ.* Afrer (*αὖτερ, ἄϜτερ, ἄτερ, ἄταρ, ἀτὰρ* = *αὐτὰρ*) *τὸ δὲ αὖ* = *ἀπ, ἀπὸ, ἄψ. βλ. 'Ρείμ. λ. αὖ.*

Зарѧ̀ (*φαῦσις, χρῶμα πυῤῥὸν, ὡς τὸ τοῦ λυκαυγοῦς*) *συγγεν.* Жаръ.

Запѣваю (Запѣю = σκευωρῶ, διαβάλλω), οὔ μοι δοκεῖ = ζατέω = δατέω = δάζω, δάω, δαίω, δαΐζω, ὅθεν δάϊος, δήϊος, δατὴρ (δάτης, Запѣя, ὁ σκευωρὸς)· οὐ δέμην = ζατέω ζητέω, ἐνεδρεύω)· ἀλλὰ μᾶλλον σύνθετον, За, пѣю = διὰ (ζα) τέω (τάω, τένω) διατείνω (ὡς τὸ διαβάλλω)· ὅθεν καὶ τὸ χυδαῖον τῆς συνηθείας διάτανος (διάτονος) = διάβολος· τὸ δὲ пѣю συγγ. пну (βλ. пнỳ καὶ пяну.)

Заяцъ (λαγωὸς· ἡ ῥίζα, Зай, ζαὴς) = δαὴς, δεὴς, (περιδεὴς, ἐκ τῦ δέος· ὡς πτὼξ, ὁ αὐτὸς λαγωὸς, ἐκ τῦ πτώσσω)?

Збруя (πανοπλία, καὶ πανσαγία, ἐπὶ ἵππυ. σπρύα) = σπρύα, μεταθέσει, ἀντὶ σπύρα = σπεῖρα, σπεῖρον (ἱμάτιον, εἴλυμα, ἐκ τῦ σπάρω, σπάργω, ὅθεν σπάργανον. καὶ σπύρω, ὅθεν σπυρὰς. βλ. Ῥείμ. λ. σπεῖρα καὶ σπυράς).

Звено (σύνδεσμος, μέρος συνδετικὸν, οἷον ζῶμα τοίχυ, κρίκοι ἁλύσεως. 2, τεμμάχιον μέγα ἰχθύος) σφηνὸς, σφὴν· (σφάω, σφίω, σφίγω, σφίγγω.) Συνήθ. σφῆνα (= σφὴν, καὶ τεμμάχιον σφηνοειδὲς, οἷον „ σφῆνα ψωμίυ.)

Звиздаю (συρίζω) σπίσδω, σπίζω (ὅθεν σπίζα.) Σρβ. Звиздим (σπίσδημι), Κρτ. zvisgam, Κρν. shvishgam (жвижгам), καὶ Βοεμ. hwizdati, Πολ. gwizdać. ἢ σϜίζω (σβίζω, ζβίζω, ζβι-

σδω· ὡς, ζϜέω, ζβέω, σβέω)=σίζω, σιγμὸς, σισμὸς, Звиздъ (συριγμὸς). βλ. Ῥείμ. λ. σίζω, καὶ σβέω, βλ. καὶ свищу̀.

Звóнъ (ἦχος). Звоню̀ (ἠχῶ) σφωνῶ, σφωνὴ = φωνῶ, φωνὴ [ὡς φάω, σφάω· τὸ σ, πνεῦμα· καὶ Σλαβ. Звеню̀ (σφενῶ), ἐκ τȣ̃ φάω φέω, φένω, ὡς ἐκ τȣ̃ φάω, φόω, φώω, φωνὴ, φωνῶ· τὸ θέμα ἄω, Ϝάω, Ϝόω, φάω, φόω, βάω, βόω, κτλ.]. Звонéцъ (κώδων) οἷον, φώναξ=φωνᾶς, φωνήεις (ὡς ἠχεῖον) ὅθεν Κρτ. Βοεμ. Κρν. Звонъ=κώδων (καμπάνα) καὶ Πολ. dzwon. Ἄλλοι παρέβ. τὸ λτ. sonus, sono.

Звýкъ (ἦχος σάλπιγκος). Звучу̀, βύζω (σβύζω) ἐκ τȣ̃ βȣ, βȣ, βύξ (ὀνοματοποιΐα· ὅθεν βύκτης, βυκάνη, λτ buccina.)

Звѣздà (ἄςρον. ἐκ τȣ̃ φαίδω, φαίζω, σφαίζω· τὸ ζ=σ, πνεῦμα) οἷον, σφαισδὰ, φαισδὰ, φαισδὸς=φαιδὸς (δ=ζ=σδ) φαῖδος (ὅθεν φαιδερὸς, φαιδρὸς, φαίδων) ἢ=φαιςὰ—ςή, φαιςὸς (φαῖςος = λαμπρὸς) ὅθεν Ἥφαιςος. Οὕτω καὶ φωςὴρ (ὁ ἀςὴρ) ἐκ τȣ̃ φώω, φάω, φαέθω, ὅθεν καὶ ὁ Φαέθων· καὶ (φαίω) φαίδω, φαίζω (ὅθεν τὸ φαικὸς, φάξ, φάκκες, facies). Βοεμ. hwjezda, Πολ. gwiazda, κτλ. καὶ Λετ. swaighe=φαινὸν (σφαινὸν) φανὸς, φανὴ, φανὸν· (συγγεν. Свѣшъ.).

Звѣрь, σφὴρ, ἀντὶ φὴρ = θὴρ (φ = θ, αἰολικ· τὸ ζ = σ, πνεῦμα) λτ. fera, κτλ. Звѣ-

рíный, *φήρινος*=*θήρειος*. Звѣрскій, *φηριακὸς*, *θηριακὸς* (*θηριώδης*) *κτλ.*

Звя́каю (*ἠχῶ*, *ληρῶ*. *ὡς ἐκ τῦ* Звя́ку). Звяца́ю (*ἀλαλάζω*) *οἷον σβάκω*, *ἐκ τῦ βάσκω*, *βάζω*, (*βαβάζω*), *Γρ.* schwatzen, *Ἀγγλ.* swagger, *κτλ.* Звя́къ (*ἦχος*, *λῆρος*) *σβάξ* (*βάξ*, *ὅθεν*, *ἄβαξ*) *βάξις*, *Σρβ.* Звека (*ἦχος*) *καὶ* Звечати (*ἠχεῖν*)· *ἢ συγγ.* Звукъ.

Зегзица (*ἀρχάιως* *Ῥωσσικ. ὁ κόκκυξ*· *οἷον ζέζυξ*, *γέγυξ* = *κέκυξ* (*κ* = *γ*, *καὶ γ* = *ζ*)= *κόκκυξ*, *Συνήθ. κῦκος*, *Γλ.* coucou, *κτλ.* (*ὡς ἐκ τῦ κίκιρος*, *ὁ τέττιξ*, *συνήθ. τζίτζιρος*, *τζίντζιρας*· *καὶ ἐκ τῦ κίκκαξ τὸ λτ.* cicada. *ὀνοματοποιΐαι*·) *Πολων.* Гзегжолка (*μετὰ διπλῦ F* = FзеFжолка.)

Зевéсъ, *τὸ αἰολ. Ζέβυς* = *ΖέFυς*, *ὁ Ζεύς*.

Здра́віе, *Ῥωσ.* Здорóвье (*ὑγεία*). Здра́влю (Здра́ву) *καὶ* Здра́вствую (*ὑγιαίνω*). Здра́вый, Здра́въ *Ῥωσσ.* Здорóвый, Здорóвъ (*ὑγιής*. *κατὰ Δοβρόβισκ*· *σύνθετ*· *ἐκ τῦ* съ *καὶ* Драпи): *ἴσως*, *ςαρFὸς*, *ςαρὸς*=*ςερὸς*, *ςερFὸς*, *ςερβὸς*, *ςερφὸς*, *μεταθ. ςρεφὸς* (*ςραφ-ὸς*, *στ*= *ζδ*, Здра́в *καὶ* Здорóв=*ςοροφὸς*=*ςερεβός*. *ἢ μετάθ. ὡς σπρατὸς*, *σπαρτός*· *καὶ ςαρτὸς* = *ςρατὸς*, *καὶ ςροτός*.) *ςερφόω*, *ςερφότης*, *ςερFότης*, *καὶ οἷον*, *ςάρφος* (*ςαρὸς*, *ςηρὸς*) Здравіе *κτλ.* [*Ἐκ τῦ ςέρω* (*ςέω*, *ςάω*) *ςεαρὸς*, *ςεῤῥὸς*, *Γρμ.* starr, *λτ.* sterus, *ςερὸς*, *ςερεὸς*, *μετὰ τῦ F*, *ςερεβὸς*, *ςερεβενὸς*, *καὶ β*=*μ*, *ςερεμενὸς*,

ὅθεν ςέρεμνος, ςερέμνιος· καὶ πάλιν ἐκ τῦ ςέρεβος τὸ ςέρεφος, ςέριφος, ςερφὸς, ςεριφνὸς, ςριφνὸς· καὶ ςεαρὸς, ςηρὸς, ςηρίζω· καὶ (ςέρω, ςέρνω, ςέρνον) ςρηνὸς, λτ. strenuus. ὅθεν strena ἔλεγον οἱ Λατῖνοι εὐχήν τινὰ μετὰ δώρων, οἷςπερ ἀλλήλους ἐδωρῦντο κατὰ τὰς καλάνδας (τὴν νεμηνίαν) τῦ Μαρτίυ, (ὡς τὰ καθ' ἡμᾶς 'Αγιοβασιλιάτικα,) ἐπ' ἀγαθῇ τῦ ἔτους αρχῇ· διὸ καὶ τὸ strena ἑρμηνεύεται εὐαρχισμὸς „ bonum et felix initium. Τὸ δὲ ςεῤῥὸς = καὶ ὑγιὴς· ὡς τὸ „ ςεῤῥότατα διεβίωσεν = ὑγιέςατα (Λυκί: Μακρόβ.) ὅθεν καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ αἱ εὐχαί. „ καλὴν ςερέωσιν! ὁ Θεὸς νὰ σὲ ςερεώσῃ! ςερεωμένος! κτλ.] Здрáвствуй (ἐπὶ προσαγορεύσεως=ὑγίαινε!) ςραϜίσδοιο, ἢ, ςαρϜίσδεο, ςαρϜίσδου=ςαρίσδοιο, -ρίσδεο, ςαρίσδου, ςηρίζου, ςεῤῥῦ. ὡς τὸ „ οὖλέ, καὶ μέγα χαῖρε ("Ομ.). Τὸ Λετ. guju, issguju = ὑγιῶ, ὑγιαίνω (ῥαΐζω). βλ. καὶ Старый.

Здѣ, 'Ρωσ. Здѣсь (ὧδε) τῇ (στῇ· τὸ ζ=σ, πνευματισμὸς) τῇδε, Λετ. καὶ Λιθ. sze. (τὸ δὲ τελικὸν c, ἐν τῷ сдѣсь, ἐκ τῆς ἀντωνυμίας сь, сiй (οὗτος) ὡς τὸ τῆς Σ. ὡδαυτοῦ, ὧδε, αὐτοῦ, καὶ τὸ, τῇδ' αὐτῦ, κτλ. οὕτω καὶ τὸ днесь=день, сь, сiй.)

Зéлва, Βοεμ· καὶ 'Ρωσσ. Золóвка (ὡς ἐκ τῦ Золóва, γόλωϜος)=γάλοως, γάλως (ἀνδρὸς ἀδελφή). 'Εκ τῦ γάλως, γάλος, καὶ τὸ λτ. glos.

ἴσως δὲ καὶ γάλη, κατὰ διάλεκτον (α = ε, γέλα, γέλϜα) ὅθεν Зелва.

Зе́лвь, καὶ Желвь (χελώνη) χέλϜυς, χέλυς. (з, καὶ ж=χ· βλ. Δοβρόβ. σελ. 142). Παράβαλ. Ἀραβ. selha, selhafa, sulhaf. κτλ. Зельный, χέλϜυνος, χέλυνος = χελώνειος.

Зе́лень, Зе́лїе (χλόη, χόρτος) σέλος, θέλος = θάλος (ὡς θέρσος, θάρσος·) ἢ Ϝέλος (σέλος, ζέλος) = ἕλος. λτ. olus (ἐκ τῦ ἄλω, ἄλδω λτ. alo). Зеленѣю (χλοάζω ὡς ἐκ τῦ Зеленю̀) σελύνω, θελύνω = θαλύνω, θαλέθω (βλ. Ῥείμ. λ. θάλλω). Τὸ Зе́лень, ὃ δεῖ συγχέειν τῷ σέλινον, ὃ παρὰ τὸ ἕλινον (ἑλίνω, ἑλίσσω.)

Земля̀ (γῆ· ἐκ τῦ Землѧ̀, ζεμὰ = χεμὰ· ζ=χ) = χαμὰ, χαμή· [ὅθεν τὸ χαμαὶ=χαμῇ, καὶ χαμῦ, ἐκ τῦ χαμὸς = λτ. humus, ἀρχ. Γρ. ham, heim, han, hain. Ἐκ δὲ τῦ humus, τὸ homo, (ἄνθρωπος) παρ᾽ Οὔμβροις καὶ Θύσκοις, humo. =χαμὸς=χθόνιος (γηγενὴς) γήϊνος, γεηρὸς, γέγειος, γίγας (ἐκ τῦ γέα, γειὸς) ὡς, γαῖα, γαιὸς, ὅθεν Γάϊος, λτ. Caius· καὶ χαιὸς, χαὸς χάϊος=αὐτόχθων (ὅθεν=εὐγενὴς) παλαίχθων, αὐθιγενὴς, καὶ ἴγνης παρὰ Ῥοδίοις = ἰγγενὴς, ἐγγενὴς, ἰγγένης (λτ. ingenuus) ἰθαγενὴς, indigena (οἷον, ἐνθαγενὴς) Γρ. heimisch. Ἐκ τῦ χαιὸς καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀχαιός· ἐκ δὲ τῦ χαὸς τὸ Χάων, Χάονες, ἔθνος Ἠπείρυ. κτλ. (βλ. καὶ Человѣкъ.). Γαῖα, καὶ

γέα, γῆ παρὰ τὸ γέω, γάω=χάω (χωρῶ) ὅθεν καὶ χάος, καὶ χὼν, παρενθ. τῦ θ, χθὼν (ὡς χὲς, χέσι, hesi, χθὲς)· ἐκ δὲ τῦ χάω χαυὸς, χαβὸς=χαμὸς, χαμὰ, χαμὴ, χαμηλὸς, χαμαλὸς, χθαμαλός· καὶ (χάω, χαορὸς) χῶρος, χώρα, χωρέω. Ὧςε γαῖα, χώρα, χάος, χθὼν, χαμὴ, λέξεις συγγενεῖς. (βλ. Ῥείμ. χαμαὶ, καὶ χαὸς)· τὸ δὲ χαμὴ, χαμὰ =χεμὰ (ὡς γάμμα, αἰολ. καὶ ἰων. γέμμα) Земя̀, Λετ. zemme, Λιθ. ziemia. Πρβλ. καὶ Περσ. semin, zemin, Ζενδ. zemen, Σανσκρ. dschama, κτλ.]. Зе́мный, χθόνιος, γήϊνος. Земля́къ, καὶ Единозе́мецъ, ὁμόχθων (ὁμόπατρις). Тузе́мецъ, αὐτόχθων. Позе́мный, πρόσγειος, χαμηλὸς. Подзе́мный, ὑποχθόνιος. κτλ. Πρὸς τὸ Земля̀ παρέβαλόν τινες καὶ τὸν Ζάμολξιν, ἢ Ζάλμοξιν, νομοθέτην Γετῶν (οἱ δὲ Γέται, Θρᾶκες·=γῆται, γηἵται, γῆ, γέα), ὡς ἐκ τῦ Земля́къ, Земня́къ (αὐτόχθων), καὶ Λιθ. ziemeluks, ziameluks. Ὁ δὲ Πορφύριος παράγει τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ ζαλμὸς, Θρακιςὶ, δορὰ ἄρκτυ· τινὲς δὲ (λέγει) ἑρμηνεύυσι τὸν Ζάμολξιν, ξένος ἀνὴρ (Πορφ. βίῳ Πυθαγ. § ιδ.) κατά γε τῦτο εἴη ἂν καὶ τὸ Ζάμολξις=Земля́къ, οἷον χαμηλικὸς, χαμηλὸς, χαμίτης=χθόνιος, χαιὸς· ὡς καὶ τὸ ξένος=ξέρος, ξερὸς, ἐκ τῆς ξηρᾶς=ἠπειρώτης. βλ. Страна̀). Ἔχει καὶ ὁ Ἡσύχ. Ζεμέλιον, ἀνδράποδον, Φρύγες· ἴσως ὡς χαμηλὸν (χα-

* *

μερπὲς), ἢ ὡς χαμὲς, γῆς, ἐργάτης, κατὰ τοὺς παρὰ τοῖς Κρησὶν Ἀφαμιώτας (εἵλωτας), ἐκ τῦ, ἀφαμίαι = ἀγροί.

Зерно̀ (σπέρμα) Λτ. granum, Γρ. Korn: συγγ. κράω, κρέω, (λτ. creo, cresco = αὔξω. βλ. Ῥείμ. λ. κράω) κράνον (κέρνον, κ=γ, γέρνον· καὶ γ=ζ.)

Зерца́ло, βλ. Зрю.

Зду̀, Зда́ти [σύνθετ. ἐκ τῆς с (со) σὺν, καὶ да́ти, даю (ду) = δέω (δῶ) ὅθεν καὶ τὸ, δέμω, δόμος, δομέω· καὶ τὸ λτ. condo (κτίζω)=con-do, συνδῶ (συ—δῶ, συγκοπ. σδῶ, Зду̀) συνδέω· ἴσως δὲ τὸ з = σ, πρόσθετος πνευματισμὸς εἰς τὸ Зду̀, ἀντὶ с-ду, ꙃду (σ-δέω, ꙃδέω, δέμω.) ὡς εἰς τὸ Здѣ (с-дѣ, дѣ.) καθὰ καὶ τὸ σ εἰς τὸ στέγω = τέγω, λτ. tego, κτλ.] Ἐκ τῦ Зду̀ καὶ τὸ, Зъд, Зо́дъ, ἢ Зи́дъ, πληθ. Здѣ̀ (σδῶ) δῶ (δῶμα) τέγος, λτ. tectum, Γρ. Dach, Γλ. toit, κτλ. καὶ Зи́жду=σύ- ꙃδω (συνδῶ)· συμφωνεῖ καὶ πρὸς τὸ, σ-ἴσδω, ἵζω.

Зима̀, χεῖμα, χειμὼν, λτ. hiems, hyems, [ἐκ τῦ χείω, χέω, χίω (ὅθεν χιὼν) χύω (ὕω), Γλ. hiver. τὸ δὲ Γρ. Winter, ἐκ τῦ Wind=ventus (ἄνεμος. βλ. Вѣ́ю). Παράβ. Λιθ. žiema, Σκρ. hima.]. Зиму́ю, χειμάω, χειμάζω (παραχειμάζω). Зи́мній ἢ Зи́мный, χείμιος, χειμώνειος, Σ. χειμωνιάτικος (ζ=χ).

Зія́ю (*χαίνω, ἐπὶ θηρίων*) *χειάω, χείω, χίω* (*χάω, χαίω, χαίνω*) *λτ.* hio, hisco, *Γρμ·* gähnen, *ἀρχ.* gien, gyn (*ὅθεν καὶ* gienen, gimen, kiemen), *Σβ.* gina, *Βενδ.* siam (*πρόφ.* зіам) *κτλ.* „ Левъ зіяетъ, *λέϜων χειάει* (*χαίνει*). Зія́ніе, *χάνη, χειὰ* (*χάσμα*) hiatus· (*ζ=χ. βλ.* Зéлвь, Землѧ̀, Зимà, *κτλ.*) *καὶ Σλαβον.* Зѣ́ю =*χαίω, χαίνω,* (*βλ. Δοβρόβ. σελ.* 349) *ὅθεν τὸ* Зѣва́ю (*βλ. τὴν λέξιν·*). *Σημείωσαι δὲ καὶ τὰς αὐτὰς τύπους,* Зѣ́ю =*χαίω, ἢ χέω, καὶ* Зію (*τὸ ἄῤῥητον θέμα τοῦ* Зія́ю)= *χείω, χίω, λτ.* hio.

Зла́къ (*χλόη*) *ζέλκιον=λάχανον· Φρύγες* (*'Ησύχ.*) *ζέλκ-ον, ζάλκ-ον* (*μεταθ'. ζλάκ-ον*). *οὐ γὰρ, οἶμαι, συγγεν.* Зéлень.

Зла́то, *'Ρωσσ.* Зо́лото. *Πολ.* złoto (*χρυσὸς*) *καὶ Γρ.* Gold. *ἴσως, χλοδὸς, χλοιδὸς =χλωρὸς =χλωνὸς* (*Συνηθ. χλωμὸς*) *χλουνὸς = χρυσὸς, ὡς καὶ γλουρὸς* (*χλωρὸς*) *ὁ χρυσὸς, ἐπιθετικῶς, διὰ τὸ χλωρὸν* (*χλωμὸν, κίτρινον*) *τοῦ χρώματος* (*'Ησύχ.*)· *οὕτω καὶ τὸ χλόος τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ κιῤῥοῦ χρώματος* (blassgelbe)· *τὸ χλωρὸς σημαίνει καὶ τὸ χλοερὸς, πράσινος, ὅθεν ἴσως τὸ* Желнà, Жолнà (picus martius) *καὶ τὸ Βοεμ.* žluna (picus viridis, *εἴδη δρυοκολαπτῶν*) =*γλουνὰ, χλουνὰ, χλουνὴ=χλωμὴ, χλωρὰ* (*ὡς τὰ, χλωρηΐς, χλωρὶς, χλωρεὺς, χλωρίων· εἴδη πτηνῶν.*). *Ἢ τὸ* Зла́то, *συγγεν. τοῦ* Жéлтый.

'Εκ τῦ Злáто, Златúца (*νομισμα*)· *καὶ Πολ.* złota (*εἶδος νομίσματος*) *ὅθεν τὸ Τυρκικὸν, καὶ παρ' ἡμῖν σύνηθες, ζολότα.*

Зло̀ (*κακὸν*). Злы́й, Золъ (*κακὸς*) *συγγεν. ὀλὸς* (*ὀλοὸς*) *γολὸς* (*σολὸς, ζολὸς, ζολὸν,* Золо̀, *συγκοπ.* Зло̀) *ὗλος. 'Εκ τῦ ὕλω* (*γόλω,* Злю̀, *ὅθεν* Злю́ся = *κακύνομαι, ὀργίζομαι*) *ὄλλω* (*ὀλλύω*) *ὀλόω, ὀλόφω, ὀλόπω* (*γολόπω,* Зло́бу, *ὅθεν* Зло́блю = *παροξύνω, παροργίζω, κακύνω. Συνήθ. κακιόνω*) *καὶ* Зло́сть (*κακία, ὀργὴ, ὠμότης*) *ὀλότης, ὀλοότης*· (*βλ. 'Ρειμ. λ. ὀλοφύρομαι*). *Ἢ συγγεν· λύω* (*λόω, Ϝλόω*) *ὅθεν λύα, λύμη, λύπη, λυπέω, λυπᾶ?* (*λυ = λο· ὡς, υ = ο*).

Змі́й, Змі́я, *καὶ Σλβ.* Змѣ́й, Змѣ́я (*ὄφις*) *οἷον, σμίος, σμύος, σμία, ζμία,* [*ἐκ τῦ σμίω, μίω* (= *βίω, ςρέφω*·) *καὶ μύω=μίω* (*υ=ι, αἰολικ.*) *ὅθεν μύλλος=σκολιὸς, ςρεβλὸς· καὶ μύλλα, σμύλλα = σαῦρα* (*διὰ τὸ σκολιὸν καὶ ἑλικοειδὲς τῆς κινήσεως*)· *ἐκ τοῦ μύω ἴσ. καὶ τὸ μύρος, σμύρος* (*εἶδος θαλασσίυ ἐγχέλεως, ὗ τὸ θηλυκὸν, σμύραινα*)· *πᾶν δὲ τὸ ςρεφόμενον συνεπάγεται καὶ τὴν ἰδέαν τῆς κατὰ μῆκος ἐκτάσεως καὶ λεπτότητος, ὡς καὶ τὸ ἐκ τῦ μίω, μίτος, βίττος,* vitta, *κτλ. Ὥςε τὸ* Змі́й, *καὶ τὸ ἑλλην· σμύλλα, κτλ. ζωγραφῦσι θαυμαςῶς καὶ τὴν κατὰ μῆκος ἔκτασιν καὶ τὺς ἑλιγμοὺς τῦ ὄφεως· Ὡσαύτως καὶ τὸ Γρμ.* Schlange (*ὄφις*)

παρὰ τὸ schlängen, schlingeu (ἑλίσσειν) συγγ. schlank = ῥαδινὸς, ὁ ἐπιμήκης, καὶ λεπτὸς, καὶ εὐκαμπής. (βλ. Adelung λ. Schlange). τὸ δὲ Κατ. Σαξ. schnake (ὄφις) ἐκ τῦ ἀρχαίυ schnaken (ἕρπειν·) ὡς τὸ λτ. serpens ἐκ τῦ serpo = ἕρπω, ἑρπετόν. Αὐτὸ δὲ τὸ ὄφις = ὄχις, ἔχις, ἐκ τῦ ἔχω, (ἔκω) ἕπω, ἅπω, ἅπτω, ὅθεν καὶ ἡ ἀσπὶς (ὁ ὄφις, = ἀψίς) ὡς ἐχόμενον, ἁπτόμενον τῶν σωμάτων. (βλ. ʽΡείμ. λ. ὄφις, καὶ ἀσπίς.)

Знáю, γνάω = γνόω, (γινώσκω) λτ· gnosco, nosco, Σερβ. Знамъ (γνῶμι. ὅθεν γνῶθι) Λιθ. zinnaú, Λετ. sinnu, sinnaht. (πρόφερ. zinnu) κτλ. (ἐκ τῦ κόω, κόνω, κονέω, Γρ. kennen, können, ʼΑγσξ. knaean, ʼΑγγλ. know, κονόω, κνόω, γνόω, καὶ χωρὶς τῦ γ, νόω, νόος, νοέω. βλ. ʽΡείμερ.). Знáмя (σημαία) γνῶμα (γνώρισμα). Знáшный, Знáшенъ, γνωτὸς, λτ. gnotus, γνωϛὸς (ἐπίσημος). Знáнie, γνῶσις, κτλ. (τὸ ἄῤῥητον πρωτότ. Зну=γνῶ· ζ=γ.)

Знóй (καύσων) δάνος, δανὸς (δ = ζ, ζάνος, μεταθ. ζνάος, ζνόος)· ἐκ τῦ δάνω = δαύω, δάω = κάω, καύω, καίω.

Знобь (ῥῖγος). Зноблю̀ (ῥιγεῖν ποιῶ· ὡς ἐκ τῦ Знобу̀, οἷον ζνόβω, ζνόφω)=γνόφω, γνόφος, δνόφος, παρὰ τὸ γνέφω, Ϝνέφω, νέφω, νέφος = νίφω, νιφὰς, νίψ, νιβὸς, λτ nix, nivis.

Зобáю (κολάπτω, τρώγω· ὡς ἐκ τῦ Зобу̀) δόπω, δάπτω, συγγ. Жву̀.

Зову́ (φωνῶ, καλῶ) οἷον, ζαύω (ζάβω)=jαύω, αὔω, ἀΰω. (ὡς, ζάω = ἄω.)

Зола̀ (αἰθάλη. οἷον, ζολὰ, ζολὸς = σδολὰ, σδολὸς) = σβολὰ, σβολὸς, καὶ μετὰ τῦ εὐφωνικ. α, ἄσβολος, ἀσβόλη. [ἐκ τῦ σβέω, σβολὸς, καὶ, σβ=σπ=πσ (ψ) ψόλος (αἰθάλη) καὶ λ = δ, ψοδὸς = σποδὸς καὶ ψοθὸς. Πάλιν τὸ σβ=σδ=ζ. ὅθεν σβολὸς=σδολὸς, ζολὸς, ζολά· ὡς, Σβεὺς, Σδεὺς, Ζεὺς· σβέω, σδέω, ζέω, ζένω, ζίννω, ζιννύω, σδίνγω, λτ. stinguo, exstinguo (σδίγγω, γγ=νγ.) βλ. ʽΡείμ. λ. σβέω, καὶ ψοθὸς.]

Золо́вка, βλ. Зе́лва.

Зрю̀ (βλέπω, ἀπρφ. Зрѣти), δρῶ (ζρῶ) ἐκ τῦ δρέω, δράω, ὅθεν τὸ, δράκω, δάρκω, καὶ δρέκω, δέρκω, δέρκομαι (βλ. ʽΡείμ. λ. δέρω, καὶ δράω.) Λιθ. zurú. κτλ. Зра́къ, δράκος (ὄψις). Зо́ркій, Зо́рокъ, δόρξ, δορκὸς (δόροκος) δόρκων, δερκὶς (ὀξυδερκής·) ὡς καὶ τὸ δράκων. Зо́ркость, δόρξις, δέρξις (ὀξυδέρκεια). Зерца́ло, καὶ Зерка́ло (κάτοπτρον. ὡς ἐκ τῦ Зерца́ю, δερκάω, δερκιάω, δορκάω, δορκάζω) οἷαν δέρκαλον· ὡς τὰ, δερκύλος, δόρκανον. Зороче́къ καὶ Зраче́къ (κόρη ὀφθαλμῦ) δράκος (= ὄμμα). δ = ζ, ὡς καὶ δόρξ=ζόρξ, ζόρκος, ζορκὰς, Συν. ζορκάδιον. Зри́тель (θεωρὸς, ἔφορος, ὡς ἐκ τῦ πρώτε θέματος δράω, δράτης, δρήτης, ἀντὶ τῦ ἑλληνικῦ ἐκ τῦ δράκω, δέρκω) δερκέτης,

δρακέτης, ὅθεν τὸ Σ. δραγάτης (ὁ ἀμπελοφύλαξ. ὡς τὰ, οὐρὸς, ὡρὸς, ἐκ τῦ ὁράω, ὁρῶ) ἀντὶ δρακάτης· (κ = γ· ὡς θήγη, θήκη· τήκω, τήγανον.) κτλ.

Зърнò, καὶ Зьрнò, καὶ Зрьнò, Σλαβ. καὶ παρὰ τοῖς Σρβ. Зрно, Βμ. Zrno, Πλ. Ziarno, = Зернó,

Зрѣю (πεπαίνω· ὡριμάζω) θρέω (θ=σ, σρέω, ζρέω) = θέρω, τέρω, λτ. (toro) torreo, Γρμ. dörren, τέρσω (ξηραίνω, θερμαίνω· ὡς, πέπω, πέπτω, πεπαίνω) καὶ τέρω, τερύω, τρύω, τρύγω, τρύγη (οἱ ξηροὶ καὶ ὥριμοι καρποί· οὕτω καὶ τὸ λτ. frux, fructus, ὁ καρπὸς = φρυκτὸς, φρύγω, λτ. frigo, frixus)· καὶ τὸ Γρμ. reifen (πεπαίνειν) reif (ὥριμος) συγγεν. τῦ raufen, raffen = ῥάπειν, ἅρπειν ϳάρπειν, κάρφειν, κάρφος, καρπός. (βλ· καὶ Ῥείμ. λ. κάρφω.)

Зýбъ (ὀδοὺς) δοὺς (υ=β· καὶ ο=ϵ· καὶ δ=ζ· ζϵβς). ἐκ τῦ ἔδω, ὄδω, ὀδὼν, καὶ ὀδοὺς, ἀφαιρέσει τῦ ο, δοὺς· ὡς ἐκ τῦ edo, edens, τὸ λτ. dens· καὶ Σ. δόντι. Παῤῥλ. Γρ. Zahn (αῤχ. Zan), Ἰσλ. tan, Ἀγγ. tooht, tine, Γτθ. tunth, Ἀρμ. atamn, Περσ. dendon, Σκρ. danda, κτλ. (καὶ τὸ ἑβρ. schen?). Зýбы молóчные, ὀδόντες μυλῖται, dentes molares. Зýбы ýмные, οἱ σωφρονιςῆρες, κτλ. [οὕτως ἐκ τροπῆς τῦ δ, εἰς ζ, καὶ τὸ τῆς Σ. ζοντόβολον = δοντόβολον, ἀντὶ ὀδοντό-

βολον, ἐλλειπτ. ζῶον (ὁ ὄνος, κυρίως ὁ τὸν ὀδόντα τὸν γνώμονα, βαλὼν, ἤτοι ἐκφύσας. ὡς, ἄβολος, τὔμπαλιν ὁ νέος πῶλος·) εἰ μή τις ἐθέλοι τὸ ζοντόβολον ἐκ τῦ ζωντεῖον καὶ βάλλω, ἐτυμολογεῖν (ὅτι τὸ ζωντεῖον καὶ ζητρεῖον, τόπος καταδίκης, Σ. ζωντάνιον, ἐσήμαινε καὶ μύλωνα, ἐν ᾧ εἰργάζοντο οἱ κατάδικοι, ὅθεν καὶ ζητρεύειν=βασανίζειν ἐν τῷ μύλωνι) ἀλλ' ἀπίθανα ταῦτ' ἔμοιγε δοκεῖ. Τὸ δ' ὖν ζοντόβολον παρὰ μὲν Θετταλ. = ὄνος· παρὰ Πελοποννησ. δὲ γενικώτερ. σημαίνει καὶ ἵππον καὶ ἡμίονον, ὡς τὸ κτῆνος.]. Τὸ δὲ Зобъ (ὄρνιθος σόμαχος, Σ. γῦσσα, βλ. Кўшаю) ἐκ τῦ Зобу̀, (δόπος, δάπτης, ὡς δάπτρια γαςὴρ) βλ. Зобáю.

Зы́блю (δονέω, κλονέω) ὡς ἐκ τῦ Зы́бу=σύβω=σοβῶ, σοβέω. (σύω, σόω, σέω, σείω, καὶ σεiϜω, Зы́бу). Зы́бь (σάλος, θάλασσα κοίλη=Γαλ. houlle) ὡς τὸ σύβη, σόβη (κυρίως πᾶν τὸ σειόμενον, κλονύμενον.)

Зы́къ (ἦχος, κρότος, καὶ ἐπί τινων θηρίων ὠρυγμοῦ). Зычу̀, ζίζω, ἀντὶ, σίζω (σίξ) σιγμὸς· ὀνοματοποιΐα, ὡς καὶ λτ. sciscito, Γρ. zische, κτλ.

Зѣвáю, χαιϜάω (ἐκ τοῦ Зѣю, βλ. Зiя́ю)= χαίω, χαίνω (χάσκω, χασμῶμαι) καὶ Зѣвъ (χάσμα θηρίυ) χαῖϜ-ος =χάος, χάσμα. καὶ τὸ Γλ. gueul=χαῦλος=χαῦνος, ἐκ τῦ χαύω (χάω), χάσκω, ὡς καὶ χέω, χείω, καὶ χίω, χίσκω, λ. hisco, κτλ.

Зѣлò (*λίαν*) *ϳελὸν*, *ϳελὸς* = *ἀλὴς* (*ἀλὸς*) = *ἀθρόος*. *ἐκ τοῦ ἕλω*, *ἅλω*, *ὅθεν καὶ ἅλις*, *ϳάλις*, *σάλις* (*Ἡσύχ.*) *σ* = *ζ*· *Ἐκ τȣ̃ ἅλις* (*ἦλις*) *καὶ τὸ*, *ἤλιθα*.

Зѣница (*κόρη ὀφθαλμȣ̃*) *ὑποκορις*· *ὡς ἐκ τȣ̃* Зѣна = (*σεανὴ*) *σεανὼ* = *θεανὼ* (*θεανίσκα*, *σεανίσκα*, *σενίσκα*) *ἐκ τȣ̃ αἰολ. σεάω* (*θεάω*) *Γρμ.* sehen = *σεᾷν* (*θεᾶσθαι*) *ὅθεν καὶ ἀρχ. Τευτ.* seha, sehan (*κόρη*) = *σέα* (*θέα*). *παρενθ. τȣ̃ ν*, *σέ*(*ν*)*α*, Зѣна. *Πρὸς τὸ* sehen *παραβάλλȣσι καὶ τὸ Ἑβρ.* shaah. *κτλ.*

Зя́бну (*ῥιγῶ*, *ὡς ἐκ τȣ̃* Зя́бу, *ζάβω*) = *βάβω* (*β* = *ζ*· *ὡς*, *βέλλω*, *ζέλλω*) *ὅθεν παρενθέσει τȣ̃ μ*, (*βάμβω*) *βαμβάω*, *βαμβαίνω*, *καὶ βαμβακύζω* — *λύζω* (*τρέμω ὑπὸ ψύχȣς*, *κροτῶ τȣ̀ς ὀδόντας*, *ὅθεν*, *καὶ ἀδιαρθρώτως φθέγγομαι*). *Τὸ Τȣρκ.* zabun (*τρυσσὸς*, *ἀσθενὴς*, *ἀσθενικὸς*) *ȣ̓κ ἀνήκει ἐνταῦθα*.

Зябáю (*εὔχρηςον ἐν τοῖς συνθέτ.* прозябáю *ἐκφύω*, *ἐξανατέλλω*, *ἐπὶ χλόης*· *τὸ θέμα* Зя́бу) *ζαύω* (*ζάβω*) = *αὔω*, *ἄω*, *ὅθεν ἄωτον*· *καὶ* (*ἄω*, *ἄνω*) *ἄνθος*, *κτλ.*

И.

И, и, и, и (Иже, *ἦζε*) = *Η*, *η*, *καὶ* = *α*, *ει*, *οι*, *υ*. И҃ = *ή* (8) І҃И = *ιή* (18). ҂И = ͵*η* (8000).

И (*καὶ*) *ἢ*, *καὶ ἰ* (*ὅθεν ἢ-μὲν*, *ἢ-δὲ*, *ἰ-δὲ*.)

Ѝбо (*γάρ*. и, бо) *ἦ που*.

Ѝва (*ἰτέα*) *ἴβα*, *ἴβη* = *ἴμα*, *ἱμὰς* (*διὰ τὸ ἱμαντῶδες τῦ φυτοῦ· ὡς καὶ τὰ*, *ἰτέα*. *ἴτυς*, *οἶτος*, *οἶττος*, *οἶσος*, *κτλ*. *ἐκ τῦ ἴω* = *βίω*, *βλ*. вію· *λτ*. vitus, vitex, vimen, vitis, vitta, *Γρ*. Weide, Wiete *κτλ*.) *καὶ τὸ Γρμ*. Ive (Ivenlaub) *ὁ κισσὸς*, *καὶ πάλιν* Ive (Eibe, Eibenbaum) *ὁ σμίλαξ* (*τάξος*, *λτ*. taxus) *συγγενεύϐσι πρὸς τὸ* ива. (*βλ*. *'Ρείμ*. *λ*. *κισσὸς*)· *τὸ δὲ παρ' 'Ησύχ· εὐὰν*, *ὁ κισσὸς* (*κατὰ 'Ινδούς*), *καὶ Γρμ*. Epheu, (*ἀρχαιότ*. Ebah, Ebhew, Aböw) *φαίνεται διάφορον*. *Οἱ δὲ Θϐβάσκοι* (*Τσϐβάσχοι*, Tchouvasches, *φῦλον Φιννικὸν*) iwos *λέγϐσι τὸ δένδρον*. *'Εκ τῦ ἴβα*, *ἴμα*, *ἰβάνη*, *ἱμάνη*, *καὶ τὰ λτ*. habena=amena, *ὅθεν* amentum, *ἱμὰς*, *ἱμάντος* (*'Ρείμ*. *λ*. *ἱμὰς*, *ἰβάνη*).

*Ѝвинъ, *ἴβιν*, *ἀντὶ ἴβις* (*ἡ ἴβις*, *τὸ πτηνὸν*.)

Иглà (*βελόνη*, *ἄκανθα*. Иг-гла) *συγγεν*. *ἀκὶς*, *ἄκανος* (*ὅθεν ἄκανα*,-*κανθα*) *ἐκ τῦ ἀρχ*. *ἄκος*, *λτ*. acus, acies [*ὡς καὶ ὀκὺς* (*ο*=*α*, *ἀκὺς*)=*ὠκὺς*, *ὀξύς*.] *'Εκ δὲ τῦ ἄκος*, acus, *τὸ λτ*. aculeus *οἷον ἀκύλιον* (*ὑποκορις*.) *καὶ κ*=*γ*, *ἀγύλιον*· (*ἀκύλη*, *ἠγύλη*, игóла, Иглà). *Παρβλ*. *τὸ τῆς συνηθ'*. *ἀγκύλιον*=*ἄκανθα* (*ἢ τϐτο ἐκ τῦ* incilium) *Γλ*. aiguille. *κτλ*. *Τὸ Γρ*. Jgel=*ἐχῖνος*, Ежъ, (*ἔχις*. *καὶ τϐτο ἴσ*. = *ἀκὶς*.)

Ѝго, *λτ*. jugum, *ζυγὸς*, *Γλ*. joug, *Γρ*. Joch.

'Αγγ. yoke, yoak, Γτθ. Juk, gajuk, Περ. Juk, Σκρ. Juga, κτλ. [ἐκ τοῦ ζύγω, ζύγγω, Λτ. Jungo, Λιθ. jungiu· ὡς καὶ ζίγω, ζίγγω, λτ. cingo, συγγεν. ζώω, ζώννυμι, Λιθ. josmi, κτλ. τὸ ζ=J=i. ὡς, Ζανὸς=Janus. καὶ Ἑλλην. ἴορκος=ζόρκος· οὕτως ἴσως καὶ иго (ἰγὸς) οἷον jigos (ζιγὸς)=jugom—gum, ζυγόν. βλ. Ῥείμ. ςοιχ. Ζ. καὶ λ. ζυγὸς.]

Йготь (ἴγοδις· ὅθεν) ἴγδις, ἴγδη (ἰγδίον) Σ. γδὶ, καὶ γυδὶ (γοδὶ).

Игра́ю (παίζω) ὀγράω? (μεταθ. ἐκ τῦ ὀργάω· ὡς τὸ ἀθύρω ἐκ τῦ θύρω, θόρω, θύω· и = ο. βλ. Ика́ю). ἤ, γράω=γάρω, γαρύω (φωνῶ, ἠχῶ· πρὸς δὲ τὸ γράω παράκειται καὶ τὸ χάρω, χαίρω, βλ. Ῥείμ. λ. χάρω) μετὰ τῦ ἐυφωνικῦ ι (ἰγράω?) ὡς (γόνυ, γνύξ) ἰγνὺς· θύω, ἰθύω· κτλ.

*Йдолъ, εἴδωλον· (σημείωσ. и = ει.)

Иду̀, Σερβ. Идем (πορεύομαι) ἰτῶ = ἰτάω, ἰτέω, ἀρχ. λτ. ito, itare (ὅθεν ἰτητέον· καὶ, ἰτὸς, ἴτης, ἰτὴρ, λτ. iter) = ἴω, εἴω, εἶμι, Λιθ. eimi, einu, κτλ. ἀπαρέμφ. Ити. ἐξ ἀμόρφυ θέματος и=ἴ—ω, ἴθι, ἰέναι. τὸ δὲ хожду̀, хожу̀ = hοδῶ (ὁδὸς) ὁδέω, ὁδάω· καὶ ходъ = hοδ-ὸς, ὁδὸς. βλ. καὶ шеду̀.

Йже, я́же, е́же, ἵς γε, ἅγε, ὅγυ = ὅς γε, ἥγε, ὅγε· ἐκ τῦ и, же = ἲ, ἷς, καὶ δὲ, ἢ, γὲ. Ἐκ τῦ ἷς καὶ τὸ λτ. is, ea, id· καὶ

ἴττος = *ἴςος* (= *ἳς τὸς*) *λτ.* (istus) iste, ista, istud (*βλ.* истый). *Παῤῥ. ἀρχ. Γρ.* his, hit, *δοτ.* hima, *αἰτ.* hina, hit, (him, hin, hir) *'Ολλ.* het, *κτλ. βλ. καὶ* онъ.

Изба. (*πενιχρὸν δωμάτιον, οἷον καλύβη*) *συνήθ. ἴζβα, ἴσβα* = *ἴσμα* (*ἴδρυμα, κτίσμα. 'Ησύχ.*)

Известь = Азбесть, *ἄσβεςος, Συν. ἀσβέςης, καὶ ἀσβέςη.*

Изъ, *ἰξ* = *ἐξ*, (*ὡς ἰν, εἰν* = *ἐν*) *λτ.* ex, *Γοτθ.* us, *ἀρχ. Γρ.* ûz.

Икáю (*λύζω*), *Γλ.* hoqucter = *ὀχέω, ὀχθέω, ἀχέω* (*ἐκ τῦ ἄχ*, ach. *'Ρείμ. λ. ὀχθέω*) *ὀνοματοποιΐαι, ὡς καὶ τὸ λύζω, λύγξ, καὶ λτ.* singulto, *καὶ τὸ Γρ.* schluchzen, kluken (*'Ιλλρ.* klukati)=*κ-λυγγαίνειν, κ-λύζειν* (*λύγω, λύζω*) *συγγ. κλύζω, κλώζω, κτλ.*

Икрà (*κνήμη, συνήθ. ἄντζα.* 2, *ὠὰ ἰχθύος, τὸ συνήθ. χαβιάρι*) *συγγεν. ἄκρα, ἄκρον·* „ *ἀκρῶα, σπλάγχνα, ἔντερα, ἀκρωτήρια* (*'Ησύχ.*) *Τὸ* Икрà *οὐκ ἂν παραβληθείη πρὸς τὸ γάρον* (*οἷον*, Икáра, *ἰγάρ-ον. βλ.* Играю). *Ἔςι δὲ τὸ γάρον, καὶ ὁ γάρος, οὐ μόνον ὁ τῆς συνηθ. γάρος, ἀλλὰ καὶ εἶδος καρυκεύματος ἰχθυηρῦ, ἔτι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ καθ' ἡμᾶς χαβιάριον, ἢ γῦν, τὸ αὐγοτάριχον.* „ garum ex intestinis piscium (*Πλίν. λα*, 7, 8.)· *κάλλιςον δὲ τὸ ἐκ τῆς Σκομβραρίας*

νήσϐ (Στράβ. β.), ὡς καὶ νῦν τὸ Ῥωσσικὸν χαβιάριον ἐκ τῶν περὶ τὴν παλαιὰν Παντικαπαίαν χωρῶν, τὸ λεγόμενον τῆς Ἀτζϐς, καὶ τϐ Κερτσίϐ, καὶ Jenikale, *κτλ. Τὸ δ' ϐν χαβιάριον (Γλ.* caviar, *Ἰτ.* caviale) *οὐ παρὰ τὸ τῆς συνηθ'. χάβαρον, χαβαρικὸν (ὀςρακόδερμον, ἐκ τϐ ἀρχαίϐ χάραβος, χάραμος, χηραμὸς = κάραβος, παρὰ τὸ χάρω = χαίνω, διὰ τὸ κοῖλον· ὡς καὶ τὸ κάραβος, καραβὶς, ὅθεν καράβιον. ἐκ δὴ τϐτου τϐ χάραβος μεταθ. χάβαρος, τὸ χάβαρον· καθὰ καὶ τὸ κάμμαρος=κάμβαρος, κάβαρος, ἐκ τϐ κάραβος), τὸ δὲ χαβιάριον ἐκ τϐ αἰολικ. ὠβιάριον (ὤβεον, ὤϝεον,* ovum, *καὶ ὤϊον, ὠὸν, ὅθεν ὠϊάριον, ὡς ὠάριον· τὸ δὲ ω=α, διὸ καὶ αὐτὸ τὸ ὠὸν, Συνήθ. ἀϝὸν, αὐγὸν. βλ.* Яицо. *ὅθεν) ἀβιάριον,* h*αβιάριον,* h *= χ, χαβιάριον. Οὕτω καὶ τὸ ὠοτάριχον, Συνήθ. αὐγοτάραχον.*

Илй *καὶ συγκοπ,* иль (и, ли = *ἤ, νὐ. βλ.* ли) = *ἤ, ἠὲ, ἤτοι. — τὸ λτ.* aut=*αὖτε· καὶ Γερ.* oder = *ἀτὰρ, ἤ, ἑτέρως* (Tripart.)

Йльмень (*λίμνη Ῥωσσίας, παρὰ τὸ Νοβογόροδον·*) *ἰλμὴν, μεταθέσ. ἐκ τϐ, λιμὴν, λιμένη, ὅθεν λίμνη· (λίω,* λію, *λίβω, λείβω). ἢ συγγ.* илъ.

Йль, *ἰλὺς, εἰλὺς, ὑλὶς.* **Иловáтый**, **Иловáтъ**, *ἰλυϝώδης, ἰλυόεις.*

Имáю, *βλ.* Éмлю.

Íмамъ, *'Ρωσσ.* Имѣ́ю (*ἔχω*) *ἄμημι*, *ἀμάω*, *ἄμω* = *ἄβω* (*β* = *μ*) *ἄπω*, *ἄπτω*. [*ἄω*, *αὔω*, *καύω*, *κάπω*, *λτ.* capio, *χαύω*, haveo, habeo. *καὶ* (*ἔω*, *εὔω*) *ἔπω*, *π*=*κ*, *ἔκω*, *ἔχω*, *κτλ.* *Παῤβ.* *Γρμ.* haften, heften.] *βλ.* éмлю.

*Íмнъ, *ὕμνος* (и = *υ*)· *καὶ* Гíмнъ, *ἐκ τῦ λτ.* hymnus.

Íмя (*ὄνομα*) *λτ.* nomen *Γρ.* Name, *Περ.* nam, *'Ινδ.* naman, *κτλ.* [*'Εκ τῦ ὄνομα*, *συγκοπῇ*, *ὄνμα* (*ὡς ἄγημα*, *ἄγεμα*, agmen·) *μεταθ.* *νόμα*, *τὸ λτ.* nomen, *Γρμ.* Name. *ἐκ δὲ τῦ αἰολ.* *ὄνυμα* (= *ὄνομα*) *συγκοπῇ καὶ μεταθέσ.* *ὕνμα*, *ἀποβολῇ τῦ ν*, *ὕμα*, *τὸ* íмя (*ὡς*, пять, *πέ(ν)τε*· мята, *μέ(ν)θα*, mentha). *Αὐτὸ δὲ τὸ ὄνομα*, *ἐκ τῦ ὄνω*, *ἄνω*, (*φέρω*, *ὅθεν ὄνος*, *λτ.* honos, - nor, *αἶνος*)=*φόρημα*, *γνώρισμα χαρακτηριςικὸν*, *ὃ διὰ ςόματος φέρεται*, quod ore fertur. *βλ.* *'Ρείμ. λ. ὄνω*]. Именýю, *ὀνομαίνω*, *ὀνομάζω*, *κτλ.*

Íней (*πάχνη*) *ἀόνη*, *μεταθ.* *ἀνόη?* (*ἐκ τῦ ἄω*, *ἀόνη*, *αἰόνη*, *αἰονάω*· *καὶ ἄω*, *ἄνω*, *αἴνω*, *ὅθεν διαίνω* = *ὑγραίνω*, *νοτίζω*.)

Иный, Инóй, Íнъ, (*ἄλλος*) *ἴν* = *εἶν*, *εἴνς*, *ἕνς*, *Κρῆτες*. [*τὸ δὲ ἕνς*, *ἡ ἀρχαία ὀνομαςικ.* *τῦ ἑνὸς*, *ὅθεν μετεπλάσθη τὸ εἷς*, *ὡς ἐκ τῶν εἷς* ενς *καὶ λτ.* ens, *αἰολικῶν καὶ*

παρ' Ἀργείοις καὶ Κρησὶ μάλιςα συνήθων μετοχῶν (Ἐυςάθ. Ἰλ. σελ. 725), μετεπλάσθη ἡ εἰς εις κατάληξ· οἷον, τιθένς, τιθεὶς, ντλ.] = ἑνὸς, ὅθεν καὶ (ἔνιος) ἔνιοι (οὐκ ἀπὸ τῦ ἔνι, οἵ. οὕτω καὶ τὸ Γρ. einige, ἐκ τῦ einer). Ἐκ τῦ ἶς, ϳἶς, καὶ τὸ τὶς. τὸ δὲ λτ. alius (Κελτικ. al, all) = ἄλλος (ὡς, φύλλον, folium), καὶ τὸ alter = ἀλλότερος (ἀλλότριος, ἀλλοῖος), ἐκ = ἅτερος = ἕτερος, Γρμ. anderer, Γοτθ. anthar, Ἰσλ· annar, Ἀγγ. other, Γλ. autre, Σκρ. andara, etoron· κτλ. ὡς πάλιν ἕτερος ἅτερος (ὅτερος, ὅθεν πότερος), λτ. uter (alteruter), Ιτθ. hwathar, Ἀγγλ. whether, Αγσξ. hveder, Γρ. wäder, weder, Jetweder, Jeder, Σλαβ. КТЕРЪ. κτλ. Иногда (ἄλλοτε, ποτέ) ἔνοϝτα = ἐνίοτα = ἐνίοτε. (βλ. Ρεἰμ. λ. ἅτερος, θάτερος, ἔνιοι.)

Инокъ (μοναχὸς), οἶνοξ = οἶνος, οἰνὸς, οἶος, ἴνος, ἴος, εἷς, λτ. œnus, unus, κτλ. (κατὰ Δοβρόβισκ. ἐξ ἀποκοπῆς τῦ единокъ.)

Ирха (βύρσα), (εἶρχα, ἔρχα) = ἔρχος, καὶ τέρχος, λτ. tergum, τέρφος, ςέρφος, ςέρχος. (βλ. Ῥεἰμ. λ. ςέρφος, τέρφος)· τὸ ирха θηλυκ. = ὀδετέρ. ἔρχος· ὡς горà = ὄρος, κτλ.

Искра (σπινθὴρ) ἐκ τῦ ис (изъ), крéшу (χρέσσω, βλ. τὴν λέξ.), οἷον ἐξ—χραῦσις (ἐκ τῆς χραύσεως ῥηγνύμενον).

Искренній, Искръ (εἰλικρινὴς, καθαρός. 2, Σλαβ. = πλησίον), ἐκ τῦ изъ (ис), края, крáй = ἐξ ἄκρας, ἐξ ὁρίων = (ὅμορος), = γείτων (ὅθεν

εἰλικρινὴς, ὡς γείτων)· καθὰ καὶ Искръ, Σλαβ. = σχεδὸν (ἐκ τȣ̃ σύνεγγυς), παρὰ τὸ, Крóю (= κρίνω, ἐκ—κρινὴς), βλ. Крáй (ȣ̃τω καὶ, Вы́спрь ἐκ τȣ̃ Выспарю. Одръ ἐκ τȣ̃ О-дремать). οὐ γὰρ τὸ Искръ παρὰ τὸ Кры́ю (= Отъ-кры́тый).

•Исполáть (χυδαῖον. = εὖγε! καλῶς!) ἐκ τȣ̃ συνήθ. εἰσπολλάτη, σπολλάτη = εἰς πολλὰ ἔτη.

Исполи́нъ (γίγας), ἰσπηλὸς = ἰψηλὸς, αἰολ. ἀντὶ, ὑψηλὸς (ὡς, σποδὸς, ψοδὸς, ψοθὸς). ἢ ис (из), καὶ пóлнъ = ἔκπλεως (ἔκπολλος) = ὑπέρπολυς, ὑπερμεγέθης.

И́стый, и́стая, и́стое (αὐτὸς, τὴ, τὸ) ἴςος (ἴς, τὸς), καὶ ἴττος (Ἡσύχ.), λ. iste (βλ. И́же).

И́стина, И́стинна (ἀλήθεια), И́стинный, И́стиненъ (ἀληθὴς), = ἐτανὸς, (οἷον, ἐςανὸς, νὴ), ἐτεανὸς, ἐτεὸς, ἐτὸς, ἐτὺς, ἐτήτυμος (ἀληθής· ἐκ τȣ̃ ἔω, εἰμι, ἐςὶ, Есть). ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ, ἴττεον, ὁσία. Ἠλεῖοι. (= ἔσσιον, ἐσσία = ὁσία, ὅσιον)· βλ. Прáвый.

Ищу̀ (ζητῶ) ἀπαρ. искáть (ὡς ἐκ τȣ̃ иску̀) ἀξιῶ? (τὸ Γοτθ. haitan = αἰτεῖν). Πρβλ, Γρμ. heischen (ἐφίεσθαι, ζητεῖν), Κτσξ. esken, eschen (παρακαλεῖν), Σβκ. æska, κτλ. (βλ. Adelung. λ. heischen). Ἢ ἴσχω (ἰσχάω, ἰσχάνω, ἰσχανάω) ἐκ τȣ̃ σχέω, χέω, χαύω, κάπω, λτ. cupio.

I.

I, ι (ἴ) = I, ι· καὶ = ει, καὶ οι, καὶ υ. — Ι = ι' (10). ,Ι = ,ι (10000).

*Іакинѳъ, Іерей, Ікосъ, Ірмосъ = *ὑάκινθος*, *ἱερέης* (*ἱερεὺς*), *οἶκος*, *εἱρμός* (*'Εκκλ.*)· *καὶ πᾶσαι αἱ ἀπὸ τούτου τοῦ ςοιχείου ἀρχόμεναι λέξεις*, *ξενικαί*, *καὶ ἐξαιρέτως 'Ελληνικαί*· (*βλ. 'Αλφάβ.*).

К.

К, к. (Како, *κάκω*) = К, *κ*· *καὶ γ*, *καὶ χ*.— К҃ = *κ́* (20). ҂К = *κ* (20000).

Кабакъ (*καπηλεῖον*) *Γλ.* cabaret (*κάβαξ*, *κάβακος*) = *κάβος*, *καβός* = *καυὸς*, *χαυὸς*, *λτ.* cavus (*κοῖλος*), *ὅθεν μέσ. λτ.* gavia, *Σ. κάβια.* (*ἐκ τοῦ καύω*, *κάβω*, *κάπω*, *ὅθεν καὶ κάπη*, *κάπηλος*, *καπηλὶς*, *λτ.* caupo, copa) *βλ.* Капище.

*Кадь, *κάδος*.

Кавка, cawca, *Βοεμ* = *κάβηξ*, *καύηξ*, *καύηξ* (*πτηνὸν*) *λτ.* gavia· *καὶ κήξ*, *κῆϋξ*, *λτ.* ceyx.

Кажду, Кажу (*θυμιῶ*) *κάσδω*, *κάζω* = *κέζω* (*παρακείμ. κέκοδα*, *ὅθεν κοδομὴ*, *κτλ.* '*Ρείμ. λ. κάω*) = *καύω*, *κάω*, *κέω*, *καίω* [*καὶ κάω*, *κάνω*, *κάνδω* (*ὡς τένω*, *τένδω*, tendo) *λτ.* cano (canesco) cando, candeo, *καὶ*, *γάνδω* = *λάμπω* ('*Ησύχ.*), *ὡς καὶ κένδω* (*λτ.* cendo, accendo), *διὸ καὶ τὸ* Гнѣтѫ = *κένδω*, *γένδω μεταθ. γνέδω*· *ἢ γάνδω*, *γνάδω*, *γναίδω* (*βλ.* Гнѣтѫ). *ὅθεν κανδάων*, *κάνδαος* = *'Αρης* (= *δαΐς*, *ἡ καυςειρὰ μάχη*), *καὶ κάνδαρος* = *ἄνθραξ*.]

* *

Кадило (θυμίαμα) οἷον κάνδηλον, κάνδηρον = κηῶεν· ὡς καὶ κανδήλα, λτ. candela=Кандило (λύχνος, ὡς καιόμενος καὶ φαίνων.)

Каждый, Каждой, ἕ-καςος, Γλ. chac-un, 'Ιτ. ciasc-uno.

Какать, Βοεμ. κακκᾷν, λτ. cacare, 'Αγγ, to cack, Γρ. kacken, κτλ.

Кажу̀ (θλάω, πηρόω) κάζω (=χάζω, σχάζω, κάω, κέω) κεάζω, καὶ, κέζω (ὅθεν κεςός). Каженикъ (εὐνῦχος) κας ὸς (σχαςὸς) κασθεὶς, κεασθεὶς (ὡς τὸ θλαδίας). Искажаю (εὐνϑχίζω) ἐξ, κάζω, ἐκσχάζω (ἐκσχίζω.) Проказа (λέπρα). Прокаженный (λεπρὸς· ὡς τὸ λώβη, λωβὸς = πηρὸς, καὶ λεπρὸς). Τὸ κάζω, ἐκ τῦ κάω, ὅθεν καὶ σκάω, σκέω, καὶ κσέω, κσάω, κσέσις, = ξέσις, ξέω, ξάω = ψάω, (πσ = κσ) ψώω, ψώρα.

Кажу̀ (τιμωρῶ) συγγενὲς τῦ προηγϑμένϑ κάζω, κάσδω, λτ. (casto) castigo· καὶ κάζω, κέζω, κάδω, κήδω, κέδω, caedo. ὅθεν Накажу̀, Наказываю, κτλ.

Кажу̀ [δείκνυμι. 2, λέγω· συνηθέςρ. Скажу̀, Сказую — ἐν τοῖς συνθέτοις=ἀποδείκνυμι, γνωρίζω, γνωςοποιῶ, νϑθετῶ, κελεύω, ὅθεν καὶ, указъ, κέλευσμα· καὶ Βενδ. kasam, κελεύω· συγγεν. Γρμ. heisse, καλῶ, κελεύω· ἐκ τῦ ἀπηρχαιωμένου, chedan, quedan = λέγειν, καὶ ἀρχ. λατ. cedo = λέγω, φράζω (καὶ τὸ cito?) βλ. Adelung. λ. heissen] κά-

ζω=δάζω, μλ. δάξω, ὅθεν δάσκω, διδάσκω, καὶ Συνήθ. παρά τισι τῶν Θετταλῶν, διδάζω. [ἐκ τȣ̃ ἄω, Ϝάω (φάω) προσλήψει τȣ̃ πνευματισμȣ̃ δ, δάω, δαίω, δάζω, κατ' ἄλλην δὲ διάλεκτ. μετὰ τȣ̃ πνευματισμ. κ, κάω, κάω, κάζω, (καὶ κάδω, κήδω, κέδω, λτ. cedo). οὕτω καὶ τὸ καίω, καύω=δαίω, δαύω, ἐκ τȣ̃ αὔω· καὶ ἐκ τȣ̃ ἴω, τὸ κίω κίκω=δίω, δίκω. (βλ. ‘Ρείμ. λ. δαύω). ὥςε τὸ Кажỳ, κάζω = δάζω, διδάζω (—σκω) καὶ = δείκνυμι (ἐκ τȣ̃ δείκω, ὅθεν καὶ τὸ λτ. dico, dicere = λέγω, καὶ dico, dicare, indico = δείκνυμι). Πρόσθες καὶ τὸ „ ἐκέκαςο ἰθύνειν = ἐδεδήει, δεδιδαγμένος ἦν, ἠπίςατο, ἐκ τȣ̃ κάζω = λαμπρύνω, φαίνω, ὡς ἀπὸ τȣ̃ κάω, καίω (‘Ρειμερ.). Εἴη δ' ἂν τὸ Кажỳ καὶ = ɉάζω, βάζω, φάζω, φάσκω, ὡς καὶ τὸ κῦδος, κυδάω, —άζω, ἐκ τȣ̃ αὔω (ἄω) αὖδος, αὐδὴ, αὖχος, εὖχος ɉεῦδος (κεῦδος). Εἰ δέ τις τὸ λτ. cedo φαίη = κέλω (d = λ, ὡς, adeps = ἄλειψ, ἄλιφα), ὅθεν κελεύω, κτλ. ἐχ ἕξει καὶ τὸ Кажỳ συνᾷδον καὶ συμπαρακολȣθȣ̃ν ὁμαλῶς.]

Кажỳ, βλ. Каждỳ.

*Казнà, τὸ Περσικ· καὶ Τȣρκικ. χαζιγνὲ, χαζνέ. 'Εξελληνίσθη, γάζα. Казначéй, Περσ. χαζναδὰρ = γαζοφύλαξ.

Какíй (τίς, ποῖος) κοῖος, (διπλασ. κοκοῖος, ὡς κάβη, κακκάβη). Кáко, какъ (πῶς) κῶς (δι-

πλασ. κόκως. ἢ, ὅκως, ὁκοῖος, μετὰ τῦ πνευματισμῦ κ, οἷον, κόκως, κοκοῖος· (ο=α).

*Каланчà, τὸ Ταταρικ. καὶ Τȣρκικ. kalantza (πύργος τείχȣς· a, ξύλινον οἰκημάτιον). ἔξεςι παραβλ. τὸ καλιά, -λίδιον, κάλινος (κᾶλον=ξύλον)?

Калáчъ, Βοεμ. kolás, Πολ. kolacz (εἶδος ἄρτȣ κυκλοτερῦς, ὡς τὸ κολλίκιον, ἀλλὰ πρὸς τὴν βάσιν ὀγκηρῦ καὶ παχυτέρȣ· τȣ́τȣ τοῦ εἴδους κάλλιςοι οἱ τῶν τῆς Μόσκας ἀρτοπόπων, καὶ ἥδιςοι παρὰ τοῖς κολλικοφάγοις·) κόλλαξ (κολάξ) κόλληξ, καὶ κόληξ, κόλιξ, κόλλιξ, κολλίκιον = κολλύρα, συνήθ. κολλȣ́ρα, (παρὰ τὸ κολὸς κοῖλος). Ἢ ἐκ τῦ κάλαθος (κάλαθς, καλάτς) ὡς ἐκ τοῦ σχήματος. καλαθίσκῳ γὰρ κυκλοτερῆ λαβὴν ἔχοντι παρεμφερὲς τὸ Калáчъ). πρὸς τȣ̃το παραβάλλȣσι τινὲς τὸ Περσ. giulatz, Ἑβρ. chulah. (βλ. καὶ Adelung. λ. kloss). τὸ δὲ Γρμ. klatschen (κλάζειν = πλάζειν, πλήσσειν) ὀνοματοποιΐα πάντῃ ἀσύμφωνος πρὸς τὸ Калачъ.

Калбacà (ἀλλᾶς) χολϜὰς, χολὰς· ἢ καλϜᾶς, καλλᾶς, γαλλᾶς (ἀλλᾶς· γ, καὶ κ=Ϝ) ἐκ τῦ ἄλω, ἔλω, ἐλίσσω? ὅθεν καὶ γάλλια (Ϝάλλια) καὶ κάλια, καλίδια=ἔντερα. Κύπριοι. (Ἡσύχ.) καὶ τὸ Γρμ. kaldauen = ἐντόσθια. τὸ δὲ Würst (ἀλλᾶς, Σ. λȣκάνικον, ἐκ τῦ λτ. lucanicum) συγγεν. λτ. farcimen, fartum, Γλ.

farce, = φȣρκτὸν, φρακτὸν (ὡς τὸ Σ. παραγεμιςόν.)

Калéка (κυλλὸς, χωλὸς). Калéчу (χωλαίνω, κυλλόω) οἷον χάλαξ, χαλάζω = χαλάω, χάλω, χάω, ὅθεν χαολὸς, συγκ. χωλὸς. Ἐκ τȣ̃ χάλω, πȣ̃ς, καὶ τὸ χαλαίπȣς = κυλλόπȣς, κυλλοποδίων. Ἢ, κύλλω, κυλλὸς (συνήθ. κȣλὸς, ὑποκορ. κȣλάκης.) τὸ δὲ λτ. claudus ἐκ τȣ̃ κλαύω = κλάω, κλάζω, κλαυὸς (παρενθ. d, κλαυδὸς) κλαβὸς καὶ, κλαμβὸς = πηρὸς. πιθανώτ. δὲ καὶ τὸ Калéка, Калéчу ἐκ τȣ̃ αὐτȣ̃ κλάζω (κλάξ, κλακὸς). βλ. Клекý, καὶ Кóлча.

Калитà (βαλάντιον· οἷον, καλύτα, τ=π· ὡς πέσσυρα, τέσσαρα, καὶ κόττω = κόπτω) = καλύπα (κάλπα, κάλπη) καλύβα, καλύβιον, ὅθεν συνήθ. καλύφιον, κολέφιον. [καλύβω, καλύπτω, καὶ καλύσσω, ὅθεν κάλυξ, κάλυκος, κτλ. κοιλότητος σημαντικά. Τὸ θέμα γλάφω γλύφω (παρενθ'. γαλύφω) καλύβω (κελύφω) κελύπτω, κέλυφος, κελέβη, (κολύφω) κολύφανον, κτλ.]

Калúтка (θυρὶς πρὸς πύλῃ μεγάλῃ) συγγενὲς κλῆθρα, κλᾷθρα, κλεῖθρον, κλειθρίον. λτ. clathrum· ὡς ἐκ τȣ̃ Калúта = κλιτὴ (κλίω, κλείω).

*Калихъ, kalich, Βοεμ. καὶ kielich, Πολ. = κύλιξ, λτ. calix, Γρ. Kelch, Σβ. kalk. (Tripart. pag. 74.)

Калóша, πληθ. ши, ὡς ἐκ τȣ̃ Калóшь (ἐμβάδες, ἃς ἔξωθεν τῶν ὑποδημάτων ὥρᾳ χειμῶνος

εἰώθασιν ὑποδεῖσθαι, ψύχους καὶ πηλϋ ἰλυώδϋς ἀλεξητήρια, οἱ τὰς προσβοῤῥοτέρας χώρας κατοικϋ̃ντες· καὶ παρὰ τοῖς αὐτόθι Ἕλλησι, καλόσια, συγγ. κάλτιος, καλτίκια, καλίκια, καλλίγια (*ὅθεν Σ. καλλιγόνω, καλλιγάρις*)*=λτ.* calceus (*παρ' ὃ καὶ ἡ Σ. κάλτσα. τὸ δὲ Ῥωμαϊκὸν* calceus *= ὑπόδημα κοῖλον· καὶ* калошь — лоша, *οἷον, κάλσος, κάλοσος, — λόσιον*). *βλ. Ῥεἰμ. λ. κάλτιος.*

Кальи̂ (*εἶδος ἐδέσματος*) *κόλον* (*τροφή*).

Калю̀ (*πυρόω, βάφω σίδηρον, ξηραίνω*) *κάλω, κήλω,* (*ὅθεν κήλεος=καυςικὸς,* Калéный· *καὶ κᾶλον = ξηρὸν ξύλον*). *Πρβλ. λτ.* caleo, calor (*ἐκ τϋ̃ κάω, καίω, κάλω· ὅθεν καὶ τὰ, καλὸς, κάλλος, κτλ. βλ. Ῥεἰμ.*)

Кáля (*ξύλϋ τεμμάχιον*), *κᾶλον, κάλιον, ὑποκορις. βλ.* Калю̀. *ἤ, σ-χάλη* (*σχαλὶς*)*=σχίδα,-ζα.*

Каля́каю (*φλυαρῶ*) *κολωϝάω* (*κολωγάω, κολωκάω*) *= κολωβάω* (*β καὶ γ = ϝ*), *κολουβάω·* „*κολϋβᾷ, θορυβεῖ. Λάκωνες* (*Ἡσύχ*). *=κολωῶ* (*κολοιῶ*), *παρά τὸ κολοιὸς, ἡ συνήθ. κολακϋ̃δα.*

*Кáмара, Кáмера, *λτ.* camara, *Ἰτ.* camera, *Γρ.* Kamer, *καμάρα* (*κάμω, = κάμμω = κάμβω, κάβω, καύω·*) *καὶ καμάριον* (*ὅθεν καὶ τὸ Σ. κεμέριον*). *Πρβλ. καὶ Γρ.* Zimmer. *βλ.* Камóра.

*Камéдь, *ἐκ τϋ̃ κομμίδιον, συνήθ. κομμίδι = κόμμι· λτ.* gummi.

Кáмень (*λίθος*) *Γρ.* Kamm. *Παράβ.* *Γλ.* camée. *λτ.* gemma, *γέμμα* (*βλ.* Adelung. *λ.* Kamm.) *γόμος*, *κόμος*. [*Ἡ ἰδέα, ἢ τὸ, τὶ ἦν εἶναι τῦ ὀνόματος ἐμφαίνει πεπηγός τι, καὶ πλῆρες, γόμφωμα μορίων συνεχῶν καὶ συμπεφυκότων· ὅθεν εἴη ἂν τὸ* Кáмень, *καὶ ἄλλως, Σλαβον.* Кáмы, *συγγεν· τῦ κάμω=κάβω* (*μ=β*), *κάπω, κάμβω, ὅθεν καὶ τὸ κόμω, κόμβω, κόμβος, κόμμος* (*οἷον κόμμη, κάμμη*, кáмы = *καμβὴ, γαμφὴ, γόμφος, γαμπτὸν σῶμα. πρβλ. τὸ, λίθος, λᾶας, λᾶϊς, ἐκ τῦ λάβω=κάπτω. βλ.* Хлѣбъ, *καὶ Ῥείμ. λ. κόμω*). *Ἐκ τῦ θέματος καύω, κάω = γάω, γέω, ὅθεν καὶ τὸ γέμω, παρ᾽ ὃ τὸ γέμμα*, (*ὅπερ ὡς Ἑλληνικὸν πιθανώτατα παραραβάλλει ὁ* Adelung *πρὸς τὸ* Kamm.). *Ἐκ δὲ τῦ* кáмы *τὸ* кáмень, *οἷον, κάμμινος, κάμνος κόμνος, ἀντὶ, κόμμος* (*μμ=μν.*). *Ἄλλο δὲ τὸ λτ.* cæmentum (*χάληξ*) *ἐκ τῦ* cædo. *Βόσσ.*]

Кáмо, (*πῦ*=Ка, *καὶ* м̄о, *κατάληξ.*) *κᾶ=πᾶ, πῆ* (*βλ.* тамо.)

Камóра (*προσῳδία γραμματικ. ἡ περισσωμένη*). *καμάρα* (*διὰ τὸ σχῆμα· ὡς τὸ καμπύλη, ἐλλειπτ. γραμμὴ.*) *βλ.* Камáра.

*Канáлъ (*διώρυξ.*) *καὶ συνήθ. κανάλι, τὸ λτ.* canalis, *Γαλ.* canal, *Γρ.* Kanal, *κτλ. καὶ τῦτο ἐκ τῦ κάνα, κάννα* (*κάλαμος*), *ὅθεν λτ.* canna, *παρὰ τὸ κάνω=χάνω, χαύω, διὰ*

τὸ κοῖλον καὶ σωληνοειδές· ὅθεν καὶ τὰ τῆς Συν. καννίον (καὶ ἄλλως, καλάμιον ποδὸς, τὸ τῦ σκέλυς ὀςῦν) καὶ κάνναλος, κτλ. καὶ τὸ Γλ. canon, 'Iτ. cannone, τὸ πολεμικὸν καννόνιον.

Кандалы̀ (ποδοκάκη, ἄλυσις ποδῶν) σκάνδαλα (σκάζω, σκάδω, σκάνδω)· καὶ „ κάνδαλοι, κωλοβάθραι ('Ησύχ.)

Кандѝло, βλ. Кажду̀.

*Канифо́ль, Γαλ. Colophane, κτλ. Κολοφώνιον, Κολοφωνία (ἐλλειπτικ. ῥητίνη, ἐκ Κολοφῶνος.) Σημείωσ· λ = ν· κατὰ μετάθ.

Ка́нна (εἶδος μέτρου ὑγρῶν·) κάνας, κάνης, κάναςρον (κάνεον), ὅθεν καὶ ἡ Συν. κανάτα, καὶ τὸ κανίον (ῥακοδόχον σκεῦος) κτλ.

Ка́ну (ςαλάζω) χάνω, ἐκ τῦ χάω = χέω, χύω = χύνω, (ὡς καὶ χόω, χώω, χώνω, ὅθεν χωννύω, κτλ.) συγγεν. Ка́плю.

Ка́па, βλ. Ка́пище.

*Ка́персы, κάππαρις, καππάρεως καρπὸς, Γρμ. Kapers. Γλ. câpre.

Ка́пище (ναὸς εἰδώλων, βωμὸς, εἰδωλεῖον. τὸ θέμα Кап, καὶ κατάληξ. ище.) συγγ. kapella, Γλ. chapelle. παράβλ. καπίθη, κάπετος, κάπη, κάψα, κτλ. ἐκ τῦ κάπω, κάβω, καύω, λτ. cavo. κτλ. Καὺ, κὰβ, κὲβ, πρωτότυποι φωναὶ, ἐν πολλαῖς γλώσσαις καὶ τῆς 'Ασίας καὶ τῆς Εὐρώπης σημαίνυσαι, κατὰ διαφόρυς καταλήξεις, κοῖλόν τι, ἢ κάλυμμα· οὕτω

τὸ Ἑβρ. κὰβ, καὶ Γραφικ. κάβος=κάδος (καύω, καὶ χαύω, χάδω· ὅθεν τὸ κάδος) καὶ κάβη, κακκάβη, κάκκαβος, καὶ καυὸς (βλ. Кабáкъ) κτλ. καὶ πάλιν Ἑβρ. gaphaph, kaphaph = καύειν, χαύειν, κεύθειν (καλύπτειν)· ὡσαύτως καὶ τὸ Кáпа, ἐκ τῦ μέσ. λατ. capa, cappa (κάλυμμα κεφαλῆς) Γρμ. Kappe, Käppchen, Γλ. cape, capote, capuce, κτλ. καὶ συνήθ. κάππα (ἐριῦν ἀγροίκων ἱμάτιον), καὶ καππάσιον (κεφαλόδεσμα)· ὡς καὶ „ κάππα, καὶ καππάτια, γυναικεῖα ἱμάτια (Ἡσύχ.) Σ. καβ-βάδια· καὶ, „ κυπασὶς=χιτωνίσκος (ἐκ τῦ κυπὴ, κυβὴ, κύω=καύω, ὅθεν καὶ κύτος, κύθος, κιθὼν, χιτὼν· διὰ τὸ κοῖλον δηλαδὴ τῦ ἱματίυ, ὡς καὶ τὸ ἔνδυμα ἐκ τῦ δύω, ἐνδύω, δύομαι, Σ. χώνομαι). Παῤῥβλ. καὶ τὸ τῆς Σ. καπανίτσα (οἷος ὁ ἐπενδύτης τῶν Ἡγεμόνων τῆς Δακίας). πρόσθες καὶ τὸ Περσ. καὶ Τυρκ. καφτάν. κτλ. Εἰς ταύτην τὴν συγγένειαν ἀνήκει καὶ τὸ Кáпище (ὡς κοῖλόν τι χωρητικὸν) κατὰ τὸ, καπίθη.

*Каплýнъ (Капýн· τὸ λ. ἐπενθετ.) κάπων, Συν. καπώνιον· τὸ λτ. capo, (ἐκ τῦ μέσ. λτ. capo = κόπω, κόπτω), Ἰλλυρ. Копуштъ, Γρ. Kapaun, Γλ. chapon, κτλ.

Кáплю, Кáпаю (ςάζω, ὡς ἐκ τῦ Кáпу) οἷον κάπω, καύω=χαύω, χάϜω, χάω, χέω· συγγεν. Кáну. [Ἄλλο τὸ κάπω = πνέω, ἐκ τῦ αὔω, ἄπω, ἄπος (μετὰ τῦ πνευματισμῦ,

κάπω, κάπος) ἄπορ, Ϝάπορ. λτ. vapor (*ἀτμὸς) ὡς καὶ ἐκ τῦ κάπος, καπνός.*] *Ἡ συγγεν·* Киплю?

Карета (*εἶδος ὀχήματος. Συνήθ. καῤῥέτα, καρότζα, Γλ.* carrosse) *συγγεν. λτ.* carrus, carruca, currus, *Γρ.* Karre, *Ἰτ.* carro, *Γλ.* char, *κάῤῥον* (*Ἔσδρ. Ε*, 55) *καὶ καρῦχος, καρόχα, καὶ „ κάραρυς, κατήρης ἅμαξα* (*Ἡσύχ.*)

Кара (*ποινή*). Караю (*τιμωρῶ*) *κάρω* (*κέρω, κεραΐζω*) *κάρσις, καὶ „ κάρνη, ζημία* (*Ἡσύχ.*) *Πῤβλ. Ἑβρ.* karath, *βλάπτω, φθείρω.*

Каркаю (*κρώζω*) *καρκάω* (*καρκαίρω*) = *κράκω, κράγω, κράζω. Γρ.* krächtzen, *Γλ.* croasser, *μέσ. λτ.* cracare, crocitare, gracitare, *κτλ.* (*ὀνοματοπ. ἐκ τῦ κρὰ, κρὸ, ὅθεν καὶ κρώζω, Γρμ.* grotzen) *συγγ.* Керкаю.

*Карнизъ, *Γρμ.* Karnies, *Γλ.* corniche, *Ἰτ.* cornice, *λτ.* coronis, *κορωνίς.*

Карпетка (*προπόδιον, καὶ κάλτσα, Συνήθ. βλ.* Калоша.) *ἴσ. καρπατίνη, καρβατίνη* (*ὡς ἐκ τῦ* Карпетка, *καρπάτα.*)

*Карта, *λτ.* carta, charta, *Γλ.* carte, *Γρ.* Kart, *Συνήθ. χάρτα* (*ἐκ τῦ χάρτης, χαρτὸς, χαράσσω, χάρω·*) *ὅθεν* Картина (*εἰκὼν*) *χαρτίνη,* (*ὡς ἐπὶ χάρτυ μάλιςα χαρασσομένη.*)

Карабкаюсь (*ἀναῤῥιχῶμαι, Γλ.* grimper) = *γράμπω, γράμπτω, γράπω* (*εἰ μὴ, παρὰ τὸ σκηρίπτω, κηρίπτω -πω*) = *Ϝράπω* = *κάρπω*,

λτ. carpo, κτλ. παρενθ. α, καράπω, (ὡς κάῤῥαξον, κάραξον = κράξον. Πάφιοι. Ἡσύχ.) π=β (καράβω, καράβγω, Карапку, Карабкаю, ὡς συνήθ. σκύβγω, νίβγω μετὰ τȣ̃ F,=νίβω, σκύβω). Τὸ θέμα, ἅρπω, ὅθεν καὶ μάρπω, μάρπτω (μράπτω) βράπτω· (τὸ συνήθ. γραπατζόνω-νομαι, βλ. царапаю). τὸ δὲ τῆς συνηθ. σκαντσȣρόνω, παρέφθαρται ἐκ τοῦ σκανδυρόω, σκανδυρός (ὅθεν τὰ Σκάνδυρα Σ. Σκάντσȣρα.) σκανδὸς, παρὰ τὸ σκάνδω (ὅθεν τὸ λτ. scando= ἀναβαίνω ἀναῤῥιχῶμαι· ἀφ' ȣ̃ τὰ σύνθετα, ascendo, descendo)=σκάμβω (β=δ. ὡς σκάμβυξ, καὶ σκάνδυξ· βλ. Ἡσύχ. καὶ Ῥείμ. λ. σκήπτω, καὶ σκανδάληθρον.) σκαμβὸς=κάμβω (κάβω) κάμπτω, καμβὸς, καμπτὸς, καμψός (ὅτι οἱ ἀναῤῥιχώμενοι συγκάμπτονται καὶ συςρέφονται, καὶ οἷον σκάζȣσι, σκηριπτόμενοι χερσὶ καὶ ποσὶ πρὸς τὴν ἀνάβασιν). Ἐκ τȣ̃ σκαμβὸς, παράγεται τὸ σκαμβηλὸς καὶ σκαμβηρὸς· ὅθεν καὶ ῥῆμα σκαμβηρίζω (Ἡσύχ.) σκαμβηρόω σκαμβηλόω, ἀφ' ȣ̃ πάλιν τὸ παρεφθαρμένον τῆς συνηθ. παρὰ τοῖς Ἠπειρώταις καὶ Ἰωαννίταις σκαρβελόνω (ἀναῤῥιχῶμαι.) βλ. Грабли.

Картавый, Картавъ (ψελλὸς) οἷον, κάρθας (κάρτας) κέρθας = κέρθος. ὀνοματοποιΐαι, κατὰ τὰ κόραξ, κρέξ, κέρβερος, κάρβαρος, κρώζω, κρέκω, κτλ. ὡς καὶ τὸ ψελλὸς, ἐκ τȣ̃ ψέλλω, ψέλω, κτλ.)

Ка́рша (*δένδρον πεσὸν ἐν ποταμῷ, ἐμποδίζον τὴν διάπλευσιν.*) *συγγεν. Πολ.* karcz (*κορμὸς, ςέλεχος, καυλὸς. Βοεμ.* крч.) *ὅθεν Σερβ. καὶ Βοεμ.* крчити, крчем (*ὡς ἐκ τῦ* керчу, карчу.) carczować, *Πολων· (ἐκριζῦν, τέμνειν δάσος) κάρσω, κέρσω, (κάρω, κέρω, κείρω) κόρσης, καρτὸς, κτλ. ἐκ τῦ κέρω, κείρω καὶ τὸ κορμὸς, αἰολ. κορπὸς, ὅθεν λτ.* corpus. *ἴσως συγγεν· καὶ τὸ ἀρχ. Γρ.* schrot, *ἐκ τῦ* schroten· *ἢ τῦτο=κ-ρώσσειν, ῥάσσειν, ἀράσσειν-ττειν. βλ.* Корна́ю, *καὶ* Крошу̀.

Каса́юсь (*ἅπτομαι ἐκ τῦ* Каса́ю, *κασάω*) = *κσάω, ξάω, (ξ = ψ) = ψάω, ψαύω.* [*Μεταξὺ τῶν διπλῶν ξ, καὶ ψ, παρεμβάλλεσιν ἐνίοτε φωνῆεν οἱ Σλάβοι, ὡς καὶ ἐν τῷ* песокъ (*ψῶκος*). *βλ. καὶ* Ки́слый· *ὅτι δὲ τὸ ξάω = ψάω, βλ. Ῥείμ. ςοιχ.* К.]

*Катара́ктъ, *καταῤῥάκτης* (*Γραφ. Σημείωσαι τὴν ἀποκοπὴν καὶ τοῦ μακροῦ, ης.*)

*Ка́торга, *κάτεργον.* (*Βυζαντινοί.*)

Кача́ю (*δονέω, λικνίζω·*). Каче́ль (*αἰώρα, συνήθ. κύνια*). Качу̀, *κυλίω, καὶ* Каша́ю, *λτ.* quatio, quasso, quatto = *αἰολ· κόττω, κοττέω,* Каша́ю, (*ὡς ἐκ τῦ* Кашу̀) *κόσσω, (κϝόσσω, κϝόττω)=κόπτω. Ἢ συγγεν.* скачу̀, *σκάζω (ἐκ τοῦ σκάω, κάω, καύω, κάβω, κάμβω, κάμπω, κάμπτω=ςρέφω). Οὐ γὰρ, οἶμαι, κάζω, ὡς ἐκ τῦ, κάδω, δ=λ, ἀντὶ κάλω, κέλω, κύ-*

λω, κυλίω, καλίω (καλίνδω, κυλίνδω, ἐκ τȣ̃ ὕλω, ἔλω. βλ. 'Ρείμ. λ. κέλω καὶ κάλω). παῤβ. τὸ 'Ιτ. scazzo (διώκω). Τὸ δὲ κίζω (ὅθεν ἀπέκιξε) κίκω, κίχω, = δίκω (ῥίπτω) δίω, διώκω. (ἴω, ἰώκω, ἴκω· δ, καὶ κ, πνευματισμοί.)

Кáшелв (βήξ). Кáшляю, (βήχω). 'Ονοματοποιΐα, ὡς καὶ τὸ βήσσω, βήζω, βήχω, βήξ, ἐκ τȣ̃ ἄω, ἠχῶ, Fήχω (βήχω), καὶ ἄχω, ʝάχω (κάχω, κάσσω, κάξ. κ, β, πνεύματα.) καὶ (ὕω, ὕδω, ὕζω, ὕσδειν) Γρμ. husten, kotzen. τοιȣ̃το καὶ τὸ λτ. tussis. κτλ.

Кáю (ἐλέγχω, ἐπιτιμῶ, καὶ συνθέτ. Окаяю, ταλανίζω). Кáюся (μετανοῶ) κόω, κοάω, κοέω, (ὅθεν ἀκόω, ἀκούω, ἀκοάω, ἀκροάω, ἀκροάζω (οἷον ἀκούειν ποιῶ· καὶ μεσ. Кáюся οἷον κοάομαι, ἀκροάζομαι). 'Ακούω καὶ φωνῶ συσχετίζονται, (ὅθεν καὶ τὸ αὐδέω = λτ. audio = ἀκούω), ὡς τὸ κλύω, καὶ καλῶ. Τὸ δὲ λτ. cajo (ἀναςέλλω, κωλύω) = κάω, χάω, χάζω (χάζομαι). βλ. καὶ Чýю.

Квáка, 'Ιλλυρ. Κροατ. Σλοβακ. (ἄγκιςρον.) Γρμ. Haken = ἄγκη, ἄγκος. [ἄγος, Fάγος βάγος, ἐκ τȣ̃ ἄγω (ἀγνύω) Fάγω, βάγω, Γρμ. bagen, biegen, ἄγκος, ὄγκος, λτ. ancus, uncus, ἄγκη, ἄγκα, μεταθ. γάκα, γFάκα (γ=κ, κFάκα). ἢ μετὰ διπλȣ̃ F, ἀγὴ βαγή, βακὴ, Fβάκα.]

Кваќаю, *Γϱ.* quaken, *κοάζω* (*λτ.* coaxo, *Γλ.* coasser) *κοϝάζω*, *κοβάζω*, (*συγκ.* *κβύζω*, *κβάγω*, *κβάκω*) *ἐκ τȣ̃ κοάξ*, *κοϝάξ*. *ὀνοματοποιΐα φωνῆς βατϱάχου*, *παϱ' ὃ συνήϑ.* *κύβακας* = *βάτϱαχος*.

Квапити (Квапу. *Βοεμ.* = *σπεύδω*) *Ϝάπω* (*μετὰ δύω Ϝ. γάπω*, *γϜάπω*, *κϜάπω· ὡς*, *οἶνος* *λτ.* vinum, gwin.) = *ἕπω* (*ἕκω*=sequo-or.) *ἕπομαι*, *ὀπάω*, *ὀπάζω*, *κτλ.* (*βλ.* *'Ρείμ.* *ἅπτω*, *ἕπω*.)

Квасъ (*ζύμη*. 2, *'Ρωσσ.* *εἶδος ὀξίνȣ ποτȣ̃*). Квашу (*ζυμῶ*) *καῦσις*, *καύσω* (*κϜαύσω*, *καύω*, *καίω*)· *ὡς ζέω*, *ζύω*, *ζύμη*, *ζύϑος*, *καὶ λτ.* fermentum, *ἐκ τȣ̃* ferveo, fervo, *φέϱϜω*=*ϑέϱω*, *ϑεϱμός*, *ϑεϱμαίνω*, *ϑεϱμαντὸν* (*φ*=*ϑ*, *αἰολικ·*). *Ἄλλοι παϱέβαλον τὸ λτ.* quatio.

Квйтъ *βλ.* Пйгва.

Квóкаю, *Βοεμικ. καὶ Πολων· κϱώζω*, *κλώζω ἐπὶ ὀϱνίϑων*) *κϜοκάω*,=*κοκάω*,=*κοκκάζω*, *καὶ κακκάζω*, *κοκκύζω· ἐκ τȣ̃ κοκκύω*, *κοκύω*, (*κόκκυ*, *ὀνοματοποιΐα· βλ.* Кóкошъ) *συνήϑ.* *κακκαϱίζω*, *Γϱμ.* gacken, gackern. *Πϱόσϑες καὶ τὸ Σεϱβ.* квочем, *καὶ* квочка, квока, квокна (*ὄϱνις κλώζȣσα*)· *παϱ' ἄλλ.* клоква, клока, *οἷον κλώξ* (*κλῶκα*) *συνήϑ.* *κλῶσσα καὶ κλωσσαϱία*, *Γϱμ.* gluck-Henne, *ἐκ τȣ̃* клóкаю = *κλώγω* = *κλώζω*, *κλώσσω* (*καὶ Σ.* *κλωσσῶ* = *ἐπωάζω*) = *κλάγω*=*κλάζω*, *λτ.* glocito, glocio, *Γϱμ.* gluchsen, *Γλ.* glousser *κτλ.*

Ἴσως δὲ καὶ τὸ Квóкаю *μετεπλάσθη ἐκ τῦ* Клóкаю, *κατὰ τὴν συνήθη τῦ λ εἰς β (=υ) τροπήν. βλ.* Клохчỳ.

Квѣтъ = Цвѣтъ (*Βοεμοί*). *Σημείωσαι* к=ц.

*Керамíда, Керемíда, Херемíда, *ἡ συνήθ. κεραμίδα, κεραμὶς, κέραμος· (σημείωσαι* е=α· *χ* = к.)

Кврка́, *Σερβ. καὶ* Кврка́ти, кврка́м (*γογγύζω, μορμύρω, βορβορύζω, ἐπὶ γαλῶν, κτλ. κϝέρκαμι) κϝέρκω, κέρκω, κρέκω, κρέξ (κρέκα, κέρκα, κϝέρκα) κρέκαλος, κτλ. βλ.* Кéркаю, Крéка.

Кепъ, Кер. *Βοεμ. = κῆπος (γυναικεῖον μόριον)* Gelenius.

Кéркаю (*κρώζω, κλώζω, κοάζω) κέρκω, κρέκω (ὀνοματοποιΐα). καὶ* Кéркнути, Кéркну. *ὡς κέρκω, κέρχω, κέρχνω· ἐπὶ φωνῆς ὀρνίθων κερχαλέας. βλ.* Крéка.

Кибúтка (*εἶδος ὀχήματος· ὡς ἐκ τῦ* Кибúта) *κιβωτὸς, κύβη, κύμβη, κύβησις, κίβυσις, κιβησία, κτλ. τὰ πάντα ἐπὶ κοίλων σκευῶν.*

Ківáю, *καὶ* Кывáю (*κλίνω τὴν κεφαλὴν, νεύω· ἐκ τῦ* Кивỳ *καὶ* Кывỳ) *κύβω,—βάω, κύπω,-πτω.*

Кíверъ (*εἶδος ὀρθῦ πίλου, καὶ καυσία στρατιωτική) κύρβις, κυρβασία, (ἐκ τῦ κόρυς, κόρυβος, κορυφὴ) μετάθ. κύβρις (κύβερις)· ὡς κύρβω (=κρύβω) κυρβάζω, κυρήβιον=κυβήριον (ἔλυτρον, λοπὸς) ἐκ τῦ κυβὴ, κύβη,*

κύπη, κτλ. κυβὴ δὲ καὶ κυφὴ καὶ ἡ κεφαλή. ὅθεν καὶ κυφαία, ἡ συνήθ. σκέφηα, ἢ σκύφια (κυφία) καὶ ὁ σκῦφος (σκύφος, κύφος)· ἴσως δὲ καὶ τὸ Кйверъ, ἐκ τῦ κυβὴ, ὡς καὶ τὰ, κύβεθρον, καὶ κύβελον, κτλ.

Кидáю (ῥίπτω) κίδω, ἐκ τῦ κίζω, κίκω, κίχω (βλ. Качáю). ἢ κιδάω=κεδάω (σκεδάω, σκίδνημι.) βλ. καὶ Скитáюсь.

Кикй (φυτὸν, εἶδος ζειᾶς, zea mays) ὡς τὸ, κίκι.

Кйла, καὶ Кы́ла, κήλα, κήλη (hernia). Килякъ, καὶ Килáстый, κηλάτης, κηλήτης.

*Кйль (σεῖρα = τρόπις) Γρ. Kiel, Γλ. quille, συγγενὲς κελέων (ἰσόπους), κελεὸς, κηλώνειος, κῆλον, κᾶλον (ξύλον). βλ. Adelung λ. Kiel. πρβλ. καὶ τὰ Γρ. Keil, Keule, Kolbe.

*Кимйнъ, κύμινον. Βοεμ. kmin, ὅθεν тьмйнъ, βλ. Тймонъ. (Σημείωσ. т=κ.)

*Кинамóнъ, κίναμον, κινάμωμον. λτ. cinamomum, ὅθεν Γρ. Zimmet, ἐκ τῦ ἀρχ. Zinammet· καὶ Ἑβρ. Kinamon.

*Кинжáлъ, τὸ Περσικ. χαντζέρ, ἐξελληνισθὲν κανάκης, κινάκης, ἀκινάκης.

*Кйноварь, κιννάβαρι. (βλ. ο=α.)

*Киновíя, κοινόβιον. Σημείωσαι τὸν εἰς ıя θηλυκὸν τύπον, ἐκ τῶν εἰς ιον ὀδετέρων ἑλληνικῶν· οὕτω καὶ Гимнáзiя, γυμνάσιον· Кéллiя, κελλίον, κτλ.

Кипл́ю, *καὶ* Кыпл́ю (*Δοβρόβ.*), Кипа́ю (Кипу̀, *βράζω*, *καχλάζω*) *κήπω*=*κήκω*, *κηκίω* (*βρύω*, *ἀναζέω*· *κ*=*π*· *ὡς*, *κρέκω*, crepo). *ἢ κήπω*=*κάπω* (*ἄπω*, *αὔω*, *ἄω*· *ὡς*, *κῆπος*=*κᾶπος*). *ἢ κάπω*, *κάφω*, = *κάχω*, (*καχάω*) *καχάζω*=*καχλάζω* (*ἐκ τῦ χλάζω*, *ὀνοματοποιΐαι*). *Ἐκ δὲ τοῦ καχάω-ζω*, *καὶ τὸ καγχάω*, *καγχάζω*, *λτ.* cachinor· *καὶ* (*χ* = *φ*) „*καφάζει*, *καγχάζει* (*Ἡσύχ.*) *ὡς*, *αὐφὴν*, *αὐχὴν*, *Αἰολ.*

Кипре́й (*φυτὸν*, epilobium angustifolium·) *παράβ. κύπειρον*, *κύπερος*.

*Киса̀ (*βαλάντιον*) *τὸ Ἀραβικ*· *καὶ Τῦρκ.* Kissè. *Παράβ. τὰ κυσσὸς*, *κύσσος*, *κύσθος*, *κύςη*, *κίςη* (*λ.* cista, *Γρ.* Kiste, Kasten), *καὶ κυτὶς*, *κυτίον* (*συνήθ. κυτίον*), *καὶ κοιτὶς καὶ*, *κοισσὸς* (*κυσσὸς*) *φορμὸς* (*Ἡσύχ*· *ἐκ τῦ κύω*, *κύτος*, *καὶ τὰ λοιπὰ κοιλότητος σημαντικά.*)

Ки́слый, Ки́сель (*ὀξὺς*, *ὀξύνης*, *καὶ ὄξυνος*, *ὄξινος*). Ки́сну (*ὀξύνω*, *ὀξύζω*, *καὶ ὀξίζω*, *Σ'. ὀξυνίζω*) *καὶ* Кы́сель, Кы́сну· *ἐκ τῦ ὀξὺς ἀποβολῇ τῦ ο*, *ξὺς* (*ὡς συνήθ. ξινὸς*=*ὄξινος*) *καὶ διαλύσει τῦ διπλῦ ξ* (*κσ*) *κὺς*, *ἢ κὶς*, *κίσινος* (*κίσιλος*, *ν* = *λ*, *ὡς* боль, *πόνος*) *κισίνω*, *ἢ κυσίνω*, *κύσνω*, Кы́сну (*βλ.* Каса́юсь) = *ὀ* — *κύσνω*, *ἀντὶ ὀκσύνω*, *ὀξύνω*, *συνήθ. ξυνίζω* (*ὡς καὶ τὰ Βυζαντινὰ*, *ξυλάβιον* = *ὀξυλάβιον*, *ὀξυλάβη*. *ξυντὸς* = *ὀξυντὸς*, *κτλ.*). Ки́слица, *ὀξαλὶς* (*ὀξαλίσκη*=

ξαλίτσα. συνήθ. ξινίθρα): Πρὸς τὸ Кислый πῥβλ. τὸ 'Ινδικ. kesla: ὡς καὶ τὸ Τυρκ· exi, συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὀξὺς (ὄξινος). 'Εκ τῦ ὀξὺς (ὀκὺς, ὠκὺς, ὄκος, ἄκος, ἀκὶς, ἀκάω, λτ. acuo, acus, acies, acidus, acetum, acesco, κτλ·) βλ. ýксусъ.

Кистéнь, 'Ρωσσ. = κεςὸς, κεςὸν, κέςρος, κέςρα (κέζω) λτ. cestum, cestrum (clava).

Кисъ, Кисъ (ἐπιφώνημα πρὸς γαλῆν) κὶς=Σ. πὶς, πίς, καὶ ψὶ, ψὶ (π=κ· ὡς, καὶ κσὶ (ξ)= = πσὶ (ψ) οἷον, ἰξὸς, ἰψὸς). βλ. Кишикъ.

*Кúтъ, κῆτος. (Σημείωσ. и = η.)

Кичỳ (φυσιῶ) χύζω = χύω, (ὡς ἐκ τῦ χάω, χαύω, χαῦνος, χαυνόω). ἢ (χύζω) χύσσω, = φύσσω, φυσάω, φυσῶ, φυσιῶ· κ=χ=φ. ὡς, χύδω (ἐκ τῦ χύζω, χύω) λτ. fudo, fundo· καὶ χατίσκω, fatisco· ἔχις (ὄχις) ὄφις κτλ.

Кишкà (ἔντερον) κύςα (στ = σκ· οἷον κύσκα· ὡς, σκύβαλον, στύβαλον) κύςις, κύσθος (πᾶν τὸ κοῖλον, ἐκ τῦ κύω· οὕτω καὶ κῶλον, κόλον = κοῖλον) βλ. Кисà.

Кишỳ (βρύω βρυάζω) χύσσω=χύω, κοχύω. [κ = χ, οἷον κύσσω· ὡς καὶ, κότος (ἀντὶ χότος) χόλος, ἐκ τῦ χόω, χέω.]

Кій, καὶ Кóй, Кáя, Кóё (τίς, ποῖος) κοῖος, κοία, κοῖον· ἢ κὶς (κίος, κία, κίον)=αἰολ. τίος=τέος, τέο, κτλ.=τίς, λτ. quis, quæ, quid. Γλ. qui, 'Ινδ, ke, ka, Περ. ke, ki,

keie, *Τϐρκ.* kim, *κτλ.* Кійждо, Кόйждо, Кόждо, *κοῖος δὴ* (*ὁποῖος δὴ*) (= *ἕκαςος*). *βλ.* '*Ρεἰμ. λ. τὸς.*

Кїй, (*ῥάβδος, κορύνη*) *κίων* (*ἐκ τϐ̃ κίω* = *ἴω· διὰ τὸ ἴσον καὶ ὀρθόν.*)

Клади́во, *Κροατ. καὶ Βοεμ.* (*σφύρα*) *Καρν.* kladwu, kladilu, *ἐκ τϐ̃ κλάζω, κλάδω,* (*κλάω, κτλ.*) *οἷον κλαδίϜον, κλάδιον, κλάδον* = *κλάζον, κλάςης, κλαςὴρ, ὡς καὶ κλαςήριον* = *δρέπανον* (*βλ.* млашъ). *ἀνάφερ. εἰς τὸ β.* Кладу̀.

Кладу̀ (*τίθημι*) *κλάδω* = *κλάζω, κλᾴζω, κληΐζω, κλειίω. ὅθεν* Кладъ, *Βοεμ.* по-кладъ (*θησαυρὸς, κτλ. οἷον, κλᾳδὸς, κληδὸς, ὡς ἐκ τϐ̃ κλᾴζω*) = *κληςὸς, κληϊςὸς, κλειςός* (*κλειτὸς*). 2, Кладу̀ = *κλάδω, κλάζω, κλαδάω, κλαδεύω* (*κλάω, κόπτω*) *ὅθεν* Кла́да, '*Ρωσσ.* Коло́да, *Σερβ.* кладе, *Πολ.* kłoda (*ςέλεχος, κύφων, ξύλον, κτλ.*) *κλάδα* = *κλάδος. Παράβ. Γρ.* Klotz (*ἀλλὰ καὶ τὸ λτ.* clades [*φόνος*] = *κλάδευσις, κλαδεία, ὡς κοπή*). *Τὸ θέμα* кла. [*κλάω, πρωτότυπον τϐ̃ Δωρικϐ̃ κλάζω* (*κλάδω· δ* = *ζ*) *κλαΐζω, κλᾴζω, ὅθεν κλάϊς, κλαῖς, κλᾷς, κλᾳδὸς, καὶ κλάξ, κλακός· ἀντὶ τϐ̃* (*ἐκ τϐ̃ κλέω, κλείω*) *κλεῖς, κλεΐζω,* '*Ιωνικ. κληΐζω, κλῄς, κλῆθρον, κλεῖθρον. κτλ.* '*Εκ τϐ́τϐ τϐ̃ κλάω, κλαύω* (*κλαύδω* = *κλάδω, κλάζω, κλᾴζω*) *καὶ τὰ λατ.* claudo, claustrum, *κλᾷσθρον* = *κλῆθρον, κλεῖςρον* ('*Ησύχ.*) *καὶ*

clavis, *κλάϝις*, *κλάϊς*, *κτλ*. *Τῦ δὲ κλάω*, *ὁ διὰ τῦ ι τύπος*, *κλίω*, *παρήγαγε τὸ κλίνω*.= *τίθημι*, *ἐπιτίθημι· ὡς τὸ „ πύλῃσιν ἐπικλίνειν σανίδας* (*'Ιλ*. *μ*. 121.) " *ἠέρι ἔγχος ἐκέκλιτο* = *ἔκειτο*. (*'Ιλ*. *ε*. 356) *κτλ*. *ὅθεν παρὰ τοῖς Σλάβοσι τὸ* Кладу̀, *κλάδω*, *κλάζω*, *κλείω*, *ἐξελήφθη ἀντὶ τῦ συγγενῦς κλίνω*, *καὶ τίθημι· διὸ καὶ* Кладъ, *κυρίως ὁ θησαυρὸς*, *καὶ τὸ φορτίον*, *ὡς ἀμφότερα κεκλιμένα*, *κλιτά· καὶ ἐπίθετον μὲν τὸ φορτίον*, *ἀπόθετος δὲ* (depositus) *καὶ κλειςὸς ὁ θησαυρός· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ θησαυρὸς*, *ἐκ τῦ θέω* (*θῆμι*, *τίθημι*) *θήσω*, *θησαρὸς*, *θησαϝρὸς* (*κατὰ τὰ εἰς αρος*, *αυρος*, *ωρος λήγοντα ὀνόματα*), *οὐ παρὰ τὸ θήσω αὖρον* (*λτ*. aurum = *χρυσός*. *βλ*. *'Ρείμ*. *λ*. *θησαυρός·*) *ὡς πάλιν ἐκ τῦ θῆμι*, *θημὼν*, *θέμα*, *κτλ*. *Τὸ δὲ κλάω*, *κλάδω* (*κλαδεύω*, *κατακλῶ*) *κλάζω*, *φαίνεται μᾶλλον ὀνοματοποιΐα ὡς ἐκ τῦ ἤχυ τῶν κατακλωμένων σωμάτων κατὰ τὸ κέλω*, *κελάδω*, *καὶ κελάζω*, *κλάζω* (*βλ*. *'Ρείμ*. *λ*. *κλάω*), *ὅθεν τὸ δεύτερον* Кладу̀, *κλάδω· καὶ* Кла́да, *κλάδος* (*κεκλασμένον ξύλον*). *βλ*. *καὶ* Кла́дязь.].

Кла́дязь, Кладене́цъ, *'Ρωσσ*. Коло́дезь (*φρέαρ*, *πηγή*) *τῦτο τινὲς ἀναφέρυσιν εἰς τὸ* Кладу̀, Кла́да (*ςέλεχος*, *κορμὸς· ἴσως διὰ τὰς τοῖς φρέασι παρακειμένας ἐκ ςελέχων ποτίςρας!*) *ἀνήκει δὲ πιθανώτατα εἰς τὸ δεύτερον* Кла-

дў, *κλάζω* (*κλάδω*) *συγγεν. τȣ̃ γλάζω, χλάζω καχλάζω* (*ἐπὶ τῶν μετὰ ῥόχθου ἀναβρυόντων ὑδάτων, καὶ τῶν ἀναβραζόντων καὶ παφλαζόντων ὑγρῶν· ὡς τὸ ,, φιάλαν ἀμπέλου καχλάζȣσαν δρόσῳ* (*Πίνδαρ.*). *Ἐκ τȣ́τȣ τȣ̃ χλάζω, κέχλαδα, φαίνεται τὸ* Кла́дязь, *οἷον χλάδας* (*ὡς χλήδης. Ἡσύχ.*) = *χλάδων* (*χλάζων*) *κεχλαδὸς, καχλάζον, κοχλάζον· ὡς καὶ τὸ κλύς, κλυδὸς, κλύδων, ἐκ τȣ̃ κλύζω συγγενȣ̃ς τȣ̃ κλάζω, καχλάζω.* [*βλ. Ῥείμ. λ. κλάζω, χλάζω, χλίω. οὕτως ἐκ τȣ̃ κλάζω, κελάζω* (*κέλω* = *ἠχῶ*) *κέλαδος, καὶ Κελάδων, ποταμὸς Ἀρκαδίας*]. *Τὸ* Кладене́цъ, *ἐκ τȣ̃* Кла́дязь, *καὶ* Кла́дезь, *κατὰ τὴν κατάληξιν τῶν εἰς* енецъ (*βλ. Δοβρόβ. σελ.* 232, *καὶ* 306), *οἷον χλαδινὸς* (*ὡς τὸ ἐκ τȣ̃ χλίω, χλιδάω, χλιδανός*). *Τὸ δὲ Γρ.* Brunnen (*φρέαρ*) = *βρύον, βρύω· ὡς ἡ τῆς Συνηθ. βρύσις* = *πηγὴ· καὶ πηγάδιον* = *φρέαρ.*

Кла́мъ, *βλ. τὸ β* Клеплю́.

Кла́няюся, *βλ.* Клоню́.

Кла́съ, *Ῥωσσ.* Ко́лосъ (*ςάχυς*) *Πολ.* kłos, *συγγεν: κόλος, σκόλον, σκῶλον, σκόλοψ* (*διὰ τὸ ὀξὺ καὶ ἀκανθηρὸν τῶν ἀνθερίκων· ὡς τὸ λτ.* spica *ἐκ τȣ̃* spico, spicio, *σπίζω, Γρμ.* Spitze. *βλ. Ῥείμ. λ. σφάζω*). *ἀναφέρεται εἰς τὸ* Колю́, Кла́пи.

*Классъ, *λτ.* classis = *κλᾶσις, κλῆσις, κάλεσις* (= *τάξις, καὶ διαίρεσις τῶν κεκλημένων. βλ.*

Δ. Ἀλικαρν. Ἀρχ. Δ, 20, *καὶ Ῥείμ. λ. κλῆσις.*)

Клевещу̀ (*συκοφαντῶ, καταλαλῶ·*) *κλεϜίζω, κλεΐζω, κληΐσκω = ὀνειδείζω·* [*ἐκ τοῦ κλέος = κῦδος, φήμη ἀγαθὴ καὶ φαύλη· ὡς καὶ αἶνος* (*ἄνω, ὄνω*) *συγγεν· ὄνος, ὄνειδος· καὶ λτ.* honos, honor]. *Τὸ θέμα, κλέω, κλάω, κλάζω· καὶ κάλω, λτ.* calo, calumnia, *κτλ. Παράβ. τὰ, λαλῶ, καταλαλῶ, λάσκω* (*λοιδορῶ*)· *καὶ τὸ ἐγκαλῶ* (*ἐκ τοῦ καλῶ, κτλ.*). Клевета̀, *ἢ* Клѣвета̀ (*καταλαλιὰ συκοφαντία*) *ὡς τὸ κλεϜηδὼν, κληδὼν* (*κληδὼν, κλέος = φήμη.*) *βλ. τὸ β*, Клеплю̀, *καὶ* Кляшва.

Клегчу̀, *κλάζω, κλέζω, κλέξω,* (*κλέκσω, κλέκζω*)=*κλαγγάζω* (*ἐπὶ ἀετῶν*). *βλ.* Клйчу.

Кле́й (*κόλλα*). Клею̀ (*κολλῶ*) *συγγεν. γλοία, γλοιὸς, γλιὸς, λτ.* glus, gluten, gluttus (*γλουτὸς*) *Γλ.* glu, gluant, *ἐκ τοῦ λίω, λίπω, λείπω* (*ἀλίπω, ἀλείφω*) *Ϝλίω* (*γλίω*) *Ϝλίπω, Γρμ.* kleben, kleiben.

Кле́ку (*ἄχρηστον· ὅθεν* Клекну̀, Клекну́ти, *καὶ* Клека́ти, Клеча́ти) *ὡς ἐκ τοῦ* Кле́чу=*κλάζω* (*ὀ-κλάζω, κάμπτω τὸ γόνυ*). *καὶ τὸ ὀκλάζω, ἐκ τοῦ κλάζω* (*διὰ τοῦ ε σχηματισθὲν, κλέζω, κλέγω*, Кле́ку, Кле́чу, Кле́кам, Кле́чим, *ὡς κλάγω, καὶ κλάζω-ζημι. παρὰ Σέρβ. Κροάτ. Πολων. βλ. Δοβρόβ. σελ.* 236). *Καὶ τὸ Βοεμ.* Клецати=claudicare, *ἐκ τοῦ κλάζω κλαυδὸς* (claudus, *κλαυδὸς*) = *κλαβὸς, κλαμ-*

βὸς. βλ. Колчà. Τὸ δὲ Σερβ. Клецапи (κλονεῖν) = κλάζειν, κλᾷν, κλένειν, κλονεῖν. Ἀλλὰ τὸ Βοεμ. Клекапи, Σρβ. καὶ Κρτ. Куцапи (у=л. κρούειν)=κλάγω (κλάζω) κλάγγω, Γλ. claquer, craquer. Ἐκ τȣ͂ αὐτȣ͂ κλάζω, κλάω, γίνεται καὶ κλάνω=κλάγγω (βλ. Кляпва)· καὶ τὸ κλάνω δὲ τῆς συνηθείας (ἐπὶ κακεμφάτȣ ἤχȣ)=κλάγγω (ἠχῶ), ὡς τὸ „ ἔκλαγξαν ὀϊςοί. (Ὅμ.) καὶ " Ζεὺς ἔκλαγξε βροντάν. (Πίνδ.)

Клеплю̀, Клепа́ю (κρούω) κλάπω (=γλάφω) ὅθεν κολάπτω. Γρμ. kleppen, klopfen; κτλ. Ἢ, κρέπω (ρ = λ· κλέπω) λτ. crepo, ἐκ τȣ͂ κρέκω (κ=π.) ὅθεν κρέβω, κρέβαλον (κρέμβαλον) κλέβαλον, Клепа́ло (τὸ σήμαντρον τῶν ἐν Μοναςηρ. Ἐκκλησιῶν). Παράβ. κλάζω, κράζω, κλώζω, κράζω, συγγενῆ.

Клеплю̀ (ἀπατῶ· ὡς ἐκ τȣ͂ Клепу̀) κλέπω, λτ. clepo, κλέπτω· „ κλέπτειν νόῳ, λόγοις. [Τὸ Βοεμ. καὶ Πολων. Кла́мъ (ψεῦδος), Кламапи (ψεύδεσθαι) = κλέπος, κλέπω (κλάπος, κλάπω, π = μ, αἰολ. ὡς, μετὰ, πεδὰ· κλάμω), κλέπτω (καὶ κλέβω, συνήθ. ὡς, κρύβω). ἐκ τȣ͂ καλύπω (καλύπτω) συγκοπ. κλέπω. (παράβ. λτ. clam). Ἢ ἐκ τȣ͂ κλαμμύω, κλάμω λτ. clamo· ὡς τὸ κλοτοπεύω (ἐκ τȣ͂ κλοτὸς κλόζω, κλώζω, κλάζω), καὶ, ἠπεροπεύω (ἐκ τȣ͂ ἄπω, ἔπω, ἀπύω=φωνῶ) ἐπὶ τῶν διὰ

πολυλογίας καὶ φλυαρίας ἀπατώντων· βλ. Ῥείμ. λ. Κλοτοπεύω. βλ. καὶ Клевецу̀].

Клє́цу, Клє́цати (Σερβικ. καὶ Βοεμ.) βλ. Клє́ку.

Клза́мъ, Клзати, Σλοβακικ. καὶ klauzati, Βοεμ. καὶ Клйзити, Клйзимъ, Σερβ. (γλίσσημι) γλίσσω, συνήθ. γλιςρῶ=ὀλισθῶ, ὀλισθαίνω (lubricor). ἐκ τῦ λίω (γλΐω) λίπος, λίσπος, λίσφος, λίσθος, μετὰ τῦ εὐφωνικῦ ο, ὄλισθος, ὡς καὶ λισσὸς, γλισσὸς (γλισσᾶς) Σρβ. Клйзавъ, καὶ Клйзакъ=γλίσχρος (ὀλισθηρὸς). πρβλ. Γρμ. Glitschen, glitsche.

Клйнъ (σφὴν) = Γρμ. keil = κῆλον (ξύλον). ἢ συγγεν. κλάνω (κλάω) κλὼν, κλῶνος (ὡς, σφὴν, ἐκ τῦ σφάω, σπάω). Παράβ. καὶ Клинóкъ τὸ πλατὺ τῦ ξίφυς (συνήθ. λεπίδα, λτ. lamina) Βοεμ. klinka, Γρ. Klinge. καὶ βλ. Adelung. λ. Klinge, Klinke.

Клица (Σερβ. καὶ Κροατ.=βλαςὸς). βλ. Колъ.

Клйчу, κλήζω, κλάζω, κλάγγω, λτ. clango. (κράζω, βοῶ) ἐκ τῦ κάλω λτ. calo, Γρμ. gallen, gellen, kallen, hallen, hellen, Ἰσλ. gala, Γλ. héler, κτλ. Ἑβρ. kahal, Ἰνδ. kala· (ὀνοματοποιΐα). Клйчъ, Клйкъ, κλῆσις, κλάγξις, κλαγγὴ (κραυγή). Клйкну, Клйкнути, κλήγω, κλάγω, γ = κ. (Δοβρόβ. 234.) βλ. καὶ Клє́ку. Ἐκ τῦ κάλω, κλάω, κέκλαμαι (κλάμω) κλαμμύω, κλαμμυςέω, τὸ λτ. clamo, clamor.

Клобу́къ (*'Ρωσσ.*=*ἐπανωκαλύμαυχον μοναχῶν· παρὰ δὲ Σέρβ. καὶ Σλαβονικ.*=*μίτρα, καὶ κίδαρις*) *συγγ.* Колпа́къ, *Συν. καλέπιον· καλεπάκιον, καλεπάκι* (*συγκοπ. κλεπάκι, κλαπᾶκι. α = ο*)· *καὶ Τουρκ.* kalpak. *ἐκ τοῦ καλύπω, καλύβω· ὅθεν καλύπτρα, κτλ.*

Клокощу̀, Клокочу̀, *καχλάζω, κοχλάζω* [*μεταθ. κλοχάζω, κλοκάζω· ὡς, κάχληξ, κάλχος, κάλκος, λτ.* calcus, calculus· *κάλχη, κάχλη, κτλ. καὶ συνήθ. κλοκοτίζω* (*ἐπὶ ἤχου κλύζοντος ὑγροῦ ἐν ἀγγείῳ μὴ πλήρει, κινουμένῳ*) *καὶ κλοκοτῶ. ἐκ τοῦ κοχλάζω, κοχλάδω*]. Кло́копъ, *κοχλασμὸς* (*κόχλος, συνήθ. χόχλος, χοῦχλος.*)

Кло́къ [*κροκὶς* = floccus, villus. 2, *στρίφνος, στρέμμα* (*Συνήθ. στρέβλα*) *στρόβος μηρύματος, ἢ τριχῶν, κτλ.*] *κρόξ, κροκὶς* (*ρ = λ*)· *ἢ κλῶς* (*ὅθεν Κλῶθες*) = *κλῶσις, κλῶσμα. ἐκ τοῦ κλώθω, κλώσκω, ὅθεν* Кло́чу (*συγχέω, φύρω τὴν κόμην*). *ἐν δὲ Λευιτ. ιγ, τὸ* Клокъ = *κρόκη. βλ. Δοβρόβ. σελ.* 236.

Клоню̀, *κλίνω· καὶ* (Кла́ню) Кла́няюся (*προσκυνῶ*) *ἐκ τοῦ κλάνω* = *κλένω* (*ὅθεν κέκλονα, κλόνω, κλόνος, κλονέω*) = *κλίνω·* (*τὸ θέμα, κλάω, κλέω, κλίω.*) *λτ.* clino, *ἀρχ. Γρ.* hlinen, hleuen, *ὅθεν* lehnen (*ἢ τοῦτο ἐκ τοῦ* legen = *λέγειν* = *λυγεῖν, λυγίζειν. βλ. 'Ρείμ. λ. λύγος.*)

Клохчу̀, *κλώζω*, *κλώξω*, *κλώκσω* (*κλώκζω*) *λτ.* glocio, glocito, *βλ.* Квокаю *καὶ* клегчу̀.

Клосный, Клосенъ, *συγγεν.* Колча̀ (*χωλὸς*) *καὶ* Клецапи: *βλ.* Клеку (*ὡς ἐκ τῦ ἀῤῥήτυ* Клосу, *κλάσω*, *κλάζω*, *ὀκλάζω.*)

Клубъ (*ἀγαθὶς*, *συνήθ.* *κυβάριον*, *κυμβάριον*) *λτ.* globus, glomus=*γολαμὸς* (*οὐλαμὸς*, *ἕλω*, *ὅλος*, = *συςροφὴ*) *καὶ* *μ*=*β*, *γόλαβος* (*γλόβος*, *γλῦβος*). *Πρβ.* *Γλ.* Klewel, Klügel (Knaul) Klungel, *'Αγγ.* klew, *κτλ.*

Клѣвъ, *βλ.* Хлѣвъ.

Клѣшь (*κοιτὼν*, *ταμεῖον*, *θάλαμος*,) *κλαῖδον*, *κλῆδον* (*'Ησύχ.* *ἴσως.* *κλῆτον*, *ἀντὶ κλῆθρον·* *ὡς*, *θρέπτα*, *ἀντὶ θρέπτρα.*)=*κλαῖθρον*, *κλεῖθρον*, *λτ.* clathrum (*ὡς καὶ κλείσιον*, *καὶ κλεῖς.*) *Γρμ.* Klete, *κτλ.* *ὅθεν*, Квѣтка, *κλωβός·* *καὶ τοῦτο ἐκ τῦ κλείω*, *κέκλοια*, *κλοιὸς*, *κλῳὸς*, *κλῳϝός.* *Καὶ τὸ Βοεμ.* Клецъ (klec) (*κλωβὸς*) *ἀνήκει εἰς τὸ* Клѣтъ.

Ключи́тися, (*λαγχάνειν*, *τυγχάνειν*, *συμβαίνειν·* accidere) *οἷον ἐκ τῦ* Ключу̀. *οὐ παρὰ τὸ κλύζω* (*ἀντὶ κλήζω*, *κλέζω*, *κλάζω*). *κλίζεται*, *κλήζεται* (*κλεΐζεται*)=*καλεῖται·* *ὡς δῆθεν καλυμένων*, *κλητῶν ὄντων τῶν λαγχανόντων*)· *ἀλλὰ πιθανώτ.* = *κλύζεται*, *ἀντὶ κλάζεται* (*ἐκ τῦ κλάζω* = *κλάω*, *κλῶ*, *ὅθεν καὶ κλᾶρος*, *'Ιωνικ·* *κλῆρος*, *τὸ κλώμενον κλάσμα εἰς σημεῖον λαχμῦ·* *βλ.* Жре́бій. *ὥςε τὸ κλάζεται* = *κληρῦται*, *λαγχάνει.* *τῦτο δὲ*

τὸ κλάζω, ὀνοματοποιΐα, ὡς ἐκ τῦ ἤχȣ τῶν κλωμένων· ὅθεν συγχέεται μετὰ τῦ κλύζω, καὶ αὐτῦ ὠνοματοπεποιημένȣ ἐπὶ ἤχου. (βλ. Ῥείμ. λ. κλύζω, κλάω). Ἔςι δὴ Ключчю=κλάζω (ὡς Ἑκάβη, Hecuba, α=υ·) καὶ, Ключим (χρήσιμος· οἷον κλάσιμος) κληρωτὸς, κλήρῳ ἐκλεκτὸς, "ὃν ἐκλήρωσε πάλος.]

Ключъ (κλεὶς) δωρ. κλάξ (κλακὸς) κλαῖς, κλάϊς, λτ. clavis, Γλ. clef, Γρμ. Schlüssel, Βοεμ. kljč (κλεῖς). Ключаю, (Ключю) κλήζω, κληΐζω, κλείω (κλειδόω) Γρ. schliessen, λτ. claudo, καὶ cludo (ὡς αὖς, οὖς· raudus, rudus) κλάζω (κλάδω) κλαύδω, ἐκ τῦ κλάω. τὸ δὲ Σερβ. Ключъ, εἶδος ὀγκίνȣ, ὡς κλαςὸν (λυγιςὸν, κυρτὸν) ὁποῖα ἦσαν καὶ εἴδη τινὰ τῶν παλαιῶν κλειδῶν (βλ. Ῥείμ. λ. κλεῖς.) Καὶ τὸ κλέω (κλείω) συγγεν. τῦ κλάω, κλίω, κλίνω (βλ. Кладу). Τὸ δὲ Ключъ = κλάξ, κλάϝις, clavis, ὡς τὸ cludo=claudo. βλ. καὶ Клюкà.

Клюша (ἱμὰς ὑποδήματος) ἴσ. ἐκ τῦ Ключъ, Ключаю, (οἷον κλεῖς, κλεῖςρον, συνέχον τὸ ὑπόδημα· καὶ τὸ κλεῖς=ἱμὰς ἐπὶ κλείσεως θυρῶν, παρ' Ὁμήρῳ. βλ. Ῥείμ. λ. ἱμὰς, κλεῖς.)

Клюю̀ (κολάπτω, πλήττω ῥάμφει, ἐπὶ πτηνῶν) (κλέω, γλέω)=γλύω, γλύϝω, γλύβω, γλύπω, -πτω, γλύφω, γλάφω, (ἐκ τῦ λύω, λάω, Ϝλύω, Ϝλαύω) καὶ γλάπω (γολάπω, κολάπω, παρενθ. ο) κολάπτω (βλ. Ῥείμ. λ.

λάω). Клю́въ (*ῥάμφος*) *ὡς γλύφον*, *γλυφεῖον γλύφανον*, *κτλ*. *'Ιλλυρ*. *καὶ Κρτ*. Клюнъ, *ὡς ἐκ τῦ* Клюну̀ (*γλύ*(*ν*)*ω*, *ἀντὶ γλύ*(*β*)*ω*, *παρενθέσ*. *ν*, *ἀντὶ*, *β*, *υ*, *φ* = *F· ὡς καὶ*, *κάω*, *καύω*, *καὶ κάνω*, cano). *Τῦ δὲ* Клюю̀ *τὸ ἀπαρέμφ*. Клева́ти, *ὡς ἐκ τῦ* Клеву̀, *γλέFω*, *γλέβω* = *Fλέπω*, *λέπω*, *συγγεν*. *γλύβω*, *γλύφω*,

Клюка̀, *ὑποκορ*. Клю́чка [*Ρωσσ*. = *καλαύροψ*. *ῥάβδος ἔχυσα τὸ ἄκρον κυρτὸν* (*Γρμ*. Krücke. *ὡς καὶ Γλ*. crosse, *συγγεν*. croche, croc. *βλ*. Крюкъ.) 2, *Κροατ*. *Καρν*. = *ὄγκινος*. *Βοεμ*, klika, *Πολ*. kłuka]. *Οὐκ οἶμαι συγγενὲς τῦ* Ключъ, *ἀλλὰ μᾶλλον οἷον παρὰ τὸ* люка̀, *ἀντὶ* лука̀ (*βλ*. лука̀, *καὶ* ля́кій) = (*λύγος*) *λυγὴ* (*λυκὴ*, *Fλυκὴ· τὸ δὲ προτιθέμ*. к = *F*, *ἰσχυρὸς πνευματισμός*) = *λυγιςὴ*, *λοξή*. [*'Εκ τῦ λέγω* = *κλίνω*. *Γρμ*. legen, *γίνεται λοξὸς*, *ὡς ἐκ τῦ λύγω* (*λέγω*) *λύγος*, *λυγὸς· καὶ λίγω* (*λέγω*) *λικὸς*, *λτ*. liquus, obliquus, *καὶ λίγξ*, (*λικερὸς*) *ὅθεν λίκροι*, *καὶ λέκροι*, *ὄζοι κεράτων*, *ὡς οἱ τῶν ἐλαφείων*, *καθὸ λέχριοι* = *πλάγιοι*. *'Εκ τῦ λικὸς* (*λεκὸς*) *καὶ ἡ τῆς συνηθ*. *παρὰ Θετταλοῖς ςραβολέκα* = *καλαύροψ* (*ἡ καὶ λαγγο—ῥάβδα*, *παρὰ Πελοποννησίοις* = *λαγγο—ῥάβδος*, *ἐκ τῦ λαγγὸς*, *λτ*. longus, *διὰ τὸ μῆκος*). *Οὕτω καὶ τὸ* Клюка̀ (*Fλυκὰ*, *κλυκὰ*) *λυγὰ* = *λικὰ*, liqua, *ὡς τὸ ἄκρον καμπτή*. *'Εκ δὲ τῦ* Клю́чка, *ἡ τῆς συνηθ*.

ἐν Θετταλίᾳ κλέτζα, πᾶν τὸ λυγιςὸν καὶ ἀγκιςροειδὲς· ὡς τὸ σχῆμα, δ.]

Кля́пъ (*φιμὸς εἰς ςόμα θηρίε, κτλ.*) *Σ. κλάπα, τὸ λτ.* clava· *συγγενὲς* clavis, *κλάϊς, κλαῖς, κλεῖς. Τὸ δὲ Γρμ.* Klöppel, *ἐκ τε̃* kloppen, klepfen, *κολάπτειν* (Adelung.)

Кля́тва (*ὅρκος. 2, ἀρὰ*). Кленѹ̀, *καὶ* Клянѹ̀ (*καταρῶμαι*). Клянѹ́сь, Кленѹ́ся (*ὀμνύω*) *κλάω, κάλω* [=*καλῶ, ἐπικαλε̃μαι* (*θεὸν*)· *καὶ ἁπλῶς, βοῶ, φωνῶ. ὡς τὸ κυδάζω, κτλ. Οἱ ἀρώμενοι καὶ ὀμνύοντες κλάεσι, κλάζεσι, κράζεσι, κλείεσι, θροε̃σι, λέγουσι, λαλε̃σι, καταλαλε̃σι, λάσκεσι, λάζεσι, λαλάζεσιν, ὀλολύζεσιν*]. *'Εκ τε̃ κλέω* (*κλέος*) *τὸ κλεηδὼν, κληδὼν* (*φωνὴ, λόγος*) *καὶ κλήδη* (*κλάδα, κλάδϜα,* Кля́тва) *καὶ τὸ κλένω,* Кленѹ̀, *ὡς καὶ κλάνω,* Клянѹ̀ *παρὰ τὸ κλάω,* (*μετὰ παρενθ. τε̃ ν· κατὰ τὸ κλάνω, ἐκ τε̃ κλάω, κλῶ· καὶ κλένω, κλείνω, κλίνω, βλ.* Клоню̀). *τὸ δὲ κλέω, κλάω = κλαίω = κλάγω, Γρμ.* klagen, *κλάζω, γλάζω, κτλ. 'Εκ τε̃* Кля́тва (Клят) Прокля́тый, Про́клятъ (*ἐπάρατος, οἷον πρόκλητος, πρόκλατος, ὡς τὸ ἐπίκλητος = ἐπίψογος, ἐγκληματίας.*) *βλ.* Клевещѹ̀, *καὶ* Кле́кѹ.

Кни́га [*βίβλος· συγγεν, κνάω, κνάγω, κνάζω, κνέω, κνήθω, κνύω, κνύζω, κνίω, κνίζω* (*κνίγω*) *Γρμ.* knicken, knagen, *κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. κνάω.*] *κνίγα=κνίζα, κνύζα, κνήθη, —φη,*

κνῆσις = *ξύσις*, *ξέσις* (*ὡς*, *γραφὴ*, *ἤτε γρά-ψις*, *καὶ τὸ γράμμα τὸ γεγραμμένον*, *βι-βλίον*, *ἐπιςολὴ*, *κτλ. ἐκ τῶ γράφω* = *γράβω*, *γραύω*, *γράω*, *χράω*=*χάρω*, *χαράσσω*, *ὅθεν καὶ ὁ χάρτης. ἐκ τῆς ἐν τῷ γράφειν καὶ κολάπ-τειν κνίσεως*, *ξέσεως*). *Εἴη δ' ἂν* Книга, *καὶ ἀντὶ κνῖμα*, *κνῆσμα*, *κνίσμα*=*ξέσμα*, *λέπος· οὕ-τω καὶ λτ.* liber = *λέπυρον*, *ἢ λίπορ*, *λίπος*, *ἀντὶ λέπος*, *λοπὸς* = *φλοιὸς*, *ἐκ τῶ λέπω*, *λείπω* (*βλ.* Липа)· *καὶ τὸ Γρμ.* Buch = *φη-γὸς*, fagus: *ἢ πυκὸς*, *λακων* = *πυκὸς* (*πυκ-νὸς*) *πύξος*, *λτ.* buxus· *ὅθεν πυκτὶς*, *πυκτί-ον* (*βλ.* Букваа). *καὶ ὁ πίναξ ἐκ τῶ πίνος*, *λτ.* pinus, *ὡς ἐκ τῆς ὕλης*, *ἐφ' ἧς ἔγραφον·* „*πάλαι γὰρ πίναξιν*, *ἤτοι σανίσι*, *καὶ ταύ-ταις ἐκ πύξυ μάλιςα τὰ γεγραμμένα ἐνεκο-λάπτοντο.* (*Εὐςάθ.*)· *Εἰσὶ δ' οἳ κατάγυσι τὴν λέξιν*, *ἐκ μέσων τῶν Σινῶν* (*Κινέζων*), kinga *γὰρ παρ' ἐκείνοις*, *ἦ φασὶν*, = *βίβλος ἱερά.*

Кнутъ (*μάςιξ.*) *ἴσως κνύω*, *κνύθος* (*κνύτος κνῦτος· ὡς γνύω*, *γνύθος*)· *καὶ τὸ Γρμ.* Knoten (*κόμβος*) *καὶ τὸ ταυτόσημ. λτ.* nodus, *φαίνον-ται συγγενῆ τῶ κνάπτω* (*κνάω*, *κνάγω*, *κνάζω*) *ὡς καὶ τ' ἄλλα τὰ Γρμ.* Knob, Knubbe, Knopf. (*κομβίον*). *Ἡ κόνδος* (*μεταθ. κνόδος*, nodus, *κνότος*) *κυρίως πᾶν κεφαλωτὸν καὶ συνε-ςραμμένον*, *ὅθεν ἀςράγαλος· προσήπτοντο δὲ ταῖς μάςιξι κόμβοι καὶ κόνδοι*, *ἢ ἀςράγαλοι·*

ὅθεν καὶ „ ἀςραγαλωτὴ μάςιξ (Διόδ.) βλ. καὶ Adelung. λ. Knoten.

Кня́стъ (Κροατ. = πηρὸς, πεπηρωμένος) κναςὸς (ἐκ τῦ κνάζω, κνάω, κνάπτω, γνάπτω.) ἢ κλαςὸς (ἐκ τῦ κλάζω, κλάω· λ=ν. ὡς, βέντιον, βέλτιον, αἰολικ.) βλ. Клекỳ.

Ко́белъ, Ко́блъ = Ко́вшъ, βλ. Ко́вшъ.

Кобе́ль (σκύλαξ) κόβελ-ος = κόϜελος, ἀντὶ κύϜελος (ο = υ αἰολικ.) κύελος, ὅθεν κύλλος, κύλος, σκύλλος (παρ' ὃ καὶ ἡ Σκύλλα) καὶ σκύλος, σκύλαξ, καὶ παρ' Ἠλείοις, κύλος, κύλαξ (Ἡσύχ.). Τὸ θέμα κύω, ὅθεν καὶ κύων, καὶ (κυόμενος, κύμνος) σκύμνος. βλ. Ῥείμ. λ. σκύλαξ.

Кобе́ню, καμβαίνω, σκαμβαίνω (ἐπὶ ςρεβλώσεως μελῶν). βλ. Кобыля́ю.

Кобы́ла (φορβὰς) καβάλη (α = ο, κοβήλα) ἐκ τῦ καβάλλης. λτ. caballus, Ἰτ. cavallo (ὅθεν τὸ Γρμ. Gaul.). Τὸ δὲ καβάλλης συγγενὲς τῦ κάμηλος (μ = β, κάβηλος.) Περσ. gamal, gabal. (Ῥείμερ.). Ἐκ τῦ καβάλλης, cavallo, καὶ τὸ Βυζαντιν· καβαλλὶς καὶ Σ. καβαλλίνα (ἐλλειπτ. κόπρος, ἡ τῦ ἵππυ κυρίως, καὶ ἡ τῦ ὄνυ· ὡς, βουνιὰ, ἡ τῦ βοὸς. βλ. Воня̀.)

Кобы́лка (τέττιξ, καὶ ἀκρὶς). τὸ πρωτότυπ. Кобы́ла, ὑποκοκορις· Кобы́лка, Σλαβον. Кобылица, συγγεν. τῦ καβάλη, (καβαλίτζα) οἷον καβαλίσκη· διὰ τὸ ὕψος τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῆς ἀκρίδος, καὶ τὸ πήδημα, οἷον τὸ τῦ ἵππυ. Οὕτω

καὶ ἄλλα ζῶα μετωνομάσθησαν ἀπ' ἄλλων διά τινα ὁμοιότητα (βλ. Ῥείμ. λ. κάμμαρος.)

Ковéръ (*τάπης*) *συγγεν. Γαλ.* couvert (couvrir) *Ἰτλ.* coverta, *κτλ. ὡς τὸ κυβήριον (μεταθέσ. κυρήβιον = ἔλυτρον) κύπαρος, κυπασὶς, κτλ. ἐκ τῦ κύπω, κύβω, κύω, ὅθεν καὶ κύφος = κύθος, κύτος, σκύτος,* cutis (*δέρμα, κάλυμμα*) *βλ.* Кáпище.

Кóбза (*πανδέρα, ὄργανον τετράχορδον. Ῥωσσ. Βοεμ. Πολων.*) *κόψα (κόπσα, κόβσα) κοψὰ = κομψὴ [ἐκ τῦ κάμπω, κάμβω, κάμπτω, γάμπω, γαμψός· διὰ τὸ κυρτὸν, ἢ κοῖλον. ὕτω καὶ ἡ τῆς συνηθ. κόμψα (κόμτζα = πόρνη) ἐκ τῦ κομψὴ = γαμψή. Ὡς ἐκ τῆς κοιλότητος καὶ ἡ χέλυς (χάω), καὶ ἡ κίθαρις (κίθω, αἰολ.=κύθω, κύω· ὡς κιθὼν, χιτὼν ἐκ τῦ κύθος)· καὶ τὸ κύμβαλον (κύβω, κύω). Ἴσως δὲ καὶ κυψὴ, κοψὴ (ὡς κυψέλη) ἐκ τῦ κύβω, κύπτω. βλ.* Ковчéгъ.

Ковчéгъ (*κιβωτὸς*) *καψάκης (κοψάκης, κοπσάκ — κοβσάκ—ης) = καψίον, κάψα, λτ.* capsa, *Γρμ.* Kapsel, *Ἰτ.* cassa, *κτλ. Ἐκ τῦ καύω, κάβω, κάπω, κάμβω (ὅθεν κόμβος), κάμπω, γάμπω (ὅθεν γαμψὸς), καὶ γαύω (ὅθεν γαυσὸς = κοῖλος) κτλ. ὡς ἐκ τῦ συγγενῦς κύβω (κύω) κύπω, τὰ, κύβη (αἰολ. κόβη, κόμβη) κύπη (συνήθ. κῦπα), κύπελλον, κύφος σκύφος· καὶ κίβη (ὅθεν κιβωτὸς), κύμβη, λτ.* cymba. *παῤῥβλ. Γρμ.* Kuppe, Küpe, Kübel,

Kufe, *κ. τ. λ. ἐπὶ κοίλων σκευῶν. Ἐκ τῦ κύμβος (= κοῖλος, μυχὸς, βυθὸς) κύμβα, καὶ τὸ* Catacumbæ, Catacomben· [*συγγεν.* Ко́вшъ, Ко́въ, Ко́бза. *βλ. καὶ* Ку́фа].

Ко́вшъ (*ὑδρία*) *συνήθ. κοβᾶς, κουβᾶς (ἐκ τῦ κύβας, κύβα, αἰολ. κόβα, κόμβα.) ἀπὸ ῥίζης* Ков (*κόβ-κυβ-*) *ὅθεν καὶ* Ко́белъ, Ко́блъ, *ὡς κύπελον* (*κόπελ-ον*) *κύπελλον· καὶ κύβελον, Σ. κυβέλιον = κυψέλη. βλ.* Ковче́гъ.

Ко́въ (*ἐνέδρα, ἐπιβυλή.*) *κόϜ-ος, κόος, κῶος, κύος, κύαρ* (*χάσμα, κοίλωμα· ὡς τὸ, λόχος.*) *ἀνάφερε εἰς τὸ* кую̀ (*κόω, κύω, κέω, κάω, ὅθεν καίαρ, καιάτας, κτλ. πρβλ. Γρμ.* Kau, Kawe, Keuche *κτλ.*). *Ἐκ τῦ* Ко́въ *τὸ* О-ко́въ (*κρίκος, ἄλυσις, δεσμὸς*) = *κόβος* (*κόμβος*) *βλ.* Ковче́гъ, *καὶ* Кую̀, Око́въ.

Ковыля́ю (*χωλαίνω*) *καβηλέω, καμβηλέω = σκαμβαλέω, σκαμβηρέω—ρίζω. (ἐκ τῦ σκαμβαλὸς, σκαμβηρὸς, σκαμβάλυξ, σκαμβὸς, παρὰ τὸ σκάμβω, κάμβω, κάμπτω, καμπύλος, κάβω, καύω.) βλ.* Кара́бкаюсь.

Когдà, *κόϜτα, κότα = πότα, αἰολ.* (*πότε.*) *λτ.* quando. *βλ.* Егда́.

Ко́готь, Ко́гть (*ὄνυξ, ἐπὶ σαρκοφάγων θηρίων, καὶ ὀρνέων γαμψωνύχων.*) *κόγος=κόγγος, κόγχος=ὄγκος* (*τὸ κ, ἰσχυρὸς πνευματισμός.*) = *ἄγκος, ὄγκος, ὀγκὺς, ὄγκυς, λτ.* uncus, *καὶ* unquis (*ὄνκυς*) *μεταθ'. ὄνυξ* (*Ῥείμ. λ'. ὄνυξ, καὶ κογχύλη*). *βλ. καὶ* Но́готь.

* *

Кóжа, κώδα (κώδιον, κῶας, δ = ζ· κώζιον· κώζα· ὡς, καρδία, κορζία), ὅθεν Кожýхъ, ἡ συνήθ. κυζόκα (μηλωτή) ἀφ' ὃ καὶ οἱ Κοζάκοι (Козáкъ. φῦλον Σλαβονικόν)=κωδιοφόροι. Кожáнъ, (κωδανὸν[κωζανὸν]ἐλλειπτ. ἱμάτιον). 2, νυκτερὶς = δερμόπτερος. (Ἀριςοτ'.) Кожáныя (οἷον κωδάνια) κώδικες, κώδιξ, κώδηξ, λτ. codex. ὡς καὶ ἐκ τῦ λτ. membrana (μεμβράνα καὶ βεμβράνα, βεβράνα· Βυζαντιν.) μετεπλάσθη τὸ Веммара, Веммары = μεμβράνεια, membranea (Δοβρόβ. σελ. 406). αὐτὸ δὲ τὸ membrana, οἶμαι, ἐκ τῦ membrum, μέλος (μέμβλος, μέμβρος· ὡς, μέμβλεται = μεμέληται, ἐκ τῦ μεμέλω, μέμβλω, μέλω. λ=ρ· καθὰ καὶ τὸ μέλος=μέρος). Πρὸς τὸ Кожýхъ παράβ. Ταταρ. kozuk, κώδιον, Ἀραβ. kot, kotum. ὡς πάλιν τὶ Τυρκικ. derin = δέρας, δορά. βλ. καὶ Козà.

Кожáнъ, βλ. Кóжа.

Козà (αἴξ) συγγεν. ὠγή, ὠγά, ὀγά (γ=ζ· ὠζά, μετὰ τῦ Ϝ, κωζά· ὡς κῶς, κᾶς, ἐκ τῦ ὄϊς, οἶς, αἰολ. ὦς, Ϝῶς, κῶς· καὶ αὐτὸ τὸ αἶγα, μετὰ τῦ Ϝ, ἐν τῇ συνηθ'. γαῖγα (Ἠπειρῶται) καὶ Γρμ. Gais, γαίξ· ὡς καί, Ziege μετὰ τῦ συριςικῦ πνεύματ. (siege, ziege)=σ-αῖγα. Καὶ τὸ μὲν αἶγα αἴξ, ἐκ τῦ ἀΐσσω, καὶ τῦτο ἐκ τῦ ἄγω· τὸ δὲ Козà, ὐκ ἂν εἴποιμι, ὅτι παρὰ τὸ αἶγα (ἄγα, ὄγα) ἀλλὰ μᾶλλον παρὰ τὸ ὠγή=ὠβή (Ἡσύχ.)=ὠή, ὄα, οὔα

(ἀγέλη). τὸ δὲ ὄα συγγενὲς τῦ ὄϊς, λτ. ovis (πρόβατον. βλ. 'Ρείμ. λ. ὠβὴ, ὦα). Ἦ, κόδα, κοδὰ (κοζὰ) = κεφαλή. ὡς ἡ τῶν Κυπρίων, καρανὼ = αἴξ (ἐκ τῦ κάρηνον, κάρη. 'Ησύχ.). Παράβ. τὸ Τυρκ. kusu (ἀρνίον), καὶ ketzi (ἔριφος, ὅθεν τὸ χυδαῖον τῆς συνηθ. κατζίκι). Ἐκ τοῦ κᾶς, κῶς, κῶας, καὶ τὸ κάσας ἢ κασᾶς (Ξενοφ.) ἀνάλογον καὶ πρὸς τὸ Ἀραβ. χασᾶς (ἐφίππειον). Ἐκ δὲ τῦ Кожа, (κώδιον) ἢ πιθανώτερον ἐκ τῦ Коза̀, παρωνόμασαι Σ. καὶ ἡ καλὴ καὶ Ἑλληνικὴ πολίχνη τῆς Μακεδονίας Κοζάνη (= Αἴγινα, ἑλληνιςὶ· ὡς καὶ Κάπραινα, ἡ Χαιρώνεια· ἐκ τῦ Τυῤῥην. κάπρα = αἴξ, ὅθεν λτ. capra). Τὸ ἄρσεν. τῦ Коза̀, Козе́лъ (τράγος) κοδδῖνος (—ζῖλος).

Ко́зонъ (ἀςράγαλος) συνήθ. κότσι = κόττος, κοττίον (κύβος) ὡς καὶ κοττίζω = κυβεύω (Βυζαντινοί). Παρὰ τὸ κόττα, κόττος, κότος, κόδος, καὶ μετὰ τῦ ν, κόνδος = ἀςράγαλος ('Ησύχ.) καὶ κῶδος, δ = ζ, Ко́зонъ (ὡς, κώδων) καὶ κώδη, καὶ κοδδὰ (κεφαλὴ) καὶ κότυς (ὅθεν κοτύλη, πᾶν τὸ κοῖλον) Γρμ. Köte, Köde = acetabulum in osse, καὶ astragalus. ('Ρείμ. λ. κόνδος, κόττα, κοτύλη). βλ. καὶ Ко́сть.

Ко́зпь, βλ. Кую̀.

Ко́й, βλ. Кій. 2, Ко́й, Ко́ю, βλ. Поко́й.

Ко́йка (κλίνη ναυτική) κοίτη, (ἐκ τῦ κοίω,

κέω, κεῖμαι) *Γρμ.* Koje, Koe, *'Αγγλ.* koite, kajuta, *κτλ. βλ.* Покой.

Кокосъ (*καρύα 'Ινδικὴ, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα·* cocus nucifera), *παράβαλε καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθ. κοκκόσιον=κάρυον, καρύδιον· ὁ 'Ησύχ. ἔχει καὶ ,, κοκκῦσα, συκῆ.*

Кока, *βλ.* Кокошь.

Кокошь (*ἀλεκτορὶς*) *κικκὰ, ἡ, κικκὸς ὁ* (*συνήθ. κόκκοττας, ἐκ τῦ κόττος, κοττύκας, ὡς καὶ κόττα, ἡ ὄρνις, Σερβ.* koka), *κοττυλιοὶ οἱ κατοικίδιοι ὄρνιθες* (*'Ησύχ.*). *'Εκ τῦ κίκκος, καὶ ὁ κίκκιῤῥος* (*ἀλέκτωρ. 'Ησύχ.*) *λτ.* cucuris, *συνήθ. κυκυῤῥίκος. Βοεμ.* kocke, *Πολ.* kogut, kokot, *Γρμ.* Göcker, Gücker, Güggel (Gökel — Hahn) *καὶ* Gickel, Göckel, *'Αγγλ.* cock, *Γλ.* coq. *'Ινδ.* kuka, *Περ.* koku, *κτλ. ὀνοματοποιΐαι ἐκ τῦ κι, κη,* (кы) *κο, κὸ, κου, τῆς τῶν ἀλεκτρυόνων φωνῆς* (*ὡς καὶ κόκκυξ, ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῦ φωνῆς, κόκκυ, ὁ Σ. κῦκκος, λτ.* cucus, cuculus, *Γερμ.* Kukuk = Кукушка· *καὶ* Кокую, *κοκκύω*). Кокочу, *κοκκύζω* (*ἐπὶ ἀλέκτορος*) *Συνήθ. κυκυρίζω. Γρμ.* köken, *καὶ κακκάζω, κοκάζω* (*ἐπὶ ἀλεκτορίδος*) *συνήθ. κακκαρίζω, Γρμ.* gackern· *καὶ τὸ* Кока (*ᾠόν*) *συνήθ. κοκκὸν* (*ὑποκοριςικὸν ὄνομα τῦ ᾠοῦ, λεγόμενον πρὸς τὰ παιδάρια*), *ἐκ τῦ κίκκα, κόκκα· βλ.* Куръ, *καὶ* Кочетъ.

Кокýшка, Кукýшка, (*ὑποκορις· ἐκ τȣ̃* Кокýшъ) *κόκκυξ, συνήϑ. κοῦκκος. βλ.* Кókoшь.

Кóлба, (*κωβιός*) *ἐκ τȣ̃ κεβλὰ, (μεταϑ. κελβὰ, ο = ε·) = κεβλὴ, κεβαλὴ, κεφαλὴ) ὡς καὶ κέβλος = κέφαλος, ἄλλος ἰχϑῦς· καὶ τὸ κωβιὸς, ἐκ τȣ̃ κώβη, κύβη (κεφαλή), Γλ.* gobion, goujon, *κτλ. βλ. τὸ συγγενὲς* Головáчь.

Колдýнъ (*μάγος*). Колдýю (*μαγεύω*) *συγγεν. κάλω, καλέω, (καλέδω, ὡς κελάδω, κέλαδος καὶ κάλαδος, ὅϑεν [κάλανδος] κάλανδρος, καὶ καλάνδρα, εἶδος πτηνȣ̃. ἀρχ. Γρμ.* Calander, *ὡς* Galander.) *κηλέω, κηληδών. Παῤῥ. 'Αγγλ.* galder (*ἐπαοιδὸς*), *'Ισλ.* galldra (*ἐπῳδή*), scalden (*ἀοιδὸς*) *ὅϑεν καὶ οἱ Σκάλδοι, (παλαιοί τινες ἀοιδοὶ τȣ̃ Βοῤῥᾶ). 'Εκ τȣ̃ κάλω (καλέω, λτ.* calo, *ἀρχ. Γρ.* gallen, gellen, kallen, schallen, *κτλ.) ἀόρις· ἔκηλα, κηλέω, καὶ παρὰ Πλȣτάρχ. ,, κήλησις, ἡ δι' ᾠδῆς τέρψις καὶ ἡδονὴ* (delectatio)· *αἱ δὲ μαγεῖαι δι' ᾠδῶν τινων καὶ ἐπικλήσεων ἐτελȣ̃ντο, ὅϑεν ὁ μάγος ὠνομάσϑη καὶ γόης (βόης) καὶ ἐπωδός. Καὶ τὸ ἠπιάω (ἐκ τȣ̃ ἔπω = λέγω) κυρίως = ϑεραπεύω νόσον ἢ ἕλκος, ϑροῶν ἐπῳδὰς. (βλ. 'Οδ. Τ. ς̓χ.* 456). *παράβλ. καὶ* Вóлхвъ, *καὶ* Вражỳ, *καὶ* Гадáю, Гадáнie, *καὶ* Ганáнie, *ὡς ἐκ τȣ̃ ἀχρήςȣ* Ганáю, Гáну = *κάνω, (ὅϑεν κανάω, κανάζω, καναχὴ = βοή.) λτ.* cano, canto) incanto. *ἢ καὶ γάνω (γάω, ἀντὶ γόω) κτλ. Ὥςε τὸ* Колдýнъ = *κελάδων τις, ἢ κηληδὼν,*

κηλήτωρ, ἐκ τȣ̃ κηλέω, πρὸς ὃ παρέβαλε καὶ ὁ σοφὸς 'Ρείμερος τὸ galder (βλ. λ. κηλέω, καὶ ἠπιάω)· Ἄλλοι δὲ παράγȣσι τὸ Колдýнъ ἐκ τȣ̃ Χαλδαῖος, ὡς τῶν Χαλδαίων μάλιςα μαγείαις καὶ μαγγανείαις προσχόντων· καὶ τȣ̃το μὲν ἀληθές (βλ. Cicer. de Divin. *A*, 1.), ἀλλ' ȣ̓ παρὰ τȣ̃το καὶ τὸ Колдýнъ = Χαλδαῖος, ὡς ȣ̓δὲ τὸ Волхвъ = Βȣ́λγαρος καὶ Βέλγης· ταῦτα γὰρ ἀπίθανά μοι δοκεῖ συμφερόμενα. Σημείωσαι δὲ καὶ τὴν Σλαβονικὴν λήγȣσαν τȣ̃ Колдýнъ, ὡς πάντων τῶν εἰς ун Σλαβονικῶν· οἷον, Вѣщýнъ (βλ. Вѣщáю) Перýнъ, Бѣгýнъ, κτλ. κατὰ τὰ εἰς ων, καὶ μάλιςα τὰ μεγεθυντικ· οἷον, κήλων, φύσκων, γάςρων, χείλων, κτλ.

Колéблю, Колебáю (σείω, σελεύω, ὡς ἐκ τȣ̃ Колéбу) καλίϝω (οἷον καλίβω, κολίβω) = καλίω, κυλίω, (Γρ. kullen, kaulen, kollern). ἤ, κελεύω (κολέβω) ἐκ τȣ̃ κέλω, κέλλω = κινῶ (ἀπὸ τȣ̃ ἔλω, ἕλλω) ὡς καὶ κόλω, κολέω = κελεύθω, ἐλεύθω, μόλω ('Ρείμ. λ. κέλω.)

Колúба, καλύβα, 'Αλβαν. kalubi.

Колú (πότε, ἐκ τȣ̃ ко, ли = κὸς, κότε· ὡς πὸς, πȣ̃, πῆ, πότε). Колúждо, κοσάκις, ποσάκις, ὁποσάκις, ὁσάκις. βλ. Колúкій.

Колúкій, Колúкъ. ('Ρωσσ. Скóлькій, πόςος) κηλίκος = πηλίκος λτ. qualis. Колúко, Кóль (колú) 'Ρωσσ. Скóлько (ποσάκις). 'Εκ τȣ̃ πὸς, πὴ πὸν (αἰολικ· κὸς, κὴ, κὸν) ἐπλάσθη

τὸ πόσος, καὶ ποσὸς καὶ πότε, καὶ ποῖος, καὶ ποιὸς (ποὸς, πὸς, καὶ τῦτο ἐκ τῦ ὃς ὅος, οἶος.). ὅθεν τὸ колѝ, колѝкій, *ἐμερίσαντο τὴν σημασίαν τῆς ἐκτάσεως ἐπί τε χρόνυ καὶ ποσῦ. Πρὸς τὸ* Колѝ *ἀνταποδοτ. τὸ* Толѝ, *ὡς πρὸς τὰ (πὸς) πόσος, πότε, τὰ (τὸς) τόσος, τότε.*

Ко́ло, *(κύκλος, τροχὸς) κόλος = κοῖλος, (Γρμ.* hohl) *= κύλος (διπλασιασμ. κύκυλος, συγκοπ. κύκλος), Βμ.* kule, *Πλ.* kula, *Βνδ.* kuel. *Γρμ.* Gugel, Gogel, Kugel, *συγκοπ.* Kulle, Kule, Kaule, *κτλ. Πῤβ. Σνκρ.* kula, *'Εβρ.* gülah, *κτλ.* Колесо̀, *(τροχὸς, ὡς καὶ τὸ κύκλος).* Ко́лія, Колеѝ *(τροχιὰ) κυκλιὰ (κυλιὰ).* О́-коло *(πέριξ, περίπυ) ὡς, κύκλῳ (οἷον ἐν κύλῳ).* Колесни́ца, Коля́ска *(εἶδος ὀχήματος, ὅθεν ἡ συνήθ. καλιάσκα. Γλ.* caleche, *'Ιτ.* calessa, *Γρμ.* Kalesche.) *ὡς τὸ κυκλιὰς, κυκλεύυσα, (ἐσχηματίσθη ὡς τὸ κυλίσκη). Καὶ ὁ 'Οβίδιος ἔμαθε τὴν λέξιν παρὰ τῶν τῷ Πόντῳ τότε παροικύντων Σλαβόνων, οὓς αὐτὸς ᾤετο Σκύθας εἶναι.*

,, Gens inculta nimis vehitur crepitante Colossa.
Hoc verbo currum, Scythe, vocare soles.

Ко́локолъ *(κώδων) μσ. λ.* cloccus, clocea, glocea, *Γλ.* cloche, *Γρμ.* Glocke, Klocke, *ἐκ τῦ ἀρχ.* chlochen, kłochen *= (κλώγειν) κλώζειν = κλάζειν (ἠχεῖν. ὀνοματοποιΐα.) οἷον κλώκη, κλωγὴ (κλωγμὸς, κλωσμὸς) ὡς κλα-*

γὴ, κλαγγὴ, Σκρ. kulaga. Τὸ λτ. campana ἐκ τῦ κάμπω, κάμβω (καύω) οἷον καμπανὴ ὡς καμπύλη (διὰ τὸ κοῖλον)· οὕτω καὶ τὸ κώδων συγγενὲς τῦ κώδη, κόδδα (κεφαλὴ) κόττα, κόττος, κότυς (ὅθεν κοτύλη, πᾶν τὸ κοῖλον). τὸ δὲ κώδη=κυβὴ (κύβω, λτ, cubo, κύω, =κάβω, κάμβω.)

*Колóнна, κολώνη (κολωνὸς) λτ. columna, Ἰτ. collonna, etc.

Кóлосъ. βλ. Клáсъ.

Колочу̀ (κρούω) κολάζω (κόπτω). ἢ κολάσσω=κολάπτω (αἰολικ. ὡς καλύσσω=καλύπτω). Колошу́шка (κόραξ θύρας, σφύρα, κτλ.) ὡς κολάττυσα, κολάπτης, κολαπτήρ· καὶ τὸ σύνθετ. В-кола́чиваю = ἐγκολάπτω. βλ. Колупа́ю.

Колпáкъ, Калпáкъ, Συνήθ. καλυπάκιον, καλυπάκι (συγκοπ. καλπάκι), συγγεν. τῦ καλύβω, καλύβη, ὅθεν συγκοπ. κάλπη (καλύβω, -πτω)· καὶ Τυρκικ. καὶ Οὐγκαρ. kalpak. βλ. Клобу́къ.

Колупáю (καθαίρω ἄκροις δακτύλοις, διακρίνω, διαλέγω.) κολύπω, κολύφω=γλύφω, λτ. glubo, Γρμ. klauben· ὡς καὶ κολάπω, -πτω = γλάφω, λτ. scalpo, (μεταθ. ὡς ἐκ τῦ κάλπω), καθὰ πάλιν ἐκ τῦ γλύφω, κολύπω (κίλπω, σκύλπω) τὸ sculpo, ὡς καὶ σκολύπτω, deglubo.

Колту́нъ (plica polonica, πλόκαμος Πολωνικὸς), ἐκ τῦ Колочу̀, ἀπρμφ. Колоти́ть (Коло-

пу́нъ) *κολάζων -των, κολαςὴρ, κόλασις* (*ὡς καὶ* ко́лпы, *πληθ. πόνοι.*)

Ко́лча (*χωλὸς*). Ко́лчу (*χωλαίνω*) *συγγεν.* Клеку̀ (*κλάγω*) *κλάζω* (*μεταθ. κάλζω*) *κλάξ* (*ὀκλὰξ*) *κλακὸς· ἢ ἐκ τȣ̃ κύλω, κόλω, μέλ. κύλσω, κόλσω,* Ко́лчу (*ὡς κέλω, κέλσω*) *κυλὸς, κυλλὸς. Σ. κȣλλὸς, κȣλλάκης, ὡς ἐκ τȣ̃ κύλλαξ* (*=Γύλαξ, Γύλων, γυλὸς, κυλὸς, κολὸς, κόλλιξ*) Ко́лча. *Ὅθεν* Колченóгїй, Колченóгъ=*κυλλοποδίων, κυλοπόδης, κυλοίπȣς, κολοβόπȣς,* (*χωλὸς τὸν ἕτερον πόδα*). *Τὸ δὲ τῆς συνηθ. κȣτσὸς, φαίνεται ἐκ τȣ̃ κύςος* (*κυσθὸς, κυσσὸς*)=*κοῖλος=κυλὸς, κολὸς· ὡς καὶ τὸ χωλὸς ἐκ τȣ̃ χαολός, χάω=κάω, κύω· καὶ γύω, γυῖον, γυιὸς* (*= πηρὸς*), *ὅθεν τὸ Γρμ.* Schooss, *μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃*, s.

Колыха́ю, Колы́шу (*δονέω*) *κυλίσσω* (*υ = ο*). Колы́ска (= Каче́лъ, *αἰώρα,*) *κύλισις* (*κυλίσκη*).

Колѣ́но (*γόνυ, ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν*) *κωλῆνος, κωλὴν, κώληψ=ἰγνύα, καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ γνύω, ὅθεν γόνυ, γνῦ* (*Γρμ.* Knie) *γνύα, ἰγνύα· τὸ δὲ κωλὴν, καὶ κῶλον ἐκ τȣ̃ ὠλὴν, ὦλος* (*ὅλος = κυρτὸς, κοῖλος*) *= ἀγκὼν, καμπὴ* (*καὶ ἰδίως ἡ τȣ̃ βραχίονος*). *ἐκ τȣ̃ ὠλὴν, καὶ ὤλενος. ὅθεν ἂν εἴη παλιν καὶ τὸ* Колѣно (*κόλενος*). 2, *κῶλον* (*μέρος μουσικῆς*). 3, *γένος, γενεὰ, φυλή.* [*Αὕτη ἡ τρίτη τȣ̃* Колѣно *μεταφορικὴ σημασία, φαίνεται μετενη-*

νεγμένη ἀπὸ τῆς τȣ̃ γόνατος σημασίας· σύνδεσμος γάρ τίς ἐςι τὸ γόνυ πρὸς συνάρθρωσιν καὶ ἀλληλȣχίαν μελῶν, ὡς τὰ γόνατα τῶν καλάμων. Οὕτω δὴ καὶ πᾶσα γενεὰ συναρμολογεῖ τὰς ἐν χρονικοῖς διαςήμασι τῶν ὁμογνίων διαδοχὰς, ἐξ οἰκογενῶν εἰς οἰκογενεῖς μεταλαμπαδευομένης τῆς τȣ̃ γένȣς ἀθανασίας· ὅθεν καὶ ἡ συνήθεια ζωνάρια λέγει τὰς γενεὰς, οἱονεὶ ζεύγματα καὶ συνδέσμȣς. Τὴν αὐτὴν μεταφορὰν σῴζει καὶ παρὰ τοῖς Κάτω Σάξοσι καὶ τοῖς Σȣηκοῖς τὸ Knie, σημαῖνον τό, τε γόνυ, καὶ τὸ γένος· καὶ ὁ μέσος δὲ λατινισμὸς εἶπε genu, ἀντὶ genus, ἤτοι τῷ Σαξονικῷ καὶ Σλαβονικῷ ἑπόμενος ἰδιώματι, ἢ παρεκτραπεὶς ἐκ τῆς τῶν ὀνομάτων συνεμφάσεως καὶ ὁμοιοφωνίας, ὥςε τὸ genus (= γένος, ἐκ τȣ̃ γένω, geno, γεννάω) ἐκλαβεῖν ἀντὶ τȣ̃ genu (γένυ = γόνυ. ὅθεν καὶ geniculum = γόνυ, ἐπὶ φυτῶν) παρὰ τὸ γνύω, κνύω, κνάω, κνάμπτω, καὶ νύω, νεύω (Γρμ. nagen, neigen, Nacken, Genick, knicken, ὅθεν, Knie, Knix = γνύξ). τȣ̃ δὲ γόνυ, γόνας, συγγεν. τὸ γῶνος (γόνος) ἰων· γȣ̃νος = γωνία. Παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησιν, ὅσα γ' ἐμὲ εἰδέναι, ἡ μεταφορὰ τȣ̃ γόνυος ἀντὶ γένȣς παντάπασιν ἠγνόηται.

Колѣваю, (О-колѣваю, θνήσκω, ἐπὶ κτηνῶν. Σ. ψοφῶ). καὶ За-калáю (θύω, καὶ σχάζω) ὡς ἐκ τȣ̃ Калю́ = Колю́, Колѣю.

Колю̀ (*νύσσω, κεντῶ, θύω, παίω*) *κάλω=σκάλω* (*ἐκ τῦ κάω, χάω, σχάω, σχάζω*). Колъ, *σκῶλον, σκόλοψ* (*καὶ πᾶν τὸ, ὀξὺ, ὡς κυνόδϐς κτλ.*). Колóкъ, *σκῶλοψ.* 2, *κόλλοψ,* (*ἐπὶ, κιθάρας*) *συγγεν.* Клácъ. *βλ. καὶ* Кóлъ. *Καὶ τὸ* Колѣва̀ю (*σχάζω*) *ὡς ἐκ τῦ* Колѣ́ю (*σχαλέω*). *οὕτω καὶ τὸ λτ.* crepo=*κρέπω, κρέβω, κρέμβω* (= *κρέκω*) *Γλ.* crever, *Γρμ.* crepiren, *καὶ* laken=*λάκειν, λακεῖν, ὡς "λακῆσαι τὰς ψύλλας. Ὀνοματοποΐαι ἀπὸ τῦ ἤχϐ τῶν ῥηγνυμένων σωμάτων. ὅθεν καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθ'. ψόφος καὶ ψοφεῖν, ἐπὶ κτηνῶν.*

Кóлъ, *βλ.* Колю̀. *Καὶ τὸ Σερβ.* Клица (*βλαςὸς, κῦμα, ὅθεν λτ.* cyma, *Γρμ.* Keim, *ἀρχαίως* Kym) *ἀνήκει εἰς τὸ* Колъ, *ὡς καὶ τὸ* Клácъ (*διὰ τὸ ὀξὺ τῦ κύματος, ὁποῖος ὁ τῶν ἀσπαράγων καυλὸς, κτλ.*)· *ὁ δὲ σχηματισμὸς φαίνεται ὑποκοριςικὸς* (*οἷον,* Колица, *σκωλίσκος*), *ἔχϐσι μέντοι καὶ τὸ ὑποκοριςικὸν* Клйчица (*βλ. Δοβρ. σελ.* 234). *Μοραβ.* kli, klei, *Πολ.* kieł, kiełek, *κτλ. Τὸ Κροατ.* klijem, *Μοραβ.* kleju=*βλαςάνω, οἷον,* kolijem, koleju, *σχαλέω, σχάλημι* (*ἀπὸ τοῦ σχάζοντος βλαςοῦ· ὡς τὸ λτ.* spicor, *ἐκ τῦ* spica, *ςάχυς, -χύω, Σ. ςαχυάζω*). *Πλὴν εἰ μή τις ἐκλάβοι τὸ* kleju, klijem=*χλίζω* (*χλίζημι*) *χλίω, χλίω* (*καὶ τῦτο=φλίω, φλέω, βλέω, βλάω, ὅθεν βλαςὸς, βλάςη*) *χλιδή* (*χλιζή,* Клица) *συγγενὲς τῦ χλόη, ἐκ τῦ χλόω. Ἀλλ' ἡ πρώτη παραγωγὴ φαίνεται πιθανωτέρα.*

Комáръ (*κώνωψ*) *κόνοϱ* (*ν=μ κόμοϱ*) *κόνος*, *ὅθεν κόναβος* (*συγκπ. κόνοψ*) *κώνωψ*. (*'Εκ τȣ̃ κόνος*, *κοναρὸς· ὅθεν καὶ νῦν οἱ κώνωπες παρὰ τοῖς Βυζαντίοις λέγονται συνήθως καὶ κανάρια*, *διὰ τὸν βόμβον*). *ἢ κόμαρος* = *κόβαρος*, *κάβαρος* = *κάραβος* = *ἄραβος*. *βλ*. *'Ρείμ*. *λ*. *κάμμαρος*, *κάραβος*.

Кóмнаша (*κοιτὼν*, *δωμάτιον*)=*κοίμητρον* (*οἷον κόματον*, *ἐκ τȣ̃ κείω*, *κοίω*, *κοίμη* [*ὅθεν καὶ κώμη*] *κοιμάομαι*.) *συγγεν* кóю, *βλ*. Покóй.

Комшỳ (*παίω*) *κόμψω*, *κόμπω* (*κόπω-πτω*. *ὅθεν κόμπος*).

Кóмъ (*σφαῖρα*) *κομὸς*, *κόμμος*, *κόμβος· συγ*. Кáмень.

Кóнъ (*τέλος*, *ἄκρον*, *ἀρχή*. *ὅθεν*, íзкони = *ἐξ ἀρχῆς*.) *γῶνος*, *γωνία*. [*γ = κ*. *οἷον κῶνος*, *ὡς ἐκ τȣ̃ κνάω* = *γνάω*, *γνύω*, *ὅθεν καὶ γνῦ*, *γόνυ*, *γόνας*, *γȣ̃νας*, *κυρίως* = *καμπή· τὸ δὲ*, *κνάω*, *κνάπτω*, *γνάπτω*, *γνάω*, *γνύω*, *χωρὶς τȣ̃ γ* = *νύω*, *νεύω*, = *κλίνω*. *βλ*. Колѣно]. *ὁ γȣ̃ν γῶνος*, *'Ιωνικ*. *γȣ̃νος*, *ἡ γωνία*, *τὸ ἄκρον ἐςὶ τȣ̃ καμπτομένȣ σώματος*, *ὅθεν τὸ* конъ *κυρίως σημαίνει τὸ ἄκρον*, *τό*, *τε πέρας*, *καὶ τὴν ἀρχήν*, *καθὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄκρον* (*ἐκ τȣ̃ ἀκιρὸς*, *ἀκὶς*, *ἡ ὀξεῖα ἐξοχή*). Конéцъ (*ἄκρον*, *τέλος·*) *καὶ* Кончáю (*τελευτῶ*, *ἀντὶ* Конечáю) *οἷον γωνιάζω* (= *κάμπτω*, *ὡς τὸ „ κάμπτειν βίον· καὶ καμπτὴρ*, *καμπὴ* = *τέλος*, *ἀπὸ τȣ̃ ἐν τῷ ςαδίῳ καμπ-*

τῆρος· καὶ λήγω δὲ [τὸ τελευτῶ] ἐκ τȣ̃ λέγω συγγεν. λύγω, λυγίζω). Τὸ δὲ Γρμ. Kont (ἄκρα, ἀγκὼν) 'Ιτ. canto, cantone, Γλ. canton=κανθὸς, λτ. canthus, καὶ τȣ̃το παρὰ τὸ κνάω, γνάω, (οἷον κνατὸς) κατὰ τὸ γνάθος, γνύθος (γνάω, γνύω). 'Εκ τȣ̃ Ко́нъ φαίνεται καὶ τὸ Кня́зь (ἄρχων, κτλ. καὶ συνηθές. πρίγκηψ· Княги́ня, πριγκήπισσα, οἷον Коня́з, Коня́г) ὡς ἂν εἴποις (κόναξ) γόναξ, συγκοπ. γνὰξ, κνὰξ (ὡς γνὺξ) γναγὸς, (ὡς ἄκρος καὶ ἔξοχος ὁ ἄρχων). Ἄλλως μέν τοι ἐτυμολογεῖ ὁ Adelung τὸ Γρμ. König, ὁ, Königin, ἡ (βασιλεὺς, βασίλισσα) συγγενὲς τȣ̃ Князь, καὶ Княги́ня (βλ. Δοβρόβ.)

Коно́бъ (λέβης, χύτρα.) κανοῦν, κάνεον, κάνεϜον (α, καὶ ε=ο, κάνοβ-ον.)

Ону́ра (ςαῦλος κυνῶν) οἷον κυνύρα (ὡς γοργύρα, γεργύρα) ἀντὶ κυνεὼν, κυνὼν, (ὡς ἱππὼν, βοὼν, αἰγὼν), Γλ. chenil.

Ко́нь (ἵππος) συγγ. γύννος (αἰολ. υ=ο, γόννος) γίννος, ὕννος, ἴννος, λτ. ginnus, hinnus. Καὶ λιθ. Kuinas=φαῦλος ἵππος (ὡς ὁ γύννος), ἀρχαίως καὶ Гомонъ, οἷον γόμμων, γόμμος, μ=ν. ἀντὶ γόννος. τὸ δὲ τῶν νῦν Κυπρίων, γονικὰ (τὰ φατνιζόμενα ζῶα) = Ϝονικὰ, ὀνικὰ, ὄνοι γενικώτερ. ἀντὶ κτήνη.

Конопе́ль, κάνναβις· καὶ Ко́нопъ, Ко́нопецъ, καννάβινον σχοινίον (Κροάτ.), λτ. cannabis, Γρμ. Hanf, Γλ. chanvre, κτλ.

Копаю (*σκάπτω*) *κάπω*=*σκάπω*, *λτ.* scabo (*ἐκ τῦ κάω*, *καύω*, *κάβω*, cauo, *κάφω*, *κάπω*, *Γρμ.* gaffen). Кóпоть, *κάπετος*, *κάφος* (*σκάφος*), *καὶ* Кóпань (*ὄρυγμα*) *ὡς τὸ καπάνη*, *σκαπάνη*, *καὶ Συνηθ. κοπάνα* (*ἡ σκάφη*, *Λακων. κάφα*, *κάπα*). Кóпкій, Кóпокъ, *σκαπτὸς* (*σκαπὸς*). *κτλ. Τὸ δὲ* Кóпоткій, Кóпотокъ (*βραδὺς*) *κοπώδης* (*κοποτὸς* = *κοπτὸς*), *κεκομμένος* (*ἐκ τῦ κόπτω*, *κόπω*, *συγγεν. κάπω*, *σκάπω*, *σκαύω*, *σκάω*, *σχάω*, *σχάζω*.)

Копіѐ, Копьѐ (*λόγχη*) *κοπὶς*, *κόπις· ὅθεν* Копѣйка, *καὶ* Копѣйка, *τὸ γνωςὸν Ῥωσσικὸν νόμισμα*, *συνήθ. καπίκι.* (*ὅτι πρῶτον ἐπὶ τῦ νομίσματος ἐχαράχθη λογχοφόρος ἱππεὺς διαπείρων δράκοντα.*) *οἷον κοπεϊκὸν*, *κόπει οἰκεῖον*, *ὡς κόπιν φέρον*, *καὶ θηλ. κοπεϊκὴ*, Копѣйка, *ἐλλειπτ.* moneta (*μονέδα*, Монета.)

Коплю̀, Копи́ть (*ἀθροίζω· ὡς ἐκ τῦ* Копу̀) *κάπω*, *λτ.* capio, *καύω*, *χαύω*, habeo, *βλ.* Емлю̀· *καὶ* Копа̀ (*σωρὸς*). *βλ.* Кýпа.

Копчу̀ (*καπνίζω*) *καπύζω* = *καπύσσω*, *καπύω*, *κάπω*. (*ἐκ τῦ αὔω*, *ἄω* = *πνέω*, *ὅθεν καὶ καύω. Γρμ.* Jappen, happen, *κάπτω*, *κτλ. βλ. Ῥειμ. λ. κάπω*). Кóпоть (*λιγνὺς*) *κάπος* (*κάπανος*) *καπνὸς*. Копчёный, *καπνώδης*, *ὁ καπνιςὸς*, *κτλ.*

Копыто (*ὁπλὴ*, *καὶ χηλὴ τετραπόδων.*) *ἐκ τῦ* Копаю, *καπητὸν* (*σκαπητόν*) = *σχαςὸν* (*κά-*

πω, κάβω, χαύω, χάω, σχάω, σχάζω· ὡς καὶ χηλὴ ἐκ τῦ χάλω, χάω). βλ. Копáю.

Кóпръ (ἄνηθον) 'Ρωσ. Кρóпъ, Βμ. kopr, Πολ. kopr, koper, Κρν. koper, koperz, Κρτ. kopr, ἴσ. κύπρος (ἄνθος, καὶ ἰδίως ἀμπέλυ καὶ ἐλαίας· υ = ο, κόπρος). Τυχηρὰ συνέμφασις τῦ Σλαβ. Кóпръ = ἄνθος, καὶ τῦ 'Ελλην. κόπρος = ὄνθος. 'Αλλὰ τὰ μὲν ἄνθος καὶ ὄνθος ἀμφότερα ἐκ τῦ ἄνω (ἄω) ἀνέω, ἀνέθω, ὅθεν ἄνεθος, ἄνθος, καὶ τὸ ἄνηθον, Σ. ἄνηθος· καὶ πάλιν ἄνω, ὄνω, ὀνέθω, ὄνθος· τῦτο μὲν διὰ τὴν δυσωδίαν, τὸ δὲ ἄνθος διὰ τὴν εὐωδίαν. ἐκ δὲ τῦ αὐτῦ ἄω, καὶ τὸ (ἄζω, ἄδω, δ=λ· halo) ὄζω, ὄδω, oleo, κτλ. τό γέμην Кóпръ οὐκ ἂν παραβληθείη πρὸς τὸ κόπρος. Ἔςι δὲ καὶ 'Αραβικ. kopher = κύπρος (δένδρον τῆς νήσου Κύπρου. τὸ καὶ ἄλλως 'Αραβιςὶ henna, hanna) λτ. ligustrium. — Τὸ κορίανδρον, καὶ κορίανον, καὶ κόριον, coriandrum, ὠνομάσθη καί, anethum cimicarium, τῦτο δὲ ἐκ τῦ κόρις ('Ρείμερ.), γίνεται ἄρα καὶ κόϜρις (κόβρις, κόπρις) Копръ; ἢ συγγ. Кроплю? βλ. Крóпля.

Копрúва, καὶ Кропúва, 'Ρωσσ. (κνίδη) καὶ Крапúва (ο=α) ἴσ· ὡς τὸ γραφίς, γράπις (γραπίϜα, = γ = κ· κραπίϜα) ἐκ τῦ скребý (кребý-пý) = γράπω, γράφω = ξέω, κνίζω, ὅθεν καὶ τὸ κνίδη· ὡς καὶ Γρμ. Nessel, 'Ολλ. nettel, 'Αγλσξ. nytle, συγγεν. νύττω, νύσσω· καὶ τὸ 'Αγγλ. ne-

needle (*βελόνη*). *Τὸ δὲ Λατ.* urtica, *ἐκ τῦ* uro, *καίω· ὅθεν καὶ Γρμ.* Brennessel. *βλ.* Скребỳ.

Корà (*φλοιὸς*) *συγγεν· χόριον, χορίον, λτ.* corium (*ὅθεν* cortex?) = *δέρμα, λοπὸς* [*ὡς ἐκ τῦ χόρα, κόρα· ὅθεν ἡ συνήθ. κορέα, κοριὰ, ἡ καὶ ἄλλως φλοῦδα, καὶ κύτταλον, καὶ καύκαλὸν, ὁ αττάραγος, ἡ τῦ ἄρτου ἐπιδερμίς.*]

Кора́бль (Кора́б, *τὸ λ. ἐπενθετ.* = *κάραβος*) *τὸ Σ. καράβιον* (*ἐκ τῦ κάρω*=*χάρω, χάω,* =*χάραβος, χέραβος, χήραψ, διὰ τὸ κοῖλον· ὡς καὶ σκύφος, κύφος, ἐκ τῦ κύω, κτλ.*). *τὸ δὲ Βομ. καὶ Πολ.* кораб=корà, *μετὰ τῦ F.*

Ко́рга (*κορώνη*) *ἐκ τῦ κόρFος, λτ.* corvus. *ἢ πιθανώτ. κράγα,* (*κραγὸς, κραγὴ*) *κραγγὴ, κραγγὼν* (*ὡς κρέξ· ἐκ τῦ κρὰ, κρὸ, κράζω, κρώζω*) *λτ.* graculus, *Γρμ.* Krahe, Krohe, Krähe, *κτλ. Πὸβλ. καὶ Τυρκ.* karga, *βλ. καὶ* Кря́каю.

Ко́рень (*ῥίζα*) *συγγεν κόρυς, κέρας, κόρος, κορύνη, κόρση, κόρσιον, κτλ.* (*βλ.* '*Ρείμ. λ. κορός*)· *καὶ ἐκ τῦ κράνος, κάρνον* (*Γαλατικὴ σάλπιγξ*)=*λτ.* cornu (*κέρας*),*Γρμ.* Horn. *πὸβλ. καὶ Εβρ.* schoresch.

*Кори́нка, *Κορινθία, ἐλλειπτικ· ςαφίς. Διεφθάρη, ὡς τὸ συνήθ. κοραντὶ.*

Корконо́сый, *βλ.* Корна́ю

Кормà (*πρύμνα*), (*κορμὰ*) = *πορμὰ, πυρμὰ, μεταθ. ἐκ τοῦ πρυμὰ, πρύμα, ὅθεν πρύμνα.*

—

[ἐκ τῦ πέρος, πέρυς, συγκοπ. πρὺς, καὶ πρὸς, γίνεται τὸ πρόμος (ὁ ἔμπροσθεν) καὶ πρυμὸς, πρυμνὸς (ὁ ἐπέκεινα, ὁ ὄπισθεν) πρυμνὴ, πρύμνη, πρύμνα, υ=ο (ὡς ὕμοιος αἰολικ. =ὅμοιος) καὶ κ=π (ὡς перепéлка=Βοεμ. krzepelka· πύλη=κύλη, κοίλη· καρδαμάλη, παρδαμάλη· ἔπω, ἔκω, ἔχω· κόρνοψ, πάρνοψ· λύκος, lupus, κτλ.) ὅθεν πρύμα, ἡ, πρυμὰ=προμὰ, μεταθ. πορμὰ (ὡς, πρόσω, πόρσω) =Кормà]. Кормúло (πηδάλιον, κατὰ τὰ εἰς ило ὀργάνων σημαντικὰ) ὡς πρυμναῖον, πρυμνήσιον. Кóрмчiй (κυβερνήτης) πρυμνήτης (πρυμητὶς, πορμητὴς, κορμητὴς) ἐν Σερβ. κώδ. Крьмитель, παρ' ἄλλοις Кормнúкъ, οἷον πρυμνικὸς, ὡς, πρυμνητικὸς.

Кóрмъ (χιλὸς, τροφὴ) κόρημα (κόρεμα, κόρμα· συγκοπ. ὡς, ἄγημα, ἄγεμα, agmen) κόρος, κορέω = τρέφω, Кормлю· ἐκ τῦ κέρω, κρέω, λτ. creo, ὅθεν κόρος, κόρη. (Ῥείμ.)

Корнáю (κείρω· ὡς ἐκ τῦ Корнỳ) κέρνω=κέρω, ὅθεν κεράω (κεράνω, συγκοπ. κέρνω λτ. cerno, discerno, καὶ Γρμ. kehren, kerzen, ὅθεν scheren, καὶ kahren.=κάρω) καὶ κίρνω (κρίνω) Σρβ. Кринити (σχίζειν), καὶ крня, крньо (ὠτοθλαδίας, κεκομμένος τὰ ὦτα, Ῥωσ. Корноýхъ, Σ. συνήθ., κοτσαύτης=κοψαύτης) οἷον κερνὸς, ἐκ τῦ κέρνω, (ὡς ἐκ τῦ κάρω, καρτὸς). Καὶ Корнóсый (Корнонóсый) ῥινότμητος. τῦτο δὲ καὶ Корконóсый (ἀντὶ Корнонóс)

* *

ἢ = Коршоно́сый (ш = к) οἷον καρτόῤῥιν κολοβόῤῥιν. τὸ δὲ крньорогъ=κολοβοκέρατος. καὶ τὸ ʻΡωσσ. Ка́рла (νάννος) ἴσ· ἐκ τῦ Корна́ю (а=о καὶ л=н). Τὸ δὲ Σλοβακικ· крква (ῥυτὶς, πτυχὴ, πλίξ, plica) καὶ крквати, крквам (ῥυσσόω, πλίσσω) ἐχ', ὡς ἂν τις εἴποι, παρὰ τὸ κάρκω (κάρκϜω) ἀντὶ κάρπω (κ=π· ὡς κρέκω, crepo·) κάρφω (ἐκ τῦ ἅρπω, ῥάπω, rapo-pio, carpo, Γρμ. raufen, raffen, rupfen · κατὰ τὰ, krumpen, schrumpfen, κτλ.) ἀλλὰ τὸ крквам = ϜρύγϜαμι (κρύκϜαμι) ϜρύγϜω ἀντὶ ῥύγω = ῥύζω, ῥύσσω, ῥυγὴ (rugo, ruga· ὡς ὀρυγὴ, -χὴ.) ϜρύγϜα (κρύκϜα) = ῥυτὶς.

Ко́робъ (κανοῦν) λτ. corbis, Γλ. corbeille, ʼIτ. corba, Γρμ. Korb = κόρϜος, (κορϜὸς (κορὸς, γυρὸς), λτ. curvus (διὰ τὸ κυρτὸν τῦ κανοῦ· ὡς καὶ γύργαθος ἐκ τῦ γύρω, γυρόω· καὶ κύρω, κύρτος, κτλ.) Σλαβ. Кра́бія Πολ. krobia, οἷον κυρβία, γυρϜία = κυρτία, κυρτὶς, συγγ. Коро́блю.

Коро́блю (Коро́бу, κυρτῦμαι, ἐπὶ ξύλων) Γλ. courber, λτ. curbo = κύρβω, κυρβόω = κυρϜόω, κύρω, γύρω, γυρόω. συγγ. Корю̀.

Коро́ва, βλ. Кра́ва. (= κράβα, κατὰ παρένθ. τῦ α καράβα [α=ο] ὡς τὸ, κάῤῥαξον, κάραξον = κράξον, Πάφιοι). Τὸ δὲ κράβα = κραύβα, ἀντὶ κραύγα, κράϜγα, κράγα=κραγὴ, κραυγὴ, κρακτικὴ· ὡς τὰ, Κραῦβις, Κραῦγις, κραυγίας, κραύγασος, κτλ. Καὶ Σ. δὲ

παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (*ἐν Χαλδίᾳ*) *ὁ ταῦρος λέγεται γαρ..ὸν*, *ἐκ τȣ̃ γαρύω*, *λτ.* garrio, *γηρύω*, *γῆρυς*, *οἷον γαρυκὸς* (*γάρυξ-υκος*), *γηρυὼν*, *ὡς γηρύων „ χ' ὠμόσχος γαρύεται* (*Θεόκρ*). *τὸ δὲ γαρύω=Fαρύω*, *ἀρύσσω* (*ὅθεν καρύσσω*, *κᾶρυξ*, *κῆρυξ*), *παρ' ὃ φαίνεται καὶ ἡ ἄρκος* (*Σ. ἀρκέδα*, *ἐκ τȣ̃ ὑποκορ. ἄρκυλος* [*ἀρκύλη. λ=δ*,], *ὡς καὶ ἄρκηλος*, *ἡ μικρὰ πάρδαλις*) *ἄρκτος· συγγεν. Γερμ.* Bär (*Fάρ*)· *τὸ δὲ λτ.* ursus=*ὕρσος*, *αἰολ. ἀντὶ ὕῤῥος*, *ἐκ τȣ̃ ὕῤῥω* (surro, susurro) *συγγεν. ὕλω*, *ὑλάω*, *παρὰ τὸ ὕω=ἄω*, *ἀρύω*, *ὡς καὶ ὕρω* (*ὕρFω*, urgo) urgeo.

Корóна (*ςέφανος*), *'Ιλλ.* круна, *Γρμ.* Krone. *γαλ.* couronne, *κτλ. κορώνα*, *χορώνα* (*κορὸς*, *χορός=κυρὸς*, *γυρὸς*) *λτ.* corona, *καὶ* chorona (*Κικέρων*). Коронýю, *συνήθ. κορωνιάζω* (*ςέφω*), *κτλ. συγγεν.* Корю̀.

Корóткій, *βλ.* Крáткій.

Корóста, *βλ.* Крáста.

*Кóрпусъ, *τὸ λτ.* corpus, *ἐκ τȣ̃ αἰολικ. κορπὸς* = *κορμὸς*. *βλ.* Кáрша.

Корыто (*Σλαβ. ὑδραγωγὸς*, alveus, canalis. *'Ρωσσ. σκάφη*) *κωρυτὸς*, *γωρυτὸς·* (*γάω = χωρῶ. ὅθεν καὶ γαῦλος·*) *καὶ „κώρυκος*, *πλοῖον* (*'Ησύχ*). *Συνήθ. κουρύτα* (*εἶδος ἁλιάδος*, *ἤτοι πλοιαρίȣ ἁλιευτικοῦ. καὶ παρὰ Πελοποννησίοις = σκάφη.*) *συγγ.* Корю̀.

Корыстъ, Корúсть [Кор - ысть, исть (*Δοβρόβ.*) *σκύλον*, (*αἰολ. σπύλον*, *λτ.* spolium,

ὰς, φύλλον folium) λάφυρον. κέρδος] ἴσως ἐκ τῦ Кра́сть, Кра́ду (παρει.θ. ο. ὡς ἐν τῷ Коро́ста = Кра́ста) χραυςὸν, χραυτὸν (χαραυστὸν· παρὰ τὸ χάρω, χαράω, χράω, χραύω =κάρω, κέρω, κείρω, κεραΐζω) κεραϊςὸν. τὸ δὲ κέρδος πάντη ἀπεσχοίνιςαι. [ὀ γὰρ ἐϛτο παρὰ τὸ κέρω, κείρω, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἔρδω, ἔργω, γέρδω, ἔρδος (ἔργος, ἔργον) κέρδω, καὶ μεταθ'. κρέδω, τὸ λτ. credo, κυρίως ἐργάζομαι, ἐμπορεύομαι, ὅθεν πιςεύω, ὡς πιςεύεσιν ἄνθρωποι ἀλλήλοις τὰ συμβόλαια, ὅσα πρὸς σφᾶς αὐτὲς ξυμβάλλουσιν. ὅθεν καὶ τὸ 'Ιτ. credito, Γλ. credit, βλ. 'Ρείμ. λ. κέρδος].

Корю̀ (κάμπτω, ὑποκλίνω, ταπεινόω, κτλ.) κορῶ; κόρω=κύρω (γύρω, γυρῶ, γυρόω, ὡς, κορός, κορϜὸς, curvus = γυρὸς, καὶ δασύτ. χρρὸς=γύρος)· ὅθεν, Покоря́ю (ὑποτάσσω· οἷον, ὑποκορόω, ὑπογυρόω.)

Корча́гъ (κώθων, κεράμιον, καψάκης) κρωσσὸς (μεταθ. κορσὸς, οἷον κόρσαξ, ὡς κόρος κόριξ.) Γλ. cruche, Γρμ. Krug, plattdeutsch. kroos, Πολ. Корчак, μέσ. λτ. krusolinum, kruselinum. κτλ. Καὶ, Корчага, χύτρα μεγάλη (μεγενθυτικόν. οἷον κρωσσάκα, ὡς συνήθ. χοχλάκα, μεςάκα, ἐκ τῶν εἰς αξ, ακος, μεγεθυντικῶν· οἷον, γαύραξ, πλύταξ, καὶ λτ. ax, edax, bibax. 'Ιτ. accio, ricaccio, κτλ. [ἐκ τῦ κόρω, κορὸς παράγονται καὶ τὰ, κάρα,

κράας, κρᾶς, κόρση, μεταθ. κρόση, κρόσση, κροσσὸς, ἰων· κρωσσὸς, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. κορὸς)· τὸ δὲ κόρω = κύρω, γύρω, κυρτὸς, γυρὸς, curvus, καὶ τὰ λοιπὰ, κοῖλα καὶ κυρτά· ὅθεν τό Корчáг καὶ = κορτὸς = κυρτὸς (κυρτῶ, Кóрчу), ὡς καὶ τὸ Γρμ. Krug = κυρϝὸς (κρυγὸς) ἀντὶ κρυβὸς=κυρβὸς, βλ. Кругъ]. Ἐκ τῦ Корчáгъ ἴσως καὶ τὸ Корчмà, Σρβ. καὶ Βοεμ. крчма, Πολ. карчма (καπηλεῖον, ὅθεν ἡ παρὰ τοῖς Δάκαις, τὰ νῦν Βλαχο-βογδάνοις, κρίτζιμα) οἷον κρώσσωμα, κρωσσωνεῖον. ὡς, κωθωνεῖον, κωθωνιςήριον (τόπος, ἐν ῷ κωθωνίζυσι, κναθίζυσι, συνήθ. γαβαθίζυσι)· καὶ τὸ Γρμ. Krug = κρωσσὸς, καὶ καπηλεῖον. (βλ. Linde Πολων. λεξικ. καὶ Δοβρόβ. 248. ὅςις ἀνάγει μᾶλλον τὸ крчáг, корчáгъ εἰς τὸ крч (кóрч, ςέλεχος, βλ. Кáрша.)

Кóрчу, κυρτῶ (κάμπτω, ςρέφω, συσπῶ). Кóрча, Кóрчь (σπασμὸς) οἷον κόρτα = κύρτη, κύρτωσις, Σλοβακ. крч, Σερβ. Грч, καὶ Грчити=Кóрчипь, Βοεμ. крчити, (συνέλκειν, συσπᾷν). συγγ. Корчáгъ, Корìò.

Косà, Συνήθ. κοσσιὰ = κόσσυμβος. [ἐκ τῦ κόσσα, κόττα (κεφαλὴ) κόσσος, κόσυβος (ὡς κόρος, κόρυς, κόρυβος — ρυμβος, καὶ κόρυβος, συγκοπ. κρῶβος, κρώβυλος]. καὶ косъ, ἀρχ. Σλαβ. = κόσσα (κεφαλὴ). Косо-

плéтина, *κοσσοπλέκταινα*, (*κοσσύμβων πλέκτρια*).

Коса̀ (*ἅρπη*). Кошу̀ (*ἅρπῃ θερίζω*) *συνήθ. κοσσίζω, κόσσα, ἐκ τῦ αἰολ. κόσσω = κόπτω. Παῤβλ. Γλ.* cosser (*κυρίσσειν, κόπτειν κέρασι*) *καὶ ἀρχ. Γρμ.* kutten = *κόττειν, κόσσειν. βλ.* Adelung. *λ.* kutten.

Косма̀ (*τρίχωμα*). Космáтый, Космáтъ (*τριχώδης, δασύς*) *ἐκ τῦ* Коса̀, *κόσσα, κόττα, κοδδὰ, κόδα = κύβα, δ = β, κυβὴ, ἡ κεφαλὴ, ὅθεν καὶ κόσυβος, αἱ τρίχες αὐτῆς, καθὰ καὶ τὸ προκόττα, εἶδος κυρᾶς τῆς κόμης. τὸ δὲ κυβὴ, ἐκ τῦ κύβω (κύω, γύω, γάω, κάω), ὡς καὶ τὸ κόμη, ἐκ τῦ κέκομαι, κέμω, κάμω, κάβω, κάμβω, κάω, διὰ τὸ γαμψὸν τῶν βοςρύχων, καὶ κικίννων, Γλ.* boucles, *συνήθ. σγυρῶν* (*γυρῶν*). *ὥςε τὰ,* Косма̀, Космáшъ, *οὐ πάνυ τι ἀπέχυσι τῦ, κόμα, κομάτας, κομήτης.*

Костырь, *καὶ* Костáрь *βλ.* Кóсть.

Кóсть, *ὀςοῦν* [*μετὰ πνεύματος ἰσχυρῦ, κοςοῦν, κοςὸν· ὡς, κόγχος, γόγγος = ὄγκος, βλ.* Коготь. *τὸ δὲ ὀςέον, ἐκ τῦ αὔω = ξηραίνω* (*ὅθεν καὶ καύω*) *αὐςὸς, ὀςὸς, λτ.* ustus (*ὡς αὖς, ὖς*) *αὐςέον, ὀςέον, ὀςοῦν, ὀςὸν, κοςὸν,* Кость: *᾿Αλβαν·* koska, (*σκ= στ. βλ.* Осшь.). *πῤβλ. λτ.* costa (*πλευρὰ*), *ὡς καὶ αὔω, λτ.* asso, os, ossis (*ὀςῦν*), *καὶ Σανσκρ.* asti, asta, *ὀςῦν.*] .Костяный, *κ-οςέϊνος*,

ὀςέϊνος· καὶ Костáрь (κυβευτὴς) ὡς ἐκ τῶν ὀςεΐνων κύβων.

*Косúтерь, Σερβ. ὁ κασσίτερος, κοσσίτερος. (ὡς τὰ αἰολ. κοθαρὸς=καθαρός· κορδινέω, καρδινέω· κοκκάζω, κακκάζω· κάρνος, λτ. cornus).

Костерѣ (φρύγανα, τὰ ξυλώδη τϐ λίνϐ, τῆς καννάβεως, κτλ.) συγγεν. Кость, οἷον κ-οςερὸν -ρὰ (ἐκ τϐ ὀςερὸς, ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ ὄςρεον, ὄςρακον. βλ. Ῥίμερ.), ὀςηρὰ (ὀςέων ὅμοια. ὡς, ὀςρακηρὰ)· ἢ κοττάρια, τὰ ἄκρα τῆς κέγχρϐ· Ἡσύχ. ὡς καὶ, κότυνα, σκύβαλα. καὶ Συνήθ. κότσαλα (τὰ ξυλώδη τῶν ἀχίρων, τρώξανα, ἐκφατνίσματα·), λ = ρ. οἷον, κότσαρα (μεταθ. κόσταρα.)

Косый, Кóсь (λοξὸς, ἰλλὸς, ςραβὸς) κοσσὸς =κυσσὸς (κοῖλος, κυρτὸς)· ἐκ τϐ κύω, γύω, ὅθεν καὶ γυιὸς (πηρὸς, κυλλὸς) Γρμ. schooss. (Ἄλλο τὸ λατ. cossus, = κὶς, κιὸς, ὅθεν, cossi homines = rugosi. Voss. Etymol.)

Котéль (λέβης) κότυλος, κοτύλη (πᾶν τὸ κοῖλον· ἐκ τϐ κότυς, κόττος, κόττα, κόδδα, συγγεν. κυβὴ, κύω.) Λιθ. kodis, Γτθ. katil, Ἀγγ. katle, Δαν. kedel, Σβ. kettil, μέσ. λτ. cedellus (πρβλ. καὶ cattillus, catinus), Γρ. Kessel, Περ. kas, Ἑβρ. kasah, Τϐρκ. kasan, κτλ.

Кóтва (ἄγκυρα) κότϜα, κόττα [κόδδα, κόδα, κόβα (δ = β. ὡς, κύδαρ = κύβας) κυβὴ,

(*κύβω*) = *κοίλη τὰ ἔνδον, καὶ ἑπομένως τὰ ἔξω κυρτὴ, ἀγκύλη· ὡς καὶ τὸ ἄγκυρα, ἄγκος. πρβλ. Γρμ.* Kot, Kote, Köte, *ἐπὶ κοίλων σωμάτων. βλ. καὶ* Кóзонъ.]

Кóтъ, *μ. λτ.* catus, catta, cattus, *ὅθεν συνήθ. γάτος, κάτος, ἡ κάττης, ὁ· καὶ γάτα, κάτα, ἡ, Λαπλανδ.* gato, *Γρμ.* Katze, *Πολ.* kat, *Γαλ.* chat, *καὶ Τȣρκ.* keti, ketzi (*γαλῆ*). *οἱ μὲν, παρὰ τὸ* cattere (*ὁρᾶν· διὰ τὸ ὀξυδερκὲς τȣ̃ ζώου*). *οἱ δὲ, παρὰ τὸ Γαλατ.* guet (*τήρησις, ἐνέδρα*). *οἱ δὲ, καὶ ἐκ τȣ̃* capere (*βλ.* Adelung.) *ὡς ἂν εἴποις, κάπτης,* (*κάττης, ἐκ τȣ̃ κάπτω· ὡς ἐκ τȣ̃ κόπτω, τὸ αἰολ. κόττω*).

Коты́ (*εἶδος ἀγροικικῶν ὑποδημάτων*) *κάλτοι* (*ἀποβολῇ τȣ̃ λ.*)

Коýрый, Коýръ (*χρῶμα ἵππȣ ὑπόξανθον*) *ἴσ. συγγεν.* Курій (*ὁποῖα φαίνονται τὰ ἠρέμα καπνιζόμενα σώματα*). *ἢ κιῤῥὸν;* (*κȣῤῥὸν: ὡς* Куръ = *κίῤῥος, κίκιῤῥος·* Кутія, *κηδεία*). *παῤβλ. καὶ Τȣρκ.* kul, kula.

Кóчень, Кочáнъ (*ἡ κεφαλὴ τȣ̃ καυλȣ̃ τῆς κράμβης*) *συνήθ. κοτσάνι* = *κοττάνιον, κόττανον ἐκ τȣ̃ κόττα, κόδδα* (*κεφαλὴ*)· *ὡς καὶ, κόττανον, εἶδος σύκων μικρῶν, λτ.* cottanum.

Кóчетъ, *κόττος, συνήθ. κόκοττας, ὁ ἀλεκτρυὼν. βλ.* Кóкошъ.

Кóчка, (*μικρὸς σωρὸς, λόφος*) *ὑποκορ. τȣ̃* Кýча.

Кóша, Кошъ (*κόφινος*) *Σ. κόφα* (*φ=χ=*ш. *ὡς*, глýх, глýшу, *ἀντὶ* глýху, *γλύχω* [*φω*] глóхну), *'Ιτ.* coſſa, *κτλ. ἐκ τȣ̃ κόφος* (*ὅθεν κόφινος·*) *'Ιων. κοῦφος, Δωρ. κῶφος, ὅθεν καὶ κωφός.* [*τὸ θέμα κέω, κεύω = κίω, καύω=κόω,* куѝ, *κόϜω* (*κόβω*) *κόπω, πτω. ἐν πᾶσι τούτοις ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα τοῦ κοίλȣ καὶ κενȣ̃· ὅθεν καὶ τὸ Σ. κούφιος* (*κȣ̃φος*) *= κοῖλος, καὶ ἑπομένως κενὸς· οἷον, κȣ́φιον ἀμύγδαλον, κτλ. Οὕτω καὶ κȣφάλα* (*γεǫανδǫύȣ κοῖλος κοǫμὸς*), *καὶ κȣφόνω* (*κοιλόω, γλάφω*). *ὡς δ' αὔτως καὶ τὸ Σ. κλȣ́βιος* (*ἔǫιος, ὑπηνέμιος, ἐπὶ ὠῶν*) *= γλȣ́φιος, γλύφιος* (*ὡς, γλύφιον = ἄντǫον, γλυφεῖον*) *γλυφὸς, γλυπτὸς* (*κοῖλος, ὅθεν, κενὸς*), *ἐκ τȣ̃ γλύφω, γλάφω* (*κοιλόω· καὶ γλυφαίνω, ὅθεν γλύφανὸν*) *καὶ Σ. κλȣβιαίνω, κλȣβιάζω* (*ἐπὶ ὠῶν, ὅταν ἐξȣǫίζωσιν*). *Διὰ ταύτην τὴν κατὰ σημασίαν συγγένειαν τȣ̃ κȣ̃φος καὶ γλυφὸς, γλίφιος, τὸ Σλαβονικὸν* глýхъ, *Σǫβ.* глýвъ (*γλȣφὸς, κλȣ́βιος*) *= κωφὸς, κȣ̃φος δηλονότι καὶ κενὸς, ὡς καὶ τὸ κωφὸς κυǫίως = κȣ̃φος* (*βλ. 'Ρεἰμ. λ. κωφός*) *ὡς πάλιν* глýбъ (*βάθος*), глубóкъ (*βαθύς*)*=γλυπτὸς, γλυφὸς, γλύφος, γλάφυ, ἐκ τȣ̃ γλύφω, γλάφω, ὅθεν κολάπτω* (*βλ.* Клюю̀) *κολάφω,* (*κολάχω, γολάχω,* глóху, глóхну *= κωφόω = κουφόω, κοιλόω. βλ.* глóхну)*· καὶ* глýпъ *δὲ* (*ὁ μωǫὸς*)*=Ϝλοβὸς, λωβὸς· καὶ τοῦτο ἐκ*

τε̃ λέπω, συγγεν. λάϝω, λάφω, γλάφω (βλ. 'Ρείμ. λ. λάω). ἢ καὶ τὸ глупъ = глухъ, глубъ (κλέβιος), ὡς καὶ Σ. οὔριος μεταφορικ. ὁ μωρὸς = κοῦφος (ἐλαφρὸς), νε̃ καὶ φρενῶν κενός. τὰ δὲ κενὰ καὶ ἐλαφρά.] βλ. Кyфа.

Крáва, 'Ρωσσ. Корóва, Πολ. krowa (βοῦς). Οὔτε παρὰ τὸ κράας (κρᾶς, κάρα) οἷον καράβα, κράβα (ὡς καρανὼ, ἡ αἴξ)· οὔτε παρὰ τὸ κέρας (κεραὸς, κεραὴ) κεραϝὴ, κεράβα (ὡς κριὸς, ἐκ τε̃ κεραὸς [κεριὸς], καὶ τὸ κεραΐς, καὶ „βε̃ς κεραή." Ὅμ.). ἀλλὰ Крáва κράβα = κράγα (κραγὸς, κραυγὸς, κραγή. γ = β.) ἐκ τε̃ κράγω, κραύγω (κράβω· ὡς βόω = γόω). Οὔτω καὶ τὸ βοῦς ἐκ τε̃ βόω. καὶ τὸ Γρμ. Kuh, 'Ισλ. ko, 'Αγγλ. kow, καὶ Περσ. ghau, ὀνοματοποιΐαι ἐκ τε̃ γόου, ἤτοι μηκυθμε̃ τε̃ βοὸς, οἷον, γόϝος, γόος, γε̃ς = βόος, βοῦς. βλ. καὶ Корóва.

Крагýй, καὶ Крéчетъ, Πολ. krzeszet (εἶδος ἱέρακος, ἢ δύω διαφέροντα) ἴσ. ὀνοματοπ. κραγίας, κρέκτης (ἐκ τε̃ κράγω, Крáкаю, κρέκω, κράζω, κρίζω, Кричỳ, Кречỳ.) = κερχνηΐς, κέρχνη, κεγχρὶς (εἶδος ἱέρακος λτ. tinnunculus, Γρμ. Kirchen-od. Thurm-falke, ἐκ τε̃ κέρχω, διὰ τὸ κερχαλέον τῆς φωνῆς (τὸ δὲ κέρχω=κέρκω, κρέκω, συγγεν. κράγω, κράζω, Γρμ. krächen). ἄλλο δὲ τὸ κρίκος, κίρκος συνήθ. κιρκινέκι (εἶδος ἱέρακος. ἐκ τε̃ κρίκε, γύρε, καθ' ὃν ἵπταται), ὅθεν μέσ λατ.

gerfalko, gyrfalko, *γυρο-φάλκων* (*γύρος*, *φάλ-κων*) *'Ιτ.* girifalko, *Γρμ.* Gerfalke, Gayerfalke, *Γλ.* gerfaut, grifaut, *κτλ.* *τϐτο κατά τινας*= Кречéть. *τὸ δὲ* Крагýй = accipiter minor, *ἢ*, nisus fringillarius. *καὶ τὸ Πολ.* Крогулецъ = falko nisus. (*βλ.* *Δοβρόβ.* 248).

Крáбія, *βλ.* Кóробъ.

Крáду (*συλῶ*, *κλέπτω*) *κρατῶ·* (*ὡς τὸ βαςῶ*, *βαςάζω*=*κλέπτω*)· *ἢ*, *πιθανώτ.* *χράδω* (*χράζω*, *χραύω*, *χάρω*). *οὐ γὰρ συγγεν.* *κάρπω* (*ἅρπω*, *ῥάπω*, *λτ.* rapio, *Γρμ.* raffen, *βλ.* Корнáю, *ὅθεν καὶ ῥάπω*, -*πτω*, *μετὰ τϐ* Ϝ, *βράπω*, *βράπτω*, *μάρπτω*, *κτλ.*)

Крáкаю, *καὶ* Крáкамъ, *Βοεμ.* *Πολ.* *Κροτ.* = Грáкаю, Кáркаю, Крякаю.

Крáль, *Σερβ.* *Βοεμ.* *Κροτ.* (*βασιλεὺς*) *Πολ.* krol, *Λεττ.* karal, *'Ρωσσ.* Корóль (*ὅθεν καὶ Τϐρκ.* kral) *κάρανος*, (*συγκ.* *κράνος*, *καὶ*, *κάραλος*, *κράλος*, *λ*=*ν*· *ὡς* боль, *πόνος*· *λίτρον*, *νίτρον*· *καὶ συνήθ.* *μηλίγκιον*=*μῆνιγξ.* *κτλ.*) *ἐκ τϐ κάρανον*, *κάρηνον* (*κάρη*) *κράνον*, *ἡ κεφαλὴ* (*βλ.* Царь)· *τὸ δὲ κάρανος συγγεν.* *κοίρανος ἐκ τϐ κῦρος* (*οι*=*υ*)=*κόρυς*=*κάρη*· *ὅθεν καὶ κύριος*, *καὶ κύρανος* (*ἀφ' ϐ Κυράνη*, *ἢ Κυῤῥάνη*, *Κυρήνη*, *Καράνη*, *κυριωνυμίαι*, =*κυρία*· *ὡς καὶ 'Ρωσσ.* Крáля, *ἡ λεγομένη βασίλισσα ἐν τοῖς χαρτίοις τοῖς παικτικοῖς*, *οἷον καράνη*, -*λη*), *καὶ τύραννος* (*τ* = *κ*).

Ἐκ τȣ͂ κοίρανος παρήγαγε τὴν λέξιν ὁ Ὀρσεχόβιος· ἄλλος, ἐκ τȣ͂ Ἀρμενικȣ͂ karol (*ἰσχυρός*)· *ὁ δὲ Δοβρόβ. ἐκ τοῦ μεγάλου Καρόλου*, Karl, *μεταθ.* Краль. *ἀλλὰ τίνι τις ἂν χρώμενος ἀναντιῤῥήτῳ τεκμηρίῳ πιςεύσειεν, ἢ ὅτι ȣ̓χ' ὑπῆρχε πρὸ τȣ͂ βασιλέως Καρόλȣ ȣ̓δαμῆ ȣ̓δαμῶς παρ' ȣ̓δέσι τῶν Σλαβόνων κατὰ διάλεκτον ἡ λέξις· ἢ ὅτι ἴσχυσεν ἐπὶ τοσȣ͂τον ὁ Κάρολος (καίτοι μέγας χαίρων καλȣ́μενος, ἢ καλεῖσθαι ἀξιῶν!) ὥςε τȣ̓́νομα, ὃ κυρίως ἐκαλεῖτο, συνώνυμον καὶ ἰσοδύναμον τῇ προσηγορίᾳ (βασιλεὺς) ἀποφῆνασθαι, καὶ τȣ́τῳ ἀντ' ἐκείνης χρῆσθαι καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον τȣ̀ς Σλαβονικοὺς ἀναπεῖσαι λαοὺς, ȣ̓ τοὺς μὲν, τοὺς δ' οὒ, ἀλλὰ ξύμπαντας ἅμα, καὶ ὧν ἐκράτησε, καὶ οἷς ȣ̓κ ἐπεξήλασε, καὶ οἱ προσβοῤῥότεροι ὄντες, μηδ' εἴτις εἴη Κάρολος καλȣ́μενος βασιλεύς, ἐπύθοντο τὴν ἀρχήν; Οὐκ ἂν τοσαύτην ὀνομάτων πενίαν τῆς Σλαβονικῆς γλώσσης καταγνοίην, οὐδὲ πεισθείην, τά γετοιαῦτα, τῷ σοφῷ Δοβροβίσκῳ· ȣ̓ μᾶλλον, ἢ εἴ τις καὶ τὸ Ῥωσσικὸν* Карла (*νάννος*) *παρὰ τὸ* Karl *ἐτυμολογοίη, καὶ τὸν μέγαν ἡμῖν Κάρολον πᾶν τȣ̓ναντίον ἀποφαίνειν ἐπιχειροίη.*

Край (*ἄκρα*) *ȣ̓ παρὰ τὸ κράας, κρᾶς* (*κραίνω*)· *ἀλλ' ἐκ τȣ͂* Крою (*Δοβρόβ.*)*= κάρσις·* (*κάρω = χάρω, ὅθεν καὶ χερὰς=ῥῆξις· οἷον χράς*)· *βλ. καὶ* Грань. *Ἐτεῦθεν, ἴσως, καὶ τὸ ἐθνικὸν*

Κράνιοι (*Στράβ.*), *οἱ νῦν Καρνιόλοι, κάτοικοι Κρανίας, Γρμ.* Crain, *οἷον ἀκραῖοί τινες ὄντες.*

Крамо́ла (*ςάσις*) = *λτ.* clamor? (*οἷον κλαμὸς, αἰολ. κλαμὸρ, μεταθ.* Крамо́л(а) *ἐκ τῦ* clamo, *κλάμω* (*κλέω, κλάω, κέκλαμαι*) *ὅθεν κλαμύω, κλαμμύω, κλαμυςέω*=*βοῶ* (*Ἡσύχ.*) *ἢ, χαρμολὴ* (*χαρμονὴ*=*χάρμη*=*ἀλαλαγμός, ὡς καὶ βοὴ, ἀϋτὴ, κυδοιμὸς, φύλοπις, ἐπὶ μάχης· βλ. Ῥείμ. λ. χάρμη*).

Кра́нъ, *κράνος, κρανίον. ὅθεν καὶ* скра́нія = *κρόταφος* (*Κριτ. Δ.* 21. *ὅπου οἱ Ο. ἔχυσι, γνάθος* = *κρόταφος, ὡς καὶ κόῤῥη, κόρση* = *κεφαλὴ, καὶ παρειὰ, γνάθος.*) *οἷον σ-κρανία* = *περικρανία* (*ἡ μῆνιγξ*). *Τὸ Ῥωσ.* Кра́нъ (*σωλὴν*)=*κράνη, κρήνη, συγγ. κράνος.*

Крапи́ва, Кропи́ва, *βλ.* Копри́ва.

Краса̀ (*κάλλος*) *ἐκ τῦ* Кра́шу=*χράσσω, χράζω*=*χρώζω* (*χρωματίζω, βάφω· ὅθεν καλλύνω, κοσμῶ, τέρπω*), *καὶ* Краса̀ =*χρὼς* (*ἐπιφάνεια, δέρμα σώματος κεχρωσμένον, μορφὴ, ὅθεν τὸ* Краса̀ *καὶ* = *εὔχροια, εὐμορφία*) *ὡς τὸ „χρόϊσε θεῦ πλάσιν* (*ἐμόρφωσε. Γρηγ. Ναζιανζ.*). Кра́сный, Кра́сенъ, *χρωςὸς* (*κεχρωσμένος, εὔχρους, εὔμορφος, καλὸς, ὡραῖος, τερπνὸς· καὶ πυῤῥὸς, καὶ ἐρυθρός. οὕτω καὶ κάλλη* = *πορφυρᾶ, ὡς κάλλιςον τὸ πορφυρῦν. καὶ χρῶμα, ἐξαιρέτως, τὸ ἐρυθρόδανον* (*Θεόφρ.*) *ὅθεν,* Красни́ю (*ἐρυθραίνω*) *χρωννύω.*

Кремень (*χάλιξ, πυρίτης*) *χερμὰς* (*μεταθέσ. χρεμὰς, χ = κ, οἷον κρεμὰς*) *ὅθεν*, Кремль (*τεῖχος ἐσώτερον, καὶ ἰδίως ἡ τῆς Μόσκας ἀκρόπολις, οἷον χαλίκων, χερμάδων λίθων οἰκοδόμημα.*) *χρέμα=χέρμα. ,, χέρμα, ποίημα, οἰκοδόμημα, χάλιξ.* (*῾Ησύχ. βλ. καὶ ῾Ρείμ. λ. χερὰς*). *῎Εοικε δ᾽ ἂν μᾶλλον συγγενὲς τοῦ* Кромà *τὸ* Кремень = *κρῶμνος = κρῶμος* (*κροῦμος*, grumus, *κρόμος, κρόμνος, παρενθ. ε, κρόμεν-ος, καὶ ο = ε, οἷον κρέμεν-ος*) *ὅθεν καὶ ἡ Κρώμνα, πόλις ῾Ενετῶν* (*῞Ομηρ.*) *πρὸς ἣν ἄν τις παραβάλοι τὸ* Кремль. *βλ.* Кромà.

Крастель (*Σλαβον. ὄρτυξ, ὀρτυγομήτρα λτ.* coturnix = *κόττα, ἢ κότα ὄρνιξ*) *δοκεῖμοι συγγεν. κρέκαλος* (*κράκαλος, οἷον κράξαλος. ξ, ἢ κσ, σκ=στ. κράσταλ-ος*) *ἐκ τοῦ κράκω, κρέκω,* Кричу· *ὡς κόραξ, κρέξ· καὶ ἡ τρυγὼν, ἐκ τοῦ τρύζω*). *οὕτω καὶ τὸ ῾Ρωσσ.* Коростель = rallus crex. *βλ.* Перепелка.

*Красовоуль, *χυδ.* Красоуля, *κρασοβόλιον, κρασοβόλιον* (*τυπικ. ᾽Εκκλησ.*)

Краста, *῾Ρωσσ.* Короста (*ψώρα, οἷον χράστα, χράστις· ὡς γράστις, γράω=χράω, χάρω*)= *χάραξις, χαράζω, χαράσσω, Γερμ.* kratzen, *Γλ.* gratter (grattelle), *Σβκ.* gratta, *μ. λτ.* gratare, *κτλ.* = *ξύω, ξέω, ξάω, ψάω* (*ψ=ξ*), *ψώω, ψώρα. Καὶ τὸ λτ.* scabies, *ἐκ τοῦ* scabo, *σκάβω, σκαύω, σκάω=κσάω, ξάω. συγγ.* Крою.

*Кра́ша, Кара́шь, *Γρμ.* karat, *Γλ.* carat, *ἐκ τῦ κεράτιον.*

Кра́тъ, Кра́ша, *Σλαβον* = *'Ρωσσ.* Ра́зъ [*συνήθ. φορὰ, καὶ βολὰ* (*καὶ τὸ βολὰ ἐκ τῦ φορὰ, μεταβολῇ τῶν ςοιχείων φ = β· καὶ ρ = λ. ἢ γῦν = βολὴ*), *ὡς ἐκ τῆς φορᾶς καὶ βολῆς τῶν ἐφεξῆς καὶ κατ' ἐπανάληψιν φερομένων. ἡ δὲ βολὰ, βολὴ παρὰ τὸ βάλλω = πάλλω, ὅθεν καὶ τὸ πάλιν ἐπὶ ἐπαναλήψεως, καὶ οἷον ἐπανακρέσεως,* repercussion. (*βλ. 'Ρείμ. λ. πάλιν*)· *ὡς δ' ἐκ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν ἐπαναλαμβανομένων τὸ 'Ιταλ.* volta, *καθὰ καὶ τὸ λτ.* vices (vix, vis)· *τὸ δὲ Γλ.* fois, *εἴποις ἂν = φορά*]. (*κράτα*) *χράτα, μεταθέσ. ἀντὶ χάρτα, χαρτὴ = χαρακτὴ, χάραγμα* (*ὡς καὶ χάρτης, ἐκ τῦ χάρω, κάρω, χαράσσω*), *ἀπὸ τῶν χαραγμάτων δηλονότι ὓ χαράττουσιν ἀριθμοῦντες τὸ ποσάκις ἐπὶ τῆς ἐπαναλαμβανομένης πράξεως, οἷον ςαθμήσεως, κτλ. καθὰ καὶ παρὰ τοῖς ἀγοραίοις τῶν 'Ελλήνων τοιαύτας ἐγκοπὰς προχείρως εἴθιςαι χαράσσειν ἀντ' ἀριθμῶν ἐπὶ ῥαβδίῳ τῦ χυδαϊςὶ λεγομένῳ τζετύλα = σχεδύλα· καὶ ἰταλικώτ.* taglia. *Οὕτω καὶ τὸ Γρμ.* mal, (*φορὰ*) *κυρίως σημαίνει τομὴν, ἐγκοπὴν, τμῆμα* (Adelung)· *ὅθεν*, Трикра́ты, Двакра́ты (*δύω, τρεῖς φορὰς*) = *δὶς, τρίς, κτλ. ἐπὶ ἀριθμήσεως· καὶ* Секра́ши (Се, крашъ, *ταύτην τὴν φορὰν, τώρα.*) = *πρόσφατοι* (*ὡς συνήθ.*

τῆς ὥρας· ἀντὶ νωπὸς, νεαρὸς). Συγγ. Крою. βλ. καὶ Ράзъ, καὶ 'Ρείμερ. λ. φορά.

Кра́ткій, 'Ρωσσ. Коро́ткій (μικρὸς, συνήθ. κοντὸς· ἐκ τῦ Кра́токъ Βομ. kratek, 'Ιλλ. Кратак, Πολ. krotki) κρατὸς = καρτὸς (κάρω, κέρω, κείρω, κέκορα· ὡς ἐκ τῦ βράσσω, ῥάσσω, βραχὺς)· ἢ, κρυτὸς (κροτὸς) μεταθ'. = κυρτὸς, λτ. curtus, (τὰ κυρτέμενα σμικρύνονται τὸ μῆκος.) Γλ. court, Γρμ. kurz, κτλ. καὶ Περ. chord, churd. — Кра́щаю, Кратити, (ὡς ἐκ τῦ Кра́таю) καὶ Коро́чу (σμικρύνω, κολούω, συνήθ. κοντεύω) λτ. curto, Γρμ. kürtzen, κτλ. κυρτῶ, κυρτόω, (υ = ο κορτόω μεταθ. κροτόω. τὸ δὲ ο, ὡς ἀμαυρὸν α· καὶ τ = tz = щ, Кра́щаю.) βλ. Ко́рчу.

Крвь, βλ. Кро́вь.

*Кре́ндель, ὀρθότ. Кре́нгель (κολλύριον, εἶδος ἄρτου.) τὸ Γρμ. Krengel, Kringel, 'Ισλ. krikla, krink (κύκλος) κρίκος, καὶ κίρκος, λτ. circus, circulus. Τῦ δὲ κρίκος τὸ ὑποκορ. κρικίον, καὶ κρικίλλιον, ἀντὶ κρικύλλιον· ὅθεν κρικέλλιον ἐν τῇ συνηθείᾳ, καὶ κρικέλα καὶ παρά τισι κρυκέλλιον, κρυκέλα, ἀντὶ κρικύλα ὡς ἐκ τῦ κρίκυλος, circulus· κατὰ τὸ ἐρωτύλος, ἐρωτύλα. βλ. Кру́гъ.

Кре́ка, Σερβ. ἀλεκτορίδων κλωγμὸς, βατράχων κοαγμὸς) καὶ, Кре́кам, Кре́кати (κοάζω) = κρέκω, κρέξ, συγγ. κράγω, κραυγή. κτλ. βλ. Кри́къ, καὶ Ке́ркаю, Кря́каю.

Кре́стъ (*εὔχρηϛον μετὰ τῆς προθ.* ω, *Ῥωσ.* О. окрестъ=*πέριξ, κύκλῳ*), *Γρμ.* Kreis (*κύκλος*) *Πολ.* kres, krys, *κτλ.* = *γύρος, γυρὸς, κυρὸς, κύρω, κυρτὸς* [*μεταθ. οἷον γρύος, κρύος* (*ὡς ἐκ τοῦ κυρβὸς, γρυπὸς· βλ.* Кру́гъ) *κρυτὸς μετὰ τȣ̃ σ, κρυϛὸς· υ* = *ε. ὡς καὶ Σ. γέρω* = *γύρω*]. *βλ.* Крестья́нинъ.

Кре́стъ (*ϛαυρὸς*)=*χάραξ* (*συγκοπῇ χράξ, α* = *ε, καὶ ξ*=*στ, χρέξ, χρές*, Хре́стъ=Кре́стъ. *βλ.* Ость. *οὕτω καὶ τὸ λτ.* crux = *χάροξ αἰολ. χάρυξ, συγκοπῇ χρύξ, καὶ χ* = *κ* = c, crux). *τὸ δὲ χάραξ* = *ϛαυρός.* [*Πιθανώτερον δοκεῖ μοι τὸ χάραξ παραβαλλόμενον πρὸς τὸ* Кре́стъ (*ὡς καὶ τὸ* crux, *πρὸς τὸ χάρυξ*), *ἢ τὸ κρέω* = *πήγνυμι, ὅθεν ἂν γένοιτο καὶ ῥηματικὸν κρεϛὸς, ὡς ἐκ τȣ̃ κρύω, κρυϛὸς* (*κρυϛὴ*, crusta, *κρύϛαλλος*), *καὶ ζέω, ζεϛὸς, κτλ. τὸ δὲ κρεϛὸς εἴη ἂν* = *πηκτὸς, πῆγμα, ὕψωμα πάγιον, ἐμπεπηγός. καθὰ καὶ τὸ πάγος* (*ἐκ τȣ̃ πάγω, πήγνυμι*) *σημαίνει καὶ τόπον ϛεῤῥὸν εἰς ὕψος ἀνέχοντα, λόφον, βουνὸν, πετρώδη ἐξοχὴν. κτλ. καὶ αὐτὸ τὸ ϛαυρὸς ἐκ τȣ̃ ϛαύω, ϛάω, ϛέω, ὅθεν καὶ τὸ* (*ϛεαρὸς, ϛηρὸς, ϛειρὸς*) *ϛεῤῥός. Ἀλλὰ καὶ τὰ κόρυς, κέρας κεραία ἐκ τȣ̃ αὐτȣ̃ κρέω, κέρω, παραγόμενα ἐμφαίνȣσι σώματος ἐξοχὴν πεπηγότος καὶ ϛεῤῥȣ̃.* (*βλ. Ῥειμ. λ. κρώω, κρύω*). *Ἐκ τȣ̃ κρύω* (*βλ.*Кро́вь) *συγγενȣ̃ς τȣ̃ κρέω,* creo, (Кре́сну), *εἴποι τις ἂν παράγωγον καὶ τὸ λτ.* crux (*οἷον*

* *

κρὺξ, κρυξὸς, κρυξὸς = κρυσσὸς· ὡς, διξὸς δισσός· ῥυξὸς, ῥυσσὸς), *Ἰτ.* croce, *Γλ.* croix (καὶ *Περσ.* crusc), *Γρμ.* Kreuz, ὅπερ ὁ κλεινὸς Ἀδελὸγγιος παραβάλλει πρὸς τῦ Krücke (σκήπων), τῦτο δὲ συνάπτει πρὸς τὸ krumm, συγγεν. λτ. grumus = κρυμὸς, ἐκ τοῦ κρύω = κρέω, κράω, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. κραῦρος). Ἀλλ' ἔμοιγε καὶ ἔμπης τὸ χάραξ ἀνάλογον δοκεῖ πρὸς τὸ Кре́стъ, ἐκ τῦ χάρω = Крою́. τὸ δὲ ἰκρίον (= ςαυρὸς, ἐκ τῦ ὄκρις, ὀκρίς) τὴν μὲν ἔννοιαν συμφωνεῖ πρὸς τὸ Кре́стъ, ἀλλ' ἀντιβαίνει κατὰ φωνὴν καὶ τὴν τῶν γραμμάτων ἀναλογίαν]. Ἐκ τῦ Кре́стъ, Крещу̀, *Ῥωσσ.* = τῷ Σ. ςαυρόνω (ποιῶ τὸ σημεῖον τῦ Σταυρῦ εἰς ἐμαυτὸν ἢ ἄλλον τινά). τὸ δὲ ςαυρόω (προσπήγνυμι τῷ ςαυρῷ) λέγεται Распина́ю, Пропина́ю. (βλ. Пина́ю). βλ. καὶ Крещу̀.

Крещу̀ (βαπίζω) χράζω = χρίζω. [ἐκ τῦ χράω, χρέω, χρέζω (ὅθεν τὸ χρήζω ἐπ' ἄλλης σημασίας.) χρίω, χρίζω, χρόω, χρώω, χρώζω]. οὐ γάρ οἶμαι = Ϝρέζω (μετ' ἰσχυρῦ πνευματισμῦ, κρέζω) = ῥέζω (βάπτω, ὅθεν βαπτίζω) ἐκ τῦ ῥέγω (ὅθεν Ϝρέγω = βρέχω. *Γρμ.* regnen) καὶ ῥέδω = ἔρδω, ἄρδω (βλ. Ῥείμ. ῥέζω). Οὐκ ἀπίθανον ἔδοξεν ἡμῖν πρὸς τὸ χρίζω παραβαλεῖν τὸ Крещу̀ (ἐν ἀρχ. κώδηξ. Хрещу̀, χρέσδω, χρέστω, τ = συριςικ. τσ, χρέστσω), ἀλλα δὴ καὶ μάλα ἡ ἐμὴ γνώμη εἰς τῦτο ποιεῖ (εἴγε μὴ παντάπασιν ἀπέσφαλ-

ται τῦ ὀρθῦ). Καὶ ἔςι μὲν δήπου τὸ ἱερὸν τῆς Ἐκκλησίας Χρίσμα μυςήριον διάφορον τῦ ἁγίῦ Βαπτίσματος, ὡς καὶ τὸ χρίζειν ἕτερον τῦ βαπτίζειν· ὡς γέμην ἐκ τῆς μᾶλλον τετριμμένης καὶ κοινοτέρας σημασίας τὸ χρίζω δύναται ἴσον τῷ ἀλείφω, βάφω, βάπτω· ὅθεν, ὐδὲν ἀπεικὸς τὴν τῶν Σλαβόνων γλῶσσαν ἐκλαβεῖν τὸ χρίζω ἀντὶ τῦ βάπτω (βαπτίζω), ἀντιτάξασαν ἀντὶ τῦ παρ' ἡμῖν ἐπὶ τῦ μυςικοῦ Χρίσματος κυριολεκτυμένυ χρίζω τὸ συνώνυμον μάζω (μάσσω) мáжу. Ἀλλ' οἱ συντάκται τῦ πρώτυ Λεξικοῦ τῆς Ῥωσσικῆς Ἀκαδημίας τετάχασι τὸ Крещу̀, ὡς παράγωγον, ὑπὸ τὸ Крéстъ, ἐκλαβόντες, ἴσως, τὴν συγγένειαν τῶν λέξεων κατὰ τὴν μυςικὴν ἐκείνην τῦ ἱεροῦ Βαπτίσματος ἔννοιαν. „ὅτι ὁ βαπτιζόμενος συςαυρῦται τῷ Χριςῷ. Ὁ δὲ πολλὰ καὶ καλὰ σημειωσάμενος Δοβρόβιςκος ἐν ταῖς περὶ τῆς Σλαβονικῆς γλώσσης γραμματικαῖς αὐτῦ διδασκαλίαις παράγει καὶ τὸ Крещу̀ καὶ τὸ Крéстъ (ὁ Σταυρὸς, καὶ, κατά τινας διαλέκτυς, τὸ Βάπτισμα) ἐκ τῦ Γερμαν. christ = χριςιανὸς, καὶ τῦ ἀρχ. christen = βαπτίζειν = χριςιανὸν ποιεῖν διὰ βαπτίσματος· μνημονεύει δὲ καὶ παλαιῶν χειρογράφων, ἐν οἷς γράφεται Хрéстъ, καὶ Хрéщу̀. ἀλλὰ καὶ κατὰ διαλέκτυς, φησὶ, криж μὲν λέγεται ὁ Σταυρὸς, Кресшъ δὲ τὸ Βάπτισμα· καὶ οἱ

Σέρβοι λέγουσιν, у Крсту = *παρὰ τοῖς χρι-ςιανοῖς* (*Δοβρ.* Justit. grammat. p. 35. *καὶ* 246.). *Καὶ ὅτι μὲν τὸ Γρμ.* christ *παρὰ τὸ χριςὸς* (*κεχρισμένος*, *βεβαπτισμένος*), *ἢ συγγεκομμένον ἐκ τοῦ χριςιανὸς*, *φανερὸν· καθὰ δὴ καὶ τὸ* christen=*χρίσδειν*, *χρίζειν* (*χρέζειν*= Крещу̀)· *ἢ καὶ τὸ* christen (*ἤ φασὶ*) *συγκοπὴ τοῦ χριςιανίζειν*, *ὅτι δὲ τὸ* Крéстъ (*ὁ ςαυρὸς*) *ἐςὶ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ κατὰ διαλέκτους* Крéстъ, *Σλοβακ.* krst, *Πολ.* krzest, chrzest, *Καρν.* керст (*Βάπτισμα*), *τοῦτο οὐ πάνυ μοι δοκεῖ πιθανόν· τὸ μὲν γὰρ* Крéстъ, *ὁ Σταυρὸς*, *συγγενὲς τοῦ λτ.* crux, *κτλ.* (*ὡς ἐσημειωσάμεθα ἐν τῷ* Крéстъ.), *ὅθεν καὶ τὸ κατὰ διαλέκτους* криж, *ἀντὶ* Крестъ, *συμφωνεῖ πρὸς τὸ* crux· *τὸ δὲ κατὰ διαλέκτους* крест, керст, krst, *τὸ Βάπτισμα*, *παρὰ τὸ* Крещу̀ (*χρέζω*, *χρίζω*) =*χριςὸν* (*χρεςὸν*, *ὡς ἐκ τοῦ χρέζω*) *ἀντὶ χρίσμα*, *ὡς καὶ τὸ Σλαβονικὸν καὶ Ῥωσσικὸν* Крещéніе (*βάπτισμα*), *καὶ τὸ* Креститель, *ὁ Βαπτιςὴς*, *οἷον χριςήτωρ*, *ἀντὶ χρίςης*, *κτλ. Συνέπεσε δὲ καὶ συνεχύθη τὸ* Крéстъ *Σερβ.* крст (*ὁ ςαυρὸς*) *πρὸς τὸ* Крéстъ *Σλοβακ.* krst (*τὸ βάπτισμα*) *κατὰ ψευδῆ συνέμφασιν*, *καθὰ καὶ τὸ* Крéстъ (*πέριξ· βλ. τὴν λέξ.*) *πρὸς τὸ* Крéстъ (*ςαυρός*)· *ἄλλως γὰρ παράδοξον ἂν ἦν*, *εἰ δύω πράγματα πάντη πάντως διαφέροντα τοῖς αὐτοῖς ἐν τῇ αὐτῇ γλώσσῃ ὀνόμασιν ἐκα-*

λῦντο· καὶ ταῦτά γε πολὺ, μᾶλλον δὲ, τὸ πᾶν συντελῦντα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν τῆς Πίςεως δογμάτων καὶ μυςηρίων, ἐν οἷς ὁ δήπου νυςάζοντας ἴσμεν τοὺς θεοσεβεςάτους Σλάβονας. διὸ καὶ Криж. εἶπον τὸν Σταυρὸν, οἷς συνέβη Кресm ὀνομάσαι τὸ Βάπτισμα, διαςέλλοντες τὰς προσηγορίας, καὶ διασαφοῦντες τὴν ἐκ τῆς τῶν αὐτῶν συμφώνων συμπτώσεως σύγχυσιν τῶν ὀνομάτων. Καὶ μὴν οὐδ' ἐκεῖνό γε πιθανὸν, τὸ Кре́сmъ καὶ τὸ Крещу̀ παρὰ τὸ Γερμανικὸν christ, καὶ christen, παρῆχθαι. Ἡ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἀρχαίοις χειρογράφοις γραφὴ Хресmъ, καὶ Хрещу̀, δῆλον, ὅτι παρὰ τὴν συγγένειαν τῦ к, καὶ χ, ὡς καὶ τὸ Πολων. krzest, chrzest, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ Σλαβονικὰ καὶ Ἑλληνικὰ ὀνόματα. τὸ δὲ Γερμ. christ ὁ σημαίνει ςαυρὸν ὀδαμῦ ὀδαμῶς, οὐδ' ἔςιν, ὀδ' ἦν, ὅτε δὴ καὶ ἐσήμαινεν. Ἔπειτα πόθεν ἂν τις καὶ λάβοι τὰς ἀποδείξεις, ὅτι τὰ φῦλα τὰ τῶν Σλαβόνων ὀκ ἠπίςαντο τὰς λέξεις Крещу̀, καὶ Кре́сmъ καὶ πρὶν ἢ βαπτισθῶσιν εἰς Χριςὸν (ὥσπερ καὶ οἱ Λατῖνοι πολλῷ πρότερον ᾔδεισαν τὸ σφέτερον crux, καὶ οἱ Γερμανοὶ δὲ, οἶμαι, τὸ Kreuz, καὶ οἱ Ἕλληνες τὸ βαπτίζω καὶ τὸ ςαυρὸς), ἔμαθον δὲ ταύτας τὰς ἱερὰς καὶ ἀρχικὰς ὀνομασίας τῶν τῆς Πίςεως μυςηρίων οἱ Σλάβονες παρὰ Γερμανῶν, πρὸς ὓς ὀλιγίςας λέξεις Ἐκκλη-

σιαςικὰς ἔχουσι κοινὰς καὶ παρ' ὧν μήτε τὸ Βάπτισμα παρέλαβον, μήτε μὴν τὸν Σταυρόν; Οἱ δὲ τοὺς Σλάβονας κατηχήσαντες καὶ βαπτίσαντες Ἕλληνες οὔτε τὸ βαπτίζω λέγουσι χριςιανίζω, οὔτε τὸν Σταυρὸν, κατὰ μετάληψιν, Χριςόν. Σλαβονικὰ τοίνυν εἶναί μοι δοκεῖ καὶ ἰθαγενῆ τὰ ὀνόματα Крéстъ, *καὶ* Крещỳ, *οἷς, ἐν χρήσει ἤδη οὖσι παρὰ τοῖς εἰδωλολατροῦσι Σλάβοσιν, ἐχρήσαντο ἐξ ἑτοίμου καὶ οἱ τὰ τῆς Πίςεως διδάξαντες αὐτοὺς Ἕλληνες, ἑρμηνεύσαντες δι' αὐτῶν τὰ ἑλληνικὰ ςαυρὸς, καὶ βαπτίζω, ὡς τούτοις ταυτοσημάντων. ἔςι δὲ τὰ αὐτὰ συγγενῆ καὶ ἀνάλογα καὶ οἷς ἀντετάξαμεν ἑλληνικοῖς, διὰ τὴν ἀρχαίαν συγγένειαν τῶν γλωσσῶν. Ταῦτα μὲν δὴ τὰ ἡμέτερα· εἰδ' ἀπίθανα δόξει, ὥρα ἂν εἴη αὐτοὺς πάλιν τοὺς Σλάβονας φιλολόγους σκοπεῖν περὶ τῆς ὀρθότητος τούτων τῶν ὀνομάτων, καὶ τὸ ἔτυμον αὐτῶν ἀνιχνεύειν. ἐξευρήσουσι δὲ δήπου ἀσφαλέςερον παρὰ τὸν ἀλλόγλωσσον ἐμέ.*

Крестья́нинъ [*χωρικὸς, ἀγροῖκος· ἐκ τοῦ* Крéстъ *(πέριξ), καὶ* янинъ *καταλήξεως = ανινος, ανος, ὡς τὰ ἐθνικὰ,* Самарянинъ, Римлянинъ, *κατὰ τὰ, Ἀραβιανὸς, Ταυριανὸς, κτλ.*] *οἷον κυρτώνιος, γυρτώνιος (μεταθέσει κρυτώνιος, μετὰ τοῦ σ, κρυςώνιος· ὡς καὶ τὸ ἐθνικὸν Γυρτώνιος, καὶ πόλις Γυρτώνη, Γυρτὼν, ἐκ τοῦ γύρω, γυρόω. ἄλλη δὲ ἡ Πελασγικὴ Κρηςὼν,*

καὶ οἱ Κρηςωνιάται Πελασγοί). *τὸ δὲ κυρτώνιος* (*κρυςώνιος*) = *τῷ τῆς συνηθείας γυρινὸς* (*ἐκ τῦ γύρος* = *κύρος*, *κυρὸς*) *τριγυρινὸς* = *περίοικος*. „*Περιοίκους δὲ ὠνόμαζον οἱ περὶ τὸν Πόντον τὺς σφίσι δυλεύοντας γῆς ἐργάτας* (*Αρςτλ. Πολ. ς. ς*), *καὶ ἦσαν παρ' αὐτοῖς οἱ περίοικοι, ὡς οἱ παρὰ Θετταλοῖς Πενέςαι*,' *καὶ οἱ Γυμνήσιοι τῶν Ἀργείων, καὶ οἱ Εἵλωτες τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ οἱ Λμωῖται καὶ Ἀφαμιῶται τῶν Κρητῶν* (*ἐκ τῦ ἀφαμίαι* = *ἀγροὶ*)· *οἱ δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις Περίοικοι διέφερον τῶν Εἱλώτων* (*βλ. Ἡρόδ. θ*, 11.)

Кресну̀ [*ἄχρηςον*· *ὅθεν* Воскресну̀ (Вскресну̀) *ἀνίςαμαι*· Воскрешáю, *ἀνίςημι*, *ἀπαρμφ*. Кресúти, *ὡς ἐκ τῦ*, Крешу̀, Кресу̀] = *κρέσω*, *κρέω* (*αὔξω*, *τρέφω*) *λτ.* creo, *ὅθεν* cresco, (*βλ. Ῥείμ. λ. κράω*). *τὸ δὲ* Кресу̀, *κρέσω*, *ἀντὶ κρέω*· *ὡς*, *ὄρσω*, *πόρσω*, *τέρσω*, *ἀντὶ ὄρω*, *κτλ.*

Кре́чепъ, *βλ.* Крагу́й.

Кре́шу,-сишь, *καὶ Σερβ. Κροτ. Βοεμ.* Кре́сати, (*συντρίβω πυρεῖα*, *Σ. πυροβολίζω*) *οἷον χρέσω* (*χρέσαμι*) *χράσω* (*βλ.* Кресну̀) *ἀντὶ χράω*, *χραύω*, *χραύσω* = *χάρω*, *χαράσσω* (*ὡς καὶ χρίω*, *χρίπω*, *χρίμπτω*) = *γραύω*, *γράπτω* (*ξύω*, *Γρμ.* kratzen· *καὶ* krauen, Krabbeln). *Ἐγχραύομεν γὰρ εἰς τὴν πυρῖτιν λίθον τὸν χάλυβα, καὶ συγχρίπτομεν τὰ πυ-*

ρεῖα, ἐκτρίβοντες πῦρ. (*βλ. Ῥείμ. λ. χράω*). *συγγεν* Крáсша, Крою́, *κτλ.*

Кривый, Крúвъ, *οἷον κρυβὸς, γρυβὸς* (*ὅθεν γρυπὸς*) = *κυρὸς, λ.* curvus. Кривлю, Кривлю́ (Криву́) *οἷον κρυβῶ* (*γρυπῶ, γρυποῦμαι*) = *γυρῶ, κύρω, κύρϜω,* curvo (*γυροῦμαι, κυρτοῦμαι*). *βλ.* Корю́.

Крúкъ, Кричу́, *κρίζω, κρὶξ* (*ὡς κράξ*) = *κράζω, κραυγή. Γρμ.* kreien, kreischen, schreyen, *Ιλ.* crier, *Ἀγγ.* to screch, to shrike *μ'. λτ.* chriare, *Ἰτ.* gridare (*ὡς τὸ αἰολ. κρίδδω, κριάδδω*) *καὶ Ἰνδ.* krischra, *Ἑβρ.* karah, *κτλ.* — Крикýнъ *Ῥωσσ.* (*κράκτης, κραύγασος, κεκράκτης*) *κραγὼν* (*κριγὼν*) *κραγὸς, κραυγὼν, κραγγὼν* (*κατὰ τὰ εἰς ων μεγεθυντικά· οἷον, ἀχέρων, γάςρων· καὶ λατ. εἰς o. βλ.* Колдýнъ), *συνήθ. κραυγαλᾶς, φωναλᾶς* (*καὶ — κλᾶς. κατὰ τὰ εἰς ας μεγεθυντ.*) *Πολ.* krzykała, -kayło, *κτλ.*

Крúнка, *ἡ* Крынка, Крúнъ (*ςάμνος*) *συγγ. κρήνη, κράνα* (*κεφαλή*), *κρανίον, κάρηνον, κάρα* (*διὰ τὸ κεφαλοειδὲς καὶ κυρτὸν, ὡς τὸ κύμβη, κύπελλον, ἐκ τοῦ κυβή. κτλ. τὸ δὲ κρήνη οὐ παρὰ τὸ κεράω, κράω, ἀλλὰ παρὰ τὸ κάρα, κάρηνον· κάρα γάρ τις καὶ κεφαλὴ τοῦ βρύοντος ὕδατος ἡ πηγὴ* (*Σ. μάννα νεροῦ*). *ὅθεν καὶ λτ.* caput aquæ, *καὶ Σ. κεφαλόβρυσον* (*ὄνομα κρουνῶν μεγάλων καὶ ἀλλαχῆ τῆς Ἑλλάδος, καὶ μάλιςα ἐν Θεσ-*

σαλίᾳ, ἐν ᾗ καὶ κώμη Κεφαλόβρυσον. βλ. καὶ ʽΡείμ. κρήνη, καὶ κρουνὸς.) συγγ. Кра́нъ.

Кри́нъ, *βλ.* Кри́нка. *βλ. καὶ* Скри́на.

*Криста́ль, *καὶ κοιν.* Хруста́ль, *συνήθ. κρύσαλον-σάλλιον. (Σημείωσ.* k = *χ.* и = *υ.) βλ.* Кре́стъ.

*Крова́ть, *κράβατος, κράββατος, λτ.* grabatus, *Γλ.* grabat. *Σημείωσ. ο = α.*

Кро́вь (*αἷμα*), *λτ.* cruor, *κρύορ, κρύος, κροῦος, κρόϜ-ος (κρόβ-ος)* Кро́вь. *ὡς ἀπὸ ῥήματος,* Кры́ю = *κρύω, = πήγνυμι (ὅθεν κρυμὸς κρῦμος,* grumus, *κτλ.), καθὰ καὶ ἐκ τοῦ* Кро́ю, *καὶ* Кры́ю, Кро́въ. (*βλ.* Кро́ю, *καὶ ʽΡείμ. λ. κραῦρος.*)

Кро́ка, *κρόκα, κρόκη. (Συνήθ. ὑφάδιον).*

Кромà (*μέγα τεμμάχιον ἄρτου*) *κρόμα, κρῶμα, κροῦμα, κρύμα (ἐκ τοῦ κρόμος, ʼΙων. κρῶμος, κρώμαξ, κυρίως = πηκτὸν, χονδρόν τι, κρυμὸς, κρῦμος,* grumus· *ὅθεν καὶ τὸ κρόμυον, -μμυον (ʽΡείμ. λ. κρώμαξ). τὸ θέμα, κρύω, = τρέφω (θρέφω) ὡς καὶ τὸ ἐκ τούτου θρόμβος· καὶ τὸ Βελγ.* cramel = *ψίξ. τὸ δὲ κέρμα (κέρω, κείρω) οὐκ ἀνάλογον πρὸς τὸ* Кромà. *πρβλ. καὶ* Кре́мень, Кро́вь, Кро́пля, Кру́тый.

Кро́мъ (*λάρναξ, κιβωτὸς*) *χραμὸς (χρομὸς· ο = α) ἀντὶ χαραμὸς ʼΙων. χηραμός (χάω, χάρω, χωρῶ.) = χωριαμὸς = φωριαμὸς (χ = φ) ʽΗσύχ. συγγ.* Кро́ю.

Кромѣ (χωρὶς, εἰμὴ, πλὴν, ἐκτὸς, ἔξω· ὡς Γλ. hormis, hors, καὶ Кромѣшній, ἐξωτερικὸς, de-hors). Πολ. kromia, συγγεν. χέρνα (ν = μ· οἷον χέρμα, χόρμα) = ςέρησις, (Ἡσύχ.) ἐκ τῶ χέρω, χάρω, λτ. careo· ὅθεν καὶ χερνὴς = ἀχὴν, ἀχῆνος, λτ. egenus. Τὸ θέμα, χάω· ὅθεν καὶ (χαορὸς, χῶρος) χωρὶς, καὶ χῶρι (μακρὰν „ χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν. Σοφοκλ. καὶ ἀντὶ τῶ ἄνευ, ἐπὶ ςερήσεως, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. χερνὴς.) βλ. Кроѭ.

Кропа́ю (συῤῥάπτω, καττύω· Σ. ἐμβαλλόνω· ὡς ἐκ τῶ Кропу̀) κράπω=Ϝράπω, ῥάπω, ῥάπτω (ὡς καὶ Ϝάρπω, κάρπω).

Кро́тъ, Βμ. Krt, Κρτ. καὶ Καρν. Kert, Πλ. Kret, Σρβ. Кртина, ὑποκορ. Кртица (ἀσπάλαξ) συγγ. Кроѭ, γρώω (γρώτης), ὡς καὶ τὸ αἰολ. ἀσπάλαξ = ἀσκάλοψ (σκάλω, σκαλίζω). ἢ καὶ ἐκ τῶ Кро́ю, Кры́ю, κρύϜω, κρυτὸς, ἀντὶ (κρύπτω) κρυπτὸς· ὅθεν καὶ Σλαβ. Кротoрыя σύνθετ. ἐκ τῶ Кро́тъ, рыю (Δοβρ́β. 242) οἷον γρυτωρύας, γρυτωρύχος = γρύτην (τρύπαν) ὀρύσσων· ὡς γαιωρύχον τὸ ζῶον. (Τὸ δὲ γρύτα = κρύπτα. ὅθεν λτ. scruta, Ἰσπ. gruta, Ἰτ. grotta, Γλ. grotte, Γρ. Grotte). τὸ δὲ Γρμ. Ratte = λτ. mus, rattus.

Кро́пкій, βλ. Хру́пкій. (κ = χ.)

Кро́пля, Кра́пля, (ῥανὶς, ςαγὼν). Кроплю̀, Краплю̀ (ῥαίνω· ὡς ἐκ τῶ Крапу̀, Кропу̀).

οὐκ, οἶμαι, Ϝράπω, ῥάφω = ῥάθω, ῥαθάσσω, καὶ ῥαιφασσω (φ = θ. Ἡσύχ.) ἀλλ' = κραύω (κράβω, πω) κράω, κρέω, κρώμα (μ = π, Кро́пя), κρωμὸς, grumus (ὡς θρόμβος)· συγγ. Кровь, Кровà. Διόρθȣ καὶ Ка́плю, Ка́пля = κάβω, κάπω (Ка́пу) = κάμπω κάμβω, ὅθεν Σ. κόμβος (ςαγών· καὶ κόμβα, κόβα, Ка́пя) διὰ τὴν ἰδέαν τῆς τȣ̃ θρόμβȣ ςυςροφῆς.

Кропчу̀ (γογγύζω) κρόζω· ἐκ τȣ̃ ῥόζω, ῥάζω, ὅθεν κρώζω, κράζω, ὡς καὶ ῥύζω, γρύζω· κ, γ = Ϝ. ἐκ δὲ τȣ̃ ῥόζω, ῥόσδω, σδ = βδ, ῥοβδῶ, ῥοιβδῶ, (βλ. Ῥείμ. λ. ῥάζω) καὶ δ = ζ = ч, Кропчу̀ (οἷον κροβζῶ). Ἢ παρὰ τὸ crepo, κρέπω (κρέβω, κρέμβω, ὅθεν κρέμβαλον) κρέπσω, κρέψω (ὡς ἕψω· ε = ο, κρόψω) = κρέκω (κ = π· ὡς, λύκος lupus)· καί τοι καὶ τὸ κρέκω συγγενὲς τȣ̃ κράγω, κράζω, ῥάζω.

Кро́ткій, Кро́токъ (πραῢς) Πολ. krotki, Βομ. Καρ. Κρτ. krotek, Ἰλλυρ. krotak, κρᾶτος, κρᾶτος, ἀντὶ πρῶτος, πρᾶτος. [Ἐκ τȣ̃ πάρος, πέραν, συγκοπ. πρὰν, γίνεται τὸ, τε πράϊος, πρᾷος, πραῢς· καὶ τὸ πρήϊος, πρῆτος, πρᾶτος, πρῶτος. ὥςε τὸ πρᾶτος, ἐξελήφθη παρὰ τοῖς Σλάβοσιν ἀντὶ τȣ̃ συγγενȣ̃ς πρᾷος· τȣ̃το δὲ = πρανὴς (καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ πρὰν, πέραν) πρηνὴς. λτ. pronus. Τὸ δὲ π = κ αἰολικ. ὅθεν πρῶτος = Кро́токъ: ὡς, ὅπως ὅκως· οὕτω καὶ σπ = σκ· ὡς, σπάτος, σκύ-

τος· σπαίρω, σκαίρω· ἄσπρις, ἄσπρα, ἄσκρα (*βλ.* Искренный), *κτλ. βλ.* Кормà.]

Кро́сны (*πληθυντ. 'Ρωσσ. ἐκ τῶ Πολων· καὶ Σλοβακ.* Кро́сна = *ἱςὸς, ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον.*) *φαίνεται συγγενὲς τῶ κρόσσα, κρόξ, κρόκη, ἐκ τῶ κρέκω = ὑφαίνω·* „ *κρέκειν τὸν ἱςὸν* (*Σαπφώ*)· *ἀλλὰ τὸ Βοεμ.* Кросна = *'Ρωσ.* Кро́шня (*κόφινος, κάλαθος*), *καὶ Σερβ.* Крошнье (*πληθυντ.* = *φέρετρον*) *ὑπάρχουσι συγγενῆ τῶ Γρ.* Krächzen, krätze, *λτ.* crates (*ἐσχάρα, ταῤῥὸς*)=*κράτης, καὶ οἷον κρατεὺς, ὡς τὸ κρατευτὴς* (*ἐν ᾧ κρατεῖται τὸ φερόμενον.*) *ἀφ' ὃ καὶ κρατευτήριον, λτ.* craticulum, *ἢ=κρώσσα,-σσὸς. βλ.* Кро́ю, Корча́гъ.

Крошу̀ (*θρύπτω, ψώχω, τρίβω*) *Fρώσσω, ῥάσσω* (*ῥάζω, ῥάγω, ῥήσσω, ῥάσσω, ἀῤῥάσσω, Γρμ.* schroten, *ῥώττειν = ῥώσσειν, ῥάττειν, κτλ.*). *τὸ* к (*κ-ρώσσω,* Крошу̀) *πνευματισμὸς ἰσχυρός: ὡς, κράπω = ῥάπω, ἅρπω, κτλ.* (*βλ. 'Ρείμ. λ. κράπω, κραιπνὸς*). Кроха̀ (*ψίξ, Σ. ψίχα*) *Fρωχὰ = ῥωγὰ, ῥωγὴ, ῥαγὴ, ῥῆγμα· ὡς καὶ ψίξ, ἐκ τῶ ψίχω, ψώχω· καὶ τὸ λτ.* mica = *μίκκα* (*μικκὰ, μικρὰ, ἐκ τῶ μικρὸς, αἰολ. μικκὸς, παρὰ τὸ μίω*)· *ἀλλὰ καὶ τὰ 'Ιλλυρ.* Крхапи, Кршипи (*ῥήσσειν, ῥηγνύειν*) *συγγενῆ* Крошу̀. *βλ. καὶ* Крушу̀.

Крою̀ (*κόπτω, τέμνω, οἷον ἱμάτια, ὑποδήματα. κτλ.*) *οὐ παρὰ τὸ κρόω* (*πρωτότυπ. τῶ κρούω*),

ἀλλὰ κρώω = γρώω (γρόω) γράω, χράω, χάρω, κάρω, κέρω, κέρνω, βλ. Корнаю. [ὅθεν Край, Крайній, συγγ. Грань, ἐν οἷς ἡ ἰδέα ἐμφαίνει ῥῆξιν, χάσμα, κενόν. ὡς καὶ πέρας (πέρω, πόρος), καὶ λτ. finis, ἴσ. = φίνις (φένω=φάω, σφάζω, σπάζω=σχίζω].

Крóю, Крыю (καλύπτω, ςεγάζω, κρύπτω) κρύω, κρύϝω, κρύβω, κρύφω, κρύπω,-πτω. (συγγεν. κορὸς, κόρυς, κόρυβος, κορυφὴ, κτλ. Γρμ. krub, krumb, krumm, ἐν οἷς ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα τȣ̃ συγκεχαμμένȣ, καὶ κυρτȣ̃ μὲν τὰ ἔξω, κοίλȣ δὲ τὰ ἐντός. βλ. ʽΡείμ. λ. κρύβω). Крóвъ, Крóвля (ςέγη, ἐκ τȣ̃ Крыю, ὡς ἐκ τȣ̃ Рыю, Рóвъ. τὸ γὰρ ы=υ=ο, αἰολικ.) κρυβὴ, κρύβος (κρόβος) = κρύφος, Σ. κρυψάνα. ὡς καὶ κρυβὸς, κρύψ (ὁ κεκρυμμένος)· καὶ Крилò, ἢ Крылò (πτέρυξ, πτερύγιον, καὶ Καρν. krilo, κόλπος· ὡς ἐκ τȣ̃ Крыю, κρύω, Крилò. и = ы, ὡς υ, αἰολικ. = ι, οἷον κρυλὸν) κατὰ τὸ κρυβηλὸς, ἐνεργητ. ἀντὶ κρύπτον καὶ καμπτόν. Τοιȣ̃το καὶ τὸ λτ. ala (πτερὸν) ἐκ τȣ̃, μάλα, μάλη, ἡ μασχάλη=ἀσχάλη, Γρμ. Achsel, παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἀγνύω (κάμπτω, διὰ τὸ κοῖλον τῆς μασχάλης), ἀξάλη, λτ. axilla, ἀσκάλη, ἀσχάλη, μετὰ τȣ̃ μ (ὡς πνεῦμα) μασχάλη· ἔςι δὲ τὸ (κρύω) κρύβω, συγγεν τȣ̃ κύρβω, κύρω, Корю̀, Крúвый, γύρω, κυρτὸς· ὡς γȣ̃ν ἐκ τῆς ἐννοίας τȣ̃ κυρτȣ̃ καὶ κοίλȣ καὶ τὰ Καρν. krilo = κόλπος

(*καθὰ καὶ τῦτο ἐκ τῦ κολοβὸς, κολοϜὸς κολὸς=κοῖλος*) *ὅθεν 'Ιτ.* golfo, *Γλ.* golfe, *παρ' ὃ τὸ Γρμ.* Golk, Kolk. (*βλ. καὶ Δοβρόβ. σελ.* 240). *'Εκ τῦ* Крыю (Крываю, *κρυβέω, κρύβω*) *τὸ σύνθετ.* Сокрываю, *συγκρύβω* (= *θησαυρίζω*). *καὶ* Сокровъ, *ὁ θησαυρὸς, οἷον συγκρυβὴ, σύγκρυφος, συγκεκρυμμένος, κρυπτός. Συγγενὲς δὲ καὶ τὸ ἑτερόσημον κρύω* (Крыю) *ὅθεν* Кровь. *βλ. τὴν λέξ.*

Кругъ (*κύκλος, σφαῖρα, δίσκος, περιφέρεια*) *κρύϜος* [*κρυγὸς* (*Ϝ=γ, καὶ β· ὡς, ὠϜὴ, ὠγὴ, ὠβὴ*) *κυρβὸς,* curvus] *ἀντὶ κυρὸς, γυρὸς, γύρος, Γρμ.* Kreis, *κτλ. ἢ, κρίκος καὶ κρύκος?* (*ἐκ τῦ κρύκος, ἴσως, ἀντὶ κρίκος, τὸ τῆς Σ. κρυκέλλιον, καὶ κρικέλλιον=κρικύλλιον. οὕτω καὶ χιτὼν, κιθὼν = κύθος, κύτος· καὶ τὸ κέρκος δὲ = κίρκος*). Кругъ мѣдянъ, *Σλαβ.* (*κατὰ λέξ.= χαλκῦς γύρος*) = *κύμβαλον* (*ὡς τὸ „χαλκόδετος κοτύλη· Αἰσχλ. καὶ τὸ κύμβαλον ἐκ τῦ κύμβω, κύβω· ὡς κυπτὸν, καὶ καμπύλον*). Кружу̀ (ж = *γ. ἀντὶ* Кругу̀, *κρύγω = κρύϜω, κύρϜω, γύρω, γυρόω, βλ.* Корю) *καὶ* Кружка (*ὡς ἐκ τῦ* Кружа = Круга = *κρύϜα*) *κυρβὴ, κυρὴ, γυρὴ,* (*κροσσὸς, ςάμνος*) *διὰ τὸ κυρτὸν καὶ καμπύλον· καθὰ καὶ τὸ κύβη, κύπη, κύπελλον, ἐκ τῦ κύβω· καὶ Γρμ.* Krug. (*βλ.* Корчагъ). Круглый, Круглъ (*ςρογγύλος, καὶ ὁ τορευτὸς*) *οἷον κυργελὸς, κρυγελὸς, συγκοπ. κρύγλος* (*ὡς ἐκ τῦ κύβω, κύβολον,*

συγκοπ. κύβλον)· καὶ Кружи́лiа, πληθυντ. = Кру́ги (κύκλοι) οἷον κυργίλια, ὡς ἐκ τοῦ κρίκος, κίρκος, κίρκυλος, circulus, κρικύλλιον-λλια (βλ. Кре́ндель). καὶ Кружи́лiя ὁ Ὠρίων (ἀρχ. Σλαβον. Ἡσαΐ. ιγ, 10· καὶ Ἰώβ. λη, 31) οἷον κρουκιλλία, Σ. κρουκέλλα, ἤ· ὡς γύρος, σφαῖρα, σῶμα κυκλοφοροῦν, καθὰ καὶ ἡ Ἑλίκη, ὁ ἀςερισμὸς, ἐκ τοῦ ἕλιξ (διὰ τὸ κυκλικὸν αὐτῆς σχῆμα), καὶ „πανόπτης κύκλος Ἡλίου (= δίσκος. Σοφοκλ.) καὶ, κυκλάδες ὧραι (Εὐριπίδ.) κτλ. Πρὸς τὸ Кру́гъ πρβλ. καὶ τὸ Βασκικ. gur, γύρω (πέριξ)· καὶ ἐν πάσαις σχεδόν τι ταῖς Εὐρωπαϊκ· γλώσσαις τὰ θεματικὰ gur, kur, cir, cyr, κτλ. σημαίνουσι κυκλοειδές τι· πρόσθες καὶ τὸ Ἀραβικ. kur, κτλ.

Крупа̀, βλ. Крутый.

Крутый, Кру́тъ, Σερβ. Кртъ (ςρεπτὸς, συνήθ. ςρυφτὸς, πυκνὸς, σκληρὸς, ξηρὸς). Кручу̀ (ςρέφω, πυκνόω, συμπιλόω.) κρυςὸς, κρυςάω (κρυςαίνω, ὅθεν κρύςαλος). Ἐκ τοῦ κρύω· ἐνταῦθα ἴσ· ἀνήκει καὶ τὸ λτ. crudus· ἢ καὶ ἐκ τοῦ κρέω=κρύω, κρέας, κρῆς, αἰολικ. κρῦς, κρυτὸς, crudus. βλ. Гру́дь· ὡς καὶ κράω, κραύω, κραῦος (κραβὸς) κραμβὸς, κρόμβος, (ὅθεν, Σ. σκροῦμβος) κραῦρος, κτλ. Καὶ τὸ Крупа̀ (χόνδρος, πόλτος, ἄλφιτον, Γρμ. Gersten-graupe, συγκεκομμένη κριθὴ) συγγενὲς φαίνεται τοῦ (κρύω) κρυμὸς, grumus, κροῦμα

(μ = π. κοῦπα)· ὅθεν καὶ Σλαβ. Крупица, ψιχίον· καὶ Σερβ. Крупанъ (χονδρὸς)· καὶ Κρτ. Крупенъ (χάλαζα)· καὶ Ἀλβαν. krupa (ἅλας, διὰ τὸ πηκτόν). καὶ Λτ. scrupus (ψηφὶς). πρόσθ. καὶ Γρμ. graupen, κτλ. βλ. Крóю.

Крушỳ (συντρίβω. 2, μεταφ. θλίβω, πιέζω. ὡς τὸ Грушỳ.) Ϝρύσσω (κρύσσω) = ῥύσσω. ῥύζω = ῥάζω, ῥάσσω, ῥήσσω, καὶ Ἰων. ῥώσσω. Крýхъ (βῶλος, κλάσμα) οἷον Ϝρύχος, ῥωγὴ, ῥαγὴ, ῥάκος = ῥῆγμα. τὸ ῥύσσω σώζεται καὶ ἐν τῷ ὀρύσσω (τὸ ο, εὐφωνικὸν) ὄρυγμα, ὀρυχή. κτλ. [ῥα, ῥο, ῥυ, μετὰ τῶν τῦ πνευματισμῦ ϛοιχείων β, γ, κ, χ, θ, εἰσὶ φωναὶ θεματικαὶ πολλῶν ῥημάτων ῥήξεως καὶ θραύσεως σημαντικῶν· βλ. Ῥείμ. λ. ῥάζω.] Παράβ. Крошỳ. πρόσθ. Γρμ. griesen, grüsen (abgrüsen), Ὀλλ. gruitzen, κτλ. Ἐκ τῦ Крýхъ τὸ ὑποκορ. Крýшецъ Ῥωσσ. καὶ Πολων. = μέταλλον, ὡς ὀρυκτὸν· παρὰ δὲ Βοεμ. Крушецъ (Σρβ. Крушацъ) = θρυμμάτιον, κλασμάτιον.

Крýшка, βλ. Грýша. Τὸ τῆς Σ. γκόρτσον, γόρτσον (εἶδος ἀχράδος) φαίνεται ἐκ τῦ Гóрецъ (πικρία) = Ϝόρκις, ὄκρις = ἄκρις, ὅθεν καὶ τὸ ἀχρὰς -άδος, καὶ τὸ ἄχερδος. βλ. Гóркій.

Крхáти, καὶ Кршúти, ἐκ τῦ Кршéмъ Σερβ., καὶ Κροατ. kerham, kersem (Ϝρέσσημι, κρέσσημι) ἀντὶ Ϝρέσσω = Ϝράσσω, ῥήσσω, Γρμ. reissen, krachen (βλ. Крошỳ). 2, βήσσειν

(ἐπὶ ἵππων) Βοεμ. Крхлати, κράχω, ἀντὶ κέρχω (ἐπὶ φωνῆς βραγχαλέας) συγγ. κρέκω, κράγω, κράζω (= Ϝράζω, ῥάσσω, ῥάγω, ὅθεν καὶ βράχω, βραχμάζω (χρεμετίζω), καὶ βράσσω, βρήσσω = βήσσω, βήχω. πῤβ. μ. λ. cracho, Γλ. cracher (πτύειν), ὡς καὶ τὸ βρήσσω (βήχων ἐκπτύω).

Крюкъ (ἄγκος, ἄγκιςρον, ὄγκινος) συγγ. Кру́гъ, κρίκος (καὶ κρύκος); βλ. Кру́гъ. παῤβλ. Γρμ. Krücke, κτλ. βλ. Клюка̀.

Крыло̀, ἢ Крило̀. βλ. Кро́ю, Кры́ю.

Кры́са (μῦς, mus rattus) Ῥωσσικ. συγγεν. ῥύσσω (γρύσσων) ῥύζω, ῥύγω, ῥύκω, βρύκω. ἢ ῥύσσω, ὀρύσσω, ὄρυξ. συγγεν. Рыю· ῥπιθανῶτ. Кры́ю, Кро́ю, βλ. Кро́тъ, καὶ Мышь.

Крьждева́ю (Крежджева́ю, τὸ д ἐπενθετ. ἀντὶ Крежева́ю=ἀσθενῶ, μαλακίζομαι· ἐκ θέματος Креж=Крег, ὅθεν ἄχρης· Крежу̀, Крегу̀.) κ-ρέγω, κ-ῥέζω, κ-ῥέσδω, ἀντὶ=κ-ῥάγω, κ-ῥάζω, ῥάζω, ῥήσσω, ῥήγνυμι· ὅθεν Βοεμ. Крегек (krzehek)=θραυςὸς, fragilis. συγγεν. Крушу̀.

Крѣпкій, Крѣпокъ (ἰσχυρὸς, ςεῤῥὸς, ὀχυρὸς) κρέπος, κρεπὺς, ἀντὶ κρετὺς, κρατὺς, κραταιὸς [ὡς, κράτος, κρατίων, ἰωνικ. (κρέτος) κρετίων, κρέττων, κρέσσων, Ἀττικ. κρείττων, κρείσσων· καὶ Αἰολικ. π = τ. ὡς πέμπε = πέντε· πέτορες, τέσσαρες· κύπος, κύφος = κύτος, κύθος· κύπαρος, κύταρος, κτλ.]. Крѣплю̀ (Крѣпу̀, = κρεπῶ = κρετῶ =

κρατῶ (κρατύνω, κραταιόω). Крѣпость (τὸ κραταιὸν, κρατυσμὸς, ἰσχὺς, κραταίωμα, φρούριον) κρέπος = κρέτος, κράτος.

Кря́жъ (τμῆμα ξύλȣ παχὺ, ςέλεχος. 2, ὀρέων σειρὰ. 3, γῆς ςιβὰς, καὶ λίθων ἢ ἄμμου σωρός· 4, τὸ νέρτατον ἔδαφος τῆς γῆς· ἡ παρθένος γῆ, Γαλ. la terre franche, Γρμ. die Mutter—Erde.) χρὰς, συγκοπῇ, ἀντὶ χερὰς = χέῤῥος, χέρσος. [τὸ δὲ χέρσος = σχερὸς (σκερὸς) ξερὸς, ξηρὸς, ξηρὰ. ἐκ τȣ̃ χάρω, χράω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. χεράς.]

Кря́каю (ἐπὶ φωνῆς νησσῶν) κράγω (κράκω) καὶ κρέκω. (λέγεται καὶ ἐπὶ ςεναγμȣ̃· ὡς καὶ κρέκαλος = θρῆνος. Ἡσύχ.). ὅθεν Кря́ква, Кряку́ша (νῆσσα) οἷον κραύγα, κράγȣσα, κρέκȣσα, κράζȣσα. Πῤβλ. Κροατ. καὶ Πολ. Кракам (κράγαμι) κράγω, κράζω = κρώζω, καὶ Βοεμ. Крокаю. Ῥωσσ. Гра́каю, Кра́каю· καὶ Ка́ркаю, Ко́ркаю. ὅθεν καὶ Крук, Кручек, Πολων. (κρόξ) κόραξ (corvus corax), Καρν. Крокаръ, ὡς τὸ συνήθ. κλωξάρι. Γρμ. Krahe, Krohe, Krähe· καὶ τὸ Rab, Rabe (κόραξ) ὀνοματοποιΐα, κρὰ, κ-ρὰϜ, (κρώζω) κτλ. βλ. Кре́ка, Кри́къ.

Кто̀ (к, ко, καὶ mо = τίς) κὸς, τὸς, τίς, κὶς, λτ. quis· (τὸ δὲ κότος, λτ. cotus, quotus = κόσος, πόσος). ἡ γενικ. Кого̀ (ἐκ τȣ̃ ко) κόϜο = (κόοο) κόοιο, κόου (τόου, τέου τοῦ.) λτ. cuius. δοτ. Кому̀, κό(μ)ῳ = κόῳ,

quo, *κτλ. Πρβλ. Γτθ.* hwas, hwe, hwata, *Σνσκρ.* kah, ka, kad, *Ζενδ.* keie, *κτλ.*

Кубáрь (*βέμβηξ, ῥόμβος*)=*συνήθ. κουβάριον, κύβαρος* (*ἡ ἀγαθὶς, καὶ πᾶν τὸ συνεστραμμένον καὶ σφαιροειδὲς· ἐκ τοῦ κυβὴ, ὑποκορ. κυβάριον, διὰ τὸ στρογγύλον καὶ κεφαλοειδὲς τοῦ βέμβηκος.*)

Кубóкъ (*βαυκάλιον*) *κύφος* (*κύβος, κύπος*) *σκύφος, καὶ κυβίον* (*κυμβίον*) *κύπελλον.*

*Кýбъ, *τὸ λτ.* cubus, *κύβος.*

Кýбъ (*ἄμβυξ. συνήθ. ἀλ-αμβύκος*) *κύβος, κύπος, κύφος, σκύφος* (*συγγενὲς* Кубóкъ, *διὰ τὸ κυρτὸν καὶ περιφερές· ὡς καὶ τὸ ἄμβυξ ἐκ τῆς ἀμφὶ = περί· ὅθεν καὶ ἄμβιξ, καὶ ἄμβικος, ὁ· „ ἄμβικος, χύτρα, κάδος.* ʻ*Ετυμολ. βλ.* Алéмбикъ.)

Кувшúнъ (*στάμνος, λάγηνος. συγγεν. κουψέλη*) *κυψέλη, κύβελον* (*κυβὴ, κύπω, κύβω, κύω*). *βλ.* Ковчéгъ, Кóвшъ, *κτλ.*

Кувы́ркаю,-юся, *κυβιστάω* (*ἐκ τοῦ κύβη· οἷον, κυβηράω· ὡς, κυβίριον, κυβάριον, συνήθ. κουβάριον, ὅθεν, κουβαριάζω - ζομαι.*)

Кудà, Кудѣ̀, *κοῦδα, κοῦδη,* (*ποῦ δή.*)

Кудáхчу (*κακκάζω ἐπὶ ὀρνίθων*) *κυδάζω, κυδάξω, κυδάκσω* (*κυδάκζω*)=*ἐπιφωνῶ* (ʻ*Ησύχ·*) *ἢ, δ=τ=κ* (*κοδάζω*) = *κοκκάζω, κακκάζω.*

Кудéль, *βλ.* Кýдерь.

Кýдерь, *πληθ.* Кýдри (*κίκιννοι, ἕλικες τριχῶν*) *Βομ.* kaderz, *Πολ.* kędzior, *Καρ.* ko-

der, *καὶ* kodra.=*κότταρον, κοττάριον* (*Ἡσύχ.*) *ἐκ τȣ̃ κόττα, κοδδὰ = κεφαλή. ὅθεν καὶ τὰ συνήθ. κατσαρὰ* (*καὶ σγουρὰ, γυρὰ, οἱ κίκιννοι*), *καὶ κοτταβίας* (= *οὐλόθριξ. Ἡσύχ. συνήθ. κατζαρομάλης, κατζαρὸς*) Кудрявъ, Кудрявый, *Σρβ.* кудрав, *Καρ.* кудрасш, кудровец, *Βομ.* кудрнатый, кудрна, *καὶ* кучера. (*ἐκ τȣ̃ κότταρος, κόττα, καὶ τὸ τῆς Σ. κωμικ. κοῦτρα* (*κεφαλή, καὶ μέτωπον ἐξέχον*) *καὶ κύτρας, ἀντὶ κοταρᾶς, ὁ, ὡς, κεφαλᾶς*). *Τȣ̃* Кудерь *συγγ. φαίνεται τὸ* Кудéлъ (*τὸ ἐπὶ τῆς ἠλακάτης μήρυμα, τολύπη ἐρίων, ςυππίȣ, λίνȣ,* pensum lini) *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν, καθὰ καὶ κοττάρια, τὰ ἄκρα τῆς κέγχρȣ* (*ὡς τριχώδεις ἀποφύσεις. Ἡσύχ.*). *Ἤ, τὸ* Кудéлъ = *κυτάλη* (*σκυτάλη*) *καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ σκύτα = κύτα = κότα, κόττα* (*ἡ κεφαλή*), *ὅθεν καὶ τὸ συνήθ. κȣ́ταλον, ἤ κȣ́τελον* (*μέτωπον*). *Καὶ τὸ κόνδος* (*κεραία, κορύνη. Ἡσύχ.*) = *κότος, κόδος = κοδδὰ, κόττα· ὥςε τὸ* Кудéлъ *ἐξελήφθη ἀντὶ τῆς τολύπης, ὡς κεφαλοειδȣ̃ς καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ἠλακάτης* (*τὸ συνήθ. ῥοκοκέφαλον*) *περιειλημένης. οὕτω καὶ τὸ κότταρον* (*ἐκ τȣ̃ κόττα*) *μετέπεσεν εἰς τὸ τῆς συνηθ.* (*κοτταρὸν*) *κατσαρὸν* (*ἐπὶ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς*). *Ἐκ δὲ τȣ̃ κόνδος γίνεται καὶ τὸ, κόνδυλος, καὶ κονδύλη* (*κυρίως, οἴδημα, ὄγκος κεφαλοειδὴς, κτλ.*), *τοιȣ̃το φαί-*

νεται καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἠλακάτης μήρυμα· καὶ εἴη ἂν πιθανώτατα τὸ Кудéлъ, Кудéля=(κόδυλος) κόνδυλος, - δύλη· ὡς καὶ τὸ κορδύλη.

Кýкаю (φθέγγομαι, βαβάζω, γρύζω) κοκκύω, κοκκύζω [ἐκ τῦ κόκκυ, κόκκυξ· ὡς καὶ, κοκκύζει = ταράττει, φωνεῖ ὀξέως (Ἡσύχ.) ἐκ τῦ κοκκύω, καὶ τὸ κωκύω]· καὶ Кокýю, καὶ Кукýю, ἐπὶ κόκκυγος, βλ. Кóкошъ.

Кýкла (πλαγγὼν συνήθ. κῦκλα [ἐκ τῦ κύλη, κύλα, διπλασ. κυκύλα (ὡς, κύκυλος, συγκ. κύκλος) συγκοπ. κύκλα, κῦκλα· παρὰ τὸ (κύω, Кую̀) κύλος = κοῖλος, κύλη, κύλον, ὅθεν σκύλον = δέρμα, κτλ. ἀφ' ὗ σκυλόω (=καλύπτω. βλ. Ῥείμ. λ. σκύλον)=κυλόω, ὅθεν Συν. (διπλασ. κυκυλόω, κυκυλόω) κυκυλόνω (καλύπτω). Ἐκ τῦ κύλος, καὶ τὰ λτ. cullus, culleus, cucullus, cucula, συνήθ. κυκύλλιον, κυκύλλα (κάλυμμα κεφαλῆς). Κῦκλα τοίνυν ἡ πλαγγὼν ὡς κοίλη τὰ ἐντὸς καὶ κύφη μορφὴ, ζωΐδιον κενὸν ὀςέων καὶ σαρκὸς, καὶ αὐτόχρημα κύλον, σκύλον (δέρμα, κάλυμμα). ὡσαύτως καὶ τὸ κύσθη (ὅθεν παράγυσι τινὲς τὸ ἕτερον τῆς Σ. κατὰ τόπυς, κύτζα = κούκλα) σημαίνει κοῖλον. Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ ,, καικύλη, κεφαλή. ἴσ. κυκύλη (κύλη) ὡς τὸ κύκυλος, ἐκ τῦ κύω, παρ' ὃ καὶ ἡ κυβή.] ὅθεν

Куклянка, εἶδος ἐπενδύτυ μετὰ κυκύλλας. ὡς ἡ τῆς συνηθ. καπανίτσα, οἷον κυκυλλῶτα.

(βλ. Кýкла, Кýль καὶ Кáпище). Кукýль δὲ, τὸ μοναχικὸν κυκύλλιον.

Кýкшу (χυδαῖον, =τρίβω δακρύων τὺς ὀφθαλμὺς.) ἐπλάσθη ἐκ τῦ ξύω, (κσύω, κύκσω).

Кукýшка = Кокýшка.

Кулáкъ, κόλαφος [φ=χ. κόλαχος, κόλακ-ος· ὡς, ὀσφὺς =(ὀσχὺς) ἰσχὺς, ἰξὺς (ὅθεν καὶ τὸ λτ. coxa)· ὄφις (ὄχις) ἔχις· ςέλεφος, ςέλεχος, κτλ.]. βλ. Пясть.

Кулгáнъ (εἶδος κρωσσῦ.) κυλικάνη, -χάνη, ὅθεν συγκοπ. τὸ ἑλλην· κυλίχνη, λτ. culigna. (ἐκ τῦ κύλιξ, κύλικος. ὡς ἐκ τῦ πόλις (πόλιξ, ικος) πολιχάνη-λίχνη. Οὕτω καὶ πλάκω πλάκανον, -χανον, σπλάγχνον). ἐκ δὲ τῦ κύλιξ, τὸ λτ. calix, Ἰτ. calice, Γρμ. Kelch, Ἰσλ. Kaleikr, καὶ Βλαχικ. kelke· (ἡ κατάληξ. τῦ Кулгáнъ ὡς τὸ Лохáнь, Спокáнъ· καὶ τοι ξενίζειν δοκῦσα, κατὰ τὰ εἰς gan Ταταρικά· ἔςι δὲ καὶ Ταταρ. kumgan=πρόχοος).

Куликáю (πίνω, πίνων κύλικας μεθύω) κυλικίζω (κυλικάω)· ὡς τὰ, κωθωνίζω, κυαθίζω (καὶ συνήθ. γαβαθίζω). Куликáло (πότης) οἷον κυλικιςὴς, κωθωνιςὴς, Σ. γαβαθιςὴς, γαβάθας. ἴσ. συγγ. Кулгáнъ.

Кулúчъ, κόλλιξ, κολλύκιον. βλ. Калáчъ.

Кýль (σάκκος) κῦλος, κόλος (=κυλὸς) ὅθεν κολεὸς, κυλεὸς, λτ. culeus. Кулéкъ (σπυρὶς), κτλ.

Кýна ὑποκορ. Куни́ца, τὸ Σ. κυνάβι καὶ κυνάδι. λτ. cuniculus, ὅθεν καὶ κόνικλος, καὶ

κύνικλος (Στράβ.) Γρμ. Kaninchen· καὶ Куница горная, ἢ каменная (κϐνάδι ὀρεινὸν) ὁ Τϐρκικ. καὶ Σ. Ζαρδαβᾶς, λτ. mustela foina. Τὸ πρωτότυπ. Куна = κύνα, κύννα (κύριον ὄνομα = κύων, ἡ) ὅθεν Куница = κυνίσκα· καὶ τὸ cuniculus ἐκ τϐ̃ cunicus εἴη ἂν = κϐνικὸς, κυνικὸς.

Купа (σωρὸς) κύβα, κυβὴ, κύβος [ἐκ τϐ̃ κύβω. τὰ γὰρ κύπτοντα καμπυλϐ̃νται καὶ ἀνυψοῦσι τὴν ῥάχιν· ὅθεν ἐκ τϐ̃ κύβος καὶ ὁ ὑβὸς, λτ. gibbus· ἐκ δὲ τϐ̃ ὑβὸς (ὑπὸς) τὸ ὕψος. βλ. Ῥείμ.]. Купл҃ю, ἀπὸμφ. Купити (συνάπτω, ἀθροίζω· ὡς ἐκ τϐ̃ Купу) κύπω, κυπῶ, κυβῶ-βόω, (ἐκ τϐ̃ κύω = κάω, καύω, κάβω, κάπω, κάμβω, κάμπω, κάμπτω, καμπύλος, καμπυλόω, κτλ.) εὔχρης· ἐν τοῖς συνθέτ. Совокупл҃ю, κτλ. πρβ. καὶ Γρμ. Haufe, (Haube, Haupt. συγγ. Schober, κόρθυς). Περὶ δὲ τοῦ λτ. copulo, copia, βλ. Обиліе. (βλ. Купаю, Купую, Кую).

Купаю (βυθίζων εἰς τὸ ὕδωρ πλύνω, λϐ́ω) κυβάω, γυβάω· „γυβᾷ, κολυμβᾷ. Ἡσύχ.) ἐκ τϐ̃ κύβω ενεργητ. = κύπτειν ποιῶ τὸν λϐόμενον, καὶ (κύβω, κύω, κύθω) κεύθω τϐ̃τον ἐν ὕδατι. Купель (κολυμβήθρα) συγγεν. κύπελλον, ἐκ τϐ̃ κύπη, κύβη, (κύπω, κύβω, κύω), ὡς καὶ (κάω, κάπω) κάφα (= σκάφα) = λουτὴρ. Λάκωνες (Ἡσύχ.). Ἐκ τϐ̃ κυβὴ, καὶ τὸ κυβιςάω· ὡς τὸ „κυβιςᾶν κατὰ

βάζω· ἴσως δὲ καὶ (κατὰ τὸ, κάπω, κώπη) κόπω· ο=ȣ. Ἔςι γέμην καὶ ἄλλως τὸ κύπω ἐκ τȣ̃ κάω, καύω, συγγεν. τȣ̃ κύπω, κύβω, κύω] κάπτω, λτ capo, capio, capto, accipio, accepto (ὅθεν Γλ. achêter, ὠνεῖσθαι, ἀρχ. achepter)· „ κάπτοντες, ἀποδεχόμενοι (Ἡσύχ.), Γρμ. kaufcn, τȣ̃το δὲ παρήγαγόν τινες καὶ ἐκ τȣ̃ ἑβραϊκ kaf (χείρ), ὅτι χεῖρας ἀλλήλων λαμβάνȣσι πρὸς πίςιν (Ἰλ. Λ) οἱ συμφωνȣ̃ντες ἐπὶ πράσει καὶ ὠνῇ· ἀλλὰ καὶ τὸ kaf συπίπτει μετὰ τȣ̃ κάπω, ὅθεν καὶ τὸ κώπη (κυρίως=λαβὴ). Купéцъ (ὠνητής, κυρίως ἔμπορος) κάπτης, καπτὴρ=κάπηλος (καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ κάπη, κάπω). Кýпля (ἐμπόριον) καπηλεία. κτλ. Καὶ τὸ λτ. cupio (ἐπιθυμῶ) ἐκ τȣ̃ capio, κάπω, καύω· ὡς τὸ χατέω, χῆτις ἐκ τȣ̃ χάζω, χαύω, χάω=κάω, καύω. βλ. Кyю̀.

Кýръ (ἀλέκτωρ) κίῤῥος, κικιῤῥος=κοκκοβόας· καί, „ κόρκορα, ὄρνιν. Πάφιοι (Ἡσύχ.) καὶ Кýрица (ὄρνις ἀλεκτορίς) κίῤῥα (ὡς κικκὰ ἐκ τȣ̃ κικκός. Γρμ. Kikkerri—Hahn.). Кýры (πληθυντ.) ὄρνιθες, ἀλεκτρυόνες, ἀλεκτορίδια (κίῤῥοι κικιῤῥοι). Βοεμ. kure, κτλ. πρβλ. Ἑβρ. korre, Τȣρκ. choroz (ἀλεκτρυὼν). Περσ. churchan. (καὶ συνήθ. κȣ̃ρκος, ὁ αἰγύπτιος ταὼς Τȣρκικ. μισσὶρ ταȣ̃κ.) κτλ. Кукурéкаю συνήθ. κȣκȣρίζω = κοκκύζω. βλ. Кóкошъ.

Курлы́каю (κλάγγω. ἐπὶ γεράνων) πεποιημέναν

ὡς ἀπὸ τοῦ φθόγγȣ Кур, Курл, κόρ, κρό· μετὰ προσθέσ. τȣ̃ λ (βλ. Лашшà)· ἢ ὡς τὸ, gurgulio, γαργαρεὼν, γαργαρίζω, γαργαίρω, καρκαίρω.

Кýрва (πόρνη) Γρμ. Hure, 'Ισλ. hora. (κατά τινας ἐκ τȣ̃ σκὼρ, σκωρία· κατ' ἄλλȣς δὲ πιθανώτερον = κόρη (κατ' εὐφημισμὸν, ὡς Ἰταλ. fille de joye, Γρμ. Mädchen) κούρη, κούρα, κύρϜα. οὕτω καὶ τὸ τȣ̃ μέσ. λτ. curia (κυρία), κτλ. Εἰ δ' ἦν τὸ Кýрва λέξις ὕβριν διαγράφȣσα, ἦν ἂν ὡς τὸ, χύῤῥα, χύρϜα (χούρϜα), ἐπιφώνημα πρὸς χοίρους, (ἐκ τȣ̃ ὗς, Λακων· ὗρ, hῦρ, hύρα, ὅθεν καὶ ὁ ὕραξ), καθὰ καὶ μεταφ. ἐν τῇ Σ. τὸ, γρȣ̃να, γȣρȣ̃να, 'Ισπαν. gorrona (πόρνη), ἐκ τȣ̃ γρῶνος, γρώνα (γρώω, γράω)· καὶ σκρόφα, παρὰ τὸ γρομφὰς (γροφὰς. λτ. scropha.)

Курю̀ (καπνίζω) συγγ. Горю̀? λτ. uro. (οὔρω = αὔρω, αὔω), ὡς καύω, κάπω, κάπος, καπνός· ἢ (κ = π) πυρῶ; (ὡς καὶ καπνίζω = ἅπτω πῦρ.)

Кусáю (δάκνω) συγγεν. Кýшаю.

*Кутiя̀, κηδεία (τὰ μετὰ τὴν τȣ̃ νεκρȣ̃ κηδείαν κόλλυβα. 'Εκκλησ.) βλ. у = η.

Кýтъ (γωνία οἰκήματος, αἰγιαλȣ̃ μυχὸς, ἀγκὼν) κύτος (κȣ̃τος)· καὶ Кутóкъ (κανθὸς ὀφθαλμοῦ). Кýтаю (καλύπτω) κούθω = κύθω κεύθω. Кутáнie (κάλυψις, οἷον δι' ἱματίου κτλ.) συγγεν. χιτωνία, χιτώνιον, χιτὼν ἐκ

τῦ κύτος, κύθος (καὶ υ=ι ἀιολικ.) κίθος, καὶ 'Ιωνικ. κιθὼν, κιθώνιον ἀντὶ κιτώνιον, ὅθεν τὸ τῆς συνηθ. παρὰ Σμυρναίοις γυναικεῖον τζιτιώνιον (βρακίον). Πρβλ. Γρμ. Kütte, 'Ιτ. kotta, Γλ. cotte, cotteron, κτλ. καὶ 'Εβρ. chütonet. κτλ. βλ. Кую.

*Кýфа (βυτίνη, βυτίον) Γρμ. Kufe, Koffer, Κτσξ. Kiepe, Kype, Γλ. cuve. μ'. λτ. cuva, cupa=κύβα, κύπα, κύπη, Σ. κοῦπα, γέβα· ὡς καὶ κίββα, κίβα, κίβησις, κιβωτὸς· καὶ κύπος, κύφος, σκύφος, Γρμ. Küpe, Kuppe, Kübel, Γλ. gobelet, κύβελλον, κύπελλον. κτλ. ἐπὶ κοίλων καὶ κυρτῶν σκευῶν· ὅθεν καὶ ,, κύκλα κοφίνων=κυκλοτερεῖς κόφιν. Νόννος. βλ. καὶ Кóша, καὶ Ковчéгъ.

*Кýхня (μαγειρεῖον) τὸ Γρμ. Küche, 'Ιτλ. cochia, cocina, Γλ. cuisine, μ'. λτ. coquina, ἐκ τῦ coquo, κόκϜω=πόπω, ἀντὶ πέπω, πέπτω [κ = π. ὡς quinque (κέγκε) πέμπε. quatuor (κάτορα) τέτορα, κτλ.]. ἐκ τῦ coquo, coquina, Кýхня. ὡς ἐκ τῦ πέπω, πόπανον (κόκανον), οἷον ποπανεῖον (ὡς ὀπτανεῖον).

Кýча (σωρὸς) κόκυξ ('Ησύχ.) συνήθ. κῦκος.

Кучỳ (ϛρέφω, ἐπὶ ἀνεμοϛροβίλυ) κυκῶ (κυκῶ) κυκάζω.

Кýчусь (λιπαρῶ, ποτνιῶμαι. ὡς ἐκ τῦ Кýчу, κύζω, κύζω) = σκύζω, Συνήθ. σκύζω=ὀδύρομαι, καὶ ποτνιῶμαι· ,, σκύζυσιν, ἡσυχῆ ὀδύρονται. ('Ησύχ.). εἰ μή τις φαίη καὶ τῷ

μέσον Кýчусь, *ἐκ τῦ πρώτυ* Кучỳ, *κυλίομαι· ὡς τὸ κυλινδῦμαι πρὸ τῶν ποδῶν, προσπίπτω, καὶ Σ. παρὰ τοῖς Ποντικοῖς, ποδεδίζω = ἱκετεύω, ἐκ τῦ ποδίζω, προποδίζω* (*γονατίζω*). *'Αλλ' ἔμοι γε δοκεῖ τὸ* Кýчусь *ἐκ τῦ* Кýчу = *κύζω, σκύζω-ζομαι. ὅθεν καὶ* Скýчаю (*ἀλύω, ἀνιῶμαι*) *σκύζω, σκύζομαι* (*δυσφορῶ, σκυθρωπάζω.*)

*Кýшню, kuschniu, *Καρνιολ. τὸ Γρμ.* küsse (*κύσσω*) = *κύω* (*φιλῶ.*)

Кýшаю (*γεύομαι. ὡς ἀπὸ τῦ* Кýшу) *γύσσω* (*γύσσω*) *λτ.* gusto (*γύσθω, Γρμ.* koste), *ἐκ τῦ γύω μέλ. γύσω, ἀντὶ γεύσω, γεύω* (*Γρμ.* keue). *ἔςι δὲ τὸ γεύω παρὰ τὸ γύω* (*ὡς ἐκ τῦ κύω, κεύω, κεύθω, κτλ. συγγεν. γάω, κάω, καύω, κάπτω, Σ. χάφτω* (*ὥςε τὸ γεύω, -ομαι = κάπτω, λαμβάνω ἐν κοίλῳ τῷ ςόματι*). *Τῦ δὲ* Кýшаю, Кýшу (*γύσσω*) *συγγεν. τὸ Σ. γύσσα, ἢ γύσια, ὁ ςόμαχος τῶν πτηνῶν = κύσσα, ἀντὶ κύστα, κύςη, ἐκ τῦ κύω = γύω* (*βλ.* Зýбъ). *τοιῦτο καὶ τὸ Γρμ.* Gosse, *κτλ. βλ.* Кую̀.

Кýща (*σκηνὴ*) *ἴσως συγγ. κύςη* (*κούςα*) *ἐκ τῦ κύω, γύω = χωρῶ* (*ὡς καὶ τὸ σκηνὴ ἐκ τοῦ σκένω, σκέω = κύω, κύθος, κύτος, Γρμ.* Hütte = *καλύβη, κτλ.*). *τὸ Δαλμ.* kucha = *οἶκος. βλ.* Кую̀.

Кую̀ (*κόπτω, χαλκεύω. ἀπρμφ.* Ковáть, *ὡς ἐκ τῦ* Ковỳ) *κούω = κόω, κόϜω* (*κόβω*)

κόπω, κόπτω. (καὶ ἐπὶ χαλκέων· „ κόπτε δὲ δεσμούς. "Ομηρ.)· τὸ δὲ κόω=κύω, (κύδω) λτ. cudo. ὡς καὶ, κάω, κάδω, κάζω· καὶ, κέω, κέδω, σχέω, σχέδω, κέζω, σχάζω, κτλ. τῆς δ' αὐτῆς συγγενείας καὶ τὰ cutio, percutio· βλ. καὶ Кажỳ (τιμωρῶ). ἀλλὰ καὶ τὸ κάμνω ἐκ τȣ̃ κάμω, μ=β, κάβω (κάω=κύω), ὅθεν καὶ τὸ κάμβω, κάμπτω, κτλ. τὸ δὲ κάμνω=μετὰ κόπȣ τι ἐργομαι, ποιῶ. „κάμε τεύχων ("Ομ. ὅθεν καὶ συνήθ. τὸ, κάμνω ἀείποτε ἐπὶ τȣ̃ ποιῶ, πράττω, ἐργάζομαι). Ковáчъ (χαλκεύς) ὡς κόπτης (κόπας, κόβας) κοπεύς. Кýзнь (χρύσωμα, ἀργύρωμα, σκεῦος χρυσȣ̃ν ἢ ἀργυρȣ̃ν, κτλ.) ὡς τὸ κόμμα. τὸ δὲ Кóзнь, Σλαβ. Къзнь, καὶ Σερβ. Кьзнь (μεθοδεία, πανȣργία)=κόδος, κόδων (κόζων) κῶδος, κώθων, κῶθος, κώδων [τὰ πάντα κοιλότητος σημαντικὰ, κατὰ τὸ ковъ, ἀπὸ τῶν κοίλων τόπων, ἐν οἷς ἐνεδρεύȣσι, μετενηνεγμένης τῆς σημασίας καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἐνέδρας. αὐτὸ δὲ τὸ κῶδος, κόδος, κοδὰ=κοδδὰ, κοττὰ (=κυβὰ, κυβὴ· β=δ, ὡς κύδαρ, κύδας=κύβας, ὁ τάφος, διὰ τὸ κοῖλον. δελφὶς, βελφὶς, κτλ.) καὶ ταῦτα δὲ ἐκ τȣ̃ κόω, κύω, κύθω, κεύθω· καθὰ καὶ τὸ Кóзонъ (ὁ ἀςράγαλος) διὰ τὸ κοῖλον καὶ κυρτόν]. 'Αλλὰ καὶ τὸ 'Ρωσσ.Ковáрный, Ковáренъ (πανȣ̃ργος, ἐκ τȣ̃ ковъ) τὴν αὐτὴν ἰδέαν ἐμφαίνει. Οὔτω καὶ τὸ κόβειρος, καὶ κό-

βαλος (*πανȣ̃ργος*, *μόθων*) *ἐκ τȣ̃ κυβὴ* (*βλ.* *'Ρείμ.*), *πρὸς ὃ παραβάλλεται καὶ τὸ Γλ.* gobelin, *Γρμ.* Kobold. *βλ.* *καὶ* Ковъ, Ковчéгъ, Окóвъ.

Кукурýза, *'Ιλλυρικ.=ζειὰ· ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς Δάκαις, κȣκȣρόζι, τὸ παρὰ τοῖς "Ελλησι συνηθέςερ. ἀραποσίτι* (*'Αράβων*, *'Αραβίας σίτος*, *ὡς τὸ Τȣρκ.* Missir [*'Αιγύπτȣ*] bogdà), *καὶ καλαμποῦκι*, [*ἴσως ἐκ τȣ̃ κάλαμος*, *καλαμὶς*, *κάλαβος* (*μ = β. καὶ παρενθέσ. τȣ̃ μ. ὡς*, *κύμβη*, *κύβη*, *κτλ.*) *κάλαμβος*, *καλαμβὶς*, *καλάμβυξ*, *-βύκιον. ὡς ἐκ τῆς μακρᾶς καλάμης τȣ̃ φυτȣ̃*]. *τὸ δὲ κȣκȣρόζι μήποτε ἐκ τȣ̃ κόκκος*, *ῥίζα* (*οἷον κοκκόριζα;*) *ὡς κοκκωνάρα*, *κοκκωναρία*, *κτλ.* *"Αλλο τὸ τȣ̃ 'Ησύχ. κυκύϊζα* (*γλυκεῖα κολοκύνθη*), *'Ιτ.* cucuzza (*σικύα.*) *βλ.* *'Ρείμερ.*

Къ, *βλ.* Ко.

Кыка, *Σερβ. καὶ 'Ιλλυρικ.* (*κόμη*, *κόσσυμβος*). *κίκα? = κίκος*, *κίκις*, *ὅθεν κίκιννος· λτ.* cincinnus.

Кыну̀, *κίνω*, *κινέω-νῶ* (*κίω*, cio, cieo). *ἢ κύνω*, *κυνέω-νῶ· ἐκ τȣ̃ κύω*, *κύβω*, *κυβέω*, Кывáю (Кыву̀) *βλ.* *Δοβρόβ. σελ.* 104.

Кшúкъ, Ксúкъ, *Πολων. συριγμὸς. καὶ* kszykac', ksykac', *συρίζειν· = ψύζω*, (*ψύξ*, *ψυγμὸς*) *ψύδδω*, *ψύττω*, *ψύθω* (*καὶ ψ=ξ*, *ξύξ*, *ξύζω· ὡς ἴξ*, *ἴψ· ὄψ*, vox.) *καὶ ψίζω=σίζω*, *Γρμ.* zischen. *κτλ.*

---

*Кулоспáммы, κοιλόςαθμοι. (Σημείωσ. ы=οι. καὶ ку = κοι, ὡς ἐκ τȣ̃ κυλόςαθμοι· εὑρίσκεται δὲ διπλῆ ἡ γραφή). Γρφ. Ἀγγ. α, 4. ἐν ἀρχ. κώδηξ. Βλ. Δοβρόβ. 220.

Λ.

Λ, Λ, λ (Люди, λιοῦδοι.) = Λ, Λ, λ — Λ̄ = λ′ (30). — ͵Λ = ͵λ (30000).

Лабáзъ (σιτὼν, ἀποθήκη) λάπασον, Λακων. = λάπαθον (ὄρυγμα, ἐκ τȣ̃ λάπω, λάφω, λάβω, λαύω, λάω, λάμος· ὅθεν λάμβα, λάμια, κτλ. καὶ λάβυρος = βόθυνος (Ἡσύχ.). πρβλ. λτ. labrum (τάφος), μ′. λτ. labellum, lavellum (λάκκος), labs (χύτρα), Γρμ. Löffel (κοχλιάριον. κτλ. βλ. καὶ Лóгъ.)

Лáбжуся (κολακεύω) ὡς ἀπὸ τȣ̃ Лáбжу = λάψω, λάπτω (λείχω), λίχω, γλίχω, συνήθ. γλίφω (φ = χ.) ὅθεν καὶ γαλίφος ὁ κόλαξ, καὶ γαλιφεύω = κολακεύω, παρενθ. α. ὡς καὶ, γλάφω (γολάφω, κολάφω) κολάπω-πτω, κτλ. βλ Лобзáю.

Лáвръ, τὸ λτ. laurus, δάφνη [ἴσως, λαῦρος, λάβρος? κατὰ τὸ Σ. λαύρα = θέρμη, καῦσις· καὶ παρὰ Πελοπον. λαυρὸς = φλὸξ (ἐκ τȣ̃ λάω, λάϜω, λαύω, λάβω, λάπω, λάμ-

πω = λαμπρὸς). καὶ ἡ δάφνη δὲ δοκεῖ = δαύνη, δαυνὴ, δαυνὸς = καυςὴ· ὡς καιόμενον τὸ φυτὸν ἐπὶ θυσιῶν. Εἰσὶ δ' οἳ τὸ δάφνη παρὰ τὸ δάπτω φασὶ, διὰ τὺς δαφνηφάγυς δῆθεν μάντεις καὶ ποιητάς· ὡς ἂν εἴποιεν καὶ τὸ laurus=*λαυρὸς, λάβρος (λάπτω). Ἴσως δ' ἄν τις καὶ δαφάνην εἶναι φήσει τὴν δάφνην. ἐκ τῦ δαφάνης = λαφάνης (δα, λα-φαίνω), ὡς καὶ, λάφνη=δάφνη, Αἰολικ. κατὰ τὸ, δάκρυμα,* lacryma.].

Лагáю, Лагáти, *ὅθεν* Вozлагáю. *βλ.* Ложỳ.

*Лáгеръ (*ςρατόπεδον*) *τὸ Γρμ.* Lager, *συγγεν. λόχος, λέχος, ἐκ τῦ λέγω-γομαι, Γρμ.* legen, liegen (Lage, Loge) Лежỳ, *κτλ. λτ.* (lego) lectus (*λέκτος*)=*λέκτρον. ὁ Ἡσύχ· ἔχει καὶ λάγρος, ἢ λαγρὸς = κράβατος* (*ἴσως, ὡς τὰ, λέκρος, λέχρις, λέχριος.*)

Лагýнъ (*κίςη ἀλείμματος, ἐπὶ ἁμαξῶν*) *λάγυνος, λάγηνος. Σ. λαγύνα, Γρμ.* Lägel, *λτ.* lagena, *καὶ* lagoena· (*συγγ. λαγὼν· ἐκ τῦ λάκω, λάχω = σκάπτω διὰ τὸ κοῖλον· ὡς, κύμβη, σκύφος, ἐκ τῦ κύβω=κάω, κάβω, κάπτω, σκάπτω.*

Лáдъ *βλ.* Лáжу.

Лáдія, *Ῥωσσ.* Лодья̀ (*πλοιάριον, σκάφη. ὑποκορ.* Лóдка=*ἐφόλκιον, Σ. βάρκα.*) *συγγεν. λαχὴ* (*λαχία, λακία, κ = δ, λαδία· ὡς, κύκνος, κύδνος*) *παρὰ τὸ λάκω, λάχω=σκάπτω κοιλαίνω* [*διὰ τὸ κοῖλον· ὡς καὶ καράβιον. βλ.* Корáбл· *καὶ λέμβος, λήμβων, ἐκ τῦ*

λέπω (λάπω, γλάφω), λέβος, λήβων. μήποτε δὲ καὶ λέβιον (λέμβιον), λέδιον (β=δ) Ладія;] ἢ (λάζω) λάδιος (λαίδιος, λαιδρὸς=λαβυρὸς, λαμυρὸς=βαθὺς); παῤβ. Γερ. Lade (κιβωτὸς, κάψα).

Ла́дога (λίμνη 'Ρωσσίας, ἀφ' ἧς ἐκρέει ὁ τῆς Πετρυπόλεως ποταμὸς Νευᾶς)· τολμηρὸν ἂν δόξειεν, εἴτις παραβάλοι τὸ Λάδων (ποταμὸς 'Αρκαδίας· ὡς ἐκ τῦ λάδος, λάδας, γεν. λάδαο. καὶ λάδαος, λάδοϝα). ἔςι δὲ τὸ Λάδων καὶ Λάδας, πιθανῶς, συγγεν. λαίδιος (λάδος, λάζω) = λάβρος. 'Εκ τῦ αὐτῦ λάζω (λαίζω) καὶ λαῖτμα, λαῖθμα=λαῖσμα (vorago), ὡς ,, λαῖτμα θαλάσσης. ἀλλὰ καὶ τὸ λτ. lacus (λίμνη) = λάκος, λάκκος = βάθος. [ἡ δ' ὖν Ла́дога φαίνεταί λέξις φιννική. εἴ γε Φίννοι πρῶτοι τὴν χώραν ἐκείνην ᾤκυν. ἢ συγγεν. Ла́дъ, Ла́зу. διὰ τὸν ἦχον? ὡς τὸ Γρμ. See. βλ. Е́зеро.]

Ладо́нь (παλάμη) μεταθ. ὡς ἐκ τῦ (Доло́нь) Дло́нь (βλ. Дла́нь)· ὡς, λακέρυζα, κελάρυζα —. τὸ δὲ Ла́донъ=λᾶδον, λήδανον, λάδανον, λτ. ladanum.

Ла́жу (συμφωνῶ. ἐπὶ μουσικῆς) λάζω, ὅθεν λαλάζω, ἀλαλάζω, κτλ. Ладъ (συμφωνία) λάδος (ὡς ἐκ τῦ λάζω, λάσδω, λάδδω) ἀντὶ λάγος = λάλαγος (λάλαξ), λαγή, λαλαγή, ἀλαλαγή. (λάω, Ла́ю, λάκω, λάσκω.)

Ла́йно (κόπρος) ἐκ τῦ Ла́ю=λέω, ἀντὶ ὀλέω, λτ. oleo, (γ=δ· ὡς, 'Οδυσσεὺς, Ulysses) ὀδέω

= ὄδω, ὄζω, ὄσδω (Λεττ. ohschu), ὄθεν ὀδαλέος, ὀζαλέος, ὄζαινα (ὄζαινος, ὄδαινος, ὀδάϊνος) ὀλάϊνος - νον (ἀποκοπ. τῦ ο, λάϊνον. βλ. Лόно). τὸ δὲ Ῥωσ. Говнὸ (σκώρ)=Ϝόφνος (γόφνος, ὄφνος, ἀντὶ ὄθνος, μεταθέσ.)=ὄνθος (βλ. Вонѧ̀ καὶ Мошы́ль)· ὡς καὶ ὄμφα=ὀσμὴ (Λάκωνες), ὅθεν ὄφα (ὄδω, ὄθω, θ = φ, καὶ φ=χ) ὄχα, Ϝόχα, τὸ τῆς Σ. βόχα (ὀσμὴ, καὶ ἰδίως οἴνυ, καὶ οἰνωμένων, κτλ.)

Лáкомый, Лáкомъ (λαίμαργος) λίχαμος, λίχμος, λίχανος [οἷον λέχαμος, λόχαμος, λάκαμος· ε = α· κ = χ· μ = ν. Ἐκ τῦ λείχω λίχω (ὡς λείπω, λίπω) λίχανος, ὅθεν λίχνος, λιχνάω· καὶ (λίχαμος, λίχμος) λιχμάω, λιχμάζω. τὸ θέμα, λίω· συγγ. λέω (λεύω) λέπω, λάω (λαύω) λάπω, λάκω· ὅθεν „ λακέμεναι, φαγέσθαι (Ἡσύχ.)· καὶ τὸ λέχω ἀντὶ λείχω εἴη ἂν λάχω, αἰολικ· ὡς, λακάνη=λεκάνη]. συγγεν. Локáю.

Лáкоть, Ῥωσσ. Лόкоть (πῆχυς, ἀγκὼν.) = λοξὸς. [λόκος, ὡς λίκος, λίξ, ἐκ τῦ λέγω, λύγω, λυγίζω, λυγὸς, ὡς ἐπικαμπὴς καὶ ἀγκύλος ὁ ἀγκὼν· καθὰ καὶ τὸ ὠλένη, ὦλος ἐκ τῦ ὖλος = κυρτὸς, καμπύλος· καὶ αὐτὸ τὸ ἀγκὼν, ἄγκος, ἀγκάλη, ἐκ τῦ ἄγω ἀγνύω· καὶ τὸ Γρμ. Locke (κίκιννος, βόστρυχος) συγγενὲς τῦ λοξὸς]. βλ. τὰ συγγεν. Лόгъ, Лѧ́кій, κτλ.

*Лáкъ, μσ. λτ. lacca, Γλ. laque, λάκος, ἡ

λάκκος χρωμάτιννος; (Αἰλιν. περίπλ. Ἐρυθρ.) λέξις ξενική.

Лáлъ (ἄνθραξ, ἡ λίθος.) ξενικὸν. ἢ συγγεν. λάω, λεύω (λάμπω· ὡς ἐκ τῦ λίκη, λύγη, λύγδος.) τὸ δὲ λάλλη (ψηφὶς), ψευδὴς παρήχησις.

Ланúта (σιαγὼν) ἴσ. συγγεν ὠλενίτης, ὠλενῖτις, ὠλενίδα, ὠλενὶς (ἐκ τῦ ὦλος, οὖλος, ὅλος, = ἀγκὴ, καμπή· ὡς καμπτὴ ἡ σιαγὼν. οὕτω καὶ τὸ γνάθος ἐκ τῦ γνάω, κνάω· καὶ τὸ γένυς ἐκ τῦ γνύω· καὶ ἐκ τῦ γάμπτω γαμφηλὴ, κτλ.) βλ. Лóно.

Лáнь (τραγέλαφος. Δευτερ. ιδ, 5. καὶ ἔλαφος) ἐ-λὰν, ἐλὴν, ἐλὸς, ἔλας, ὅθεν ἔλαφος. συγγεν. Елéнъ, καὶ Лóсъ.

Лáпа, βλ. Слáбый.

Лапшà, (εἶδος ῥοφήματος, φύλλα, Σ. πέττυρα κοπτά. τὸ συνήθ. μάτζι, ἐκ τῦ μάσσω.) συγγεν. Лéпестъ, Лóпаю, λάπτω, λάψω (λάψα) λάψις, λαπτὸν. Ἕτερον δὲ ἡ τῆς Σ. ἐν Θετταλ. χλαψὰ, χλαψιὰ (= εὖςρα, ςάχεις σίτυ νεαρῦ φρυκτοὶ) παραμορφωθὲν διὰ τῦ λ. ἐκ τῦ καψιὰ, καυσιὰ (καύω): ὡς καὶ (ἐκ τῦ ἕψω, ἑψανὸς) παρὰ Πελοποννη. ψάνη = εὖςρα, ἐκ τῦ εὔω (ἕφω) ἕψω.

Лáрь, Ларéцъ (κιβωτὸς, κιβώτιον) λάρος, πρωτότ. τῦ λάρυξ (λάρυγξ) λάρναξ, λάρκος, κτλ. (τὰ πάντα κοιλότητος σημαντικά. παρὰ τὸ λάω, ὅθεν καὶ λάμος, λαιμὸς, λάμια, κτλ.) Ἰσλ. lar.

Ласкáю (κολακεύω, θωπεύω) λασκάω „ λασκάζει, θωπεύει (Ἡσύχ.)· ἐκ τȣ̃ λάσκω (λαλῶ) λάκω, λακέω, λτ. laceo, illiceo, alliceo, lacto, delecto, oblecto. (ὡς ἐκ τȣ̃ κάλω, καλῶ, κηλέω.). τὸ δὲ Βοεμ. Ласка = ἔρως, ἀγάπη· καὶ Πολων· = χάρις, εὔνοια· καὶ τὸ Σβεκ. älska = ἀγαπῶ, κτλ. ἀλλὰ τούτων ἡ σημασία κλίνει πρὸς τὸ λείχω (λέχω, λάχω) λίχω, λίχομαι, γλίχομαι. ἴσως ȣ̃ν καὶ ἐκ τȣ̃ λέχω, λάχω (λάξω, λάσκω, Лáску) Ласкáю· ὡς τὸ Σ. γαλίφος, γαλιφεύω. βλ. Лáбжуся.)

Лáстица, Лáсточка, ὑποκορ. τȣ̃ Лáста (χελιδὼν) συγγεν. λάσκω (λαλῶ, ἠχῶ) λάζω (λαλάσδω) λάξις (λάσκη, σκ=στ)· ὡς (λάλω) λάλαξ, λάλος· καὶ ὀλολύζω, ὀλολυγὼν (= acredula)· καὶ ἀηδὼν ἐκ τȣ̃ ἀείδω. τὸ δὲ χελιδὼν ἴσως ἐκ τȣ̃ χελίζω (χέλυς, χελύζω, χελυνδὼν, λ = ρ, λτ. hirundo). συγγ. Лáзу, Лáю.

Лáю (ὑλάω, ὑλακτῶ) λάω, πρωτότ. τȣ̃ λάκω λάζω, λάλω· ὅθεν, λαλέω, λαλάζω, ἀλαλάζω, λύζω, ὀλολύζω. κτλ. Ἐκ τȣ̃ λάω, λάζω, λάσδω (λάδσω· σ = ρ) φαίνεται καὶ τὸ λτ. latro (ὑλακτῶ). Τὸ δ' αὖ ὑλάω γίνετ. παρὰ τὸ ὕλω, (ὕω), Βελγ. huilen, Γρμ. heulen = λτ. ululo = ὕλω (διπλασιασμ. ὑλύλω), Γλ. urler. ὑλάζω, ὑλάσκω, ὗλαξ, ὑλακὴ, ὑλάκτης, ὑλακτέω, μεταθ. ἀλυκτέω· ὅθεν καὶ τὰ

νῦν ἐν συνηθ. ἀλυκτῶ.) τὸ δὲ Κτσξ. leuen, Ὀλλ. loeyen = ὠρύεσθαι, ἐπὶ λέοντος.

Лаю, βλ. Лайно.

Лаятель (ἐπίβȣλος, ἐνεδρευτὴς) ὡς ἀπὸ ῥήματος, Лаяю (λαάω) λάω=λεύω (βλέπω). βλ. Лéсть.

Лгу (καὶ Лжу,=ψεύδομαι), Γρμ. lügen, Γοτθ. liugan, Σβεκ. καὶ Ἰσλ. liuga, κτλ. λύγω, λυγόω (λοξόω, λοξȣ̃μαι, ϛρεβλὰ καὶ ȣ̓κ ὀρθὰ λαλῶ). Ὁ δὲ κλεινὸς Adelung παραβάλ. πρὸς τὸ lügen καὶ τὸ λόγος (μῦθος) ἐκ τȣ̃ λέγω, λέξω (λέγσω, λέχσω), ὅθεν καὶ ἡ λέσχη, καὶ ὁ λέσχης (φλύαρος).

Лéбедь (κύκνος) Σερβ. Лабудь, Κροατ. labud, κτλ. ἀρχ. Γρμ. alp, alap, elpiz, Σξ. olb, elps, elbsch. ἐκ τȣ̃ αρχαίȣ elbis Ἰσλ. elf, Νορβεγ. elv (ἔλβις, ἄλβις, ποταμὸς) καὶ Σλαβ. Лаба = Elbe, ὁ Ἄλβις, λτ. Albis (Γερμαν. ποταμὸς). τὸ δὲ Ἄλβις ἴσως συγγενὲς τȣ̃ ἑλληνικȣ̃ Ἀλφειός· (τȣ̃το δ' ἔϛιν εἰπεῖν, ὅτι παρὰ τὸ ἄλφω = ἄλθω = ἄλδω; κατὰ τὸ „ὕδωρ ἀλφεσίβοιον, καὶ ἀλπνὸς, κτλ.)· ἢ καὶ τὸ elbe, Albis (ὁ ποταμὸς) καὶ τὸ Лебедъ = albus, ἀλφὸς (μεταθ'. labus, Лабудь, Лéбедь). παῤβλ. τὸ Φοινικ. καὶ Ἑβρ. laban = ἐλευκάνθη, albus fuit· ὅθεν καὶ ὁ Λίβανος, τὸ ὄρος, ὡς λευκὸν ἐκ χιόνος, fidum nivibus, (Τάκιτ. Ε. ϛ. βλ. καὶ Στράβ. ιϛ. σελ. 756.). τῆς αὐτῆς παραγωγῆς καὶ ἡ λίβανος, ὁ λιβανωτός. Συν. λιβάνι,

Ливáнъ. οὐ παρὰ τὸ, λίβω, λείβω. βλ. ʻΡείμ. λ. λίβανος.

Лебедà, Σερβ. Лободà, συνήθ. λοβοδιὰ, chenopodium rubrum, καὶ atriplex hortensis (ἴσ. συγγεν. λείβω, λειβάδιον, οἷον λειβαδία, ὡς ὑδροχαρὲς τὸ φυτὸν.) βλ. Левáда.

Левáда, λειβάδα,-βάς, λιβάδιον (λειμὼν, λείβηθρον, pratum). βλ. Лыва.

*Левкáсъ, λευκὰς, λεύκωμα (ζωγραφικ.) καὶ Лѐвкáшу, λευκάζω. καὶ

*Левкóй, λευκόϊον. (βλέπε ευ = εβ.)

Лéвъ, λέϜ-ων, λείων, λῖς. λτ. leo, Γλ. lion, Γρμ. Löwe, ἀρχ. leu, κτλ. καὶ ʻΕβρ. laisch. Львúщъ, ὑποκρ.. Львúчищъ, λεοντιδεὺς (ὡς λυκιδεὺς, κτλ.) ʻΡωσ. Лéвикъ, σκύμνος λέοντος = λεοντίσκος (καὶ οἷον ἐκ τῦ λῖς, λιϜΐσκος).

Лéгкій, Легóкъ (ἐλαφρὸς) ἐ-λαχὸς (α=ε, καὶ χ = γ, λεγὸς) = ἐλαχὸς = ἐλαφὸς, (φ = χ· ὡς ὄφις, ὄχις, ἔχις.) ὅθεν (ἐλαφερὸς) ἐλαφρός. (ἔςι δὲ καὶ τὸ ἐλαχὸς-χὺς, καὶ τὸ ἐλαφὸς ἐκ τῦ ἐλάω). ἢ λαιφὸς (λαιχὸς) ἐκ τῦ λαιϜὸς, λαιὸς = λεῖος· ὅθεν τὰ λατιν. laivis, levis. (ἐκ τῦ λαιὸς, ὁ λεῖος, καὶ τὸ ἔλαιον, προσθέσει τῦ εὐφωνικοῦ ε). παράβ. Σκρ. lesga, leka, Γαλ. leger, Γρμ. leicht, τῦτο δὲ ὁ σοφὸς ʻΡείμερ. συγγενὲς εἶναι οἴεται καὶ τῦ licht, (βλ. λ. φαικὸς). ὡς καὶ τὸ λεῖος (λέω), συγγεν. (λέω, λεύω) λευκὸς.

Лежу̀ (*κεῖμαι· ж = γ*) *λέγω = λέγομαι.* (*ἐκ τȣ̃ λέγω, τὸ Ἰωνικ. λέγω, κυρίως = λέγομαι, κατακλίνομαι, κάθημαι· ὅθεν = παύομαι.*) *Γρμ.* legen, liegen, *κτλ. καὶ τὸ λτ.* lectus = *λέκτρον, ὡς ἐκ τȣ̃* lego. *βλ.* Ложу̀.

Лéдъ (*πάγος*) *Λιθ.* liadas, *Λεττ.* lieddus, *λεάδα, λεδὰ* (*Ἡσύχ·*) = *λέα, λαιὰ* (*πέτρα· ἐκ τȣ̃ λάας, λᾶς*), *συγγεν.* (*λαιὸς, λεῖος, λισσὰς, λισσὸς, λὶς, λίω, λίθος*) *λιττὸς* (*βλ. Ῥείμ. λ. λῖς*).

Лекáло (*ἐγκοπεὺς, ὄργανον λιθοξοϊκὸν*), *ὡς ἀπὸ θέματος* Леку̀ = *λάκω* (= *ῥήσσω, κόπτω*) *λακερὸν, συγγεν.* Локáю, Лочу̀ (Локу̀, = *λάκω = λάπω, λάφω = γλάφω, γλύφω*) *ὡς καὶ, γλύφανον, γλυφεῖον.*

Лелѣю (*καταψάω, συνήθ. χαδεύω*) *συγγεν. λειόω* (*ἐκ τȣ̃ λεῖος, λέω, λίω· οἷον λιλίω, λιλέω, διπλασ· ὡς, ἐκ τȣ̃ λάω, λαίω, λιλαίω, ὅθεν τὸ τῆς Σ. παρὰ τοῖς κατὰ τὸν Πόντον, λελεύω = λίσσομαι, λιτανεύω, δέομαι*).

Лéмехъ, Лéмешъ (*ὕννις*) *συγγεν. λάμιος = πρίων* (*Ἡσύχ.*). [*λάω, λίω, ὅθεν λίμω, ἀφ' ȣ̃ ἔμεινε τὸ λτ.* lima (*ῥίνη*). *τὸ δὲ λίω=λέω, λέϜω* (*λέβω*), *λέπω· ὡς καὶ λάω, λάϜω* (*λάβω*), *λάπω, λαπάζω, λάφω, γλάφω· καὶ λύω, λύϜω, Ϝλύφω, γλύφω, κτλ.* (*ἐπὶ κοιλώσεως, καὶ γλυφῆς, καὶ ῥήξεως*). *Τοῦ λίμω, συγγεν. τὸ* Ломлю̀ (Лому̀) *οἷον λάμω* (*α = ο*) *ἐκ τȣ̃ λάω· ὅθεν καὶ λάμος, λάμια* [*βόθρος*, vo-

rago, lamia), *καὶ*, *τὰ λάμια = γῆς χάσματα*, fauces· *καὶ νῦν παρὰ τοῖς Ποντικοῖς ἐν τῇ Χαλδίᾳ καὶ Τριπόλει, λάμιν = ὄρυγμα, μεταλλεῖον, τὸ ἄλλως, λαγοίμιον* (*λαγὸς οἶμος*)· *ἢ λαγύμιον ἀντὶ λακύμιον* (*ὡς ἐκ τοῦ λάκος, λάκκος*), *καὶ Τουρκ.* lagim.]

*Лéнтіе, *λέντιον*, *τὸ λτ.* linteum· *ὅθεν* Лéнта (*ταινία*). *Ἐκ τοῦ λῖνον, λίνεον, λινοῦν.*

Лéнъ, *λῖνον*; *λτ.* linum. *Γλ.* lin, *Γρμ.* Lein.

Лéнесть (*ῥάκος, ῥῆγμα, φύλλον ἄνθους.*) *λέπος, λεπὶς* (*λέπω, λεπίζω, οἷον λεπιςὸν*) *συγγ.* Лóпаю.

Лепечу̀ (*τραυλίζω*), *Γρμ.* lispeln, *Σβ.* lispa, *Δαν.* lespe, *κτλ. λαπίζω, λάπτω, λάπω, ὡς τὸ Γρμ.* (labbern, schlabbern) labbrig, schlabbrig = nugax, nugari (*φλυαρεῖν*). *κατὰ τὸ*, plappern, plapprig· *ἀπὸ τοῦ ἤχου δηλονότι τοῦ ληροῦντος, ὅθεν καὶ ἐπὶ τοῦ τραυλίζοντος τὸ λαπίζειν. Πρὸς τὸ Γρμ.* lispeln, *ὁ Ἀδελόγγ. παρέβαλ. τὸ „ λισπὴ γλῶσσα* (*Ἀριςφν.*) *ἐκ τοῦ λίσπος = λισσὸς, λεῖος, τετριμμένος.* (*βλ. Ῥείμ. λαπιςὴς, καὶ λάβρος*).

Лéсть (*δολιότης, πανουργία, κολακεία*) *λίσθος* (*λέσθος. ι = ε, ὡς, λέκρος, λίκρος· λέγνη, λίγνη· μίνθα, μένθα*, mentha · linteum, *λέντιον*). *ἐκ τοῦ λισσὸς, λίσπος, λίσφος, ὅθεν ὄλισθος* (*φ = θ*), *καὶ ὄλισβος, καὶ λίσβη, ἀλίσβη = ἀπάτη. τὸ δὲ λισσὸς παρὰ τὸ λίω, λεῖος, λίς.* (*βλ. Ῥείμ. λ. ὄλισθος*).

παῤβλ. τὸ Γρμ. List, Γοτθ. liutei. τῦτο δὲ κατά τινας παρὰ τὸ Lauschen = λαύσσειν, λεύσσειν· (βλ. Adelung). Льщу̀, Σλαβ. Лщу̀ (κολακεύω, ἀπατῶ) λίσσω (λίζω), λισσόω (ὅθεν λίσωτρον, λίςρον) καὶ, λίσθω, λισθέω (ὄλισθος, ὀλισθέω). τὸ ζ = σδ = σθ, 'Ιωνικ. ὡς, λάσθω = λάσδω = λάζω, κτλ. οὕτω καὶ λίζω, λίσθω, λίσθος (ὄλισθος) Лéсть, List. βλ. Лйсть.

Лечу̀ (ἵπταμαι) λέτω = λάτω, λατύω, λατύσσω „ λατύσσει, πτερύσσεται, νήχεται, τινάσσει. 'Ησύχ. (ἐκ τῦ λατάσσω, συγγεν. λάκω καὶ λάζω=λακτίζω. διὰ τὴν κίνησιν τῶν ἱπταμένων). 'Εκ τῦ λάζω, λάκω, λακέω, καὶ τὸ Σ. παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν Τριπόλει) λαγκεύω=πηδῶ, (ὡς καὶ λάχτα, παρὰ τοῖς αὐτοῖς, ἡ λάκτισις, λάκτη, λάγδη). καὶ τὸ παρ' ἄλλοις λακταρῶ = ἀσπαίρω, (ὡς ἐκ τῦ λακτηρὸς = λακτικὸς)· ἀλλὰ καὶ τὸ Θετταλ. λαγκάζω (ἐπὶ ςρεμμάτων καὶ ἐξαρθρώσεων· οἷον " ἐλάγκαξε τὸν πόδα, τὸ δάκτυλον) ἐκ τῦ λακάζω, λακέω (κόπτω, ἀράσσω)· ἄλλο δὲ τὸ λαγγάζω, καὶ λογγάζω (βλ. Лу́гъ, καὶ 'Ρείμ. λ. λάκω). τὸ Лечу̀ φαίνετ. συγγ. τῦ Лѣзу.

Лéщадь (πλὰξ λεία καὶ λευκὴ) λισσάδα, λισσὰς. ἐκ τῦ Лщу̀. βλ. Лéсть.

Ли (ἆρα; μή; ἐρωτηματ.)=νὶ (ὡς τὸ παραπληρωματ. ἐγώνη, ἐμένη). ἢ μᾶλλον=νὺ, νὺν, λατ. num; (λ = ν· ὡς, Боль, πόν-ος. λίτρον,

νίτρον. κτλ.). Ἐν τῇ διαλέκτῳ τῶν νῦν Λακώνων, ἢ Καυκώνων (Τζακώνων) τίθεται τὸ νὺ συνεχέςατα μετὰ τῶν ῥημάτων ἐπὶ ἐρωτήσεως, ὡς καὶ παρὰ τοῖς Σλάβοσι καὶ Ῥώσσοις ἀείποτε τὸ Ли· οἷον, ἐνέντσερε νυ; (τὸ ρ = ς, λακωνικῶς = ἔνεγκες, ἤνεγκες;)· δάτσαρέ νυ; (δάκαρ; ἐδάκας = ἐδάης = ἐκάης, συνήθως ἐκάηκες; ἐκ τȣ̃ δαίω). ποίτσερέ νυ; (ποίησερ=ποίησας, ἐποίησας;) Здѣлали? κτλ. ὡς τὸ „τί νυ μ' ἔτικτες; = τί μ' ἐτικτέςνυ; καὶ τὸ νὺν, χωρὶς ἐρωτηματ· „εἶά νυν, φέρε νυν, σπεῦδέ νυν, ἐπεὶνυ, τῷ ὄνυ, κτλ.

Лижу̀, λίζω = λίγω (ζ = γ· ὡς, ὀλίζον, ὀλίγον.) = λίχω, λείχω, καὶ λίγω, λίγγω, Λτ. lingo, Γρμ. lecken (Οὐλφίλ. laeguan), Γλ. lecher, Ἰτ. leccare, lecco, Λετ. lohku, Λιθ. laku, Καρν. lishem, Σλοβακ. lizem. κτλ. καὶ Ἑβρ. lachach, lak. — Лижа́ніе (λειχὴ) λιχανεία (ὅθεν λιχνεία), κτλ. ἐκ τȣ̃ λίχω, γλίχω, τὸ Σ. γλίφω (φ=χ. βλ. Ла́бжуся).

Ли́къ, λῆκη, λάκη, (φωνὴ χαρᾶς· καὶ αὐτὸς ὁ τῶν εὐφραινομένων καὶ ψαλλόντων χορὸς). παρὰ τὸ λήκω, λάκω, ληκάω, Лику́ю (εὐφραίνομαι, ὀρχȣ̃μαι) „ληκᾶν τὸ πρὸς ᾠδὴν ὀρχεῖσθαι (Ἡσύχ.). Καὶ τὸ Γρμ. lachen (γελᾷν)=λάκεν, λακεῖν (ἠχεῖν), ὡς ἐκ τȣ̃ ἤχȣ τȣ̃ γέλωτος· καθὰ καὶ τὸ (χλίζειν) κιχλίζειν (kichern)· καὶ τὸ (χάζω) καχάζω, καγχάζω, cachinor, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. γλαύσσω.

Ликъ, *καὶ* Лицѐ (*πρόσωπον, ὄψις*) *συγγεν. λύκη, λύξ, λυκὸς, (ἐκ τῦ λύω, λεύω, λεύσσω, ὡς λεῦσσον, λευςὸν), Γρμ.* Ant-litz. (*ἐκ τῦ ἀρχαίȣ* litan = *λεύσσειν*). *παρ̀ Οὐλφίλ.* luz, ludia (*ὄψις*), *'Ισλ.* lit. *κτλ. Οὕτως ἐκ τῦ φάω, φάξ (φάκκες = ὀφθαλμοὶ) τὸ λτ.* facies (= *ὤψ, πρόσωπον*). *βλ. καὶ* Лу́чъ.

*Ли́лія (*κρίνον*) *τὸ λτ.* lilium, *λίλιον = λείριον (λ = ρ· ὡς κρίβανος, κλίβανος· αλφὸς, ἀῤῥφὸς, ἀῤγὸς.), Γρμ.* Lilie, *Γλ.* lis, *'Ιτ.* giglio, *κτλ.*

*Лима́нъ, *λιμὰν = λιμὴν· ὅθεν καὶ τὸ Τȣρκ.* liman, iliman.

*Ли́нія, Линей, *τὸ λτ.* linea (*γραμμὴ*) *Γλ.* ligne, *Γρμ.* Linie, *ἐκ τῦ λινέα (ἐλλειπτ. χορδὴ, σειρὰ), λίνεος, λτ.* lineus, (*λῖνον*)· *ὅθεν*, Линéйка (*εἶδος ὀχήματος ἀςεγάςȣ, ἀπὸ τῦ κατὰ λινέαν (γραμμὴν, σειρὰν) καθῆσθαι τὰς ὀχȣμένȣς ἀντινώτȣς ἑκατέρωθεν (οἷον λινεακή*).

Линя́ю (*τριχοῤῥυῶ. καὶ ἐπὶ χρωμάτων ἐξιτήλων=ἐξαλείφομαι) συγγεν. λει(ν)όω, λειόω, λεῖον, λισσὸν ποιῶ. Ἔςι δὲ καὶ λεγνεύω (συνήθ. λιγνεύω) = ἰσχναίνω, -νομαι· καὶ λεγνὸς (λιγνὸς) = ἰσχνὸς, ὠχρὸς = λειρὸς ('Ησύχ.). τὸ δὲ λίνω (ὅθεν ἀλίνω, ἀλείνω, λτ.* lino, Льну̀) = *ἀλείφω. ὅθεν καὶ ἀλινὸν = ἀμαυρὸν ('Ησύχ.). 'Εκ τῦ λίω, καὶ τὸ λίπω, λείπω (λείφω, λίφω, ἀλείφω), καὶ τὸ λίνω,*

καὶ τὸ (λεῖος) λειόω, λισσὸς, λισσόω, κτλ. πρόσθες καὶ τὸ λτ. livo *(λίϝω, λίφω) ὅθεν* livisco, oblivisco,-scor *(=ἐπιλανθάνομαι, παρὰ τὸ λάθω, λήθω, ὅθεν τὸ* lateo, *λαθέω) ὡς ἐκ τοῦ* olivo *= ἀπαλίφω· ἐκ μεταφορ. τῶν ἐξαλειφομένων διὰ τῆς τρίψεως. Παρὰ τὸ λίπω, λείπω (ἀλείφω) καὶ τὸ λείπω, λίπω, λίμπω, λιμπάνω (ἀφίημι, κυρίως, κολλῶ = Γρμ.* bleiben = be - leiben, leiben, liben, *Γοτθ.* lifnan, *'Αγγ.* léave). *ὅθεν πάλιν μεταφορ. τὸ* Забывáю *(ἐπιλανθάνομαι.* Забываю) *= ὀπίσω γίνομαι, ἀπογίνομαι, ὑστερῶ, λείπομαι (ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀπολειπομένων καὶ ὑστερόντων τινὸς. οἱ δὲ μνημονεύοντες συντρέχουσι καὶ ἀκολουθοῦσιν οἷς ἐν μνήμῃ φέρουσιν· ὁρμὴ γάρ τίς ἐστι καὶ μένος ψυχῆς ἡ μνήμη). βλ.* Бываю.

Лйпа *(φιλύρα) συγγεν. λεπὰς, λεπὶς, λέπυρον* = liber *= βίβλος, βύβλος, ὁ φλοιὸς τῆς φιλύρας· ὡς καὶ φιλύρα πάλιν* = liber, *βύβλος = λεπὶς, φλόος, φλοιὸς δένδρου, Γρμ.* Bast. *βλ.* Болóнъ.

Лйпкій, Лйпокъ *(γλίσχρος, κολλώδης) λίπος, λιπὸς = λιπήεις, λιπαρὸς.* Лйпну *(κολλῶ· ὡς ἐκ τοῦ* Лйпу) *λίπω, λίφω, λείφω, ἀλείφω, συγγεν.* Льнý. *βλ. καὶ* Линяю.

Лйстъ *(φύλλον) λίσθον = λίσφον, λίσπον. ἢ λίψ (λίς· ψ = πσ = στ· ὡς ψιὰ, στία, Γρμ.* Stein· *ψάρ,* staar, *κτλ.), ὅθεν λίσπος, λίσφος*

= λεῖος (λίω) ὡς ἐκ τῆς λειότητος· καθὰ καὶ Γρμ. Blatt = πλατὺ, πέταλον. τὸ δὲ Λεττ. lapas (φύλλον = Γρμ. Laub, Γοτϑ. lauf) = λέπας, λέπος, λεπὶς. [Ἐκ τᴕ̃ ὕω (ὅθεν ὕλη, ὕλα, ὕλϝα, λτ. sylva, ὡς καὶ [ὕλον] σύλον, χσύλον, ξύλον· ἢ τᴕ̃το ἐκ τᴕ̃ ξύω) μετὰ τᴕ̃ ϝ, τὸ φύω, ὅθεν φύλλον, λτ. folium. φυλλὶς, κτλ. ἀλλὰ τὸ Лúсть οὐδὲν πρὸς τὸ φυλλὶς, φυλὶς, ὑλίς]. Листопáтъ παρὰ τοῖς Σλάβοσιν ἀρχαίως ὁ Νοέμβριος = φυλλοπετὴς, φυλλοβόλος· διὰ τὰ φυλλοῤῥοᴕ̃ντα δένδρα. βλ. Лéсть.

Лúсъ, Лисà (ὑποκορις. Лисúца, ἡ ἀλώπηξ.) συγγεν. λὶς (ὁ λέων). οὐ γὰρ = λὶς, λισσὸς (μεταφορ. πανᴕ̃ργος· ὡςτὸ, κερδώ. [Ἐκ τᴕ̃ λάω, λέω (λεύω, λεύσσω) ὁ λέων· καὶ ἐκ τᴕ̃ λύω, (= λέω, λεύω) λύκη, ὁ λύκος. ἐκ δὲ τᴕ̃ λίω (= λέω, λεύω) λὶς, πάλιν ὁ λέων, καὶ αὐτὸ τὸ Лисъ, ἡ ἀλώπηξ. ἴσως ἀπὸ τῶν γλαυκῶν καὶ χαροπῶν ὀμμάτων, καὶ τᴕ̃ χρώματος· αἴθων γὰρ προσαγορεύεται ὅ, τε λέων, καὶ ἡ ἀλώπηξ (ἤτοι πυῤῥὸς, ξανθὸς, burrus, robeus, rubeus, rufus, ὡς τὸ Γρμ. brandgelb, feuerroth, gelbroth) διὰ τὸ λυκοειδὲς (λύκης = φωτὸς, lucis, Лучà, ὅμοιον) τῶν τριχῶν. Αὐτὸ δὲ τὸ ἀλώπηξ, ἡ καὶ ἀλωπὼ (συνήθ. ἀλωπᴕ̃) ἴσως ἐκ τᴕ̃ λῶβος, λώβη, λώπη (λωβάω· ἢ, κατὰ Λεννέπ. λωπήσσω, ἀντὶ λοπίζω, λέπω· ὡς καὶ καφώρη ἐκ τᴕ̃ κάφω, σκάφω).

ἢ μᾶλλον, παρὰ τὸ λοβὸς, λόπος, λῶπος (τὸ δέρμα· ὡς καὶ λέπος, λεπορὶς = λτ. lepus, oris, ὁ λαγὼς), λώπηξ (μετὰ τῦ εὐφωνια, ἀλώπηξ) λώπης, μεταθ. ὤλπης, Ϝόλπης, ὅθεν τὸ λτ. volpes, vulpes· καθὰ δὴ καὶ τὸ Βόλкъ, Ϝόλκος (ὕλκος, λύκος) καὶ, κ = π, λτ. lupus, μεταθ. ulpus, Ϝulphus, Γρμ. Wolf. βλ. Βόлкъ καὶ Рысъ (λύγξ.).

Ли́хва (τόκος ἄνομος δανείυ) συγγ. Лихі́й (λύγϜα, λυγὴ=πονηρία, βλάβη). τὸ Γοτθ. laihvan (δάνειον), leihvan (δανείζεσθαι) λήβω, λάβω (λαίβω), λαβὴ (ληϜβὴ) λῆψις? ὡς ἐκ τῦ λαμβάνοντος τὸ δάνειον, ᾧ ἕπονται οἱ τόκοι, καὶ ὃ δίδωσιν ὁ διδὺς ἐπὶ τὸ λαβεῖν, ἀπολαβεῖν· καθάπερ ἐκ τῦ διδόντος τὸ (δάω = δόω, да́ю, δάνω, dono) δάνος, δάνειον.

Лихі́й, Ли́хъ (πονηρὸς, κακὸς) λοίγιος, λύγιος, λυγὸς, λυγρὸς (ἐκ τῦ λύζω, λύγω, lugeo, luctus, luctuosus). ἢ πιθανώτ. λυγὸς (λοξὸς) λίκος, λίξ, λίγξ. ὅθεν, Лихую, λυγέω, λοξῦμαι (δολιεύομαι, κτλ.) βλ. Лука̀, Лгу̀.

Лиша́й, λειχὴν (ш = χ.) Lichen.

Лиша́ю (ςερῶ) οὐκ=λήσσω (ληΐζω), ἀλλ' ἐκ τῦ Лихі́й.

Ли́шше (περιττῶς, μάτην) ἴσ. συγγεν. Лщу̀ (λίζω) λισσὸν, συγγ. λοιπὸν, λειψὸν, λειψὸς, ἀντὶ λοιπὸς, λοιπὸν (λείπω). βλ. Линя́ю.

Ли́шь, μόλις, καὶ ἀποκοπ. λίς? (ὡς λέὡς=τελέως. καὶ πάλιν, βρῖ=βριθὺ. λί=λίαν. κτλ. βλ. Στράβ. Η, 364.). ἢ λίξ, λίγδην (λίζω, Лижу̀).

Лицѐ, *βλ.* Ли́къ.

Лію̀, *καὶ* Лью̀, *λίω*, *καὶ λύω.* [*ἐκ τῦ λίω καὶ τὸ λίϝω, λίβω, λείβω, λτ.* libo. *ὅθεν* Изліяю, Изливаю (Ливу̀,-ваю) *ἐκχέω* (*οἷον ἐκλειβάω, ἐκλείβω*)· *τῦ δὲ λίω, συγγεν. τὸ λύω,* Лью̀ (*ἀναλύω, χωνεύω*)· *καθὰ πάλιν τῦ λίω, λίβω, λίπω* (*λίκω, π=κ*) *τὸ λτ.* liquesco, liquo, *ὅθεν καὶ τὰ ἴκμη, ἰκμὰς, ἰχὼρ = λτ.* liquor, *κατ' ἔκπτωσιν τῦ λ. ὡς, εἴβω=λείβω, ἰκμάω=λικμάω*]. Ли́вєнь (*ὄμβρος*) *λίβων, λείβων = λιμβρὸς* (*λιβερὸς*) *ὅθεν λτ.* imber (*ἐκπτώσ. τῦ λ. βλ.* Огнь, *καὶ* Ѻбразъ).

Лобзаю, Лобызаю, Лобзу̀, (*φιλῶ τοῖς χείλεσι*) *λάψω* (*α σκοτεινὸν = ο, λοψῶ*) *λάπτω, λάπω, λαπίζω* (*Γρμ.* labben, schlappen), *ὡς τῦ φιλοῦντος οἷον λάπτοντος, ἢ* (*λάβοντος*) *λαμβάνοντος τοῖς χείλεσι. καθὰ καὶ τὸ φιλῶ, φίλος, πιθανῶς ἐκ τῦ φίω=φύω, φύομαι ἐμφύομαι* (*ι=υ· ὡς καὶ φύω=φίω, λτ.* fio). *τὸ δὲ λάπτω ἐκ τῦ λάω, λαύω, λάβω, λάπω, ὅθεν καὶ τὸ λτ.* lambo (*λάπτω*), *καὶ* labium (*τὸ χεῖλος*), *Γρμ.* Lippe, *κτλ. καὶ Περσ.* lab. *Ἐκ τῦ λαύω* (*λάβω*) *καὶ τὸ λάμος* (*λαιμὸς κτλ.*) *λάμιον* (*χάσμα*), *ὅθεν ἴσως* ($\beta = \mu$) *τὸ* labium, *ὡς ἐκ τῦ χάω, χέω, τὸ χεῖλος* (*ἢ χαῖνον, καθὰ καὶ τὸ* Гу́ба, *γύπα, γύπη*), *ὁ γὰρ δήπυ παρὰ τὸ λείχω, λεῖχος, καὶ μεταθ. χεῖλος, ὡς τινες ᾠήθησαν, κατὰ τὴν δοκῦσαν συγγένειαν τῦ λτ.* lambo *πρὸς τὸ* labium.

Лóбъ (*Σλαβ. κρανίον. 2, μέτωπον*) *λόβος* = *λόφος*.

Ловлю́ (*θηρεύω. ὡς ἀπὸ τȣ̃* Лову̀) *λάβω* (*α* = *ο*, *λόβω*) *λάμβω*, *λαμβάνω. πρβλ. Σανσκρ.* labomi, laboo, laboti, *Ἑβρ.* lafat. *κτλ.* Ловéцъ, Лови́тель (*θηρευτὴς*) *οἷον λαβητὴρ* (*ὡς λωβητήρ*) = *λήπτης· καὶ λάβης* (*κυνὸς ὄνομα, ἐκ τȣ̃ λάβω· ὡς καὶ δάκης ἐκ τȣ̃ δάκω. κατὰ τὸ Λάχης, λάχω, κτλ.*). *Ἐκ τȣ̃* Ловлю́ *φαίνεται καὶ ὁ* Ловáть, *ποταμὸς ἐκβάλλων εἰς* Ильмень, (*βλέπε τὴν λέξιν.*) *οἷον Λαβάτης, Λάβης* (*διὰ τὴν ἰχθυοθηρίαν*). *ἢ τȣ̃το συγγενὲς* Ливáю (Лію) *ὡς λειβάς. ἢ λοϝάτας, λȣάτης, λȣ́της*, = *Λȣ́σιος* (*βλ.* Лу̀жа) *ἐκ τȣ̃ λόω, λȣ́ω, λτ.* lavo, *συγγεν. λύω, λίω,* Лію̀.

Лóгъ (*κοίλωμα*). Лóгово (*γύπη, φωλεὰ θηρίȣ*). Ложжу̀ (*κοιλόω*), *λάκω, λάχω* (*λάγω, χ* = *γ* = *ζ, λάζω, α* = *ο, λόζω*) *ὅθεν λαχὴ, λάκος λάκκος, λάκκη, λάγκη* (*ἀφ' ȣ̃ συνήθ. λαγκάδιον* = *κοῖλος τόπος ἐν ὑπωρείᾳ* = Лощи́на) *καὶ λόγχη* = *λάκκος* (*λόχος, οἷον λόγοϝος*) Лóгово, Логъ. *Πρβ. Γρμ.* Loch, Lache, *λτ.* lacus, lacuna, *κτλ. Ἐκ τοῦ* Лóгъ (Лóжъ) Лóжица, *ὑποκορ. καὶ Ῥωσσ.* Лóжка (*κοχλιάριον, λτ.* cochlear, *Γλ.* cuillère) *λάκος* = *λέκος* (*κοῖλόν, τι, τρυβλίον. οὕτω καὶ λέκη, λόκκη, λεκὶς* (*κ* = *γ· λέγη, λόγη, -γίσκη,* Лóжа, -жка). *τὸ Γρμ.* Löffel *συγγεν.* (*λάφω, λάπω, λάβω, λέπω*)

λόπος, λοπὰς, καὶ λαβὶς (μικρὸν κοχλιάριον, συνήθ. λαβίδα). βλ. Лáбазъ, καὶ Ломлю.

Ложу̀ (κλίνω, κατακλίνω, κατατίθημι) λογῶ (λογέω, ἐκ τȣ̃ λέλογα) λέγω, (ὅθεν Лагáю, Лагáти, Возлагáю, κτλ. α = ο). Лóже, λόχος = λέχος (λέκτρον). εἰς τὸ λόχος ἀνήκει καὶ τὸ λτ. locus (τόπος, ἐν ᾧ δηλονότι κεῖνται τὰ πράγματα), Γλ. loge, κτλ. Ложесна̀ (μήτρα), ὡς λοχία, λοχεύουσα. Налóжница (παλλακὶς) = ἄλοχος, ὁμόλεκτρος, κτλ. βλ. τὸ συγγεν. Лежу̀, καὶ Лáгеръ.

Лоза̀ (κλάδος, κλῆμα, ὄσχος) λυγὴ, λυγὰ [οἷον λυζὰ, λοζὰ, γ = ζ, υ = ο· ἐκ τȣ̃ λυγὸς (= λυγισὸς), λύγος, πᾶν τὸ θαμνῶδες καὶ λυγισόν.] συγγ. Лука̀, Лóхъ, κτλ.

Локáю, Лочу̀ (λάπτω) οἷον λακάω, λακῶ, λάκω [κ = π. βλ. Лóпаю) = λαπάω (λαπάζω) λάπω, ὅθεν λάπτω, λτ. lambo (ἐκ τȣ̃ λάπω, μετὰ τȣ̃ μ. ὡς ἐκ τȣ̃ λάβω, λάμβω), Κτσξ. schlappen· [α = ο, καὶ ω· ὡς, λώβη, labes κτλ.]

Лóкоть, βλ. Лáкоть.

Ломлю̀, Ломáю (θραύω, κλάω, ἐκ τȣ̃ Лому̀) λάμω· (ὡς ἐκ τȣ̃ λίω, εἶπον λίμω, ὅθεν τὸ λτ. lima· οὕτω φαίνεται καὶ ἐκ τȣ̃ λάω, λάμω)· ὅθεν Лóмъ (θραῦσμα) οἷον λάμος = λάκος, ῥάκος. [λάω, λέω, λίω, λόω, λύω, ἐπὶ σημασίας ξέσεως, ῥήξεως, κοιλώσεως, συγγενῆ· ὅθεν, λάκω, λάπω, λέπω, λίπω, λίζω,

κτλ. βλ. Лémехъ καὶ 'Ρεἰμ. λ. λέπω. ἴσως δὲ τὸ Ломлю̀ (Лому̀) = (Лóпу) Лóпаю π=μ. ὡς, πεδὰ, μετὰ]. παῤβλ. Γρμ. lähmen (παραλύειν, χωλεν, θραύειν, κτλ.)

Лóно (κόλπος) λῶνος, μεταθ. ἐκ τε ὤλνος, ἀντὶ ὤλενος, ὠλένη, ὅθεν καὶ τὸ λατ. ulnus, ulna. ἐκ τε ὦλος, ὠλὴν, Γοτθ. alleina, Γρμ. Ellen, 'Αγγλ. ell. Δαν. aln, alen, 'Ιτ. alna, Γαλ. ἀρχ. aulne, ὅθεν τὸ aune (πῆχυς). 'Η δὲ μετάθεσις τε Лóно ἐκ τε ὤλνος, ὡς τὸ λέμινς, ἀντὶ ἔλμινς· „ λέμινθες, ἔλμινθες ('Ησύχ. ὅθεν αἱ συνήθ. λεβίθες, θ = μ.). 'Ο 'Ησύχ. ἔχει καὶ, λίνος = ὄλινος, ὄλενος. Κύπριοι (=ὤλενος) κατ' ἀποκοπὴν· ὡς „ λέβινθος = ἐρέβινθος (συνήθ. ῥεβίθι, ῥοβίθι), 'Ιλεὺς = 'Οϊλεύς, ἴξαλος=ἀΐξαλος. κτλ.

Лопáтa (πτύον) λοπάδα, λοπὰς (λέπω, λάπω, λάφω, γλάφω, διὰ τὸ κοῖλον τε πτύε. ὅθεν, ὡς ἐκ τῆς ὁμοιότητος) 2, ὠμοπλάτης (ὡς καὶ Συνήθ. κουτάλα = κοτύλη, ἡ ὠμοπλάτη). 3, = λοπὸς, λέπος, λέπυρον, (ὡς λεπαςὴ), συγγ. Лóпость.

Лóпаю (θραύομαι, ῥήγνυμαι) λαπέω = λακέω λάκω. (π = κ· ὡς, λίμπω, linquo. ἵππος, ἴκος, ἴκϝος, equus· πέμπε, quinque). Лóпанецъ (χύτρα τεθραυσμένη) οἷον λάπανον, ἀντὶ λάκανον, ἢ λάξανον [ὅθεν συνήθ. λάτσανον, λατζανίζω· ὡς τραύξανον, λείψανον, κτλ.

εἰς ανον) = λάκισμα, λακὶς, λάκος, Γρμ. Laken, λακερὸν, ὅθεν λτ. lacer, lacerus, lacero.

Лóпостъ, λόπος, λὸφος (ἄκρον πίλου.) 2, λόπος, λοπὰς (τὸ πλατὺ τῆς κώπης). βλ. Лопáта.

Лóпотъ (παλαιὸν ἱμάτιον) λῶπος (λάπος) λάφος, λαῖφος „ λαίφε' ἔχοντα ('Οδ. Ν. 399.). Γρμ. Lappen (ῥάκος) καὶ Lumpen, 'Ισλ. lapp, κτλ. συγγεν. Лóпаю.

Лóскутъ (ῥάκος) λάσκος, λάξος, ἀντὶ λάκος, λακίς. [λάκω, λάζω, λάξω (λάκσω, λάσκω.) λτ. laxo (χαλῶ), ὅθεν λαγὼν, λαγαρὸς = λαπαρὸς, κτλ. λάκω = λάπω.]

Лóскъ (ςιλπνότης τῶν λείων. συνήθ. ὑάλισμα.) Καρν. lisk, lesk, leskanie (λάμψις) κτλ. Лощу̀ (λειόω, λιςρόω) συγγεν. λαύσσω, λεύσσω, λεύσσω (λύσσω, λύζω, λύξω, λύσκω, υ = ο, λόσκω.) λύξ, λυκὸς (λόξ). ἐκ τῦ λάω, λαύω (λάβω, λάπω, ὅθεν λάμπω) λαύσσω γλαύσσω = λέω, λεύω, λεύσσω (καὶ λέβω, Fλέπω, ὅθεν βλέπω, γλέπω), ὡς ἐκ τῆς λαμπρότητος καὶ τῦ φωτός. οὕτω καὶ (λαύω) γλάφω· γλύφω (λύFω)· λεῖος (λέω) λειόω, λτ. lævis, iævigo· (λίω) λισσὸς, λιττὸς, λὶψ, λὶς, λισσόω, Γλ. lisser, κτλ. (διὰ τὴν ςιλπνότητα τῶν λείων). ὅθεν καὶ Лощи́ло = λεῖςρον. βλ. Гла́жду· ὡς, λισσὸς, λισπὸς=λιξός, ὅθεν λίσγος. [παῤβλ. Γρμ. glätten (glatt)

gleissen, Glas, glänzen, Glanz, Glenz, *χωρὶς γ*, Lenz· *ὡς, καὶ* lauren (*λαύσσειν*) glauren, gluren, glaren, glarren· *καὶ συνήθ. γαλερίζω, γαλερίζω* (*βλέπω ἀμαυρὸν*), *ἐκ τῦ γλάω* (*γλαύω*) *γαλάω, γαλερὸς, γαληρὸς = γαληνὸς, λαμπρός. βλ. ʽΡείμ. λ. γλαύσσω*]. *βλ. τὸ συγγεν.* Лужу̀.

Лохáнь, Лахáнь, *λακάνη, αἰολικ. = λεκάνη.*

Лóсь (*ἀλκὴ*, cervus alces) *ἐ-λλὸς. βλ.* Еле́нь.

Лóхъ (*ἄγνος, ἡ* eleagrus angustifolia) *λύγος.* (*υ = ο, λόγος· γ = χ, λόχ-ος*) *Σ. λυγαρία·* (*καὶ τὸ ἄγνος ἐκ τῦ ἀγνύω = λυγίζω. βλ.* Лукà, Лозà, *κτλ.*)

Лу́бъ (*φλοιός*) *λόπος, λοπὸς· ὡς λτ.* liber. *βλ.* Луплю̀.

Лу́гъ (*λειμὼν, λιβάδιον*) *λόχος* (*λόχμη*) *λτ.* lucus· *καὶ τὸ Συνήθ. λόγγος* (*δάσος = ξύλοχον*) *ἐκ τῦ λόχος, παρενθ'. τῦ γ· ὡς, λογὰς λογχὰς* (*βλ.* Лу́згъ). *Τὸ δὲ λτ.* longus, *Γρμ.* lange (*μακρὸς*) *ἐκ τῦ λαγγάω, λτ.* langueo, *λαγγάζω καὶ λογγάζω = ἐνδίδωμι* (lange machen, *μηκύνω, ὅθεν ἀναβάλλομαι, ὀκνῶ.*) *ἀφ' ὗ καὶ λαγγὼν, λαγγώδης* (*= λτ.* cessator, tricosus, *ὀκνὸς*), *ὅθεν* longus, *λογγός.*

Лу́да (*ἱμάτιον μίμυ γελωτοποιῦ*) *λῆδα, λῆδος, λήδιον* (*τριβώνιον εὐτελές. ʽΗσύχ.*). *τὸ δὲ λυδὸς, λυδίων,* ludio, ludius *= μῖμος* (*παντομῖμος*) *παρὰ Ρωμαίοις,* (*βλ. Διον. ʼΑλικαρ. ʼΑρχ. Β,* 71.). *ἡ συγγεν.* Луди́ть, Лужу̀.

Лудà (*σκόπελος ἐξέχων τε̃ ὕδατος*) *λύττος*, *ἡ λυττὸς· ὅθεν καὶ τὸ λτ.* littus (*αἰγιαλὸς*). „ *λυττὸς*, 'ὁ *ὑψηλὸς τόπος* ('*Ησύχ. καὶ Στέφ. Βυζάντ. λ. λυκτὸς.*)

Лýжа, (*βόρβορος*, *ἰλὺς*) *συνήθ. λε̃τσα* [*συγγεν. λύω, λτ.* luo, lutum, lues=*λῦμα*, *λύθρον*, *καὶ λύμη*, *ἡ*, *ὅθεν ἡ Σ. λε̃νη* (*μ=ν*). *ἐκ τε̃ λύω*, *λόω*, *καὶ λε̃ω*, *συνήθ. λε̃ζω*, *παρὰ τὸ λούσσω* (*ὡς ἐκ τε̃ νίω*, *τὸ νίσσω*, *νίζω*), *ὅθεν καὶ οἱ Λουσσοὶ*, *καὶ τὰ Λε̃σσα*, *χώρα ἐν 'Αρκαδίᾳ· καὶ ἡ Λεσηΐς Στὺξ· καὶ Λε̃σιος ποταμὸς*, *κτλ. βλ.* Ловлю]. *Πρβλ. τὸ Λούγεον ἕλος* (*Στράβ. Ζ*, 314), *καὶ Λούγαν*, Лýга (*ποτάμιον καὶ πολίχνην εἴκοσι μιλίων μακρὰν τῆς Πετρεπόλεως*), *καὶ* Лýза *δὲ*, *ἄλλο ποτάμιον προσβοῤῥότερον*, *ἐκβάλλον εἰς Δεΐναν* (Двинà). *οἷον παρὰ τὸ λύω*, *λύϝω*, *λύγω*, *λύζω* (*λε̃ζω*, *λε̃ζα*)· *ἢ λύζω=κλύζω* (*βλ. 'Ρείμ. λ. λύζω*).

Лужỳ (*γανόω*) *λύζω*, *λύσσω* [*ἀντὶ λεύσσω = λάμπω· συγγεν. λύκη*, *λὺξ*, *λυκὸς*, *λευκὸς*, *λτ.* lux, luceo, *καὶ λύχνος* (*λύκινος*, *λύχινος*), *καὶ λύγδος* (*λύγος*, *παρενθέσ. τε̃ δ. ἅτε λίθος λευκὴ καὶ ςιλπνὴ*) *κτλ. συγγ.* Лощỳ. *βλ.* Лóскъ. *καὶ* Глáжду.

Лузàнъ, *ληδάριον*, *συγγεν.* Лудà.

Лýзгъ (*κανθὸς ὀφθαλμε̃.*) *λυσγ-ὸς = λυσκὸς*, *λυχσὸς*, *ἀντὶ λοξός.* (*βλ.* Глýзгъ, *καὶ* Лукà). *Οὕτω καὶ τὸ κανθὸς παρὰ τὸ κνάω*, *γνάω*, *γνάμ-*

πτω=κάμπτω. Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ λογὰς = κανθὸς, καὶ τὸ λευκὸν τȣ̃ ὀφθαλμȣ̃, καὶ ὀφθαλμὸς (Καλλίμ.). ὁ δὲ Ἐτυμολόγ. γράφει λογχάς· ὡς, λόγγη καὶ λόγχη = λαχή· καὶ ἐκ τȣ̃ λόχος, τὸ συνήθ. λόγγος.

Лукà (καμπή. Ἰλλυρ. = κόλπος) λȣγὰ = λυγὴ, λύγος. ἐκ τȣ̃ λύγω=λέγω (κλίνω, Γρ. legen, ὅθεν lehn, lehnen.) ἀφ᾽ ȣ̃ λοξὸς (καὶ τὸ λτ. luxus, luxatus, luxatio, lucta, καὶ τὸ Γρμ. luck, ὅθεν locker· καὶ Locke = ἕλιξ, κτλ.) λίξ, λικερὸς, λικρὸς (λικὸς, liquus, obliquus.) λέχριος, κτλ. βλ. Лýкъ, καὶ Клюкà, καὶ Лозà, (ζ = γ = κ.)

Лукáвый, Лукáвъ (πονηρὸς) λυγαῖος (λȣγάϜος γ = κ, λȣκάϜος) λυγηρὸς, λυγιςὸς (ἐκ τȣ̃ λυγὸς, λυγὴ, λύγος = ςρεβλὸς) συγγεν. Лукà. [Ἄλλο τὸ λυγαῖος (ἐκ τȣ̃ λύγη, σκιὰ, σκότος) = σκοτεινὸς· καὶ τὸ λύγιος, (λυγερὸς) λυγρὸς, καὶ, υ = οι, λοίγιος, λοιγὸς ἐκ τȣ̃ λύζω, λτ. lugeo, luctus, luctuosus]. Лукáвлю, Лукáвню (πονηρεύομαι, δολιεύομαι· ὡς ἐκ τȣ̃ Лукáву) λυγάϜω = λυγόω, λυγίζω, (λυγὸς, λύγος = λοξόω, λοξȣ̃μαι, ςρεβλȣ̃μαι). βλ. καὶ Лихíй.

Лукóшко, Лукнò (κανοῦν) ἐκ τȣ̃ Лукà· (ȣ̔ παρὰ τὸ λεῖκνον, λίκνον.) βλ. Лыко.

Лýкъ (τόξον) λύξ = λύγξ (ὡς ἐκ τȣ̃ σφὶξ, σφίγξ.) „ λύγξ, τόξον (Ἡσύχ.) συγγεν. λίγξ, λὶξ (λίκρος, λοξὸς)· ὡς καὶ, βιὸς, ἐκ τȣ̃

βίω = μίω (ςρέφω, λυγίζω), καὶ τὸ Γρμ. Bogen, ἐκ τῦ biege, bage=βάγω, ἄγω (ἀγνύω, ὅθεν ἄγκος, ἀγκύλος)· συγγ. Лукà. (βλ. καὶ Клюкà). ἔςι δὲ καὶ ἄλλως τὸ λύγξ=λίγξ· ὡς καὶ λύγδην = λίγδην· καὶ λύχνος, συγγ. λιγνὺς· καὶ τὸ Γρμ, kluck, klick. κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. λύζω. πρβλ. καὶ Люблю̀).

Лу́къ (σκόροδον. 'Ιλλυρ. luk, κρόμμυον· luk beljj, σκόροδον· luk por, πράσον· luk divjj, βολβὸς) συγγεν. Γρμ. Lauch, κατὰ διάλεκ. louch= λάχος (α=ο, οἷον λόχος, λοῦχος) κατὰ τὸ 'Ελλην. λάχανον (ἐκ τῦ λαχαίνω, λάχω, λάκω = σκάπτω, ὀρύσσω. βλ. Ло́гъ).

Лунà (σελήνη) λτ. luna, ἐκ τῦ λευνὸς λευνὰ· ,, λευνὸν, λαμπρὸν ('Ησύχ.) παρὰ τὸ λέω αἰολ. = λύω, ὅθεν λύκη, λυκὸς, λὺξ, lux, λύχνος· ὡς λέω, λεύω, λευκὸς. κτλ. Τὸ λευνὸν τῦ 'Ησυχίυ ἔδοξέ τισι τῶν κριτικῶν ἐκ τῦ λατιν. luna· τῦτο δὲ παράγυσι κατὰ συγκοπὴν ἐκ τῦ lucina. βλ. Лу́чъ.

Луплю̀ (ὡς ἀπὸ τῦ τῦ Лупу̀) λοπῶ, λοπάω, λόπω, καὶ Ϝλύπω (γλύφω) = λέπω, λεπίζω. Γρμ. lauben, κτλ. βλ. Ли́сть, καὶ Лущу̀.

Лучу̀ (τυγχάνω, περιτυγχάνω, εὑρίσκω.) ἴσ. λάζω (α = ο = υ, οἷον, λυζῶ) λαζύω, λάζυμι, λάζυμαι (λαμβάνω. ἐκ τῦ λάβω, λάζω). ὅθεν, Получа́ю (δέχομαι, ἀπολαμβάνω τὸ ἀπόςαλμα.) οἷον ἀποκάζω,-ζομαι. Раз-

лучáю (*διαχωρίζω, διακρίνω, ἀφορίζω*) *διαλαμβάνω* (dirimo, distinquo).

Лутóкъ, *καὶ* Лутóчекъ (*εἴδη αἰθυιῶν, ἤτοι δυπτῶν*) *ἐκ τοῦ* (*λέω=λίω*, Лію) *λετὸς, λέτης*(*λέςης*) *ὡς καὶ δύπτης, καὶ κολυμβὶς, καὶ συνήθ. βουταναρία, καὶ βετακίδιον ἐκ τοῦ βετῶ, =βυθῶ, βυθίζω· καὶ Γρμ.* Taucher, *ἐκ τοῦ* tauchen, taufen=*δύπειν, δύπτειν· καὶ τό λτ.* mergus, *ἐκ τοῦ* mergo (*βυθίζω.*) *βλ.* Лýжа.

Лучйна, *βλ.* Лýчъ.

Лучйца (*δόναξ, κάλαμος*) *ἐκ τοῦ* Лýчъ, *λύξ, λύκη* (*οἷον λυκίσκα, λυκίτσα, ὑποκορ.*) *διὰ τὸ λάμπειν τὸν κάλαμον καιόμενον. Οὕτω καὶ τὸ κάλαμος, παρὰ τὸ κᾶλον, κάλω, κάω* (*καίω*)· *Τὸ δὲ* Лучйца *οὐ παρὰ τὸ λωτὸς* (*λώταξ, λωτίσκη, ὅθεν καὶ ὁ ἐκ τοῦ λωτοῦ αὐλὸς, λωτὸς ἢ λοτὸς, κατὰ τὸ δόναξ*). *βλ.* Лýчъ.

Лýчшій (*κρείττων*) *ὡς ἐκ τοῦ* Лýчше (Лýчъ) *λῷςος, λῴων. ἐκ τοῦ λάω, λῶ* (*θέλω· ὡς καὶ ἐκ τοῦ βέλω, βόλω, τὸ ἄῤῥητον βελὸς, βέλλος, λτ.* bellus, *ὅθεν βέλτερος*) *λωὸς, λώϊος, λωΐων, λῴϊςος, λῷςος· ῳ=οι=υ=y* (*λοῦστος=λοῦτσος*, Лýчше).

Лýчъ (*ἀκτὶς*) *λύξ, λύκη* (*λυκὸς, λευκὸς*), *λτ.* lux, *Γρμ.* Leuchte, Licht, *Γαλ.* lucur, *κτλ. ὅθεν*, Лучйна (*δᾷς*), *λτ.* lucina (*λυκίνα, λύκινος· ὅθεν συγκοπῇ*) *λύχνος, λυχνὶς, λυχνία. κτλ. βλ.* Лунà, Лужỳ, Лицè, *κτλ.*

Лущу̀ (*λοπίζω, λέπω*) *ἐκ τῦ λύω, λύϜω, λύβω, λύπω, Ϝλύβω* (*ὡς ἐκ τῦ λέω, λέπω*) *γλύφω*, glubo, *μέλλων γλύψω, λύψω*, (*ψ = ξ = κσ σκ*=щ: *λύξω, λύσκω*, Лущу̀). *Ἴσως δὲ καὶ ὡς ἐκ τῦ λέπω, λύπω* (*κ = π*) *λύκω, λύξω· ὅθεν* Луска̀, Луща̀ (*λέπος, λέπυρον, κέλυφος*) *λοπὸς, λόπος, π = κ· οἷον, λόκος, λόκη, λόξος, λόξη, λόσκη* (*ὡς, λίσπος, λίσκος, λίσγος, ἐκ τῦ λίω = λέω, λύω, κτλ.*) *βλ.* Лыко, *καὶ* Лóскъ.

Лы́ва (*δάσος ἑλῶδες*), *λιβὰς, λιβάδιον, λείβηθρον· ἐκ τῦ λείβω, λίβω*=Лію, Лью. *συγγεν.* Левáда.

Лы́ко (*φλοιὸς φιλύρας, ἢ ἰτέας.*) *λίκος, ἀντὶ λέκος* (*ὡς λίκρος, λέκρος*) = *λέπος, λόπος. κ = π· ὡς καὶ λέκυς, λέκις, = λεπὶς, λέπυρον* (*ὅθεν λέκιθος*)· *ἢ λύγος, συγγεν* Лука̀, *καὶ* Лукно̀ (Лукóшко, *κανῦν. ἐκ φιλύρας πεποιημένον*) *οἷον λυγινὸν, λυγηρὸν* (*κυρτὸν*), *ἢ ἐκ λύγου, ἱμαντῶδες φυτοῦ πεπλεγμένον· οὕτω καὶ τὸ τῆς συνηθ. γαλύκα, γαλύκιον, ἀντὶ γλύγα, γλύγιον, Ϝλύγειον* (*λυγὴ, λύγιον*) *λυγηρὸν, ἢ ἐκ λύγυ πεποιημένον, παρενθ. τῦ α· ὡς ἐκ τῦ γλύφω τὸ* (*γελύφω, γαλύφω*) *κελύφω, κέλυφος, κελύφη, καλύφω, καλύπτω· ἤ, καὶ ἐξ αὐτῦ τῦ καλύβω, καλύπω, καλύπτω, αἰολ. καλύσσω* (*ὡς κάλυξ, καλύκιον*) *γαλύκα, γαλύκιον. ἢ καὶ*=*κελύφω,-λύφη, κελύφιον· φ = χ. κελύχιον* (*χ = κ· γαλύκιον*)

κέλυφος (ὅθεν καὶ τὸ Σ. κολϋφιον, κτλ.) διὰ τὸ κοῖλον δηλονότι τῦ σκεύϋς.

Лылы̀ (ἀπάτη) λείη (παρενθ. λ.) ἐκ τῦ λεῖος, λεία, λίω, ὅθεν λίς, λισσὸς, λισπὸς· καὶ λίσβη, ἀλίσβη = ἀπάτη. (βλ. Ле́сть). Παραβάλοι δ' ἄντις καὶ τὸ λάλλη, λάλλω (λαλῶ) λτ. lallo (κατὰ μεταφορὰν, ὡς καὶ τῶν ἀπατηλῶν κατακηλϋντων, καθάπερ οἱ βαυκαλῦντες τὰ βρέφη. βλ. Лю.)

*Лыска́рь, λισγάριον, λίσγος, λτ. ligo. (σημειῶσαι ы = ι.) βλ. Лущу̀.

Лы́сый, Лы́съ, λισσὸς (ὁ φαλακρὸς) συγγεν. Лущу̀· ὡς καὶ τὰ, λέω (λέπω), λύω (λύφω, γλύφω), λίω, λίς (λισσὸς). κτλ.

Льзя (ἔξεςιν, ἔνεςιν). ἔξεςι τὸ licet πρὸς τὸ Льзя παραβαλεῖν; τὸ δὲ licet ἐκ τῦ ἀρχαίϋ liceo, lico = liquo, linquo (λίκω, λίγκω· κ = π) = λίπω, λίμπω, λιμπάνω· καὶ λείπω, ὅθεν καὶ τὸ Γοτθ. lifnan, ἀγγλ. léave, Γρμ. bleiben (be—leiben, liben)· καὶ τὸ Льзя ἐκ θέματος Лег (ζ = γ· καὶ γ = κ) λείκει = λείπει = λείπεται = ἀφίεται = ἐφεῖται; ἢ συγγεν. Лѣзу = λάζω (δράσσομαι, λαμβάνω, ὡς ληπτὸν, ἐφικτὸν) οἷον λαιςὸν, ληϊςὸν;

Льну̀ (κολλῶ, ἀλείφω) λίνω. [ὅθεν ἀλίνω, λτ. lino, linio, κτλ. ἐκ τῦ λίω, παρ' ὃ καὶ λίπω, λείπω (Ли́пу) Ли́пну, λείφω, ἀλείφω, ἀλέπω ἀλέφω, λέφω (Лѣпу̀) Лѣплю.] βλ. Линя́ю.

Лѣвый (Лѣвъ) *λαιFὸς* (*λαιβὸς· ὡς, λαιφὸς*) *λαιὸς* (*ἀριςερὸς*) *λτ.* laevus. (*τὸ Γρμ.* link, *ἴσως ὡς τὸ λίγξ, λίξ = πλάγιος*). Лѣвица, (*ὑποκορις. ὡς ἐκ τῦ* Лѣвà) *λαιFὰ, λαιFὴ* (*ἡ ἀριςερὰ. ἐλλειπτικ. τῦ χεὶρ. ὡς καὶ τὸ* Десница). Лѣвшà, *ἀριςερόχειρ, ὁ τῇ ἀριςερᾷ χρώμενος* (*ὡς τὸ συνήθ. ζερβός, βλ.* Шуй) *οἷον λαἰFας, λαίαξ.*

Лѣзу, Лѣзаю, Лáжу (*ἀναῤῥιχῶμαι*) *λαίζω=λάζω* (*ὡς θναίσκω, θνάσκω*) *συγγεν.* Лечу. (*οἱ ἀναῤῥιχώμενοι λατύσσυσι, λάζυσι*). *λαΐζω, λέγυσι νῦν τὸ συνηθέςερ. κυνῶ οἱ περὶ τὸν Πόντον* (=*λαίζω· ἢ ἐκ τῦ ἀλαΐζω, ἀντὶ σαλαΐζω, σαλάσσω, σάλω = ȷάλω, ἄλλω.*)

Лѣнивый, Лѣнивъ (*ὀκνηρὸς, βραδὺς*). Лѣнь, Лѣность (*ὀκνηρία, βραδύτης*). Лѣнюся, *ὀκνέω* (*ὡς ἐκ τῦ* Лѣну) *ἐ-λιννύω, ἐ-λιννύς, ἐ-λιννός* (*ἐκ τῦ ἐλίνω = ἐλίω, ἑλίσσω.*) *ἢ* (*λένω=λέω, λεῖος, λειόω· καὶ λίνω* (*λίω*) Льну = *λείφω, ἀλείφω· ὡς καὶ γλίσχρος ὁ ὀκνηρὸς*)*; πρβλ. λτ.* lenio, lenis, lentus, *Γλ.* lent, *κτλ.*

Лѣплю (*ἀλείφω, κολλῶ· ὡς ἐκ τῦ* Лѣпу. *βλ.* Льну) *λέφω* (*λέπω*) *λείφω, ἀλέφω, ἀλείφω* (*ὅθεν ἄλειφαρ, ἄλεφας, ἄλεπας, λτ.* adeps=aleps, *δ=λ*). 2, *τυπῶ ἐν μήτρᾳ, προσπλάττω, Γλ.* mouler, modeler (*διὰ τὴν ὑποκειμένην λιπαρὰν καὶ ἀλείφατος ὁμοίαν ὕλην, ἢ ἀλοι-*

φὴν, ἐν ῇ προσκολλᾶται, καὶ τυπᾶται τὸ τυπέμενον.)

Лѣпый, Лѣпъ (εὐπρεπὴς, καλὸς) συγγεν. λτ. lepidus, λεπτὸς (λέπω, λέπος, λτ. lepor· ὡς ἐκ τᾶ λάπω, γλάπω, γλάφω, γλαφυρὸς.) συγγ. Луплю, κτλ. ὡς καὶ τὸ Fλύπω, γλύφω = γλάφω, λάπω = λέπω. ὅθεν (пре-лѣпый) ὁ Σ. Πέρλεπες, Πρίλεπες (πόλις Παιονίας = περίλεπτος, περικαλλὴς).

Лѣсъ, λαῖσος = λάσος = δάσος (ὅθεν λάσιος = δασὺς· δ = λ· ὡς, λάκρυμα, δάκρυμα. Ἐκ τᾶ λαῖσος ἔμεινε τὸ λαισήϊον, λαισὰς, λαίσεα, κτλ. = λάσια, δασέα). 2, Лѣсъ = ξύλον, δένδρον. [ὡς καὶ ξύλοχος = δάσος. ἐκ τᾶ ξύλον (ξύλος) ξύλοξ, ξύλοχος· κατὰ τὸ δρύος, δρύοξ, δρύοχος.]

Лѣто (θέρος. καὶ ὅλον τὸ ἔτος) ἔτος μετὰ τοῦ προσιθεμένε λ. [λέτος· ὡς, ἀπήνη (λαπήνη) λαμπήνη· ἄχνη, λάχνη· ἴγδος, λίγδος· κτλ. βλ. καὶ Весна]. Лѣтошній (θερινὸς, ἐπέτειος) λ-ετήσιος. ὅθεν καὶ Столѣтіе ἡ ἑκατονταετηρίς.

Лѣть (ἔξεςιν· ἐκ τᾶ Ли, есть· ὡς, нѣть ἐκ τᾶ ни есть.)

Лѣха (τάξις· ὡς τὸ, πρασιὰ) λόχος (λόχη, ἐκ τᾶ Лежу, λέγω) " воз-легоша на лѣхи на лѣхи κατε-λέγησαν ἀν λόχοις ἀν λόχοις = " ἀνέπεσαν πρασιαὶ πρασιαὶ (Μάρκ. 5, 40.)

Лѣчу̀ (*ἰατρεύω. τὸ θέμα* Лѣк.) *ἀ-λέξω, ἀλέκω·* (*ὡς, δύρομαι = ὀδύρομαι*). Лѣкáрство (*φάρμακον ἰατρικὸν*), *καὶ* Лѣкарь (*ἰατρὸς. πρβλ. Γοτθ.* leikeis, *ἀρχ. Γρμ.* lacknir) *οἷον ἀλέκωρ, ἀλέκων, ἄλκαρ* (*ἀλέκαρ, λέκαρ*) *ἐκ τȣ̃ ἀλέκω, ἄλκω, ἀλκτὴρ. καὶ ἀλέξω, ἄλεξις, ἀλέξιος· ὅθεν καὶ τὸ κύριον τῆς Σ.* (*ἔν τισι χωρίοις Θετταλικοῖς*) *Λέτσιος = Ἀλέξιος* (*ἀποκοπ· λέξιος, ὡς καὶ* Лѣчу̀, *λέξω, ἀντὶ ἀλέξω*) *ἀλεξητὴρ, ἀλεξητήριον. Ἤ μήποτε τὸ* Лѣчу̀ = *λέκω, κ = π, λέπω, ἀντὶ ἔλπω, ἄλπω μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ θ θέλπω, θάλπω* (*ἐκ τȣ̃ ἄλω, λτ.* alo, *ὅθεν καὶ ἀλέθω, ἄλθω = ἰατρεύω*); *ἔςι δὲ κυρίως τὸ* Лѣкарь *κατὰ τὴν εἰς* arius, *λατ. κατάληξ. καὶ συνήθ. εἰς ρις ἐκ τῆς εἰς ρος καὶ ριος ἑλληνικ.* (*οἷον, λεκάριος, λεκάρις· ὡς ἀλεξητήριος, θαλπτήριος ὢν ὁ ἀλθεύς*). *Ἄλλοι δέ τινες παράγȣσι τὸ* Лѣчу̀ *ἐκ τȣ̃* Лéгкій.

Лю̀, Лю̀ (*φωνὴ ἐπὶ βαυκαλίσεως βρεφῶν*) *λὰ, λὰ. λο, λό. κτλ. ὅθεν* Люлю́каю *λάλλω, λτ.* lallo, *Γρ.* lallen, einlullen, *Σβ.* lulla, *κτλ. ὡς, λαλαγέω.*

Люблю̀ (*ἀγαπῶ, ἐρῶ· ὡς ἐκ τȣ̃* Любу̀). Любы̀, *καὶ* Любóвь (*ἀγάπη*) *συγγεν. λίβω* (*ὅθεν λίμβω, λιμβεύω-ομαι· ἐκ τȣ̃ λίπω, λίπτω, αἰολικ. λίσσω, = γλίχω, γλίχομαι*) *λίψ, λιβὸς* (*λιβὴ*) = *ἐπιθυμία* (*Ἡσύχ.*) *λτ. ἀρχ.* libo (*ὅθεν τὸ,* libet, libens, libido.) *Γρμ.* lie-

ben, Liebe, *Ἀγγλ.* lief, leef, *Σκρ.* loab, *κτλ.* — *τὸ Σερβ.* Льубим = *φιλῶ* (*ὡς καὶ φιλῶ* = *ἀγαπῶ*, *καὶ* = *φιλῶ τοῖς χείλεσιν* = *ἀσπάζομαι*)· *ἄλλοι παρέβαλ. τὸ* Люблю̀ (Любу̀) *κατὰ μετάθεσιν πρὸς τὸ φιλῶ* (*λιφῶ*, *λιβῶ*). *ἔςι δὲ τὸ* Люб—(Любу̀) *πρὸς τὸ λιβ*—(*λιβῶ*) *ὡς τὸ λύχνος πρὸς τὸ λιγνὺς* (*παρὰ τὸ λύκη ἀμφότερα*)· *ὕτω καὶ μιςύλλω*, *καὶ μυςίλλω*· *ἰλὺς*, *καὶ ὕλλς*· *ὕββος*, *καὶ* gibbus· *κοῖλον καὶ* cilium (supercilium), *κτλ.* (*βλ.* Лу́къ). *πρόσθες καὶ τὸ λίβος*, *λιβὰς*, *λίβω*, *λείβω*, *καὶ* (*λέλοιβα*) *λοιβή*· *τὸ δὲ Σλαβ.* ю = *οι* = *ου* = *υ* = *ι*.

Лю́дъ, *πληθ.* Лю́ди (*λαὸς-οἱ. ἐκ δὲ τῦ λαὸς τὰ*) *λῆτος*, *λάϊτος*, *λαῖτος*, *λήϊτος*, *λέϊτος*, *λεῖτος* (*λαϊκὸς*, *δημόσιος*), *Γρμ.* (Leut) Leute, *Ἰσλ.* liod, *Ὀλλ.* luiden, *Λετ.* liaudis, *Βοεμ.* lidè, *Πολ.* lud, ludźie. *Πῤβλ. καὶ Ἑβρ.* leum, leon· *τὸ δὲ Ἀλβαν.* neres=*ἀνέρες* (*ἀνθρώπων πλῆθος*, *ὄχλος*).

*Лю́тня *Ιλ.* luth, *Γρ.* Laute, *Ἰτ.* liuto, *Ἰσπ.* laud, *μ΄. λτ.* laudis, lautus, *συνήθ. λαῦτον*, *λαβῦτον*, *λαγῦτον*, *ἐκ τῦ Ἀραβ.* laud, alaud.

Лю́тый, Лю́тъ (*ὠμὸς*, *θηριώδης*)· Лютѣ́ю (*θηριῦμαι*, *ἀγριαίνω*) *λυττάω*, *λυττῶ* (*λυττὸς*) *λυττήεις*, *λυττῶν* (*λύσσα*.)

Лягаю, *λαγέω*, *ἀντὶ λακέω*, *λάκω* (*λάξω*, *λάξ*) *λακτίζω*. = *ἀρχ. Γρμ.* läke, löke, *Γοτθ.* laike.

Лягу́шка (*βάτραχος· ὡς ἐκ τȣ̃* Лягу́шъ) *παρὰ τὸ* Лягáю (*ὡς σκαίρων*), *λάξ* (*λάγς*, *λάγαξ*) *λάκτης*.

Ля́дія, *καὶ* Ля́двея, *'Ρωσσ. ὑποκορ.* Ля́шечка, Ля́шка (*μηρὸς*), *Βενδ.* ládia, *λαγὼν* (*γ* = *δ*, *λαδὼν· ὥς*, *γλυκὺς*, *δυλκὺς*, dulcis · *δνόφος*, *γνόφος· ἔρδω*, *ἔργω*), *Γρμ.* Lende, *ἀρχ.* lancho, *Γλ.* longe, *'Ιτ.* longia, lonza.

Ля́кій (*λοξὸς*, *κυρτὸς*, *καμπτὸς. τὸ θέμα* Ляк, Ляг.) *συγγεν. λοξὸς* [*λακὸς*, *α* = *ε*, *ἀντὶ λεκὸς*, *ἐκ τȣ̃ λέγω* (*λίγω*) *λίξ*, *λίκος*, licus, liquus, olbiquus, *ὅθεν καὶ* (*λικερὸς*) *λικρὸς*, *καὶ* (*λεκὸς*, *λεκερὸς*) *λεκρὸς*, *λέκρος*=*λέχριος*. *ἐκ τȣ̃ λέγω*, *λύγω*, *λτ.* ligo, *καὶ τὸ λύγος*, *λυγὸς*, *κτλ. οὕτω καὶ τὸ Γρμ.* läg = *λοξὸς*, *βλ. 'Ρείμ. λ. λέκροι*, *καὶ λύγος*]. *βλ.* Лукà.

М.

М, М, м (Мыслѣте, *μήσλετε*)= M, *μ* —. $\bar{М}$ = *μ'* (40). ͵М = ͵*μ* (40000).

Маáю (*νεύω*, *ὡς ἐκ τȣ̃* Маю̀) *μοάω*, *μόω*=*μυάω*, *μύω*, (*υ* = *ο· ὡς*, *σύω*, *σόω. βλ. καὶ 'Ησύχ. λ. μοω̃τε.*) *συγγ.* Маню̀.

Мáжу (*χρίω*, *ἀλείφω*) *μάζω* = *μάσσω* (*ἐκ τȣ̃ μάω*, *σμάω*), *καὶ 'Εβρ.* maschah. Мазь (*ἀλοιφὴ*) *ὡς μάζα*, *μαγίς· καὶ* Мáсло (*βούτυρον*, *καὶ ἔλαιον. βλ. ἐφεξη̃ς*) *μάγμα*, *μα̃σ-*

σον (χρήσιμον πρὸς ἀλοιφὴν· καθὰ καὶ λίπος, καὶ ἀλοιφὴ, ἄλειφαρ = ςέαρ, πιμελή). τὸ δὲ βέτυρον φαίνεται ȣ παρὰ τὸ βοὸς τυρὸς, (οὐ γὰρ τυρὸς, ȣδ' ἐκ τοῦ βοὸς μόνον τὸ βέτυρον·) ἀλλ', οἶμαι, παρὰ τὸ πύω, πυτὶς (ὅθεν καὶ ἡ πυτία), πύτυς (ὡς καὶ πιτύα, πητύα) πύτυρ, πύτυρος, πέτυρος, -ρον, βέτυρος, καὶ -ρον. (β=π· ὡς, βέλεκυς, πέλεκυς· βύσιος, πύσιος). Ἐκ τȣ̃ πίω (πῖος, πίαρ, πιαρὸς) καὶ πίζω, πίσσω, -ξω (πικερὸς) καὶ τὸ πικέριον=βέτυρον (Ἱπποκρ. καὶ Γαλην.), Γρμ. Butter· *εἰσὶ δ' οἳ τὸ βέτυρον λέξιν νομίζȣσι Σκυθικήν. φαίνονται δ' ȣ̓ν μᾶλλον καὶ τὸ βέτυρον καὶ τὸ πικέριον ὀνόματα Φρυγικά. (βλ. καὶ Ῥείμερ. λ. βέτυρον, καὶ πικέριον). Ἀλλ' οἱ ἡμέτεροι Γραμματικοὶ σχεδόν τι πάντες ἐτυμολογȣ̃σι τὸ βέτυρον παρὰ τὸ, βοὸς τυρός (βλ. Εὐςάθ.), ὡς ἐκ βοείȣ γάλακτος μάλιςα σκευαζόμενον, καὶ οἷον τυρευόμενον.* „plurimum è bubulo, et inde nomen. (*Πλίν. κή*, 9). *Καὶ ἡ Ῥωσσικὴ δὲ, καὶ ἄλλαι Σλαβονικαὶ διάλεκτοι ἐκ τȣ̃ βοὸς μάλιςα παρονομάζȣσι τὸ βέτυρον, προςιθεῖσαι τὸ ἐπίθετον* Коро́вье = *βόειον, πρὸς τὸ* ма́сло, (коро́вье ма́сло, *βόειον μάγμα*), *πρὸς διαςολὴν τȣ̃ ἐλαίȣ* = деревя́нное ма́сло (*δενδρικὸν μάγμα, ὡς ἀπὸ δένδρȣ τȣ̃ τῆς ἐλαίας· κατὰ τὰ, ἐλαιόλαδον, σησαμόλαδον, λιναρόλαδον, κτλ.*)

Макáю, (*βρέχω*, *βάπτω*, *ἐμβάπτω· ὡς ἐκ θέματ.* Мáку) = *μάκω*, *μάγω* (*μάζω*, *μαδὸς*, *μαδάω* = *μυδάω*, *λτ.* madeo, madidus) maceo (maco) macero, maculo, *κτλ.* *τὸ θέμα μάω*, *συγγ.* *μίω*, *μίγω*, *βλ.* Мóкрый.

*Мáкъ, *μάκων*, *μήκων*.

Малúна (*Ἰδαία βάτος*) *συγγ.* *μᾶλον* (*μῆλον*, *μηλίνη*. *Σ.* *σμέϑλον καὶ*, *-ρον*) *ἐκ τȣ̃ μαλὸς*, mollis = Мáлый.

Мáлый, Мáлъ (*μικρὸς*). Мáлю (*σμικρύνω*) *μάλω*, *μαλὸς*, *ἀμαλὸς*, *καὶ μαλλὸς*, *λτ.* mollis, *Γρμ.* Mehligen, Milden (*ἐκ τȣ̃ μάλω*, *μέλω*, *μέλδω*, *μύλω* = *λεπτύνω*, *τρίβω*, *Γρμ.* mahlen, schmelzen = *μέλδειν*, *κτλ.* *βλ.* *Ῥείμ.* *λ.* *μαλὸς*, *καὶ μάλω*). Мáльчикъ (*παῖς*, *παιδίον· ὡς τὸ συνήϑ.* *μικρὸς*, *μικρὸν*) *οἷον μάλυξ* (*κατὰ τὸ μάλλυξ*) *ὑποκοριϛ.* *κτλ.* *συγγ.* Мелю̀.

Мáма, *βλ.* Мáтерь.

Маню̀ (*νεύω*. 2, *μεταφ.* *ἐφέλκομαι τινὰ δι᾽ ἐλπίδων*, *ἐπελπίζω· ὅϑεν*, Обмáнываю, *ἀπατῶ*.) *μάνω* (*ὅϑεν μανύω*, *μηνύω*, *ἐκ τȣ̃ μάω· ὡς ἐκ τȣ̃ μύω*, *μύνω*, *μύνομαι*). *τὸ θέμα*, Маю̀.

Марáю (*ῥυπόω*, *μολύνω*, *κηλιδόω*) *μαράω*, *μάρω* (*ὅϑεν μαυρὸς*, *συνήϑ.* *μαῦρος*, *μαυρόω*, *ἀμαυρὸς*, *κτλ.* *καὶ μόρω*, *μορύω*, *μορύσσω*). Мáркій, Мáрокъ (*οἷον μάροξ· ὡς μόρυξ*, *μόρυχος*, *Μώρυχος*, *μεμορυγμένος*, *μορυκτὸς*) = *μάρος*, *μαϝρὸς*, *μαυρός*. Мáрка (*κηλίδωσις*, *κηλὶς*) *ὡς τὸ μόρυξις* (*μορυχή*.)

* *

*Máска, *Γλ.* masque, *Γρμ.* Maske, *'Iτ.* maschera = *μάσκανον* = *βάσκανον*, *βασκάνιον*. *β* = *μ*. (*συγκοπ. βάσκα, μάσκα, ὅθεν καὶ τὸ ὑβρισικ. τῆς συνηθ. μασκαρᾶς=γελωτοποιὸς, καὶ γελοῖος, φαῦλος, ὡς οἱ φέροντες τὰ προσωπεῖα γελωτοποιοὶ, Iτ.* mascherati).

*Мácmepъ, Macmepю̀, *συνήθ. μαςορεύω, μάςορας· οὐ παρὰ τὸ μάςωρ δωρικ. = μήςωρ, ἀλλ' ἐκ τοῦ λτ.* magister, *Γρμ.* Meister, *'Iτ.* maestro, *Γαλ.* (maistre) maître *κτλ. 'Εκ τοῦ* magister *καὶ τῶν Βυζαντινῶν τὸ μάγιςρος, καὶ μαγίςωρ, καὶ μαΐςωρ* (*ὅθεν τὸ συνήθ. μάςορ-ας*)· *αὐτὸ δὲ τὸ* magister *πάλιν ἐκ τοῦ μάκιςορ, αἰολικ. = μήκιςος, μέγιςος* (supremus, summus = *ἔξοχος, ἄριςος. βλ. 'Ρείμ. λ. μάκιςος.*)

Mamе́рый, Mamе́ръ (*ξηρά, ἤπειρος*. 2, *ἐπιθετ. ὑπερμεγέθης*) *μάτιρ, μάτις* (= *μέγας, ὡς καὶ μάσις, μασίων, καὶ ματίων, μάσσων μάσιον, μάτιον, μάκιον,-γιον, λτ.* magis, *κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. μάσι, καὶ μακρὸς*). *ἄλλοι παρέβαλ. τὸ λτ.* materia.

Máтерь, Máти, *μάτηρ, μήτηρ. Λετ.* mate, *Λτ.* mater, *'Iτ.* madre, *Γλ.* mére, *'Αγγλ.* mother, modder, *Γρμ.* Mutter, *Προ.* mader, *καὶ ἐν τῇ Βουχαρίᾳ*, madar, *Σκρ.* mada, *κτλ. καὶ παρὰ τοῖς 'Αιγυπτ. μούτ.* [*ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς φωνῆς τῶν βρεφῶν μᾶ, πᾶ· οἱ δὲ Δωρ. καὶ Αἰολ. ἔλεγον μᾶ, κατ' ἀποκοπὴν τοῦ μάτηρ.*

καὶ Ῥωσσ. Мáть. *Ἔοικε δ' ἐν μᾶλλον τὸ μάτηρ παρὰ τὸ μάω = πάω, ὅθεν τὸ πατήρ (ἀμφότεροι γὰρ οἱ γονεῖς, τροφεῖς). Οὕτω καὶ οἱ Ἴβηρες (Γεωργιανοὶ) λέγουσι τὸν πατέρα,* mama = *πάπα (πάπας, πάππας· π=μ· ὡς, ματῶ = πατῶ· βίω = μίω)· ἀλλὰ καὶ τὸ* баба = *μάμα, μαῖα (βλ. καὶ* Чáдо, Пáпа, Питáю). *ἔςι δὲ καὶ μάω (ὅθεν μάγω, μάζω) παρ' ὃ τὸ μάμμα, λτ.* mamma, *μαζὸς (βλ.* Вымя), *ἕτερον τοῦ μάμμα (μήτηρ) Ῥωσ.* Мáма, *ὅθεν μάμμη, μαμμία, μαῖα, μαμμαία,* Мáмка (*ἐκ τοῦ* Мáмика, *Σ. μαμμάκα, ὑποκορ. ὡς ἐκ τῶν εἰς ακας, ακης ἄρσεν. οἷον παππάκας, υἱὸκας, παππάκης, Νικολάκης, Κωςάκης· κατὰ τὸν εἰς αξ, ακος, τύπον τῶν ὑποκρ. οἷον ῥόδαξ, ῥόδακος = ῥόδον μικρὸν, κτλ.) καὶ μμ = νν, Σ. μάννα (= μάμμα = μήτηρ), ὅθεν τὸ ὑποκορις. μαννάριον, παρὰ Λουκιανῷ (Ἑταιρικ. Διάλογ. κατὰ τὰ μαμμάριον, μαμμίδιον, μαμμίον, Γρμ.* Mütterchen, *συνήθως μαννάκα, μαννίτσα, καὶ τὸ Ῥωσσ. ἐκ τοῦ* Мáть, Матушка), *καὶ Ἀλβαν.* manne, *καὶ* nanna, *κτλ. Εἶπον δὲ καὶ ἀμμία, (συνήθ. ἄμμια) Σκρ.* amma, *Ἑβρ. καὶ Ἀραβ.* am, *Γρμ.* Amme, *καὶ Τουρκ.* anna, *κτλ.* Мáшка = *μήτρα. λτ.* matrix. *Σκρτ.* meddra. Прамáтерь, *προμήτωρ, κτλ.*

*Мáчта (*ἱςὸς*) *τὸ Γρμ. καὶ Ἀγγ.* Mast, *Γαλ.* (mast) mât. *συγγεν. μαςὸς. „ μαςοὶ τὰ ὑψη-*

λὰ τῶν χωρίων (*Ξνφ. Ἀναβ. α, καὶ Ἡσύχ.*). *ἢ ἐκ τȣ̃ Γρμ.* meist (meh-ist, *συγγ. μέγας, καὶ μακρὸς, λτ.* macer. *Οὕτω καὶ τὸ* mehr=meh-er. *βλ. Ῥείμ. λ. μακρός, καὶ* Adelung *λ.* mast.)

*Машѝна = Мáхина, *μαχανὴ, μηχανὴ*, machina (*βλέπε* Машу̀· ш = *χ*).

Машу̀, Махáю (*σείω, κινῶ.*) *μόγω* (*α = ο, καὶ χ = γ*) *ἐκ τȣ̃ μόω, μόϜω, λτ.* moveo, motus, *μότος, μόθος*, Мáхъ (*κίνησις*). *συγγ.* Машѝна, *βλ. καὶ* Могу̀.

Мáю, Смáю (*κατατρίβω, καταπονῶ*) *μάω, μώω, σμώω, σμώχω* (*ἰκ τȣ̃ μάω, μόω. βλ.* Можжу̀). Маю̀, *πρωτότυπ. τȣ̃* Маáю, Маню̀.

Маячу (*ἀποζῶ, τρέφομαι γλίσχρως καὶ λυπρῶς*) *ἐκ τȣ̃* Мáю. *ἢ μάζω, μάσσω, μασσάω* (*μαςάζω, μαςαρύζω, συνήθ. ματσȣλύζω, ἐπὶ νωδῶν γερόντων βίᾳ καὶ μόλις μασσωμένων.*)

Мглà, *ὀ-μίχλα*, (*μίγλα, γ=χ· ἐκ τȣ̃ μίω, μίγω, μίχω, ὅθεν ὀμίχω, ὀμίχλη, μετὰ τȣ̃ εὐφωνικȣ̃ ο.*) *Ἰλλυρ.* megla, *Ἀλβαν.* miekula. *βλ.* Мóкрый.

Медвѣ́дь (*ἄρκτος. σύνθετ. ἐκ τȣ̃* Медъ, вѣд) *οἷον μελίϜειδος, μελιϜειδὴς, καὶ λ=δ, μεδϜειδὴς = ὁ τὸ μέλι εἰδώς· ὡς μελιγηθὲς, καὶ μελιτοφάγον τὸ ζῶον. τὸ ὑποκορις.* Медвѣ́дица, *καὶ συγκοπῇ* Мéчка.

Мéдлю, *μέλλω* (*βραδύνω.*) *μέ(δ)λω· τὸ λ. ἐπενθετ. ὡς ἐν τῷ μέλδω· καὶ ἄλλως, λ=δ* (*ὡς, λάφνη, δάφνη· δάκρυμα*, lacryma· *δα-*

σὺς [*λάσος*] *λάσιος· καὶ τὸ* medito,-tor = *μελετῶ*), *ὥςε τὸ* Мéдлю = *μέλ-λω*, *μέδ-λω*. Меледà, *μελλητὺς*, *μέλλησις*. Мéледный, Мéледенъ, *μελλητῆς*. Мележỳ=Мéдлю, *ὡς μελλήσω*, *ἐκ τῦ μελλέω*, *μέλλω*.

Мéдъ, *μέλι,-ιτος* (*λτ.* mel, *Γοτθ.* milith, *συγγ. Γρμ.* mild. *βλ.* Мúлый) *οἶον*, *μέδι* [*δ* = *λ. βλ.* Мéдлю. *τὸ δὲ μέδι*, *μέδυ*, *εἴη ἂν*=*μέθυ* (*οἶνος*)=Мéдъ (miód), *Σβεκ.* Mjiod, *Γρμ.* Meth (*τὸ Γαλλικ.* hydromel, *ὑδρόμελι*). *Καὶ τὸ Σκρτ.* madia, *καὶ Ζενδ*, medo = *φοινίκων οἶνος· καὶ τὸ* '*Εβρ.* mathon = *γλυκύ·*, *ὡς πάλιν τὸ Γρμ.* Honig (*μέλι*), *Σβεκ.* honag, honiag, *φαίνεται ἀπὸ θέματος* hon = *hóν*— *hoῖν* — (*οἶνος*) *ἐσχηματισμένον μετὰ τῦ πνευματισμῦ*, *κατὰ τὸ*, *γοίναξ* (*γοίνακος*)=*οἴναξ*. ('*Ησύχ.*) *παρὰ τὸ μέθυ καὶ τὸ λτ.* temetum].

Междỳ, Мéжъ, *μέσσον* (*μέζον,-σδον*) *μέσσῳ*, *μεσσιδὶ*, *μεταξὺ*. — Межýю (*διορίζω τι μετρῶν*, *διαμετρῶ γῆν· κυρίως ἐπὶ γεωδαισίας· ὡς ἐκ τοῦ ἀῤῥήτυ* Межỳ. *τὸ πρῶτον θέμα* Мед—)*μέζω* (*μέω*) *μέδω*, *μέτω*, *ὅθεν* metio, metior, *Γρ.* messen· *καὶ μέτρον*, *μόδιον*, modius, *μέδιμνον* (*μέδος*), *καὶ* modus, *μέσος*, *μέτος*, *μετὰ*, *κτλ.* (*βλ.* '*Ρείμ. λ. μετὰ*). Межà (*ὅριον*) *μέσσα*, *μέση*, (*ὅτι μέσον τῶν διοριζομένων ὡς μεσότοιχον κεῖται τὸ ὅριον*). Межéнь (*μέσον θέρος*) *μέσον*, *μέταξ· πρόσθ. καὶ λ.* medius, *Γρμ.* Mitte, mitten, *κτλ.*

Мекáю (ὑπονοῶ.) μηχάω (μῆχος, μηχανὴ, μηχανάομαι). τὸ θέμα μάω, μέμακα, μῆχαρ, μῆχος. βλ. ʽΡείμ. λ. μῆχαρ.)

Мéлкій, Мéлокъ (λεπτὸς, λευρὸς, ἀβαθὺς) καὶ Мéль (σύρτις ἄμμȣ ἐν ποταμῷ) συγγεν. μάλιος, μαλὸς, ἀμαλὸς, μάλαξ, καὶ Γερμ. Mulm, Malm = (ἄμμος), ἐκ τȣ̃ μέλω, μέλδω = μάλω (μάλδω, ἀμάλδω, ἀμαλδύνω, μαλάω, μαλάζω) μύλω (τρίβω) = Мелю̀, καὶ Мелѣ́ю (λεπτύνομαι). βλ. τὸ θέμα Мелю̀.

Мелю̀ (τρίβω, ἀλήθω) μέλω (μέλδω) = μάλω, μύλω, μύλλω, μόλω, Σερβ. мельмем, Καρν. mlem (μέλημι), Λετ. mallu, Λιθ. malu, λτ. molo, Γρμ. mahle (συγγεν. malmen, Mehligen, Zer-malmten, κτλ.), Ἀγγλ. to mill, Γλ. moudre (ἀρχ. mouldre, ὡς μέλδω, μέλω). Мéленъ (χειρόμυλος, καὶ μύλȣ λαβὴ) μύλων, μύλαξ, ὅθεν, Мéльница, μύλη, μύλος, λτ. mola, Γρ. Mühle, Γλ. moulin, κτλ. Мелéцъ, μυλεὺς, Γρμ. Müller, μυλωθρὸς, συνήθ. μυλωνᾶς. Мóлотый, ἀληλεσμένος ἀλεςὸς, οἷον, μυλωτὸς, ὡς λτ. mola (mola salsa), Γρμ. Malz· καὶ τὸ Mehl (ἄλευρον, μάλευρον) κτλ. συγγεν. Мáлый, κτλ. [μάλ, μέλ, μόλ, μύλ, μίλ, θέματα διαφόρων λέξεων τρίψεως, θλίψεως, λεπτύνσεως, μαλάξεως, καὶ μαλακότητος σημαντικῶν. ʽΡείμ. λ. μύλω, καὶ μέλγω]. Ἐκ τȣ̃ Мелю, Мель, καὶ τὸ Мелинà (μεγάλη σύρτις, ἄμμου χεῦ-

μα, ἢ σωρός· ὅθεν ἡ Σ. Μηλένα, ὄρος παιπαλόεν διαιρῶν τὸ μεταξὺ τῆς Ἐλασσῶνος καὶ Λαρίσσης πεδίον)· καὶ Мéленъ, *ὃ παράγωγ. τὸ* Мéленькій, Мелéнекъ (*ἅλις λεπτὸς, λευρὸς*), *ὅθεν φαίνεται παρωνομασμένος καὶ ὁ Μελένικος, πόλις Μακεδονικὴ,* = *λεπταλέος* (*λεπτύλλος. Σ. λεπτελὸς*), *ὡς λεπτόγεως, δηλονότι, καὶ λυπρόγεως, ἢ παιπάλοις περιειργομένη* (*κατὰ τὸ παιπαλόεις ἐκ τῦ παιπάλη, πάλλω· ὡς, παιπαλόεσσα Χίος, Σάμος, Ἰθάκη, κτλ.*), *οἷον μάλαξ, μάλακος* (*μάλαγκος, μάλα(ν)κος, μαλάνικος*)=*μαλὸς, ἀμαλὸς, ἀμαλδός.*

Мельзю̀, *μέλγω* (*γ* = *ζ. μέλζω*). *βλ.* Млзу̀.

Мéншій, Меншóй, -шáя, ое, *καὶ* Мéнѣе (*μείων, μεῖον, ὡς ἀπὸ θέματος* Мéне) *μίνυς, μίνυνς, μίνυνθος, λτ.* minus, *Γαλ.* moins, *Γερμ.* min, minder, *κτλ. βλ. καὶ* Мній.

Мéрзскій, Мéрзòкъ, *μυσχρὸς* (*μεταθ. οἷον, μυρσχὸς* = *μυσαρὸς*) *ἐκ τῦ* Мерзѣ́ю (*βδελύττομαι, παρὰ τὸ* Мержу̀, Мерзу̀) *μύζω, μύσσω* (*μύρσω, κατὰ διάλεκτον· ὡς τὸ αἰολικ. μῦρκος, λτ.* murcus, murcidus=*μυκὸς, μυδὸς ἐκ τῦ μύζω, μύξω, μύσκος, ρ* = *σ, μύρκος· ὡς, ὀρφὸς, Ϝορφὸς,* furvus, *καὶ* fuscus. *βλ. καὶ* Смéржду.

Мéртвый, *βλ.* Мру́.

Мéскъ (*ἡμίονος*) *ἴσ. συγγεν.* Мѣшáю, *μίσγω* (*καθὰ μικτὸς, μιγὰς*) *μὶξ* (*μίσκ. ὡς, σκερὸς, σχερὸς* = *ξερὸς*).

Мечу̀, *Σλαβ.* Мещу̀, Мета́ю (*ῥίπτω*) *μέδω*, *μέζω* (*ἐπὶ μήκȣς, ἐκτάσεως, κινήσεως· ἐκ τȣ̃ μέω, ὅθεν λτ.* meta = *σκοπὸς*). *Ἐνταῦθα, ἴσως, ἀνήκει καὶ τὸ λτ.* mitto (*μίω* = *μέω, μίσσω, μίττω?*) *βλ.* Между̀· *καὶ* '*Ρείμ. λ. μακρός.*

Ме́чъ (*σπάθη*), *Κατσξ.* metz, mest, *Γρμ.* Messer, *'Ολλ.* meeter, *Σβ.* mäki, *μάχαιρα. τοῦτο δὲ ἐκ τȣ̃ μάχη* = *ἀχμὴ* (*κατὰ μετάθεσιν*) *ἀκμὴ*·('*Ρείμερ.*), *ὅθεν μάκη* (*α* = *ε, μέκη*) Мечь. *εἰ μή γε συγγεν.* Ме́сть. *βλ.* Мщу̀.

Мечта̀, *βλ.* Мкну̀.—Мету̀, *βλ.* Мщу̀.

Мжу̀, Мижу̀, Мига́ю *ὡς ἐκ τȣ̃* Мигу̀ = *μύκω, λτ.* mico (*σκαρδαμύττω, καμμύω, νεύω*) *μύζω, μύσσω* (*μύω*). Мжа, Мжга, *καὶ* Зга, Зги, (*οὐδὲ ποσὸν, ὁδόλως, ȣ̓δὲ γρῦ, ȣ̓δὲ κνῦ*). *ὡς ἐκ τȣ̃ γρίζω, γρῦ, καὶ ἐκ τȣ̃ πνίω πνείω, φνεῖ, ȣ̒́τως ἐκ τȣ̃ μύω,* Мжу̀, *μύζω* Мжа̀, (*οἷον μύξ, μύζα*=*μύσις, ῥιπὴ ὀφθαλμȣ̃,* Мгнове́нiе ока, *δι' ἧς καὶ τὸ ἐλάχιςον τȣ̃ χρόνȣ συνήθως σημαίνεται*). *ἢ καὶ τὸ* Мжа̀, Мжга̀ *ἐκ τȣ̃* Мычу̀ (*ὡς καί*, Мизги́пь = Мече́ть, *τὸ Τȣρκ.* Metzit)· *τὸ δὲ* Мычу̀ = *μύζω* (*διὰ ςόματος*), *ὅθεν καὶ τὰ Σ. βύκ, μύκ* (*Γρμ.* muck), *καὶ τσίκ* (*ὡς τὸ κίκκος, λτ.* ciccus), *καὶ τσυμȣτιὰ, ἐκ τȣ̃ συμμύττω, -σσω, συμμύζω, μίζω* (*ὡς τὸ ἐπιμύζω, ἐπίμυξις*)· *συγγ.* Мкну̀.

Мзга̀, Мезга̀, *βλ.* Мязга̀.

Мзгну̀, Мо́згну (*μυδῶ, σήπομαι, ἐξασθενῶ. ὡς ἀπὸ τȣ̃* Мо́згу, *τὸ* н *ἐπενθετ. = μόσγω, μόσκω, ἀντὶ μύσκω· ο = υ) μύξω, ἐκ τȣ̃ μύζω, μύσδω, μύδδω, μυδὸς, μυδάω, καὶ (μάζω) μαδὸς, μαδάω*, madeo, madidus. *Τὸ δωρικ. μύσκος = μύξος. οὕτω, καὶ μύξω = μύσκω, ὅθεν (μυσκέω) τὸ Σ. μȣσκεύω=διαίνω, βρέχω (ὡς καὶ τὸ μύξα=μῦδος=ὑγρασία, νοτὶς, φλέγμα, κόρυζα, κτλ.). εἰσὶ δ' οἳ παρήγαγον τὸ μȣσκεύω ἐκ τȣ̃ μοσχεύω (μεταφύτεύω μόσχον, κλάδον ἁπαλὸν, παραφάδα· τὸ καὶ ἄλλως μολεύω, ἐκ τȣ̃ μόλος = μόσχος· ὡς ἐκ τῆς ἁπαλότητος δηλονότι τȣ̃ μόσχȣ μετενεχθείσης τῆς λέξεως καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ὑγρότητος μαλακυνομένων). πιθανώτερον δὲ τὸ μουσκεύω=μυσκέϜω, μȣξέω, (ὡς εἶπον καὶ μυξόω, συνήθ. μυξόνω, ὅθεν τὸ μυξωτὴρ· καὶ μυξάω, άζω. Σ. ξεμυξάζω=* emungo), *καθὰ καὶ τὸ Σ. μολυάζω (συνώνυμον τȣ̃ μȣσκεύω) ȣ̓ παρὰ τὸ μολεύω (μόλος), ἀλλὰ παρὰ τὸ αἰολικ· μολύζω, μολύσσω, μολύπτω=μολύνω = μιαίνω (δεύω, ὑγραίνω, βάφω). βλ.* Мо́крый, Мо́хъ, Мо́ю.

Мзда̀, *μισθὸς, Γοτθ.* mizdo. *ἀρχ. Γρμ.* miete, *Αγσξ.* med, *'Αγγλ.* meed. *Περσ.* müzd. Ме́здникъ, *μίσθιος, μισθωτός.* Мздовозда́тель, *μισθαποδότης.* Безме́здникъ (*ἔξ-μισθος) ἄμισθος (ἀνάργυρος). βλ.* Мѣ́чу.

Ми́лую (*ἐλεῶ) μειλέω, μείλω (μέλω, μελίσσω,*

μειλίσσω, -σσομαι). Милость (*ἔλεος, χάρις*) *οἷον μειλητὺς* (*ὡς ἐλεητὺς*) *ἀντὶ μειλιχία, μείλιξις* (*Γρμ.* Milde), *συγγεν.* Милый. [*Τὸ Λιθ.* mezu (*γλυκύνω*) *ἐκ τοῦ* Мед (d=z) *μέλι. ὡς καὶ τὸ μέλι συγγεν. μελίσσω, μέλω· ὅθεν καὶ μείλινος* (*μέλινος*) = *μείλιχος.*] *καὶ*

Милый, Мил (*πρᾶος, ἱλαρὸς, λτ.* hilaris) *μείλιος, μείλιχος, Γρμ.* mild, *Περσ.* mile.— Милую (*πραΰνω, ἱλαρύνω*) *μειλέω*, (*μείλω, μέλω, ὅπου ἀνήκει καὶ τὸ μέλι*), *ὡς λτ.* mulceo. [*ἐκ τοῦ μείλιος, τὸ μείλιον*, = deliciæ, *ὅθεν καὶ μείλια, τὰ*, = *προίξ, παράφερνα. Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ εἴλια, ἴλια, ἀντὶ μείλια, ἀποβολῇ τοῦ μ. ὡς μάλη*, ala. *οὐ γάρ, οἶμαι, τὸ μείλιος παρὰ τὸ ἵλαος, ἵλεως· τοῦτο γὰρ συγγεν. τοῦ ἔλεος*]. *συγγ.* Молю. *τὸ δὲ ἵλαος* = *ἀρχ. Γρμ.* gail, geil, gyl, *ὅθεν* geilen, *κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. ἱλάω.*

*Милоть, *μηλωτῆ.* (*σημείωσ. ἀποκοπὴν τοῦ μακροῦ η.*)

Мимо, (*παρά, πλησίον*) *βλ.* Миную.

*Миндаль, *Γρμ.* Mandel, *Ἰτ.* mandola, amandola, *Γλ.* amande, *Ἀγγ.* almonde, *λτ.* amygdalum, *τὸ ἀμύγδαλον, συνήθ. μύγδαλον.* (*Σημείωσ.* γ = ν, *ὅθεν παρεφθάρη τὸ μύγδαλον εἰς τὸ μύνδαλον*, Миндаль.)

Миную (*παρέρχομαι, ἔῤῥω, οἴχομαι*) *ἐκ τοῦ* Мину· *τὸ θέμα* Мію (*Δοβρόβ. σελ.* 89)=*μίω*, (*ἀντὶ μέω*, meo). *ἢ μίω* = *βίω, βείω* (*βέω*,

βάω, βάδω, β = μ) = ἴω, ἕω· ὅθεν Минỳ, (*ὡς ἐκ τῦ ἑτεροσημάντυ μίω, τὸ μίνω, μινύω) παρ' ὃ καὶ* Ми́мо (*πρόθ.=παρὰ) οἷον μοῖμος ≤ οἶμος (οἴω = εἴω, ἴω) ἐκ τῦ* Ми *μί-ω (ἴω) καὶ τῆς* мо, *καταλήξεως. παράβαλ. τὸ περάω, πέρω, συγγεν. τῆς περὶ, παρὰ (πέρα) κτλ.*

Ми́ръ (*εἰρήνη) μεῖρα = εἶρα (εἴρω, εἴρην, εἰρήνη, προσθέσει τῦ μ. ὡς καὶ μεῖραξ = εἶραξ, εἴρην· ἴα, μία· ἔλδω, ἐέλδω, μέλδω· ἄλω, μάλω· ὄνθος, μόνθος· μολπὶς, ὀλπὶς, ἐλπὶς, κτλ.).* Мирю̀, *μείρω, εἴρω=εἰρηνεύω). ἢ συγγεν. μάρω, μαράω μαραίνω? (ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ἀφαιρεῖσθαι τὴν κίνησιν καὶ δύναμιν, κτλ. ὅθεν = καταςέλλω). τὸ δὲ ἥμερος, ἡμερόω, φαίνεται ἀπώτερον. βλ. καὶ* Міръ.

Мишуша́ю (*μετρῶ, ἐπὶ ῥυθμῦ μυσικῦ) συγγεν. ἀρχ. μέτω, μετέω (μετύω, μετύσσω), ὅθεν μέτον, μετερὸν, ἐξ' ὗ μέτρον. βλ.* Междỳ.

*Ми́са (*εἶδος τρυβλίυ) συγγεν. λτ.* mensa, *μήνσα· ὡς τὸ μηνσώριον=πίναξ (Βυζαντινοί.). τὸ δὲ* mensa *παράγυσιν ἐκ τῦ μέση, μέσος (Βάῤῥ.) „τὴν δὲ τράπεζαν, μήνσαν, τῆς ἐν μέσῳ θέσεως ἕνεκεν (Πλέταρχ. Συμπ. Η.), ἀλλὰ καὶ τὸ μέσος, καὶ τὸ* mensa, *ἐκ τῦ μέω, μάω=ἐκτείνω, ὅθεν καὶ τὸ* mensis, *μεὶς. βλ. καὶ* Миша́нъ.

*Мисюрка (εἶδος ἄλλο τρυβλίε· ὡς ἐκ τε̃ Мисюра) λτ. mensura, 'Ιτ. misura (μέτρον) ὅθεν καὶ ἡ συνήθ. μισε̃ρα (γαβάθα.)

Мишáнъ (εἶδος ἀρχαίε πλοίε) ἴσως, μόσυν, μόσσυν (= ξύλινος πύργος· καὶ πίναξ ξύλινος, μαζονόμιον. λέξις Θρακικὴ κατὰ τε̃ς Μοσσυνε̃ς, ἔθνος τε̃ Πόντου· ὅθεν καὶ οἱ Μοσύνοικοι. βλ. 'Ρείμερ.)

*Мишурà, τὸ λ. mixtura (σημείωσαι ш = xt.) ἐκ τε̃ misceo, μίσγω, οἷον μισγε̃ρα, μιξε̃ρα, μίγμα ἑτερογενῶν μετάλλων, οἷον ἀργύρε ἢ χρυσε̃, μετὰ μολύβδε ἢ χαλκοῦ· ὡς τὸ συνήθ. μιγάδιον, σμιγάδιον (μιγὰς).

Міръ (ἐν ἀρχαίοις χειρογράφ. καὶ Миръ, ὁ κόσμος) μῆρα, ἀντὶ μαῖρα (κυρίως φῶς, ὅθεν καὶ τὸ ἄςρον ὁ Σείριος. ἐκ τε̃ μάρω, μαίρω, μαρμαίρω. Οὕτω καὶ τὸ Свѣтъ = φῶς καὶ κόσμος· καὶ ὡς ἐκ τε̃ μέρω δὲ, συγγενε̃ς τε̃ μάρω, εἴη ἂν μεῖρα=μαῖρα). ἢ Міръ, Міра = ἦμαρ (μεταθέσ. μῆρα) ἡμέρα. (τὸ δὲ 'Αλβανικ. mir = καλὸς, παρέβαλόν τινες πρὸς τὸ ἵμερος, ἱμείρω). Καὶ τὸ κόσμος ἐκ τε̃ κέζω, κάζω (κάω, κέω=λαμπρύνω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. κάζω), καθὰ καὶ τὸ λτ. mundus = καθαρὸς, κασὸς (κάζω). Κόσμος δὲ ὠνόμαςαι ἡ τῶν ὅλων περιοχὴ, τὸ σύςημα τε̃ παντὸς, ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ τάξεως (Πυθαγόρ.). Ἔςι τοίνυν καὶ τὸ μοῖρα = κόσμος = τάξις. τὸ γὰρ „ τε̃το ε̉ κατὰ μοῖραν ἔειπας =

τῷ „ εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον (Ἰλ. Α. 286, καὶ Θ. 179, κτλ.) ἀλλ' οὐκ ἔςιν, οἶμαι, ὅςις ἂν εἴποι καὶ τὸ Mip = μοῖρα· διὰ τὸ συνώνυμον δῆθεν τῶν ὀνομάτων. Οὐδ' ὅτι τὸ μοῖρα = καὶ μερὶς, κλῆρος, λαχμὸς, λῆξις· ἡ δὲ λῆξις καὶ ἐπὶ τȣ̃ κόσμου, ὡς „ ἡ περίγειος, καὶ ἀέριος, καὶ ἡ καθ' ὕδατος ὑγρὰ λῆξις (Λȣκν. ἀμέλειτοι ἐκ τȣ̃ τόπου, ὃν ἔλαχος ἔχειν τὰ ὄντα· καθὸ καὶ „ τριτάτην μοῖραν ἔλαχε τȣ̃ κόσμȣ ὁ Ζεύς. Ἰλ. Ο, 195) οὐδ' οὔτω τὸ Міръ = μοῖρα· καί τοιγε τὸ οι (μοῖρα) = ι (Міръ), ὡς οἶνον, vinum, οἶκος, vicus. βλ. Мѣрю.

Miю (ἀπηρχαιωμένον) βλ. Минýю.

Мкнỳ (φράσσω, κλείω· τὸ н ἐπενθετικ. ὡς ἐκ τȣ̃ Мкỳ) μύκω, μυκόω (μυκόνω, μυκάνω, μυκνῶ· ὡς, ἵκω, ἱκάω, ἱκάνω, ἵκνω, ἱκνῶ, κτλ.). ὅθεν Замыкáю (κλείω, κλειδόω· οἷον διαμυκάω, ζαμυκάω), καὶ Замóкъ μὲν=κλεῖθρον. Зáмокъ δὲ = φρȣ́ριον (οἷον ζάμυχος, διάμυχος) = μυχός· καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ μύκω. [τὸ θέμα μύω, ὅθεν καὶ μύνω (μετὰ τȣ̃ εὐφωνικ. α, ἀμύνω, ἐξ ȣ̃ τὸ λτ. munio, καὶ mœnio, mœnia, παρὰ τὸ mœne, nis = μύνη· œ = u = υ.] βλ. τὸ ἐφεξῆς Мкнỳ.

Мкнỳ, ὡς ἐκ τȣ̃ Мкỳ, μύκω, μύζω (=μύω, καμμύω, νυςάζω). ἀόρις. Мче, μύκε, μύξεν, ἔμυξε· ὅθεν Мечтà (φαντασία, φάντασμα) οἷον, μύςα (μύσδα, μύζα, ἐκ τȣ̃ μύζω) μύξις =

μύσις, κάμμυσις· καὶ Мечта́юсь (*φαντάζομαι, καὶ κυρίως, ὀνειρώττω· ὡς ἐκ τῦ* Мечта́ю.) *οἷον μυστάω, μύςω = μύσδω = μύζω· οἱ γὰρ φανταζόμενοι φαντάζονται ὕπαρ τε καὶ ὄναρ, ὀνειρώττοντες. οἱ δὲ ὀνειρώττοντες μύζυσι, μύυσι, καμμύυσι. (συγγεν.* Мжу̀, *καὶ τοῦτ' αὐτὸ τὸ ἀνωτέρω* Мкну̀).

Младый, Мла́дъ *'Ρωσσ.* Молодый, Мо́лодъ (*νέος, ἁπαλὸς, τρυφερὸς*) *μαλδὸς* (*μεταθ'. μλαδὸς*) = *μαλθὸς* (*δ = θ· ὡς, θέλγω, δέλγω*) *μαλθακός.* Молоде́ю, Младе́ю (*νεάζω ·μλαδέω ἀντὶ*) *μαλδέω,-δόω, μαλθόω. κτλ. ἐκ τῦ μάλω* (*μαλάσσω*) *μαλὸς, μέλω, μέλδω,* (*μάλδω*) *μαλδύνω, ἀμαλδύνω· καὶ, μαλάσσω, μαλάζω μάλαξ* (*μλάξ, ὅθεν βλάξ.*) *μαλακὸς, μαλκὸς, μαλχὸς· χ = θ, μαλθὸς, καὶ μαλθῶ= μαλκῶ* (*'Ρείμερ.*). *Συγγ. τῦ* Мла́дъ *καὶ τὸ ὑποκορις.* Ма́льчикъ (*παιδίον*) *μάλαξ,* (*μαλακὸς*) *μαλθακὸς* (*μαλσακὸς. οὐ παρὰ τὸ μέλλαξ= πέλλαξ, πάλληξ, τὸ συνήθ. παλληκάριον*). *βλ. τὰ συγγ.* Ма́лый, *καὶ* Мелю̀.

Мла́тъ, *'Ρωσσ.* Мо́лотъ (*σφύρα*) *λτ.* malleus. *συγγεν. μάλω, μόλω, μύλω* (*συντρίβω.*) *οἷον* (*μλάδων*) *μάλδων, μαλδύνων, μάλων, καὶ μαλλεὺς ἐν τῷ* malleus (*ὡς μυλεὺς, μύλαξ, μυλίτης, ἐκ τῦ μύλος, μύλω*). *συγγ.* Млачу̀.

Млачу̀, *'Ρωσσ.* Молочу̀ (*ἀλοῶ, ἀλωνίζω*) *μαλάζω* (*μλάζω*) *μάλω = μύλω, μυλάζω = τρίβω, συντρίβω.* (*ὡς καὶ τὸ Γρμ.* dreschen =

τρύσκειν, τρύβειν, θρύβειν, ἐκ τȣ̃ τρύω, τρέω, τέρω, λτ. tero, terere segetes· καὶ (tero, trivi, tritum) tritura=ἀλόησις, triturare, ἀλοᾷν· ὅθεν καὶ τὸ ἐν ἀρχαίοις κώδηξι Σλαβον. Врхуща, ἀντὶ Молоніяща (ἀλοῶντα. βλ. Δοβρόβ. σελ. 121) ἐκ τȣ̃ Вхру=βρύκω, βρύττω, βρύσσω (=ῥύσσω, ῥάσσω, ῥάζω, ῥήσσω). τὸ δὲ ἑλλην. ἀλοάω, καὶ ἡ ἅλως ἐκ τȣ̃ ἄλω, ἕλω, = ςρέφω (ὡς καὶ τὸ δινέω) circumago, διὰ τὸ παρ' Ἕλλησι περιφερὲς σχῆμα τῆς ἅλωνος, καθ' ἣν δινεύȣσι τȣ̀ς βόας οἱ ἀλοῶντες). βλ. Мелю̀.

Млзу̀=Молзу̀ καὶ Мельзю̀, ἢ ὀρθότερ. Мелжу̀ (Δοβρόβ. σελ. 126.), Σρβ. Музем (у = л) Κρν. Movsem, Molsem, Λιβ. mélzu (μέλζω, ζ = γ) μέλγω, λτ. mulgeo (ὡς ἐκ τȣ̃ μύλγω, μύλω, μόλω) Γρμ. melken. κτλ. τὸ Σερβ. Музара (ἀντὶ Мулзара) = μολγαία, ἀμολγαία (βοῦς, ὄϊς, οἷον μολγάρα· ὡς τὸ συνήθ. βυζανάρα.) ὅθεν

Млеко̀, Млѣко̀, Ῥωσσ. Молоко̀ (γάλα) οἷον μελγὸν (μελκὸν, μεταθ. μλεκὸν) μολγὸν (ἐκ τȣ̃ μέλγω, Млзу̀· ὡς μελκτὸν, ἀμελκτὸν· καθὰ καὶ μολγὸς, ἀμολγὸς, ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἀμέλγȣσι, καὶ αὐτὸς ὁ ἀμέλγων· καὶ ἀμόλγιον, κτλ. καὶ τὸ ἀμόλγη δὲ, ἀντὶ ἀμόργη, amurga, amurca) ἐκ τȣ̃ μέλγω, ρ = λ, μέργω, ἀμέργω (ὅθεν συνήθ. ἀρμέγω ἀντὶ ἀμέλγω), καὶ, γ = δ, ἀμέρδω. συγγεν. Γερ. malkern,

mergeln, melken· ὅθεν Melk, Milch (*γάλα*). *Παῤῥλ.* *μέλκα*, *λτ.* melka (*σκεύασμα ἐκ γάλακτος* (*Γαλην.*), *τὸ συνήθ. ἐν Θεσσαλ. μαρκάτη* (=*μαλκάτη*· *ὡς ἐκ τῦ μέργω* = *μέλγω*, *οἷον μερκτὴ*, *μελκτὴ*), *τῦτο δὲ παρ᾽ ἄλλοις τυρκικῶς*, *γιαύρτι.* [*Καὶ τὸ μέλγω παρὰ τὸ μέλω*, *μάλω*, *μαλάσσω*, *μαλακὸς*, *μύλω*, *μόλω*, mollis, *κτλ.* *βλ.* Мелю].

Млкнѹ̀, Молкнѹ̀ (*ὡς ἐκ τῦ* Молкѹ̀) *ὅθεν* Молчапи, *Σερ.* Мучати, *Βοεμ.* Млчети (*σιγᾶν*), *βλ.* Молчѹ̀.

Млѣю (*σιωπῶ δι᾽ ἔκπληξιν*, *ἐνεάζω*, *γίνομαι ἐννεὸς*, *ἄνεως*) *μυλέω*, *μυλλέω.* *βλ.* *τὸ συγγεν.* Молчѹ̀.

Мнóгїй, Мнóгъ (*πολὺς*) *συγγεν.* *λτ.* magnus=*μάκανος*=*μάκερος* (*ὅθεν λτ.* macer) *συγκοπῇ μακρὸς*· *ὕτω καὶ μάκνος*, *μάγνος* (*μεταθ. οἷον μνάγος.* *α*=*ο*, *μνόγος*) *ἐκ τῦ μᾶκος*, *μῆκος.* *τὸ θέμα*, *μάω*, *μέω*, *ὅθεν μᾶκος*, *μέγας*, *μέγαρος*, -*γάλος*, *μάτις*, *μάσις*, (*μασίων*) *μάσσων*, *μέσσων*, *μέζων*, *μείζων*, *καὶ μάλα*, *μᾶλλον*, magis· *ὅθεν ἀπεκόπη τὸ* '*Ιταλ.* ma, *Γαλλ.* mais = *μᾶλλον* (potius)· *τούτων συγγεν.* *καὶ τὸ Γερ.* mehr, '*Ολλ.* maar (*ἀντὶ* maer) *ὅθεν* meist (meh-ist.), *ἴσως δὲ καὶ τὸ* Menge, manch (*ἀρχ.* mannig. *καὶ τὸ* '*Εβρ.* meni = *πολὺς.* *βλ.* Adelung, *καὶ* '*Ρείμ.* *λ.* *μακρὸς καὶ μέγαρος*)· *καὶ τὸ Γοτθ.* mais, maiza=*μέζων*, *μείζων* (*μέγιςος*, *μάλα μέγας*). [*ὅτι δὲ τὸ πολὺς*

ἐκλαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ μέγας, μακρὸς, φανερόν· οἷον, πολλὴ ὁδὸς, γῆ, πεδίον, χρόνος, κτλ.] βλ. Могу̀.

Мній, Σλαβ. = μίνυς, μινυὸς (συγκοπ. μνιὸς), λτ. minus. κτλ. βλ. τὸ συγγεν. Ме́ншій.

Мну̀, ἀπαρέμφ. Мя́ти, Мя́ть, ὡς ἐκ τοῦ Мя́ю = μάω (σμάω) μάσσω, μάττω (φύρω, μαλάσσω) [ἐκ τοῦ μάω, μάνω· ὡς, θύω θύνω· μεταθέσ. μνάω (μνῶ, Мну̀), ὅθεν μναρὸς=μαλακὸς· καὶ μνόος=μαλλὸς, κτλ.]. Мя́тіе (μᾶτις) μάξις (μάλαξις). βλ. Мя́гкій, καὶ Мя́со.

Мню̀, μνῶ, μνάω,—ομαι, μνώω (=λογίζομαι) „φύγαδε μνώοντο=ἐλογίζοντο, ἐβουλεύοντο φυγὴν (Ἰλ. π. 697), Λιθ. menù. συγγεν. λτ. moneo, Γρμ. mahne.—Мнѣ́ніе (γνώμη, λογισμὸς, ὡς τὸ μνεία, μνῆσις. ὅθεν Помяну̀, καὶ По́мню (μέμνημαι, μιμνήσκομαι, μνήσκομαι, μνήσκω. λτ. minisno-scor, memini, καὶ Σνκρ. manea) ἐπι-μνάω· καὶ Па́мять (ἀντὶ па́мнять, κατ' ἔκπτωσιν τοῦ ν) οἷον ἐπιμνήτη = μνήτη, μνεία, μνήμη. [Τὸ θέμα μάω, μέω, μένω, μάνω, Мяну̀, ὅθεν Помяну̀), μένος, mens, (μενάω) μνάω, μνέω.]

Могы́ла, Моги́ла (τάφος, τύμβος, χῶμα, γήλοφος, λτ. tumulus, ἐκ τοῦ tumus, τύμος = τύβος, β = μ· τύμβος, βη, tumba, Ἰτ. tomba, Γλ. tombeau) καὶ μεταθ'. Гоми́ла. ὅθεν Σ. μογούλα, μαγούλα (λόφος· καὶ χωρίων ὄνομα='Ρωσ. Могиле́въ) ἴσ. μεγίλη (μεγάλη· ὡς

καὶ μέγαρον, μάγαρον· καὶ τὸ μάκελλον, ἐκ τοῦ μήκους, μάκρους· βλ. Могу̀. *ἄλλο δὲ τὸ Σ. μάγουλον. βλ.* Мѧ́со)· *ἢ* Мкну̀ (Мок-*μυχὸς, μυκάλη?*). *Ἢ τὸ* Моги́ла *ἐκ τοῦ* Гоми́ла, *τοῦτο δὲ=λτ.* cumulus, *ἐκ τοῦ* cumus=*χυμὸς=χῶμα, πρόσχωμα (ὡς ἐκ τοῦ χαμὸς,* humus), *παρὰ τὸ χάω, γάω, χύω, γύω, κύω, κυβὴ (ὅθεν καὶ κύβας, καὶ κύδαρ, λακων. ὁ τύμβος· καὶ κυβὴ, κίβις, κιβώριον, συνήθ. κιβέριον =τάφος, λτ.* ciborium). *Εἴη δ' ἂν τὸ* cumus *μᾶλλον=κύβη, κύπη,* Ку́па, Губа̀, *κύβος (β=μ, κύμος) κύβελον (κύπελλον, κυπέλη, κυψέλη), κυβήλη (κυμήλη, κουμήλη,* Гоми́ла)· *ὅθεν καὶ Σ. (ἐν Θετταλίᾳ) κουμέλα, καὶ γουμέλα=τροφαλὶς, πακτὴ, (ὡς καὶ τοῦτο ὀγκῶδες), ἣ καὶ ὑποκορίζοντες καὶ ἀναπάλλοντες χερσὶ τὰ βρεφύλλια λέγουσιν· ,,ὦπου (ὠόπ, Ἀριςφν.) ὦπου, τὸ νωπὸν τυρὶ· ὢπ, γουμέλα δροσερή."*

Могу̀ (*δύναμαι, σθένω, ἰσχύω) μογῶ, μόγω, μόζω (μόζεις,* Мо́жешь), *ἐκ τοῦ μόζω καὶ ὁ μέλλ. μόξω, Δωρικ. μοξῶ. Ἡσύχ.* [*τὸ μογέω=μοχθῶ, πονῶ, ἐμφαίνει καὶ τὴν τοῦ πονοῦντος ἰσχὺν· μοχθεῖ δέ που ὁ δυνάμενος· καθόλου δὲ ἡ λέξις διαγράφει, τάσιν, μῆκος, κίνησιν· οὕτω καὶ τὸ μόλω, μολῶ (=μολέω) μολίω=λτ.* molior (*ἀποκινῶ, κυλίω βάρος μέγα, ἐπιχειρῶ ἔργον βαρὺ) καὶ=ἀγωνίζομαι· ὅθεν μόλος, Ἰωνικ. μῶλος=μόθος, μόγος (πόλεμος, μάχη), καὶ ,,μωλεῖ,*

μάχεται (*'Ησύχ.*). *πρβλ. Γρμ.* mögen (*δύνασθαι*) *καὶ* mühen (*μοχθεῖν*), *ἀμφότερα συγγενῆ* (*ὡς* fliegen, *καὶ* fliehen). *Τὸ θέμα μόω, ὅθεν καὶ μόλω*, moveo, *μόθος*, motus, (*ἐπενθ. χ. μόχθος· ὡς, ἄγω, ἄγος, ἄχθος*)· *τὸ δὲ μόω, μόγω*=(*μάω*), *μάγω, μάγας* (*μέγας*), *μέμακα, μᾶκος, μῆκος, μάκανος*, Мóченъ (*βλ.* Мнóгій), *μῆχος* (*μηχανὴ*) *μόγος*, Мóщь, Мóчь, (*δύναμις, ἰσχύς*)=*Γρμ.* Macht, Möge, Müge, *ἐκ τῦ* magen, mögen (vermögen), *καὶ* machen (*ποιεῖν, τεύχειν*=*μαχανᾶν,-σθαι*). *βλ.* '*Ρείμ. λ. μῆχαρ, καὶ μογέω.*]. *ὥςε τὸ* Могỳ *πιθανώτατα συγγενὲς τῦ* Бóгъ, = *Βόγας*, = *μόγας, μάγας, μέγας. βλ.* Бóгъ *καὶ* Богáтый.). *πρὸς τὸ* Могỳ, *πρβλ. Λετ.* mahku, *καὶ Σκρ.* moho, mahat, mia.

Мозжỳ (*ῥήσσω, ῥάσσω, ἀῤῥάσσω, παίων συντρίβω·*) *μώζω*, = *σμώζω, σμώσσω, σμώχω.* „*σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν* (*'Αριςφν.*). *ἐκ τῦ σμώζω, καὶ τὸ σμῶδιξ, συγγ.* Мозóль (*τύλωμα*). „*ἔσμωξεν, ἐπάταξεν* (*'Ησύχ.*), *τὸ δὲ σμώχω* = *ψώχω.* (*βλ.* '*Ρείμ. λ. σμώνη.*)

Мóзгъ (*ἐγκέφαλος, μυελὸς*) *μύσγος* (*μόσγος, ο* = *υ*) = *μύσκος, μύξος* (*ὡς λίσγος, ἀντὶ λίσκος, λίξος*) *ἐκ τῦ μύξω* (*ὅθεν καὶ μύξα*) *μύζω, μύω, ὅθεν τὸ μυελὸς, Γαλ.* moëlle (*ὡς πύελος*, poèle, *ἀντὶ* poëlle). *τὸ δὲ λτ.* medulla *φαίνεται ἐκ τῦ μέδω, μέζω, ἀντὶ μύζω. ἢ μεταθεσ. μεϋλὸς, μεδυλὸς, παρενθέσ. τῦ δ* (*ὡς, τένω,*

τένδω, tendo). *Ἐκ τοῦ μάζω γίνεται μαζὸς ἐκ δὲ τοῦ μύζω, μυζάω, τὸ Σ. βυζίον (β= μ, μυζίον) καὶ βυζάνω. (βλ. Ῥείμ. λ. μύζω). Πρὸς τὸ μυελὸς παραβάλλουσι καὶ τὸ Ἑβρ.* moach, *Ἀραβ.* moch, mochiel, *κτλ. βλ.* Мязгà.

Мóй, Моя̀, Моè, *ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν· καὶ τὰ ἄῤῥητα, μέος, μὶς, μὸς (ὅθεν αἱ γενικ. μοῦ μεῦ, μέο=ἐμέο, ἐμοῦ, ἐμεῖο, ἐμείω, ἐμείως, ἔμως, ἐμέος, ἐμεῦς, ἐμοῦς, ἐμεῦ). λτ.* meus, mea, meum, *Ἰτ.* mio, *Γλ.* mon, mien, *Γρμ.* mein, *Περσ.* man, *Ἰνδ.* mi, mah.

Мóкну, *καὶ* Мóклый, *βλ.* Мóкрый.

Мóкрый, Мóкръ (*δίϋγρος, νοτερὸς) μυκερὸς, συγκοπ. μυκρὸς (ὅθεν συνήθ. μουγκρὸς) ἐκ τοῦ μυκὸς, καὶ ὑσιας. μῦκος (μύξα), λτ.* mucus, *ὅθεν* mucidus, muger (Fest.). *ἢ μυχλὸς, μυκλὸς,* Мóклый, *λ = ρ, μυκρὸς (υ = ο = ου μοκρὸς, μουκρὸς, μουγκρὸς), ὡς καὶ μύκλος, μύκλα, συνήθ. μοῦχλα = εὐρὼς = μύκος, μῦκορ, λτ.* mucor, *τὸ δὲ μοῦχλα συνήθ. καὶ μοῦχρα· ὅθεν μουχρόνει, μεταφορ· ἀντὶ σκοτάζει (ἐπὶ ἀρχομένης νυκτὸς), ὡς τὸ, " ἐυρώεντα οἰκία (εὐρωτιῶντα = σκοτεινὰ· καὶ, εὐρώδης Τροία=σεσηπυῖα, σκοτεινή. Σχλ. Σφκλ. Αἴ.) Οὕτω καὶ τὸ λάμπη, λάπη (ὅθεν συνήθ. λάσπη) = λέμφος, καὶ „ ἀνήλιος λάμπη = ἐυρὰς, εὐρώεντα οἰκία τοῦ ἅδου (Αἰσχύλ. Εὐμεν. ἀλλὰ τοῦτο εἴη ἂν καὶ=λαμπὰς (λάμπα),*

ὥςε τὸ ἀνηλίῳ λάμπη = ἄνευ λάμπης ἡλίȣ, ὡς ὁ Ῥείμερος ἡρμήνευσε· λ. λάμπη. (βλ. καὶ Мрáкъ). Смóркаю (ἀπομύττω-μύζω, μύγγω, mungo, emungo, συνήθ. ξεμυξάζω)· καὶ Нáсморкъ (κατάῤῥους) ὡς ἐκ τȣ̃ Смóркъ, Мóрк = Δωρικ. μύρκος (μόρκος) λτ. murcus, (murcidus), ἀντὶ (ρ = σ) μύσκος, muscus, μύξος, μύξα. Ἐκ τȣ̃ δωρικȣ̃ μύρκος μȣ̃ρκος, καὶ τὸ τῆς συνήθ. βȣ̃ρκος (τόπος ἐλώδης, β = μ· ὡς, βόνθος, μόνθος, κτλ.) καὶ ἐπιθετ. βορκὸς, βαρκὸς (ὑγρὸς, ἔνικμος, ὡς, βαρκὸν ἀμπέλιον), καὶ ῥῆμα βȣρκόνω = ὑγραίνομαι. „ ἐβύρκωσαν τὰ ὀμμάτιά του (= ἀνυγράνθησαν, ἀνεπλήσθησαν δακρύων), ὡς ἀπ᾽ ἀρχαίου ῥήματος (βυρκόω) μυρκόω = μυσκόω, μυξόω, μυσκέω (μȣσκεύω. βλ. Мзгнỳ), ὅθεν καὶ τὸ Мóкръ (μοκρὸς, ἐκ μεταθέσ.) = μορκὸς (βορκὸς, βȣρκὸς)· τὸ δὲ μύρκος, μύσκος, μῦκος (ἐπιθετ. μυρκὸς, μυσκὸς, μυκὸς) ἐκ τȣ̃ μύζω, μύξω, μύκω, ὅθεν καὶ Мóкну (μυδάω, ὑγραίνομαι, ὡς ἐκ τȣ̃ Мóку), καὶ Мочỳ (ὑγραίνω, διαίνω) οἷον μόκω (ο=υ) μύκω, ἀντὶ μύγω (μύζω, μύξω, μέμυκα), λτ. muceo, (ὡς μάκω, μάγω, maceo, macero), συγγ. Γερμ. müchen (mücheln), κτλ. Ἐκ τȣ̃ Мочỳ, Мóча (οὖρος), συγγεν. μύξα (μόξα, μίσκα). τὸ δὲ μύζω, μύω, συγγεν. μάω, μάγω (μάζω), μάδω (madeo), μίω, μίγω, μίχω, μιχὴ, ὀμιχὴ, ὀμίχλη, Мглà, ὀμιχῶ· καὶ

μίγγω, λτ. mejo, mingo, Γρμ. ἀρχ. miegen, migen· ἐκ τῦ μίω, καὶ τὸ μιάω, μιαίνω, ὅθεν καὶ τὸ μυκὸς = μιαρὸς (Ἡσύχ.)· οὕτω καὶ μυδὸς, μυδάω, Γρμ. modern, καὶ τὰ λοιπ. ὑγρότητος καὶ νοτίδος σημαντικά. βλ. Мόхъ, καὶ Макáю, καὶ Мόю, καὶ Мзгнỳ, καὶ Ῥείμ. λ. μύζω, καὶ μίω.

Молвлю̀ (θορυβῶ). Молвà (θόρυβος) μόλϜα = μόλϜος, μόλος, μῶλος = μόθος, θόρυβος, φρυαγμὸς (Ἡσύχ.)· καὶ μόλϜω, μόλω, μωλέω (μάχομαι· ὡς πάλιν, βοὴ = μάχη)· ἀλλὰ πιθανώτερ. Молвà = μολπὰ (μόλπω, Мόлвю) μολπὴ, μέλπω. [τὸ γὰρ μολπὴ οὐ μόνον ἀντὶ τῦ μέλυς, ἀλλὰ καὶ = κραυγή. Ἰλ. Ν, 637· καὶ ἐν Σ, 572 = ἰϋγμός· οὕτω καὶ, σύριγγος μολπὴ (Σφκλ.), καὶ „ μέλπηθρα κυνῶν. Ὅμ.]

Мόлнія (ἀςραπή) βολία = βολὴ (ὡς συγγραφία, —φὴ Саломіа, Σαλώμη.) β = μ. βολ(ν)ία, μολ(ν)ία (μετὰ τῦ ἐπενθετικῦ ν. ὡς Волнà, ἀντὶ Волà, Γρμ. Wolle, βαλλὸς, = μαλλὸς· βλ. καὶ Волнà, Мόстъ, κτλ.)· τὸ δὲ βολὴ καὶ βολὶς σύνηθες ἐπὶ ἀςραπῆς, καθὰ καὶ τὸ βέλεμνον, καὶ βέλος ἐπὶ κεραυνῦ, καὶ φωτὸς ἀκτίνων, ὅθεν καὶ ἑκηβόλος ὁ Ἀπόλλων = ἥλιος, κτλ. (ἐκ τῦ βάλλω, Валю̀ = πάλλω = πέλλω. ὅθεν πέλεκυς καὶ βέλεκυς, ἀφ᾽ ὗ τὸ συνήθ. ἀςραποπελέκι = κεραυνος). βέλος, ἢ βολὶς, καὶ ἀκτὶς ἐν πολλαῖς γλώσσαις ἐμφαίνουσι τὴν αὐτὴν ἰδέαν. (βλ. Ῥείμ. λ. βέλος). βλ. καὶ Стрѣлà. [τὸ

δὲ μαλερὸς, παρὰ τὸ μάλω, Мелю, *οὐ συγχυτέον τῷ* Молнія].

Молодый, *βλ.* Младый —. Молоко́, *βλ.* Млеко́ —. Моло́тъ *βλ.* Мла́тъ —. Молочу́, *βλ.* Млачу́.

Молчу̀ (*σιωπῶ*) *μυλίζω*, *μυλλίζω* (*μολίζω*, *ο* = *υ*, = *μύλλω*, *μυλαίνω* - *λλαίνω*, Σ. *μουλλόνω* = *σιωπῶ*). *Ὡς ἐκ τῦ μύω*, *μέμυκα*, *μύκω*, Мкну̀, *μυκίζω*, *Λακων. μουκίζω* (= *σιγῶ*, *καὶ μέμφομαι τοῖς χείλεσιν. Ἡσύχ.*) =*μυχθίζω* = *μωκάομαι* (*συνήθ. ςραβοςομίζω*)· *οὕτω καὶ μύω*, *μύλω*, *μύλλω* = *μυλλαίνω*, *μυλλίζω* (= *μοιμύλλω*, *σκώπτω τοῖς χείλεσι*, *καὶ*=*σιωπῶ*, *μύω τὰ χείλη*). *Παράβαλε τὸ σιλαίνω*, *σιλλαίνω* (*ἐκ τῦ σίλλω*, *σέλλω* = *ἕλλω*, *ἴλλω*, *ςρέφω*)=*μυλλαίνω*, *μοιμύλλω*, *Γρμ.* mummeln· „ *σιλήνει*, *μυλλίζει*, *σκώπτει*, *σιωπᾷ* (*Ἡσύχ. ἴσως σιλαίνει*, *ἢ ἀόρ. ὑποτακτ. σιλήνῃ*, *μυλλίζῃ*, *κτλ.*), *ὡς ἐκ τῦ σιλέω*, *καὶ τὸ λτ.* sileo (*σιωπῶ*), *Λιθ.* tilu. *τὸ δὲ Σβεκ.* tiga = *σιγᾷν* (*τιγᾷν*). *Εἰς τὸ μύλλω*, *μυλλαίνω ἀνήκει καὶ τὸ Γρμ.* schmollen (*βλ. καὶ* Adelung.). *βλ. τὸ Σλαβ.* Млкну̀, Молкну̀.

Мо́ль, Σ. *μόλυζα*, *μόλυτσα* (*παρὰ Θετταλοῖς*, *παρ᾽ ἄλλοις δὲ σκῶρος*, = *σκῶλος*, *σκώληξ*, *λ* = *ρ.*) = *σὴς* (*λτ.* tinea), *ὡς καὶ* Мо́лица (*σκωληκόβρωτον ξύλον*). *συγγεν. μῶλυξ*, *μῶλυς* (*ἐνεργητ. καὶ μωλὺς*, *παθητ.* = *τεθρυμμένος*, *κτλ. βλ.* Мра́къ). *παρὰ τὸ μόλῶ*,

= *μάλω*, *μέλω*, Мелю, *μύλω*, *μύλλω*. *λτ.* molo (*τρίβω*, *ἀλήθω*), *μολύω*, *μόλος*, *μόλυς*, *καὶ μῶλυς* (*βλ.* '*Ρεϊμ. λ. μόλω καὶ μῶλυξ*). *Οὕτω καὶ τὸ σὴς παρὰ τὸ σήθω*, *καὶ τὸ* tinea *παρὰ τὸ τείνω* = *τένω*, *τένδω*, *τένθω* (*τρώγω*)· *καὶ τὸ Γρμ.* Motte *ἐκ τῦ ἀρχ.* maten = *μύσσειν*, *ἀμύσσειν* (zernagen). *καὶ θρίψ*, *ἐκ τῦ θρίπω*, *τρίβω*· *καὶ τὸ σαράκιον σάραξ* (*ἐν τῇ συνηθ.* = *ἴψ*, *καὶ τῦτο ἐκ τῦ ἴπτω*), *παρὰ τὸ σάρω*, *σαίρω* (*σχάζω. ὅθεν καὶ ἡ σήραγξ* = *χάσμα*). *Ἄλλο δὲ τὸ μώλυζα* = *σκορόδυ κεφαλὴ μονόκοκκος* (*ἀδιαίρετος εἰς ἀγλῖδας*) *συγγεν. τῦ μώλωψ* (= *μώλυξ*, *καὶ τῦτο ἐκ τῦ μώλω* = *μόλω*) = *σμῶδιξ*, *πρῆσμα ἐκ πληγῆς. ὅθεν καὶ ἡ μώλυζα* (*ἡ καὶ μάλυζα*, *καὶ μάνυζα*) *διὰ τὴν ὁμοιότητα· καθὰ καὶ τὸ Γλ.* oignon (= *κρόμμυον*, *καὶ σμῶδιξ*) *ἐκ τῦ λτ.* unio (*οἴνη*), = *οἰνὸν* (*ὀϊνὸν*) = *ἐνιαῖον* (*ἐνὰς*) = *μονόκοκκον. βλ. καὶ* '*Ρεἰμ. λ. μώλυζα*].

Молю, *ἱκετεύω*, *δέομαι*, *λιπαρῶ*), *μολῶ*, *μόλω* (= *ἔρχομαι*, *ἥκω*, *ἵκω· ὡς καὶ ἐκ τῦ ἵκω*, *ἵκομαι*, *ἵκεται*, *τὸ ἱκέτης*, *ἱκετεύω*). *ἢ μέλω* (*μέμολα*, *μόλω*, Молю) = *μείλω*, *μειλίσσω*, Милую, (*βλ.* Милый)· „ *Μειλιχίη*, *ἱκετίη* „ *διαμέλεοι*, *ἱκέται* ('*Ησύχ.*). *τὸ δὲ μέλπω* (*μέλϜω*, *μέλω*, *μέλος*) *μολπή. βλ.* Молвлю.

*Монасптырь, *μοναςήριον. Σημείωσ.* ы = *η. διὰ τῦτο σεσημείωται ἡ λέξις.*

Монисто, (περιδέραιον) μανίαξ, μανιάκης, μανιάκιον, μαννάκιον, ἐκ τῦ μάννος, μάνος, μόννος· λτ. monile, ὅθεν ἴσ. καὶ μονίσκος (σκ=στ, μοννίςος), Σ. μανιάκι. [παρὰ τὸ μὴν, μὰν, μανὸς, ὡς καὶ τὸ μηνίσκος, διὰ τὸ μηνοειδὲς τοῦ σχήματος (βλ. 'Ρείμ. λ. μανιάκης)· ἴσως δὲ πιθανώτερ. τὸ Монисшо = μανίσκος· (α = ο), μηνίσκος]·

*Мόпсъ, τὸ Γρμ. Mops (εἶδος κυνὸς. canis fricator) ἐκ τοῦ μύωψ (Wachter. βλ. καὶ Adelung.)

Моргáю, Мргáю (καμμύω) μύζω, μύξω, μύσκω (μύρκω, μυρκάω, Моргáю· ὡς μύρκος = μύσκος. βλ. Мόкрый). ἢ μόργω (ὀμόργω, ὡς ἐκ τῆς θλίψεως τῶν βλεφάρων τῦ καμμύοντος)· ὁ 'Ησύχ. ἔχει" μοργᾶται, παρῶπται. βλ. Мόрщу.

Мόрда (ῥύγχος) ἴσ. συγγεν. Γρμ. Mund (ςόμα) = μύνδος, μυδὸς (καὶ μυτὸς, μυττὸς. λτ. mutus), μῦθος, μύθα (φωνὴ), μύνθα, καὶ ν = ρ, οἷον μύρθα, μύρδα, Мόрда· ὡς καὶ τὸ Σ. μῦτρον, οἷον παρὰ τὸ μύρτος, ἀντὶ μύνδος, μυνδὸς· ἢ παρὰ τὸ μυτερὸς, μύτη, μύττη, μύτις (=ῥίς.). τὰ πάντα ἐκ τῦ μύζω (βλ. Мурчỳ), μέλ. μύσω, μυσιῶ, ὅθεν καὶ τὸ 'Ιτ. muso, Γλ. museau (ῥύγχος), Σ. μῦτζενον = πρόσωπον. ὡς καὶ τὸ ῥύγχος = πρόσωπον (Κυρίλλ. Λεξ. βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. μύζω). βλ· καὶ Языкъ.

Мо́ре (*θάλασσα*) *λτ.* mare, *Γρμ.* Meer, *Γλ.* mer, *Ἑσονιςὶ* merri, *Βενδ.* murie, *συγγεν.* *μύρω = ῥέω* (*ὅθεν. καὶ λτ.* mœreo, *μυρέω = μύρομαι*, *συνήθ. μυρολογω*, = *θρηνῶ.* œ = u· *ὡς*, *οι = υ*), *καὶ ἰδίως τὸ μύρω = ῥέω μετ' ἤχου, διπλασιασμ· μορμύρω* (*ὅθεν λτ.* murmuro, *Γρμ.* murmeln, *Σ. μουρμουρίζω*), *ἐπὶ φλοίσβȣ ὑδάτων.* *Ὡσαύτως, οἶμαι, καὶ ἡ θάλασσα* Мо́ре, mare, murie (*οἷον, μάρα, μύρα, μόρα*), *ὅθεν καὶ Γλ.* marais (*λίμνη*), *ὡς μύρουσα, μορμύρȣσα* (*βλ.* Ezero)· *ἐν γὰρ τοῖς θεματικοῖς μάρω, μέρω, μόρω, μύρω κινήσεως ἰδέα τις ἐνιζάνει, ἤτοι τὴν ὄψιν, ἢ τὴν ἀκοὴν ἐφελκομένης.* (*βλ.* '*Ρείμ. λ. μορμὼ*). *Ἐκ τȣ̃* Мо́ре, морéй *φαίνεται καὶ ὁ Μορέας ὑπὸ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων ἀμέλει τοι παρωνομασμένος* (*οἷον θαλασσίτης, ὡς ἁλιςεφὴς καὶ μυρόμενος θαλάσσῃ*). *Ἀλλά τινες τῶν ἡμετέρων παράγȣσι τὴν λέξιν ἐκ τῶν ἐν τῇ χώρα μοριῶν, καὶ Μορίαν τινὰ τὸν Μορέαν ἐθέλȣσιν εἶναι! ἢ, φασὶ, καὶ τὸ πάλαι Ἀπία ἐκαλεῖτο διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἀπίȣς·* [*καὶ τοι γε καὶ τȣ̃το τῶν μάλιςα ἀμφιβολογȣμένων ἐςί. τὸ γὰρ Ὁμηρικ. Ἀπίη γαίη ȣ̓ μόνον παρὰ τὸ ἄπιος ἠτυμολόγηται, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ προθέσ· ὡς ἐπίθετον* (*ἄπιος, ἀπία = ἀπȣ̃σα καὶ ἀπέχȣσα μακρὰν, τηλεδαπή*)· *καὶ παρὰ τὸ πίω, πίνω, ὡς τὸ ,, πολυδίψιον Ἄργος· καὶ ἀπὸ Ἄπιος δὲ τȣ̃ Φο-*

ρωνέως· καθὰ καὶ τὸ Ἀπίας πέδον ἐν Μυσίᾳ ἀπὸ Ἥρωος, ὃ δὴ καὶ πιθανώτατον δοκεῖ]. *Ὅπως δ' οὖν ποτ' ἂν ἔχῃ τὸ ἔτυμον, οὐκέτι δήπου Μορέας κεκλήσεται τοῦ λοιποῦ, ἀλλὰ Πελοπόννησος, ἑλληνιςὶ, ἡ καὶ τὸ πάλαι καὶ νῦν κλεινὴ Πελοπόννησος. Ἀπὸ γὰρ τοῦ κρατοῦντος αἵτε χῶραι καὶ τὰ ἔθνη παρονομάζεσθαι φιλοῦσιν, εἰκότως· „ ᾧ γὰρ πλοῦτος μέγα δόρυ καὶ ξίφος, οὗτος δεσπότας μνοίας κέκληται.*

Морóшка (*ὑποκορις· ὡς ἐκ τοῦ* Морóшъ) *μόρον, μῶρον, συνήθ. μοῦρον* (rubrus chamæmorus), *καὶ μορία τὸ δένδρον* (*ὑποκορις. μορίσκη, συνήθ. μορίτζα*). *συγγεν.* Мрáкъ.

Морóзъ, *βλ.* Мрáзъ.

Мóрщу (*ῥυσσόω, ῥυτιδόω, συνήθ. σουφρόνω*) *μόργω* ($\gamma = \zeta =$ щ. *μόρζω*) *ὀμόργω, ὀμόργνυμι* (*μέργω, μέλγω*), *βλ.* Моргáю.

Мóръ, Морю̀, *βλ.* Мрỳ.

Москвà, *βλ.* Мóю.

Мóстъ (*γέφυρα*) *φαίνεται μὲν συγγεν. μεςὸς, μεςὸν* ($\varepsilon = o$, *μοςὸν*) $=$ *τόπος οὗ τὸ μεταξὺ πλῆρες. τὸ δὲ μεςὸς παρὰ τὸ μέζω, μέδω, μέτος, μέσος, κτλ.* (*μέση δὲ ἡ γέφυρα, ζευγνῦσα τὰς ὄχθας, καὶ πληροῦσα τὸ μεταξὺ χαῖνον*). *ἔςι δ' οὖν πιθανώτατα*$=$*βαςὸς* ($\alpha = o$, *βοςὸς*, $\beta = \mu$, *μοςὸς*) *ἐκ τοῦ βάζω, βαςὸς* (*ὅθεν τὸ βαςάω, βαςάζω*). *τὸ δὲ βάζω* $=$ *βάδω* (vado, *βαδίζω*) Ведỳ, *βιβάζω· καὶ δωρικ.*

(*βύζω*, *βαβύζω*), *ὅθεν* (*βάβυξ*) *βαβύκα*, *καὶ* *βαβύκτα*, *ἡ γέφυρα*, *παρὰ Λακεδαιμονίοις*. (*Ἡσύχ*. *καὶ Πλόταρχ*. *Λυκᾶργ*. *ς*), *ὡς τόπος δὲ ὃ βαδίζεσι*, *βάσιμος*, *ϛεῤῥὸς*, *βατὸς*, *βαϛὸς*· *ὅθεν καὶ* Мощу̀ (*γεφυρόω*, *κατασκευάζω λιθόϛρωτον*) = *βάζω*, *πάζω* (*πήγνυμι*. *ἐκ τᾶ πάω* = *βάω* = *μάω*. *βλ*. Мѣсто, *καὶ* Мчу̀). *Καὶ τὸ γέφυρα* = *Ϝεφύρα*, *ἐφυρὰ*, *φ* = *χ*. *ἐχυρά* (*Ῥείμερ*.).

Мота́ю (*σείω*, *διαλύω*, *μηρύω*, *ἐκμηρύω*, *συνήθ*. *τυλιγαδιάζω*, *Γλ*. dévider) *συγγεν*. *μόω*, *μάω* (*ἕλκω*, *ξαίνω*), *μοτὸς* (*ξαντὸν*), *καὶ μότος*, motus, *μόθος* (*μοέω*, moveo), *καὶ μοττόω*· ,, *μοττεῖ*, *τιτρώσκει* (*Ἡσύχ*.). *τᾶ μόω συγγενὲς καὶ τὸ μίω*, *μίτος*, Мо́тъ (*μήρυμα*)· *ὅθεν μιτόω*, *καὶ συνήθ*. *παραμιτόω*, *-τόνω*, *καὶ παραμιτίζω* (*χυδ*. *παραματίζω*) = *διαπερῶ τὰς μίτας τοῦ ϛήμονος διὰ τῶν μιταρίων*. (*ἑλληνικώτερ*. *καιρόω*, *ἐκ τᾶ καῖρος* = licium). ,, *καιρῶσαι*, *μιτώσασθαι*. ” *κεκαιρωμένων*, *μεμιτωμένων* (*Ἡσύχ*.).

Мо́тъ, *ὑποκορ*. Мотыга (*ἄσωτος*). Мота́ю, (*ἀσωτεύομαι*, *διασκορπίζω τὴν ἀσίαν*). *τὸ ἀνωτέρω*, Мота́ю, *μεταφορικῶς*. ,, *μόττυς*, *ἔκλυτος* (*Ἡσύχ*.)

Мотча́ю (*μέλλω*, *βραδύνω*) *ματάω* (*ματάζω*)? *ἢ συγγεν*. Мота́ю?

Мотыка (*σκαφεῖον*, *σκαπεῖον*, *χυδαίως τσαπεῖον*· *ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς χωρικοῖς τῆς Θετ-*

ταλίας μοτίκα, ἢ δίκελλα, καὶ πᾶσα δυσχεϱῆς χειϱωναξία), μάδιγος, δίκελλα· (Ἡσύχ.). ἴσως διάλεκτός τις εἶπε καὶ μαδίγα, (δ=τ. καὶ γ=κ. ματίκα). ἢ συγγεν. Мотаю, *μότος, αἰολικ. μόττυς (μοττύη, μοττύϝα, μοττύγα)· ὡς καὶ „μοττύας (= μοττύα), (ὄϱγανον) ᾧ ςϱέφȣσι τῶν ϱυτήϱων τȣ̀ς ἄξονας (Ἡσύχ.)*

Мотыль, Мотыло (*Σλαβον. = κόπϱος) ἐκ τȣ̃ μόνθος, μόνθυλος, χωϱὶς τȣ̃ ν, μόθυλος)= ὄνθυλος (ὅθεν τὸ ὀνθυλεύω. τὸ θέμα ὄζω, ὄσθω, ὄθω, ὄνθος, βόνθος, μόνθος). βλ.* Лайно. *ἢ συγγεν.* Мотаю (*μίω) μίτυλος, μύτιλος (μιςὸς) μυςίλλω, μιςύλλω (κόπτω. ὡς καὶ κόπϱος, ἐκ τȣ̃ κόπτω)?*

Мохъ, *Σλβ.* Мъх, *Σεϱβ.* Мах (*φῦκος, βϱύον, μνίον) ὑποκοϱ.* Мошокъ, *Γϱμ.* Moos, *Γαλ.* mousse, *'Ισλ.* mossa (*καὶ 'Αϱαβ.* mosc), *μ'. λτ.* mussa, mussus, mussum, *μ'. ἑλληνισμ. μȣ̃σχος, συνήθ. μοῦσκλον· ἐκ τȣ̃ ἀϱχαίȣ μύσκος (= μύξος), λτ.* muscus, *ὡς καὶ μύσκης, μύσχης = εὐϱὼς (Ἡσύχ.) συνήθ. μȣ́χλα, καὶ λτ.* mucor, *μῦκοϱ, μῦκος· ἐκ τȣ̃ μύω, μύμυκα (μύκω), μύζω = μύδω, μυδάω. ὅθεν καὶ ὁ μύκης· τὰ πάντα ὑγϱότητος γεννήματα. Παϱάβαλ. τὸ 'Ισπαν.* moho = *μύσχης (εὐϱὼς), καὶ μȣ̃σχον (βϱύον)· καὶ τὰ Γαλ.* mousse (*βϱύον*), mousseron (*εἶδος μύκητος*), moisissure (*εὐϱὼς*). *βλ.* Мокрый, *καὶ* Пухъ.

Мочу̀, *βλ.* Мокрый.

Мόю, *ἀπῤμφ.* Мыти *ἐκ τȣ̃ Σλαβ.* Мыю (*νίπτω, πλύνω*) *μίω, μάω, μόω, μώω, μέω. Ἐκ τȣ̃ μίω, τὸ μίχω, ὀμίχω, ὀμίχλη, καὶ τὸ μιάω, μιαίνω=διαίνω, βάφω.* (*Ἰλ. Δ.* 145). *ἐκ δὲ τȣ̃ μάω, τὸ μάζω, μάσσω, καὶ σμάω. ἐκ δὲ τȣ̃ μέω, σμέω, τὸ σμήχω, ὡς καὶ σμίχω* (*μίχω*). *ἐκ δὲ τȣ̃ μόω, τέλος, τὸ μόλω, μολύω, -λύνω, μόρω, μορύσσω· κτλ.* (*βλ. Ῥείμ. λ. σμάω*). *ὅθεν* Мóйка, *μία τῶν τὴν καλὴν Πετρόπολιν διαιρουσῶν μεγάλων διωρύγων τȣ̃ Νευᾶ* (*αὐτοφυὴς, ὡς λέγȣσιν, ἀνέκαθεν*), *οἷον μοϊχὴ* (*ὡς μιαχὴ, μίαχος*) (*μῶσα*), *σμῶσα, σμήχȣσα* (*πλύνȣσα·*). *Τοῦ* Мóю *συγγενὴς φαίνεται καὶ ἡ* Москвà, *ποταμὸς, ἐξ ȣ̃ καὶ ἡ παρακειμένη γεραρὰ τῶν Ῥώσσων παμμήτωρ, καὶ μεγαλοπρεπεςάτη πόλις* Москвà (= МоскϜà, Моска) *Μόσκα καὶ Μόσχα* (*οἷον μοσκὴ, μοσκεύουσα = ὑγρά. βλ.* Мóкрый, *καὶ* Мзгнỳ), *κατὰ τὸ μύσκος* (*μύρκος*, murcus, murcidus) *μύσκα· καὶ μίσγα, ἐκ τȣ̃ μίσγω, μίγω, μύζω, μύω = μάω, μίω· ὡς πρὸς τὴν πόλιν Μόσκαν παράβαλε τὴν Ὕδην* (*ὕω*), *πόλιν Λυκίας, καὶ Ὑδρȣ̃ντα, πόλιν Ἰταλικὴν, καὶ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ Νάȣσαν, κτλ. βλ.* Окà. *Πρὸς δὲ τὸ* Мóю *πῤβλ. καὶ τὸ ἀρχαῖον τῶν Αἰγυπτίων μωῦ = ὕδωρ. Ἑβρ.* majjm, *καὶ κατὰ Σίνας* min = *ποταμός. τὸ δὲ Σκρ.* amma = *ὑγρός. κτλ. βλ.* Мóкрый.

Мра́вій, *Σλαβ. Σερβ.* Мра́в, *Κροατ. καὶ Καρν.* Мра́вля, *Πολ.* mrowka, *Βοεμ.* mrawenes, *καὶ Ῥωσσ.* Мураве́й, *μύρβος, (μούρβας) μύρβαξ Δωρικ. = βύρμαξ, καὶ βόρμαξ (β = μ, μύρμαξ, -μηξ.), καὶ (β = φ), φόρμαξ, λτ.* formica, *Γλ.* fourmi, *κτλ. καὶ ὅρμιξ, (Ἡσύχ.) = φόρμιξ, βόρμιξ· ὅθεν καὶ τὸ λτ.* vermis, *Γλ.* ver *(σκώληξ), Γρμ.* Wurm, *Σβεκ.* orm, *κτλ. (βλ.* Че́рвь). *Πρβλ. Δαν.* myre *(= μύρμηξ, οἷον μύρος, ἐκ τοῦ μορὸς, μυρὸς, μύρϜος, μόρϜος, μορβὸς = μαυρὸς, ἀμαυρός. βλ.* Мра́къ, *καὶ Ῥείμ. μορμώ), Ἀγγ.* mir, *Σβ.* mura, *Ἰσλ.* maura, *Κτσξ.* miere, *Περσ.* mur.

Мра́зъ, *Ῥωσσ.* Моро́зъ *(παγετὸς, κρύος, πάγος, κρύσταλλος.) συγγεν. μάρω, μαράσσω = μαρμαίρω, στίλβω, διὰ τοῦ κρυστάλλου καὶ τῆς αἰθρίας τὸ λαμπρὸν· ὡς καὶ γέλα (ἕλα, ἕλη) Ϝέλα, λτ.* gelu, gelidus· *(τὸ δὲ* glacies *= γλαυσσὸς, λαμπρὸς· ὅθεν καὶ τὸ Γερ.* Glas, *κτλ.). Ἐκ δὴ τοῦ μαράσσω, μάραξ, μάραγος (ξ = ζ, μάραζ,* Мра́зъ), *ὡς καὶ μάραγ(δ)ος, καὶ σμάραγδος (ἡ λίθος, διὰ τὸ λαμπρὸν, ἡ καὶ ζμάραγδος· πρβλ. καὶ τὸ Περσ.* zemerud, zemrud· *τὸ δὲ δ ἐν τῷ σμάραγδος κατ᾽ ἐπένθεσιν· ὡς καὶ λύγδος, ἐκ τοῦ λύγος, λύγη, λύκη,* lux)· *καὶ ἡ μάρμαρος δὲ ἐκ τοῦ μάρω (μαρμάρω, μαίρω, μαρμαίρω),* Ма́рморъ, *μεταθ.* Мра́моръ, marmor *(διὰ τὸ*

λεῖον καὶ λευκόν)· καὶ ἡ μάργαρος (μάρω, μάρϜω)· καὶ ἡ μαῖρα (μάρω, μαίρω) = ἄςρον λαμπρὸν, τὸ τῦ κυνὸς (*Ἡσύχ.*). *κτλ.* [*τὸ Γρμ.* kalt, Kälte, *ψύχος,-χρὸς, συμπίπτει ὁ μόνον μετὰ τῦ λτ.* gelidus, *ἀλλὰ καὶ μετὰ τῦ* calidus (*κήλεως, θερμὸς*), *καὶ τῦ Ἑβρ.* kel, *Κτσξ.* köle (*πόνος, ἄλγος*), *ἀλγεινὰ γάρ τό, τε θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν* (*βλ.* Adelung. *λ.* kalt.), *ὡς καὶ τὸ ἀποκαίω λέγεται καὶ ἐπὶ σφοδρῦ ψύχους· καὶ τὸ φρύγω, λτ.* frigo, *καὶ φρίγω, φρίζω, φρίσσω, λτ.* frigeo, *συμπίπτυσιν, ὡς ἐξ ἄλλης ἰδιότητος* (*βλ. Ῥείμ. λ. φρύγω*)· *κατὰ δὴ ταῦτα καὶ πρὸς τὸ* Мра́зъ, Моро́зъ, *ἄλλος ἄν τις παραβάλοι τὸ μόρος* (*πόνος, κακοπάθεια· βλ.* Мрѝ), *ἡμῖν γε μέντοι τὸ πρῶτον ἀρέσκει. βλ.* Міръ.

Мра́къ (*ἀχλὺς, σκότος*), Ме́ркну, *Σλαβ.* Мркнѝ (*σκοτίζω*), Мра́ченъ (*σκοτεινὸς ἀμαυρὸς*) *συγγεν· μάρω* (*μαύρω*), *μαυρὸς* (*λατ.* maurus, *μῶρος, Ἰλ.* more, *κτλ.*), *καὶ μόρω, μορὸς* (*ὅθεν μόρον*), *μορϜὸς* (*ὅθεν ἀμορβὸς*), *μορφὸς, μορφνὸς, καὶ* (*φ = χ.*) *μόριχος* (*ὅθεν τὰ κύρια Μόριχος, Μούριχος. βλ. Ῥείμ. λ. Μορφνὸς*). *Τὸ δὲ μορβὸς* (*καὶ χωρὶς τῦ μ, ὀρφὸς, Ϝορφὸς, λτ.* furvus) *ἡ συνήθ. προφέρει μοργὸς* (*Ϝ = γ, καὶ β*), *καὶ μυργὸς* (*ὀρφνὸς ἐπὶ ζώων, ὅθεν καὶ μῦργος, μῦργκος, ὁ μέλας κύων*), *καὶ μυργόνει, παρὰ Πελοπον· συμ-μυρτζόνει, = σκοτάζει, συσκοτάζει* (*ὡς τὸ μυχρόνει,*

ἐπὶ ἀρχομένης νυκτός, ὄρφνης· εἰμήτις ἐθελήσει κατὰ μετάθεσιν τὸ μεργόνει παρὰ τὸ μυχρόνει, μυρχόνει, ἢ τοῦτο ἐξ ἐκείνου παράγειν· ᾧ περ οὐ πείσομαι. βλ. Мóкрый)· *Ἐκ τοῦ μόριχος καὶ τὸ συνήθ. μόρικος, μόρκος (ἐπὶ χρώματος= ἰοειδής, καὶ Τουρκ,* mor)· *τοῦτο γοῦν τὸ ἐπίθετον μόριφος, μόριχος, Σ. μόρκος (μοργός, μορβός) εἴη ἂν ὡς οὐσιαστικὸν=*Мра́къ *(μόρκος, ἐκ τοῦ μόρω. ἢ ἐκ τοῦ μάρω, μάϜρος, μαῦρος, μάρϜος, μάργ-ος, μάρκ-ος,* мрáкъ)· *καὶ* Мéркну *(μορκόνω, μουργόνω)=μορϜόω, μορόω, μορύω, μορύσσω, μόρω, μάρω, μαράω,* Марáю, *μαράζω (μορίζω)* Мрачу̀. *Πρβλ. καὶ μύρτος (ἐπὶ χρώματος φαιοῦ,* myrteus, murteus = fuscus), *αἰολικ. υ = ο, ἀντὶ μόρτος (ἐκ τοῦ μόρω), ὅθεν τὸ Μοῦρτος (Βυζαντ.), καὶ ἐν συνηθ. μοῦρτζος (ἐπὶ κυνὸς μορφνοῦ, μελαίνου)· πρὸς τὸ μοῦρτος (μοῦρτζος) ἀναλογεῖ καὶ τὸ* Мрáченъ, *ἢ πρὸς τὸ μορφνὸς (μορχνός, μορκνός). βλ.* Марáю.

*Мскýсъ, *μόσχος, λτ.* moschus *(τὸ ἄρωμα), Γλ.* musc, *κτλ. καὶ Ἀραβ.* misk. *(τὸ μόσχος ἐπὶ τοῦ ἀρώματος φαίνεται ξενικὸν, ἐσημειώθη δὲ τὸ* Мскýсъ *πρὸς ἀπόδειξιν τῆς τῶν φωνηέντων ἐκπτώσεως ἐν πολλαῖς λέξεσι τῶν Σλαβονικῶν διαλέκτων.)*

Мсmò, *καὶ* Мéстъ, *Γρμ.* Most, *τὸ λτ.* mustum, *Σ. μοῦςος (γλεῦκος), ἴσως = μυςός,-ςὸν (μύζω, μυζάω, Σ. βυζάνω), ὡς τὸ λτ.* suc-

cus (*ὀπὸς*) *ἐκ τῦ* sugo, *βλ.* Сóкъ, Мóзгъ, Мычу.

Мрéжа (*δίκτυον*) *καὶ Σ.* (*ἐκ Θεσσαλίᾳ*) *μέρζα* = *λέγνη* (*πλέγμα λεπτὸν περὶ τὰς ὤας τῶν ἱματίων καὶ τῶν σινδόνων προσραπτόμενον.*) *ἔςιν ἄρα συγγενὲς πρὸς τὸ μέρις, μῆρις, μήρινθος, μέρμις, μέρμιθος, καὶ* (*μήρινς*) *μήριγξ, μήριγμα ἐκ τῦ μηρίσσω, μηρύζω, μηρύω, μηρίω, μέρω* (= *ἔρω, ἐρύω*)· (*οὕτω καὶ μέριζα, μέρζα,* Мрéжа *ἐκ τῦ μηρίζω μηρίω*)?

Мрỳ (*θνήσκω*) *μόρω, καὶ μόρτω*· „*ἔμορτεν, ἀπέθανεν* (*'Ησύχ.*), *Σερβ.* Мрем (*μόρημι*) *Λιθ. καὶ Λεττ.* mirstu, *λτ.* (morio) morior, *Γλ.* meurs, *κτλ.* Мéртвый (*νεκρὸς.* Мéртв— *μερτϝ-ὸς*) = *μορτὸς* (*μροτός, μ = β, βροτὸς*) *λτ.* mortuus, *κτλ. καὶ μόρτης* (*θάνατος*) = Смéрть, *καὶ μοῦρτος, λτ.* murdrum (*φόνος*), *Βυζαντ. καὶ Γρμ.* Mord, morden, Mörder, *κτλ. Παῤῥλ. Σνσκρ.* murd, mrit, mrita; *Περσ.* murd, mürden, *κτλ.* Мóръ (*πανώλης, λοιμὸς*) *μόρος, λτ.* mors. *ὡς καὶ* morbus = *μόρϝος.* Морю̀ (*θανατῶ, καταπονῶ, ἐκπονῶ, κατασκευάζω*) *μόρω, μορέω* „ *μορεῖν πονεῖν, κακοπαθεῖν.* „ *μεμορημένος, πεπονημένος·* ” *μόρος, φθόρος, πόνος* (*'Ησύχ.*). Моровы́й (*λοιμώδης, θανάσιμος*) *μορόϝεις μορόεις,* mortalis, *κτλ.*

Му́дрый, Му́дръ (*σοφὸς, φρόνιμος*) *συγγεν.*

———

ματὴρ, μήςωρ, ἐκ τȣ̃ μάω, μάθω, αἰολικ μήδω, μῆδος, μῆτις, κτλ. ὅθεν μητιέτης, μητιόεις· (καὶ οἷον μηδρός; Мýдръ, *ἐκ τȣ̃ μῆδος, ὡς ἐκ τȣ̃ κῦδος, κυδρὸς — τὸ δὲ η = у, ὡς, κηδεία,* Кутія, *καὶ σμῆρις, σμύρις· καὶ συνήθ. σȣσάμι, σȣπία = σήσαμον, σηπία. κτλ. βλ. καὶ* Мýдо). Мудрýю, Мудрю̀ *(σοφίζομαι) μήδομαι, μέδομαι, μήδω, μητίω, κτλ. (μηδρόω)?*

Мýдо *(ὄρχις) μῆδος, (μῆδο-ς· η=у,* Мýдо. *βλ.* Мýдрый)*, μέδος, μέζος· (ἐκ τȣ̃ μέσον.) βλ.* Междỳ.

Мýжъ *(ἀνήρ) συγγεν. λτ.* mas, maris, *ὅθεν* Mars, Martis *= ἄρς, Ἄρης, ἄῤῥην, ἀρὴν ὅθεν ἀνὴρ. καὶ μετὰ τοῦ προσθέτȣ μ, μάρης = ἀνὴρ (παρὰ τοῖς Ἰταλιώταις. βλ. Αἰλιαν. Ποικ. Ἱςορ. Θ,* 16)· *καὶ* Mars, *Μάρης (ὁ Ἄρης), ὅθεν Μάμερτος (Λυκόφρ. ὡς ἐκ τȣ̃ Μάμερς,* Mamers, tis = Mars, Mavors). *τὸ δὲ λτ.* mas, *ἐκ τοῦ* as *= ἄς, ἅς = εἷς, ὅς, ἴς, Ϝίς, λακων. Ϝίρ=λτ.* vir *(ἀνὴρ, ὅθεν καὶ τὸ* virtus *= ἀρετὴ παρὰ τὸ ἄρης, ἄρην, ἀνὴρ. βλ. Ῥείμερ.)· τὸ δὲ ἴς=ἴος, ἴα, μετὰ τȣ̃ μ, μία, καὶ οἷος (οἰνὸς,* unus) *οἷς, ὅθεν ἂν εἴη μετὰ τȣ̃ μ, μοῖς, οι=у, καὶ σ* =ж, Мýжъ *(ὡς τὸ* mas*=ἆς, εἷς, οἷς, οἷος). Τὸ δὲ Γρμ.* Mann *(ἀνὴρ), Φιλλανδ.* mies, *Ἐσθλανδ.* mes, *ὁ* Adelung *παραβάλλει πρὸς τὴν ἀντωνυμ.* mein, *Περσ.* men, *ἀρχ. λτ.* mis *= μὶς, μός (ἀρχαῖαι ὀνομας. = ἐγώ· ἀφ'*

ὧν αἱ γενικαὶ μοῦ, μέο, μεῦς, μείως, καὶ ἐμῦ, ὡς ἐκ τῦ ἐμὸς, ἐμὶς, ἀφ' ὗ καὶ τὸ ἡμεῖς). ἀλλ' ὁ σοφὸς Ῥείμερος οἴεται τὸ Mann συγκεκομμένον ἐκ τῦ Magen, ἀμέλει τοι παρὰ τὸ magen, mögen, vermögen (ἰσχύειν)· κατὰ δὴ τοῦτο εἴη ἂν καὶ τὸ Мýжъ συγγενὲς τῦ Могỳ, Мóжно, Мóчь=(μέγας), μέζ-ων, μείζων (μόζων. βλ. Могỳ). Πρὸς τὸ μάρης, λτ. mas, maris, παράβαλ. τὸ Μαρικᾶς (ἐπιγραφὴ Κωμῳδίας τῦ Εὐπόλιδος = ἀνδρίσκος, ἀνδράριον, = γύννις· Ἡσύχ.), ἡ δὲ λέξις αὕτη φαίνεται Περσική· ὅτι καὶ τὸ Περσ. mert = mas (maris, ἀνὴρ.), ὡς καὶ τὸ ar=ἄρ-ην· ἀλλὰ καὶ τὸ Ἀρμεν. mart, καὶ anr=ἀνὴρ. πρόσθες καὶ τὸ Ἀραβ. marati, καὶ τὸ Τυρκ, er, erkek (ἄρσην, ἀνὴρ). Ἐκ τῦ Мýжъ, Мужáюся = ἀνδρίζομαι· καὶ Мýжество, ἀνδρία, κτλ.

Мукà (ἄλευρον) ἐκ τῦ Мýчу (μύκω) μύχω, σμύχω = σμώχω = τρίβω, ἀλήθω (ὡς ἐκ τῦ μύλω, μάλω, μάλευρον, Γρμ. Mehl, Ἀλβαν. miel. βλ. Мелю)· τῦ δὲ μύκω συγγενῆ τὸ ἀρχ. μίκω (λεπτύνω) ὅθεν μικὸς, μικκὸς, λτ. mica (ψὶξ), καὶ (μικερὸς) μικρὸς· καὶ τὸ (μώκω) σμώχω, ὅθεν σμώγη = ῥανὶς (Ἡσύχ.). ἐκ τῦ αὐτοῦ Мýчу, σμύχω (κατατρύχω, κατατρίβω, βασανίζω), καὶ τὸ Мýка (βάσανος ἄλγος) οἷον μυγὰ, μυγὴ, σμυγὴ (ὡς σμώγη)· Мýченикъ (ὁ μάρτυς), ὡς

βασανισθεὶς καὶ σμυχθεὶς, σμωχθεὶς· Мучи́тель (*ὁ βασανίζων*) *ὡς μυςίλλων, κτλ.* [*τὰ θέματα, μύω, μίω, μόω· ὅθεν καὶ τὰ μύλω, μύλλω, μόλω,* molo, *κτλ. ἐκ τῦ μίω, (μιςὸς, μιςὺς) καὶ τὸ μιςύλλω, καὶ μυςίλλω· καὶ μύτιλος, μίτυλος λτ.* mutilus, mutilatus, mutilo, *Γλ.* mutiler = *πηρόω, κολοβόω. βλ. Ῥείμ. λ. μίω*]. *βλ. καὶ* Мычу̀.

Му́лъ, *λτ.* mulus, *συνήθ. μουλάριον* (*ἡμίονος.*) *παραβάλλεσι τὸ μύλων* (*Βόσσ.*), *ὡς μύλλων* (*ἀλήθων*); *ἢ ὡς τὸ μύλος* (*μύλος ὀνικὸς = ὄνος ἀλέτης, ὁ ὑποκείμενος λίθος τῆς μύλης*)?

Мура́ва (*γάνομα*) *Γαλ.* vernis, *Σ. βερνίκι· ἐκ τοῦ* Мурава̀ (*χλόη*). *φαίνεται συγγ. τῦ* Муравéй (*βλ.* Мра́вій), *ὡς καὶ τὸ μύρβος, μύρμος, μορβὸς, μορφνὸς, μορφή. βλ.* Чéрвь.

Мурлы́чу, Мурны́чу (*ἐπὶ φωνῆς αἰλέρων· ὡς ἐκ τῦ* Муры́чу, *Σ. μαυρίζω· καὶ 2, ψιθυρίζω, συνήθ. μυρμυρίζω, ἐκ τῦ μορμυρίζω, μορμύρω,* murmuro, *μύρω. ὀνοματοποιΐαι*). *βλ.* Мóре.

Мурчу̀ (*ὠρύομαι, ἐπὶ ἄρκτων*) *μύρκω* [*ἀντὶ μύσκω* (*μύξω, μύζω*), *ὡς μύσκος = μύρκος, σ = ρ, δωρικ. ὅθεν καὶ μιργόω = μισγόω, καὶ μιργάβωρ = μισγαύως, τὸ λυκόφως, ἐκ τῦ μίργω = μίσγω, καὶ ἄβωρ=ἀβὼς, αὐὼς, ἀὼς*]. *Τὸ θέμα μύω, μύγω, μύκω,—κάω, μυκῶμαι, καὶ μυκίζω, δωρ. μυκίζω* (*Ἡσύχ.*), *μυκίω, Γρ.* muhen, muchsen, *λτ.* mugio, *καὶ*

mugitus, *μύγδος*, *μυγμὸς*, *κτλ. καὶ τὸ συνήθ. μεγκρίζω, ἐκ τοῦ μεκίζω, μεγκίζω. προσθ. γ* (*ὡς λόχη, λόγχη*), *μεγκρίζω· ὡς φλάγω*, flagro. *συγγεν.* Мычу̀.

*Мусія, *μουσεῖον, τὸ λτ.* musivum, opus museum (*τὸ διὰ ψηφίδων ζωγράφημα*), *καὶ* Музи́нка (*μεσικὸν*), *Γλ.* mosaique, *Γρμ.* Mosaik, Mussiv-arbeit. (*ἐκ τε μεσα· γράφεται καὶ μεσαῖον, μουσίον, μωσίον· καὶ διὰ μεσείων, ἢ μεσίων* = *διὰ ψηφίδων. ὅθεν καὶ μεσειόω, ζωγραφίζω διὰ ψηφίδων· καὶ μεσείωμα, καὶ μεσείωσις, καὶ μεσωτὴς, μεσιάτωρ* = *ψηφοθέτης*, musivarius, musivi artifex. *Βυζαντ.*)

Му́слю (*σιάλῳ μολύνω, σιαλίζω.*) *ἐκ τε* (*μύζω, μύσω, μύσος*) *μυσάω, μυσαρόω*, (*ρ* = *λ. μυσαλόω, ὅθεν συνήθ. μουσαλόνω, μεζαλόνω*, = *μολύνω, μελαίνω*), *καὶ μεζαλία* = *μυσαρία* (*μελανία*).

Му́тъ (*θολωτικὸς*). Му́тный, Му́тенъ (*θολὸς*) *μοῦτις, μύτις* (*ὁ θόλος, τῆς σηπίας τὸ θολὸν*) = *μυτὸς* = *μυσὸς* (*τ* = *σ*) *μυσαρός. Ἐκ τε μυτὸς, μυδὸς, μυνδὸς, καὶ τὸ τῆς συνηθ. μουνδὸς* = *ἀμαυρὸς, θολερός. Τὸ θέμα, μύζω, μύσσω, μύττω* (*ἐνεργ.* = *μυσὸν ποιῶ*)· *ὅθεν*, Мучу̀ (*θολόω*), *Σερβ.* Мутим. *Πρβλ. λτ.* moto, motare· *ἢ τετο μᾶλλον συγγενὲς* Мяту̀.

Мýха, *Σερβ.* Мува, *μϐϜα*, *μϐhα*, *μϐα*, *μϐϊα* =*μυῖα*, *συνήθ.* *μυῖγα*. *Βοεμ.* mauch, *λτ.* musca, *'Ιτ.* mosca, *Γλ.* mouche, *Γρμ.* Mücke, *'Ισλ.* mig, *'Αγγλ.* mitge, *Σβ.* mugga, *Λεττ.* mussa, *Λιθ.* mussia, *καὶ Περσ.* meges.

Мýчу, *βλ.* Мукà —. Мучỳ, *βλ.* Мýть.

Мчỳ (*συναρπάζω*, *ταχέως ἀπάγω*), *καὶ* Мчýся, Мчýсь (*ἀποτρέχω*, *θέω*, *φεύγω*) *βάζω*, *βιβάζω*, *ἐνεργ.* *καὶ* *β* = *μ*, *μάζω* (*ὡς*, *βίω*, *μίω*, *βόνθος*, *μόνθος*). *'Εκ τϐ βάζω*, *βαςὸς*, *καὶ τὸ βαςάω*, *βαςάζω*. *ὅθεν τὸ* Мчỳ *εἴη ἂν καὶ* = *βαςῶ* (*μαςῶ*, Мачỳ, *συγκοπ.* Мчỳ). *βλ.* Мóстъ, *καὶ* Мѣсто.

Мщỳ, Мщáю (*ἐκδικοῦμαι*) *μάζω*, *μάσσω* (*μάςις*, *μάςιξ*), *μαςίζω*. [*τὸ δὲ μάσσω ἔςι καὶ* = *ματέω*, (*μάω*) *μαςεύω* = *ἐτάζω*, *ζητῶ*· *ὡς καὶ τὸ*, *ἐτάζω* = *τιμωρῶ*]. Мéсть (*τιμωρία*, *δίκη*) *μάςις*, *μάςιξ* (*α* = *ε*). Мсти́тель (*τιμωρὸς*, *ἐκδικητὴς*) *μαςίκτωρ*, *μαςιςὴς*. *Τοῦ* Мщỳ *συγγεν.* *δοκεῖ τὸ* Метỳ *ἀπόμφ.* Местѝ (*σαρόω*) = *μάττω*, *μάσδω* (*α* = *ε*), *ἀπομάττω*, *ἐκμάττω*· *καὶ* Метлà (*σάρωθρον*, *ὡς τὸ*, *μάσθλα* (*μάθλα*) *μάσθλη* (*ἱμάσθλη*). *'Εις τὸ* Мщỳ, Мéсть *ἀνακτέον ἂν εἴη καὶ τὸ* Мéчъ (*ξίφος*) *ὡς μάςιξ καὶ τϐτο* (*οὐ μὴν γε κατὰ τὸ μάςης*, *ἐν τῷ σειρομάςης*, *παρὰ τὸ μαςέω*, *μαςεύω*. *βλ.* Мы́то). *ἀλλὰ τὸ* Мéчъ *μᾶλλον δοκεῖ* = *τῷ Γρμ.* Messer *καὶ τοῖς ἄλλοις*, *ἃ παρεβάλομεν*. *βλ.* Мéчъ.

Мы (*ἡμεῖς*) *μεῖς, ἐκ τῦ ἀρχ. μὶς* (*ἐγὼ*), *ὅθεν ἡ γενικ. μέος, μέως, μοῦς, κτλ. ὡς πάλιν ἐκ τῦ ἀρχ. ἐμὶς, τὸ ἡμεῖς.*

Мы́ло (*σμῆμα, σαπώνιον*). Мы́лю (*σμήχω, σαπωνίζω.*) *μήλω, ὅθεν σμήλω* (*ὁμάλω, ἀόρις. σμῆλαι = ῥύψαι. 'Ησύχ.*), *καὶ " μηλάσασθαι* (*ἀντὶ τῦ ἡμαρτημένȣ μυλάσασθαι*)=*τὸ σῶμα καὶ τὴν κεφαλὴν σμήξασθαι. Κύπριοι.* (*'Ησύχ.*), *οἷον μῆλον=μήλη=σμήλη* (*σμῆλον, σμῆμα, σμῆγμα*). *τὸ θέμα μάω, σμάω· συγγεν.* Мы́ю, Мо́ю. *ὡς, νίτρον ἐκ τῦ νίζω, νίπτω. βλ. καὶ* Мѣ́ль.

Мы́съ (*ἀκρωτήριον*) *μύσις = μύτις, συνήθ. μύτη = ῥὶς, καὶ πᾶσα προβεβλημένη ἐξοχὴ, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ῥινός. βλ.* Но́съ.

Мы́то (*τελώνιον.*) *μῆτος.* [*ἐκ τῦ μάω, ματὸς, μάτος* (*ζήτησις*) *ματέω=ζητῶ, ἐρευνῶ· καὶ τὸ τελώνιον τόπος, ἐν ᾧ ματεύȣσιν οἱ τελῶναι ὡς μαςευτῆρες, ἐκλέγοντες καὶ μεταλλῶντες τὰς εἰσαγομένας ἐμπολὰς, καὶ τὰ λαθρεμπορεύματα ἐσμασσόμενοι* (*δι' ὃ καὶ οἱ παρ' αὐτοῖς σειρομάςαι, Σ. σῦβλαι, παρὰ τὸ σειρὰς μαςεύειν*). *τὸ δὲ μῆτος=μῆδος, ἐκ τῦ μήδω, μήθω, μάθω*]. Мыта́рь (*τελώνης*) *μητὰρ=ματὴρ, καὶ μαςὴρ, μαςευτὴρ.* (*„ μαςῆρες δὲ καὶ οἱ τὰ φυγαδευτικὰ χρήματα εἰσπράττοντες· Φωτ. λεξ. ὡς καὶ οὗτοι μαςεύοντες.*)

Мы́чу, Мы́каю (*ξαίνω, οἷον λίνον, κτλ. συνήθ. λαναρίζω*) *μύζω, μύσσω = ἀμύσσω* (*τὸ*

α, εὐφωνικὸν), ὅθεν ἀμὺξ, ἄμυγμα (ξέσμα) ἄμυξις, ἀμυχὴ (ξέσις) κτλ. καὶ Мо́чка, καὶ Мы́чка (τὸ ἐπὶ τῆς ἠλακάτης μήρυμα) ὡς ἐκ τῦ Мы́ча = μυγὴ, μυχὴ, ἀμυχὴ· [οὐ γὰρ οἶμαι κατὰ τὸ Му́чу = μίκω (μίω, = τρίβω, λεπτύνω· ὅθεν τὸ μικρὸς), καὶ (μιςὸς) μιςύλλω, καὶ μυςίλλω, ὡς ἐκ τῦ μύω = μίω. βλ. Мука̀]. βλ. Ῥεἰμ. λ. μύζω.

Мычу̀, μύζω = μύκω, μυκῶμαι (ἐπὶ βοῶν) συνήθ. μυγκρίζω, λτ. mugio (ἐκ τῦ μύγω, = μύκω, ὅθεν καὶ μυγὸς, μύγης, = μυδὸς mutus, καὶ μογγὸς, καὶ μυττὸς παρὰ τὸ μύττω (μύσσω, μύζω), λτ. musso, mussito (Σ. μυσσυνίζω)· πρβλ. καὶ τὰ Γρμ. muchsen, muttern, Ἀγγλ. to mutter, κτλ. συγγεν. Мурчу̀.

Мы́шлю (λογίζομαι, βυλεύομαι) μήσσω, μήσω, ἐκ τυ μήδω, μήδομαι. Мы́шль, μῆσις, μῆτις, μῆδος (βυλὴ, ἔννοια, γνώμη, λογισμός·) τὸ θέμα Мыс (Δοβρόβ. σελ. 123.) βλ. Му́дрый.

Мы́шца, καὶ Ῥωσσ. Мы́шка, μύσκα, μύσκος, ἀντὶ μυΐσκος (μῦς, μυὼν, βλ. Ῥεἰμ. λ. μύσκος) ὑποκοριςτ· ἐκ τῦ Мы́шь, ὡς καὶ τὸ λτ. musculus, Γρμ. Muskel, καὶ Maus, Γλ. muscle, κτλ. καὶ Σλβ. Мы́шца = βραχίων. λτ. brachium (Δοβρόβ. 309), διὰ τὸ μυῶδες τῦ βραχίονος.

Мы́шь, μῦς (ἐκ τῦ μύω, μύκω, Мкну̀· ὡς τὸ Кро́тъ ἐκ τῦ Кро́ю, Кры́ю, κρύβω. βλ. Кро́тъ καὶ Кры́са). λτ. mus, Γρ. Maus, Ἀγγ. mous, κτλ. καὶ Περ. mouscs. Мыша́-

стый, Мышáсть, *μυΐνος*, *μυώδης* (*ἐπὶ χρώματος*,=*φαιὸς*) *οἷον μυσάτος*, *μυάτος*· *ὡς τὰ τῆς Συν. κρασάτος* (*οἰνωπὸς*), *κνηκάτος*, *κροκάτος*. *κατὰ τὰ εἰς ωτος*, (*κροκωτὸς*, *χειριδωτὸς*)· *καὶ ατης* (*ητης*) *ὑπηνάτης*, *γενειήτης*. *ὅθεν καὶ τὰ εἰς* atus, *λτ.* barbatus, manicatus, *ἀφ' ὧν κυρίως τὰ εἰς ατος τῆς συνηθ.*

Мыю, *βλ.* Мóю.

Мѣ́дь (*χαλκὸς*) *μεδὸς*, *ἀντὶ μελὸς* (*δ*=*λ*· *βλ.*. Мéдлю),=*μαλὸς*, mollis, *καὶ οἷον μελδὸς ἐκ τοῦ μάλω*, *μέλω*, Мелю̀, *μέλδω* (*τήκω*, *ἀναλύω*, *Γρμ.* schmelzen)· *ὅθεν*, *μελίβδω*, *μόλιβδος*, *μόλυβος*, *μόλιβος* (*ὡς μέταλλον τηκτὸν*, *εὔτηκτον*· *βλ. Ῥείμ. λ. μόλιβος*). *Οὕτω καὶ τὸ χαλκὸς ἐκ τοῦ χαλάω*, *χάλλω*, *χάλω*, *χάω*, *χέω* (*χύω*, *χύνω*). *Τὸ δὲ Γρμ.* Kupfer, *Ἀγγλ.* kopper, *Γλ.* cuivre, *κτλ. ἐκ τοῦ λτ.* cuprum, æs Cyprium=*Κύπριος* (*ὡς ἐκ τῆς νήσου Κύπρου τὸ πρῶτον εἰς Ῥώμην μετενεχθέντος τοῦ χαλκοῦ.* Festus). *Τὸ δ' οὖν μέταλλον* (*παρὰ τὸ μέτος*=*μέσος*, *μετάω*, *μετάλω*, *μεταλλάω*) *οὐ παραβλητέον πρὸς τὸ* Мѣ́дъ.

Мѣ́лъ (*κιμωλία γῆ*, *Σ. ἀσπρόχωμα*, *Τουρκ. τεμπεσίρ*) *μήλη* (*μέλη*)=*σμήλη*. *συγγεν.* Мыло. *Ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ* Мелю̀, *μύλω*, (*τρίβω*), *ὡς καὶ* (Мéль) Оm-мѣ́ль=*σύρτις* (*Σ. ῥηχὰ νερὰ*). *καίτοι καὶ τὸ μάω*, *σμάω* (*ὅθεν σμήλη*), *συγγεν. οὐ μόνον τοῦ μάω*, *μόω*, Мыю, Мóю, *ἀλλά πως καὶ τοῦ μάλω*, *μύλω*, *μέλω*, Мелю̀.

Ἕτερον δὲ τῦ Мѣлъ, *καὶ τῆς σμήλης, ἡ Μηλία (ἐκ τῆς Μήλου νήσου), ἡ καὶ Μηλιὰς (ἄλλο γῆς εἶδος, λτ.* melinum, *καὶ τῦτο διάφορον παρὰ τὸ μηλὶς = ὦχρα. βλ. Πλέτ. περὶ τῦ πῶς διακρ. τὸν κόλ. τῦ φίλυ· καὶ περὶ εὐθυμίας· καὶ Διοσκουρ. Ε, 71, καὶ* 80, *κτλ.). ὁ γοῦν Γαληνὸς καὶ ὁ Ἐρωτιανὸς σμηκτίδα, καὶ σμηκτρίδα, τὴν κιμωλίαν καλῦσι (λεξ. Ἱπποκρ.)· ἐκ τῆς Κιμώλυ δὲ νήσου ἡ κιμωλία, λτ.* creta, *Γρμ.* Kreid, *Γλ.* craie, *κτλ. τοῦτο δ' αὖθις οἱ μὲν ὡς ἐκ τῆς Κρήτης, οἱ δὲ παρὰ τὸ Γερμ.* gritten, gratten, *= χαράττειν, ἠτυμολόγησαν, ὡς μάλιςα πρὸς χάραξιν καὶ γραφὴν ἐπιτηδείας ὕσης ταύτης δὴ τῆς γῆς· (βλ.* Adelung). Мѣлю́ (*κιμωλίᾳ χρίω) μηλόω, σμηλόω.*

Мѣня́ю (*ἀλλάσσω, ἐκ τῦ* Мѣну̀, *κατ' ἐπένθεσιν τῦ* н. = мѣ́ю) *μέω, ὅθεν (ἀμέω, μετὰ τῦ εὐφωνικ. α· ὡς, μέργω, ἀμέργω, κτλ.) ἀμέϜω, ἀμεύω, καὶ (ἀμέβω) ἀμείβω (=ἀλλάσσω)· ἐκ τῦ ἀμέω, μέω, τὸ λτ.* meo = *ἀμείβω τόπον, κινῦμαι, μεταβαίνω, εἶμι.*

Мѣ́рю (*μετρῶ) μέρω (μείρω, μέμορα, ὅθεν) μέρος, μοῖρα,* Мѣ́ра (*μέτρον)· ὁ γὰρ μετρῶν μερίζει τὸ μετρύμενον κατὰ τῦ μέτρου τὸ ποσόν· ὡς καὶ τὸ δατέομαι (μερίζω) = μετρέω, ἐπὶ ὁδοῦ· „ δατέοντο ποσὶ χθόνα (Ἰλ. Ψ,* 121).

Мѣ́сто (*τόπος) μέςος (εἴποι τις ἂν) = μεςὸς*

[ἐκ τῦ μέω = ἐκτείνω, μέτος, μέσος, μέτω, μέδω, μέζω, μεςὸς, οὗτινος ἐν τῷ μεταξὺ τί ἐςιν· ἤτοι ὁ μὴ κενὸς=πλήρης (βλ. 'Ρείμ. λ. μετὰ)· ὁ δὲ τόπος καὶ τὰ πάντα χωρεῖ (ὅθεν καὶ χώρα, χῶρος, χάω), καὶ ἔκτασιν ἔχει· ὡς καὶ τὸ λτ. spatium, Γλ. espace (ἐκ τῦ Αἰολικ. σπάδιον = ςάδιον, ςάω), καὶ τὸ Γρμ. Stelle, ἐκ τῦ stellen = ςέλλεν, ςέλλειν, ςέω, ςάω· ὅθεν καὶ τὰ, διάςημα, ἀπόςημα, κτλ.]. Ἔμοιγε δ' ὂν πιθανώτατα δοκεῖ τὸ Мѣсто = (μέςον) μεςὸν,-ςὸς, ἀντὶ βεςὸς=βαςὸς, =βατὸς, βάτος (παρὰ τὸ Веду̀, Вести́=βάδω, βέδω, βέζω, βεςὸς· ὡς βάω, βατὸς, βάζω, βαςὸς, ὅθεν βαςάω, βαςάζω)=βάδος (=Γρμ. Boden) = πάτος (= Γρμ. Pfad),=πέδον. [ἐκ τῦ πάω, παίω, πάτω, πάτος, πατέω· καὶ π= β, βάω (βάτω) βάδω, βάδος, βαδίζω, Γρμ. waden,-ten, λτ. vado, καὶ (ὡς ἐκ τῦ vio=βείω, βέω) via· ἐκ τῦ πάω, πάϜω καὶ τὸ λτ. pavio, ὅθεν pavimentum, Γλ. paver, pavè, pavage· καὶ πάζω,=βάζω=μάζω (α=ο, μόζω, μόσδω, Мощу̀. βλ. τὸ συγγεν· Мо́стъ), κτλ. τὸ δὲ πάω, ἤχου ὀνοματοποιΐα, ὡς ἐκ τῦ κτύπυ τῶν βαδιζόντων, ἅτε δὴ παιόντων τὸ πέδον ἐν τῷ πατεῖν, καὶ πλησσόντων ποδὶ χθόνα πεπηγυῖαν καὶ ςεῤῥάν. καθὰ καὶ τὸ τόπος=δάπος, δόπος, δοῦπος, τύπος, κ-τύπος· ἐκ τῦ τύπω (δύπω) δέπω, δάπω, Γρμ. tappen, tüppen, tüpfen, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. πάω, καὶ τύπος].

Мѣсяцъ (*μὴν ἐκ τῦ* Мѣс - яцъ *κατάληξις*) *μὴς, μεὶς* (*μές· ἐκ τῦ μέω, οἷον μέσ-αξ, μέσας, ὡς καὶ ἐκ τῦ μείν-ς, μεινὸς, τὸ λτ.* mensis· *τὸ δὲ μέω* (*καὶ μάω*) = *ἐκτείνω, τείνω, λτ.* meo (*εἶμι*), *ὅθεν μήνη, ἡ περιοδεύσα καὶ αὔξεσα καὶ μειεμένη σελήνη· καὶ ὁ μὴν, χρόνου τάσις, καὶ μέτρον* (*βλ. 'Ρείμ. λ. μὴν*), *καὶ μὰν, μὴν, μὴς, μηνὸς, ἀρχ. Γρμ.* man, *Κτσξ.* maan, *καὶ* mon (*ὅθεν* Mond), Monat, *Οὐλφίλ.* menath, *'Ισλ.* manadur, *Λεττ.* mienes, *Λιθ.* menesi, *Ζενδ.* maongho, *Περσ.* meh, *'Ινδ.* masi, masa, *κτλ.* 2, Мѣсяцъ = *μήνη* (*σελήνη*) *μηνὰς, μηνὶς, Δωρ. μάνα, Γοτθ.* mana, *'Αγσξ.* mona, *Βελγ.* maand, *Γρμ.* Mond, *κτλ.*

Мѣчу, *ἀπαρέμφ.* Мѣтить (*σημειῶ, ςοχάζομαι κατὰ σκοποῦ*) *μέζω, μέδω, μέτω* (*πρωτότυπον τῦ μέτος, μέσος, μέτρον, μετρέω*), *λτ.* metio, - or (*μετρέω*), meto, metor (*ὁρίζω*). Мѣта (*σκοπὸς*), *λτ.* meta (*μέτα, μέτη, ἐκ τῦ μέτος* = *μέσος, μέση. βλ. τὸ συγγεν.* Мечу̀, *καὶ* Между̀). *ἐκ τῦ μέζω, μίζω, μέμιςαι φαίνεται καὶ τὸ μισθὸς, συγγενὲς τῦ* (*μέζω, δω, - τω*) *μέτρον· τὸ θέμα, μέω, μίω, ὅθεν καὶ* (*μιςὸς, μιςὺς*) *μιςύλλω* (*καὶ μυςίλλω. βλ. 'Ρείμερ.*), *ὡς διαιρέμενος δηλονότι καὶ διανεμόμενος, ἢ γῦν ὁριζόμενος μέτρῳ ὁ μισθός. βλ.* Мзда̀.

Мѣхъ (*ἀσκὸς*) *μέκος* (*μέχος*) = *πέκος, πέσκος*

[*ἐκ τῦ πέκω, πέκος, πόκος, λτ.* pecus· *ἐκ δὲ τῦ πέκω, πέξω, πέσκω, τὸ πέσκος, καὶ* (*π=μ αἰολικ. βλ.* Мчу̀) *μέσκος=κώδιον. Νίκανδρ. καὶ Ἡσύχ.*] „ вино̀ но́вое въ мѣхи новы влія-ши = *Ϝοῖνον νέϜον Ϝὲς μέχη νέϜα βλητέον* = „ *οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς κενοὺς βλητέον* (*Μάρκ. β*, 22). *τὸ δὲ* вліяши, *ἐκ τῦ* влію в-лію = *λείϜω, λείβω, ἐλλείβω = ἐγχέω, οἷον λειβητέον·* [*πρὸς τὸ μέσκος τῦ Ἡσύχ. οἱ Κριτικοὶ παρέβαλον τὸ χαλδαϊκὸν* mesech, *ἀλογήσαντες, ἢ γῦν ἐπιλαθόμενοι τῦ πέσκος*].

Мѣшу̀ = *μαίσσω, μάσσω, μάττω* (*φύρω*) *ὅθεν* Мѣша́ю (*μίγνυμι*) *ὡς ἐκ τῦ* Мѣшу̀, *μαίσσω* (*μάσσω, μάζω, μάγω, μάω = μίω, μίγω*) *μίσγω, μισγέω, λτ.* misceo, *Γρμ.* mischen, *καὶ* mengen = *μιγνύειν, Σβ.* menga, *Ἀγγλ.* mingle, *κτλ. τὸ μίγω ἐςὶν ὁ διὰ τῦ ι τύπος, τῦ μάγω, μάζω, Γρ.* mängen. (*βλ. Ῥείμ. λ. μίγνυμι*).

Мя́гкій, Мя́гокъ, *Σλαβ.* Мя́ккый, Мя́къ, *μα*(*λ*)-*κὸς*, (*μαλακὸς*) *ἐκ τῦ μάω*, Мя́ю (*βλ.* Мну̀), *μάγω, μαγὶς, μαγεὺς* (*ὅθεν οἷον μαγὸς*, мяк, мяг-) = *μακτὸς· ὡς ἐκ τῦ αὐτῦ μάω, μάλω, μαλὸς, μάλαξ, μαλακὸς, μαλκὸς·* [*τὸ* Мя́гокъ, Мя́ккый, *φαίνεται καὶ ὡς τὸ αἰολικ. μαυκὸς* (*ἀντὶ μαλκὸς· ὡς ἔλεγον καὶ αὖσος ἀντὶ ἄλσος, θεύγω ἀντὶ θέλγω, αὖμα ἀντὶ ἄλμα. κτλ.*) *τὸ δὲ μαυκὸς* (*μαφκὸς ἢ μαβκὸς*) *εὐκόλως τρέπεται εἰς τὸ μαχκὸς, μαγκὸς, μακκὸς,*

αυ = αβ = αφ = αχ, αγ, ακ (ὅτι φ = χ, καὶ β=γ)· οὕτω καὶ τὸ μικρὸς οἱ Δωριεῖς εἶπον μικκὸς· καὶ ἄλλαι δὲ διάλεκτοι ἄλλως τροποποιȢσι τὸ λ· οἷον οἱ Ἰταλοὶ λέγȢσι bagno (ἀντὶ balneum), piova, fiamma, chiave ἀντὶ pluvia, flamma, clavis, κτλ.]

Мяздрà καὶ Мездрà (я = α = ε) *Κρτ.* mezdra, *Βοεμ.* mazdra (μεμβράνα, διάφραγμα, καὶ κυρίως, ἡ ἄτριχος τοῦ δέρματος ἐπιφάνεια, ἡ πρὸς τὴν σάρκα κολλητή.) μασδαρὰ, μαζαρὰ = μαδαρὰ (ἐκ τȢ μάζω, μάδω, μαδάω μαδαρὸς. βλ. Ῥείμ. λ. μαδάω). βλ. Мязгà.

Мязгà καὶ Мéзгà, *Σερβ.* Мезгрà, *Βοεμ.* mizha, miza (δένδρȢ χυλὸς, καὶ *Κροατ.* mézga τὸ λευκὸν, alburnum·) μύσκα, μύσκος (αἰολικ. = μύξος, ξα). Τὸ δὲ μύζω συγγενὲς τȢ μάζω· ὡς καὶ τὸ μάδω (μάζω) madeo = μυδῶ (μύζω)· ὅθεν καὶ οἷον μάσγα (σ=ζ, μάζγα, ὡς ἐκ τȢ τύπȢ μάζω· καὶ *Βοεμ.* mizha, μύζα ὡς ἐκ τȢ μύζω) = (μύσγα) μύσκα, μύξα (ἐκ τȢ μύζω, μύξω). βλ. καὶ Мóзгъ.

Мя́млю, *Σ.* μαμȢλίζω (μαςάζω) συγγ. μοιμύλλω, μύλλω, μύω, μάω, Мя́ю.

Мя́со (κρέας) οἷον μάσον = μάσημα, μασητὸν, ἐκ τοῦ μάσσω, μασσῶ, μασάω· ὅθεν καὶ μαςὸς, καὶ μάςαξ, καὶ (μαίσω, Мѣшу̀, μάσσω) μαίσων = μάγειρος καὶ βορὸς (Ἡσύχ.). μασσᾶται δὲ μάλιςα τὸ κρέας διὰ τὴν μαλακότητα, διὸ καὶ κατ' ἐξοχὴν μάσημα (Мя́со)

πρὸς ἀντιδιαςολὴν τῶν ἀβρώτων καὶ ἀμασήτων ὀςέων (*βλ.* Плóть). *τὸ δὲ μασσάω, μασάομαι παρὰ τὸ μάζω, μάσσω* (*μάσδω, μάδω, ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ λτ.* mando, manduco· *ἐκ δὲ τȣ̃ μάζω, μάγω, τὸ Σ. μάγȣλον, ἡ παρειά· καὶ μὴν καὶ τὸ Γλ.* manger, *'Ιτ.* mangiare, *κτλ. συμφωνȣ̃σι πρὸς τὸ μάγω, μάγγω*)=*μάττω. Τὸ θέμα, μάω· ὅθεν καὶ τὸ* Мя́со, *ὡς ἀπὸ τȣ̃ ἀῤῥήτȣ* Мя́ю (*βλ.* Мнý, *καὶ* Мя́гкій). *ἀλλὰ καὶ ὁ μαίσων = μάγειρος, μαγεὺς ἐκ τȣ̃ μάγω, μάσσω* (*κυρίως, φύρω,* pinso, *κτλ. καὶ ἔπειτα = ἕψω, πέπτω, μαγειρεύω*), *μάσσει δὲ ὁ μαίσων τὸ* Мя́со. *πρβλ. ἀρχ. Γρμ.* mett (*σάρξ*), *'Αγγλ.* meat, *κτλ. καὶ 'Αρμεν.* mis, amissa, *'Αλβ.* miss, *Σνσκρ.* amissa, *κτλ. Πρὸς τὸ μασσάω παρέβαλεν ὁ κλεινὸς* Adelung *καὶ τὸ Γρμ.* Mast (*χιλὸς, ζώων τροφὴ, λτ.* pabulum) *οἷον μάςαξ* (*μάσσημα*).

Мя́тва (Мя́тϝа), *'Ρωσσ.* Мя́та, *λτ.* mentha (*χωρὶς τȣ̃ ν,* meta, mata· *ὡς,* пять, *πέ(ν)τε*) = *μίνθη, μίνθα, αἰολ. μένθα, Γρμ.* Minze.

Мя́ти, Мя́ть, *ἀπαρέμφ. ἐκ τȣ̃ ἀχρήςȣ* Мя́ю, *μάω, μάττω, βλ.* Мнý, *καὶ* Мя́со.

Мяшý (*ταράσσω*) *μοτῶ, μοττῶ* (*'Ησύχ.*) *ἐκ τȣ̃ μόω, μόϜω,* moveo, *μότος, μόθος, λτ.* motus=Мяшéжъ (*ςάσις, ταραχὴ*)· (я=*α*=*ο*), *βλ.* Мошáю.

Мя́чъ (*πάλλα, λτ.* balla, *Γρμ.* Ball, Spiel-ball, *Γλ.* balle-à Jouer) *μάζα, λτ.* massa.

Н.

Н, ἤ, Н, н (Нашъ, νάσσ, nasch.) = *N*, *ν*.— Н҃ = ν' (50) —. ͵Н = ͵ν (50000).

На̀ (*δεικτικὸν ἐπίῤῥημ.*) *συνήθ. νὰ, ἐκ τȣ̃ ἠνὶ, ἢν* (*ἄν, νὰ*) *λτ.* en!

На̀ (*πρόθεσ.*) *ἀν', ἀνὰ* (*ἐπὶ*), *καὶ=ἐν, ἐνὶ, αἰολικ. εἰν, ἰν, λτ.* in, *Γρμ.* in, ein, an, *Γαλ.* en. *κτλ.*

Нагій, На́гъ (*γυμνὸς*), *Πολ.* nagi, *Βοεμ.* nahy, *Βενδ.* nag, *Γρμ.* nacket, nackt, *Σβ.* nacot, *'Αγγλ.* naked, *'Ισλ.* naken, *'Ινδ.* nagka,=*νάκος, νάκα, νάκη* [*δέρμα· ὁποῖος φαίνεται ὁ γυμνὸς, =γύμενος=κύμενος, κυόμενος, οἷος ἐκυήθη, ἐξῆλθεν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. Τὸ γȣ̃ν νάκος ἐπιθετικῶς εἴη ἂν νακὸς*, На́гъ (*ὡς, τάχος, καὶ ταχὸς, αἰολ. ταχὺς, κτλ.*), *παρὰ τὸ νάζω, νάσσω=τίλλω, συγγεν.* (*νέζω*) *νέκω, καὶ νύζω, νύσσω. βλ. τὰ συγγ.* Но́гошь, Ну́да, *κτλ. 'Εκ τȣ̃ νύζω φαίνεται καὶ τὸ λτ.* nudus (*νυδὸς, ὡς νυθὸς, κτλ.*) *συνώνυμον τȣ̃* (*νακὸς*) *νάκος. τȣ̃το δὲ τὸ* nudus *τινὲς παράγȣσιν ἐκ τȣ̃ ἀνυπάρκτȣ νηδὸς* (*Περιζών.*) *οἷον παρὰ τὸ νὴ δύω* (*Βόσσ.*). *'Εκ τȣ̃ νάκη, καὶ τὸ λτ.* nacca (= fullo) = *νάκτης, νακοδέψης = σκυτοδέψης*]. Нагота̀ (*γυμνότης, οἷον νακότης*). *Σημείωσαι τὰ τοιαῦτα ὀξύτονα ἀφῃρημένα κατὰ τὸν εἰς της τύπον*

**

τῶν Ἑλληνικῶν καὶ παροξυτόνων καὶ ἐνίοτε ὀξυτόνων κατὰ διάλεκτον, ἀφῃρημένων τε καὶ μή· ὡς, ἀνδρότης, καὶ ἀνδροτὴς, δηϊοτὴς, πινυτὴς, ταχυτὴς, ποτὴς (καὶ τὰ εἰς τὺς Ἰωνικ. συγγενῆ τῶν εἰς τὴς, ὡς, ἐδητὺς, βρωτὺς, ποθητὺς, κτλ.). Ἐκ τύτων τῶν εἰς τὴς, καὶ (η = α), τὰς (χωρὶς τῦ ληκτικῦ σ, τὰ), τὰ Σλαβον. εἰς тà (κατὰ τὰ, ἀρετὰ, ἑορτὰ, τὴ), καὶ εἰς tas λατινικ. sanctitas, humanitas, Ἰταλικ. εἰς tà, santità, humanità (ὅθεν καὶ τὰ εἰς tè Γαλλικ. κτλ.). πρόσθες καὶ τὰ σπάνια τῆς Σ. ἄργητα, κάκητα, μάνητα, ἔχθρητα, (ἴσ. ἐκ συγκοπ. τῶν αἰτιατικ. ἀργότητα, κακότητα) ἀντὶ τῶν συνηθεςέρων τῶν εἰς της, καὶ παρά τισι χυδαίοις εἰς τη, ὡς, ἁπλότης καὶ ἁπλότη, μικρότης καὶ μικρότη, νεότης καὶ νεότη (τὰ δὲ νεάτα, ἐκ τῦ νέατος, -τον=νέος), κτλ. ἕτερα δὲ τὰ εἰς do, λατιν· = τοῖς εἰς δων (dulcedo, κτλ. ὡς τὰ ἀλγηδὼν, ἀχθηδὼν, τηκεδὼν, τερηδὼν, teredo, κτλ.). βλ. Μέρ. Α. σελ. 124.

Надѣю, -юся (ἐλπίζω) σύνθετον, οἶμαι, ἐκ τῦ На, дѣю=ἀνα-θέω, ἀνατίθημι. (ὡς τὸ ἀνάκειμαι)· ὅθεν Надéжда, (ἐλπὶς), οἷον ἀνάθεσις. Ἰλλυρ. Нада, ἐξ ἀποκοπῆς τῦ Надéжда.

Нáдъ (На-дъ ἐπὶ, ὑπέρ) ἀνὰ, ἄ-νωθ-ι, ἄνωθε, θεν.

Нáкъ, βλ. Ни́цъ.

*Налóй τὸ χυδαϊςὶ, ναλόγι=ἀναλόγιον, ἀνω-

λόγιον. (Ἐκκλησ.). Σημείωσαι τὴν ἀποκοπὴν τῦ α ἐν τῇ ἀνὰ = Нà.

Напáрье (τρύπανον), (На=ἀν, ἐν, πάρω, πείρω, πειρὰ) οἷον ἔμπαρον· ἀνάφερε εἰς τὸ Прỳ, Перỳ.

Напрáсный (μάταιος, φροῦδος—αἰφνίδιος—ἄδικος) σύνθετ. ἴσως, ἐκ τῦ На, καὶ прáздный, прáзденъ (прáз=прáс. на-прáс.), ὡς τὸ φροῦδος (πρὸ, ὁδῦ). βλ. Прáздный.

Нáрва, βλ. Невà.

Нáшъ, ша, ше (ἡμέτερος, ρα, ρον) ἐκ τῦ Ны̀, Нáсъ, λτ. nos=νὼ, νῶϊ (νοὶ), οἷον νῳὸς (νῷς) νώϊος, (ὡς, σφώϊος, σφὸς, ἡμὸς, ὑμὸς) =νωΐτερος (νῴτερος), λτ. noster, Γλ. nôtre, Γρμ. unser, κτλ.

Нè = νε, νη, νο, νω, ταῦτα μὲν ἐν συνθέσει, τὸ δὲ Нè καὶ ἐν παραθέσει καὶ ἐν συνθέσει· οἷον, Невѣ́жда = νήϜϊδος, νῆϊς. Немúлостивъ, νηλὴς, νηλήμων, ἀμείλιχος (οἷον, νημείλικτος). Невидúмый, αὐΐδετος, ἀϊδνὴς (οἷον, νηϜίδημος)· καὶ, Не, Не (=οὐ, οὐ)· πρβλ. λτ. ne, non, Γρμ. nein, Γλ. ne, non, κτλ. καὶ Περσ. nen, Σνσκρ. na, no. τὸ δὲ Ἰσλανδ. ikce, ἀρχ. Τευτωνικ. ecke=οὐκὶ, οὐχὶ. βλ. Нѝ.

Нéбо (οὐρανὸς) συγγεν. (νάω, νέω, ναύω, νεύω) ναϜὸς, νεϜὼς (νεὼς) νευὼς, ναυὸς (αἰολ. = ναὸς. Ἀπολλών.), παρὰ Βρετταν. καὶ Βαλλησίοις nefo, nef. [Παρέβαλόν τινες

τὸ Hébo πρὸς τὸ νέφος, καὶ φαίνεταί τις τῶν λέξεων ἀναλογία οὐ μόνον κατὰ φωνὴν, ἀλλὰ καὶ κατά τινα μεταφορὰν, καθ' ἣν τὰ νέφη καὶ αἱ νεφέλαι ἐκλαμβάνονται μάλιςα παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ καὶ ἀντὶ τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃, καὶ ἀλληγορικώτερον δὲ ἐπὶ τȣ̃ ὕψους τῆς θείας Μεγαλειότητος (βλ. Προφ. Ζαχαρ. β, 17. Ψαλμ. ρλδ, κτλ.)· ἀλλὰ τὸ Hébo, παράγεται παρὰ τὸ νεύω (κλίνω, κύβω) συγγεν. Нйкну, Нйку (νύκω, νύγω = νύϝω, νύω, νεύω. βλ. Нйцъ), ὡς καὶ ἐκ τοῦ ναύω (νάω, νέω) τὸ ναὸς, καὶ νεὼς, καὶ ναῦς, καὶ νάπη, νάπος, κυρίως = κοῖλον χωρίον, κοίλωμα, κύτος (βλ. Ῥείμ. λ. ναὸς, ναῦς). παῤβλ. καὶ τὰ Γρμ. Nawe, Naue, Napf, Napp, Ἰτ. napa (κοῖλον σκεῦος, γάβαθον) κτλ. τοιȣ̃τόν τι ἔοικε καὶ τὸ Σανσκρ. nawa = αἰθήρ. Οὕτω καὶ τὸ λτ. cœlum (ȣ̓ρανὸς) Ἀλβαν. kiel = κοῖλον· καὶ τὸ Κτσξ. hefen, Ἀγγλ. heawen = hafen, λτ. cavus, καυὸς, χαυὸς, χαβὸς (κοῖλος). Ἐν πᾶσι τȣ́τοις ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα τȣ̃ κοίλȣ καὶ κυρτȣ̃, ὡς ἐκ τȣ̃ σχήματος τȣ̃ οὐρανίȣ θόλȣ, καθὸ καὶ, γύρος ȣ̓ρανȣ̃, καὶ καμάρα, Γλ. voûte de ciel, κτλ. Τὸ δὲ Γρμ. Himmel, ἀρχ. Σβεκ. himin, παράγȣσιν ἐκ τȣ̃ heimen (καλύπτειν), ὅθεν καὶ Hemd, ἀρχ. Hemmet, - mat = εἶμα, - ματος, ἱμάτιον· παραβάλλȣσι δὲ καὶ τὸ ὑμήν. βλ. Adelung.

Hebà, ὁ διαῤῥέων τὴν Πετρȣ́πολιν κάλλιςος πο-

ταμὸς Νευᾶς (ευ = εβ, Νεβᾶς· ἢ Νεύα, Νέβα, θηλυκῶς, ὡς ἡ Νέδα, Παυσαν. Μεσσηνιακ. λς.), παρὰ τὸ νέω (νεύω)=νάω, ναύω (ῥέω), ὅθεν καὶ, Нарва, (ἄλλος τῆς ῾Ρωσσίας ποταμὸς) = ναυρὸς, - ρὰ (ναβρὸς, - βρὰ μεταθ. ναρβὸς, νάρβα· ὡς, νάθραξ = νάρθαξ· νεῦρον, πρόφερ. νέβρον, νέρβον, λτ. nervum, κτλ.)=ναρὸς, νηρὸς· παρ' ὃ καὶ, νηρὸν καὶ νερὸν, συνήθως, τὸ ὕδωρ. (συγγεν. Ныряю). καθὰ καὶ Νάρων, καὶ Ναῦρος (ἄλλος ποταμὸς, βλ. Σκύλακ. περίπλ.). Πρόσθες καὶ τὰ (νέω, νέζω) Νέσσος, Νέσος (᾿Αβδήρων ποταμὸς) καὶ Νέςος, καὶ Νέσων, ὅθεν καὶ ἡ Νεσωνὶς (λίμνη Θετταλίας), καὶ Νέδων (ποταμὸς Λακωνικῆς), καὶ Νέδα (νύμφης ὄνομα, καὶ πηγῆς ἐν ᾿Αρκαδίᾳ, καὶ ποταμȣ͂ διεξιόντος μεταξὺ ᾿Ηλείας καὶ Μεσσηνίας), καὶ νεδία = αἴθυια (βλ. Нырокъ). Παράβλ. δὲ καὶ τὸ Νεῖλος, συγγενὲς τȣ͂ ἑβραϊκȣ͂ Nahal=χείμαῤῥος, ποταμὸς (οὐ γάρ δήπου παρὰ τὸ, νέα εἰλὺς, " ὡς νέαν ἰλὺν δι ἔτους ἐπάγων)· ὁ δὲ Νεῖλος παρ' ῾Ομήρῳ, Αἴγυπτος. (βλ. ῾Ρείμ. λ. νάω, καὶ νεῖλος). Εἰ δ' ὅ, τε Νάρβας καὶ ὁ Νευῦς (ἢ γȣ͂ν ἡ Νάρβα καὶ ἡ Νεύα) ῥέουσι διὰ χώρας ὑπὸ Φίννοις πάλαι τελȣ́σης, οὔ γέ μην ἕπεται παρὰ τȣ͂το καὶ τὰ σφῶν ὀνόματα φιννικῆς πάντως ἀλλὰ μὴ τῆς Σλαβόνων εἶναι φωνῆς· ἄδηλον ὂν, εἰ Φίννοι πρῶτοι τὴν χώραν ταύ-

την ἀνέκαθεν ᾤκουν, καὶ ὁ μᾶλλον Βένεδοι καὶ Σλάβονες· ἢ καὶ ἐξ αὐτῶν δὴ τέτων τῶν ὀνομάτων ἔξεςι ξυμβαλεῖν.

Невѣста (νύμφη) νυβευτὴ (νυβεςὴ) = νυφευτὴ, νυμφευτὴ (ὡς μνηςὴ, γαμετὴ· ὅτω καὶ νυμφευτὴς ὁ, = γαμέτης, πόσις), = νυϝὸς, νυὸς, ἐκ τῦ νύβω (λτ. nubo, nubes, nupta), νύφω, νύφη, νύμφη, νυμφεύω. Уневѣщаю (μνηςεύω ἀῤῥαβωνίζω), κτλ. Τὸ νύβω ἐκ τῦ νύω, συγγεν. νάω, νέω, ναύω, νεύω. ἐκ δὴ τῦ νεύω (νέβω, οἷον невѣю) φαίνεται τὸ Невѣста, ὡς ἐκ τῦ νύβω τὸ συνήθ. νύφη=νύμφη, νυμφευτὴ (τὸ δὲ νύβω, νεύω=κύβω, κύφω, κύθω, κεύθω =καλύπτω. βλ. Нѣбо, καὶ Ῥείμερ, λ. νέφω). κατὰ δὲ τὸν Δοβρόβισκ. τὸ Невѣста, ἐκ τῦ Невѣдѣти, ὡς μὴ εἰδομένην τὴν νύμφην, ἴσως δὲ ἣν φέρει καλύπτραν, οἷα καὶ νῦν εἴθιςαι πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἔφερε δὲ καὶ τὸ πάλαι· ὅθεν περὶ αὐτῆς καὶ τὰ ἀνακαλυπτήρια, καὶ ἀνακάλυπτρα, τὰ καὶ ἄλλως ἀθρήματα, καὶ ὀπτήρια, καὶ θεώρητρα, καὶ ἤδη, παρὰ Βυζαντίοις μάλιςα, θώλετρα = θώρετρα (ἐκ τῦ θωρῶ = θεωρῶ· ὡς, νώσω = νοήσω, βωθέω = βοηθέω).

Несу̀ (ἄγω). Ношу̀ (φέρω) νέσσω=νείσσω (πορεύω, ὅθεν νείσσομαι, νείσομαι. βλ. Ῥείμ. λ. νάω)· ἢ εἴσω, οἴσω (εἴω, οἴω), μετὰ προςθέσεως τῦ ν (νείσω· βλ. Ну̀пръ).

 Héтiй (ἀδελφιδοῦς, ἀνεψιὸς) *Γρμ.* neffe, ὁ, *καὶ* niche, ἡ (ἀνεψιὰ), *Γλ.* neveu ὁ, *καὶ* niece ἡ, *κτλ. καὶ Περσ.* newe, *Σσκρ.* naptri, neptis, *συγγεν. λτ.* nepos, otis, *καὶ* neptis, (ἔγγονος) = νέπους, νέποδος (ἀπόγονος)· ὅθεν ἴσως καὶ (νεψιὸς) ἀνεψιὸς· ἢ τῦτο πιθανώτερον ἐκ τῦ νήπιος.

Нзу̀, νύζω, νύσσω, (ἀπηρχαιωμένον. ὅθεν Во-нзáю, Во-нзу̀, ἐννύζω = ἐμπήγνυμι), *συγγ.* Ныю. *βλ. καὶ* Нúжу.

Нú (ὀ, μὴ) νὴ=μή. [τὸ Нú, *καὶ* Нѐ, συμφωνοῦσι μὲν κατά τε φωνὴν καὶ κατὰ σημασίαν μετὰ τῦ ςερητικοῦ νη (=ἄνευ, ἄνε, *ἀρχ. Γερ.* an, ahn = ohn, ohne, *καὶ Βοιωτ.* ἄνις, *λτ.* sine. *βλ. Ῥεἰμ. λ.* νη, ἄνευ), συμφωνῦσι δὲ κατὰ φωνὴν καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ καταφατικὸν νὴ, ναί· ἀμφότερα δ᾽ ἓν τὰ μόρια τό, τε νη (ἄνευ), καὶ τὸ νὴ (ναὶ) παρὰ τὸ νάω=νύω, νεύω· καὶ γάρ τοι καταφάσκοντες μὲν κατανεύομεν, ἀποφάσκοντες δ᾽ ἀνανεύομεν· τυτέςι καὶ ὅτω κακείνως νεύομεν· ὅθεν, ἴσως, καὶ τὸ *λτ.* nego (ἀρνῦμαι)=νέϜω (νέγω), νέϜω (νεύω. τὸ Ϝ=γ, καὶ υ· ὅθεν καὶ Нúку, *βλ.* Нúцъ), ἢ ὡς τὸ Ῥωσσ Нéкаю = Не λέγω, ἐσχηματισμέναν κατὰ τὰ, τίζω (τί λέγω)· μύζω (μὺ προφέρω) κτλ. Ἐκ τῦ ἀρχαίυ ςερητικῦ νη, νε, προσθέσει τῦ εὐφωνικῦ α, ἐγένετο τὸ ἄνε, ἄνευ (εἰμή γε τὔμπαλιν τὸ νη ἐξ ἀποκοπῆς τῦ ἄνευ· τῦτο δὲ = ἀν = ἀ, ςερητικόν. *βλ.*

'Ρείμ. λ. νη). Διεῖλε δὲ τὰ μόρια ἡ 'Ελληνικὴ γλῶσσα πρὸς τὸ σαφέςερον, ἀντιτάξασα ἀντὶ τε̃ ne *(νε) τὸ μὴ, σχηματισθὲν ἐκ τε̃ τῷ ν συγγενε̃ς γράμματος μ. ἐχρήσατο δὲ ἐπὶ ἀρνήσεως καὶ τῷ οὐ, ὅπερ ε̉δὲν ἀλλ' ἢ αὐτὸ τὸ ςοιχεῖον ο (ἀρχαίως προφερόμενον ου). παρᾴκεν δὲ καὶ ἐν τῷ ἀλφαβήτῳ ἀμφότερα τὰ γράμματα ἐκ γειτόνων πρὸς τὸ ν, ἔνθεν μὲν τὸ μ, ἑτέρωθεν δὲ τὸ ο, πρὸ τῆς εὑρέσεως ἀμέλει τε̃ ξ. τὸ δ' αὖ Γαλλ.* oui *(ναί, τὐναντίον σημαῖνον ἢ τὸ ταυτόφωνον οὐ), ἀνακτέον εἰς τὸ ἦε, ἦ (πάντως), ἐκ τε̃ ὑπαρκτικε̃ ἀορίς. ἦε, ἦν, ὅθεν καὶ τὸ (ὢν, ὂν) ὄντως· ὡς καὶ Γρμ.* wahr *(ἀληθὲς ἐτεὸν) ἐκ τε̃* war *(ἦν, ἦς, ἦρ, Ϝῆρ). βλ.* Ей. *Τὸ δὲ τῆς Σ. δὲν (= οὐ) οὐ παρὰ τὸ ε̉δὲν κατ' ἀποκοπὴν, ἀλλὰ τε̃το μᾶλλον ἐκ τε̃ ε̉, καὶ δὲν, παρὰ τὸ δεὶς=τὶς (ἶς, εἶς). „ δὲν, ἀντὶ ε̉δὲν ('Αλκαῖος. παρ' 'Ετυμ.) καὶ ἀντὶ μηδὲν (Πλε̃τ. πρὸς Κολώτ. § ς), ὅθεν Σ. παρὰ τοῖς Ποντικ. τίδεν = τὸ δὲν (τὸ ε̉δὲν), καὶ συνηθέςερ. τίποτε.]*

Нúва *(χώρα, ἀγρὸς) νεῖϜα, αἰολικ. = νειὰ, νειὸς, λτ.* novale· *συγγεν.* Нóвый, Нóвъ.

Нúгва *(ψύλλης εἶδος,* pulex penetrans) *ἐκ τε̃* Нзу *= νύγϜα, νυγὴ, νύγος.*

Нúжу *(διείρω, διαπείρω εἰς ὁρμαθὸν, συνήθ. ὁρμαθιάζω, ἀρμαθιάζω.) ἐκ τε̃* Нзу̀ *= νύζω, νύσσω. ἢ, νήσω = νέω, νε̃ (ὅθεν καὶ τὸ νήθω,* нію)

νάσσω, νάζω (ἐπιτίθημι, συμπυκνόω, συμπιλόω, Γρμ. nähe, nehe)· τὸ λτ. sero = (σέρω) ἔρω, ἔρω, εἴρω, διείρω· ὅθεν σειρὰ, series.

Низъ (κάτω, κατὰ), καὶ Низу̀ (κάτω). Низкій, Нижній (χαμηλὸς. Γρμ. niedrig, ἐκ τȢ nieder κάτω, 'Αγγλ. nether) Σσκρ. nischa. Нижу (καταβιβάζω) νύζω, νύσσω=νύω, νέω, νεύω (κλίνω), νυσὸς,-σσὸς [συγγεν. νάζω, νάσσω (=ἵζω), νασὸς, καὶ (νέω, νέος) νέατος, νῆτος] οἷον νυζὸς, (νυζȢ) Низу̀. [Τὸ δὲ Γρμ. nieder, παραβάλλεται πρὸς τὸ νέρθε, ἔνερθε. ἐκ τȢ ἔνερ, ἀρχ. Γερ. inner· ἔςι δὲ τὸ ἔνερ ἐκ τῆς ἐν (ὡς ἐκ τῆς ὑπ, ὑπὲρ, Γερ. über, λτ. super, ὅθεν superus, ὕπερος, ὑπέρτερος, superbus, κτλ.)· οὕτω δὴ καὶ ἐκ τȢ ἔνερ, ἔνερος, ἐνέρτερος (καὶ νέρτερος)· καὶ μετὰ τȢ Ϝ, ἔνϜερ, ἴνϜερ (ἐν=εἰν, ἰν), ὅθεν τὸ λτ. infer, infra, inferus, - rius, infernus (ὡς ἔνεροι, inferi), ἀφ' Ȣ καὶ τὸ 'Ιτ. inferno, Γλ. enfer, ὁ ᾅδης, ὡς νέρτατα γαίης]. συγγεν Ницъ.

Нитъ, νητὸν, νῆμα, ἐκ τȢ Ніѭ.

Ницъ, Ницы (πρηνής). Никну (κλίνω πρὸς γῆν, κύπτω, ἐκ τοῦ Нику) νύκω (ὅθεν ἔμεινε τὸ νύξ), νύγω = νύϜω, νύω, νεύω, γνύω, Гну̀, (λτ. nuo, nuto, niveo, καὶ nicto (nico) Γρμ. nicke, neige κτλ.) νυςὸς, Ницъ, (ὅθεν νυςάζω)=νευςὸς (νεύω), ὅθεν νευςάζω,-ζων (κύπτων). τὸ δ' ἔμπαλιν Взна́къ (ὕπτιος) ἐκ τȢ вз, накъ (Δοβρόβ. σελ. 90). πρβλ. Γρμ.

Nacken (*αὐχὴν*, *Καρν.* nak, *'Ιταλ.* nuca, *καὶ συνήϑ. νὀκα*) *συγγενὲς νᾶκαρ* (*ἐκ τοῦ νώγω, νάζω, νώσσω, ὅϑεν κνώσσω=νύσσω, νυςάζω = νεύω, νύω. βλ. 'Ρείμ. λ. νᾶκαρ*). *'Εκ τοῦ νώσσω, νώω, νόω* (*νύω*) *νένωται καὶ ὁ νῶτος, τὰ νῶτα, ὅϑεν τὸ* Взнакъ, *'Ρωσσ.* Навзникъ=*ἐπὶ νῶτα. Τὸ δὲ νύγω, νύω=γνύω, κνύω, γνάω=Γρμ.* nagen, *ὅϑεν* Nacken, *ὡς ἐκ τοῦ* nicken, *πάλιν τὸ* Genick, (*Γαλ* chignon) *συνήϑ. ζνύχι* (*ἰνίον, αὐχὴν*) (*οἷον, γνύχιον*) *ὡς γνύον, νύον, νεῦον. βλ.* Выя *καὶ* Нóготь.

Нищій, Нищъ (*πένης, πτωχὸς*) *νῆςις* (*ὡς πένης, πένω=πεινῶ*)· Нищаю (*πένομαι*) *νηςέω-ςεύω. ἐκ τοῦ νη, ἔσϑω, ἐσϑίω. ἢ συγγεν.* Нищъ, *ὡς ταπεινός*· (*κατὰ δὲ Δοβρόβ. σύνϑετ. ἐκ τοῦ* Ни, что.)

Нію (*ἀπηρχαιωμένον*) *νείω = νέω, ὅϑεν νήϑω· λτ.* neo, necto. *ἐκ τοῦ νήϑω, νητὸν,* Нишъ = *νῆμα* (*νένημαι*). *Τοῦ νέω συγγεν. καὶ τὸ Γρμ.* nehe, nähe. *βλ.* Нижу.

Но, (*ἀλλὰ*) *νὺ, νὺν, Γρμ.* nun, ($υ = ο$).

Новый, Новъ, *λτ.* novus (*νόϝος*)=*νέϝος, νέος Γρμ.* neu, *ἀρχαιότ.* nivu, niu, *'Αγγλ.* new, *Γαλ.* neuf, neuve, nouveau, *Λιϑ.* navias, *Περσ.* nau, *Σκρτ.* nawa. Новѣю, *νεϝόω, νεάζω. βλ.* Нѣжный.

Нога (*ποῦς*) *ἐκ τοῦ νύγω* (Ник(н)у=*νύϝω, νύω, νεύω*) *νυγὴ* (*ναγὴ, νωγὴ,-γὰ, ὡς ἐκ τοῦ νώγω. βλ.* Нищъ), *καϑὰ καὶ παρὰ τὸ νύω, ϝνύω* (Гну́) *γνύω, τὸ γνῦ, γόνυ, Γρμ.* Knie. *τὸ δὲ*

γνύω καὶ (γ = κ) κνύω=κάμβω, κάμπτω, καμπὴ, καμβὴ, μέσ. λατ. καὶ 'Ιτ. gamba, Γαλ. Jambe = 'Αλβαν, cambe = πᾶς· ὥςε τὸ Horà, νυγὴ = gamba, κάμβα (παρὰ τὸ κάμπτεσθαι, γνύειν, νύειν, νεύειν). πρβλ. καὶ τὰ Γρμ. gampe, gumpe, καὶ hamme, κτλ. Οὕτω καὶ τὸ κνήμη ἐκ τᾶ κνάω = κνύω, γνύω, γνάπτω, κνάπτω. [τὸ δὲ Horà ἐκ μεταθ. τᾶ γόνα λέγειν, πρόχειρον μὲν, ἀλλ' ἐκ ἀσφαλές.] βλ. Нóготь.

Нóготь (ὄνυξ) οἷον νόγος, νόγυς, μεταθ. ἐκ τᾶ ὄνυγς, ὄνυξ (ὄγκυς, λτ. unguis, κτλ. βλ. кóготь). τὸ δὲ ὄνυξ, παράγεσι καὶ ἐκ τᾶ νύσσω (pungo), νύγω, νύζω (Нзỳ), ἐξ ᾶ τὸ ἄῤῥητον νύγς, (ὡς τὸ ἐκ τᾶ πυκνὸς, πύκνς, ὅθεν τὸ πνύξ), νὺξ, μετὰ τᾶ εὐφων· ο, ὄνυξ (ὡς ἐκ τᾶ ῥύσσω, ὀρύσσω, ὄρυξ). ἐκ δὴ τᾶ νὺξ, νυγὸς (υ = ο) νόγος, Нóготь. Πρβλ. Σνσκρ. naga, ἢ noga, Περσ. nachum, Γρμ. Nagel, (ἐκ τᾶ nagen, knagen = νάγειν, νύγειν, κνάειν, κνύειν), 'Αγγλ. nacl, Δαν. nägl, κτλ. βλ. Нóю, Ныю, Нзỳ, Нúць. [νάω, νέω, νίω, νόω, νύω, νώω θέματα πολλῶν παραγώγων λέξεων παντοίας κινήσεως, οἷον ῥοῆς, νεύσεως, κάμψεως, θλίψεως, ὅθεν κνήσεως, νύξεως, τρύσεως σημαντικῶν. βλ. 'Ρείμ. λ. νάω].

Нóжь (μάχαιρα) συγγεν. Нзỳ, νύζω, νύσσω, νύσσω, καὶ νώζω, νώσσω (οἷον νώζα, νώγα)

=νύσσα, νύσσυσα, νύγος, νύγμα, νῶγμα. Οὕτω καὶ τὸ συνήθ. νυςέριον (σχαςήριον) = νυςήριον, ἐκ τῦ νύσσω (νυςὸς, νυςὴρ). βλ. Ногоmь.

Норà (γωλεὸς, τρώγλη, φωλεὰ). παρὰ τὸ νύρω =νορὰ, ἀντὶ νυρὴ=νυγὴ, νύγμα, ἐκ τοῦ νύγω, νύσσω, νύω (Ныю. βλ. Ногоmь) νύσω, καὶ (σ =ρ, δωρικῶς), νύρω· ὅθεν καὶ νυρίζω (Ἡσύχ.). Ἐκ τῦ νύρω, αἰολ. νόρω, φαίνεται καὶ τὸ νορύω „ νορύειν, τὴν γῆν ὀρύσσειν. (Ἡσύχ.), οὕτω καὶ νάρω (ὅθεν, νάρκη)=νάσω, - σσω, νάζω, νύσσω. Ἀλλὰ καὶ τἄλλα τὰ ἐκ τῶν συγγενῶν τῦ νύω ῥημάτων νάω, νέω, παραγόμενα, οἷον, ναῦς, νάπος (νάπω=νάβω, ναύω νάω, βλ. Нéбо), σημαίνυσι κοῖλον, κύτος, χάσμα· [παράβαλε καὶ τὰ Νῶρα, πόλιν Καππαδοκίας (Στράβ. ιβ. 537). Ἐκ τῦ Норà καὶ Нырà (νυρὴ) τὸ Σλαβον. Нырище (μεγεθυντικὸν) οἷον νώραξ, νύραξ,=μεγάλη τρώγλη. ἐν ψαλμ. ρα „ Нощный вра́нъ на̀ нырищи = νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ· κατ' ἄλλυς κώδηκας, на̀ разва́линѣ (ἐρείπιον, χάλασμα) ἐκ τῦ Разва́лъ, Раз-валю̀=ῥάσσων βάλλω, φάλλω, σφάλλω (βλ. Раз, καὶ Валю̀. τὸ δὲ λτ. vallis (κοιλὰς), Γλ. vallée=αὐλὼν, -λὸς. ἢ, ἐκ τῦ σφάλω (ὅθεν καὶ σφαλάω,-σσω, σφαλὸς, σφέλας)=σφάω, σφάζω, σφὰξ (διασφὰξ)=φάω, πύω, σπάω, σπέος, σπήλαιον]. βλ. καὶ Норцы.

Норцы (Νῶρκοι), μία τῶν ἀρχαίων ἐπωνυμιῶν τῶν Σλαβόνων, ὡς ἱςορεῖ Νέςωρ, ὁ τῆς Ῥωσ-

σίας αρχαιότατος ἱϛοριογράφος· τῦτο δ' ἂν εἴη ὐ παρὰ τὸ Нора̀, ὥς τινες παρήγαγον, (βλ. Siestrzencewicz, sur l'origine des Slaves), οἷον τρωγλοδῦται, ἀλλὰ μᾶλλον = Νωρικοὶ Norici. Ἔϛι δὲ Νώρικος, πόλις Φρυγίας. καὶ Νώρακος, πόλις Παιονίας (ἴσ. Παννονίας, τὸ λτ. Noricum. βλ. Στέφ. Βυζ. καὶ Σϋΐδ. καὶ Εὐϛάθ.), ὅθεν καὶ Νωρικοὶ, Νωρίκιοι, λτ. Norici οἱ κάτοικοι ὐ μόνον πόλεως μιᾶς, ἀλλ' ἁπάσης τῆς Παννονικῆς χώρας, τῆς ἤδη ἄνω καὶ κάτω Αὐϛρίας, καὶ Στειρίας, καὶ Καρινθίας καὶ Κρανίας, κτλ. τὸ δὲ Νώρακος=Νώραξ, νώροξ = νώροψ, καὶ τῦτο = ἀνώροψ (ἄνωρ, ὄψ) ἀνδρικός. ὅθεν καὶ τὸ κύριον ὄνομα Νώραξ (Παυσαν. 10, 27)· νώροπα δ' ἐπονομάζει τὸν χαλκὸν ὁ Ποιητὴς ὡς εὐήνορα, ἀνδρὸς ὄψιν καὶ ἀλκὴν παρέχοντα τῷ τὰ ὅπλα φέροντι (βλ. Ῥείμ. λ. νώροψ). Νώρικον δὲ πάλιν ὁ Πλύταρχος λέγει καλεῖσθαι φρυγιϛὶ τὸν ἀσκὸν (ἴσως παρὰ τὸ νώρω, νόρω = νύρω, βλ. Нора̀· ὡς κοῖλον, καθὰ καὶ τὸ κύτος, σκύτος, κτλ. ἐκ τῦ κύω· καὶ ὁ ἀσκὸς, ἐκ τῦ σκέω, σκεύω, σκεῦος, σκύω, κύω)· ὅθεν οἱ παρὰ τῷ Νέϛορι Нóрцы εἴησαν ἂν ἢ Νωρικοὶ, Νώρακες, νώροπες (ὡς καὶ τὸ Νωρικὸν κατασχόντων τῶν Σλαβόνων), ἢ Νωρικοὶ=ἀσκοφόροι, κωδιοφόροι, Козáкы (κωδικοὶ) ὡς ἐκ τῆς Νωρίκου ἢ τῦ νωρίκυ τῶν Φρυγῶν.

Нóсъ (ῥὶς) λτ. nasus, Γρμ. Nase, 'Αγγλ. nose, Σβεκ. näsa, 'Ισλ. nos, Γλ. nez, Σνσκρ. nasa, κτλ. καὶ Αἰγυπτ. nak, ἐν δὲ τῇ νέᾳ Γουινέᾳ, nisson, κτλ. συγγεν. νᾶσος, ἢ νασὸς, ρ = σ, ἀντὶ ναρὸς. ['Εκ τοῦ νάω = ῥέω, γίνεται ἡ νᾶσος, νῆσος (ὡς περίῤῥυτος γῆ), ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ λτ. nasus, κατὰ τὸ, ῥὶν, ῥὶς, ἐκ τοῦ ῥίνω = ῥέω „ ὅτι ἐξ αὐτῆς ῥέουσι τὰ περιττώματα τῆς κεφαλῆς (Μ. 'Ετυμολ.)· ὥστε καὶ ἡ ῥὶς = νάουσα (νῶσα) Нóсъ, νᾶσος, nasus, καθὰ καὶ τὸ λτ. nares (ῥώθωνες) ἐκ τοῦ ῥήματος nare (nao) no, νάω, νέω, παρ' ὃ καὶ τὸ ναρὸν, νηρὸν (ὑγρὸν. βλ. Нáрва, Нырóкъ, Нырáю), καὶ ναρὸς, ναυρὸς (ναϝρὸς) ὁ μυξώδης, μωρὸς, (Γρμ. Narr). Ἴσως δὲ καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ναρὸς προῆλθε τὸ λατ. nasus, νασὸς (ρ=σ. βλ. 'Ρειμ. λ. ναυρὸς)· οὕτω καὶ τὸ 'Αλβαν. khunde (ῥὶς) = χύνδη, χύδη, ἐκ τοῦ χύω. Ὅ γέ μην 'Αδελέγγιος παραβάλλων τὸ nasus πρὸς τὸ νῆσος ἐκδέχεται τὸ ὄνομα ἴσον τῷ χερσόνησος (ὡς ἐν τοῖς, Πελοπόννησος, κτλ.), θεωρῶν δηλαδὴ τὴν μεταφορὰν ἐκ τῆς ἐξοχῆς, καθ' ἣν προέχουσιν ἥτε ῥὶς τοῦ προσώπου, καὶ ἡ χερσόνησος τῆς ξηρᾶς. ὅθεν, λεγει, καὶ τὸ Σβεκικὸν näsa, καὶ τὸ Αγγλοσαξ· naesa σημαίνουσιν ἀκρωτήριον, παρ' ὃ καὶ οἱ Νασαμῶνες (Nasamones) τουτέστι nase-männer (ἀκρωτηρίων ἄνδρες, ὡς πρὸς τοῖς ἀκρω-

τηρίοις ἐνεδρεύοντες)· ἀλλ' ἴσως ἀπὸ τῆς κυρίας σημασίας τῆς ῥινὸς μετενήνεκται τὸ Nase καὶ εἰς τὴν τῶν ἄκρων σημασίαν, ὡς καὶ τὸ ῥίον (ὄρȣς ἐξοχή), συγγενὲς τȣ ῥίς· καὶ τὸ τῆς συνηθ. μύτη (μύττις = ῥίς) σημαίνει μεταφορικῶς ἄλλα τε ἄκρα ὀξέα, καὶ αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον (βλ. Мысъ). ὡς δ' αὔτως καὶ τὸ τȣρκικὸν burnu, κτλ. βλ. καὶ ἄλλας ἐτυμολογίας παρὰ τῷ Adelung. λ. Nase.] Ἐκ τȣ̃ Нόсъ, τὸ Ноздрѧ̀ (ῥώθων) καὶ Ноздри̇̀ πληθυντικ.=ῥώθωνες, ὡς ἐκ τοῦ ἀχρήςου Ноздерь, (σύνθετ. ἐκ τȣ̃ Нόс, καὶ дерỳ, дúра=θύρα, τρύπα, ὡς τὸ Γερμ. Nasenloch. οἷον ῥινότρυπαι, ῥινοθύραι). ἄλλοι πρ̀β. τὸ Γρμ. Nüstern.

Нόчъ, Σλαβον. Нόщъ, νύξ, αἰολικώτερον, νόξ; ὡς, σοφὸς, συφὸς), λτ. nox, noctis, Ἰτ. notte, Γλ. nuit, Γρμ. Nacht, Ἰσλ. natt, Ἀγγλ. nigt, Ὀλλ. nagt, Ἀλβαν. nata, Λεττ. nakts, nakte, Σανσκρ. nischa, καὶ Ἑβραϊκ. nach. (τὸ ἑλληνικ. νὺξ ἐκ τȣ̃ νύκω, νύγω, νύσσω; νύω, νεύω=κλίνω. βλ. Нúцъ, καὶ Ῥείμ. λ. νύξ). Нощный (οἷον νυκτινὸς)=νυκτερινὸς, λτ. nocturnus, νύχιος (ἐκ τȣ̃ νὺξ, νυχὸς, ὅθεν καὶ [νυκερὸς] λτ. niger). Ночýю (νυχύω) νυχεύω, ἐννυχεύω, συνήθ. νυκτερεύω. Ночéсь, νυκτὸς (τῆς παρελθούσης νυκτός· ὡς τὸ συνήθ. ὀψὲς, ἐψὲς, ἐχθὲς τὴν νύκτα)=Нόче, съ, сій. βλ. Здѣ.

Ношỳ, βλ. Несỳ.

Нóю, *βλ.* Нью.

Нрáвъ, *Ῥωσσιϰ. ϰοινῶς*, Нóровъ, *Σερβ.* Наравъ (*ἦθος, ἔθος*), *ἴσως συγγεν. νῶρος, νῶρϜος* (*νόω, γνόω*, знáю, *γνῶρος, λτ.* gnarus, *ὅθεν τὸ γνωρίζω*) = *γνώμη. ἢ*, = *λτ.* mos, moris, mores, ($\mu = \nu$)? *Βοεμ.* nrawy, *νῦν δὲ*, mrawy.

Нỳ (*οὖν*) *νὺ, νὺν* (*τοίνυν*), *Γρμ.* nu, nun (*συγγεν. τȣ̃* Нынѣ, *νυνὶ, νῦν, ἐϰ τȣ̃ νύω· ὡς τὸ ναὶ, νὴ, ἐϰ τȣ̃ νάω, νέω, νύω, νεύω. βλ.* Нй, *ϰαὶ Ῥείμ. λ. νῦν.*)

Нýда (*ψώρα*) *νύδα* (*νȣ́δα*) *ἐϰ τȣ̃ νύζω*, (*ὡς ϰνίδα, ἐϰ τȣ̃ ϰνίζω*). *τὸ δὲ νύζω*=*νύσσω* (*ὅθεν ϰαὶ νυθὴς, ϰαὶ νύσος* = *νοῦσος, νόσος*). *Ἢ ϰαὶ* (*ϰ*)*νύδα, ϰνύδα, ϰνύζα* = *ϰνήφη, ϰνῆσις ἐϰ τȣ̃ ϰνάω, ϰνίω, ϰνύω, ϰνίζω, ϰνύζω* (*ὡς Γερμ.* knagen, nagen·)=*γνάω, Ϝνάω, νάϜω, νύϜω, νύγω, νάγω, νάζω, νάσσω, ὅθεν νάϰος, ϰτλ. συγγ.* Ныю, Нýжда, Нóготь, Нагій.

Нýжда (*χρεία, ἀνάγϰη*). Нýжду, Нýжу (*ἀναγϰάζω, βιάζω*) *νύζω, νύσσω, νύσδω* (*νύσδα*) *νυγὴ, νύξις* (=*ϰέντησις, ϰεντῶ*), *ὡς ἐϰ τοῦ νέζω, νέϰω, λτ.* neco (*Γρμ.* necken=*νύσσω*) *τὸ λτ.* necesse, necessitas=*ἀνάγϰη· ϰαὶ τȣ̃το*=*ἀ-άγϰη* (*τὸ ν, εὐφωνιϰὸν, ὡς, ἔγϰω, ἐέγϰω, ἐνέγϰω*), *παρὰ τὸ ἄγγω, ἄγχω· ϰαὶ τὸ Γρμ.* Noth, *συγγεν.* nehen, nähen (*νάσσειν, συγγ. νάγειν*) *νύγειν, νύσσειν. οὕτω ϰαὶ νύϰω* (noco), *ὅθεν λτ.* noceo (*βλάπτω*). *ἐϰ τȣ̃ νέϰω, νείϰω, ϰαὶ ἡ νίϰη* (*νιϰάω*), *ϰαὶ τὸ νὲξ, νέϰυς, νέϰυρ* (*νεϰυρὸς*,

νεκρὸς), λτ. nex, necis, κτλ. βλ. καὶ τὰ συγγ. Ныю, Нзу̀, Ну̀жда, κτλ.

Ну́ръ (ἔδαφος, γῆ)· ὅθεν Поху́рный, Пону́ръ (ὁ κάτω νεύων τὴν κεφαλὴν, ἐπὶ ἵππων κτλ.) ἐκ τῦ νύρω=νύσω, νύσσω, νύω, νεύω, νευϛάζω, οἷον νυρὸς = νεύων· καὶ ἡ γῆ Ну́ръ (ὡς χαμαὶ κεκλιμένη)· καὶ Пону́ра (ἐπινύρων) ὁ νεύων κάτω τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὁ τῆς συνηθ. χαμαϊδὴς (χαμαὶ, ἴδω). βλ. Нора̀, Ни́цъ, Но́гошь.

Нурю̀, νύρω = νύσσω. βλ. Нора̂.

Ну́трь, Нутрò (τὸ ἔνδον, ἐνδότερον) ἐκ τῦ у́трь, ὅθεν καὶ Утро́ба, προσλήψει τοῦ ν (Δοβρόβισκ.). τὸ δὲ λτ. intra, interior, ἐκ τῦ inter (in = εἰν, ἐν) ἔντερ = ἐντὸς (ὅθεν ἐντόσθιον, intestinum. βλ. καὶ Ῥείμ. λ. ἔνδον), indus, indu, ἐνδοῖ. Ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι τις καὶ τὸ Ну́тръ συγγεν. τῦ intra, inter, καὶ Σκρ. ontor, (οἷον ἐκ μεταθ. niter, нутрь), ὡς τὸ Γρμ. unter, = λτ. inter]. βλ. Нѣдро.

Ны (ἡμεῖς) Σλαβ. = νοὶ (ἀρχαῖον, ὅθεν νόϊ) νῶϊ, νῷϊ, νῷ, λτ. nos, Ἰτ. noi, Γλ. nous, Γρμ. uns, κτλ.

Нынѣ, νυνὶ (νῦνε) νῦν, λτ. nunc = νῦνγε. ὡς, τοδὶ καὶ τόδε, ὕτω νυνὶ καὶ Нінѣ (νῦνε). βλ. Ну̀.

Ныро́къ (εἶδος αἰθυίας, mergus albellus) συγγεν. Ныря́ю, οἷον νυρῶν = νέων, κολυμβῶν. ἢ νηρὸς (ἐκ τῦ ναρὸς, νάω), ὡς καὶ Νηρηΐς·

* *

οὕτω καὶ νεδία (βλ. Невà), καὶ δύπτης, καὶ κολυμβὶς, κτλ. καὶ τὸ λτ. mergus, mergo, συγγεν. ἴσως τȣ̃ μέργω=μέλγω (ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς ὑγρότητος). καὶ Нярка (ἰχθύς τις, λτ. salmo) ἴσ. συγγεν. Нырóкъ (ναρὸς, οἷον νάραξ· Ἕτερον δὲ τὸ νάρκη ἐκ τȣ̃ νάρω=νάσω, σσω, νύσσω [Ῥείμ.], ὡς καὶ νύρω=νύσω, σσω, Нурю̀).

Ныря́ю (βυθίζω ἐν ὕδατι, καταδύω) νυρέω, νύρω=νύσω, νύω, νεύω. [νάω, νέω, νίω, νύω, τύποι συγγενεῖς· ὅθεν νάω, νάρω, ναίρω=ἀμέλγω (διὰ τὸ ὑγρὸν), ἀφ' οὗ καὶ τὸ Γ'ρμ. nähre (τρέφω)=λτ. nutrio=νύ-(θ)ρω (νύρω)· καὶ ναρὸν, νηρὸν· καὶ νίω, νίβω, νίπτω, νίσσω· καὶ νέω, νεύω, νεύσω (πλέω, κολυμβῶ), ὅθεν νέσος, νῆσσα, κτλ. καὶ νύσω (ἀντὶ νεύσω)=νύρω,-ρέω]. βλ. Нырóкъ.

Ню́ю, Ῥωσσ. Нóю (ἀλγῶ) νύω, νώω. [ἐκ τȣ̃ νόω, νώω, νώσσω, νωθής· καὶ ἐκ τȣ̃ νύω, νύσσω, νύσος, νȣ̃σος, νόσος, νοσέω]. ,,зубъ ноетъ, ὀδοὺς νύττει (ἀλγεῖ). Нóй (ἄλγος) οἷον νύος (=νύσος) ἐκ τȣ̃ νύω, (ὡς ἐκ τȣ̃ κνύω, κνύος). πρβλ. Ἰτ. noia (en-noja), Γλ. en-nui, κτλ. Унóжie (ὀδύνη ψυχῆς, ἄλγος) οἷον ἔννυξις (νύξις ἐσωτερικὴ, ὡς τὸ κατάνυξις.). Τοῦ νύω εἴπομεν συγγεν. τὰ, κνύω, γνύω, Гнỳ (ὅθεν ἴσ. καὶ Кнýтъ), κνάω, κνίω, κνίζω, κνίγω· ὅθεν καὶ τὸ Книга εἴη ἂν συγγεν. τȣ̃ Ню́ю, Нзỳ. βλ. Нóготь.

Нѣ́дро, καὶ Ня́дро (κόλπος), Βοεμ. Ня́дра, ἐκ

τῦ ядро, προσλήψει н (Δοβρόβισκ.)· ἀλλ' ἴσως συγγεν. τῦ Нутрò, Нýпірь (ν-όδερος, ν-έδερος = ὄδερος, οὖθαρ,-ρος, uterus (βλ. Утрóба)· ἄλλο δὲ τὸ νείαιρα, νεῖρα (γαςὴρ), ἐκ τῦ νειρὸς (νεαρὸς), = ἔσχατος· ἕτερον δὲ καὶ τὸ ἄντρον, λτ. antrum (ἐκ τῦ ἀνάτορον).

Нѣжный, Нѣженъ, (ἁπαλὸς, μαλακὸς, τρυφερὸς) συγγεν. νέσσος, νέςος (νέσδος, ὅθεν νέζος· ἐκ τῦ νέω, νάω) ἤ· νέσσαξ, ἀντὶ νόσσαξ = νεοσσὸς· νέσσος δὲ κυρίως, ὁ ὑγρὸς (λακωνικῶς, νῆσσος), ἐκ τῦ νέος, καὶ τοῦτο παρὰ τὸ νέω, νάω, ὡς ναρὸς (ὑγρὸς), καθὰ καὶ ἐκ τῦ νέος, νεαρὸς, νευρὸς, νεβρὸς· καὶ τὸ βρέφος δὲ, παρὰ τὸ βρέχω, διὰ τὸ ἁπαλὸν καὶ ὑγρόν). πρβλ. Ἀγγλ. nasche, nice (ἁπαλός). Нѣжу (μαλακύνω, ἁπαλύνω) νέζω (ἀντὶ νίζω = ὑγραίνω, βρέχω) παρὰ τὸ νέω, νίω, (βλ. Ῥείμ. λ. νάω). Ἐκ τῦ νόσσαξ, κος, καὶ ἡ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς Ἕλλησι (κατὰ Τρίπολιν καὶ Χαλδίαν) νοσσάκα = τῇ ἄλλως Σ. πωλάδρ. βλ. Полярка.

Нѣмый, Нѣмъ (ἄλαλος, μυδὸς, μυτὸς, λτ. mutus.) νέμος, νέμιος, νήμιος, ἀντὶ νήπιος (μ = π. ὡς, ματῶ, πατῶ. τὸ δὲ νήπιος ἐκ τοῦ νὴ, ἔπω, ὁ μὴ ἔπων, μὴ λαλῶν = ἄφωνος, ἄβαξ). Нѣмѣю (ἀβακέω, ἄνεως γίνομαι, ἀναισθητῶ) νημιάω = νηπιάω.

Нѣтъ = ни есть, νὴ ἐςὶ (οὐκ ἔςι, καὶ = οὐ). βλ. Есмь.

Ню́хаю (*ὀσφραίνομαι*), *φωνὴ οὐ μᾶλλον συγγενὴς τȣ̃* Но́съ, *ἢ πεποιημένη ὡς ἐκ τȣ̃ ἤχου τȣ̃ ὀσμωμένȣ* (Ню), *ὃν ὁ 'Αριςοφάνης ἔγραψεν ῦ, ῦ, ὡς καὶ μῦ τὸν ἦχον τοῦ ἀναπνέοντος καὶ φυσῶντος διὰ τῆς ῥινὸς, ἀφ' ȣ̃ τὸ μύζω, μύσσω, λτ.* musso, *μυσιῶ = ἀναπνέω* (*'Ησύχ.*), *συγγενὲς τȣ̃ μύκω, μυκάω. 'Ωσαύτως ἐπλάσθη καὶ τὸ* Ню́хаю (*οἷον, νȣχάω*)=*μȣκάω, μύζω* (*βλ.* Ухаю). *Παράβαλ. καὶ τὰ Γρμ.* schnuppen, schnauben, schnaufen, schnüffen, *κτλ.* [*'Υπολάβοι δ' ἄντις ȣ̓κ ἀλόγως καὶ τὸ* Гнію̀ (*σήπω,-πομαι*) *συγγενὲς τȣ̃* Ню́хаю (Ню́ху), *ὡς κακεῖνο πεποιημένον παρὰ τὸν φθόγγον, νῦ,* Ню = *μῦ, οἷον νύω, Fνύω, καὶ Fνίω* (Гнію), *ι* = *υ* = у, *οἷον* Гну́ю=*μύω, μύζω, μύσσω*=Гнушу̀, -ша́ю. (*βλ.* Гну́съ). *'Εκ δὲ τȣ̃* Гнію *καὶ τὸ* Гно́й=*ἕλκος, καὶ πύον, καὶ κόπρος· ὡς μυσαρὰ καὶ σαπρὰ, ἢ αὐτόχρημα μύση* (*ἐφ' οἷς δηλονότι μύζομεν*). *οὕτω καὶ τὸ πύθω* (*σήπω, λτ.* puteo, putresco) *ἐκ τȣ̃ πύω, πύσσω, πύζω, πύσω* (*Γρμ.* pusten) = *φυσῶ· ἀπὸ τȣ̃ ἤχȣ πυ, φυ, φοῦ, ὃν οἱ μυσσαττόμενοι καὶ μύζοντες ἐκφέρουσιν ἐπὶ τῶν κακόσμων* (*βλ.* Па́хну), *ὅθεν ἐπηκολȣ́θησε καὶ ἡ τῆς δυσώδȣς σήψεως σημασία· εἴωθε δὲ πολλάκις ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων παρονομάζεσθαι τὰ αἴτια. βλ. 'Ρείμ. λ. πύθω*].

Ня́ня, (*τροφὸς*), *ὑποκορ.* Ня́нька, *νάννα, νάν-*

νη, νέννα, Σ. ὑποκρ. νεννέκα. [καὶ νόννα, συνήθ. ἡ θεία· καὶ νεννὰ, ἡ ἀνάδοχος, ὡς καὶ νεννὸς ὁ ἀνάδοχος ἔτι δὲ καὶ ὁ παράνυμφος, καθὰ τοῦτον λέγουσι καὶ νῦν οἱ περὶ τὸν Πόντον, δεξάμενον δὲ καὶ δεξαμένην ὀνομάζουσι τὸν καὶ τὴν ἀνάδοχον· τὸ δὲ Σ. κουμπάρος, ἐκ τοῦ compére (com-pater, ʽΡωσ. кýмъ, кумà). οὕτω καὶ παρὰ τοῖς πρὸ ἡμῶν, νάννας, καὶ νάννος, καὶ νέννος, καὶ νέννας, ὁ θεῖος. ʽΗσύχ. πρβλ. καὶ ἀννὶς, καὶ ἀνναία = μαῖα, καὶ τιθήνη (ʽΗσύχ. τὸ δὲ λτ. anus, ἡ γραῦς = annus = ἔννος, ὡς vetula, vetus = ϝέτος), Τουρκ. ανὰ (μήτηρ.), κτλ. καὶ Γρμ. Nänna (τροφὸς). Ня́нчу (ἐπιμέλομαι τῶν παιδίων ὡς τροφὸς) ναννάζω. [ὡς καὶ „ ναννίον, ναvίον, καὶ νυννίον = βρέφος, (συνήθ. νυννὶ), καὶ „ ναvάζον, παιζόμενον. „ νύννιον, ᾆσμα τὸ ἐπὶ τοῖς παιδίοις καταβαυκαλούμενον. (ʽΗσύχ.). ὅθεν συνήθ. νάνι, νανουρίζω, νανούρισμα, καὶ Τουρκ. νένι, νένι.]

О.

О, О, о (Онъ, ὄν)=O, o. καὶ=α, ε, υ, .— ō = ό (70). — ҂О = ϙ (70000).

О, καὶ Óбъ (ὑπὲρ, περὶ) ὑ-, ὑπ· (ὅθεν ὑπέρ, ὑπὸ, κτλ.) τὸ δὲ υ, αἰολικ=ο (ὀπ)· ἔστι γοῦν τὸ ο (υ) κατ' ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ ὑπ, Óбъ· ὡς καὶ τὸ λτ. a, ἐκ τῆς ab, abs=ἀπ, (ἀπὸ), καὶ ob·

οὕτω καὶ τὸ ᾿Ιτ. o-mettere, Γλ. o-mettre, κτλ. ῾Η δὲ ὑπὲρ=λτ. super, Γρ. über, ober, κτλ.

Оба, ἄμφω, λτ. ambo (χωρὶς τȣ̃ μ, ἄφω, ἄβω, μεταθ. ὄβα)· τὸ δὲ ἄμφω φαίνεται ἐκ τȣ̃ ἅμος (ὁμὸς) ἅμα, ἅμω, καὶ τȣ̃το παρὰ τὸ ἅπω (ἅπτω), μ=β=φ, ἄμφος ἄχρης. ὅθεν δυϊκ. ἄμφω, παρενθ. τȣ̃ μ (ὡς ὄμπα, ὄμπνη, = ὄπα, ὄψ), ἢ γοῦν παρενθέσ. τȣ̃ φ=β=F ἐν τῷ ἁμὸς· ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ ὠμὸς, ὦμαξ, ὦμFαξ, ὄμφαξ.

Обава́ю (μαντεύω)=Об-вава́ю, ὑπο-βαβάω, βάω, φάω, φάσκω, Вѣща́ю. βλ. καὶ Вѣщу́ю, Колду́нъ, κτλ.

Оба́че (πλὴν, ὅμως) ὅμπαξ = ἔμπαξ, ἔμπης· ἢ ὄβως κε=ὅμως κε (βλ. Оба). Οἱ Κρῆτες καὶ Ταραντῖνοι ἔλεγον ἀμάκι καὶ ἀμάτις = ἅπαξ (μ=π), οὕτω καὶ Оба́че (ὄπασκε)=ὄβως κε, ἢ ἔμπας κε (ὄμπασκε), ὡς, ἴς γε, ἴς κε, hicce.

Обе́лъ, βλ. Облый.

Оби́да (ἐπήρεια), οἶμαι, σύνθετ. ἐκ τῆς Об, καὶ ви́ду, ви́жду, ви́жу (ἐπιβλέπω) ἐποφθαλμιάω· ὡς τὸ зави́жду = invideo, φθονῶ, (ὅθεν ἐπηρεάζω), καὶ πάλιν τὸ не-на-ви́жу, κτλ. παρηχεῖ δὲ ψευδῶς τὸ Оби́да πρὸς τὸ, ὄπιδα (ὄπις, ὄπιδος), καὶ τὸ Обижда́ю, Обижа́ю (ἐπηρεάζω) πρὸς τὸ ὀπάζω, ὀπηδέω (καταδιώκω), καὶ τȣ̃το γὰρ=Об-вижда́ю.

Оби́лie (καὶ из-оби́лie, ἀφθονία, εὐθηνία).

Оби́лую (εὐθηνέω) ὀφειλέω, ὀφέλω, ὀφέλλω,

ὀφειλὴ=ὄφελος, λτ. opuleo, opulesco, opulentus, opulentia. ['Εκ τοῦ ὀπὴ, ὀφὴ, ὀπὸς, Обо́щъ, ὄψ, λτ. ops, opes, opuleo, κτλ. ἐκ τοῦ ops, co-ops, καὶ τὸ copia (ἀφθονία), καὶ opimus=ὄμπνειος (ὄμπη,-πάνη, ὄμπνη). βλ. καὶ τὸ συγγεν. Облый]. κατὰ δὲ τὸν Δοβρόβισκ. ἐκ τῆς Об, καὶ вилъ.

Облако, βλ. Влеку̀.

Облый (παχὺς, εὔτραφὴς, εὐαυξὴς), καὶ Обе́лъ (εὔρωστος, ἰσχυρὸς) ὄβλιος, ἀντὶ ὄλβιος = αὐξηθεὶς ('Οδ. Λ, 448)· ἐκ τοῦ ὄλβος, παραγώγου τοῦ ὄφελος, ὄφλος, ὄφλω, ὀφέλλω. (βλ. Обиліе)· ἢ ἐκ τοῦ ὄλβω = ἄλφω = αὐξάνω· ἢ ὄλω (λτ. alo, τρέφω) ὄλβω, ὄλπω, ὄλφω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. ὄλβος.

Обезья́на (πίθηκος). παρὰ τὸ μιμέομαι, μιμέω, μίμω, χωρὶς τοῦ μ, τὸ λτ. (imo) imito. ὅθεν imia, μετὰ τοῦ σ τοῦ πνευματισμοῦ, simia=μιμία, ἀντὶ μιμῶ, (συνήθ. μαϊμοῦ, ὅθεν καὶ τὸ Τουρκικ. maimun). παρ' αὐτὸ δὲ τὸ imo, καὶ τὸ imago (εἰκὼν, μιμηλὴ) ἀρχαίως omago (ὡς τὸ Γρμ. omen, amen, ahmen = nachahmen), omaginis, ὅθεν (omagina, omegina, μ = β, καὶ γ = ζ) Обезья́на? οἷον (μ-ομάγινα) μιμάγω,=μιμαλῶ, μιμαλὴ, μιμηλὴ, μιμῶ (βλ. 'Ρείμ. λ. μιμέομαι). Οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸ Обезья́на παρὰ τὸ бѣжа́ніе бѣгу̀ (φεύγω. οἷον φυγηλὴ, φυζακινή).

Ово́щъ (ὀπώρα) ὀπὸς (ὅθεν τὸ ὀπώρα· ἐκ τοῦ

ὄψ, *λτ.* ops, opes, ὀπὴ, ὀφὴ, ὄφελος), *Γρμ.* Obst.

О́бразъ (*μορφὴ, σχῆμα, εἰκὼν*). *φαίνεται ἐκ τῦ ὄβρα* (*ὅθεν ὄμβρα, λτ.* umbra, *καὶ ὁ ὄμβρος,* = *ὄρβα, ὄρφα, ὄρφνη*) *ὀρφὴ, ὅθεν μορφὴ* (*ὡς, εἴραξ, μεῖραξ*), *ὄρφωσις* (*ὄρβωσις, ὄβρωσις,* Образъ)=*μόρφωσις.* Образу́ю (*μορφῶ, διατυπῶ, ὡς ἐκ τοῦ* Образу̀) *ὀβράζω*= (*ὀρβάζω, ὀρφάζω*) *μορφάζω, ἐκ δὲ τῦ μορφὴ* (*μεταθ. φορμὴ*), *τὸ λτ.* forma, formo. *τὸ πρωτότυπον, μόρω, μάρω* (*βλ.* Мра́къ), *μορὸς, μορϜὸς, μορβὸς, μορμὸς, κτλ.* (*βλ.* '*Ρείμ. λ. μορμὼ*). *Μᾶλλον δ' ἄν τις ἐκλάβοι τὸ* О́бразъ *σύνθετ. ἐκ τῆς* Об, *καὶ* ра́зъ (*ῥάξις, ῥῆξις, Γρμ.* Riss), *ὅθεν εἴη ἂν συγγενὲς τῦ* Рису́ю (*βλέπε τὴν λέξιν*)· *ὡς τὸ σχέδη, σχεδάριον* (*σχέδω, σχίζω*). *οὕτω καὶ ῥυσμὸς* (*ῥυθμὸς*= *σχῆμα, τύπος· καὶ ῥυσμόω = τυπόω*), *ἐκ τῦ ῥύω = ἐρύω, ἕλκω. ἀλλὰ καὶ τὸ Γλ.* portrait, *ἐκ τῦ λτ.* protractum (protraho=*προέλκω*), *καὶ τὸ* '*Ιτ.* ritratto (retraho).

О́бручъ (*κρίκος κάδου, συνήθ. ςεφάνιον.*) *ὄβρος, ὄρβος = ὅρμος, ὁρμαθὸς·* (*β = μ. ὅθεν καὶ τὸ λτ.* orbis, =*κύκλος*).

О́бщій, О́бщъ, ща, ще (*κοινὸς*) *ἄψιος* (*α*=*ο*) *ἄψος, ἄψις* (*ὡς ἀψὶς, ἐκ τοῦ ἅπτω, ἅπτομαι. ὅθεν καὶ ἄψεα, τὰ μέλη, ὡς ἡμμένα, συνημμένα, ἀπ' ὀνομας. ἄψος. τὸ δὲ ἄπω*=*ἔπω*= *ἔκω* (*βλ.* Сѣщу́), *ἔχω, ὅθεν τὸ μετέχω, μετοχὴ,*

μέτοχος = Общитель, *οἷον ἀψητὸς* = *ἀπτὸς* (*ἡμμένος*, *συνημμένος*). Общество (*κοινότης τὸ κοινον*) *οἷον* (*ἀψητὸν*) *ἀψίς*, *ἀφὴ*, *συναφή*. (*τὸ δὲ Σ. συνάφι=κοινότης τεχνιτῶν*, *οὐχ*, *ὥς τινες ᾠήθησαν*, *ἐκ τῦ συναφῆ*, *ἀλλὰ μᾶλλον*, *συνάφι*, *κατὰ μετάθεσιν τῦ Τυρκικ. καὶ Ἀραβικῦ. ἐσνάφ*, *πληθυντικοῦ τῦ Ἀραβικ. σίνφ=ἑταιρεία*). Обтъ (*ἀθρόον*) *ἀπτῶς* (*ἑξῆς*, *ἐφεξῆς*, *ἐχομένως*), *κτλ. ἀλλ᾽ ἴσως ζητητέον μᾶλλον τὸ* Общiй *ἐν τοῖς συνθέτοις ἐκ τῆς* Объ· *οὐ γέ μην*, *οἶμαι*, *πιθανὸν*, *ὅ τισιν ἤρεσεν*, *ἐκ τῆς* Объ, *καὶ* вéщь (*ὁ περὶ τὸ πρᾶγμα*). *Τὸ δὲ κοινὸς*, *κοινῶς μὲν* = *ξυνὸς* (*ξὺν=σὺν=κὺν*, *λτ.* cum, *καὶ υ=οι*), *εἴη δ᾽ ἂν καὶ ἐκ τῦ οἰνὸς* (*μετὰ τῦ πνευματισμῦ κ=F. Ῥείμ.*), *λτ.* œnus, unus, *ἐκ τῦ εἷς*, *ἴος*, *ἴα*, *μετὰ τῦ μ*, *μία· ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἴος*, *οἶος*, *οἰνὸς*, *ὀνὸς μετὰ τῦ μ*, *τὸ μόνος*, *μῦνος*, *ὅθεν*, *ἴσως*, *καὶ τὸ λτ.* (munis) com-munis, *ὁ κοινὸς* (*συγγεν. καὶ τὸ Γρμ.* gemein? *βλ. καὶ* Adelung. *λ.* gemein).

Обѣдня, *βλ.* Обѣдъ.

Обѣдъ (*ἄριςον*, *τὸ μεσημβρινὸν ἔδεσμα*, *καὶ ὁ χρόνος αὐτῦ*, *ὡς τὸ συνήθ. γεῦμα*). Обѣдаю (*ἀριστῶ*, *συνήθ. γευματίζω.*) *σύνθετ. ἐκ τῆς* Объ *καὶ* Ѣду (*ἄλλυ σχηματισμῦ τοῦ* Ѣдмъ, Ѣмъ, *ὅθεν* Ѣдéнiе, Ѣдка, *κτλ.*)=*ἔδω*, *λτ.* edo, *Γρμ.* eten, essen· *καὶ ἄδω* (*ἄζω*) atzen, *κτλ. ὅθεν ἔδαρ*, *εἶδαρ* (*ἔδ*-Ѣдъ, об-Ѣдъ). *καὶ*

Обѣдня (ἡ θεῖα λειτουργία) ὡς ἔδανον (ἐδανή), ἐδητὺς, ἐδωδή (δεῖπνος μυςικός), καθὰ καὶ τὸ Γαλ. messe, καὶ Γρμ. Messe = λτ. mensa (τράπεζα).

Ове́нъ, βλ. Овца̀.

Овца̀ (πρόβατον), καὶ Овча̀ (ἀρνίον). Ове́нъ (κριὸς) ὄϜιν, ὄϜις (ὄϊς), λτ. ovis (συγγεν. ἴσως καὶ τὸ Γρμ. Schaf, Κτσξ. schäp=ov, μετὰ τοῦ ἰσχυρᾶ πνευματισμᾶ, sch-ov-is). τὸ δὲ Овца̀, Овча̀, ἀπὸ ῥίζης Ов (ὄϜ-, ὄβ-ις), ὅθεν Ови́ча, συγκοπ. Овча̀, οἷον ὀϜίτσα = ὀϜίσκα, ὀΐσκη (ὄϊς μικρά). Овчи́на μηλωτή (κατὰ τὰ εἰς ина, δερμάτων σημαντικὰ, ἐκ τᾶ ινος, ινη, κτητικᾶ, ἀντὶ τῶν εἰς η, ια, εα (νεα, κεα τεα) ἑλληνικῶν (ὡς, κυνέα, ῆ, λεοντῆ, ἀλωπεκῆ) = ὀΐα, ὠῆ, ᾤη (ἐκ τᾶ ὄϊς, ὄϊα, ᾤη) καὶ, " ὤϊσχα, (Ἡσύχ. εἰ ὑγιές).

О̇вый, о́въ, ва, во (ὅς, ἥ, ὅ, ὅς μὲν) ὅϜος, ὅος (ὅθεν ὅου = οὗ) = ὅς· καὶ О̇ви, ὅϜοι (οἱ δὲ)· ἥ, ὅπος, ὅποι (ἐκ τᾶ ἀρχαίᾳ πὸς, πὴ, πὸν, ὅθεν τὰ ἐπιῤῥήμ. ποῦ, ποῖ, πῆ, πῶς, ὅπως, ὅπη, κτλ. ἀλλὰ καὶ τὸ πὸς ἐκ τᾶ ὅς. βλ. О̇нъ καὶ Ῥείμ. λ. πόθεν, καὶ, τὸς). О̇во καὶ О̇вогда̀ (О̇вог-да, ἐνίοτε) ὁπόϜτε, ὁπότε, ὅϜῳ, ὅπᾳ. τὸ Σνσκρ. Ijan=ὅϊον, - ος, οἷος, ὅς.

О̇гнь, Ῥωσσ. Ого́нь (πῦρ), Βοεμ. ohen, Βενδ. oign, Λιθ. ugnis, Σανσκρ. aghni, λτ. ignis = λ-ιγνὺς, λιγνὺς (καπνὸς φλογὸς, καὶ αὐτὴ ἡ φλόξ· ὡς " σέροψ λιγνύς. Σοφκλ. Ἀν-

τιγ. ϛίχ. 1127.), *συγγεν. τ8 λύχνος, λύκη,* lux, *ὡς καὶ τὸ Γρμ.* Lohe=*φλὸξ* (*Ῥείμερ.*). *Ἀλλ' ἐν μὲν τῷ* ignis *ἐκπέπτωκε τὸ λ. τ8 λιγνύς* (*ὡς λείβω, εἴβω· λάχνη, ἄχνη· λαμπήνη, λαπήνη, ἀπήνη.* labor, labos, *ἆπος, αἶπος· λιμβρὸς, παρὰ τὸ λίβω, λιβερὸς,* imber· liquor, *ἰχὼρ, παρὰ τὸ λίκω, λείχω*), *ἐτηρήθη γέμην τὸ ϛοιχεῖον ἐν τῷ* lignum, *τὸ ξύλον, οἷον λύχνον,* (*λάμπον, καιόμενον, καθὰ καὶ* [*κάω*] *κᾶλον, καὶ* [*δάω*] *δανὸν, δαλὸς, δαυλὸς, κτλ.*). *Τὸ δὴ λ-ιγνὺς,* ignis, *τραπέντος τὸ ι, εἰς ο* (*ὡς αἰολικ. θρόδαξ, θρίδαξ*), *γίνεται* (ogn-is) Óгнъ. (*ὁ δὲ Ἀδελόγγιος παρέβαλε πρὸς τὸ* Óгнъ *τὸ ακὴ, ἀκὶς,* acies, *κτλ. διὰ τὸ ὀξὺ τῆς φλογὸς. βλ. λ.* Ecke.)

*Огурéцъ, *ὑποκορ.* Огýрчикъ, *συνήθ. ἀγγέριον, ἀγγ8ράκι. μσ. λτ.* anguria, *Βομ.* Wokurka, *Γρμ.* Gurke, *κτλ. ἐκ τ8 λτ.* cucumis, cucumeris, *Ἰτ.* cucumero, *Γλ.* concombre, (Adelung.)

Одúнъ (*βλ.* Едúнъ). *τὸ* Одúнъ, *καὶ ο=ε* Едúнъ *πιθανώτατά μοι δοκ8σιν = ὁδεῖν, ὁ δεῖνα= δεῖν = τὶν, τὶς, τινὰ = ἶν, ἶς = εἶς· αἱ γὰρ ἀντωνυμίαι ὅς, ἷς, ἶν* (*μετὰ τ8 πνευματισμ. τ = δ*), *τίς, τινὰ, δεῖνα, 8δὲν ἄλλο προφανῶς, εἰ μὴ αὐτὸ τὸ ἀριθμητικὸν εἷς, τοτὲ μὲν ἀριθμητικῶς, τοτὲ δὲ δεικτικῶς, ἢ ἀναφορικῶς, ἢ ἀορίϛως ἐκλαμβανόμενον εἰς*

μονάδος ἢ μοναδικȣ̃ τινὸς δήλωσιν (βλ. Едúнъ *καὶ* Ѝнъ, *καὶ* Òнъ), *ὅθεν ἡ Σλαβονικὴ ἔταξε τὸ ὀδεῖν, δεῖν, δεῖς, ἀντὶ τȣ̃ ἁπλȣ̃ ἀριθμητικȣ̃ εἷς (βλ. καὶ Ῥείμ. ἐν λ. εἷς, οὐδείς, τός). τὸ δὲ ο, τȣ̃* Одинъ, *ἢ αὐτὸ τὸ ἑλλην. ἄρθρ. ὁ, ὀδεῖν, καὶ, ο=ε,* Единъ. *ἢ μᾶλλον, πρόσθεσις εὐφωνικȣ̃ φωνήεντος, ὡς τὸ ε εἰς τὸ (εἷς) ἕεις, (ε = ο)· καὶ τὰ ὀσαφὶς, ἀσαφὶς=σαφὶς, κτλ.* Одинáкiй, *ἐναδικὸς, μοναδικὸς· ὅθεν* Однáко *(πλὴν), ὡς τὸ τῆς συνηθ. μόνον, μονάχα (τȣ́τȣ ἢ ἐκείνȣ μόνον ἐξαιρȣμένȣ).*

Òдръ, *(κλίνη), ὀκ=ἕδρα (ὄδρα, ὡς ἐφθὸς, ὀφθὸς, ὀπτὸς), ἀλλ' ἐκ τȣ̃* О-дремà *(βλ.* Дремлю̀), *ἐν ᾗ δαρθάνομεν. συγκπ. ὡς τὸ* Ѝскръ.

Òзеро, *βλ.* Éзеро.

Òй, *ὠὴ, ἢ ὀῒ, ὀὶ* „ oh, ey.

Окà *(Ῥωσσίας ποταμὸς παρὰ τὴν Περεμίσλην ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Καλούγας)=ἄκα, λτ.* aqua, *ἄχα, ἄα,* (ο = α). *Οὕτω καὶ* Вýда *ἄλλο ποτάμιον (κατὰ τὴν Νοβογοροδικὴν ἐπαρχίαν) =(Fύδα,* uda) *Fύδα-ς, ὕδας, βέδυ (βλ.* Водà). *Ἔξεστι πρὸς τȣ̃το καὶ τὴν Βȣ́δαν, πόλιν Οὐγκαρικὴν, παραβαλεῖν, καὶ τὰ νῦν Βοδενὰ (Βυδανὰ, ὑδανὰ), πόλιν Μακεδονίας (τὴν ἀρχαιότερον Ἔδεσσαν), οὕτω μετονομασθεῖσαν ὑπὸ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων. κατὰ τὸ, Ὕδη, κτλ. βλ.* Москвà.

Окнò *(θυρὶς), παρὰ τὸ* Òко = *(ὀπὴ = ὄψ,*

ὀπὸς, π = κ) ὄκος, ὀκὸς, (κατ' ἐπένθεσιν τῦ ν, Окнὸ, (Окὸ), ὅθεν καὶ ὑποκορ. Окόшка (θυρίδιον) = ὀκίσκος (ὀκόσκα)· ἐντεῦθεν καὶ ἡ Σ. ὄκνα (κάδυ οἰνοδόχυ ἡ ἄνω ςρογγύλη θυρὶς), καὶ Βλαχ. ὄκνα (μεταλλεῖον ἅλατος).

Око, ὄκος, ὄκκος. λτ. (ocus) oculus, 'Ιτ. occhio, Γλ. oeil, Γρμ. Θge, Auge (αὐγὴ, ἢ αὖκος = ὦκος, ὄκος· ὡς αὖς, ὦς, οὖς)· τὸ δὲ ὄκος = ὄπος (κ = π), ὄψ, ὤψ· ἢ ὄσσος (ὄξ, ὤξ) ὄκος, ὄκκος (ἐκ τῦ ὄπω, ὄπτω, αἰολ. ὄσσω, - σσομαι. βλ. 'Ρειμ. λ. ὄπω, καὶ αἰγή). Σβ. oga, Δαν. oge, 'Ολλ. ooghe, 'Αγσξ. eage, 'Αγγ. ege, Λιθ. akis, 'Ινδ. aksi, καὶ μὴν καὶ παρὰ τοῖς ἐν Ταυρίδι Ταταροις ogo, κτλ. ['Η λέξις εὑρίσκεται ἐν γλώσσαις πολλαῖς, φαίνεται δὲ ταύτῃ συγγενὲς καὶ τὸ, ὠγὴν, ὠγῆνος, ὠκεανός. καὶ ὄγγα, ὄγκα, 'Αθηνᾶς ἐπίθετον παρὰ Θηβαίοις. τὸ φοινικικὸν og, ogan, σημαίνει κύκλον· ὡς καὶ τὸ ἑλληνικὸν ὄκκαβος. βλ. Окόвъ, καὶ 'Ρειμ. λ. ὄκος καὶ ὠγὴν.]

Око, ἡ συνήθ. ὀκὰ (εἶδος μέτρου καὶ ςαθμοῦ τριῶν λιτρῶν.) ἴσ. ἐκ τοῦ ἄγω, (βαρῶ, ζυγίζω) ἄγος (ὄγος) = ἄχθος. ὡς καὶ τὸ λτ. uncia, οὐγγία, οὐγκία (ἄγω, ὄγω, ὄγος, ὄγγος, ὄγκος).

Окόвъ, πληθ. Окόвы (κρίκος, δεσμὸς), ὁ παρὰ τὸ, ὄκαβ-ος, ὄκκαβος (= κρίκος, κίρκος. 'Ησύχ. συγγεν. ὄκος, ὄγγα, κτλ. βλ. Око.

ἀλλὰ τὸ Оковъ = О-ковъ, ἐκ τῦ кую, καὶ Окую, Оковаю, Оковываю (δεσμεύω, ἀλυσιδόω, σιδήρῳ περισφίγγω). βλ. Ковъ, καὶ Кую.

Окуныва̂ю, καταδύω ἐν ὑγρῷ, βυθίζω καὶ πάλιν ἀναδύω, ἐκ τοῦ Окуну, О-куну) χύνω (ὑποχύνω), ἐκ τῦ χύω, χόω, χώω (ὅθεν καὶ συνήθ. χώνω). Ἐκ τούτυ καὶ Окунь (εἶδος πέρκης = О-кунь) οἷον, χυνὸς (ὑγρὸς), χυτός· ὡς, χυτοὶ ἰχθύες = ῥυάδες. βλ. Рыба, καὶ Скидаю.

*Оладья=Аладья=ἐλάδια (ὡς, ἔλαιον, λτ. oleum. βλ. Елей. σημείωσαι καὶ ε = ο = α· ὡς, ἔργανον, ὄργανον, συνήθ. ἄργανον· ἀσακὸς, ὀσακὸς, κτλ. οὕτω καὶ Олива, λτ. oliva, ἐλαίϜα, κτλ.)

Оле, (ἔλε), ἔλευ, ἐλελεῦ, συνήθ. ὄλελε (ἐπιφώνημα).

Олень, βλ. Елень. (ο = ε, ὡς ἔλιος, ὄλειος. ἔλινος, ὄλινος. βλ. καὶ Оладья).

Олово, (κασσίτερος, παρ' ἄλλοις ὁ μόλυβδος), Βοεμ. wolowo, μόλυβος, (ἀποβολῇ τῦ, μ. ὄλυβος· ὡς, ἄλω, μάλω· ἄλευρον, μάλευρον· καὶ λτ. ala, ἐκ τῦ μάλα, μάλη) παρὰ τὸ μέλδω, μελίβδω (τήκω. βλ. Мѣдъ), συνήθ. μολύβι (καὶ παρά τισι μεταθέσ.) βολύμι. ὡς λτ. plumbum = πόλιμβον, ἀντὶ βόλυμ(β)ον, ἀρχ. Τευτ. pliwe, ὅθεν τὸ Γρμ. Bley (Ῥείμερ.).

Онъ, Она, Оно. ὅς, ἥ, ὅ, ἴς, καὶ ἴν, καὶ εἴν, καὶ ἴ (αὐτὸς), λτ. is, hic, (ἴγε), ἀρχ. Γρμ.

his, hit, *καὶ* *ἑῒν* (*αὐτῷ*), *Γρμ.* ihm, ihn, ihr· *καὶ* er (*ὅρ=ὅς*), sie (*γῆ*), es (*ὅ*), *ὡς τὸ Σλαβον. ὑδέτ.* е, еже, *κτλ. τὸ δὲ ἲς, ἲν, συγγεν. ἴος, ἴα, ἴον=εἷς, ἕνς, ἑνὸς, οἶος, οἰνὸς, ὀνὸς* (*λτ.* unus, na, num, *βλ.* единъ). *ὥςε τὸ* Онъ, нà, нò = *ὀνὸς, ὀνὰ, ονὸν* (= *μ-όνος, μόνη, μόνον*)· *καθὰ πάλιν τὸ* единъ, одинъ (*εἷς*) = *ὁδεῖν, ὁδεῖνα,* = *δεὶς = τὶς,*= *ἲς = εἷς, οἷος, ὅος, ὅς*· (*βλ. Ρείμ. λ. τὸς, οὐδεὶς*)· *διὸ καὶ τὸ Ἰταλ.* uno, *Γλ.* un, *Γρ.* eins, ein, *κτλ. καὶ τὸ νεώτερ. ἑλλην. εἷς, ἕκας, μία, ἓν = τὶς* (*ἐν τῷ ἀκμάζοντι ἑλληνισμ. εἷς τις, μία τις, κτλ. μετὰ δὲ ταῦτα καὶ ἁπλῶς, εἷς, μία. βλ. Ματθ.* 25· *καὶ* 27. *κτλ.*). *βλ.* Одúнъ, *καὶ* Иный. *Πρβλ. καὶ Ἑβρ.* hen, *Περσ.* an, œ, *Τερκ.* o, ol, on, *κτλ.* Онсица (*ὁ δεῖνα*) *ἐκ τοῦ* Онсій=он, сій=*ὅςτίος* (*ὅντινα*)· *ὡς καὶ τὸ* сúце *ἐκ τῦ* сій (*σίως κε, τίως κε*), *λτ.* sicce (*βλ.* Сúце). Ондѣ, (*ὧδε*) *ὅνθε, ἀντὶ, ἔνθε, ἔνθα.* [*τὸ τῶν Κυπρίων ἄνδα=αὕτη* (*Ἡσύχ.*) *ἴσ. ἐκ τοῦ αν=αυ* (*ὡς αὐΐαχος = ἀνίαχὸς, αὐερύειν=ἀνερύειν*), *ἄντη, ἄνδη, ἄνδα.*]

Опако (*ἀντιςρόφως, καὶ πρηνὴς, συνήθ. ἐπίςομα=ἐπὶ ςόμα*) *ἐκ τῆς* O, *καὶ* пáки, *πάλιν=ἔμπαλιν, ἀνάπαλιν.* [*τὸ συνήθ. ἐπίκωπα, τἀπίκωπα* (*ὡς καὶ τἀπίςομα = τὰ ἐπὶ ςόμα, τὰ ἐπίςομα*), *τὰ ἐπίκωπα, καὶ μεταθ. τἀπίπωκα = τὰ ἐπὶ κώπαν* (Kopf) = *κώβαν* (*κωβὴν, κυβὴν, τὴν κεφαλὴν*), *ὅθεν,* = *ἐπὶ κε-*

φαλήν· ὡς καὶ ἀνάποδα (= ἐπίσομα, ἐπίκωπα), ἐκ τοῦ, ἄνω πόδας (ὅθεν ἀναποδίζω)· καὶ πρέμυτα=ἐπίσομα (πρὸ, μύτη, μύτις = ῥίς· ὡς τὸ πρόχνυ = πρὸ γόνυ). Παράβαλε καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα ἐπιῤῥηματικὰ τῆς Ἑλληνικῆς· ὡς, ἀνάκαρ (ἀνὰ κάρα· ὅθεν τὸ συνηθ'. ἀνάκαρα = ἰσχὺς, ὡς ἄνω κάραν ὑψόντων τῶν δυνατῶν)· ἐπίκαρ (ἐπὶ κάρα = ἐπὶ κῶβαν, ἐπίκωπα)· κατάκαρ, ἢ κατωκάρα (κατὰ κάραν, συνήθ. κατακέφαλα, κατακεφαλῆς), κτλ. οὕτως ἐπλάσθη καὶ τὸ, ἀνάλαιμα = ἄνω λαιμȣ͂ (ἐπὶ τῆς τῶν βρωθέντων ἀναδόσεως, καὶ ἐπὶ κατάρας „ ἀνάλαιμα νὰ τὸν γένῃ τὸ φαγίον=νὰ τὸ ἐξεμέσῃ, νὰ μὴ τὸ χωνεύσῃ, κτλ].

Опричь (πλὴν. = О, причь) = πάρεξ, παρὲξ (πρὲξ, πρίξ)=πρὶς, πέρις (πέρι, ὅθεν πέρις) πέριξ, περιξὸς, ἀφ' ȣ͂ περισσὸς-σσῶς (ὡς ἐκ τȣ͂ πλέον, πλὴν)· Ἐκ τȣ͂ πέρις, πρὶς καὶ τὸ πρίν· ὡς ἐκ τȣ͂ παραὶ, τὸ λτ. præ, prætet=πάρεξ. βλ. Прй. [τὸ ο, ἐν τῷ Опричь, φαίνεται οὐχ' ἧττον πρόθεσις, ἢ φωνῆεν κατὰ πρόσθεσιν, ὡς ἐν τοῖς, δὰξ, ὀδάξ· βριμῶ, ὀβριμῶ· σκάπτω, ὀσκάπτω· κέλλω, ὀκέλλω (βλ. καὶ Орѣхъ). τοιȣ͂το καὶ τὸ α ἐν τῷ ἀπρίξ, πρίξ, πρίω. κτλ.]. Опричина (φρȣρά τις τῶν παλαιῶν τῆς Ῥωσσίας Βασιλέων· καὶ 2, = προνόμιον) οἷον, πρισσεινὴ, περισσεινὴ = περίσσειος, περίσσειον. ὡς περίσσειος,

ἤτοι ἐξαίρετος μὲν ἡ φρυρὰ, ἐξαίρετον δὲ καὶ τὸ προνόμιον)· οὕτω καὶ τὸ περισσὸς, περιττὸς = ἐξαίρετος, egregius, exquisitus.

*Орденъ (τάγμα, Γλ. ordre). Ἐκ τῦ „ ὄρδημα (ἡ τολύπη τῶν ἐρίων), τὸ λτ. ordo, ordinis, ὅθεν συνήθ. ὄρδινον (τάξις, σειρὰ, ὡς τὸ μίτος· „κατὰ μίτον), καὶ Орденъ. (Ῥείμ. λ. ὄρδημα).

Орéлъ (ἀετὸς) συγγεν ὄρνεον, ὄρνις (ἐκ τῦ ἄρω, ὄρω, ὄρινος, συγκ. ὄρνις, ὄρενος, ὄρεν— ν=λ, Орéлъ), καὶ „ ὄρνις Διὸς, ἐξαιρέτως, ὁ ἀετός. πῤβλ. Σβ. oren, Ἰσλ. uren, Ῥουνικὶ, aurn, Γοτθ. ara, ἀρχ. Τευτων. aro, Δαν. örn, Αγσξ. earn, Λαπλανδ. arnes· καὶ Γρμ. Aar = γὺψ (ὁ ἐν τῇ συνηθ. ἐξαιρέτως, ὄρνεον), καὶ πᾶν γυπῶδες πτηνόν· ὅθεν Adler ὁ ἀετὸς = edel Ar (εὐγενὴς γύψ. βλ. Adelung.). Ἐνταῦθα ἴσως ἀνήκει καὶ τῶν Κυπρίων τὸ ἀγὸρ, ὁ ἀετὸς = ἄϝορ, ἄορ, ἐκ τῦ ἀέρω = ἄρω, ὄρω, (Ἡσύχ.).

Орýдіе (ὄργανον, ἐργαλεῖον) [συγγεν. ἔρδω (Γρμ. werde) = ἔργω, ὀρδέω, ἔορδα (ὅθεν λτ. ordior), ἐορδὸς, ἐόρδη, ὡς ἐόργη], οἷον ἐόρδιον (ὀρόδιον)· ὡς καὶ Ϝέρδιος, γέρδιος, γέρδης (ὑφάντης), λτ. gerdius. καὶ cerdo (γέρδων, κέρδων = ἔρδων, ἐργάτης, ὅθεν, sacerdo = sacer cerdo, ἱερὸς γέρδων, ὁ τὰ ἱερὰ ἔρδων = ἱερεύς). οὕτω καὶ (ἔργω) ἔργανον, γέργανον = ὄργανον. κτλ. (βλ. καὶ Бéрдо). τὸ δὲ, ἀρὶς, ἀρίδος, (Ἀνάλ. Α, 221) Σ.

* *

ἀρίδα = τρύπανον (*βλ. καὶ* Adelung. *λ.* geräth)· *βλ.* Орю̀, *καὶ* Ружьѐ.

Орѣхъ (*κάρυον*). *Οὔτ' = ὄρχις* (*ὅ τινες παρέβαλον*: *βλ.* Tripart. p. 116, *ἴσως κατὰ τὸ ὀρχὶς, καὶ ὀρχὰς, εἶδος ἐλαίας. λτ.* orchis, orchas)· *οὔτε μὴν* (*ὡς πρότερον ᾤμην*) = *ἄρυον* = (*ἄρυhον*, Орѣхъ) " *ἄρυα τὰ Ἡρακλεωτικὰ κάρυα· καὶ, αὐαρὰ τὰ Ποντικά. Ἡσύχ.* (*ἔςι δὲ τὸ ἄρυον = κάρυον, χωρὶς τῦ κ. ὡς τὸ λτ.* aper = *κ—άπερος, κάπρος*)· *ἀλλὰ τὸ* Орѣхъ *σύνθετον δοκεῖ ἐκ τῆς ο, προθέσ.* (*ἢ ο, εὐφωνικ.*) *καὶ* рѣжу (*συγγεν.* Рѣку̀, рѣхъ, рѣшу ш = *χ. κτλ.*), *ῥήζω, ῥήσσω, ῥάγω, ῥήγω, ῥέγω, ῥέκω, ῥείκω, ῥίκω, ἐρείκω, ὅθεν ἐρεικτὸς, ἐρείκη, ἐρεικὶς, ἐρείκιον, κτλ. ἐρέχω* (*ὅθεν ἐρέχθω*), *οἷον ἐρέχ-ιον* (*ὀρέχιον.* Орѣхъ *ε = ο*) = *ἐρεικτὸν. ὡς ἐρεικτὰ καὶ τρωκτὰ τὰ κάρυα· καθὰ καὶ τὸ ὄροβος, ἐκ τῦ ἐρέπω, -πτω, συγγ. ἐρέβινθος· καὶ τὸ ἄρακος, ἐκ τῦ ῥάγω. βλ.* Горо́хъ. *Ὡσαύτως καὶ τὸ λτ.* nux, nucis (*Γρμ.* Nuss, *Γλ.* noix, *κτλ.*), *οἶμαι, συγγ. νύγω* (*νύκω*), *νύσσω = νώσσω, νώγω* (*νώξ, νὺξ = νωγὸς*), *νῶγος, ἢ νώγα, τὸ πρωτότυπον τῦ νώγαλον, -λα, νωγαλεύματα = τρωγάλια,* (*Σ. στραγάλια*), *τραγήματα, ἐκ τῦ τράγω, τρώγω· καὶ τὸ νώγω δὲ = νάγω, Γρμ.* nagen, knagen (knaupern), *νάϜω, νάω, Ϝνάω, κνάω, κναύω, χναύω,* (*Σ. τρωγαλίζω, τρα-*

γανίζω, *κρατσανίζω*). *βλ.* *λ.* Нýжда, *καὶ* '*Ρείμ.* *λ.* *νωγάλευμα.*

Орю́, *ὀρῶ*, *ἀντὶ ἀρῶ*, *ἀρόω*, *ἄρω* (*συνήθ.* *ὀργόνω*, *ἐκ τῦ ἔργω*, *ὄργω*), *Σερβ.* оремъ (*ἄρωμι*, *ὡς ἄλωμι*, *ὅθεν ἀλῶναι*, *ἀλὸς*), *Καρν.* orjem, *Λιθ.* aru, *Λεττ.* arru, *λτ.* aro. *τὸ δὲ Γρμ.* ackern (*ἐκ τοῦ* Acker = *λτ.* ager, *ἀγερὸς* = *ἀγρὸς*) *οἷον ἀγρώσσω*, *ἀγρὸν ποιῶ* (*ὡς τὸ νεάζω*, *νεόω*, *ἐκ τῦ νεὸς*, *νειὸς*, *καὶ νειοποιεῖν*=novare agrum). Орáло (*καὶ ἀποκοπῇ*, рáло) *ἄροτρον*, *λτ.* aratrum. [*ἐκ τῦ ἄρω*, *ἀρῶ*, *ὄρω*, *ἔρω φαίνεται τὸ ἔρϜω*, *ἔργω*, *κτλ.* *ἄρω*, *ἔρω*, *ὄρω συγγενῆ*. *βλ.* Орýдіе.]

Óрь (*ἵππος*. *βλ.* *Δοβρόβ.* *σελ.* 271) (*ὀρὸς*, *ὄρω*, *βλ.* Орéлъ), *ὀρεύς?* *ἢ συγγεν.* рѣю, рóю, (роню́). *βλ.* Жребéцъ.

Óсва (*σφήξ*), '*Ρωσσ.* осà, *Βοεμ.* wosa, *λτ.* vespa, *Γρμ.* Wespe, Wepse, *κτλ.* *ἐκ τοῦ σφῆκα*, *μεταθ.* *φῆσκα* (*σκ*=*σπ.* *αἰολικ.* *ὡς*, *σκύζω*, *σπάζω*· *σκύλον*, spolium), *φῆσπα* (*φ*=v) vespa (*οὕτω καὶ σφέτερος*, *φέστερος*, vester)· *ἐκ δὲ τῦ* vespa (*κατ' ἔκπτωσιν τῦ* v) espa, e = *o*, ospa = Óсва, *καὶ πάλιν ἐκβολῇ τῦ* в, Осà, *ὅθεν* Ϝóса, wosa.

Осéлъ, *ὁ*, Осля̀, *ἡ*, (*ὄνος*), *λτ.* asinus, *Γλ.* âne, *ἀρχαιότερ.* asne, *Γοτθ.* asilus (*παρ' Οὐλφίλ.*), *Γρμ.* Esel, '*Αγγλ.* ass, '*Ολλ.* ezel, *Σβ.* äsna, *Δαν.* asel, *λτ.* *ὑποκορ.* assellus. *δοκεῖ μοι συγγενὲς τῦ ἄσιλλα* (*ἄσιλλος*, *ἄ*–

σιλος). ἄσιλλα κυρίως ὁ ἀναφορεύς, ἴσως δὲ κατὰ διάλεκτον ἐσήμαινεν ἡ λέξις καὶ τὸν ὄνον, καθὰ δὴ καὶ τῦτο (παρὰ τὸ ὄνω, ἄνω = ἀνέχω) τάττεται ὐ μόνον ἐπὶ τῦ ζώυ, αλλὰ καὶ ἐπὶ ὀργάνων βάρη ἀνεχόντων, ὡς, ὄνος ὁ τῦ πλοίυ (Σ. ἐργάτης), καὶ ὄνος μυλικὸς, κτλ. ὡς δ' αὔτως καὶ κίλλης, κίλλος λέγεται ὐ, τε ὄνος, καὶ ὁ κιλλίβας (βλ. Ῥείμερ. λ. κίλλος). ἔςι δὲ τὸ κίλλος συγγενὲς τῦ ἄσιλλα, ἀμφότερα γὰρ, οἶμαι, παρὰ τὸ ἴλω, ἴλλω ἕλω, ἕλλω, (κινῶ), μετὰ τῶν πνευματισμῶν, τῦ μὲν κ, κέλλω, κίλλω, κίλλος, τῦ δὲ σ, σέλλω, σίλλω (βλ. Силáю), σίλλος (ὡς τὸ σιλλὸς = ἰλλὸς), σίλλα (καὶ μετὰ τῦ εὐφωνικῦ α, ὡς, ςαφὶς, ἀςαφὶς), ἄσιλλα. Ὥςε τὸ σίλλος κίλλος (ἄ-κιλλος, ὄ-κιλλος· ὡς, κέλλω, ὀκέλλω) ἄσιλλος, asilus, asellus, Осéль, καὶ asinus (ν = λ. ὡς, ἦλθες, ἦνθες, κτλ.). Εἰσὶ δ' οἱ παρέβαλον τὸ asinus πρὸς τὸ ἀσινὴς (ἀβλαβής)· ἀλλ' ὁ ὄνος πολλάκις καὶ βλάπτεται καὶ βλάπτει (σίνεται).

Óсень, βλ. Éсень. Καὶ τὸ Веснà φαίνεται ὡς ἀπὸ τῦ Вéсен = Ϝéсен, Éсень, ἅπερ ἄν τις εἴποι πάντα παρὰ τὸ Вѣю = αἴω = ἄω, ἔω, ὅθεν τὸ ἔαρ, καὶ ὁ εὖρος, καὶ ἡ ὥρα, καὶ ὁ ὧρος, κτλ. τὰ πάντα συγγενῆ τῦ ἀήρ, ἄημα, ἄησις· καὶ ὡς ἐκ τῦ (ἀέω), ἀέσω, μετοχ. ἀέσων. ἤ, αἴω, αἴσων, Ϝαίσων, Éсень, κτλ. Ἢ (αἴθω) αἶθος (λτ. æstas, æstus, ætas, ἔτος),

αἶσον, *Ϝαῖσον* (*σ*=*ϑ*). *τὸ δὲ λτ.* autumnus, (*φινόπωρον*) *δοκεῖ παρὰ τὸ* augeo (*αὐγέω*) *αὔγω*, *αὔξω*, *αὐξέω*, *οἷον* auctumnus=*αὐξό-μενος*, *ἢ αὐξόμηνος* (*διὰ τὴν αὔξησιν τῶν νυκτῶν*).

Осмь, *καὶ κοινῶς μετὰ τοῦ Ϝ*, Во́семь, *λτ.* octo, *οκτώ*. [*σημείωσαι Σλαβονικ.* с = *λτ.* с = *κ*· *ὡς*, дес-ять = dec-em = *δέκ-α*· сес-ть = sec-s (sex), = *ἕκ-ς* (*ἕξ*)· ось, ос- = ac-sis (axis) = *ἄκ-σων* (*ἄξων*)· весь, вес- = vic-us, *Ϝοῖκ-ος*. *κτλ.* *καὶ* ос-мь = oc-to = *ὀκ-τώ*. *βλ.* *στοιχ.* С). *τὸ δὲ* о́смь *φαίνεται συγκοπὴ ἐκ τοῦ* остомь, (*ὡς τὸ* се́мь, *ἐκ τοῦ* се́дмь), *μετὰ τῆς συνήθους παρὰ λατίνοις προσθήκης τοῦ μ ἐν τοῖς ἀριθμητικοῖς* septem, decem, *ἴσως ἀντὶ τοῦ ἐφελκυστικοῦ ν*, *ὅπερ οἱ Ἴωνες προσετί-θουν ὡς τελικὸν ἔν τισιν ἐπιῤῥήμασιν*, *οἷον ἔπειτεν*, *εἶτεν* (*εἶτα*)· *οὕτω διάλεκτός τις ἔλε-γεν ἔπτεν* (*ἑπτὰ*), septem· *ὄκτων*, ос(то)м, о́смь· *εὑρίσκεται μέντοι τὸ ἑπτὰ καὶ μετὰ τοῦ μ αἰολικ.* *ἕβδεμ*, *ὅθεν καὶ ἑβδεμήκοντα*=*ἑβδο-μήκοντα*, *κτλ.* *βλ.* *Ῥείμερ*.], *Γρμ.* acht, *Ἰσλ.* aatta, *Ἀγγλ.* eight, *Γαλ.* huit, *Περσ.* est, *Σνσκρ.* achtome, *καὶ παρὰ τοῖς Ζιγάνοις* (*Τσιγγάνοις*) ochto. *κτλ.* *Οὐ παντάπασιν ἀπί-θανός μοι δοκεῖ ἡ τοῦ ὀκτὼ συγγένεια πρὸς τὸ ὄχθος*, *ὄχθη*, *κτλ.* (*ἔχω*)· *καὶ ἐμφαίνοι ἂν ἡ τούτου ἰδέα ἐξέχον ὕψος*, *ὕβωμα*, *καὶ ἑπομένως κῦβον*, *ὡς ὁ τέσσαρα*, *τετράγωνον*. *βλ.* Четыри.]

Осе́тръ, *βλ.* Сте́рлядь.
Осо́ба, Осо́бый, *βλ.* Себя̀.
О̇спа, *βλ.* Сыпу̀
О̇стровъ (*νῆσος*) *κατὰ Δοβρόβισκ. ἐκ τῦ* о́стръ (*ὀξὺς*): *πιθανὸν· ὡς καὶ,'' νῆσοι θοαὶ* ("*Ομηρ.*) = *ὀξεῖαι, διὰ τὰ ἐξέχοντα ἀκρωτήρια· εἰ μή τις συνάπτειν ἐθέλοι τὴν λέξιν μετὰ τῦ* Стру́я (*ῥεῖθρον, ῥεῦμα*). *οἷον ἀπὸ θέματος*, стры́ю (*ῥύω*) стро́в, (*ὡς* кры́ю, кро́въ), *μετὰ τῆς ο προθέσ.* О̇стровъ = (*ςρύϝος, ῥύος*) *περίῤῥυτος* (*ὡς καὶ ἡ νῆσος παρὰ τὸ νάω*). *τὸ δὲ ςρόβος* (*μετὰ τῦ εὐφων. ο, ὄςροβ-ος*), *ςρόμβος, πάντη ἀπίθανον πρὸς τὸ* О̇стровъ *παραβαλλόμενον* (*ὡς ἀλιςεφὴς δῆθεν καὶ περίςροφος ἡ νῆσος*).
О̇стрый, О̇стръ (*μετὰ τῦ ϝ*, Во́стрый, *ὀξὺς*) *ὀςερὸς* (*ὄςρος*), *ἀντὶ ὀσκερὸς = ὀξερὸς* (*ὅθεν ὀξερίας*), *ὀξηρός. βλ. τὸ θέμα* О̇сть.
О̇сть (*ἀνθέριξ, ἀθὴρ ςάχυος*) *ὀςὸς, ὀςὺς = ὀσκὺς = ὀξύς.* [*κσ, καὶ μεταθ. σκ = ξ. ὡς σκίφος = κσίφος, ξίφος· σκερὸς* (*ὅθεν σκίῤῥος, σχερὸς*) = *κσερὸς, ξερὸς· κτλ. καὶ κσ, ἢ σκ = στ. ὡς* шесть = secs, sex, *ἔκς* (*ἕξ*)· сте̑нь = *σκένος·* пясть = *πάκς* (*πάξ, πύξ.*) (*κατὰ τὸ στύβαλον = σκύβαλον· στυφαλμεῖν = σκυβαλίζειν*). *οὕτω καὶ Σερβ.* шт (*στ*) = *Σλαβ.* щ (*σκ*), *οἷον*, щеня̀, штене· щипати, штипати· щавель, штавлье, *κτλ. ἀλλὰ καὶ κ = τ.* (*ὡς, τῆνος = κεῖνος, ἐκεῖνος, κτλ.*

βλ. καὶ Тимонъ)· *καὶ τὸ τȣ͂ ξ δὲ συγγενὲς ψ (πσ, καὶ σπ) = στ. ὡς, ψὰρ, Γρμ.* staar· *ςολὴ, σπολὴ·* hospes, *ἐκ τȣ͂* hostis (*βλ.* Стра-нà)· *ςάδιον, σπάδιον*, spatium· *καὶ πάλιν σκ = σπ = ψ = ξ· ὡς, σκοίϑης = σποίϑης = πσοίϑης, ψοίϑης (ψύϑης)· ξάω, ψάω· ψηρὸς (σκηρὸς) ξηρὸς, (ψαρὸς), κτλ.*]. Остie (*ἀκίδες*) *ὀςεῖαι = ὀξεῖαι. κτλ.*

Ось, *ἄξων (ἐκ τȣ͂ ἄγω, ἄξω, ἢ ἐκ τȣ͂ ἀκὴ, ἀκὶς, λτ.* acies, acus, *ὀκὺς, ὠκὺς, ὀξὺς), λτ.* axis, *Γρμ.* Achse, *'Αγγλ.* axle, *'Αγγσξ.* astre, *Πορτȣγαλ.* eyxo, *'Ιτ.* asse, *Γλ.* essieu, *καὶ* axe, *Δαν.* axel, *κτλ. βλ.* Осмь.

Отéцъ (*πατὴρ*) *ἄττας (α = ο, καὶ ε, ὄττας, ὄττης), λτ.* atta, *παρὰ Βάσκαις*, ait, *Γρμ.* atta, aetty, aette, ette, *Οὐγκαρ.* atya, *καὶ Ταταρ.* atza, tza, tcha. *ὡς, τάττα, τέττα, Γρμ.* Tate, Täter, Dot, *κτλ.* (*βλ.* Дѣдъ)· *γενικ.* Отцà (*συγκοπ. ὡς ἐκ τȣ͂* Отéца) *οἷον ἀττέσα, κλητ.* Отце (Отéце, *οἷον ἄττασε, ἄτσε, ὄτσε), ὡς ἂν σχηματισϑείη τὸ ἄττας συγκλινομένȣ καὶ τȣ͂ τελικȣ͂ σ κατὰ Σλαβονικὸν σχηματισμόν· εἴωϑε γὰρ ἡ Σλαβονικὴ τηρεῖν τὸ τελικὸν σύμφωνον τῆς ὀνομαςικῆς καὶ ἐν ταῖς πλαγίαις, προςιϑεῖσα τὸ χαρακηριςικὸν τῆς πτώσεως φωνῆεν (ὡς καὶ ἡ 'Ελληνικὴ ἐν τοῖς πλείςοις δὴ τῶν περιττοσυλλάβων, οἷον, πάνϑηρ, πάνϑηρ - ος, κωλὴν, λῆν - ος, κτλ. τὸ μέντοι σ ἀποβάλλει ἐν ταῖς πλαγίαις, εἰ τȣ͂το τύχοι λη-*

κτικὸν τῆς ὀνομαςικῆς). *Ἀλλ' ἡ Σλαβονικὴ καὶ τὸ Ἰησῦς*, Іисусъ *ἐσχημάτισε μετὰ τῦ τελεκῦ ς, ἐν ταῖς πλαγίαις, οἷον* Іисус-а = *Ἰησῦ* (*γενικὴ*). Іисус-е, *ὦ Ἰησῦ* (*κλητικὴ*), *κατὰ τὸ* (Оте́ц-а) Оmцà, О́тце (О́тец-е). *κτλ. βλ.* Питáю.

О́тъ (*ἐκ, ἀπὸ, ἀτ, ο=α*) =*ἀπ* (*π=τ. ὡς, πέσσυρα, τέσσαρα· πέλμα, τέλμα· πεσσὸς*, tessera), *λτ.* ab, ob, a, *Γοτθ.* aba, abu, *Γρμ.* ab, *Ἀγσξ. καὶ Σβ.* af, of, *κτλ.* — *ἢ, ὀκ* (*ἀντὶ ἐκ· τ = κ*), *ὡς καὶ παρὰ πολλοῖς τῶν χυδαίων συνήθως „ ὀκ* (*καὶ ὀχ*) *τὴν πόλιν, ἀντὶ ἐκ τὴν πόλιν*, (*ἐκ τῆς πόλεως*).

О́хта (*ἐν Πετρουπόλει μέρος τῆς ὄχθης τοῦ Νευᾶ.*) *παρηχεῖ μὲν πρὸς τὸ ὄχθα, ὄχθη· παρωνόμαςαι δὲ παρὰ τὸ παραῤῥέον ῥυάκιον* О́хта, *ὄνομα, ἥ φασι, Σϋηκικὸν, καὶ ἴσως συγγενὲς τῷ* aqua (*βλ.* Окà).

О́хъ, Охáю=ахáю, *ἄχος, ἀχέω, ὀχέω, ὀχθέω.* (*πεποιημένον ἐκ τοῦ τόνυ ἆ, ἄχ, ὄχ*, ah, oh, *κτλ. Ῥείμερ.*), *Γρμ.* achen, ächzen, *Ἀγγλ.* to ache, *κτλ.*

О́цетъ (*ὄξος*) *λτ.* acetum, [*ἐκ τῦ* (aceo) acuo (*ἀκύω, ἀκέω. = ἀκάζω*). *τὸ θέμα ἄκω, ὅθεν ἄκος*, acus, *ἀκὴ, ἀκὶς*, acies, *ὀκὺς, ὠκὺς, ὀξὺς*, acutus, *ἀκμὴ*, acumen, *ἄκρις, ὀκρὶς, ἄκρος* (*ἀκὴ, ἀκερὸς*), acer, acerbus=*ἀκερϝὸς, κτλ.*], *Γοτθ.* akeit, *ἀρχ. Γρ.* ezzich=Essig. *βλ.* У́ксусъ, *καὶ* О́сть.

Очень, *ἄγαν* (*ἄκαν*, *ὄκεν*, ц = *κ*=*γ*. *καὶ* ε = *α*, *ὡς*, *εἶτεν* = *εἶτα*). *ἢ ὄχα* „ *ὡς τὸ* „ *ὄχ' ἄριςος* (*ἔχω*, *ὄχος*, *ἔξοχος*). *τὸ πρῶτον πιθανώτατον*. *Ἄλλοι παρέβαλον καὶ τὸ Γρμ.* igen (Tripart.), *καὶ Σκρ.* Watza.

П.

П, П (Покóй, *ποκόη*.)=П, *П*, *π' καὶ*=*φ καὶ β*. — $\bar{\text{П}}$ = *π'* (80). — ,П = *͵π* (80000).

Павлúнъ, Пáва, *λτ.* pavo, *συνήθ. παβῶνι*, *παγῶνι*, *'Ιτ.* paone, *Γλ.* paon, *'Αγσξ.* pawa, *Γρμ.* Pfau, *'Αραβ.* tavas, tavassa, *ταῶς* (*ταϜῶς*), *ταὼς*, *παϜὼς* (*παϜὼν*), *παβῶνι*, *παγῶνι*. *ὀνοματοποιΐαι ὡς ἐκ τῆς φωνῆς τȣ̃ πτηνȣ̃* (*πὰβ. τὰβ*). *παῤβλ. τὸ Τȣρκικ.* tauk = *ὄρνις*. *βλ.* Кýръ.

Падỳ (*πίπτω*), *καὶ* Пáдаю, *πάτω*, *πατάω* (*ὅθεν πατάσσω*.)=*πέτω*, *λτ.* peto (aliquem lapidibus), *πετόω*, *καὶ πίτω*, *ὅθεν πίττω*, *πίσσω*. *αἰολικ. πίπτω*, *πιτνῶ*. *Κρν.* padem, *Σερβ.* паднемъ (падем). *συγγεν* Бѣдỳ (*ὡς τὰ πάτω*, *βάδω*, *πέτω*, *πέδη*, *πεδάω*), *κτλ.* Падéжъ (*πάτησις*, *πέτησις*) = *πτῶσις* (*γραμματικῶς· καὶ* 2, *ἐπιδημία*, *νόσος καὶ θάνατος κτηνῶν*, *συνήθ. ψόφος*), *ὡς τὸ πέσημα*. Падýнъ (*καταῤῥάκτης*) *ὡς*, *πάτων* (*πατῶν*, *παδῶν*), *πέτων*=*πίπ-*

των (ὡς, πίτυλος). Συγγενὴς φαίνεται καὶ ὁ Πάδος ποταμὸς, λτ. Padus, Γαλ. καὶ Γρμ. Po, ὅθεν καὶ Παδόσα, τὸ ἕτερον αὐτȣ̃ τῶν ϛομάτων· Πολύβ. (οὐ γὰρ οἶμαι τὸ πάδος=(πόω) πότος, ποταμός). περὶ δὲ τοῦ φυτȣ̃, πάδος, padus, βλ. 'Ρείμ. λέξ. πηδόν]. Западáю, (διαπίπτω, ὑποπίπτω, ἐπὶ ἡλίου = δύω). Зáпадъ (δύσις), οἷον ζαπετόω, ζάπτωσις = διάπτωσις, πτῶσις. ὡς τὸ „ ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ φάος ἠελίοιο ('Ιλ. Θ, 485). καὶ „ τὰ ἄϛρα πίπτει = δύεται (Φιλόϛρ.). πρ́βλ. λτ. occasus, occidens (occido) ἐκ τȣ̃ cado (πίπτω). [τὸ δὲ cado = Падỳ (πάδω) πάτω, c = π· ὡς, coquo, πέπω (πόπω, κόκω)· equus (ἔκκος, ἴκκος) ἵππος· sequo (ἕκω) ἕπω· ὅκως, ὅπως· σηκὸς, sepes, κτλ. καὶ τὸ d (δ) ἐν τῷ cado = τ· ὡς, πίδναμαι, πίτναμαι· πεδὰ, μετὰ· βάδω = πατῶ· ὅθεν καὶ (πάδω, πήδω) πηδάω, - δῶ, καὶ πέδον, πέζα. κτλ. (βλ. 'Ρείμ. λ. πάω). Πρὸς δὲ τὸ Западáю συμφωνεῖ κατὰ νόημα καὶ τὸ Γλ. coucher = κλίνειν. ὡς τὸ „ κέκλικεν ἡ ἡμέρα (Λȣκ. κδ. βλ. καὶ 'Ηρόδ. Δ. 81.)· καὶ τὸ Τȣρκ. giun bati (ἔδυ ὁ ἥλιος ἡ ἡμέρα) ἐκ τȣ̃ batarim = βαθύνω, βυθίζω = δύω, καταδύω. [Σημείωσαι τὸν εἰς аю (καὶ яю) τύπον τῶν Σλαβονικῶν ῥημάτων = τοῖς εἰς αω ἑλληνικοῖς (βλ. Μέρ. Α. Τμήμ. β. κεφ. Ζ. § 15). χαίρει δὲ μάλιϛα τῷ σχηματισμῷ τȣ́τῳ ἡ Σλαβονικὴ, καὶ πολ-

λάκις αὐτῷ χρῆται καὶ ἀντὶ τῶν εἰς εω ἑλληνικῶν. φαίνεται δὲ τὸ σχῆμα τῆς ἀρχαιοτάτης γλώσσης ὄν, καὶ μάλιϛα τῆς Αἰολικῆς, ὡς ἔϛι ξυνιδεῖν οὐ μόνον ἐκ τῶν εἰς αω σωζομένων Αἰολικῶν ῥημάτων ἀντὶ τῶν εἰς εω Ἰωνικῶν καὶ Ἀττικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς διαλέκτου· τὰ γὰρ πανταχῆ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος εἰς ῶ συνῃρημένως ἐκ τῶν εἰς εω, καὶ αω προφερόμενα πρῶτα πρόσωπα (ἐρωτῶ, τρυπῶ, χαλῶ, πολεμῶ, γελῶ, κτλ.), εἰς αω ἀσυναιρέτως προφέρϐσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖϛον οἱ Ἰωαννῖται καὶ οἱ λοιποὶ Ἠπειρῶται, καὶ ἐν ταῖς Ἰονικαῖς νήσσοις, καὶ ἀλλαχϐ, ϐ μόνον ἐρωτάω, καὶ τρυπάω, καὶ χαλάω λέγοντες, ἀλλὰ καὶ πολεμάω, καὶ ἀδικάω, καὶ, τροχάω τὸ μαχαῖρι (τροχέω, τροχῶ, τροχίζω), κτλ. τὰ δὲ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν ἀπὸ τῶν ἐς αω καὶ εω συναιρϐμένων, εἰς ᾶς καὶ εἰς ᾶ, ἢ αϊ, αει προφέρομεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖϛον ἐν τῇ χύδην διαλέκτῳ σχεδόν τι πάντες Ἕλληνες· οἷον, τρυπᾶς, πᾶ, καὶ τρυπάϊ (ἢ, άει), ἀδικᾶς, -κάϊ, πολεμᾶς, -μάει, κτλ. φυλάττομεν ὅμως ἐν ἄλλοις καὶ τὸν εἰς εῖς, εῖ, ἐκ τῶν εἰς εω σχηματισμόν· οἷον, θαῤῥεῖς, θαῤῥεῖ (θαῤῥέω), θωρεῖς, ὁμιλεῖς, λαλεῖς, πωλεῖς, εῖ, κτλ.

Падѹ́бъ (πρῖνος) ἴσως συγγ. πᾶδος, πάδοϜος, πῆδος (ὡς καὶ τὸ λτ. ilex = Ϝίληξ, φίληξ, φίλαξ=δρῦς, Ἡσύχ.). ἢ, σύνθ. Па-дѹ́бъ, ἐκ

τῦ дўбъ (*δρῦς*). *βλ.* Дўбъ. *βλ. καὶ* *'Ρειμ. λ. πηδὸν.*

*Пáжъ, *τὸ Γλ.* page (*νέος εὐγενὴς θεράπων βασιλέως*). *κατά τινας* = *παῖς· ὡς τὸ „ παῖδες βασιλέων* (*Πλὲτ.*)· *πρβλ. τὸ τῦ μ'. λτ.* pagius, *'Ιτ.* paggio (*θεράπων, ὑπηρέτης*). *βλ.* Adelung. *λ.* Page. *φαίνεται δὲ τὸ* pagius (*πάγιος*) *ἀντὶ παίδιος, παιδίον· ὡς καὶ τὸ παίγνιος* (*παιγνὸς*) = *παιδνὸς,* (*παίδνιος*), *δ*=*γ· βλ. 'Ρειμ. λ. παίγνιος.*

Пáздеръ (*καλάμη σίτου*). *ἠχεῖ ὡς τὸ, πάσαξ* (*πάσας, πάσαρ*), *πάσσαλος* (*'Ησύχ.*)· *ἔστι δὲ συγγεν.* Пажỳ, Пашỳ, *φάζω, σφάζω, σπάζω,* (*ὡς σπαστὴ, τετμημένη ἡ καλάμη.*).

Пáзъ (*ἁρμὸς, χάραγμα. ἐπὶ ξύλων συναρμολογυμένων καὶ ῥαβδωτῶν*) *ἐκ τῦ* Пажỳ (*χαράσσω τοιούτυς ἁρμοὺς, ὡς τὸ Γλ.* canneler). *βλ. τὸ συγγεν.* Пашỳ.

Пáки, *Σλ.* Пáкы, *πάλι, πάλιν* [*τροπῇ τῦ λ εἰς κ, ὡς παρ' 'Ιταλ. λ*=g, (balneum) bagno· *καὶ* cl = ch. clavis, chiave· *παρὰ δὲ τοῖς 'Ισπανοῖς τ' ἀνάπαλιν* cl=ll, *οἷον* llave, *ἀντὶ* clave, *κτλ. γλωσσῶν ἰδιώματα*]. *ἢ, ὡς ἐκ τῦ πάλλω* (*βάλλω*) *πάλω, πάλιν· οὕτως ἐκ τῦ πάγω, πάζω,* Пáки (*βλ.* Пáкость). *τὸ πάγω, παχὺς*=*πύγω, πυκὸς* (*πυκνὸς*), *ὅθεν πύκα*= Пáкы (*πάκυ, μεταθ'. ἢ, πάχει, ἐπὶ τῆς σημασ. τῦ πυκνῦ*)· *καὶ τὸ 'Ρωσ.* О-пя́ть (*πάλιν*) = о-пакь (к=т. я=а). *βλ.* Пáче, *καὶ* Пяпіа̀.

Пáкость (*βλάβη, ἐπίπληξις*). Пáкощу (*βλάπτω*)

συγγεν. πάγω, πάζω, πάσσω (=παίω, πλήσσω). ἐκ τῦ πάγω, πάζω, πάξω (πάκσω, πάσκω) καὶ τὸ πάσχω, ὅθεν τὸ Пáкость, *Βοεμ.* Пак. *ὡς τὸ πάθος, αἰολ. πάσος συγγενὲς πάξ, (πάκος) ἐπὶ τῆς φυσικῆς σημασίας τῦ πλήσσειν. Τὸ ἄῤῥητον θέμα* пáку *(πάω, πάγω. συγγ.* Пекỳ. *βλ.* Пекýся *καὶ* Пасỳ).

Палáта (*παλάτιον, καὶ ἀκροατήριον*), *καὶ* Палáтка (*σκηνή*), *συγγεν. τῦ λτ.* palatium=*φαλάντιον (φαλὸς, ὁ λαμπρὸς), κατὰ τὸν Βόσσιον· ἐκ τῦ φάλω (φάω), βλ.* Палю̀, *φαλάω, ὅθεν παφαλάω, παμφαλάω, καὶ παιφάλη= σκοπὴ* (*Ἡσύχ.*).

*Палáчъ (*δήμιος*) *συγγεν· παλαίω, παλέω (φθείρω· οἷον παλαςής· ὡς τὸ παλαιςὴς, ἐκ τῦ πάλω, βάλλω· καὶ παλακῖνος=πολεμεςήριος* (*Ἡσύχ.*), *ὡς ἐκ τῦ πάλαξ. τὸ Γρμ.* pallasch, *καὶ Ῥωσσ.* Палáшъ (*ξίφος*), *ὡς (πάλω, πέλω, πέλεξ) πέλεκυς, καὶ παλτὸν, Τϐρκ.* baltá. *βλ.* Пилà.

Пáлецъ (*δάκτυλος*), *λτ.* pollex (*ἀντίχειρ*) *ἐκ τῦ πάλω (πάλος), πάλη, ὅθεν παλάμη καὶ παλαςή. — ἢ συγγενὲς τῦ* Пáлица (*φάλος, πάλος*)· *ὡς καὶ φάλαγξ (τὸ ἀλύγιςον τῶν δακτύλων μέρος, κτλ.* phalanx, indernodium). *οὕτω καὶ τὸ Τϐρκ. παρμάκ = δάκτυλος καὶ κάγκελλον (κιγκλίς). τοιῦτό τι βϐλεται καὶ τὸ ποιητικὸν ἐπίθετον τῆς χειρὸς, πέντοζος, ὡς πέντε ὄζϐς (δακτύλϐς) ἐχούσης·*

Па́лица (*βακτηρία, ῥάβδος, κορύνη· ὡς ἐκ τῦ* Па́лицъ), *φάλαξ, φάλαγξ* (*ὅθεν φαλάγγη, φαλάγγιον, λτ.* planca, palanca, *Γρμ.* Planke· *ἐκ τῦ φάλος, πάλος, λτ.* palus (*πάσσαλος, συνήθ. πάλος, παλῦκιον*), *Γρμ.* Fall, Pfal, *'Ιτ.* palo, *Γλ.* pal, *κτλ. καὶ* Па́лка (*βακτηρία*), *ὡς τὸ φάλκης* (*φάλκη*), *φάλκις, καὶ φόλκις* (*τὸ τῇ ςείρᾳ προσηλόμενον*), *λτ.* palicus, palcus, *ὅθεν καὶ τὸ Γρμ.* Balken, *'Ιτ.* balco, falco, *καὶ τὸ* balcone (*δρύφακτον, συνήθ. ἐξώςεγον, ἐξωπέτακτον, καὶ 'Ιτ. βαλκόνι, καὶ Τυρκ. σαχνισὶ*), *καὶ τὸ τερατόμορφον τὴν σύνθεσιν* catafalco (*κατὰ*, falco), *καὶ ἡ 'Ιτ.* barca, *Σ. βάρκα.* (ρ = λ. *βλ.* Ба́рка).

*Па́льма (*φοῖνιξ.*) *τὸ λτ.* palma, *ἐκ τῦ πάλαμος, παλάμη* (palma, palmus), *ὡς τὸ συνώνυμον δάκτυλος* (*ὁ φοῖνιξ*), *'Ιτ. καὶ Γρμ.* dattel, *κτλ.*

Па́лья (*εἶδος ἰχθύος*, salmo alpinus), *ὡς τὸ φάλα, φάλλη·* (*ἐκ δὲ τῦ φάλη, καὶ ἡ φάλαινα,* balaena. *τὸ δὲ Γρμ.* Walfisch, *βλ.* Вла́ю).

Палю̀ (*ἀνάπτω, καίω*) *φάλω = φλάω, φλέω, φλέγω,* (*καὶ φάλω = φάω· ὅθεν φαλὸς = λαμπρός· καὶ φαλάω, παφαλάω, παμφαλάω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. φαλὸς*).

Па́нъ, *ὁ.* Па́на, *ἡ* (*κύριος, κυρία. Πολωνικὸν*), *καὶ* Банъ,=*βάννας* (*'Ησύχ.*). *ὅθεν καὶ βάννος* (*Μπάνος*), *ἀξίωμα ἄρχοντος παρὰ τοῖς*

Δακίας *'Ηγεμόσι.* *'Εκ τῦ* Жупáнъ (Зу-пáнъ *ἄρχων, κριτὴς*) *καὶ τὸ νῦν ὄνομα τῦ 'Ηπειρωτικοῦ χωρίου Ζουπάνι.* *Πρὸς τὸ* Пáнъ, *παρέβαλόν τινες καὶ τὸ Παννονία* (*ὡς ἐκ τῦ Πάννων, Πάννας, βάννας*).

Пáпа (*ἄρτος*) *παπᾶ, παππᾶν, φυσικὴ φωνὴ τῶν βρεφῶν, ὡς καὶ τὸ μαμμὰ, μαμμᾶν.* (*βλ. 'Αριςφν. Εἰρήν. ςχ.* 119). " papas parvuli cibum vocent (Varro), *ὅθεν καὶ* pappare (*Πλαῦτ.*), *Γρμ.* pappen = *τρώγειν. πρόσθες καὶ τὸ παρ' ἡμῖν ἐκ ζωμῦ καὶ ψωμῶν ἔδεσμα, παπάρα.* *'Η λέξις φαίνεται καὶ συγγεν. τῦ πάω, πάομαι = γεύομαι,* pasco, *ὅθεν καὶ πανὸς = ἄρτος* (*'Αθην. γ.* iii), *ἀφ' ὖ τὸ λατ.* panis. *'Εκ τῦ πάω = βόσκω, τρέφω,* (*πέπαται*), *καὶ ὁ πατήρ, καθὰ καὶ τὸ μαμμᾶν συγγενὲς μάω,* (*μέμαται*), *ὅθεν πάλιν ἡ μάτηρ, μήτηρ. βλ.* Питáю *καὶ* Мáтерь.

Пáпугай (*ψιττακὸς*) *συνήθ. παπαγάλλος. μσ. λτ.* papagallus, *Γρ.* Papagey, *ἀρχ. Γλ.* papegau, pappeguez, *'Ιτ.* papagallo, *'Αγγλ.* popingua, *ἐκ τῦ 'Αραβ.* bobagua.

Пáра (*ζεῦγος, συνήθ. ζευγάριον*), *Γλ.* pair, *τὸ Λατ.* par (*ἄρτιος*). *δοκεῖ δὲ καὶ συγγ. ὁ τῦ* Прỳ (*βλ. καὶ* Прю, Прягỳ), *ἀλλὰ τῦ* Перỳ, *πέρω, φέρω, φάρω, πάρω, λτ.* paro (*ὅθεν* com-paro = *συμφέρω*), par (*πάρος*), *παρὰ* (*πρόθ.* = Пáра. *βλ.* Прѝ), *πόρος, πορὸν, ὅθεν* (*ἀνά-πορον*) *ἄμπρον* (*ζυγῦ σχοινίον, καὶ ζυγός*)· *ὡς ἐκ*

τῆς φορᾶς καὶ τȣ̃ βάρȣς τῶν παραλλήλως συμφερομένων ὑποζυγίων (*βλ.* Беремя). *τὸ δὲ φάρω, πάρω* = *καὶ* Порю, *ὅθεν πάλιν φάρος*, par (*φάρα*, Пара), *ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τȣ̃ σχιςȣ̃ καὶ εἰς δύω διαιρȣμένȣ ζεύγους. καθὰ καὶ τοῦτο ἐκ τȣ̃ ζυγὸς παρὰ τὸ δυγὸς, δύγω* = *δύω, δύνω* (*εἰσδύω*), *ὅθεν καὶ τὰ δύω* = *ἀριθμὸς διαιρετός·* (*βλ.* Два).

Пара, *βλ.* Паръ.

Парень (*νέος*) *συγγεν.* Паръ, Парю, *φάρων, φέρων* = *θέρων, θερὴς, θερμός· ὡς τὸ αἴζηὸς, καὶ* (*ἄλω, ἄλδω, λτ.* alo, halo, olo, olesco, adolesco), adolescens. [*τὸ λακων. πάϊρ* = *πάϊς, παῖς παρὰ τὸ πάω, καὶ πόω* (*πόϊρ*) *Λατ.* puer, *ἀρχ.* por, *οὐδέν μοι δοκεῖ κοινὸν πρὸς τὸ* Парень· *οὐδὲ τὸ ἑβραϊκ.* par], *καὶ Δαν.* baru.

Парусъ (*ἱςίον, ὀθόνη*) *πάρος* = *φάρος, λτ.* parus (*ὅθεν* parullus, *συγκοπῇ* pallus, palla, pallium. *ὡς*, rarus, rarullus, rallus, ralla, *κτλ.*). Парусить (Паруху) *ἐπὶ πλησιςίου ἀνέμου καὶ σφοδρȣ̃*, = *φαρύσσει, φαρύζει* = *σχίζει, πρήθει τὸ φᾶρος· καὶ τȣ̃το κἀκεῖνο ἐκ τȣ̃ φάρω*, (= Порю) = *σχίζω, ῥήσσω· καὶ τὸ φᾶρος* = *ῥάκος*).

Паршъ (*ψώρα*), Паршивъ (*ψωραλέος*) *σπάρξις, σπαρξήεις· ἐκ τȣ̃ σπάρω* (*σπάρξω, σπαράσσω, σπάραξις*) = *πάρω, φάρω*, Порю. *ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ ψάω* = *ξάω, ψώω, ψώρα.*

Па́ръ, *Σλαβ.* Па́ра (*ἀτμὸς*). Па́рю (*ἀτμίζω*, *καπνίζω*) *φάρος*, *φάρω* = *θάρος*, *θέρος*, *θάρω*, *θέρω* (*αἰολικ. θ* = *φ*, *ὅθεν καὶ φέρϜω*, fervo, -veo, *φέρϜος*, *φέρϜορ*, fervor). *συγγεν.* Варю̀, Ва́ръ (Варѣ́ю), Врѣ́ю.

Парю̀, (*αἰωροῦμαι*, *πτερύσσομαι*, *ἵπταμαι ὑψοῦ*) *φάρω* = *φέρω* (*φέρομαι*), *πέρω*, *περάω*, *πόρος*, *πορέω· ὡς τὸ Γερμ.* fahren. (*βλ.* '*Ρείμ. λ. φάρω*). *συγγεν.* Варя́ю. *βλ. καὶ* Беру̀, *κτλ. ἢ συγγεν.* Перю̀, Перо̀ (*α* = *ε*).

Па́смо (*ἀγαθὶς*, *συνήθ. κουβάριον*) *πάσμα*. „ *πάσμα, μαλλὸς ἐξ ἐρίου* ('*Ησύχ. καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ* „ *πάσμα μιταρίων*, *λέξις ὑφαντική. ἐκ τοῦ πάσσω*). *ἕτερον δὲ τὸ πάσμα* = *πεῖσμα* ('*Ησύχ.*). *ἴσ. συγγ.* Пасу̀, Паса́ю (Спаса́ю, *σπάω*, *ἕλκω*).

Па́смурный, Па́смуренъ (*σκοτεινὸς*, *ζοφερὸς*) *οἷον*, *πᾶς—μοῦρος* (*μαῦρος*, *μῶρος*, *μόρος*, morus), *πάμμαυρος* (*ὡς Σ. ὁλόμαυρος*, *ὁλοσκότεινος*), *ἐκ τῆς* Па, По (*ἐπὶ*) *καὶ* Смýрый, Смýръ.

Пасу̀ (*βόσκω. τὸ θέμα*, Па́ю) *πάσσω*, *πάω* [*ὅθεν τὸ μέσον πάσσομαι*, *καὶ* (*πάζω*) *πάξω*, *πάσκω*, *λτ.* pasco = *βάσκω* (*ὅθεν τὸ φασκὰς* = *βασκάς*), *τὸ δὲ πάω*=*πόω* =*βόω*, *βόσκω*], *Κρν.* pasem, *Βοεμ.* pasu, *Κρτ.* paszem, *Σοραβ.* passu, *καὶ* passom, *κτλ.* Па́стырь (*παςὴρ*, *πάςωρ*, *λτ.* pastor = *ποιμὴν*, *καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ πάω*, *ποίω*, *ποία· ὡς*, *βόω*, *βόσκω*, *βοσκὸς*), *βώτωρ*, *βοτήρ· καὶ τὸ Σ. πιςικὸς*, *ὁ ποι-*

μὴν, ἴσως, πηςικὸς (= *πας ικὸς*) *μᾶλλον, ἢ παρὰ τὸ πιςὸς, πιςεύω. τὸ θηλυκ.* Пастина (*οἷον πας ίνη, = πας ὰ, βοτά*)· *ὡς τὸ* (*ποιμένη*) *ποίμνη, ποίμνιον, πῶϋ* (*πόω, πάω. βλ.* Питаю). 2, Пасу̀, Пасаю, *ὅθεν* О-расаю, -су̀ (*φυλάττω, ἐπισκοπῶ· καὶ* О-пасаюсь=*φυλάττομαι, καὶ φοβοῦμαι· διὸ καὶ*, Опасный, Опасенъ, *πεφυλαγμένος, καὶ ἐπικύνδυνος· καὶ* Опасность, *κίνδυνος, κτλ.*) *πάω* (*πάσω*), *πάϜω, παύω,* (*ἀπὸ ἤχȣ πὰ, παῦ,* paff)=*αἰολικ. φάβω, λτ.* paveo (*φοβοῦμαι, δειλιῶ*)· *καὶ πάω* (*πάσω*), *πάτω* (*ὅθεν καὶ πτάω, πτήσσω*) = *πάπτω, παπτάω, παπταίνω = περισκοπῶ, περιβλέπω μετὰ φόβου, προσέχω.* [*'Εντεῦθεν συμπίπτουσιν ἐν τοῖς ἐκ τȣ̃* Пасаю *συνθέτοις παραγώγοις αἱ σημασίαι τȣ̃ φόβου καὶ τῆς προσοχῆς*]. 3, Пасу̀, Пасаю, *ὅθεν σύνθετ.* С-пасаю (*σώζω*). Спасъ, Спаситель (*σωτήρ*). Спасеніе (*σωτηρία, κτλ.*) *πάω* (*πάσω*) =*παύω, παύσω, παῦσις, παυςὴρ* (*παυσίτωρ*), *ὡς τὸ " παύειν τινὰ τῶν δεινῶν· νόσου παυςὴρ, κτλ. 'Εκ τοῦ πάω,* Паю, (*βλ.* Пну̀), *καὶ τὸ σπάω* (*ἕλκω*), *ὅθεν τὸ* Спасаю, Спасую, *εἴη ἂν καὶ* = *σπάσσω, σπάω, σπαςὴρ* (*οἷον σπασίτωρ*, Спаситель) = *ῥύω, ῥύομαι, ῥύςης.* [*Τὸ ἀρχαιότατον πάω,* (*καὶ πόω, πέω, πίω, πύω*) *ὑπάρχει ῥίζα πολύχȣς πολλῶν ῥημάτων· ὅθεν αἱ διάφοροι σημασίαι καὶ ὁ αὐτὸς σχηματισμὸς ἐν τῷ* Пасу̀. *βλ. καὶ* Пахну, Пашу,

Пашу̀, Паду̀, Пе́стъ.' κτλ. καὶ 'Ρείμ. λ. πάω]

Па́укъ, *Βοεμ.* pawuck, pawauck (*ἀράχνη*) *σύνθετον ἐκ τῦ* Па-ук (*ὡς καὶ* На-у́к) *ἐκ τοῦ* Учу̀ (*Δοβρόβισκ. ἐςι δὲ δήπου ἴδρις ἡ ἀράχνη, καὶ ἐργάνη τεχνῖτις)· ἀλλὰ τὸ τῆς συνηθ. πάγγος* (*ἀράχνη*) *φαίνεται ἐκ τῦ πάγω,* (*πάϜω, πάω,* Пая́ю, *ὅθεν ἂν εἴη καὶ* Па́укъ), *πάγος, παγὶς, πάγη, ὅτι πήγνυσιν ὡς πάγην τὸν ἰςόν. ἐκ τῦ πάω* (*σπάω*) *πέω, πένω, καὶ τὸ πᾶνος, πῆνος, πηνίον, πηνίζω· ὅθεν πάλιν ἐν τῇ συνηθ. ὑφαντάκος ἡ ἀράχνη* (*παρὰ τὸ ὑφαίνειν*), *ὡς καὶ Γρμ.* Spinne, *ἐκ τῦ* spinnen (*κλώθειν*) = *σπᾷν* (*ἕλκειν*), *ἢ πηνεῖν, πηνίζειν· καὶ τὸ 'Αγγλ.* spider, *συγγεν. σπιδὴς, σπίδω, σπίζω* (*τανύω*), *ἢ σπαθᾷν* (*ὑφαίνειν*)· *καὶ τὸ ἑλλην. ἀράχνη, λτ.* aranea (*ὃ παρὰ τὸ ἄρω καὶ ἄχνη· ἀλλὰ συγγεν. ῥὰξ, ῥαγὸς* = *φαλάγγιον, ῥάγω, ῥαγινὴ ῥάγνη· ὡς ῥιγανὸς, ῥιγνὸς, ῥικνός· καὶ ἀράγνη, -χνη. οὕτω καὶ ῥάσσω, ἀράσσω· ῥάκω, ῥέκω, ἐρείκω, ἄρακος, -χος. βλ.* Орѣхъ. *κτλ.*), *παρηχεῖ καὶ πρὸς τὸ ἑβρ.* arag = *ὑφαίνειν.*

Па́хну (*ὄζω, ὡς ἐκ τοῦ* Па́ху) *πάhω,* (*πάω*) = *πύω* (*ἐκπνέω, ὄζω· ὅθεν πύθω, λτ.* puto, puteo, *παρ' ὃ καὶ τὸ* pudeo· *καὶ ἐκ τῦ ὄζω ὄδω,* odio, odi = *βδελύττομαι· καὶ τῦτο παρὰ τὸ πεποιημένον βδέω* (*σδέω, ζέω*). *ὡς καὶ μυσάττομαι ἐκ τῦ μύζω* (*μῦ*), *μῦσος, ὅθεν καὶ μῖσος, μισέω. βλ. 'Ρείμ. λ. πάω*)·

ὧςε, πάhω, Пáху (Пашỳ)=πύθω, πύhω, ἐκ τῶν ἤχων παh, πυh, puh, φῦ, φοῦ! phy, fi, pfui, καὶ ἰόφ (Αἰσχύλ. συνήθ. ὄφυ, ἢ, ὢ φου) ἐπὶ βδελυγμίας καὶ ἀποςροφῆς ἀπὸ τῶν κακόσμων. βλ. τὸ συγγεν. Пашỳ, καὶ Нюхаю, καὶ Смéрждỳ.

Пáхтаю (πήγνυμι βούτυρον) πακτόω, πηκτόω (ὅθεν καὶ πακτὰ = νωπὸς τυρὸς, τροφαλίς. Θεόκρ. εἰδυλ. β). Пáхтанie, πάκτωσις (πῆξις). Пáхтальщикъ, πακτωτὴς (ὁ πηγνύων τὸ βούτυρον). βλ. Пáхъ.

Пáхъ (βουβὼν) πάχος, παχὺς (καὶ τὸ βυβὼν παρὰ τὸ βύω, βύζω, βύκω, διὰ τὸν ὄγκον. βλ. Пýхну). συγγ. Пáхтаю (ἐκ τῦ πάω, Пáю, βλ. Пасỳ) πάγω, πήγνυμι, παγὸς, παχύς.

Пáче (μᾶλλον, πλέον) πᾶσσον (πάχιον), ἐκ τῦ Пáки (πάχει, παχὺ, πάγω, πήγω, πύγω, πυκὸς, πύξ, πύκα, πυκνός· ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τῦ ἀλλεπαλλήλυ. τὸ θέμα, πάω, πάσω, Пасỳ. βλ. καὶ Вящiй). Най-пáче (μάλιςα)=ἐπὶ μᾶλλον, ἐπὶ πλεῖον. ἐκ τοῦ ὑπερθετικ. μορίυ Нáй, ἴσως παρὰ τὴν Нà = ἀνὰ (ἐπὶ), καὶ И (καὶ).

Пáчкаю (μολύνω, Пáчку) πάσκω (πάξω, πάζω, πάσσω, πάω) = πάσσω, ὅθεν „πάσκος = πηλὸς (Ἡσύχ.). ἢ πάσκω = μάσκω, ἀντὶ μάξω, μάζω, μάσσω. βλ. Мóкрый.

Пашỳ (ἀροτριῶ) πάσσω = φάσσω, φάζω (ὅθεν σφάζω, -γω, σπάζω=φαρόω, σχίζω), ἀπαρέμφ. Пахáти (ш=χ). ὅθεν Пахáнie (ἄροσις). Пáхарь (ἀρότης) κατὰ τὸν εἰς арь τύπον=λατ.

arius *συνήθ. ἄρις τῶν τοιύτων ἐπιθετικῶν. οἷον, σπαγάρις = σφαγάρις (σχίσης). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ* Пázъ, Пажу̀ = *σπάζω, σπάσμα (σχάζω, σχάσμα). βλ.* Пасу̀.

Пашу̀, Пахáшь (*πνέω, οἷον πάσσω, φάσσω, ἐκ τοῦ πάω, ὡς ἐκ τῦ διὰ τῦ υ, συγγενῦς ἑλληνικοῦ τύπου τὸ, πύω [πύσω], φύσω, φυσάω)· ὥςε τὸ* Пашу̀, *φάσσω = φύσσω, φυσσάω, φυσάω. βλ.* Пáхну, Пищу̀, Пыщу̀, Пышу̀, *κτλ.*

Паяю, (*κολλῶ διὰ μετάλλου, ὡς ἐκ τῦ* Паю̀ = *πάω) ὅθεν πάϜω, πάγω, πήγω, πήγνυμι. ἢ πάω, φάω, σφάω, σφάγω, σφήκω, σφίκω, σφίγγω, καὶ σφάζω,* Свяжу̀. *βλ.* Вяжу̀, *καὶ* Пáсу. *τὸ ἄῤῥητον θέμα* Паю̀ = Ваю̀ (*ὅθεν καὶ* Ваяю) = *πάω, φάω, σφάω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. σφάζω.*

Пéвгъ, *πεύκ-η (ἡ πίτυς, ἡ καὶ ἄλλως,* Сóсна) *Γρμ.* Fichte, *λτ.* picea, pinus (*ἐκ τῦ ἀρχαίυ πίνος, ὅθεν πίναξ). Παρὰ Κοΐντῳ, πίτται πάντα τὰ πισσοφόρα δένδρα, οἷον πίτυς, πεύκη, ἐλάτη· καὶ ἡ πεύκη δὲ, πίτυς ἀγρία. βλ.* Пекýся.

Пеку̀, *πέκω = πέπω, πέπτω (ὀπτῶ ἄρτον, μάττω, φύρω, ἀρτοποιῶ. παρὰ τὸ εὔω, ἕφω ἕπω (ἕψω), μετὰ τῦ πνευματισμῦ π, Ϝέπω, πέπω· π = κ)* Пеку̀, *ὡς λτ.* coquo (*ἀμφότερα τὰ π = κ, πέπω, πόπω, κόκϜω), καὶ ἴσως, Ϝέκω (βέκω), ὅθεν βέκος, καὶ βέκκος, ἢ βεκὸς = ἄρτος· Φρύγες καὶ Κύπριοι, παρ' Ἱππώνακτι (βλ. καὶ Ἡρόδ. β.* 2, *καὶ Στράβ.*

η, 130)· πρβλ. Ἀλβαν. buk, Γρμ. Beck· καὶ backen (πέπτειν), κατὰ διαλέκτ. bagen, baken, paken. Σερβ. печем, Σλοβ. pecem, Περσ. pekhten, Σνσκρ. pactum, κτλ. Ἠ-γε̃ν, φέγω, φέκω (φέω· ὡς φάω, φαύω, faveo· καὶ φαίω, φαίγω, φαίζω· καὶ φόω, φώγω, λτ. foco, ὅθεν suffoco, φώϝω, foveo) = φρύγω, καὶ ἕψω. (ἐκ τε̃ φέγω, φέζω, ὡς φώγω, φώζω, εἴη ἂν πάλιν τὸ βεκὸς = φεκὸς (κατὰ τὸ, Βρύγες = Φρύγες) = φωκὸς, (φωκτός)· καὶ Пéчь, Σλαβ. Пéщь (κάμινος, φοῦρνος) = φαὶξ (ὡς φάω, φάξ, φάκκες· καὶ φώω, φώξ, ὅθεν φώψ), φαικὸς (λαμπρὸς=φῶγος, φώγανον, Συνήθ. φωγοῦ, φῶκος, λ. focus = ἑςία). ἔςι δὲ καὶ παρὰ τὸ πέπω (πέπτω), πέσσω, πέσσος (Пéчъ), ὅθεν πέσσανος = = ἀρτόπτης (Ἡσύχ. λ. πάσσανος). τὸ δὲ Пéкло (δᾴς), λτ. facla, Γρμ. Fackel, ἐκ τε̃ φαίκελος, φάκελος (δέσμη ξύλων, δετή· καὶ τε̃το ἐκ τε̃ φαικὸς, φάξ· ἢ ἐκ τε̃ φάω, φάζω, σφάζω (φάκος), ὅθεν λτ. fax, facis, καὶ fascis, fasciculus. βλ. καὶ Пекýся. (ὁ Adelung πρὸς τὸ baeken παραβάλλει ἑλληνικὸν, βω̃· ἴσως, φω̃, φόω, φάω, φαύω, φαύζω, φαύσκω, φώγω, φώγνυμι, φώζω, φώσκω, κτλ. κτλ.)

Пекýся, Пекýсь (κήδομαι, μεριμνω̃· ἐκ τε̃ ἀχρήςε Пекỳ) πέκω, ἀντὶ (πύγω, πύζω = πίω, πιάω, πιάζω, πιέζω=θλίβω), πύκω, πίκω·

—

[*ἐκ τῦ πάω, πίω, πέω, καὶ πύω, πύγω, πύξ, τὸ πυκὸς* (*ὅθεν πυκινὸς, πυκνός*)· *καὶ πευκὸς* (*ὅθεν πεῦκος, = πικρία· καὶ ἡ πεύκη*), *πεύκαλος* (*πέκαλος*) = Печáль (*λύπη*)· *ἐκ δὲ τῦ πεύκαλος τὸ πευκαλέος, κτλ. Παρὰ τὸ πυκὸς, καὶ υ = ι* (*αἰολικ. πίκς, πίξ*) *λτ.* pix, picis, *Γρμ.* Pech, = *πίσσα, πίττα, συγγεν. πίτυς* (*πῖνος, λτ.* pinus), *καὶ πεύκη, λτ.* picea. *Ἐκ τῦ πικὸς, πικερὸς, γίνεται καὶ τὸ πικρός· ὕτω καὶ τὸ Γρμ.* bitter *εἴη ἂν ὡς ἐκ τῦ πίττα, οἷον, πιττερός· ἢ τ=κ, πιτερὸς, ἀντὶ πικερός· ὡς, τόργος,* corvus]. *καὶ τὸ* Пéкло *δὲ, ἀρχαιότερ·*=Смолà (*πίσσα*) *οἷον πευκαλὸν* (*πέκαλον*), *ἐκ τῦ πεύκη· ὡς καὶ τὸ πίττα συγγεν. πίτυς* (*βλ. καὶ* Пекỳ, *καὶ* Печáть). *Ἀλλὰ καὶ τὸ λατ.* pungo (*νύσσω*), *Γλ.* piquer, = *πύγγω, πύγω* (*ἐκ τῦ πύω, ὡς ἐκ τῦ συγγενῦς πάω τὸ πάγω, πάγγω,* pango, *πήγω,* pingo, figo, *πήγνυμι. καὶ πάλιν ἐκ τῦ πύγω, πύζω, πύξ, πυγμὴ,* pugnus, *ὅθεν* pugno, pugna, *κτλ. τῦ δὲ* pungo, *πύγω, συγγενὲς φαίνεται καὶ τὸ πέκω, πείκω* (*ξύω, τίλλω, κείρω*). *ὥςε τὸ* (Пекỳ) Пекýся *περιέχει τὴν ἰδέαν κυρίως τῆς θλίψεως καὶ πιέσεως, καὶ ἐκ τῦ ἀκολύθυ τῆς νύξεως καὶ ἀμύξεως τῦ τὴν ψυχὴν δαϊζομένυ, καὶ πυκινῶς ἀκαχημένυ καὶ μεριμνῶντος· ὡς καὶ τὸ κήδομαι, παρὰ τὸ κήδω,* caedo· *καὶ τὸ μέριμνα, παρὰ τὸ μέρω, μερίζω· οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* Пекýся *παρὰ τὸ ἀνωτέρω* Пекỳ = *πέπω*].

Пеленà, Пленà (*σπάργανα βρεφῶν, κειρίαι νεκρικαὶ, ἐντάφια*). Пеленáю (*σπαργανόω*) *πελαίνω*, *πελλαίνω*, *πέλλανον*, *πέλανα· ἐκ τῦ πέλλα*, pellis. *βλ.* Плáтъ. *ὡς καὶ*, *πελλαςαὶ*, *πέλυντρα*, *πέλυτρα*, *καὶ* „ *πελλυταὶ* = *δεσμοί·* „ *πέλληον* (*γρφ. πέληνον*, *ἀόριςς. ἐκ τῦ πελλαίνω*) = *ςρέψον*, *δέσμευσον* (*'Ησύχ.*). *βλ. καὶ Ρείμ. λ. πέλυντρον.*

Пелы́нь (*ἀψίνθιον*) *ὅθεν τὸ συνήθ. πηλῖνος καὶ πελῖνος. συγγεν. λτ.* fel, *καὶ* bilis = *φελή*=*χελή* [*χολή. φ*=*χ· ὡς, ὄφις, ἔχις· κόσσυφος*, *κόψυχος· Σ. ἀμπώχνω* (*ἀμπώχω*) = *ἀπώθω*, *ἀπωθῶ*]. *οἷον* (*φελῖνος*) *χολῖνος* (*κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῦ πελεκῖνος*, *ςαφυλῖνος*, *καὶ ἄλλων ὀνομάτων φυτῶν*). *βλ. καὶ* Полы́нь.

Пелéсый, Пелéсъ (*ποικίλος*, *ῥαντὸς*, *σποδοειδὴς*, *ἐπὶ κτηνῶν*) *πελλὸς*, *ἢ πέλλος* = *φαιὸς* (*'Ησύχ*). *βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. πελλός. τὸ θέμα*, Пéл. *βλ. καὶ* Перепéлка.

Пéмза (*κισσηρὶς· συνήθ. ἐλαφρόπετρα*) *οἷον ἐκ τῦ* Пéмез (*ὡς τὸ Βοεμ.* Помеч = *'Ρωσ.* Пóмча, *ἡ πέδη*, *ἐκ τῦ* По-мкнỳ). *τὸ δὲ* Пéмез = *λτ.* pumex, *ἴσως συγγεν.* spuma, *ἀφρὸς*, *ἐκ τῦ* spuo, = *σπύω* (=*πσύω*, *ψύω*), *σπύμα* (*ψύμα*), *ὡς καὶ πτύω* = *ψύω* (*πτ*=*πσ*), *πτύζω*, *πτύσμα. ἢ τὸ* pumex, *συγγενὲς πομφὸς* (*πόμφυξ*), *πέμφυξ*, *πέμφιξ* [*πομφόλυξ. πέμβυξ* (*ὡς*, *πομφόλυξ*, *βομβόλυξ*), *ἐκπτώσει*

τῦ ἐπενθέτυ μ, πέβιξ, πόβυξ, β = μ, πό-μυξ?), *'Ιτ.* pumice, *Γλ.* ponce, *Γρμ.* (Bimsstein) Bimstein, *Κτσξ.* pimp-stein.. *κτλ.*

Пе́ня (*ἐπιτίμησις*, 2, *χρηματικὴ ζημία*) *ποινὴ*, *λτ.* poena. *τὸ δὲ Γλ.* peine *ἴσως = πόνος* (*πένω*). *τὸ Σκρ.* pana = *βάσανος*, *ἢ βασανισθείς. κτλ.* Пеня́ю (*ἐλέγχω, ἐπιτιμῶ*) *ποινάω, κτλ.*

Пе́нь (*πρέμνον ςέλεχος*) *φὴν, φηνὸς = σφὴν* (*φάω, σφάω, σπάω, καὶ φέω, σφέω, ὅθεν καὶ σφέλω, σφέλας*). [*τὸ λτ.* penis = *πέος, μετὰ παρενθ. ν, πέ(ν)ος, καὶ σπέος, ἐκ τῦ πέω, σπέω, σφέω, σφένω, φένω*]. *Τὸ δὲ* Пе́нь, *λέγεται μεταφορ. καὶ ἐπὶ ἀνθρώπυ ἀφυοῦς καὶ ἀναισθήτυ* (*ὡς τὸ ςέλεχος, ςύπος, λτ.* stipes, stupidus, *Γρμ.* Stumpf, *καὶ τὸ συνήθ. κύτσυρον, κτλ.*). *συγγενὲς* Пина́ю, *βλ.* Пнѹ.

Пе́пелъ (*κόνις, σποδὸς*) *παιπάλη, παπάλη, πασπάλη* (*ἐκ τῦ πάλη, πάλλω, πεπάλλω, παλύνω, ὅθεν παλύνη, παλυντὴ*, pollen, pollenta, *κτλ. καὶ κατὰ διαλέκτ.* По́пелъ, (*πε = πο*). *κατὰ τὸν Δοβρόβισκ. σύνθετον ἐκ τῆς* По, *καὶ* (Пел, Пла, Пла́ю) Палю̀· *καὶ τῦτο ὀρθόν.* (*βλ.* Пыль). Пепелю̀, *σύνθ.* Изпепеля́ю (*καταχέομαι σποδὸν*), *παπαλόω* (*συνήθ. πασπαλόνω, πασπάλη*)· Пе́пельный (*σποδοειδὴς, σποδοῦ πλήρης*) *πασπάλινος, οἷον παιπαλόεις*, Пе́пеловый.

Пéрвый (*ϖρῶτος· ἐκ τȣ͂* Первъ) *ϖέρϜις* (*ἴς=ὅς*) *=ϖέρϜος, ϖέρος, πέρις.* [*ἐκ τȣ͂ ϖέρος, ἡ ϖρόθεσις ϖρὸς, ϖρὸ, ϖρωΐ, ὅθεν πρόϊος, ϖρώϊος, ὑϖερθετ. ϖρῶτος· ὡς καὶ ἐκ τȣ͂ ϖέρα ἢ, ϖέραν, τὸ ϖρὰν, ϖράϊος, ὑϖερθετ. ϖρᾶτος=ϖρῶτος. οὕτω καὶ ἐκ τȣ͂ ϖέρις* (*ὅθεν ϖέριξ*), *ϖέριν* (*ὅθεν ϖρὶν*), *τὸ λτ.* pris, pri, prior, priimus, primus. (*τὸ δὲ* priscus *καὶ* pristinus = priscinus, *ἐκ τȣ͂ ϖρέσγυς, ϖρείσγυς, ἀρχ. λτ.* preiscus, = *πρέσβυς*). *βλ. Ῥείμ. λ. πρὰν*].

Перè, *βλ.* Прè.

Перéдъ, *βλ.* Прéдъ.

Перепéлка (*ὄρτυξ. ἐκ τȣ͂* Пéрепелъ, = Перепéлъ, пéла) *πέλεια, πελειὰς* (*ἐκ τȣ͂ πελλὸς, πέλος, πέλα, οἷον περιπέλα*), *Σλβ.* Препелица (*ὑποκορις.*), *Δαλμ.* prepeoka, *Πολ.* przepiorka, *βλ.* Пелéсый.

*Пéрецъ, *πέπερι· αἰτιατικ. πέπερι, καὶ -ριν, ἐκ τȣ͂ ἀχρήςȣ πέπερις* (*συγκοπῇ πέρις,* Пéрецъ), *λτ.* piper, *Κτσξ.* peper, *Δαν.* beber, *Γλ.* poivre, *Γρμ.* Pfeffer, *κτλ. καὶ Τȣρκ.* biber, *Περσ.* pelpel, pilpel, *Ἀραβ.* fulfal. [*τὸ ξενικ. πέπερι συμπίπτει καὶ μετὰ τȣ͂ πέπω* (*ὡς χρήσιμον πρὸς πέψιν*), *κατὰ τὸ πέπαρος, καὶ* (*πέπερος*), *πέπειρος. βλ. Ῥείμερ.*]

Пержỳ (*ὡς ἐκ τȣ͂* Пердỳ, *Κροατ. καὶ Καρν.* perdim, *ϖέρδημι*) *πέρδω* (*δ = ζ*), *λτ.* pedo, *Γλ.* peter, *Γρμ.* farzen (*πάρδειν, καὶ* Farz, Furz,

πορδή), *'Αγσξ.* feord, *'Αγγλ.* fart, *'Ισλ.* freta. *κτλ.*

Перила, Перина. *βλ.* Перò.

Перò, *πτερὸν* (*περόν· ὡς, πτέρνα, πέρνα, λτ.* perna). *τὸ Γρμ.* Feder = *πετερὸν* (*ὅθεν πτερὸν*), *Σνσκρ.* pur, *Περ.* pere, *κτλ.* Перю, Перюся, *π(τ)ερόω, -ροῦμαι.* Перистый, Перистъ, *π(τ)ερωτὸς, πτερόεις.* Перина (*ςρῶμα, κοίτη ἐκ πτερῶν*) *π(τ)ερίνη.* Перила, *περίπτερον* (balustrade).

Персиı, *Σλαβ.* Прсй (*ςήθη*) *πέρσθια* = *πόρσθια, πρόσθια* (*ὡς καὶ Σ. παρὰ Χίοις, προσθινὸν, ἐμπροσθινὸν, ὅ, τε ςόμαχος καὶ τὸ ςῆθος*), *Γρμ.* Brust, *'Αγγ.* breest, *'Ισλ.* briest (*προύσθιον, πρόσθιον*). *βλ. τὰ συγγεν.* Прè, Прóстъ, *κτλ.*

Пéрсть, *Σλβ.* Прсть (*χοῦς, πηλὸς*) *συγγεν. φύρσις, φυρτὸς, φύρδη* (*ἐκ τοῦ φύρω* = *φάρω* = *μάσσω* (*ὅθεν καὶ φάρμα, φάρμακον*), *φυράω, φυράζω, ὅθεν φύραγμα* = *φύραμα· φύραξις* (*οἷον φύρξις, ξ* = *στ. φύρςις*). *βλ.* Пéрсть.

Пéрстъ (Прстъ. *δάκτυλος*) *οἷον, φέρσις, φέρτης, φέρτος* (*ὁ φέρων, κρατῶν· ὡς τὸ Γρμ.* Finger, *ἐκ τοῦ* fangen)· *ἤ, πέρσις, περάςης* [*ἐκ τοῦ πέρω, πείρω, διαπείρω· τὸ δὲ πέρω,* (*περήσω, πρήσσω*) = *φέρω* = *φάρω, συγγεν. φύρω. βλ. 'Ρείμ. λ. φάρω. ὅθεν τὸ* Пéрсть *συγγενὲς τοῦ* Пéрстъ. *βλ.* Порю, Перỳ, Перýнъ.

Перу̀, *βλ.* Прю̀, *καὶ* Пру̀. 2, *βλ.* Перу́нъ.

Перу̀ (*πλύνω*) *φάρω* (*α = ε*)· „ *φάρω, λαμπρύνω· φορκὸς, λευκὸς* (*Ἡσύχ. τὸ δὲ φάρω = φάλω* [*φάω*] *λ = ρ.*)

Перу́нъ (*κεραυνὸς, καὶ ἀρχαῖον ὄνομα θεοῦ παρὰ τοῖς τὸ πάλαι εἰδωλολατροῦσι Σλάβοσιν = Ζεὺς κεραυνοφόρος, ἀϛεροπητὴς, ἢ Ζεὺς βρονταῖος, ὑψιβρεμέτης*=deus tonans), *πέρων, πείρων* (*ὡς τὰ κύρια ὀνόματα Πείρην, Πείρας, Πεῖρος, κτλ.*), *ἐκ τοῦ* Перу̀ (ferio, quatio· *Δοβρόβ*)=*πέρω, πείρω, πόρω,* (Порю̀), *ὅθεν καὶ*(*περόνη,-ρόνιον,Σ.περόνιον*),*περονάω. οὕτω καὶ* (*ἐκ τοῦ βάλω*) " *βέλος ψολόεν, καὶ μάκελλα, καὶ πέλεκυς, συνήθ. ἀϛραποπελέκιον* (*ὁ κεραυνός*)· *οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* Перу́нъ =*φέρων, φέρω, φάρω,* Парю̀=*θέρω* (ferveo. *καὶ τὸ πυρόω, πυρῶ, πυρῶν, πάντη ἀπίθανον*). *ὁ τύπος εἰς* унъ = *ων· ὡς τὸ,* Бѣгу́нъ (*φέγων*), Паду́нъ (*πάτων*), *κτλ.*

Пе́стрый, Пе́стръ (*ποικίλος*), *Πολ.* pstry (*πέϛρ. πέρς*), *ἀντὶ πέρξ* (*στ = σκ = ξ. βλ.* О́стръ), *περκὸς, καὶ* (*περκανὸς*) *περκνός.* [*τὸ περκὸς δοκεῖ μοι παρὰ τὸ πέρω* (*πέρσω, Γλ.* percer), *πείρω, πάρω* (*φάρω*), *πέπαρκα* (*βλ.* Прощáю), = *κεντῶ, νύσσω, ϛίζω· ὡς καὶ τὸ ποικίλος ἐκ τοῦ πέκω, πέποικα* (*ξαίνω*), *διὰ τὰ ϛίγματα τοῦ ποικίλου. βλ. τὰ πολλαχοῦ συγγενῆ, ὡς,* Пе́рстъ, *κτλ.*]. *ὅθεν,* Пестру́гъ (pstrug, *Βοεμ.*), *καὶ Ῥωσ.* Пестру́шка *καὶ*

ἄλλως Форе́ль (πέρκης εἶδος, salmo fario, ὅθεν καὶ τὸ Форе́ль· ἴσως δὲ καὶ τὸ fario ἐκ τῦ φάρω, πάρω), κτλ. παράβλ. καὶ τὸ συνήθ. πέςροφα (=Форе́ль). βλ. καὶ Бе́ршь.

Песо́къ (ἄμμος) ψῶχος [ἐκ τῦ ψώω, ψώγω, ψῶχος (Ἡσύχ.)· ὡς ἐκ τῦ ψέγω, ψεκάς. ψάω, ψάμμος] = πσῶχος, πσῶκος, καὶ (διαλύσει τῦ διπλῦ ψ, διὰ παρενθέσεως τοῦ ε) Песо́къ· ὡς καὶ τὸ πεσσὸς, συγγενὲς ψιὰ (οἷον ψιὸς, πσιὸς, πεσιὸς, πεσσός. βλ. Ῥείμ. λ. πεσσός). οὕτω καὶ πιτύω=πτύω· πινύω= πνύω, κτλ. καὶ οἱ Λατῖνοι δὲ διέλυον τὰ διπλᾶ σύμφωνα διὰ παρενθέσ. μάλιςα τῦ u, ὡς Aesculapius = (Ἀσκλάπιος) Ἀσκλήπιος, -πιὸς, κτλ. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Σλάβονες παρεντιθέασι καὶ и μεταξὺ τῶν διπλῶν, ὡς ἐκ τῦ Жму̀, жима́ю, Пожима́ю. Зрю̀, зира́ю, Назира́ю, καὶ διὰ τῦ о, Позо́рую, κτλ. Διὸ καὶ ἡ Ῥωσσικὴ μάλιςα φιλεῖ ἐπεντιθέναι τὸ о ἐν τοῖς διπλοῖς συμφώνοις, τρέπουσα εἰς о καὶ τὸ μετ' αὐτῶν συναπτόμενον а τῆς συλλαβῆς· οἷον Кра́стa, Коро́ста· Кра́ва, Коро́ва, καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ὡσαύτως, κατὰ τὰ, γλύφω (γολύφω), κολύφω, σκολύπτω· γλάφω (γολάφω) κολάπτω· καὶ διὰ τῦ α, γλύφω (γαλύφω) καλύφω, -λύβω, -λύπτω (καὶ κελύβω, πω, ὅθεν κλέπτω)· καὶ τὸ τῶν Παφίων, κάραξον = κράξον. κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. καλύπτω). Ταῦτα εἰσάπαξ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς παρὰ

Σλάβοσιν εἰθισμένης διαλύσεως τῶν συμφώνων δι ἐπενθέσεως φωνήεντος. βλ. καὶ Касáюсь, *καὶ* Кúслый, *καὶ* Пéсъ. *ὥςε τὸ* Песóкъ *φαίνεται παρὰ τὸ* Пхáю, Пихáю. *βλ. τὴν λέξιν.*

Пéстъ (*ὕπερον ἴγδιον*) *λτ.* pistillum *ὡς ἐκ τῦ* pistum=*πτίσσον, πτίσον· μεταθέσ. οἷον, πίςον (πέςον), ὡς ἐκ τῦ πίςω κατὰ μεταθέσ. ἀντὶ πτίσω, 'πτίσσω· καὶ πίσσω, αἰολικ.* = *λτ.* piso, pinso. *τὸ θέμ. πάω, πέω, πέτω, πάτω, πίτω. βλ.* Печáть, *κτλ.*

Пéсъ, *γεν* Псà (*κύων ἢ, σκύλλα*) *πὲς, πὰς πὰξ* = *σπάξ.* [*σπ* = *σκ· καὶ π* = *κ· ὡς σπάτος* = *σκύτος, Βοιωτικῶς. τὸ δὲ σκύτος ἐκ τῦ κᾶς, κῶς, κὺς, σκύτος, σπύτος, καὶ (υ= α, ὡς, σάρξ, σύρξ), σπάτος. οὕτω καὶ τὸ ἀρχαϊκὸν σπάζω,* = *σκύζω, καὶ τῦτο ἐκ τῦ κὺς, κὺν, (κύων), ὅθεν, ἡ γενικὴ κυνὸς, πληθυντ. κύνες. καὶ τὸ Γερμ.* Hund (*προσθέσει τῦ Γερμανικῦ τελικῦ* d *ἐν τῷ* hun= *κὺν* = *κῦν· ὅθεν καὶ κῦνες, οἱ κύνες, αἰολικῶς*). *τὸ δὴ κὺς* = *κὰς* = *πὰς* (*σπάζω*). *ὥςε καὶ τὸ* Пéсъ = *πὰς, κὰς, κὺς, κὺν κύων· " σπᾶκα* (*ὡς ἐκ τῦ σπὰξ*) *ἔλεγον καὶ οἱ Μῆδοι τὸν κύνα* (*Ἡρόδ. Δ*, 110), *καὶ τὸ Ῥωσσικ.* Собáка = *σπάκα* (*κατὰ διάλυσιν τῦ διπλῦ σπ· βλ.* Песóкъ)· *καὶ „ σπάδαξ, κύων.* (*Ἡσύχ.*). *καὶ "Ελληνες τοίνυν, μάλιςα οἱ Αἰολεῖς κατὰ τόπυς, καὶ Σλάβονες καὶ Μῆδοι τῷ αὐτῷ σχεδόν τι ὀνόματι ἐκάλουν τὸν κύνα,*

ἑτεροίως ἕτεροι τὴν λέξιν σχηματίζοντες. ἀλλὰ καὶ τὸ σφὶγξ καὶ φὶγξ, καὶ Βοιωτικῶς φὶξ, συμπίπτει καὶ μετὰ τῦ σπάξ· = σφὰξ, σφὶξ, φὶξ, σφὶς, σπὶς (σπ=πσ=ψ), ψὶς, πσὶς, Псъ (ὅθεν ἡ γενικ. Псà), παρενθέσει τοῦ ε, Песъ· [ὡς καὶ τὸ Вóшь (Всь, βσὲ, πσὲ), ψὲς, ψεὶς, Σ. ψεῖρα=φθεὶς, φθείρ. βλ. Вóшь]. πρβλ. τὸ Γρμ. Petze, Betze, Bitsch, Σβ. byskja, κτλ. βλ. καὶ Adelung. λ. petze. καὶ 'Ρείμ. λ. σπάζω, σκύτος, σφίγξ.

Петрýшка (πετροσέλινον, Σ. μακεδονήσιον. παρὰ δὲ τοῖς Ποντικοῖς ἐν τῇ Χαλδίᾳ, γάραμψον). ἐκ τῦ πετροσέλινον, τὸ λτ. petroselinum, Γρμ. Petersilge, Γλ. (petersil) persil, κτλ. τὸ δὲ Петрýшка ὑποκοριςικ. ὡς ἐκ τῦ θηλυκῦ Петрýга (Петруг, πετρικὸν?), βλ. Пещéра.

Печáль (λύπη), Печáлю (λυπῶ). πεῦκος, πεύκαλος, πευκαλῶ. „πευκαλεῖται, ξηραίνεται ('Ησύχ.) βλ. Пекý.

Печáть (σφραγὶς). Печáтаю (σφραγίζω), ἐκ τῦ Пекý (Δοβρόβ.)=πέκω, πύκω (πύγω, πυκός), πυκάζω, πυκτὸς, πυκτὶς (πυκατὶς, Печáть). τῦ δὲ πύγω, πύω, συγγενῆ τὰ, πάω, πάτω, Падý, πατάω, πατάζω, πατάσσω, πετάσσω, (ἀλλ' ἐκ ἂν εἴποις καὶ μεταθ. οἷον πεσσάτω, Печáту), ὡς καὶ συνήθ. „πατῶ τὴν σφαγῖδα. καὶ πατητήριον =σφραγιςήριον· πρβλ. καὶ Γρμ. Petschaft, καὶ Petschier, καὶ patschen=(πάζειν), πάτειν, πατάσσειν-σσω, συγγ. πτίσσω· καὶ ἐκ τῦ πέτω (πε-

τίσσω), *πτίσσω*· (*βλ.* Пе́сть), *κτλ.* *καὶ τὸ τȣρκικὸν* bassarim (=*πατῶ καὶ τυπῶ.* basma, *πάτημα καὶ τύπος*, *κτλ.*)· *οὕτω καὶ ἐκ τȣ͂ τύπω* (*τύπτω = πατάσσω*) *τύπος*, *τυπόω*, *κτλ.* *βλ.* *'Ρείμ.* *λ.* *πέτω.*

Пещéра, *καὶ* Печéра (*πήλαιον*), (*πεσσέρα*, *πεσέρα*, =*πετέρα*) *πέτρα.* (*ὡς ἐκ τȣ͂ πέτω*, *πετέρα*, *συγκοπ.* *πέτρα*· *οὕτω πεσέρα*, *ὡς ἐκ τȣ͂ πέσω*, *ἢ πέσσω*, *ἀντὶ πίσσω αἰολικ.* = *πίπτω*· *ἢ καὶ ἐκ τȣ͂ πετέρα*, ч = *τ*). *λτ.* petra, *καὶ Πολων.* pestka, *Βοεμ.* pecka=*πέτρα* (*ὡς ἀπὸ τȣ͂* Пе́ма). *'Εκ τȣ͂ πέτρος = πέτρα*, *καὶ τὸ κύριον Πέτρος* (*Πέτερος*), Пе́теръ, *Γρμ.* Peter, *κτλ.*

Пи́гва (*κυδώνιον*), (*πυκὸς*) *πύκα*, *πύκϜα*, *πȣ͂κα* (*πύκτα*, *συνήθ.* *φȣ́κτα*), *ἀντὶ πυγμὴ*, pugnus, (*ὡς γρόνθȣ ὅμοιον.* *βλ.* Пеку́ся). *Τὸ δὲ* Кви́тъ, = *Γρμ.* Quitte = (*κϜύτ-ων*), *κϜύδων*, *κύδων*, *Σ.* *κυδώνιον*, *λτ.* Cydonium, *κτλ.* *οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* Пи́гва *μεταπεπλάσθαι ἐκ τȣ͂* Кви́тъ.

Пи́каю, (*πίκω*, *κ*=*π*)=*πίπω*, *πιππίζω* (*ὀνοματοποιΐα ἐπὶ φωνῆς ὀρνίθων*), *λτ.* pipare, *Γλ.* pepier, *Γρμ.* pipen, *κτλ.*

Пила̀ (*ῥίνη καὶ πρίων*). Пилю̀ (*ῥινίζω*, *πριονίζω*) *συγγεν.* *πέλεκυς* (*πέλεξ*), *ἐκ τȣ͂ πέλω*, *πέλλω* = *πάλλω* = *βάλλω* = *φάλλω*, *σφάλλω*, *φάω*, *σφάω*), *σφαλὸς*, *ὅθεν σφαλάσσω* (*τέμνω*, *κεντέω*)· *τὸ δὲ πέλω*, *διὰ τȣ͂ ο*=*πόλω*, *πολίω*, *λτ.* polio, *βλ.* Полю̀. *πρβλ.* *Γρμ.* Feile (*ῥίνη*), feilen (*ῥινεῖν*). Пилика́ю, *πελεκάω*·

(*οἷον ἐξ ὀνόματος* Пиликъ, *πέλεξ,-κος, ἢ πελεκίς*).

*Пилюля *τὸ λτ.* pillula, *Γλ.* pillule, *Γρμ.* Pille (*καταπότιον, σφαιρίδιον*) *ὑποκορ. τῦ* pila = *πίλος* (*σφαῖρα*).

Пинáю (*λακτίζω· καὶ συνθέτ.* Запинáю. *Ἱερεμ. θ.* 4). Распинáю, Распну̀, *καὶ* Пропинáю (*ςαυρόω, προσηλόω τῷ ςαυρῷ, κρεμῶ ἐπὶ ξύλου* [*ἐκ τῦ* Пину̀, Пну̀, *πάνω* (*πένω*) =*σπάω, σπάνω, Γρμ.* spannen, *σπέω, σπείω,* (*σπίνω*), *καὶ* (*ὡς, τάω, τέω, τάνω, τένω, τένδω,* tendo), *πάν*(*δ*)*ω, πέν*(*δ*)*ω,* pendo, pendeo, *Γλ.* pendre, *κτλ.*]. *οὐ γὰρ ἐκ τῦ πάω, πάγω, πήγω, πηγνύω, πήγνω,* (*γ=ν· ὡς φέννω, φέγγω, οἷον, πήνω, πηνύω*). *βλ.* Пну̀.

*Пи́ра, *πήρα.* (*σημείωσαι η* = и), *Γρφ.*

Пи́ра (*βρίζα, βρίζινον ἄλευρον*) *συμφωνεῖ πρὸς τὸ πυρὸς* (*σῖτος*). *καὶ* Пирóгъ (*πλακοῦς*), *ὡς τὸ πυρόεις, πυραμοῦς* (*πύρινος ἄρτος*), *πύρνος, κτλ.*

Пи́ръ, *βλ.* Прáздный.

Питáю (*τρέφω*) *πητάω* = *πατέω* (*ὅθεν πατέομαι=τρώγω, τρέφομαι. ἐκ τῦ πάω, φάω, φάγω, πάομαι, πέπαμμαι, πέπαται, καὶ* (*πάζω*) *πέπαςαι, παςὸς, πάςωρ=βοτὴρ, βοτέω, κτλ. βλ.* Пасу̀). *πρβλ. Γοτθ.* fodan, *Ὀλλ.* voeden, *Αγσξ.* fedan, foedan, *ἀρχ. Γρμ.* fuden, (*ὅθεν* Futter, füttern) *κτλ.* *Ἐκ τῦ πάω, πέπαται καὶ τὸ πατὴρ*, pater, *Γρμ.* Vater, Father, Pathe (*βλ.* Бáтя, *καὶ Ῥεῖμ. λ. πάομαι, παῖς*). *καὶ τὸ ἄττας δὲ*

(Отéцъ) *συμπίπτει μετὰ τȣ̃ ἄδω* (*ἄω*, *ἀάω*) *ἄζω* (*ὅθεν καὶ τὰ*, *σάζω*, *σάττω*, *ϳάττω*), *Γρμ.* atzen, eten, essen, *ἔδειν* (*βλ.* Ямь). *ἐκ τȣ̃ ἄω καὶ τὸ θάω*, *θάζω*, *θάσσω*, *ᾧ συνέρχεται τὸ τάττας* (*θάτας*), *τέττας*. *Ἀλλὰ καὶ τὸ μήτηρ*, *μάτηρ*, *ἐκ τȣ̃ μέμαται*, *μάω* = *πάω*. (*βλ.* Мáтерь· *κατὰ τὸν αὐτὸν σχηματισμὸν πέπλαςαι καὶ τὸ θυγάτηρ*, *ἐκ τȣ̃ θύγω* [= *τύγω*, *τέκω*, *τίκω*, *τίκτω*], *τύκω* = *τεύχω*, *τέτυκται*, *τυγάω*, *τετύγαται*. *βλ.* Дщéрь)· *καὶ πάλιν ἐκ τȣ̃ παίω* = *πάω*, *παῖς* = *βοτὸς*, *τρέφος*, *θρέμμα*. *βλ. καὶ* Пáпа.

*Пúхта, *τὸ Γρμ.* Fichte = *πίτυς λτ.* picea abies. *βλ.* Пекýся.

Пишỳ (*γράφω*) *πήσσω* = *πήζω*, *πήγω* (*πήγνυμι*) *λτ.* pigo, figo, pingo, pictor (*ζωγράφος*) *καὶ* Пúсарь, Писéцъ, *γραφεύς*. [*ὡς ἐκ τȣ̃ γράω*, *γραύω* (*ξύω*), *γράφω*, *καὶ γράπω*, *γρίπω* scribo· *οὕτω καὶ* Пишỳ = *πήσσω* (*ὅθεν μέλ. πήξω*, *καὶ πάσσω*, *πάσσαξ*), *πήγω*, *πήγνυμι τὸ γραφεῖον εἰς ἐγκόλαψιν τῶν γραπτῶν*], *Κρτ.* pishem, *Πολ.* piszę, pisywam.

Пищỳ, Пискáю, (*ἐπὶ φωνῆς μυῶν* = *τρίζω*. 2, *αὐλῶ*), *οἷον*, *φυσκάω*, *φύσκω*, *ὡς ἐκ τȣ̃ φύξω*, *φύζω*, *ἀντὶ φύσω*, *φυσσῶ*, *φυσάω*. Пищáль (*αὐλὸς*· *οἷον*, *φύσσαλος*, *φύσσα*· *ὡς καὶ αὐλὸς ἐκ τȣ̃ αὔω*). *βλ.* Пыщỳ, *καὶ* Пашỳ.

Пію̀, *βλ.* Пою̀.

Пла́ваю, *βλ.* Плыву̀. *Βοεμ.* plowu, *καὶ* plugi, *καὶ* plawim.

Пла́влю (*χέω*, *ἀναλύω· ὡς ἐκ τῦ* Пла́ву) *πλάϝω*, *πλάω*, *πλύω*, *φλάω*, *φλύω*, *λτ.* fluo, fluidus. *συγγεν.* Пла́ваю.

Пла́вый, Пла́въ, *καὶ 'Ρωσσ.* Поло́вый (*λευκὸς*, *ξανθὸς*)=*λτ.* flavus, *ὅθεν Βυζαντιν. φάλβας*= *φαῦλος* (=*φάβλος· μεταθ. φλάβος*, *φλάϝος* = *φαλὸς* = " *καλὸς*, *λαμπρὸς*, *εὐειδής· 'Ησύχ. ἐκ τῦ φάω· βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. φαῦλος*), *'Ιτ.* falbo, *Γρμ.* falb. *κτλ.*

Пла́мя, *πληθ.* Пла́мы· *καὶ* Пла́мень (*φλόξ*), *λτ.* flamma, *Γλ.* flamme, *Γρμ.* Flamme, *κτλ. ἐκ τῦ* Палю̀, Пла́ю=*φλάω*, (flao), flagro, *φλάγω*, *παρακείμ. πέφλαμμαι*, flamma (*φλάμμα*)· *ὡς ἐκ τῦ φλέω*, *φλέγω*, *φλέγος*, *φλὸξ*, *φλόγα* (*'Αλβαν.* flacha), *φλογμὸς*, *φλέγμα*= *λτ.* flemen, plemen, *κτλ.*

Пла́сть (*τεμμάχιον πλατὺ*, *ὁμαλὸν ἑκατέρωθεν*), *συγγεν.* Пла́щъ, *πλάξ. ξ=στ* (*πλάς.*) *πλαςὸν* (*πλάσσω*, *πλάττω*). *ἢ* = *φλας-ὸν*, *φλάζω* (*θλάζω*), *φλάσδω*, Пла́стаю. *τὸ Γρμ.* spalten, *συγγεν. σφάλω* (*σφάω*, *σφαλὸς*, *σφέλας. βλ.* Пила̀.)

*Пла́стырь, *Γρμ.* Pflaster, *Γαλ.* emplâtre, *λτ.* emplastrum, *ἔμπλαςρον*, (*πλαςερὸν*, *πλαςὴρ*) *πλαςόν*.

Пла́тъ, Плато́къ (*τεμμάχιον ὑφάσματος*, *πανίον*, *χειρόμακτρον*, *Σ. μανδήλιον*, *λτ.* mandile) *πλάτη*, *ἀντὶ* (*πλέτη*) *πέλτη* (= *σκύτος*,

κύτος, λτ. cutis, scutum, δέρμα· „ δέρματά τε γὰρ ἀμφιέννυντο, καὶ δέρμασιν ὡπλίζοντο· Πλέταρχ. ὅθεν καὶ πέλτη, ἀσπίδος εἶδος). ἐκ τοῦ πέλλα, πελλὸς, ὅθεν λτ. pellis, Γρμ. Fell, φελλὸς (ἴσως καὶ τὸ λτ. pallium, palla), καὶ τὸ, πέπλον, πέπλος, λτ. peplum (ὡς ἐκ τῦ πέλος, πέπελος), ὅθεν καὶ, ἔπιπλον, κτλ. Плашнò (πανίον, καὶ χιτὼν, Σ. ὑποκάμισσον). Πлáтье (ἱμάτια). Πлáщъ (χλαῖνα, μανδύας), καὶ Плащаница (σινδὼν· καὶ ἡ ἱερὰ σινδὼν, ἐν ᾗ εἰκονίζεται ὁ τῦ Σωτῆρος ἐπιτάφιος θρῆνος, ἡ συνήθ. Ἐπιτάφιος), ὡς τὸ πέπλωμα (ὅθεν τὸ Σ. πάπλωμα), πέπλιον, πέλυντρον, πελλυςὴ, πελλυτὴ, (οἷον πελατυνὴ, συγκοπ. πλατυνὴ, πλατυνίσκη), κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. πέπλον, καὶ πέλυντρον). βλ. καὶ Пеленà.

Плáха (σχίζα πλατεῖα) πλάκα, πλάξ, ὅθεν καὶ Γλ. placque, Γρμ. Fläche, Flack, Bleich, κτλ. βλ. Бляха. = Плáщъ.

Плáчу, βλ. Полощỳ. συγγεν. τῦ ἐφεξ. Плáчу.

Плáчу (κλαίω) ἀπαρέμ. Плáкати (Плáку, πλάγω) πλάζω = φλάζω, φλάω, φλέω, λτ. fleo. ἢ καὶ πλάζω (πλάσσω, πλήσσω, πλήγω, πλάγω, πλάγγω, λτ. plango = κόπτομαι). βλ. Плéщу. [Καὶ τὸ πλάζω, πλάγω = φλάζω, φλάω, φλέω, φλύω, πλέω, πλύω, πλύνω, κτλ. ἡ ἰδέα ἐμφαίνει καθόλυ κίνησιν· ὅθεν καὶ φλοῖσβον, βλύσιν, δίνην ὑγρῶν· καὶ νασμὸν, καὶ πλῆξιν, καὶ πλήρωσιν, παρ' ὃ καὶ

τὸ πλέω, πλήθω, πλάθω, πλάτος, κτλ. Διὰ ταῦτα ἐν τῇ Σλαβον. τὸ Плáчу 1,=*πλάζω* (*πλήσσω*). 2, = *πλύνω* (*βλ.* Полощу̀). 3, = *πλήθω* (*πληρόω*). *πλα, πλε, πλο, πλυ, ὠνοματοπεποιημένοι φθόγγοι κινήσεως. βλ. πλείω ἐν τῷ* Плыву̀, *καὶ* '*Ρείμ. λ. πλάω*].

Плачу̀, (*ἐκτίω, πληρόω*) *πλάτω, πλάθω = πλήθω* (=*πληρόω, συνήθ. πληρόνω*)· ,, *πληρῶσαι χθονὶ τροφεῖα* (*Αἰσχύλ.*). *βλ. τὸ προηγέμενον* Плáчу.

Плáщъ, *βλ.* Плáтъ. 2, = *πλάξ. βλ.* Плóскій (*ἐκ τῦ* Площу̀).

Плéва *καὶ* Плѣ́ва (*ἄχυρον*) *καὶ*, Плéвы, Плéвелъ, Плéвелie (*ζιζάνια*), *λτ.* palea, *ἀρχ.* '*Ρωσ.* Пела̀=(*πάλλω*) *πάλη, πάλϜη* (*πάλβη*). *ὅθεν καὶ παιπάλη, κτλ. βλ.* Пéпелъ.

Плéмя (*γένος, ἔθνος, — φυλή, φῦλον,* Пóлъ) *πλήμη, πλῆμα* (*πλέμα, πλέω, πλῆμι*)=*πλῆθος, πληθὺς* (*αἰολ. πληφὺς, λτ.* plebs· *καὶ τὸ* populus, *ἀρχ.* poplus, *παράγεσιν ἐκ τῦ πολλὸς, πολὸς, διπλασιασμ. πόπολος. Βόσσ.*). *ὅθεν* Племени́шый (*πολυγένεθλος*), *καὶ* Племя́нникъ (*ἀνεψιός· ὡς, φυλέτης, γεννήτης, συγγενὴς*) *οἷον πλημανὸς* (*ὡς καὶ τὸ πλημνὸς, πλέμνιος, ἐκ τῦ πλημανὸς, ἐπὶ τῦ πολλῦ χρόνου*). *βλ.* Пóлный.

Плена̀, *βλ. τὸ* '*Ρωσ.* Пелена̀.

Плени́ца (*ἐμπλόκιον, περιδέραιον, σειρὰ, δεσμός.* Плени́ца влáсъ, *πλόκαμος*), *συγγ. πλε-*

γνύω (*πλέκω*), *πλεκτάνη*, *πλέγμα*, *βλ.* Плету̀.

Плеснà, *πέλμα* (*μ* = *ν*, *πέλνα*, *πλένα*, Плеснà, *μετὰ παρενθ. τȣ̃ σ· βλ.* Плѣснъ), *παρὰ τὸ πέλλα·* (*βλ.* Пеленà, Пленà). *τὸ λτ.* planta = *πλάτα*, *πλάτη*, *πλατὺς* (*κατ' ἐπένθ. τȣ̃ ν, ὡς Σ. πλαντάζω*=*πλατάσσω*). *οὕτω καὶ* planta, *τὸ φυτὸν*, *παρὰ τὸ αὐτὸ πλάτα*, *πλατανὸς*, (*ὅθεν καὶ ἡ πλάτανος*)? *καθὰ καὶ τὸ Γρμ.* Blatt (*φύλλον*) = *πλατὺ*, *ὡς τὸ πέταλον.*

Плéсо (*πλέθρον*) *ἐκ τȣ̃ πλέω*, *πλέθω*, *δωρ. πλέσω* (*πλέθον*, *πλέσον*), *ὡς καὶ πέλεθρον*, *ὅθεν πλέθρον.* (*βλ.* Пóлный). *ἢ*, *πλάσιον* (*πλαίσιον*, *ἐκ τȣ̃ πλατίον*, *πλατὺς*, *πλάζω. βλ.* '*Ρείμ. λ. πλέθρον*). *βλ.* Плещà.

Плету̀, *πλέκω*, *Σερβ.* Плéтêм, *Σοραβ.* platu, *Βομ.* pletu. [*ἐκ τȣ̃ πλάγω*, (*ὅθεν τὸ πλάζω*, *πλάσσω*, *πλάττω*) *πλήγω*, *καὶ διὰ τȣ̃ ε* (*πλέγω*), *πλέκω*(*κ*=*τ*,Плету̀,*ἀπρ.*Плестѝ *πλέσκω*)*πλέξω*, *λτ.* plecto. *ὡς διὰ τȣ̃ ι*, *πλίζω*, *πλίσσω*, *πλίγω*, *πλίκω*, *λτ.* plico, *Γρμ.* flechten, *Σβ.* fleta, *Βαλλησ.* plega, *Λιθ.* plauku, *κτλ.*]. Плетени́ца (*ὅθεν συγκοπ.* Плени́ца) *πλόκαμος*, *πλεκτάνη* (*πλεκτανίσκη*), *συνήθ. πλεξȣ́δα*, *πλεξȣδίτσα.* Плéть, Плéтка, *πλεκτή*, (*σειρὰ ἐξ ἱμάντων*, *ἢ σχοινίων*). Плетей, *πλέκτρια*, *κτλ. βλ.* Плóтный.

Плéщъ, '*Ρωσσ.* Плечò (*ὦμος*) *πλάτα*, *πλάτης* (*ὠμοπλάτης· ἐκ τȣ̃ πλάω*, *πλατὺς*, *πλάτη· καὶ πλάστη*, *πλαστὴ*, *πλαστὸς*, *ὡς ἐκ τȣ̃ πλάζω*,

πλάσσω, (*πλα*=Пле). *συγγ.* Плéщу, Площỳ, *βλ.* Плóскій.

Плéщу (*πλήττω*, *χειροκροτῶ*, *πλήττω τὸ ὕδωρ. πλατυγίζω*) *πλήζω*=*πλήσσω*, *πλήξω*, (*πλήσκω*), *Σρβ.* Пльескам (*οἷον πλήξημι· κσ* (*ξ*)=*σκ*). *ἐκ τῶ πλάω* (*πλαύω*, *πλαύ*(*δ*)*ω*, plaudo), *πλάγω*, *πλάζω*,-*σσω*,-*ττω*, *πλήττω*, *καὶ πλατάω*, (*βλ.* Болтáю), *πλατάσσω*,-*τάγω*, *πλαταγίζω*,-*τυγίζω*, *συνήθ. πλατσαρίζω* (*πλαταρίζω*), *Γρμ.* plätschern, plantschen, *κτλ.* Плéскъ (*χειροκρότησις*) *πλῆσκις*, *ἀντὶ πλῆκσις*, *πλῆξις. βλ. καὶ* Плищъ, Полощỳ, Плáчу.

*Плíнтусъ, *πλίνθος*, *πλινθίον* (*βάσις κίονος*, *τετράγωνος πέτρα*)· *διάφορον τῶ* Плíнөа, *ἡ πλίνθος*, *πλινθὶς*, *Σ. πλιθίον* (*ἐκ πηλῶ*).

Плíца (*κοτύλη*, *κοῖλον σκεῦος*, *ᾧ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν σκαφιδίων ἐκχέουσιν*) *ὡς ἐκ τῶ* Плиц= *πέλυξ*, *πέλυς*, *πέλις*, pelvis, *πελίκη*, *πελίχνη* (*καὶ* Плíца, *οἷον πελίσκα· ὡς κύλιξ*, *κυλίχνη*, *κυλίσκη*). *ἢ συγγ.* Плищъ?

Плищъ (*κρότος*). Плищýю (*κροτῶ.* Плищỳ) *πλήσκω*, *ἀντὶ πλήξω*, *πλήσσω*, *πλήττω*, *πλῆξις* (*πλήξ*). *πλα*, *πλε*, *πλο*, *πλυ*, *ἦχοι φυσικοί*, *πολλῶν ῥημάτων θέματα. βλ.* Плáчу, *καὶ* '*Ρειμ. λ. πλάω. ὅθεν καὶ συνήθ. πλάτσ*, *πλῦτσ. Γρμ.* platz, platzen, *καὶ* (*πλατάσσω*, *πλατάζω*), *Σ. πλαντάζω* (= *λακέω*, *ῥήγνυμαι μετὰ κρότε· ὡς τὸ πλαταγίζω*, *κτλ.*). *συγγεν.* Плéщу.

Плóдъ (*καρπὸς· φλόδος*) = *φλόος*, *φλοῦς*, *ἐκ τῦ φλέω*, *φλόω* = *εὐκαρπῶ*, *εὐθηνέω*. *ὅθεν φλόος*, *λτ.* flos (*ἄνθος*). *φλοίοσα ὀπώρα* = *χλωρά*. *φλιῦς* = *ἡ τῶν καρπῶν ἔκχυσις*. *τὸ δὲ φλόω*, *φλύω*, *φλάω* = *βλόω*, *βλύω*, *βλάω*, *βλάζω*, *βλαςὸς*, *βλώω*, *βλώσκω*, *βλώθω*, *βλωθρός*, *κτλ. ἐκ τῦ φλέω*, *φλέζω*, *ἢ φλύζω*, *φλύδω*, *φλοίδω*, *ἡ συνήθ. φλῦδα* (*φλύδη*) = *φλοιός*. *οὕτω καὶ* Плóдъ (*φλόδος*). Плóжду (Плóду) *φλόδω*, *φλάδω*, = *βλάδω*, *βλάζω*. *πρβλ. μέσ. λτ.* bladum, bladus, (*εἶδος σίτου*), *'Αγσξ.* blaeda, *ὅθεν Γλ.* blè, *'Ιτ.* biada. (*βλ.* Adelung *λ.* Blatt, *καὶ 'Ρειμ. λ. φλέω*, *βλάω*). *ἢ τὸ* Плóдъ *συγγεν. πλάω*, *πλῆμι*, *πίμπλημι* (*κορέννυμι*) *οἷον πλατὸν* = *πλῆσμα*, *πλήσμιον?* *τὸ δὲ πλῆμι*, *συγγεν. τῦ πλήθω*. *βλ.* Пложỳ.

Пложỳ (*πληθύνω*, *πολυπλασιάζω*, *πολυλογῶ*) *πλάζω*, *ἀντὶ πλήσσω*, *πλήσω* (*πλῆμι*, *πλέω*, *πλήθω*, *δωρικ. πλήσω*. *βλ.* По́лный). *ἐπὶ δὲ τῆς σημασίας τῦ πολυλογεῖν συμπίπτει καὶ μετὰ τῦ πλάζω*, Плéщу = *βλάζω*, *φλάζω*, *φλάδω*, *πλάδδω*, *πλαδιάω*, blattero, blattern, pladdern, ploddern, *κτλ.*

Плóскій (*ὁμαλὸς*, *ἐπίπεδος*). Площỳ (*ἐπιπεδόω*, *πλατύνω*). Плóщадь (*πλατεῖα*, platea), *πλάζω*, *πλάσσω*,-*ττω*, *πλάθω*, *πλάτος*, *πλατίον*, *πλατὺς*, *πλὰξ* (*πλάσκ*), *ὅθεν* Плóскъ, Плóскій, *ὡς Σ. πλασκωτὸς* (*ἀντὶ πλακωτὸς*), *πλατυκωτὸς*, *κτλ. πρβλ. Γρμ.* platten, plätten, platt, flach,

Platz, *'Ιτ.* platto, piatto, Блюдо, piazza, *Γλ.* plat, place, *κτλ.* (*καὶ τὸ λτ.* planus = *πλάνος* = *πέλανος*, *πελάω*, *πλάω*, *πλάτος*, *πλατὺς*, *ὅθεν καὶ τὸ*, latus.)

Плотва̀, Плоти́ца (*εἶδος ἰχθύος*) *ἢ Σ. πλατίτσα· ὡς*, *πλάταξ*, *πλατίςακος*, *μ'. λτ.* flota, *Γρμ.* Plötze, *κτλ.* (*πλάω*, *πλάσσω*, Площу̀) *βλ.* Пло́скій.

Пло́тный, Пло́тенъ (*ςεγανὸς*, *πυκνὸς*, *ςεῤῥὸς*). Плочу̀ (*συντίθημι*, *οἷον ξύλα· συνάπτω*, *πυκνόω*) = *πλάζω* (*α* = *ο*, Плочу̀), *πλατὸς* = *πλαςός*. (*πέλω*, *πελάω*, *πλάω*, *πλάσσω*, *πλάζω* = *πλάγω*, *πλήσσω*, *-ττω* (*παίω*)· *ὅθεν* „ *πεπλημένος σκοπέλῳ* = *προσηλωμένος· τῦ δὲ πλήττω*, *πλήγω*, *συγγεν. τὸ πλέκω*, Плету̀. *ὅθεν* Пло́тъ (*σχεδία*)· Опло́тъ (*φραγμὸς*) *πλόκος*, *πλοκὴ*, *πλοχμὸς*, *πλόχανον· καὶ πλάτη*, [*Γρμ.* Floss (*σχεδία*) = *πλωτὴ* (*πλώω*), *λτ.* pluta. *ἕτερον δὲ τὸ πόλτυς*, *λτ.* pluteus = *ξυλόκαςρον*, *ὡς τὸ*, *μόσυν*]. *βλ. τὸ συγγ.* Плету̀.

Пло́ть, Плть (*σάρξ*). *πλατὸν* (*α*=*ο*,=*πλαςὸν*, *πλάσμα*) *ἐκ τῦ πλάω*, *πλάζω*, Плочу̀, *πλάσσω*, *πλάθω. ἢ πλάδος*, *βλάδος*, *πλαδὸς*, *πλαδαρὸς* (*διὰ τὸ πλαδαρὸν καὶ μαλακὸν τῆς σαρκός· καθὰ καὶ σάρξ*, *αἰολικ. σύρξ*, *ἐκ τοῦ σύρω· ἢ διὰ τὸ βλωθρὸν*, *εὐαυξές· ὡς τὸ* Пло́дъ, *παρὰ τὸ βλάω*, *βλάζω*, *βλώω*, *φλάω*, *φλόω*, *κτλ. βλ.* Пло́дъ). *Εἰσὶ δ' οἳ καὶ τοῦ* Пла́тъ *νομίζυσι συγγενὲς τὸ* Пло́ть (*ὡς σκη-*

νος ψυχῆς). πῤβ. Βοεμ. plet', Πολ. płeć, (χρὼς, χρῶμα σαρκός).

Плохíй, Плóхъ (φαῦλος, ἀμελὴς). Плошáю (ἀμελῶ, ἐκφαυλίζομαι) βλακὸς (πλακός· α=ο, χ=κ·), βλὰξ, βλακέω, λτ. flacus, flaceo, flacesco, κτλ. βλ. Влáга, καὶ Плутáю.

Плсть βλ. Пóлсть.

Плутáю (πλανῶμαι· ὡς ἐκ τῶ Плутỳ) πλάδω, πλάσσω, πλάζω,-ζομαι· ἐκ τῶ πλάζω, βλάω, φλάω, συγγεν. φλύω, βλύω, βλύω, φλύζω (ὅθεν καὶ φλυδαρὸς = πλαδαρὸς), φλυδῶ (Плутỳ), ὡς καὶ φλάζω=πλάζω, πλάγω, πλάγχω (πλανάω, πλάνος), βλάζω (ὅθεν καὶ βλάβω, βλάπτω), καὶ βλάκω, βλακία = πλάκω πλακία (ἀμπλακία)· ὅθεν καὶ Плутýю (δολιεύομαι, πλανῶ, ἀπατῶ. α=υ) πλάδω, πλάζω, πλάτης = Плýтъ (ἀπατεὼν, πλάνος, δόλιος). βλ. Ῥείμ. λ. πλάζω· παράβλ. καὶ Блуждỳ, Блуждáю.

Плывỳ, Пловỳ, πλόϝω, πλεiϝω, (πλέω, πλόω, πλώω, πλέϝω, πλεύω, πλεiω· ὡς καὶ Плáваю, παρὰ τὸ Плавỳ, πλαύω, πλάω=πλόω, πλέω). 2, = φλύϝω, φλύω, βλύω (ῥέω). 3,=φλύω, φλάω, φλάδω, φλάζω (παφλάζω). Плáвлю (ἐκ τῶ Плáву, τήκω, λύω, ῥευςόω) φλάϝω (φλάω, φλάδω, φλάζω, φλύζω)· ὅθεν Плáвный, Плáвенъ (ῥέων, ἐπὶ φωνῆς, ςίχων, καὶ = λεῖος, planus, οἷον φλάϝων, φλύων, βλύων =ῥέων· ὡς καὶ τὸ ῥέω, ἐπὶ ὁμαλῆς καὶ ἀνεμ-

ποδίςου κινήσεως). *πλάω*, *πλέω*, *πλόω*, *πλύω*, *λτ.* pluo, *βλάω*, *βλέω*, *βλόω*, *βλύω*, *φλάω*, *φλέω*, *φλόω*, *φλύω*, *τύποι συγγενεῖς ῥημάτων σημαινόντων κυμαινομένην κίνησιν*, *ῥοῖζον*, *ῥοῦν ὑδάτων τε καὶ πνευμάτων*, *καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς φερομένων*, *ἢ νηχομένων*, *καὶ πλήρωσιν*, *κτλ.* *ὅθεν τὰ λτ.* volo (*ἵπταμαι*) *καὶ* flo, (flao) flare (*φλάω*, *βλάω*), *φλάζω*, *Γρμ.* blasen, *καὶ βλάζω* „ *βλάζει*, *ῥεῖ*, *πτερύσσεται* (*Ἡσύχ. ἐν ἡμαρτημένῃ λ. βλαβύρει*), *Γρμ.* fliessen (*ἵπτασθαι*). *οὕτω καὶ φλέω*, *λτ.* fleo, *καὶ φλάζω*=Плáчу (*βλ. τὸ* 2, Плáчу), *ὡς καὶ βλύω*, *πλύω*, *πλύνω* („ *πλύνειν δάκρυ* = *βλύζειν*). *ὅθεν λτ.* pluo, fluo· *καὶ φλήνω*, *Γρμ.* flennen *καὶ* fleuen, *κοινῶς* pleuen, *κτλ.* (*βλ. Ῥείμ. λ. πλάω*). *συγγενῆ* Плю́ю, Полощу̀, Плачу̀, Пыль. *πρβλ. καὶ* Блона̀, *κτλ.*

Плѣ́ву, Плѣ́ти, *Σλαβ.* (*τίλλω*, *μαδῶ*, evello, *ὡς ἐκ τοῦ* Плѣ́ю, *ἀντὶ* Плы́ю, Плыву̀) *φλεύω*, *φλέϜω* (*φλέω* = *μυδῶ*, *καὶ τοῦτο* = *μαδῶ*). *ἢ φλέω*, *φλάω* = *θλάω*, *ὡς καὶ* (*φλίω*) *φλίβω* = *θλίβω* [*ὅθεν λτ.* fligo, *φλίγω*, *ἀντὶ θλίγω*, *β*=*γ*· *παρ᾽ ὃ καὶ* (*θ*=*σ*, *σλίγω*) *τὸ Σ. ζλίγω*. *βλ.* Толку̀]. *ἢ καὶ* = vello, (*βέλλω*, *μεταθ. βλέω*, Плѣ́ю) = *γέλλω* = *Ϝέλλω* (*ἕλλω*).

Плѣ́жу (*ἕρπω*) *οἷον βλαίζω*, *βλέζω*, *ἀντὶ βλάζω*, *πλάζω* (*ὅθεν βλαισός*), *ὡς βέλλω*=*βάλλω*, *αἰολ.* *οὕτω καὶ τὰ Γρμ.* slak (*βλάξ*) Schläks, Schlankel, Schlingel, schlägeln (*χω-*

λαίνειν, σφάλλεσθαι, πλάζεσθαι. βλ. 'Ρείμ. λ. βλάξ). βλ. τὸ συγγεν.Ползнỳ.

Плѣнъ (αἰχμάλωτος) 'Ρωσσιϰ. Полóнъ. ϰαὶ Плѣнýю, Плѣнý (αἰχμαλωτίζω). ἐϰ τȣ̃ πάλω, πάλλω, πέλλω, λτ. pello, πέλω (ὅθεν πέλεμος, πόλεμος) πελάω, πλάω (=παίω, =πλάγω, πλήγω, πλήσσω), πελάνω (ὅθεν πελάνη, πλάνη, πλανάω), συγϰοπῆ πέλνω (πλένω, Плѣнỳ) = πίλνω, πιλνάω, πίλνημι = βάλλω, ῥίπτω („ δρῦς πιλνᾷ χθονί. 'Ησίοδ. Ἔργ.), ϰαὶ πέλανος (ϰυρίως πᾶν τὸ πεπληγμένον, πεπαλημένον, ὅθεν ϰαὶ τὰ ἄλφιτα, ϰαὶ πέμμα ἐϰ παιπάλης, ϰτλ.), συγϰοπ. πλανὸς (πλενὸς, Плѣнъ= πεπλημένος, βεβλημένος, pulsus). οὕτω ϰαὶ τὸ planus, Γλ. plain,=πλανὺς(πλανύσσω) πλατὺς (ἐπὶ τῆς σημασ. τȣ̃ πλάττω=πλήττω. ἐϰ δὲ τȣ̃ πάλω, ϰαὶ τὸ παλέω=παλεύω, ϰαὶ=παγιδεύω, ἀγρεύω. ϰαὶ παλαίω=ἐϰπίπτω, σφάλλομαι) ϰτλ. [ἡ λέξις ἐμφαίνει ϰυρίως τὸ βάλλω, πλήττω, σφάλλω, ῥίπτω ϰατὰ γῆς τὸν πολέμιον, ὅθεν αἰχμαλωτίζω. ὡς ϰαὶ τὸ αἰχμάλωτος=αἰχμῇ ἁλωτὸς, ἐϰ τȣ̃ ἅλω=ἕλω (συνήθ. λαμβάνω, ϰαὶ ἐπαίρω σϰλάβον). πάλω, πάλλω, βάλλω, φάλλω, λτ. fallo, Γρμ. fälle, σφάλλω, τύποι συγγενεῖς. βλ. 'Ρείμ. λ. πάλλω, πλάω, ϰτλ.]. τὸ Плѣнъ Σλαβον. ϰαὶ=αἰχμαλωσία, ἀφῃρημένως, ἀντὶ αἰχμάλωτοι, „ плѣнилъ еси плѣнъ, ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν ('Εφεσ. δ. 8.). βλ. Плѣжу,Ползнỳ. ϰαὶ τὸ Плѣняю, - ню, Плѣнỳ.

Плѣснь, Плѣсень (*εὐρὼς*, *λάμπη*, *συνήθ*, *μέχλα*) *πλέννος*, *πλέννα*, *βλέννος*, *βλέννα*, *φλέννος*, *Ἰων*. *φλῆνος* (*ὡς τὸ* mucor, *μύκης*, *μύξα*, *βλ*. Мокрый), *λτ*. plennus, blennus, flennus. Плѣснѣю (*εὐρωτιῶ*) *φληνέω*, *φληνύω* (*ἐπὶ περισσείας ὑγροῦ*), *οἷον ἐκ τῦ* Плѣю, *φλέω*. *βλ*. Плѣву, Плыву̀, Плюю. *τὸ* с, *ἐπενθετ*. *οἷον πλέ(σ)νος*. (*βλ*. Весна̀).

Плюю (*πτύω*) *πλύω*, *φλύω*, *βλύω* (*βλύζω*, Плющу̀). ,,*φλύσσει* (=*βλύζει*), *ἐμεῖ* (*Ἡσύχ*.) =Блюю. *βλ*. Плыву̀.

Пляшу̀ (*ὀρχοῦμαι*) *πλάσσω*, *πλήσσω*, ,,*πλήσσειν ποδὶ χθόνα* (*ἐπὶ ὀρχεμένων*)· *οὕτω καὶ τὸ συγγεν*. *πλίσσω*=*βηματίζω* (*Ὀδ*. ζ, 318), *ἀπὸ τῦ κτύπυ τῶν ποδῶν τῶν βαδιζόντων*, *καὶ ὀρχεμένων*. *βλ*. *τὸ συγγ*. Плйщъ.

Плюще, *πληθυντ*. Плюща *Σλαβ*., *καὶ Κροτ*. plyucha (Плюча, *πλεύμων*) *οἷον φλύζα*, *φλυδὴ ἐκ τῦ φλύω*. (Плюю, Плющу̀)=*φλάω*, *λτ*. flo, *συγγεν*.*πλέω*=*πνέω*· *ὅθεν καὶ πλεύμων καὶ πνεύμων* (*παρὰ τὸ πνεῖν*)· *καὶ* (*πλύμων*, *πύλμων*) *λτ*. pulmo, *συνήθ*. *πνεμῶνι*, *φλεμῶνι*, *Πολ*. pluca, *Βοεμ*. plice, *Καρν*. pluzhe. *βλ*. *καὶ* Блющъ.

Плѣшь (*φαλάκρα*) *ὡς ἐκ τῦ* Плѣх (х=ш. *Δοβρόβ*.)· *οἷον ἐκ θέματος* Плѣшу (Плѣю), *ἴσ*. *συγγεν*. *τῦ* Плѣти, Плѣву (*ὡς μαδαρόν*). *ἢ γοῦν καὶ ἐκ τῦ βλάζω*, *βλάξ*, *βλάδος*, *βλαδὸς*, *βλέννος*, Плѣснъ. *ὡς καὶ τὸ μαδαρὸς ἐκ τῦ μαδῶ* = *μυδῶ*, *διὰ τὴν ἐξ ὑγρασίας*

τριχόῤῥοιαν). οὐ γὰρ δήπȣ συγγεν. Пла́вый, Пла́въ = φαῦλος, φάλος, φαλᾶς, φαλᾶντος, φάλανθος, φαλαντίας, ἐκ τȣ̃ φαλὸς (ὁ λευκὸς), φαλάζω, φαλακρὸς, φαλύσσω, κτλ.—Плѣшу̀ ἄχρης. ὅθεν Плѣши́вѣю (φαλακρȣ̃μαι) φλάσσω, φλάζω, βλάκω, flacco· (βλ. Пло́хiй. καὶ Плыву̀)· τὸ Βοεμ. plechaty = φαλακρός.

Плюска̀ (λέπυρον, ὡς ἐκ τȣ̃ Плю́съ) = φλȣ̃ς, φλοιὸς (φλȣ́σκα) Σ. φλȣ̃δα. ἢ συγγεν. Полю̀.

Плющу̀ (πλατύνω, οἷον πέταλον μετάλλȣ) πλάζω, πλάσσω, πλάττω. (πλύζω, α = υ, ὡς σάρξ, σύρξ. καὶ υ=ю). συγγεν. Площу̀, (βλ. Пло́скiй). 2, = βλύζω (ςάζω), βλ. Плю́ю.

Пну̀, Σλαβον. ἀπάρμφ. Пя́ти, ἀόρις. Пя, ὡς ἐκ τȣ̃ Пя́ю [ὅθεν τὸ ἄῤῥητον Пану̀, συγκοπ. Пну̀, καὶ Пину̀] Пина́ю. πάω, =σπάω (=τείνω, τανύω βλ. Ῥειμ. λ. φάω) σπάνω· καὶ σπέω, ὀπείω, σπίνω=σπίζω (βλ. Пядь, καὶ Пять). ὅθεν Разпну̀ = ςαυρόω (κυρίως διατείνω, τανύω ἐπὶ τȣ̃ ςαυροῦ. τὸ δὲ (ἐκ τȣ̃ πάω) πάνω (ἀντὶ σπάω = ἕλκω), σῴζεται καὶ ἐν τῇ Σ. παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (κατὰ τὴν Χαλδίαν), οἳ λέγȣσιν, ἐκπάνω, τὸ ἐκσπάω, ἀποσπῶ (ἐκκολλάω, τὸ Σ. ξεκολλῶ), ὡς καὶ τὸ συνηθέςατον σπάνω = σπάω (σφάω=ῥήγνυμι). βλ. Пина́ю.

По̀=ἀ-πὸ, καὶ πο-τὶ=πρὸς, (πὸς, ὅθεν καὶ πόσθη ἀντὶ πρόσθη, πρόσθησις)· καὶ=λτ. post (μετὰ)=ὄ-πισθε, ὀπίσω, ὀψέ. πρβλ. Λιθ. pa, Σκανδιναβ. paa, (ἐπὶ) κτλ.

*Пога́ный, Пога́нъ, τὸ λτ. paganus=ἐθνικὸς, εἰδωλολάτρης, ὅθεν καὶ μιαρὸς, ἀκάθαρτος· καὶ „ παγανὸς, ἰδιώτης, ἄφρων (Ἡσύχ.), ὡς τὸ ἄγροικος. ἐκ τȣ̃ λτ. pagus (ἀγρὸς) = πάγος (λόφος). Οὕτω καὶ παγανὸν (ἐπὶ βρέφους, παρὰ τοῖς νῦν Ἠπειρώταις), ὡς τὸ παρ' ἄλλοις μωρὸν, μωρȣδάκι, κτλ. = ναννίον, νήπιον. Οὐ γὰρ ἄν τις, οἶμαι, πιθανὰ λέγοι λέγων τȣ̃το = πηγανὸν εἶναι, παρὰ τὸ πάγω, πήγνυμι = πηγὸν = τρόφι, εὐτραφές· ὡς τὸ, πακτὰ, πηκτὴ, ἡ τροφαλίς.

Пого́да. (По-го́да). βλ. Го́дъ.

По́длѣ (Под-лѣ). = ποτὶ (πρὸς), πλησίον (ὡς ποτί-νυ). βλ. Ли.

По́дъ (ὑπὸ) = ποτὶ, ποτ' (πρὸς). ἢ καὶ (ὑπὸ) ὕ-ποθι (ὡς, ἄνωθι)· ἢ γȣ̃ν ἐκ τῆς По, προςεθέντος τȣ̃ τελικοῦ д, ὡς ἐν τοῖς ἀρχ. λτ. marid altod=mari alto.

По́дъ (ἐσχάρα καμίνȣ) φῶδος (ἐκ τȣ̃ φώζω)= φῶγος, λτ. focus, συνήθ. φωγȣ̃ (οἷον ἐκ τȣ̃ φωγῶ· ὡς Ἰῶ, Ἰωνικ. Ἰοῦν· καὶ ἡ μιμῶ συνήθ. μιμȣ̃)=φάγανον. ἢ αὐτὸ τὸ ἄνω По́дъ.

По́здо, καὶ Σλβ. По́здѣ, (ὀψὲ, ἐκ τῆς По-с (= ζ) д. Посд—ὅθεν Пос-ля) ὀ-πίσω (οἷον ὀ-πόσθε)=ὄ-πισθε, ὄπισθε, αἰολ. ὄ-πισθα, καὶ ὄπισε, ὅθεν τὸ ὀψέ. По́здный, По́зденъ (ὄψιμος, βραδὺς), λτ posticus (post, post-ea, postea) =ὀ-πισθινὸς, ὀ-πσινὸς, ὄψιμος. Позда́ю, ὀψίζω, ὀψίσδω, ὀ-ψίσδω (οἷον ὀ-πισθέω).

Покà (*μέχρις*, *ἕως*) = *ποτὰ* (*τ* = *κ*) *ἀντὶ ποτὶ*, *πρὸς· ποκὰ Δωρικῶς*=*ποτέ*.

Покóй, (*ἀνάπαυσις*, *ἡσυχία*). Покóю (*ἀναπαύω*, *καθησυχάζω*), *οὐ παρὰ τὸ πάζω*, *πάξω* (*πάκω λτ.* paco, pacisco, paciscor, *πάξ*, pax = *παῦλα*, *εἰρήνη*, *ἐκ τῦ πάω*, *παύω*), *ἀλλὰ σύνθετον ἐκ τῆς* По (*ἐπὶ*) *καὶ* кóй, кóю = *κόω*, *κοίω*, *κείω*, *κέω* (*κεῖμαι*), *κοῖος* (*λτ.* quies [requies],quietus,*κϝοιτὸς*,*κοιτὸς*,*ὅθεν ἄκοιτος*)), quiesco, *ἐκ τῦ* quieo (*κοιέω*, *κοιέσκω*). *συγγεν* Почію (чію = *κείω*), *οἷον ἐπικοίω*,-*κείω*, *ὡς κατακείω*, *κατακοιμάω*. [*κείω*, *κέκοια*, *κοῖος*, *κέκοιμαι*, *κοίμη*, *κοιμάω*, *κῶμα*, *κώμη*, *κέκοιται*, *κοῖτος*, *κοίτη*, *κτλ. καὶ κῶος*, (*κοίλωμα* = *Γρμ.* Kewe, Keue, Koye). *βλ.* Кóйка. *Τούτων φαίνεται συγγενὲς καὶ τὸ λτ.* civitas (*πόλις*) *ἐκ τῦ* civis (*πολίτης*) = *κοίϝης*, *κοῖϝις* = *κοῖος*, *κῷος* = *κέων* (*κέω*), *ὡς τὰ κώμη καὶ κωμήτης*].

Пóлба (*εἶδος σιτηρῦ*), *ὡς πόλφος*, *πολφὸς*, *καὶ βολφός*, *λτ.* pulpa· *καὶ πόλτος*, *λτ.* puls, pultis.

Пóле (*πεδιὰς*, *ἀγρὸς*, *περιθόριον λευκὸν χάρτυ ἢ βιβλίυ γεγραμμένυ*, *ὡς τὸ*, *σελίς· πίλυ περιφέρεια. κτλ.*) *πολὴ*, *πόλος* (*τὸ δὲ πολὴ* = *ἐπιφάνεια*, *σῴζεται ἐν τῷ συνθέτῳ*, *ἐπιπολῆς*). Полю́ю, (*θηρεύω*) *πολέω*, *πωλέο-μαι* [*ὡς* „ *πωλέομαι κατὰ ἄςυ*, *ἀγρὸν*, *κτλ.* = *λτ.* versor in re· *καὶ πολάω*, polare agros· *καὶ πολίω ἐν τῷ λτ.* polio, *βλ.* Полю̀· *καὶ πο-*

λεύω = θεραπεύω, 'Ησύχ. ὡς ἐν τοῖς συνθέτοις, μυσοπόλος, αἰπόλος (αἰγοπόλος), κτλ. τὸ θέμα, πέλω (=ςρέφω), πέλλω, πάλλω. βλ. τὸ συγγ. Плѣнъ]. ἐκ δὲ τῦ Поле, τὰ Польный, Польскій, Полевый (ἀγροτικὸς, τῦ ἀγρῦ, οἷον τῆς πολῆς, καὶ ὡς ἂν εἴποις, πόλειος, πολικός). ὅθεν Полякъ, Поляки (πολακοὶ) οἱ Πολωνοὶ (Λέχοι), ὡς πεδιάσιοι, πεδιαῖοι, πεδιεῖς, οἱ Σ. καμπήσιοι, πρὸς διαςολὴν τῶν ὀρεινῶν, Σλαβ. Горняки=Γορεικοὶ, Σ. βουνήσιοι.

Ползнỳ (Плзнỳ, Пляжỳ), 'Ρωσσ. Ползỳ, Σρβ. Пужем = Пляжем, Καρν. Βοεμ. plazim, (ὀλισθαίνω, ἕρπω, ἐπὶ ἑρπετῶν), φαίνεται συγγεν. φάλω, φάλλω, λτ. fallo, σφάλλω (μλ. αἰολικ. φάλσω, πάλσω, α=ο καὶ σ=ζ. Ползỳ). οἶμαι δ' ὖν πιθανώτερον = πλάζω, βλάζω (α=ο, πλόζω, μεταθ. Ползỳ). 'Αλλὰ καὶ τὸ φάλλω=βάλλω=πάλλω, πέλλω, βέλω, βάλω, βλάω, ὅθεν καὶ τὸ βλάβω, πτω (κωλύω, πεδόω, κτλ.), καὶ βλάζω (βλόζω, μετθ. Ползỳ). βλ. τὸ συγγεν. Плѣжу, καὶ Плѣнъ.

Полéй, Γρμ. Poley=λτ. pulegium (παρενθ. u, ἀντὶ plegium) = βλήχιον, βληχὼ = γληχὼ, γλήχων, γληχή.

*Полипъ (εἶδος σκώληκος)=πολύπους. (σημειῶσαι τὴν ἀποκοπὴν τοῦ μακροῦ ους· ἢ ὡς ἐκ τῦ βραχυνθέντος πολύπος, καὶ ὀρθότερον, πόλυπος, 'Ιωνικ. πούλυπος, Δωρικ. πώλυπος·

ὡς καὶ, Οἴδιπος, ἄρτιπος, ὤκυπος, ἀέλλοπος· τοιαῦτα καὶ τὰ, Πάνθος, Πόλυβος (πολύβους), εὔνος, χείμαῤῥος, κτλ.

Полица, *ὑποκορ.* Полка (*πῆγμα σανίδων εἰς ἀπόθεσιν σκευῶν, ἐπίπλων, κτλ. μσ. λτ.* dressorium, *Γλ.* dressoir, *Γρμ.* Thressor, *ὡς ἀπὸ πρωτοτύπȣ* Полъ, Поля) *ὅθεν Σ.* (*παρὰ Θετταλοῖς*) *πολίτσα. ἐκ τȣ̃ φολὸς* (*φολὶς, Σ. φολίτσα*) = *φωλίον, φωλεὰ, φωλεὸς* = *γωλεὸς* (*κοίλωμα*). *τὸ δὲ φολὸς, ἰωνικ. φωλεὸς, φωλὸς, συγγενὲς, ἴσως, καὶ τȣ̃ θυλὸς, ὅθεν τὸ θυλὴ, θύλαξ, θύλλις, θύλλιξ* (*διὰ τὸ κοῖλον· ὡς κύτος, σκύτος*), *αἰολικ. φόλλις* (*φ*=*θ*, *υ*=*ο*) *φολός.* (*βλ.* Пуло, *καὶ* Полъ). *ὅθεν* 2, Полка (*τὸ πρὸς τὸ πυρεῖον τȣ̃ πυροβόλȣ, οἷον τȣφεκίȣ ἢ πιςολίȣ, κοίλωμα, ἔνθα ἐγχεῖται ἡ πυρῖτις κόνις· ὡς ἐκ τȣ̃* Поля)=*Σ. φάλια* (*κυρίως, ἡ πρὸς τȣ̃το τὸ κοίλωμα τρύπα τȣ̃ πυροβόλȣ*). *βλ.* Полый, Полъ.

*Полиція, *τὸ λτ.* politia, *Γλ.* police, *Γρμ.* polizey, *ἐκ τȣ̃ πολιτεία.*

Полкъ, Плкъ (*λεγεὼν, τάγμα ςρατιωτῶν, Γλ.* regiment· 2, *ςρατὸς.* 3, *ςρατόπεδον*) *πόλχος, αἰολικῶς* = *ὄχλος* (*μεταθ. ὅλχος. τὸ π*=*F*), *Πολ.* pułk, *Βομ.* pluk, *Κροτ.* puk (*ἀποβολῇ τȣ̃ λ.*), *λτ.* volgus, vulgus, *Γρμ.* Volk, *Γλ.* foule, *κτλ.* (*τὸ Ταταρικ.* pulk=*σωρός. τὸ Τȣρκικ.* buluk, *λόχος, τάγμα ςρατιωτῶν, πλῆθος*).

Полный, Полонъ, Полнъ (Плнъ, *πλήρης.*)

πολὸς, *πολέων*, *ὅθεν πλέων*, *πλέως*, *πλεῖος*, *λτ.* plus, plures· *καὶ πλεῖν*, *πληνὸς*, *λτ.* plenus, *Γλ.* plein· *καὶ*, *πλήρης*, *πληρὸς*, *λτ.* plerus, *κτλ. Γρμ.* voll, *ἀρχ.* full, *ὅθεν καὶ* viel, *καὶ* (veel) völle=viele, *Κτσξ.* vull (*πολὺς*), *'Αγγσξ.* ful, *κτλ. καὶ τὸ Τυρκικ.* bol = *πολὺς* (*πλήρης*, *ἄφθονος*). Πóлню, *πολέ(ν)ω*, *πολέω* = *πλέω*, *πλῆμι*, *πλήθω* (*πληρόω*)· *ὡς τὸ πλήρης συγγεν τῦ πολὺς*, *ὕτω καὶ τὸ* Пóлный *συγγ. τῦ* Бóлій, Болшóй.

Пóлозъ (*τὸ κῦτος τῦ χαμουλκῦ*, *ἢ ἑλκήθρυ*, *τῆς συνήθως σάνιας*, *Γλ.* traîneau) *φῶλος*. *βλ.* Пóлый.

Полосà (*σειρὰ*, *ὁλκὸς*, *λτ.* tractus. 2, *γῆς ἀπόμοιρα*, *φραγμός*. 3, *τὸ πλατὺ ξίφυς ἢ μετάλλυ*, *κτλ.*). Полосýю (*χαράσσω*) *φαλύσσω*, *φαλάσσω*, *σφαλάσσω* (*-λάττω*, *Γρμ.* spalten=*σχίζω*,*τέμνω*, *κεντῶ*, *νύσσω*), *ὅθεν φαλὸς*, *σφαλὸς*, *σφέλας* (*κυρίως ξύλα τετμημένα*), *ἐκ τῦ φάω*, *σφάω*, *ὅθεν φάλω=φάρω=πάρω*, *σπάρω*, *σπαράσσω*, *κτλ.* (*βλ. 'Ρείμ. λ. σφάζω*). *συγγ.* Пóлый.

Полошỳ (*φοβίζω*, *πτήσσω*, *τρομάζω*). Полóхъ (*τρόμος*) *πλάσσω* (*α=ο*, Плошỳ) = *πλήσσω*, *πλήττω* (*ἐκπλήττω*), *πλήγω*, *πληγὴ*, *πλαγή* (*α=ο* Плох), *πλῆξις* (*ἔκπληξις*). *συγγ.* Площỳ, Плéщу.

Полощỳ, *'Ρωσ. τὸ Σλαβ.* Плáчу (*πλύνω*) *πλάζω* = *φλάζω*, *φλάω*, *φλύω*, *πλάω*, *πλύω* (*ὅθεν πλύνω*), *καὶ πλύσσω* (*ἐκ τῦ πλύω*, *μέλ. πλύσω*) = *πλύνω*· *καὶ πλώσσω* (*πλόω*) *πλώω*,

ὡς τὸ „ δάκρυ πλώειν=δάκρυ πλύνειν (ῥέειν), βλ. Плыву̀. [ἐκ τῦ πλύω, πολύω, πολύσσω (=πλύσσω, ζω, κατὰ παρένθεσιν τῦ ο· ὡς, πτύω, πιτύω· πνύω, πινύω, κτλ. βλ. Песо́къ). εὑρίσκεται καὶ „ φολύνω, μιαίνω (Ἡσύχ. ἡμαρτημέν. ἢ τῦτο ἐκ τῦ μολύνω, μ=π, πολύνω· ἕτερον δὲ καὶ τὸ λτ. polluo), ἀπάρμφ. Полоска́ть, οἷον ἐκ τῦ Пололоска́ю]. Полосканіе (πλύσις, καὶ ἰδίως ἡ τοῦ λάρυγγος=γαργαρισμὸς, ἀνακογχυλίασις). ὡς πλύσμα, πλυσμὸς (οἷον πλυσκανία, ἐκ τῦ πλύσσω, ζω, ξω, πλύσκω· ὡς, βασκανία, λιτανία, κτλ.). ἐκ δὲ τῦ Полоска́ніе πάλιν τὸ συνήθως σπολοκάνιον καὶ σπαλακάνιον (μεταθέσει τοῦ σ), τὸ ἑλληνικώτερον πλυνοδόντιον (οἴνε ποτήριον τὸ ἔσχατον, ᾧ πλύνεσι τοὺς ὀδόντας ἀπὸ δείπνε)· τοῦτο δέ τινες τῶν ἡμετέρων εὐφυῶς μὲν, ἀλλ' ἐκ ἀληθῶς παρήγαγον ἐκ τῦ „ ἀπὸ λεκάνης, ὡς μετὰ τὰ ἀπὸ τραπέζης χέρνιβα πινόμενον, κατὰ τὸ „ ἀπὸ λετροῦ· „ δὸς ἡμῖν ἀπὸ λετρῦ πιεῖν (Πλανέδης, Αἰσώπε βίῳ). βλ. τὸ 2, Пла́чу.

По́лсть (Плсть. πίλημα, πιλητὸν), Γρμ. Filz, Αγσξ. felt, μσ. λτ. filzata, feltrum, pheltrum, Ἰτ. felza, feltre, Γλ. feutre, faultre, κτλ. συγγ. πῖλος, πέλλα, pilus, pellis, vellus, κτλ. βλ. Пла́тъ.

По́лъ (πέδον, ἔδαφος), συγγεν. По́ле.

По́лъ (γένος) φῦλον (αἰολ. φόλον· ὡς, φύλλον, λτ. folium.)

Пóлъ, *ὅθεν* (Пóлов), Половúна (*ἥμισυς*) *παῦλος* (*αυ ⩧ ω = ο*, *πῶλος*, Пóлъ. *ὧς*, *αὖς*, *οὖς*, *ὦς*), *λτ.* paulus = *φαῦλος* (Пóлов, *ἀντὶ* Полв *παρενθέσει ο*, *οἷον φαύολος*, *παύολος*, *πάβολος*, *πάλοβος*, Пóлов) = *φαῦρος* = *παῦρος*, parvus, parus, paucus (*καὶ* pravus), pauper, *κτλ.* *ἐκ τȣ̃ φαῦλος καὶ τὸ Γρμ.* Faul. (*βλ.* *Ῥείμ. λ. παῦλος*, *παῦρος*). *ἢ τὸ* Пóлъ *συγγεν.* *φῶλος* (*φολϝὸς*), *φάλω* = *φάρω* (*κόπτω*). *βλ.* Полúца.

Пóлый, Пóлъ (*κοῖλον*, *κοῦφον*, *κενόν*) *φῶλος*, *φωλὸς*, *φωλεός*. *βλ.* Полúца.

Полы́нь, *βλ.* *τὸ Σλαβ.* Пелы́нь, *Σ.* *πελῖνος* (*ἐν Μακεδονίᾳ μάλιϛα καὶ κατὰ Θρᾴκην*, *καὶ πολλαχȣ̃ τῆς Θεσσαλίας*, *κυρίως ἐπὶ τῆς ἀρτύσεως τȣ̃ οἴνου· οἷον*, " *βάλε πελῖνον εἰς τὸ κρασίον· ὅθεν καὶ πελινάτον* (*ἐλλειπτ.* *κρασίον*) = *ἀψινθίτης* (*ἐλλειπτικ.* *οἶνος*)· *καὶ καταχρηϛικώτερον*, *πελῖνος*, *ἀντὶ τȣ̃ πελινάτον.* *ἄλλως δὲ λεγȣσι τὸ φυτὸν συνηθέϛερον ἀψινθία*, *καὶ* (*θ = φ*), *ἀψιφία*, -*φιὰ*, *ἀντὶ ἀψίνθιον* = Полы́нь, Пелы́нь)

Пóльза, *καὶ* Пóлза (*ὄφελος*, *κέρδος*). Пóльзую (*ὠφελῶ*) = Пó-лза, *ἴσως συγγεν.* Лáжу, *οἷον τὸ ἀπολαζόμενον* = *ἀποφερόμενον*, *ἀπολαμβανόμενον.* *βλ.* Лучу̀, Лѣжу̀, *καὶ* Льзя. *οὐ γὰρ οἶμαι παρὰ τὸ* Лоза̀, *κατὰ τὸ λτ.* lucrum, *ὅπερ ὁ Βόσσ. παράγει ἐκ τȣ̃* lucus = *λόχος*, *λόχμη*. *βλ.* Etym. L. L.

Полю̀ (ἐκλεπίζω, συνήθ. ξεφλεδίζω, καθαρίζω οἷον μῆλον, κτλ.) πόλω, πολίω, ὅθεν λτ. polio, (Γρμ. poliren, Γλ. polir, ὅθεν καὶ τὸ 'Ρωσσ. Полирýю = λειόω). βλ. Поле. ἢ μεταθέσ. ἐκ τῦ λέπω (λόπω, лупỳ (лупл̀ю) πόλω, Полю̀), ὡς καὶ τὸ φολὶς εἴη ἂν ἐκ τῦ, λοφὶς, λοπὶς, λαπ̆ὸς, λέπος. βλ. 'Ρειμ. λ. φολὶς.

Поля́рка, καὶ Пуля́рка (ἐν Πετρυπόλει), ἐκ τῦ Γρμ. pollake (ὄρνις νεαρὰ, καὶ ἐξαιρέτως ἡ θρεπτὴ) ἡ νῦν παρὰ Πελοποννησ. μὲν, πυλάκα (πυλακίδα), παρὰ δὲ Θετταλ. καὶ ἀλλαχῆ τῆς 'Ελλάδ. πυλάδα, πωλάδα = φωλὰς, φωλάδος (ἡ ἐμφωλεύυσα, ὡς πρὸς τὸ ὠοτοκεῖν ἤδη ἐγγίζυσα)· ὅθεν καὶ μεταφ. „φωλάδα παρθενικὴν ('Ανάλ. Τ. Β. 89, ἀριθ. 22), ἀντὶ τῦ παρθένον νεαρὰν, ὡς καὶ ἐν τῇ Σ. τὸ, πωλάδα, πυλαδίτσα, πυλαδάκι, κτλ. τὸ δὲ τῶν Πελοποννησ. πωλάκα, πωλακίδα φαίνεται ὡς ἐκ τῦ φωλακὶς, φῶλαξ, ἀντὶ φωλὰς (κατὰ τὰ θύλαξ, καὶ θυλὰς· θύλλιξ, καὶ θύλλις), παρὰ τὸ φῶλος, φωλεὸς (βλ. Полúца). οὐ γὰρ οἶμαι τὸ Σ. πωλάδα, παρὰ τὸ πῶλος, πωλίον (μεταφ. πᾶν ζῶον νεαρὸν, λτ. pullus), ὅθεν Σ. πυλίον (πᾶν πτηνὸν) καὶ λτ. pulli (ὀρνίθια), διὸ καὶ ἐν τοῖς πατρωνυμ. (οἷον Νικολόπυλος, Παππαδόπυλος, κτλ. εἴθισαι δὲ ταῦτα μάλισα παρὰ Πελοποννησίοις) τὸ πῦλος=υἱός, ἔςι δ' ὅτε καὶ = νέος, μικρὸς, οἷον ἐπὶ τῶν νεογνῶν ζώων,

ἀετόπυλον, λυκόπυλον = λυκιδεὺς, ἀετιδεὺς, κτλ. καὶ πάλιν, παιδόπυλον, ῥαπτόπυλον = παιδάριον, ῥάπτης μικρὸς, κτλ. ὑποκοριϛικῶς. ἐν δὲ τέτοις τὸ πυλον ὐδέτερον, ἐκ συγκοπ. τῦ πυλίον.

Понамáрь, ὅθεν Σ. (παρὰ τοῖς ἐν ʽΡωσσίᾳ Ἕλλησι) παλαμάρις = κανδηλάπτης. συγκέκοπται ἐκ τῦ παραμονάριος (Βυζαντινοί).

Понѐ (По, не, *γοῦν, κἂν*) *πω νὴ. ἢ λτ.* penè (*μόγις*), *ἐκ τῦ πόνῳ, ὡς ἐκ τῦ μόγος, μόγις, μόλος, μόλις.*

Пóпъ, *πόπ-ας, πάππας* (*ὁ συνήθ. παππᾶς, ἱερεὺς*), *λακων. πόπαρ = πάππας* (*πατὴρ*), *καὶ πάππος* (*ὁ συνήθ. παπῦς, ἐπ τῦ παπὺς, ὡς ἀπφῦς*). *ὅθεν* Попадьѧ̀ *ἡ συνήθ. παππαδία* (*ἡ καὶ πρεσβυτέρα, ἱέρισσα, ἡ σύζυγος τῦ πρεσβυτέρυ, τῦ ἱερέως*), *ἐκ τῦ ἀῤῥήτυ παππάδης, ἀντὶ παππᾶς, ὅθεν ἡ πληθυντικ. παππάδαις· [πάντων σχεδὸν τῶν εἰς ας, καὶ ης ἀρσενικῶν τὰς πληθυντικὰς ὀνομαϛικὰς εἰς αδαις* (*αδαι*) *σχηματίζει κατακόρως ἡ χυδαία συνήθεια, οἷον ἀρχοντάδαις* (*ἄρχοντας*)· *βασιλεάδαις* (*βασιλέας, ἀντὶ, εὺς*)· *κριτάδαις* (*κριτὴς*)· *ῥαπτάδαις* (*ῥάπτης*)· *δεσποτάδαις* (*δεσπότης, δεσπότας*)· *θεριϛάδαις* (*θεριϛὴς*)· *ψωμάδαις* (*ψωμᾶς*), *κτλ. ὁ δὲ τοιῦτος τύπος σπανιώτατος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ἐκ τῶν εἰς αδης, καὶ ας διφορυμένων ὀνομάτων, ὡς τὸ κερατάδας, καὶ-τάδης, καὶ κερατᾶς = κερατίας, κτλ.]*

*Поре́й (*πράσον*) *τὸ λτ.* porrum, *ἐκ μεταθέσ. τῦ πράσον* (*πάρσον*, *πάῤῥον· ὡς*, *πόρσω*, *πόῤῥω*), *Γλ.* poirreau, porreau, *κτλ.*

Порà (*καιρὸς*), *δοκεῖ μοι παρὰ τὸ* Па́рю (*βλ.* Па́ръ)=*φάρος*=*φαρὸς* (*φαρὰ*, *φαρὴ*)=*θαρὸς*, *θερὸς* (=*θερμὸς*), *θέρος* (*βλ.* Вре́мя· *ὡς καὶ τῦτο συγγεν.* Врѣ́ю)· *καὶ τὸ* ætas=æstus, *αἶθος· καὶ τὸ ὥρα ἐκ τοῦ ἄω*, *αὔω*, *εὔω*, *αὖρος*, *αὖρα εὖρος*, *ὖρος*, *ὦρος* (*βλ.* Óсенъ). *Εἰ μή τις ὕτω προχείρως ἐθελήσει τῷ* Порà *παραβαλεῖν αὐτὸ τὸ ὥρα*, *μετὰ τῦ Ϝ*=*π* (*Ϝώρα*, *Ϝόρα*, *πόρα*), *ὡς*, *ὄχλος*, *ὄλχος*, *πόλχος*, Пóлкъ.

Порóгъ, *Σλαβ.* Пра́гъ (*φλιὰ*) *φράγος*, *φραγὴ φραγμὸς* (*φράσσω*, *φράγω*). *βλ.* Прягу̀, *καὶ* Порóхъ. *βλ. καὶ τὸ* 2, Порóгъ.

Порóгъ (*καταῤῥάκτης*, *Ῥωσσικ.*) *συγγενὲς τῦ ἄνω*, Порóгъ, Пра́гъ (*διὰ τὸν τῦ καταῤ' ῥάκτυ φραγμόν*). *οὐ γὰρ*, *οἶμαι* = *φάραγος* (*σφάραγος*, *σφαραγῶ*=*σμαραγῶ*, *μαράσσω*, *ἐκ τῦ ἀῤῥάσσω*, *ῥάσσω*, *ὅθεν καὶ ὁ καταῤῥάκτης. βλ. Ῥείμ. λ. σφάραγος*). Запорóгъ, Запорóжы, *Σλαβόνων ἔθνος*, *ἀμέσως μετὰ τὺς καταῤῥάκτας τῦ Βορυσθένυς περὶ τὸ Κίαιβον τὸ πάλαι κατῳκημένοι*, *οἷον παρακαταῤῥάκτιοι* (*ὡς τὰ*, *παράλιοι*, *παρώρειοι*, *παραποτάμιοι*, *κτλ.*), *κατὰ λέξιν* (Запра́гъ, жы) *ζάφραγοι*, (*γ* = *ζ*, *ζάφραζοι*), *διὰ*=*ζὰ*, *ὡς διάφρακτοι*, *ἢ φραγμῖται· ὅτι δὲ καὶ ἡ πό-*

λις Πράγα ἐκ τȣ̃ Прáгъ=Порóгъ, *σεσημείωται ἐν* Tripart. p. 200 (*οἷον φράγα, φραγή*).

Поросѧ̀, *Σλαβ.* Прасѧ̀ (*χοιρίδιον γαλαθηνὸν*) *πράξ, πρόξ, πόρκος* (*ἀρχαῖον Ἀττικὸν*), *ὅθεν λτ.* porcus (Varro), *ὑποκορ.* porcellus, *Φιννικ.* porsas, *Γλ.* porc, pourceau, *Γρμ.* Forg, *καὶ* Ferkel, *ᾧ συμπίπτει καὶ τὸ φάρξ· „φάρκες, νεοσσοὶ* (*Ἡσύχ. βλ. Ῥείμερ.*). *βλ. καὶ* Пóрозъ.

Пóрозъ (*ταῦρος, καὶ κάπρος βάτης, ἀνευνȣ́χιςος*) *συγγεν. πόρκος, πρόκος, πρῶκος, πρώξ* (*οἷον πόροξ, παρενθέσ. ο*), *πράξ. βλ. Ῥείμ. λ. πρὸξ.*

*Пóромъ, *καὶ* Парóмъ, *Ῥωσσικ.* (*πορθμεῖον, σχεδία*) *πέραμα* (*ε καὶ α = ο*).

Порóхъ, *Σλαβ.* Прáхъ (*κόνις = φράγ-*) *καὶ Σαξ.* prach, *συγγεν.* Прáгъ (*βλ.* Порóгъ) *παρὰ τὸ ἀρχαῖον* Прáю (*βλ.* Прѷ), *ὅθεν καὶ* Прягѷ = *φράγω, φράγος = Ϝράγω, ῥάγω, ῥάγος, ῥάκος* (*ῥάχος, Ϝράχ*=Прáх)= *ῥῆγμα, κτλ. τὸ* Прáхъ *συμπιπτει καὶ τῷ λτ.* frax, -ces, *ἐκ τȣ̃* fraceo, frango=(*φράγγω*) *φράγω, φράγος* (Прáх) *αἰολικ., ἀντὶ θράγω,* (*θραύω*) *θράγος, θρακὶς=θρίω, τρίω, τρίβω* (*τρύω, τρύγω, τρύξ*). *Ἐκ τοῦ θράω, θρέω* (*τρέω, τέρω,* tero), *καὶ τὰ θρᾶνος, θρῆνυς, θρόνος, κτλ. ὡς τριβόμενα, καθὰ πάλιν καὶ ἡ φλιὰ ἐκ τȣ̃ φλίω, φλίβω* (*θλίβω*)· *οὕτω καὶ τὸ* Прáгъ *συγγεν.* Прю̀.

*Портъ (λιμὴν) τὸ λτ. portus = πόρος (πόρτος), πορθ-μός. πρβλ. Γρμ. Furth· ἐκ τοῦ πάρω, πέρω, περῶ, πόρος = φάρω, φέρω, φορῶ, φόρος. τὸ δὲ portus ἐκ τȣ̃ πόρος μετὰ τȣ̃ τ· ὡς ἐκ τȣ̃ μόρος, mors, mortis· καὶ φόρος, fors, fortis.

Порты, πληθυντ. ἐκ τȣ̃ Портъ, Σλαβ. Пртъ, (πηνίον, Σ. πανίον, πῆνος, πάνος, λτ. pannus· καὶ 2, 'Ρωσσικ. ἱμάτιον, -τια) φόρτος, φόρτοι· ἐκ τȣ̃ φέρω, Берꙋ̀, Перꙋ̀ = φορῶ = φόρημα, φόρεμα, φορέματα· ὅθεν Портки̇̀ (βρακίον, ία, οἷον, κατὰ τὸν ὑποκορ. τύπον τῆς Σ., φορτάκι, φορεματάκι)· καὶ Портной, ὁ ῥάπτης, ὡς φορεμάτων ποίητης (ἐκ τȣ̃ Порт καὶ ноѭ, нью, ὡς φορέματα νύων, νύσσων, κεντῶν = ῥάπτων). πρβλ. τὸ Κρτ. pert = πανίον λινȣ̃ν· καὶ Σρβ. Пртиште, ὀθόνια λινᾶ, lintea.

Порхаю (πτερύσσομαι, πτερυγίζω, ἐπὶ νεοσσῶν· ὡς ἐκ τȣ̃ Порху, οἷον, Ϝόρχω, πόρχω, ϳπόρχω, σπόρχω) = πέρχω, λτ. pergo = σπέρχω, -χνω, Βομ. prchnu. (πάργω) σπάργω, σπαργάω (ἐκ τȣ̃, ὀρέγω, ὄρχω, -χομαι, μετὰ τοῦ διπλȣ̃ πνευματισμȣ̃ π, καὶ σ. βλ. 'Ρείμ. λ. σπάω).

Порчу (βλάπτω, φθείρω) πόρσω, ἀντὶ (πόρθω) πορθῶ, πέρθω, λτ. perdo (ὡς ἐκ τȣ̃ πράθω, αἰολ. πραίθω, τὸ λτ. praedo, ὅθεν praeda, ἐξ ὧν πάλιν συνήθως πραῖδα, καὶ πραῖζα, καὶ πραιδεύω. βλ. Прю.

Порю̀ (*διαλύω τὸ ῥαπτὸν, ἐξηλόω, συνήθ. ἐξηλόνω· 2, σχίζω, οἷον κοιλίαν ἰχθύος, κτλ. συνήθ. ξεκοιλιάζω=ἐκκοιλιάζω, ἐκκοιλίζω*). *φάρω* (*φόρω*) *φαρόω, φαρῶ* (=*σχίζω, χαράσσω*). *βλ.* Перу́нъ.

По́слѣ (*ἔπειτα, μετὰ.* По́с-лѣ) *ὄ-πισε(λυ)=ὄ-πισε(νυ), ὄπισεν, ὀπίσω=ὄ-πισθε, λτ.* post. *βλ.* По́здо.

По́стъ (*νηςεία*)=*Γρμ.* Fasten, *'Αγγ.* fast, fasting, *κτλ.*—Пощу́ся, *Σλαβ.* Пости́тися· *καὶ* Пощу̀ (Посту̀, Пости́ти, *νηςεύω*), *καὶ Βενδ.* posten, *Φιλλανδ.* paasten, *κτλ.*=*ἀπαςέω, ἀπαςία* (*κατὰ τὸν* Junium). *ἢ* (Wachter) *ἐκ τῦ Γοτθικ.* fasten=*κρατεῖν* (*ὡς καὶ τὸ ἐγκράτεια*)· *τὸ δὲ* fasten, *οἶμαι,=βαςᾷν* (*βαςάζειν*), *ὡς καὶ συνήθ. βαςῶ, καὶ κρατῶ μεταφορικ.=ἐγκρατεύομαι· οἷον ,, βαςᾷ, ἢ κρατεῖ τὴν Τεσσαρακοςὴν* (*νηςεύει, ἢ τηρεῖ, φυλάττει*)· *,, βαςᾷ, ἢ κρατεῖ νὰ μεταλάβῃ=ἐγκρατεύεται, νηςεύει. ὥςε τὸ* По́стъ=*βαςὸν* (*ὡς ἐπὶ τῆς κυρίας σημασίας τὸ συγγενὲς* Мо́стъ, *ἐκ τῦ* Вестѝ, Веду̀, *βέδω, βάδω=πάδω,* Паду̀, Па́сти=*βάζω, βαςὸς, βαςάω*), *βαςῶ* = Пощу̀· Пости́тися, *βαςᾶσθαι·* По́стъ, *βαςὴ* (*παςὴ*) = *βάςαξις, βαςαγὴ,* (*α=ο, β=π*).

Пото́пъ, *βλ.* Топлю̀.

По́трохъ (*ἔντερον*) *ἐκ=βόθρος* (*διὰ τὸ βαθὺ δῆθεν, καὶ κοῖλον, ὡς καὶ τὸ, κοιλία, καὶ ἔντερον, ἔντος, κτλ.*), *ἀλλὰ σύνθετον,*

Пò-тро́хъ = *τρώγ-λη* (*τρύπα*)· *ἐκ τȣ̃* Трỳ, Трѣю. *βλ. καὶ* Требу́ха.

По́тъ (*ἱδρὼς*). Потѣ́ю (*ἱδρόω, ἰδίω*) *πότος, ποτέω*, (*ποτίω*) *ποτίζω· ἐκ τοῦ* Поѝ = *πόω, ποτάω, ποταμὸς, κτλ. ὡς ἐκ τῆς ὑγρότητος τȣ̃ ἱδρῶτος· καθὰ καὶ ἐκ τȣ̃ Λακων. ὕδωρ, ὕδορ* =*ὕδος, ὕδας* (*ὕδα*, водà), *τὸ ἴδορ, ἴδος, ἰδρὸς, ἰδρώς*=*ϳὕδορ, λτ.* sudor· *ὅθεν ἰδίω, ἰδρόω* (*υ*=*ι, αἰολικ.*)· *καὶ τὸ Γρμ.* Schweiss, schwitzen, *ἐκ τȣ̃* Wasser, Water (*Ϝάδορ* = *ὕδωρ, βέδυ*), *ὅθεν καὶ* Schwaddern, Schwette, *κτλ.*

Почі́ю (*ἀναπαύομαι, καταπαύω, κεῖμαι. ἐκ τῆς* По, *καὶ τȣ̃ ἀπηρχαιομένȣ* чію, *ὡς ἐκ θέματος* чи, *Δοβρόβ. σελ.* 104) = *κείω, κέκοια, κοίω*, (*ἐπι-κείω*). *βλ.* Поко́й.

По́чка (*νεφρὸς.* 2, *ὄζος, ὀφθαλμὸς φυτȣ̃*) *φύσκα, φύσκη* (*φ* = *π, καὶ υ* = *ο, οἷον πόσκα*). *παρὰ τὸ φύω, φύζω, διὰ τὸ ὀγκῶδες. βλ.* Пу́чу.

Поѝ (*ποτίζω*) *πόω* (*ἀρχαῖον· ὅθεν πέπωκα, καὶ πῶ* = *πῶθι, πόθι*=*πῖθι, πίε, ἐκ τȣ̃ πῖμι, πίω· ἀφ' οὗ καὶ πίζω*=*ποτίζω*), *λτ.* poto.—Пью̀, *καὶ* Піѝ, *πίω* (*πίνω*), *Καρν.* pijëm (*οἷον πίημι* =*πῖμι*), *Βομ*, pjm, pigu, *Πολ.* piję, pijam, *κτλ. Σνσκρ.* peju, *Γαλ.* boie, *λτ.* bibo, *ἐκ τȣ̃ πίϜω. ὡς καὶ* Пи́во = *πῖϜος* (*ποτὸν*), *καὶ ἡ συνήθ. πίβα* (*ζύθος*). Питіѐ, *'Ρωσ.* Питьѐ, *λτ.* potio, *πότις, πίτις* (*τ* = *σ*), *ἀντὶ πόσις, καὶ ποτὴς, ἡ.* Пья́ный, Пья́нъ (*μέθυσος*) *πιανὸς* (*ὅθεν*

τὸ κύριον ὄνομα Ἀπιανός), συνήθ. πιωμένος. καὶ Пьянѣю (μεθύω). Піющій, πότης (ὡς πεῖσος, πίσος)· καὶ Ῥωσ. Δαλματ. Βοεμ. Потóкъ (ποταμὸς, καὶ ῥύαξ) οἷον ποτὸς (ὡς, πότος, ὅθεν λτ. poto). ἐκ δὲ τȣ̃ πότος, ποτὸς (ποτάω), καὶ τὸ ποταμός. Пропиваю (καταδαπανῶ), ὡς τὰ, προπίνω, καταπίνω. Запóй, ζάποσις = διάποσις (μέθη διαρκὴς, ȣ̉ μόνον ὅλην νύκτα, ἢ ὅλην ἡμέραν, ȣ̉δὲ νυχθήμερον ὅλον μόνον, ἀλλ' ἑβδομάδα νυχθημέρων ὅλην πολλάκις πίνοντος καὶ κραιπαλῶντος τȣ̃ ἅπαξ μεμεθυκότος).

Пою̀ (ᾄδω, ψάλλω, ὑμνῶ. πόω) = φόω, φώω, βόω, βοῶ, βάω, φάω, φάσκω [ἐκ τȣ̃ ἄω, Ϝάω, Ϝόω· ὅθεν καὶ (ὕω) ὕδω, ὡς (ἀέδω) ἀείδω (ἀΐδω), ᾄδω, κτλ.]. Ἕτερον δὲ τὸ πόω, ὅθεν ποιῶ. (βλ. Ῥείμ. λ. πάω, ποιῶ).

Прà βλ. Прò.

Прáвый, Прáвъ (εὐθὺς, ὀρθὸς, δεξιὸς, ἀληθής· καὶ δίκαιος, ἀθῷος) πράϜιος, πράϊος, πράϜος = πρώϊος, πρῶϜος (ὅθεν ἴσως καὶ τὸ μ. λτ. bravus, Ἰτ. brauo, Γλ. brave, ταῦτα δὲ κατά τινας = λτ. probus, probo, κτλ.). Ἐκ τȣ̃ πέρω (Перу̀), πέρος, πέραν, πρὴν, τὸ πράϊος (ὅθεν πρᾶτος), καὶ πρὸ, πρώϊος (ὅθεν πρῶτος), κυρίως ὁ προέχων ἐπ' εὐθείας (ὅθεν εὐθὺς, καὶ ἑπομένως ὁ δεξιός· τὰ γὰρ δεξιὰ, εὐθέα τε καὶ ὀρθὰ καὶ αἴσια ἀνέκαθεν ἐνομίζοντο. οὕτω καὶ τὸ Γρμ. recht (λτ. rectus ἐκ τȣ̃

ἔρω, ὄρω, ὀρέγω, ὀρεκτὸς, Γρμ. aus-gereckt, ὄρθιος)=ὀρθὸς, εὐθὺς, καὶ δεξιὸς, καὶ ἀληθὴς (ὅθεν gerecht, κτλ.). Ἐκ τοῦ πέρω καὶ ἡ πρὸς (πέρος, πέραν), ὅθεν καὶ τὸ πρεῦς (πραῦς), παρ' ᾧ (πρεύω) πρέπω, καὶ πράπω, πρέπον, πρόπος· οὕτω καὶ Пра́вда (ἀλήθεια, δικαιοσύνη, δικαίωμα, κώδηξ πολιτικοῦ δικαιώματος)=(πράπτα) πρεπτὴ, πρεπτὸν, πράπον, τὸ πρέπον = προέχον, εὐθὺ (ὡς καὶ πρῆον, πρᾶϝον = ἐξέχον). πρβλ. καὶ βράβα, βράβη, βράβης, βραβεὺς, (συγγεν. πράπω, πραύω, πρεύω, ὅθεν καὶ πρέσβυς = πρῶτος, προέχων), βραβεύω (βράβω, Пра́ву) Пра́влю (εὐθύνω, διοικῶ.), κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. πρὰν, καὶ πρέπω, καὶ πρέσβυς. βλ. καὶ Пе́рвый, Пря-мый, Проши́въ, καὶ Прѐ, κτλ. [τὸ δὲ λτ. verus (ἀληθὴς) δοκεῖ μοι παρὰ τὸν ὑπαρκτικὸν τῦ sum μέλλοντα ero (= ἔσω, ἔσομαι, σ=ρ, δωρικ.), ϝero, ἐσχηματίσθαι, κατὰ τὸ ἐτεὸς, ἐτὸς, ἐτὺς ἐκ τῦ ἔω=εἰμὶ, ὅθεν καὶ τὸ ἐὸς, ἐῢς (βλ. Ῥείμ.) = ἐὼν, ἓνς, εἲς (ὢν), θηλ· ἔσσα, δωρικ. οὕτω καὶ τὸ Ἰρμ. wahr (ἀληθὴς) ἐκ τῦ war (ἀορίςυ τῦ bin, ἀρχ. bim=ϝειμὶ) οἷον ϝᾶρ, ἀντὶ (ἆς) ἦς, δωρικ· = ἦν. ὡς καὶ τὸ Wesen = ϝεσία, ἐσσία αἰολ. ἡ ὐσία· ἔςι δὲ καὶ ἐκ τῦ ἔσω, ἔσις=ἐσία. ὅθεν ἂν εἴη, καὶ ἐσὸς, ϝεσὸς, ϝerus, ἐσσὸς, ἔσσιος. Ἀλλὰ καὶ τὸ Σλαβ. И́стина = ἐ(σ)τανὴ, ἐτανὴ, ἐτανὸς (=ἐτεὸς,

ἐτὸς), *παρὰ τὸ* Е́сть, *ἀντὶ* Е́стина. *ὡς τὸ τῶν Ἠλείων, ἴττεον* (*ἀντὶ ἔσσιον*) = *ὁσία* (*Ἡσύχ.*), *ἔςι δὲ καὶ τὸ ε* (*ἐν τῷ ἐςὶ*) *κατὰ τὴν ἀρχαίαν προφορὰν* = *ει* = *ι* = и. *Τοῦτο νῦν μοι δοκεῖ πιθανώτερον τὸ ἔτυμον τȣ̃* И́стина, *ὃ παρὰ τὸ* И́стый. *βλ.* И́стый, *καὶ* Е́сть, Ей, Ни́.

Пра́здный, Пра́зденъ [*ἀργὸς* = *κενὸς, ἐπὶ τόπου.* 2, *αργίας καιρὸς, σχολή· ἐπὶ χρόνȣ.* 3, *ἀργὸς, ἀεργός· ἐπὶ ἀνθρώπου· ὡς τὸ λτ.* vacuus, *κενὸς*, vacuo, vacare = *κενὸν εἶναι, καὶ σχολάζειν· καὶ τὸ τοῦ μέσȣ ἑλληνισμοῦ, σχολάζω, καὶ "σχολάζων τόπος* (*Πλȣ́ταρχ.*)· *καὶ τὸ συνήθ. εὔκαιρος καὶ ἄδειος, ὅ, τε κενὸς, καὶ ὁ σχολάζων, ἀργᾶν*]. Пра́здникъ (*ἀργία* = *ἑορτὴ*), *ὡς ἀπὸ θέματος* Празд— = *πραστὸς, ἀντὶ περαςὸς* (*ὡς πρασιὰ* = *περασιά*), *περατὸς, περάσιμος· ἐκ τȣ̃ πέρω, περάω,* Перу̀ (Пра́ю), *περάζω* (*περάσω, ὅθεν καὶ τὰ πράσσω, πρήσσω*), *πράσδω* (Празд-), *κυρίως ὁ περάσιμος καὶ πόρον ἔχων, ὅθεν κενὸς* = *πορώδης* = Поро́жній (*κενὸς*), *κτλ. βλ.* Прѐ, Пре́дъ. [*ἴσως δὲ καὶ τὸ λτ.* (feria) feriæ (*ἀργία, ἑορτὴ*) = *πέρα, πορεία, πέρω, περάω, πειράω,* ferio, *πορέω. καὶ τὸ Σλαβ.* Пи́ръ (*δοχὴ, συμπόσιον*) = feria. Пиру́ю (*εὐωχȣ̃μαι*) = ferior].

Прапраде̑да (*προπροτέττας*) = *πρόπαππος. βλ.* Про̀, *καὶ* Де̑дъ.

*Пра́поръ (*σημαία λεγεῶνος*) *τὸ Βυζαντ. φλάμ-*

μελον, *Σ.* *φλάμπερον* (*μ* = *π*), *φράμπερον* (*φράπερον*· *φ* = *π*, *πράπερον*), *ἐκ τοῦ λτ.* flammulum, flammeum vexillum (*φλογοειδὴς σημαία*), *διὰ τὸ ἐπίμηκες τοῦ σχήματος ἐν εἴδει φλογός.* flamme *τοῦτο καὶ οἱ Γάλλοι καλοῦσι. βλ.* Пла́мя. *Σημείωσ. καὶ ρ* = *λ.*

Прася̀, *βλ.* Порося̀.

Пра́гъ, *βλ.* Поро́гъ.

Пра́хъ, *βλ.* Поро́хъ.

Пра́ща (*σφενδόνη*) *οὐκ, οἶμαι, οἷον φράσκα, φράσκις, ἐκ μεταθ.*=*φράξις*=*Ϝράξις, ὡς ἐκ τοῦ* Пра́ю (*βλ.* Прещу̀, Прягу̀), *ἀλλὰ μᾶλλον συγγεν. φάρω, πάρω* (*σχίζω*), Порю̀. *οὕτως ἐκ τοῦ σφένδω, λτ.* fendo(=findo, fido), funda, *σφενδόνη, Κρτ.* precha, *Κρν.* prezha (Преча), *Πολ.* proca, *Βοεμ.* prak, *καὶ* praskati, prasstiti (*παίειν*) = *φάρκω* (*φράκω*), *φάρξω, φαρκὶς, φάρξις* (*φράξις, φράσκις*, =*σχίσις*). *βλ.* Проща́ю, *καὶ* Бразда̀.

Пра́щуръ (*πρόπαππος*) *πράσγουρ, πράσγυρ, αἰολικ.*=*πρέσβυς* (*β* = *γ*) *πρέσγυς, λτ.* preiscus, priscus. *εὑρίσκεται καὶ σπέργυς, καὶ πέργυς* (*Ἡσύχ.*). *βλ.* Пра́вый, *καὶ* Пе́рвый.

Пра́ю, *ἄχρηστον, ὅθεν* Попира́ю (*πατῶ, ἐπιπατῶ*), *ἡ μετοχὴ* По-пра́въ (*πατήσας*· *ὡς ἐκ τοῦ* Попра́ю). *βλ. τὸ θέμα* Пру̀, Прю̀.

Прѐ, *Ῥωσσ.* Перѐ, *πρὸς, περὶ* (*καὶ*=*ὑπὲρ, ἐν συνθέσ. ὡς τὸ περὶ*) *ἐκ τοῦ πέρος, πέρα, πέραν, λτ.* per, præ, *Γρμ.* ver, *καὶ περρὲ*=

περὶ, *αἰολικ.* *οἷον*, *πεῤῥέχειν* = *περιέχειν* = *ὑπερέχειν*, (*ὡς* *πέῤῥαν* = *πέραν*)· *ὅθεν* *περὲ*, Прѐ, Перѐ. (*τὸ θέμα πέρω*, *περῶ*, Перȣ̀. *βλ.* Пápa, Парю̀, *καὶ* Прѝ).

Прéдъ, *Ῥωσσ.* Перéдъ (*πρὸς*, *πρὸ*) *προτὶ*, = *πρὸς*, *πρὸ*=*πέρος*, *πέρις*, *πέραν*, *πρὴν*, *Γρμ.* firn = fern (=fer, feren), *καὶ* Перéдъ (*ἔνδον*, *πέραν*) *περαίτερος*, -*ραίτερον*, *περαιτέρω*, *καὶ* *πρόσω*, *πόῤῥω*, *ποῤῥωτέρω*, *λτ.* porro, (*καὶ Γρμ.* vor = *πρὸ*, vorn, fur, fort, *κτλ.*). Прéжъ, Прéжде (*πρότερον*) = *πρόσθε*, *καὶ* (*πρῷζον*) *πρώϊζον*, *πρώην*. *βλ.* *τὸ* *συγγενὲς* Прѐ.

Прéзъ, *Σρβ.* Прѣзъ(*παρὰ*)*παρὲξ*. *Κρν.*Брез(*πλὴν*).

Прекíй (*ἐναντίος*). Перéчу (*ἀνθίςαμαι*, *ἐναντιȣ̃μαι*) *πρόκος*, -*κὸς*, *πρόϊκος* (*προῖκος*), *πρὸξ*, *προΐζω*. (*ἐκ* *τῆς* *πρὸς*, *πρὸ*, *πέρω*, Прѐ· *ὡς* *ἐκ* *τῆς* *ἀντὶ*, *ἀντίος*)· „*πρόκος*, *πρόκοος*, *προῖκος*· *καὶ* *βρόκος*, *καὶ* *βροῖκος* = *πονηρὸς* (*Ἡσύχ.*). *βλ.* *Ῥείμ.* *λ.* *πρὸξ*.

Прещу̀ (*ἐπιτιμῶ*, *ἀπειλῶ*. *ἀπαρέμ.* Прещи́ти, *ὡς* *ἐκ* *τȣ̃* Прещу̀) *βρήττω*, -*σσω*, *βράσσω*, *βράζω*, *βράγω*, *βράχω* = *βρέμομαι*, *ἐμβριμάομαι*. *ἢ*, *φράζω*, *φράδω* (*α* = e)· *ὡς* *ἐκ* *τȣ̃* *λέγω*, *λέγχω*, *ἐλέγχω*. [*καὶ* *τὸ* *φράζω* = = *ῥάζω*, *Ϝράζω* (*ὅθεν* *βράζω*), *ῥάγω*, *ῥήσσω*, *Γρμ.* brechen (*βρέγειν*, *ἀντὶ* *φρέγειν*, *φράγειν* =*ῥάγειν*), *ῥηγνύναι*· *καὶ* sprechen (*φράγειν*) *φράζειν*=*ῥάζειν* " *ῥήσσειν*=*φθόγγον*, *φωνὴν*, rumpere vocem]. *βλ.* *καὶ* Рещу̀.

* *

При (*παρὰ*, *πλησίον*, *ἐμπρὸς*) *παραὶ* (*ὡς ἐκ τῦ πάρω* = *πέρω*, *βλ.* Прѐ, *καὶ* Пápa), *συγκοπῇ* (*πραὶ*), *λτ.* præ, *καὶ πέρις*, *πέρι*, *πρὶ*, (*πέριν· ὅθεν πρὶν*, *πρὶ*(*ν*), *λτ.* pris, pri, pridem), *Γλ.* près, auprès, *κτλ. ἐκ τῆς πρὸ*, *πρὸς*, *πρόπυ* (*ὡς περὶ πυ*), *καὶ τὸ λτ.* prope, *ὅθεν καὶ* (propiter) propter. *βλ.* Пре́дъ, Пе́рвый.

При́сный (1, *ἀΐδιος*, *καὶ* При́сно, *ἀεὶ*) *πρύσι*(*ν*)*ος* [*περύσιος. ἐκ τῦ πέρυς*, *πέρος*, *πέρας*, *περῶ* (*βλ.* Прѐ, При, *κτλ.*), *ὅθεν διαπρύσιος* = *διαπερῶν*, *διάτορος*, *διόλου ἰὼν* = *διηνεκής*. *Ἐκ τῦ πέρυς καὶ τὸ πέρυσιν ἐπὶ τῦ παρῳχημένυ ἤδη χρόνυ*, *ὅθεν ἐσχηματίσθη καὶ τὸ περυσινὸς*, *περσυνὸς*, *κατὰ τὸ* При́сный. *ἀλλὰ τῦτο μὲν θεωρεῖ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω ἰῦσαν καὶ πόῤῥω τείνυσαν τῦ χρόνου γραμμὴν*, *ὡς ἀπέραντον· τὸ δὲ πέρυσιν ἐμφαίνει τὸ πρὶν*, *τὸ κατόπιν καὶ ὀπίσω λελειμμένον*, *καὶ πεπερασμένον ἤδη τῦ χρόνυ μόριον. οὕτω καὶ τὸ πρότερον σημαίνει τό*, *τε πρὶν*, *καὶ τὸ προτέρω* = *προσωτέρω· καὶ τὸ πρόσθεν*, *εἰς τὸ πρόσθεν* (*ἔμπροσθεν*) = *πρόσω*, *καὶ οἱ πρόσθεν* (*οἱ πρότεροι*, *οἱ ὄπισθεν*). *πρβλ. λτ.* ante=*ἄντα*, *καὶ* abante, *ὅθεν Γλ.* avant, *καὶ* en avant, *Ἰτ.* avanti, *κτλ.*] 2, *γνήσιος*, *καὶ* При́снѣе, *γνησίως* (*καὶ τῦτο ἐκ τῦ πρύσιος* = *διαρκὴς*, *διαρκὲς δὲ τὸ γνήσιον*).

При́тча (*παραβολὴ*, *παροιμία*). *ἐκ τῦ* При-

шкнў = παρα - δεικνύω, οἷον ἐκ τῦ шкнў = шику, δείκω. [ὁ 'Ησύχ. ἔχει καὶ, τίξον, δεῖξον· ἴσως ἐκ τῦ κατά τινα διάλεκτον τείκω = δείκω, δ = τ, ὡς, πελιτνὸς, πελιδνὸς· οἶτνον, οἶδνον· πίδναμαι, πίτναμαι· πεδνηλισσὸς, πετνηλισσὸς· ἔδνος (ἐδανὸς), ἔτνος, κτλ. βλ· Пáду]. ἄςε Прúшча=παράδειξις, παράδειγμα. βλ. καὶ Ткў.

Прò = πρὸ, καὶ = περὶ, ἐν συνθέσει. 'Εκ τῆς Прò, καὶ τὸ Прà, ἐν συνθέσει· οἷον, Прамáшерь, προμήτωρ. Прáдѣдъ, Прапрадѣда, κτλ. (ὡς ἐκ τῦ πέρος, συγκοπ. πρὸς, πρὸ, λτ. pro· οὕτως ἐκ τῦ πέρα, Прà, καὶ πέραι, λτ. prae, κτλ.). βλ. Прè.

Прóкъ (ὑπόλοιπον. ὅθεν κέρδος). Прóчу (συντηρῶ, διατηρῶ, ἀποτίθημι)=πρόσσος, πρὸξ, πρόσω, πόῤῥω τίθεσθαι = ἀποθησαυρίζειν. βλ. τὸ συγγεν. Прóчїй, Прó.

Прослый, Прóсшъ (ἁπλοῦς, ἀπόνηρος, ἰδιώτης, εὐήθης, ἀκαλλὴς, κοινὸς, ὁ προςυχὼν, συνήθ. πρόςυχος). Просшошà (ἁπλότης). Прóсшо (ἁπλῶς)=πρόσθιος, πρόσθος, πρόσθε(πρόσω= εὐθὲς, ἐπ' εὐθείας· ἀντιδιεςαλμένως πρὸς τὸ ςρεβλὸς, διεςραμμένος. ὡς τὸ ἁπλόη πρὸς τὸ διπλόη). Прóсши = ὀρθοὶ, - θὴ ('Εκκλ.) βλ. Прè, Прò.

Прошúвъ (πρὸς, κατὰ, ἐναντίον, ἀντικρὺ). Прошúвный, Прошúвенъ (ἐναντίος, ἀντίος, ἀντίβιος) προτί. ὅθεν καὶ οἷον, προτίϝιος.

[ἐκ τῆς πρὸ, ὅθεν καὶ πρωΐ, πρώϊος (πρῶτος), πρότερος, προτέρω. οὕτω καὶ ἐκ τῆς πρὸς (πρόσος, πρόσσος), πρὸξ, πρόσω, πρόσοθε, πρόσθε, πρόσθιος, κτλ. Ὡσαύτως ἐσχημάτισαι καὶ τὰ, ἐκ τῆς παρὰ, πάρος, πάροιθε· καὶ ἐκ τῆς περὶ, πέρις, πέριξ (περιξὸς), περισσός· καὶ ἐκ τῆς ὑπὲρ, ὕπερος, λτ. superus, ὑπερῷϊος, ὑπερῷος· ἐκ δὲ τῦ superus τὸ superbus = superϜus, ϜὕπερϜος· ἢ τῦτο=Ϝυβερὸς, ὕβος, ὅθεν (ὕβερις), ὕβρις, κτλ.]. βλ. Прéдкій, Прéдъ.

Прóчій, чая, чее (λοιπὸς, πὴ, πὸν) πρόσος πρόσοθε, πρόσθε, πρόσθιος (ὁ ὄπισθεν=ὑπόλοιπος). ἐκ τῆς πρὸς, πρόσος, τὸ εὔχρηςον ἐπίῤῥημ. πρόσω (καὶ μεταθ. πόρσω, πόῤῥω)= Прóчъ (μακρὰν)=πρὸξ (βλ. Ῥείμ. λ. πρόσω). συγγενὲς Прóкъ, Прò. βλ. καὶ Прйсный. τὸ δὲ λτ. caetera=καὶ ἕτερα, κ' ἕτερα (χ' ἕτερα).

Прошу̀ (δέομαι, αἰτῶ) πρόσσω, πρόζω, πρῴζω = προΐζω (ἐκ τῆς πρὸς, πρὸ, προΐ), προΐσσω, πρόζω, ὅθεν προῒξ, πρὸξ, πρύκος = πτωχὸς, λτ. procus, καὶ proco, -cor, καὶ preco, -cor, (βλ. Ῥείμ. λ. πρὸξ)· Σερβ. Просим, Περσ. porsiden, Σνσκρτ. prashtum.

Прощáю (ἀφίημι, συγχωρῶ. ὅθεν Простѝ, πληθ. Простѝте· καὶ Прощáй, Прощáите, =ἄφες, ἄφετε, συγχώρησον, ἀπόλυσον, -σατε· καὶ ἐπὶ ἀναχωρήσεως = ὑγίαινε, λτ. vale, ὡς, Γλ. adieu, Γρμ. lebe wohl), ὡς ἐκ τῦ Про-

щу̀=λτ. parco (φάρω, πέφαρκα· ὡς καὶ δρέω, δράω, δράκω, δέρκω), φάρκω, πάρκω (μεταθ. πράκω, μέλ. πάρξω, πράξω, πράσκω, Прощу̀, α=ο· ἀπάρμφ. Проститu, στ=σκ, βλ. Остръ),=φάρω, Порю̀, πάρω (=σχίζω, ῥήσσω, κόπτω). τὸ λτ. parco, =φείδομαι, φείδω, καὶ τῦτο=φίδω, φί(ν)δω, λτ. findo, fido (φίζω = φάζω, σφάζω, σπάζω, σπάω, ἐκ τῦ φάω=πάω, ὅθεν καὶ τὰ, πάρω, φάρω. βλ. καὶ Щажду̀). Οἱ ἀπολύοντες φείδονται δι' οἶκτον, καὶ οἷον φείδυσι (ῥήσσυσι) τῶν λυομένων τὺς δεσμούς. [ὅθεν καὶ τὸ φείδεσθαι ἐπὶ φειδωλῶν, οἵ γε κωμῳδῦνται τά τε ἄλλα, καὶ ὡς κυμινοπρίσαι (πρίζυσι καὶ τὸν κύμινον), ἀκριβολογύμενοι περὶ τὰς δαπάνας ἀνελευθέρως]. Πρὸς τὸ πάρω, φάρω ἀνήκει καὶ τὸ Γρμ. sparen.

Пру̀ (λακτίζω, θλίβω, σφίγγω, ἀπρμφ. Прáти ὡς ἐκ τῦ Прáю· καὶ Перу̀, Перéть) πρέω (ὅθεν τὸ λτ. premo· ὡς ἐκ τῦ τρέω, τρέμω, tremo. ἐκ τῦ, πρέω, πράω, καὶ τὰ πράθω, πρήθω, πρέθω, πέρθω). συγγεν. πρίω (Брíю, Брѣю. βλ. παρακατιών), ὀνοματοποιΐα ἤχυ θλιβομένων σωμάτων (βλ. Ῥειμ. λ. πρέω)· ὅθεν По-пру̀, По-пирáю, Попрáть (ἐπιπατῶ, καταπατῶ, πατῶ)· τὸ δὲ Пирáю ὡς ἐκ τῦ Прáю, πράω, πρέω, μεταθ. πέρω, Перу̀, ὅθεν συνεκόπη, ἢ συνῃρέθη τὸ Пру̀ (πρῶ). ὡς δὲ τὸ πρέω (πρίω) συμπίπτει μετὰ τῦ πέρω,

οὕτω καὶ τὸ Прỳ *πρὸς τὸ ἄῤῥητον* Пра́ю, *περάω*, Перỳ (*βλ.* Пра́ждный). Пра́ю *δὲ καὶ τὸ θέμα τȣ̃* Прягỳ, *φράγω* (*φράϝω*, *φράω*), *ὡς καὶ τὸ* Пру́г (Су-пру́гъ) *φαίνεται οἷον ἐκ τȣ̃* (Прỳ) Пру́гу, *ἀντὶ* Прягỳ (*βλ.* Пру́дъ). *ὥςε τὰ* От-о-прỳ, *καὶ* (Пира́ю) От-пира́ю (*ἀνοίγω*), За-пира́ю (*κλείω*) *ἐκ τȣ̃* Прỳ, *συμπίπτουσι καὶ μετὰ τῶν* (*ἐκφράϝω*) *ἐκφράγω*, *ἐκφράσσω*, *δια(ζα)φράσσω*, *κτλ. ἐκ τȣ̃* Пра́ю *φαίη τις καὶ τὸ* Па́ра, *δοκεῖ δὲ μᾶλλον ἐκ τȣ̃* Перỳ (*βλ.* Перу́нъ, Прѐ, Па́ра). *Τοῦ* Пра́ю (Прагỳ = *φράγω*) *παράγωγον δοκεῖ μοι καὶ τὸ* Пра́гъ (*βλ.* Поро́гъ. *πῤβλ. καὶ* Пра́хъ). *Τοῦ δὲ* Прỳ *συγγεν· τὸ* Прю̀, Прю́ся, (*ἐρίζω*, *μάχομαι*), *ἀπαρέμφ.* Прѣ́тися, *ὡς ἐκ τȣ̃* Прѣ́ю, *πρέω* = *πρίω*, *πρίομαι. ὅθεν* Прѝ (*ἔρις*), *οἷον πρία* = *πρίσις*.

Пру́гъ (Пру́ги, Пру́жи, *πληθυντ. καὶ* Пружіе *ἀθροιςικῶς*, *ἀκρὶς*, *ἀκρίδες*) *βρȣ̃χος*, *καὶ βρȣ̃κος* (*βρȣ̃γ-ος*), *καὶ βρόκος* (*Ἡσύχ.*), *βροῦχοι. ἢ συγγ.* Прыга́ю· *ὡς τὸ Γλ.* sauterelle (*ἀκρὶς*) *ἐκ τȣ̃* sauter=salto, salio,=*ϝάλλω*, *ἅλω*, (*ἅλλομαι*) *ἁλτὴρ*, *ἁλτικός*.

Пру́дъ (*σύρτις. 2, λίμνη κατασκευαςὴ*). Пру́дный (*τραχὺς*, *ἐπὶ σύρτεων θαλάσσης*, *ἢ ποταμȣ̃*). Пружỳ (*συνάγω τὸ ὕδωρ διακόπτων τὸν ῥȣ̃ν*) *οἷον*, *φρύζω*, *ϝρύζω*, *ἀντὶ φράζω*, *φράσσω*, *ϝράζω*, *ϝράσσω*, = *ῥάζω*, *ῥάσσω*, *ῥήσσω· ὅθεν ῥάχος*, *ῥῆχος*, *Σ. ῥηχὸς*, *ῥηχὰ* (*νερὰ*),

καὶ Ϝράχος, βράχος, βράγος = σύρτις, ἕλος (Ἡσύχ.). τὸ δὲ Пружу̀ (τὸ ζ = δ, Пруду̀), Пру́д (οἷον βρύδος, -δη), ὡς τὸ φράζω = φράδω, φράδη, κτλ. βλ. καὶ Пря́жу. ἔςι δὲ τοῦ Пру́д ἀρχικώτατον θέμα τὸ Пру̀. ὡς καὶ τὸ Супру́гъ (Пру́г) ἐκ τοῦ αὐτοῦ Пру̀ (Пра́ю), ὅθεν Прягу̀. γ καὶ δ συγγενῆ τοῦ ζ. ἕτερον δὲ τὸ Σλαβ. Бру́дъ (λῦμα) = φορυτός, ἐκ τοῦ Бреду̀, πρήθω (περάθω), περάω, πέρω = φέρω, ὅθεν καὶ φόρω, φορύω, καὶ ἐκ συγκοπῆς φρέω, (οὕτω καὶ Бру́дъ ἀντὶ Беру́дъ, φερυτός. βλ. Бреду̀, Беру̀, Бере́мя).

Пры́гаю (πηδάω, σκιρτῶ ὡς ἐκ τοῦ Пры́гу) βρύγω (βρύκω), βρύττω, Γρμ. springen, Sprung. „ βρυάκτης, σκιρτητής. (ἐκ τοῦ βρύω, βρύκω, βρύττω, β = Ϝ, ῥύω, ῥύγω, ἀντὶ Ϝρήγω, Ϝράγω, ῥάζω, ῥάσσω, ἀῤῥάσσω, βράσσω). συγγεν. Брыка́ю.

Пры́щу, Пры́скаю, (ἀναβρύω, ἐπὶ ὕδατος. 2, ἐνεργητ. φλύζω, βλύζω, πιτύζω, ψεκάζω ὑγρὸν) βρύζω = βλύζω. ἢ πρήζω = πρήσσω, πρήθω (ὡς „ ἀνὰ ςόμα πρῆσσεν αἷμα), Γρμ. sprützen, Ἰτ. spruzzare, sprizzare, κτλ. (ὀνοματοποιΐα)· συγγεν. Бры́зжу.

Пры́щъ (φλυζάκιον, ψυδράκιον, ἐξάνθημα) οἷον πρὺξ, φρὺξ, φλὺξ (λ = ρ. ὡς, βρύω, βλύω· γλώσσαργος, -σσαλγος) = φλύζαξ, ὅθεν φλυζάκιον (ἐκ τοῦ φλύζω = φλυκτὶς = φύσκη, καὶ φύσκα, σκ = στ, λτ. pusta, pustula, φυσκα-

λὶς, συνήθ. φυσκαλίδα)· ἢ μᾶλλον συγγεν. Прыщу. ὡς ἐκ τῦ πρήζω (πρήθω), πρηδὼν, πρῆσμα. βλ. Прѣю.

Прѣ, Прѣдъ ἄλλαι γραφαὶ τῦ Прè, Прéдъ. ὡς καὶ Дрѣво, Дрéво· Цѣпь, Цепь· Чрезъ, Чрѣзъ· Чрѣпъ, Черепъ, κτλ. (ѣ=е ἐν πολλαῖς λέξεσιν· ὅθεν καὶ Врéмя ἐκ τῦ Врѣю, εὑρίσκεται δὲ καὶ Врѣме παρὰ Σέρβοις. βλ. Δοβρόβ. 15.)

Прѣю, (ἱδρόω ἐν λυτρῷ. 2, παφλάζω. 3, ςάζω, ἐπὶ ςέγης διαῤῥεύσης) βρέω, ἀντὶ βρύω (=Ϝρέω, Ϝρύω). ἐκ τῦ ἀρχαίυ βρέω=βρύω (=Ϝρέω) φαίνεται καὶ τὸ φρέαρ=Ϝρέαρ (ἀντὶ ῥέος), ὡς ἐκ τῦ βρύω, βρύσις. εἰμή γε τὸ Прѣю =πρέω (πρωτότυπον τῦ πρέθω, πρήθω, πρῆμι, πίμπρημι. βλ. Прỳ)· οὐμὴν=Врѣю (φρέω φέρω = θέρω). βλ. καὶ Прỳ.

Прю̀, βλ. Прỳ.

Прягỳ (συνδέω, ζευγνύω, συναρμόζω) φράγω=φράσσω· ὅθεν Запрягáю (ὑποζεύγνυμι τοὺς ἵππυς). Сопрягáю (συζεύγνυμι), καὶ Супрýгъ, ὁ, Супрýга, ἡ (σύζυγος, σύνευνος. οἷον σύμφραγος, σύμφρακτος), ὡς λτ. conjunx. κτλ. τὸ θέμα Прáю (βλ. Прỳ), φράω, φράϜω, φράγω (ῥάω, ῥάγω). ὅθεν καὶ τὸ Прáгъ, (φράγ-ος, φραγὴ, -γμὸς). βλ. καὶ Брéгъ, Бéрегъ. (φρέγω=φράγω. ὡς θέρω, θάρω, αἰολ. βλ. Прýдъ).

Прядаю (πηδῶ, ὡς ἐκ τῦ Пряду, σ-πράδω)

σπάρδω (σπ = σκ) = σκάρδω, σκάρθω, σκιρτῶ (ὡς καὶ σκάρω, σκαίρω = σπαίρω, σπάρω, σπάρ(δ)ω, ἀποβολῇ τȣ̃ σ, καὶ μεταθ. πράδω) Пря́ду. οὕτω παρενθέσει τȣ̃ δ, καὶ μεταθέσει ἅμα, πέπλασαι καὶ τὸ βραδὺς ἐκ τȣ̃ βαρὺς = βαρδὺς, λτ. bardus = tardus, βραδύς. ἐκ δὲ τȣ̃ βαρδὺς τὸ Σ. φαρδὺς = πλατὺς, ὡς λαγγὸς = longus. βλ. Лу́гъ). Воспря́даю (σπέρχομαι, σπεύδω)· καὶ Воспряну̀ ὡς ἐκ τȣ̃ Пряну̀ (παρενθέσ. н ἀντὶ д, πράνω), σπάρνω, ὅθεν συνήθ. σπαρνῶ = σπάρω, σπαίρω.

Пряду̀ (νήθω), ἀπρμφ. Пря́сти· Γοτθ. pradan = πράττω (ἐνεργῶ, ἐργάζομαι· ὡς, ἔργω, ἔρδω, Ϝέρδω, γέρδω, ἐξαιρέτως = ὑφαίνω. βλ. Бе́рдо). ἐκ τȣ̃ πράττω, πράξω, καὶ τὸ πράσκω (πιπράσκω). τὸ θέμα, πέρω, περάθω, κτλ. τὸ Βομ. pracugi = πράσσω (ἐργάζομαι). βλ. καὶ Пря́жа.

Пря́жу (τηγανίζω) συγγ. φρύσσω (φρύζω), φρύγω (υ = α = я· ὡς, αἰολ. βυθὸς = βάθος· σύρξ, σάρξ· καὶ τὸ συνήθ. ταβὺλιον, ταβέλια, ἐκ τȣ̃ ταβάλα, ταβῆλα, τὰ (Ἡσύχ. λέξις περσική· ὅθεν καὶ τὸ Ἰσπαν, atabal, Γαλ. atabale, -les, κτλ.). ὥςε φρύγω (φρύζω) = Пря́жу (φράζω). καὶ ἄλλως δὲ φράζω, φράσσω, φρύσσω, φρύγω, φρίσσω, φρίγω, τύποι συγγενεῖς· ὅθεν τὸ λτ. frigo (φρίγω), Γλ. frire = φρύγω. (ἐκ τȣ̃ ῥάγω, ῥάσσω, βράσσω, βράζω, ῥίγω, ῥύγω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. φρίσσω, καὶ φρύγω). Пря́жмо, (κολλυρὶς, λάγανον,

Σ. λαλαγγίτα, τηγανίτα)=φρύγμα (φρύσμα), ὡς Σ. φρυγανία (ἄρτος φρυκτός).

Пря́жа, *καὶ* Пря́дь (*νῆμα*), *ἐκ τȣ̃* Прядỳ, *τȣ̃το δ᾽ ἴσως μᾶλλον=βράδω=Ϝράδω=κράδω=ῥάδω (ῥάζω), Ϝράδος (κράδος), ῥαδανὸς, ῥοδανὸς. Σ. ῥοδάνη, τὸ παρ᾽ ἄλλοις τζικρίκι (κρίκος), ὄργανον ᾧ νήθȣσι. βλ.* ʻ*Ρείμ. λ. ῥάδιξ, ῥαδινός.*

Прямы́й, Пря́мъ (*εὐθὺς*). Пря́мо (*ἐπ᾽ εὐθείας, εὐθὺ*)· Пря́мный (*ὁ ἀπέναντι ἐπ᾽ εὐθείας κείμενος*) *πράμος=πρόμος. (ἐκ τῆς πρὸ, πρὰν, ὅθεν καὶ πραμνὸς ἐκ τȣ̃ ἀχρήςȣ πράμος, ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ πρόμος, προμνὸς, πρυμνός· καὶ ἐκ τῆς (πέρι) πρὶ, τὸ λτ.* pri, primus (*κυρίως ὁ προέχων, ὅθεν πρῶτος*). *βλ.* Пра́вый.

Пря́чу (*κρύπτω, ἀσφαλίζω· οἷον ἐκ τȣ̃* Пря́ту) *φράττω, φράσσω=φράγω· καὶ* Пря́сло, *φράξις, φραγμȣ̃ μέρος. [ἐκ τȣ̃ φράγω, μεταθ. φάργω, φάργνυμι, τὸ φαρκτὸς, ὅθεν καὶ τὸ λτ.* (farco) farcio, farctus]. *συγγεν.* Прягỳ.

Пти́ца (Птиц—, *πτήξ, πτάω. ὡς ἐκ τȣ̃ πτώω, πτώξ), πτητὸν, πτηνὸν, πτηνὸς* = Птене́цъ, *καὶ ὑποκορ.* Пте́нчикъ, Пти́чищъ, *πτηνάριον, πτηνίδιον. Καρν.* тица, *ἀποβολ. τȣ̃ π· ὡς, πτίλλω, τίλλω· πτισάνη,* ptisane, ***Γλ.*** tisane, *κτλ.*

Пу́га (*τὸ κάτω πλατὺ τοῦ ὠοῦ*) *πύγα, πυγή? (καθὰ καὶ Σ. τȣ̃το τὸ μέρος τȣ̃ ὠȣ̃ λέγεται κῶλος, μεταφορικῶς, ὡς τὸ ἕδρα). ἴσως*

συγγεν. Пу́къ· ὡς καὶ τὸ πυγὴ συγγεν. πύκα, πυκνὸς, λακων. πυκός.

Пуга́ю, Пужа́ю (φοβίζω) φυγάω (φουζάω) = φύγω, λτ. fugo, fugio, (ὡς ἐκ τῦ Пугу̀), = φέγω = φέβω, φοβέω. ἐκ τῦ φέω, φέϜω· Ϝ=γ, καὶ β. βλ. Бѣгу̀. [ἔςι δ', οἶμαι, καὶ αὐτὸ τὸ ἄῤῥητον φέω αἰολικὸν, = θέω = δέω, δείω, δείδω, δεδίσσω, (καθὰ καὶ ἐκ τῦ τρέω, τὰ, τρέχω, τρέμω· καὶ δρέω, δρέμω, δράμω, δράω, δράσκω, διδράσκω· καὶ θρέω, κτλ). τὸ δὲ θέω καὶ = σέω, σύω, θύω, σεύω, σέβω = θεύω, φεύω, φέβω, φεύγω, φύγω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. σύω]. Пу́гало (φόβητρον) οἷον φύγαλον, φυγαλέον· ὡς καὶ φυγαλέος, φυζαλέος, φυζηλὸς = Пу́ганый, Пу́жаный, (δειλὸς), καὶ φυζακινός. Εἰ δὲ βύλει, παράβαλε τὸ θέμα πάω (ὅθεν καὶ παύω, φάβω, paveo), πέω, πύω· ὡς ἐκ τῶν ἤχων πα, πε, πυ. βλ. 'Ρείμ. λ. πάω).

Пузы́рь (κύςις ἡ ὑροδόχος. 2, ὕδατος πομφόλυξ. 3, φλάσκων) φοῦσιρ (ποῦσιρ), φύσιρ, 'δωρικ. = (φύσις) φύσιξ, φύσιγξ (φυσάω) = φύσκη, λτ. vesica, συνήθ. φοῦσκα (ἡ κύςις, καὶ ἡ πομφόλυξ. μεταφορικῶς δὲ καὶ ὁ φλάσκων, ὡς τὸ (πομφόλυξ), βομβόλυξ, βομβυλιὸς, βομβυλὶς, βομβύλη, κτλ. Καὶ τὸ φλάσκων δὲ ἐκ τῦ φλάζω, φλάω (λ. flo, flare, φυσῶ), φλασκίον, Γρμ. Flasche, κτλ. ὡς καὶ τὸ βομβύλη ἐκ τῦ βύω (βυβύω, βοβύω,

βομβύω, βόμβος, βομβέω), ὅθεν καὶ βύζω, βυλλὸς, βυλλάω, λτ. bullio (ὀνοματοπ. ἐκ τῶν ἤχων βυ, βου, πυ, κτλ.). βλ. Пу́чу, Пупы́рь.

Пу́зо (κοιλία. 'Ρωσσ. κοινὸν) βύζα (βύζος), ὅθεν Σ. βϐζὸ (μπϐζὸ) = κόλπος (βαρβαρικώτερ. τζέπη). ἢ συγγ. Пу́чу.

Пу́каю (ῥήγνυμαι μετὰ κρότϐ, λακέω) ὀνοματοποιΐα ἐκ τϐ̃ Пук = πυκ, βυκ, βουκ, βουκῶς, βυκάω, βύκω (βύω).

Пу́къ (δέμα, φάκελλος), Γρμ. Packe, 'Ιτ. paquetto, Γαλ. paquet = φακὸς, φαικὸς (ὅθεν φάκελλος, φαίκελος), λτ. fax, fascis, fasciculus. ἢ λτ. pagus = παγὸς, παγὸν, πακτὸν (ἐκ τϐ̃ πάγω, καὶ πύγω, πὺξ, πυκὸς, πυκνὸς, πϐκὸς, Пу́къ).

Пу́ло (ἀρχαῖον νόμισμα = λεπτὸν) συνήθ. φόλλα, φολλίον (φϐλλα, φϐλλίον, ὅθεν καὶ τὸ Τϐρκ. pul)· ἐκ τϐ̃ φολὶς = λεπὶς (ὡς τὸ λεπτόν). τὸ δὲ λτ. follis, = δωρικ. φόλλις, φόλλιξ = θόλλιξ, ο = υ, = θύλλιξ, θύλαξ, θύλακος (ὡς καὶ συνήθ. φύλακας, καὶ χαρτοφύλακας, τὸ χαρτοφόρον θυλάκιον). τὸ δὴ φόλλις, follis = βαλάντιον, σακκύλλιον (ὡς καὶ θυλὴ = πήρα. „ πτωχῶν θυλαὶ ἀεὶ κεναί. παροιμ. = πτωχϐ̃ πήρα ϐ πίμπλαται. Καλλίμαχ.)· ὅθεν τὸ follis, καὶ ἐπὶ διωρισμένης χρημάτων ποσότητος· οἷον, decem folles (τϐτές. pecuniæ) = δέκα σακκϐλια, καὶ σακκϐλαι (καὶ πϐγγία), ὡς λέγομεν συνήθως, ἐπὶ

διωρισμένης ποσότητος (πεντακοσίων γροσίων), ,, *δέκα σακκέλας γρόσια.* *οὕτω καὶ τὸ τȣρκικὸν* kissè. *Τὴν δὲ φόλλαν, πρῶτον, φασὶν, ἐπὶ τȣ̃ μεγάλȣ Κωνςαντίνȣ εἰσαχθῆναι ὡς νόμισμα ἰσοδύναμον πρὸς τὸ Ῥωμαϊκὸν* sertorium (Gronov. de pecun. veter.). *βλ. καὶ Ῥείμ. λ. φολλὶς.*

Пу́ля, *πάλλα, λτ.* balla, *Γλ.* balle, *κτλ. υ=α. βλ.* Пря́жу, *καὶ* Пу́ть.

Пуля́рка, *βλ.* Поля́рка.

Пу́пъ (*ὀμφαλὸς*) *πρωτότυπον* (*οἶμαι*) *τȣ̃* Пупы́рь, *οἷον* (*πουφ-ὸς, ποφὸς*) = *πομφὸς, πομφόλυξ·* ,, *πομφόλυξ=ὀμφαλὸς, ὡς ὁ τῆς ἀσπίδος, ὄγκος* (*Ἡσύχ.*). *ἐκ τȣ̃ πομφὸς, βομβὸς καὶ ὁ βομβὼν καὶ βουβὼν, διὰ τὸν ὄγκον. ὅθεν καὶ* (*βȣβωνιάω, βομβωνιάω*), *συνήθ. ἐν Θεσσαλίᾳ, βομβωνιάζω = οἰδαίνω· πρήζομαι, οὐ μόνον τȣ̀ς βουβῶνας, ἀλλὰ καὶ καθολικώτ. οἷον, ἐβομβώνιασε, καὶ βομβωνιασμένον πρόσωπον.* (*βλ. καὶ* Пузы́рь, *καὶ* Пчела̀). *ἢ ἐκ τȣ̃, ὀμφὸς ὅθεν ὀμφαλὸς* (*μεταθ. μοφὸς, μ=π, ποφός*). [*ἐκ τῆς ἀμπὶ, ἀμφὶ* (*=περὶ, τὸ πέριξ*), *ἀμβὶ* (*λτ.* amb—*ἐν συνθέσει, Γρμ.* umb), *ἀμφὶς, ἄμβις, ὅθεν καὶ ἄμβυξ, ἄμπυξ, ἄμβη, ἄμβων* (*ἄμβος, ὄμβος, ὀμφὸς*), *τὸ λτ.* umbo, umbilicus. *Ῥείμερ. βλ. καὶ* Adelung. *λ.* Nabel]. *βλ.* Пупы́рь.

Пупы́рь(*φλυκτὶς, πομφόλυξ*)*πέμφις*(*πέμφιξ,-γξ*), *πέμφιρ,* (*πέφιρ, πόφιρ*)=*πομφὸς*(*ποφὸς,-φὸρ*),

πομφόλυξ [=βομβὸς, βομβόλυξ, βομβυλὶς· ἐκ τῦ βομβύω, βομβέω, βόμβος, αἰολικ. βόμβυς, λακωνικ. βόμβυρ. καὶ τῦτο παρὰ τὸ βόω, βύω, (ὅθεν βυλλὸς, ἀφ' ῦ τὸ λτ. bulla, βυλλάω, bullio), πεποιημένον ἐκ τῦ ἤχου βου, βὲβ (πὲπ, Пу́п), βο, βυ (ὅθεν καὶ βύζω· βλ. Пу́каю, κτλ.), βύβος, ἐξ' ῦ βουβὼν (βομβὼν), αἰολ. βύβυς (καὶ ὡς ἂν εἴποις, βυβὺρ, Пупы́рь)=βόβος, ὅθεν βόμβος, κατὰ παρένθεσιν τῦ μ, διὰ τὸν ἀρχαῖον ὄγκον καὶ ςομφασμὸν (ὡς, ὄπη, ὄμπὴ, ὄμπνη, κτλ.), καὶ (β=π, καὶ φ) πόμβος, πομφὸς, ἡ ἐκ τῦ ἠχοῦντος ὑγροῦ ἀναδιδομένη φυσαλὶς· ὡς δ' ἐκ τοῦ ὄγκου τῦ πομφῦ μετηνέχθη ἡ λέξις καὶ εἰς ἄλλα σώματα παραπλήσια τῇ πομφόλυγι (βλ. Пу́пъ), ὡς καὶ τὸ λτ. bulla· καὶ ἡ τῆς συνηθ. βαμβὲλα (τὸ τῦ βάμβακος καλύκιον)= βομβυλὶς, βομβόλυξ=πομφόλυξ· καὶ (βόμβυξ, βομβύκιον), βομβὲκιον συνήθ. ὁ κάλυξ καθόλου, τὸ καὶ, παρ' ἄλλοις, βαβέλιον (βομβύλιον).

Пуска́ю, Пуща́ю, Σλβ. Пущу̀, Пусти́ти (ἀφίημι, ἀπολύω. οἷον ἐκ τῦ Пусту̀) τὸ προςακτ. Пустѝ, 'Ρωσσ. Пу́сть = ἄφες (βοηθητικὸν μετὰ τῶν προςακτικῶν, ὡς τὸ τῆς συνηθ. ἂς = ἄφς = ἄφες. βλ. Μέρ. Α.) φαίνεται = φύσκω, φύξω, φύζω, φυζάω, φυσδάω (φυξάω, φυσκάω) = φύγω (ἐνεργητ. ὡς τὸ λτ. fugo, fugare = φυγαδεύω. ἐκ τῦ ἐνεργητ. φυ-

ζάω τὸ παθητικὸν φυζηθέντες). ἔςι γέμην (ἤ μοι δοκεῖ) φύσδω, φύζω, φύξω, φύσκω =χύσδω, χύσκω =χύζω (ὅθεν χυςὸς =χυτὸς), χύδω, χύω [ὡς τὸ συνήθ. χυμάω, χυμῶ, χυμίζω, =ἀφίημι θέειν, ὁρμᾶν, ἐκχεῖσθαι δίκην ῥοῦ, καθὰ καὶ τὸ χέομαι (συνήθ. χύνομαι) = δίδομαι μετὰ προθυμίας καὶ ὁρμῆς, ὡς τὸ „ κεχυμένος εἰς τ' ἀφροδίσια, λτ. effusus, κτλ.]. Τὸ γοῦν φύζω, φύξω (φύξω, ξ = κσ = σκ, φύσκω, Пущу̀ καὶ φύζω, φύσδω, Пусту̀)=χύζω. [ὡς, ἐφύρη=ἐχυρὰ, ὄφις=ἔχις (ὄχις), καὶ λτ. fatisco =χατίσκω, χατίζω· fovea ἐκ τῦ φώϜω, φάω =χώω, χάω=φάω, φάϜω, favus=σχαδών· fundo, fudo=χύδω (χύω), καὶ ἄλλα ἐν οἷς φ=χ, ὡς π=κ]. αὐτὸ δὲ τὸ χύζω, χύω=χέω =χάω, χάζω=χωρεῖν, ἀναχωρεῖν, χάζεσθαι ποιῶ. βλ. Пу́стъ.

Пу́стъ, Пусты́й (ἔρημος, κενὸς). Пусты́ня (ἔρημος, ἡ). Пустошу̀ (ἐρημόω, πορθῶ), Γρμ. wüsten, wüste, Ἰτ. guastare, Γαλλ. gaster, ὅθεν gâter, λτ. vastare (de-vastare), vastus = χαςὸς, χ = φ = v, vasto (χάςω) = χάσδω, χάζω, χάω, χάος (=κενὸν), κτλ. (ἢ βαςὸς, βαςάω, βαςῶ = fero, auffero), ἀλλὰ τὸ πρῶτον πιθανώτερον. μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ Пусти́ти, Пустѝ (βλ. Пуска́ю), συγγενὲς ὂν τῷ Пу́стъ. ὥςε καὶ τῦτο=φυςὸς (χυςός). βλ. καὶ Ῥείμ. λ. χαςὸς, καὶ βαςάζω.

Пýты (*ἁλύσεις, δεσμά· ὡς ἐκ τȣ̃ ἑνικοῦ* Пýтъ)· Пýтаю (*δεσμεύω, ἐμπλέκω*) *πεδάω, πέδη, πέδαι* (*οἷον ποδάω, πόδαι, ποῦς, ποδὸς, καὶ πυδὸς, ὅθεν πυδαρίζω· παρὰ τὸ πόω=πάω, βάω, βάδω. βλ.* Пýть, Пѣшій), *λτ.* pedio (impedio), pedica.

Пýть (*ὁδὸς, τρίβος*) *πάτος* (*α = υ, ὡς σάρξ, σύρξ· βύπτω, βάπτω· βύκχις, βακχὶς· πάλλα,* Пýля. *βλ. καὶ* Пряжу). *οἷον, πύτος* (*ὡς τὸ αἰολ. βύθος, βυθὸς, βυσσὸς* [*βλ.* Пучина]=*βάθος, βάδω, βατῶ=πατῶ, πάτος, πάτω,* Падý), *Βομ.* paut. *πρβλ. Σκρ.* pâdu, *καὶ ἀρχ. Γρμ.* padde, pedde, Pfad, *πάτος, πέδον, βάδος,* Boden, *κτλ.*

Пýхну (*οἰδαίνω, πρήζομαι. οἷον βύκνω*)=*βύκω· ,, βεβυκῶσθαι, πεπρῆσθαι* (*Ἡσύχ.*), *βλ. τὸ συγγεν.* Бýхну.

Пýхъ (*χνοῦς, πτίλον*) *φȣ̃κος* (*ποῦχος, κ=χ. π=φ*) *συμφωνεῖ πρὸς τὸ φῦκος* (fucus, *τὸ βρύον, διὰ τὴν ὁμοιότητα πρὸς τὸ πτίλον. τὸ δὲ φῦκος ἐκ τȣ̃ φύω. οὕτω καὶ* Мохнà, *τὰ ἐπὶ τῶν ποδῶν τῶν ὀρνίθων πτίλα, ἐκ τȣ̃* Мóхъ= *μȣ̃σχος, τὸ φῦκος. βλ.* Мóхъ). *εἴη δ' ἂν μᾶλλον τὸ* Пýхъ *ἐκ τȣ̃* Пýхну (Пýху, *βύκω, οἷον βύκος, βύχος, διὰ τὸ οἴδημα τῶν πτερῶν*).

Пучи́на (*δίνη, βυθὸς, πόντος, πέλαγος, ὡς ἐκ τȣ̃* Пучи́нъ=Пути́нъ) (*βυσσὴν*) *βυσσὸς* [= *βυθὸς, βυθμὴν, πυθμὴν, αἰολικ. υ=α. ἐκ τοῦ βάθος, βένθος· ὡς καὶ πόντος* = (*πίν-*

δος) λτ. fundus, funda, πύνδαξ. καὶ πυτίνη, Βμ. putna=βωτίνη, βύτις, βῦτις, Γρ. Butte, κτλ.]. βλ. Пу́ть καὶ Пу́чу.

Пу́чу (ἐξοιδαίνω) φύσσω, (φύζω), φύσω=φυσάω, συγγεν. Пыщу̀, ы=υ, καὶ υ=ου. τὸ δὲ Пучи́на ἐκ, οἶμαι, παρὰ τὸ Пу́чу (οἰδαίνω) ὡς, οἶδμα λίμνης, πόντυ, κτλ.]

Пу́шка (πυροβόλον, τὸ συνήθ. κανόνιον, Γλ. canon) συγγεν. φάζω, φαύζω, φώσκω (φώσκη). ἢ πιθανώτερ. ὡς ἐκ τῦ Пу́ша=φύσσα, (φύσκα) παρὰ τὸ φυσάω. ὡς „ φλὸξ ἰεῖσα φύσαν πυρός (Ὁμήρ. ὕμν. β, 114), παρὰ τὸ Пушу̀, ἀντὶ Пышу̀ (φυσσῶ, φυσσῶ, φυσῶ, φύω, πύω, ὅθεν καὶ τὸ πῦρ.).

Пха́ю, Ῥωσσ. Пиха́ю (τρίβω, ὠθῶ) πσάω, ψάω (χ = ш = σ) = ψέω, ψίω, ψώω, ψώχω, ψάχω, κτλ. ὅθεν, Пшено̀, καὶ Пшени́ца. (τὸ Ῥωσσ. Пиха́ю, κατὰ παρένθεσιν τῦ и ὡς τὸ е ἐν τῷ Песо́къ).

Пчела̀ (μέλισσα· ψελὰ) = ψιλὰ = ψιλὸς (ὡς ψύλλα = ψύλλος). „ ψιλὸς, πτηνόν· ψίλον, πτερόν. Δωρικῶς (Πανσαν. καὶ Ἡσύχ. βλ. καὶ Ῥεὶμ. λ. ψίλαξ, καὶ ψάω· τὰ δὲ ψέλλω, ψίλλω, ψύλλω, συγγενῆ· καὶ τὸ ψίλλω = πτίλλω = τίλλω· καὶ ψίλον=πτίλον· ψ=πτ). Ἐν ἀρχαίοις κώδηξι, καὶ Бчла̀ (б=п)· κατὰ δὲ Δοβρόβισκ. ὀνοματοποιΐα ὡς ἐκ τῦ βόμβου бъч,=βύζ. [κατὰ τὸ, βύζα, καὶ βύας, ὁ βῦφος (βῦβος, βύβος, βύϜας) καὶ ὁ (ἐκ

* *

τῦ βύω, βομβύω,-βύλω) βόμβυλος, ἡ βομβυλιὸς, συνήθ. βῦμβυλας, βῦμβυνας· καὶ βυβῦλας, βαβῦλας· τὸ δὲ βομβύω, καὶ βομβάω, -βαίνω (ὅθεν Σ. ἐν Θετταλ. βομβονίζει =βροντᾷ), καὶ βομβάλω=βομβέω]· βομβεῖ δὲ δήπου „χ' ἁ βομβεῦσα μέλισσα (Θεόκρ.).

Пшени́ца (σῖτος· ὡς ἐκ τοῦ Пшенà) ψαίνα, ψαινὶς, ψάνη (ὅθεν καὶ ψάμμος)=ψάμμη, ψωμός. [ψάω, ψώω, ψαίω, ψαίνω, ψαίνημι, ψαινύσσω = ψωμίζω (κυρίως = ψώχω, τρίβω. βλ. Пхáю). οὕτω καὶ τὸ λτ. triticum, ὁ σῖτος, ἐκ τῦ tero (τέρω = τρίω, τρίβω, ὅθεν παρακ.) trivi, tritum = (τριτὸν) τριπτὸν, τετριμμένον, ἠλοημένον, trituratum]. τὸ δὲ ψάνη τῆς συνηθ. παρὰ Πελοποννησίοις (ἡ εὔςρα, ςάχεις φρυκτοὶ) = ἑψάνη, ἑψανὸς, νὴ, νὸν. βλ. Лапшà). Пшено̀ Сарачи́нское, ψαινὸν (σῖτος) Σαρακηνικὸν = ὄρυζα. ἐκ τῦ triticum Saracenicum (εἶδος σιτηρῦ). βλ. Пхáю.

Пылáю (ἀνάπτω, ἀναφλέγομαι· ὡς ἐκ τῦ Пылу̀, συγγ. Палю̀, οἷον φύλω, φυλάω)=φλύω, φλυάω, τὸ δὲ φλύω = φλέω, φλέγω· „ζῶντας περιφλύει=φλέγει (Ἀριςφν). Пы́лъ (φύλ-, φλύ-ος) = φλόξ. ὅθεν καὶ Пы́ль (κόνις, ὡς φλεκτή· καθὰ καὶ ἐκ τῦ κάω, καίω, κέω, κένω, κόνις) οἷον πήλη = πάλη, πρωτότυπ. τῦ παιπάλη ἐκ τῦ πάλω. (βλ. Пéпелъ). πρβλ. καὶ τὸ λτ. pulvis. [πάλλω, ἤτοι πάλω=πλάω,

βλάω, φλάω, φλέω, φλέγω, πλέω, κτλ. συγγενῆ· ἐν πᾶσι γὰρ τέτοις ἐπικρατεῖ κινήσεως ἰδέα συνημμένης μετά ποιϐ τινος τόνϐ, ὡς φύσης πυρὸς (,, *τὸ δὲ πῦρ οἷον πνεύματός τις φύσις. Ἀριςοτ.*), *πατάγϐ πνευμάτων, ῥοίζϐ ῥοῆς, βολῆς, κτλ. βλ. τὸν σοφὸν Ῥείμερ. λ. πλάω, φλέω, κτλ.*].

Пы́ль, *βλ.* Пыла́ю.

Пыре́й (*πολύγωνον*, triticum repens) *πυρός*.

Пы́ро (*ὄλυρα. Ἰζεκ. β, 9. ἢ ἄρακος*, горохъ). *πυρός·* (*οὐκ = σπεῖρον, Σ. σπειρίον*). *ἢ φάρ, φαρὸς, λτ.* far, *ὅθεν* farina.

Пыря́ю (*κερατίζω, λακτίζω, βάλλω, ῥίπτω.*) *περάω = πείρω* (*πέρω*). *παρὰ τὸ* Прў, Пра́ю, Пира́ю, *καὶ* Пыря́ю· ы = и. *βλ.* Прў.

Пыта́ю (*πειρῶμαι, δοκιμάζω, βασανίζω, ὡς ἐκ τϐ* Пы́тy) *πύθω, μαι, Σλοβ.* pjtamse. [*πύνθω, πυνθάνω,-νομαι. ἐκ δὲ τοῦ πύθω, τὸ πεύθω,-θομαι, ὡς, φύγω, φεύγω· ἐλύθω, ἐλεύθω. αὐτὸ δὲ τὸ πύθω ἐκ τϐ πύω, πάω, πάhω* (subolet mihi) = Пахнў, Па́шу. *ὡς καὶ τὸ αἴσθω, αἴσθο- ἐκ τϐ ἀΐω, αἴω· ὥςε καὶ τὸ* Пы́тy *συγγεν.* Пышў, *φυσσῶ, φύω, πύω*]. *ἢ πήθω, πάθω,* (*ἐκ τοῦ πάω, πάτω,* Падў = *πλήσσω· ὅθεν καὶ πέθω, πείθω, βλ. Ῥείμερ. λ. πάσχω.*)

Пышў (*ἐπὶ φλογὸς ἐκτεινομένης καὶ πυρώσεως σφοδρᾶς*) *φύσσω, φυσῶ* (*βλ.* Пу́шка, *καὶ* Пыщў).

Пыхчў (*πνέω σφοδρῶς, φυσῶ, μύζω δι' ὀργὴν*) *φυσσῶ* (*οἷον φυξῶ, φυκσῶ· ὡς ἐκ*

τε̃ φύζω), φυσω̃, φυσιω̃. Пы́ха, *φύσσα (φυσίωσις), χ* = ш. *βλ. τὸ συγγενὲς* Пыщу̀.

Пыщу̀, *φυσω̃, φυσσω̃. [πύω, φύω, τόνοι πνοη̃ς. ἐκ τε̃ πύω, πύνω, μεταθ. πνύω, τὸ πνεύω, πνέω· ἐκ δὲ τε̃ φύω (πύω, πυ̃ρ) φύσω, τὸ φυσάω, φυσω̃. (καὶ κατὰ πύκνωσιν τε̃ συριςικου̃ σ, οἷον φύσσω, φύζω, φύσδω,* Пыщу̀, *Γρμ.* pusten (blasen) *κτλ.*]. Пы́шный (*ὡς ἐκ τε̃* Пы́шенъ) *φυσω̃ν, φυσιω̃ν (πεφυσιωμένος, ὑπερήφανος, ὀγκώδης, πολυδάπανος, κτλ.). βλ.* Па́хну, Пашу̀.

Пыю̀, = Пію̀, *βλ.* Пою̀.

Пѣгі́й (*ποικίλος, ἐπὶ ἵππου μελαίνας, η̃ καὶ ἄλλε χρώματος κηλι̃δας ςρογγύλας ἔχοντος εἰς δέρμα λευκὸν) πηγὸς, Γαλ.* pie. [*Τὸ „κυ̃μα, πηγὸν, (Ὀδ. Ε.* 238)=*κυ̃μα τρόφι, καὶ τροφόεν (Ἰλ. Λ,* 307)=*εὔτραφὲς, μέγα· ὅθεν καὶ τὸ, ἵππους πηγοὺς (Ἰλ.* I, 126) *ἡρμήνευσαν εὐτραφει̃ς, εὐπαγει̃ς, μεγάλους, ἐκ τε̃ πήγω, πάγω, παγὸς, ὅθεν καὶ τὸ παχὺς* = *παχὸς), καθὰ καὶ τὸ „ἀρνειω̃ πηγεσιμάλλῳ (Ἰλ. Γ)* = *δασυμάλλῳ, πηκτοὺς καὶ εὐτραφει̃ς μαλλὲς ἔχοντι. Ἀλλά τινες τω̃ν σχολιαςω̃ν ἐξέλαβον τὸ πηγὸς καὶ ἐπὶ χρώματος* = *μέλας, οἱ δὲ τἔμπαλιν,* = *λευκὸς, ὅθεν καὶ πηγὸς* = *πεπηγμένον ἅλας (τὸ καὶ πάγος) ὡς λευκὸν καὶ πάγου ὅμοιον (Στράτων παρ᾽ Ἀθην. Θ, σελ.* 383. *πρὸς δ᾽ παραβάλλουσι τὸ Γρμ.* Pökel, *ἀρχαιότ.* piechel; *Ἀγγλ.*

pikle=ἅλας, ἅλμη. βλ. Adelung). καὶ „πλόκαμος πηγὸς = λευκὸς (Λυκόφρ.). ὁ δ' αὖ Καλλίμαχος εἶπε „κύνας ἥμισυ πηγὰς" ὅπερ οἱ μὲν τῶν ἑλληνιςῶν semialbos (ἡμιλεύκους), οἱ δὲ, semenigros (ἡμιμέλανας) μετέφρασαν. Ἀλλὰ τὸ Пѣгій (Пѣг) ἀποδείκνυσι τὸ πηγὸς (ἐπὶ χρώματος) = ποικίλος, ψαρὸς, ἢ λευκομέλας· ὅθεν ἐξελήφθη ἡ λέξις εἰς δύω παντάπασιν ἐναντίας σημασίας, τῦ τε λευκοῦ, καὶ τῦ μέλανος· ὡς καὶ τὸ πέλλος, ἢ πελλὸς=πολιὸς (λευκὸς), καὶ=πέλιος, πελιδνὸς, pullus, fuscus, lividus. Γερμ. schwärzlich· ἐκ τῦ πέλος, πελὸς, συγγενὲς (κέλος, κέλας) κελαινὸς, μέλας, παρὰ τὸ ἐλὸς, ὀλὸς (θολὸς, ἔλας, εἴλας, μετὰ τῶν πνευματισμῶν π, κ, θ, μ.). Τοιαύτη τις ἐναντίωσις φαίνεται καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὸ Пѣгій παραγώγοις. τὸ μὲν γὰρ Пѣжина σημαίνει μελανίαν, κηλῖδα ἐπὶ δέρματος λευκοῦ, τὰ δὲ σύνθετα Рыжепѣгій (ῥουσιόπηγος, ξανθόπηγος), Воронопѣгій (μελανόπηγος), Гнѣдопѣгій (πυῤῥόπηγος) σημαίνυσιν ἵππον ξανθὰς, ἢ πυῤῥὰς κηλῖδας ἔχοντα ἐπὶ δέρματος τὸ ἔδαφος λευκοῦ, ὅπε τὸ Пѣгій, πηγὸς, ἐκλαμβάνεται = λευκός. Τὸ δ' αὖ ποικίλος σοφῶς ὁ σοφὸς 'Ρείμερος ἐτυμολογεῖ παρὰ τὸ πείκω (πέποικα, πέκω, πόκος, καὶ ποκή. ὡς ἐκ τῦ ὀργὴ, ὀργίλος). ὁ δὲ Ed. S. εἰς Λεννέπ. (observ. ad stirpes ling. Graec.) ὑπέθετο τὸ ποικίλος καὶ οἷον ἐκ τῦ (πέκω)

πόκις, ποῖκις, ἀλλὰ τȣ̃το ȣ̓κ ἂν οἶμαι παραβαλεῖν πρὸς τὸ Пѣгъ, ὡς ȣ̓δὲ τὸ Пѣгъ, παρὰ τὸ Пекȳ, Пекýся φαίη τις ἄν εἰκότως παρῆχθαι].

Пѣ́на (ἀφρὸς) φαίνα, φαινὴ, φαινὸς = φανὸς = φαλὸς (λευκὸς, ὅθεν φαλαρὸς, φαληριόων=ἀφρίζων.) ['Εκ τȣ̃ (φάω) φάνω, φανὸς, καὶ φάλω, φαλὸς, ἐξ ȣ̃ μεταθέσει τὸ ἀλφὸς, ἄλφος, λτ. albus, καὶ λ = ρ, ἀῤφὸς, παρ' ȣ̃ πάλιν μεταθέσει τὸ ἀφρός. 'Εκ δὲ τȣ̃ ἀφρὸς, ἄφρος (ψιλώτερον, ἄπρος) τὸ τῆς Σ. ἄσπρος = λευκὸς (παρενθέσ. τȣ̃ σ πρὸ τȣ̃ π). ἢ μᾶλλον ἐκ τȣ̃ φαλὸς, φαρὸς, σφαρὸς (μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ σ, ὡς φάραξ, φάραγος, σφάραγος, Σ. σπάραχνον), μεταθ. ἄσφρος, ἄσπρος. 'Εκ τȣ̃ ἀρφὸς (ἀρβὸς) καὶ τὸ ἀργὸς (ὁ λευκὸς· ὅθεν ἄργυρος· τὸ γὰρ γ = β = φ· ὡς, τόργος, corvus). Τὸ δὲ φάνω, φάλω=φάω, Ϝάω, ἄω, ἔω, ὅθεν ἀὼς, ἕως, ἄλω, ἕλω, ἕλη, ἕλας, σέλας, ἄλιος, ἥλιος, ἐλάνα, σελάνα, κτλ. ὥςε τὰ (παρὰ τὸ φάω, φάλω) ἀφρὸς, ἄσπρος, ἀρφὸς, ἀλφὸς, albus, ἀργὸς=τῷ λευκὸς, παρὰ τȣ̃ λεύω, λαύω, λεύσσω, λάβω, λάμπω· ἀμέλει τοι τὰ πάντα = λαμπρὸς, φωτεινός. βλ. καὶ Бѣлый]. Пѣ́ню (ἀφρίζω) φαίνω, φάνω=φάλω, φαλάω (ἀφρίζω, λευκανθίζω). ὅθεν καὶ Пѣ́нка (ἡ γραῦς, ὁ ἐπίπαγος τȣ̃ γάλακτος καὶ τῆς ἀθάρας,

'ὡς ἐπιπολάζων ἀφρός· ἐκ τȣ̃ Пѣна, ὡς ἐκ τȣ̃ φαίνω, φαίναξ, φαινάκη, φενάκη).

Пѣстунъ (παιδαγωγός). Пѣстую (παιδαγωγῶ) ἐκ τȣ̃ παῖς παιδὸς (παισδύω), παιδεύω, παιδευτής.

Пѣтýхъ, Σλαβ. Пѣтель (ἀλέκτωρ) ἐκ τȣ̃ Пою̀ (ἄδω), ἀπρμφ. Пѣти (ὡς ἐκ τȣ̃ Пѣю=φαίω, φάω, φόω, βόω, βάω, βάζω, βάσκω=ἄω, αἴω, Ϝαίω, ἀΐω, αὔω, ἀΰω, ἀΰσσω, κτλ.) οἷον φαίτης, φάτης (βώτης, ὡς βῶσαι=βοῆσαι) βόης, ἠπύτης. ὡς τὰ, ὀρθροβόας, ἠρισάλπιγξ (διὰ τὴν βοὴν, αὐδὴν, ᾠδὴν τȣ̃ ἀλέκτορος).

Пѣшій, Пѣшъ, πεζός, καὶ Пѣшечъ, πέζιξ, πεζίτης (πεζοπόρος). Пѣхóта, πεζικὸν (ш=χ. ὡς ἐκ τȣ̃ Пѣх). Пѣшкóмъ (πεζῇ) πεζικῶς, λτ. pedatim, pedes, 'Ιτ. pedone, Γλ. piéton, ἐκ τȣ̃ πέζα=(πὲς, πέω, πόω, πόος) ποῦς, ποδὸς, λτ. pes, pedis, Γρμ. Fuss, καὶ Σνσκρ. pad, pode, Περ. pah, pai, κτλ. τὸ δὲ Γλ. patte, 'Ισπαν. patta=ποῦς κτήνους. βλ. καὶ Пятà.

Пя́дь, (σπιθαμὴ) σπάδη=σπιδὴ (ἐκ τȣ̃ σπίζω σπίδω, σπιδὴς, σπιθὴς, ὅθεν καὶ τὸ σπιθαμή)· τὸ δὲ σπίζω=σπάζω, σπάω, πάω, Пя́ю, ἀπαρμφ. Пя́ти (βλ. Пнỳ, Пинỳ), σπέω, (σπένω) σπάνω, Γρμ. spannen, =τείνειν, ἐκτείνειν, ὅθεν καὶ Spanne (σπιθαμὴ), λτ. spithama, συνήθ. πιθαμὴ (χωρὶς σ, ὡς καὶ τὸ τέγος, ςέγος). ἔςι δὴ κυρίως ἐκ τȣ̃ πρώτȣ θέματος

πάω, Пяю· ὅθεν τὸ σπάω, διὸ καὶ παδὴ, πάδη, Пядъ, ἀντὶ σπαδὴ=σπιδὴ· καὶ Χρύσιππος δὲ παρ' Ἐτυμολόγῳ τὴν σπιθαμὴν ἔλεγεν ὠνομάσθαι διὰ τὸ ἀποσπάσθαι τὴν ὕλην χεῖρα· ἰδίως δὲ διὰ τὸ θαμὰ σπίζεσθαι τὺς δακτύλυς, ὡς ἠτυμολόγησεν ὁ Εὐςάθιος. βλ. καὶ Пяпь πρὸς τὸ τέλος· Ἐκ τῦ Пядь καὶ Мужъ ἔπλασεν εὐφυῶς ἡ Βοεμικὴ τὸ σύνθετον pidimuzlijk (νάννος), οἷον σπιθαμανδράριον, σπιθαμανθρωπίσκος, ὡς τὰ ἁπλᾶ ἑλληνικὰ, σπιθαμιαῖος, πυγμαῖος, λτ. pumilio (ἐκ τῦ λακωνικ. πῦμμα = πυγμὴ) οἷον πυγμαλὸς (τὸ δὲ Πυγμαλίων ἐπ' ἄλλης σημασίας = Σ. γρονθᾶς. Γρμ. fäustel)· καὶ τὸ τῆς συνηθείας γροθάριον (γρόνθου ἴσον).

Пялю (ἐκτείνω, τείνω), συγγεν. Пну [οἷον ἐκ τῦ Пяю, Пяну, ὡς τὸ Пину· καὶ ν = λ. (ὡς, Бόлъ, πόν-ος), Пялю, οἷον σπάλω, ἀντὶ σπάνω, σπάω].

Пясть (γρόνθος· πάστ) = πὰξ = πὺξ (α = υ· καὶ στ = σκ = κσ = ξ), πυγμὴ, λτ. pugnus = πυκνὸς (ἐκ τῦ πάω, πύω, πύγω, πύκω, πυκὸς πὺξ, πέπυγμαι, πυγμὴ), Ἰτ. pugno, Γλ. poing, Γρμ. Faust, Κτσξ. fuust, Ὁλ. vuyst, Ἀγσξ. fyst, Ἀγγ. fist. (βλ. Adelung, λ. Faust). Βοεμ. piest, Πολ. pięść, Κροτ. peszt, Καρν. pest, Σερβ. Песница.

Пята (πτέρνα). Пячу, Пятить (ἀπωθῶ εἰς τὰ ὀπίσω, πτερνίζω). πάζω, πάσσω = πάτω, πάτος (πά-

τα, = πατὼν = πέλμα, Γλ. paton), συνήϑ. πατȣ̃να (πρβλ. καὶ patta, patte. βλ. Пѣшій), ὡς πέδα, πέζα (καὶ τὸ Σκτ. pad = πȣ̃ς, ποδὸς). ἐκ τȣ̃ πέτω, = πάτω, πατῶ, βατῶ, βάδω, βάδος, πάτος, βάω, πάω. βλ. Путь, καὶ 'Ρείμ. λ. πάω). Τὸ δὲ πτέρνα ἐκ τȣ̃ πέρνα (περόνη, πέρω, κατὰ παρένϑεσιν τȣ̃ τ, ὡς πόλις, πτόλις), ὅϑεν λτ. perna. καὶ τὸ Γρμ. Ferse, ἐκ τȣ̃ fahren = πόρειν, πορεύειν, περᾶν, πέρω (Adelung). βλ. Паду̀, καὶ Пѣшій.

Пятно̀ (κηλὶς) πατηνὸν, πάτημα, πάτος (πηλὸς ῥύπος, κόπρος. 'Ησύχ.). Пятна́ю (κηλιδόω· ἐπιβάλλω τύπωμα, σφραγίζω) πάτος, πατέω, Пятна́ю, (οἷον πατνῶ, πατῶ, πάτω· καὶ Пятно̀ ὡς ἐκ τȣ̃ Пято̀· ὡς Окно̀, ἐκ τȣ̃ О́ко. οὕτω καὶ ἐκ τȣ̃ πίτω, πιτνῶ). βλ. Пята̀.

Пя́ть, πέντε (χωρὶς τȣ̃ ν, ὡς Мя́тва, Мя́та = mentha, μένϑα· Ля́ща, ὡς ἐκ τȣ̃ Лящ = lens, lentis· Па́-мять (ἐκ τȣ̃ По́мню) = mens, mentis), παρὰ Σέρβ. καὶ Пѣть (ὡς καὶ, мѐ, тѐ, сѐ = мя̀, тя̀, ся̀· Ѣзыкъ, ἀντὶ язык, κτλ. Ѣ = ε = я = α· ὡς καὶ μάγαρον, μέγαρον· γὰ γὲ. κτλ.) οἷον πέτε, πάτε. Καρν. pet, Πολ. pięc, 'Ιλλυρ. peet, Λετ. peczi, κτλ. αἰολικ. πέμπε· ὅϑεν (π = κ = λτ. q.) quinque ('Ιτ. cinque, Γλ. cinq, 'Ισπ. cinco), καὶ (π = φ) Γρμ. fünf, κοινῶς fümf, Γοτϑ. fimf, 'Ισλ. fimm, 'Αγγ. five, 'Ολ. vuf, Σβ. καὶ Δαν. fem, κτλ. 'Ινδικ. penschu, Περσ. peng, pentz,

καὶ Τȣρκ. bess. *κτλ.* Пятерня́, *πεντὰς, συνήθ. πεντάρα (καὶ ἡ δρὰξ, διὰ τὸ πενταδάκτυλον).* Пята́къ (*νόμισμα πέντε κοπικίων, ὡς τὸ συνήθ. πεντάρι), ὅθεν καὶ ἡ συνήθ. πατάκα (ὡς τὸ πένταχα, πενταχῇ, ἐκ τȣ̃ ἀχρήςȣ πενταχὸς, χὴ, χὸν, ὅθεν καὶ πενταχῶς).* Пя́тница, *καὶ Σλαβ.* Пято́къ, *ἡ Παρασκευὴ τῆς ἑβδομάδος, ὡς πέμπτη ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν. Ἡμὲν γὰρ Κυριακὴ,* Недѣля = *ἀργία (βλ.* Дѣло), *ἡ δὲ καθ' ἡμᾶς Δευτέρα τῆς Ἑβδομάδος,* По-недѣльникъ = *ἡ μετὰ τὴν ἀργίαν, ἡ ὑςεραία (οἷον μετάργιος)=μεθέορτος. ἡ δὲ τρίτη,* Вто́рникъ (*ἐκ τȣ̃* Второ́й) = *δευτερεύουσα, ὡς δευτέρα δηλονότι ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς ἐργασίμου, τῆς καθ' ἡμᾶς δευτέρας. ἡ δὲ παρ' ἡμῖν Τετρὰς (Τετράδη), παρὰ τοῖς Σλαβονικοῖς λαοῖς,* Середа̀ = *μέση (ὡς μέση τῆς ἑβδομάδος· καὶ παρὰ Γρμ.* Mittelwoche, *οἷον μεσεβδομαία, ὡς καὶ συνήθως τὸ μέσον τῆς ἑβδομάδος λέγομεν μεσοβδόμαδον)· ἡ δὲ παρ' Ἕλλησι Πέμπτη, κατὰ τȣ̀ς Σλάβονας* Четверто́къ = *τεταρταία (ὡς τετάρτη τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν)· καὶ ἡ Παρασκευὴ,* Пя́тница, Пято́къ = *πεμπταία, πέμπτη. τὸ δὲ Σάββατον καὶ παρ' ἐκείνοις* Субо́тъ. *Σημείωσαι δὲ καὶ τῶν τῆς ἑβδομάδος ἡμερῶν τὰ Σλαβονικὰ ὀνόματα σύμφωνα ὄντα τοῖς Ἑλληνικοῖς, ὡς ἀριθμητικὰ, κἂν δοκῇ πως*

διαφωνοῦντα τῇ τάξει τῶν ἀριθμῶν. Αἴτιον δὲ ταύτης τῆς διαφορᾶς ἡγούμεθα τόδε· οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες ἀριθμοῦσι πρώτην τῆς ἑβδομάδος τὴν Κυριακὴν, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις ὠνόμασαι „ μία (πρώτη) σαββάτων (Ματθ. 28), καὶ δὴ καὶ κατὰ τὸ τῆς Γενεσεως ἐκεῖνο „ ἐγένετο πρωΐ ἡμέρα μία (πρώτη)· ὅθεν καὶ δευτέρα, καὶ τρίτη, καὶ ἐφεξῆς μέχρι τοῦ Σαββάτου, ὅ ἐςὶ κατάπαυσις, ἢ ἀργία. Οἱ δὲ Σλάβονες, ἐπειδήπερ ἡ τοῦ Χριςοῦ Ἐκκλησία τὴν τοῦ ἑβραϊκοῦ Σαββάτου ἀργίαν μετέταξεν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναςάσεως, ταύτην τε δικαίως καὶ οὕτοι ἀργίαν ὠνόμασαν, καὶ πρώτην ὑποθέμενοι τὴν μεθέορτον, τὴν καθ' ἡμᾶς δευτέραν, δευτέραν ἐκάλεσαν τὴν παρ' ἡμῖν τρίτην, καὶ τὰς ἄλλας ἐφεξῆς, ὡς προείρηται. Πότε δ' οὖν ἤρξαντο τὸ πρῶτον οἵ τε Σλάβονες καὶ πολλῷ δὴ πρότερον Ἕλληνες ἐκ τῶν τακτικῶν ἀριθμῶν τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος παρονομάζειν, οὐκ ἔχομεν λέγειν σαφῶς. Ἡ μὲν γὰρ Κυριακὴ ἀπ' αὐτῶν ἤδη τῶν Ἀποςολικῶν χρόνων φαίνεται κεκλημένη (βλ. Це́рковь). τὰς δὲ λοιπὰς τῆς ἑβδομάδος ἡμέρας οὕτως ἀριθμητικῶς ἔςιν ὅπου καλεῖ καὶ ἡ Ἐκκλησιαςικὴ ἱςορία, μὴ προσδηλοῦσα, ὅσα γ' ἐμὲ εἰδέναι, τὸν πρώτως ὀνομάσαντα. τοὺς γέ μην Σλάβονας ἔοικέ πως μετὰ τῆς εἰς Χριςὸν πίςεως καὶ ταύτας τὰς ἀριθμητικὰς τῆς ἑβδο-

μάδος προσηγορίας παρὰ τῶν Ἑλλήνων παραλαβεῖν, καθὰ καὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ τῶν μηνῶν ὀνόματα, ὃς ἄλλως πρότερον ὠνόμαζον (βλ. Грýдь, καὶ Лúсmъ). Τὰ δὲ Γερμανικὰ, καὶ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι τῆς Εὐρώπης, ὀνόματα τῆς ἑβδομάδος πέπλαςαι σαφῶς κατὰ τὰ Λατινικὰ, παρωνυμόμενα (πλὴν τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς) ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πλανητῶν, ὧν ἑκάςῳ τινὶ ἑκάςη τις τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος τὸ πάλαι καθιέρωτο· Αἰγυπτίων δὲ πρώτων καὶ Χαλδαίων ταυτησὶ τῆς παρωνομασίας τὸ ἔθιμον, ᾧ περ Ἕλληνες ὀυδέποτε ὀυδαμοῦ φαίνονται νενομικότες (βλ. Δίων. 5. καὶ Φιλόςρ. βίῳ Ἀπολλων). Περὶ δὲ τῆς ἰδέας τοῦ πέντε ἀριθμοῦ, τί ποτε ἄρα ἀπολύτως σημαίνει, σαφῶς μὲν ὀυκ ἔχομεν λέγειν· ἃ δ' εἰκάζομεν, ἐροῦμεν. Εἰμὲν τοίνυν τὸ αἰολικὸν πέμπε ἀρχαιότερον (ἧ δοκεῖ) τοῦ πέντε, εἴη ἂν παρὰ τὸ πέπω [τὸ γὰρ μ κατ' ἐπένθεσιν· ὡς καὶ ἐν τῷ ὀμφὴ ἐκ τοῦ ἔπω, εἴπω· καὶ ἐν τῷ πέμπω = mitto (παρ' ὃ παράγει τὸ πέντε ὁ Λεννέπ.), ἐκ τοῦ πέπω = Ϝέπω, ἔπω, ὀπάζω. Ῥειμ.]. τὸ δ' οὖν πέπω παρ' ὃ φαίνεται τὸ πέμπε = πάπω = Ϝάπω, ἅπω, ἅπτω, ἅπτομαι· ὡς ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἅπω τὸ μάπω, μαπὴ (μ καὶ π πνευματισμοὶ, ἕτερος ἀνθ' ἑτέρου κατὰ διαλέκτους μεταλαμβανόμενοι· ὡς, μέλας, πέλας, πέλος, -λὸς, κτλ.)· καὶ ἐμφαίνοι ἂν ἡ τοῦ πέμπε ἰδέα ἁφὴν,

λαβὴν, ἢ χεῖρα· [ὡς καὶ τὸ μαρὴ (χεὶρ, ἐκ τῦ μάρω=ὕρω, αἴρω) = μαπὴ (=ἀφὴ), ὅθεν (ἐμμαπὴς) ἐμμαπέως, κατὰ τὸ Γαλ. main-tenant, = main-tenant]. *Εἰ δ' αὖ τὸ πέμπε ἐκ τοῦ πέντε (π = τ), ἔςι δὲ τῦ πέντε ἀρχαιότερον τὸ πέτε (τὸ γὰρ ν κατ' ἐπένθεσιν, ὡς καὶ ἐν τῷ πενθῶ, παρὰ τὸ πέθω, πήθω, πάθω· καὶ ἐν τῷ σπινθὴρ, ἐκ τῦ σπίδω, σπιθαρὸς, κτλ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ* Пя́ть, *καὶ* Пѣть, *ἄνευ ν ἀρχαιοτρόπως ἐκφερόμενα), εἴη ἂν τὸ πέντε συγγενὲς τοῦ (πέδω) πάδω, πίδω, ἀντὶ σπίδω (παρὰ τὸ πάω,* Пя́ю, *σπάω, σπάζω, σπάδω, ὅθεν τὸ λτ.* pando, expando = *πάνδω, πένδω, καὶ σπέω, σπείω, σπίω), σπίζω = ἐκτείνω, παρ' ὃ καὶ ἡ (σπιδὴς, σπιδὸς, σπιθὸς, σπιθὴ) σπιθαμὴ (βλ.* Пя́дъ. *καθὰ καὶ δῶρον, δᾶρις ἐκ τῦ δαρὸς, δηρὸς = τηλός. βλ.* Длáнь). *ὅθεν πάλιν ἡ τοῦ ἀριθμοῦ ἰδέα σημαίνοι ἂν ἀπολύτως τάσιν, καὶ ἰδίως τῆς χειρός· ἢ χεῖρα τοὺς δακτύλυς ἔχουσαν ἐκτεταμένυς καὶ διεςῶτας, ὡς ἡ σπιθαμή· ᾗ δὴ καὶ ὁ δέκα, ὁ διπλῦς τοῦ πέντε, πιθανώτατα συγγενὴς τοῦ δέκω, δέχω, δοχὴ, δοχμή. βλ.* Дéсять). *Εἰ τοίνυν δοκῦμέν τι λέγειν, ἔςι δήπου τό, τε πέντε συγγενὲς τῦ (σπιδὴς, σπιδέες, πεδέες, πενδέ-ες), σπιθαμὴ, Σ. πιθαμὴ, καὶ τὸ* Пя́ть *ὡσαύτως σύγγονον τοῦ* Пя́дъ. *Οἱ δέ τινες, τὴν ἐπιτομωτάτην βαδίζοντες, εἶπον τὸ πέντε παρὰ τὸ*

πάντε, πάντες (πάντες ἀμέλει τοι οἱ δάκτυλοι τῆς χειρός. E. S.).

Пяю, Пя, Пяти, *βλ.* Пну.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α ΤΟΜΟΥ.

VA1
1517506

Digitized

XXIIII
B
6

116
8
128.

Digitized by Google